

Giới thiệu Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert

Tu tiên kỳ tài sống lại đô thị, đi giải trí tu tiên chi đạo, ở giải trí sân khấu, thi đấu đấu trường, không ngừng quét mới kỷ lục, không ngừng sáng tạo kỳ tích, hội tụ hàng tỉ fan sùng bái lực, hóa thành tiên lực.

Đời này, giải trí toàn thế giới, hưởng thụ cuộc sống mới, độ kiếp phi thăng là cuối cùng lựa chọn.

Converter: _N2T_

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 1: Từ tu tiên thời không trở về!

Lư Xung tỉnh lại, ngày xuân ôn hoà ánh mặt trời xuyên thấu qua phòng học vết rạn nứt pha lê, chiếu rọi hắt, khắp cả người sinh ấm.

Hắn ngẩng đầu lên, dáng người yếu đuối số học lão sư Đàm Thu Nguyệt hiện đang giảng phân đoạn hàm số.

Hắn xoay mặt nhìn ngoài cửa sổ, dạy học lâu phía trước, rùng cây nhỏ, dương liễu lá lướt, hoàn toàn yên tĩnh.

Dạy học lâu mất sau, trên thao trường, nói cười tiếng hoan hô, vui mừng đều là tuổi trẻ khuôn mặt tươi cười.

Trong phòng học các bạn học, đều ở chuyên chú nhìn bảng đen, khuôn mặt đều rất non nớt, mười bảy mười tám tuổi đáng dấp.

Ta. . . Ta này không phải đang nằm mơ chứ?

Cái này thời điểm, Lư Xung liếc mắt nhìn, ngồi ở hần phía trước cái kia cột tóc đuôi ngựa xinh đẹp nữ sinh.

Hắn hơi động lòng, tay nhất ngựa, xả một thoáng cái kia xinh đẹp nữ sinh bím tóc đuôi ngựa.

Kìa xinh đẹp nữ sinh đầu cũng không quay lại, xoay tay lại chính là một cái thủ đao.

Ngọc thủ nhỏ dài, nhưng là như vậy mạnh mẽ, Lư Xung xương tay đau nhức, suýt chút nữa kêu thảm thiết đi ra.

Còn là cái kia quen thuộc cảm giác đau. . . Đây không phải đang nằm mơ! Không phải đang nằm mơ!

Bởi vì, hấn xác định, cuộc đời hấn tọa độ, Lý Văn Yên!

Lý Văn Yên, mười tám tuổi, thân cao một mét sáu tám, đoan trang trừng ngỗng mặt, ngũ quan xinh xắn, loan loan lông mày, thanh tú mắt phượng, cao thẳng mũi ngọc tinh xảo, xinh xắn môi anh đào, trắng nõn trong suốt da thịt, diễm quang bắn ra bốn phía, bất luận trong phòng học có bao nhiêu người, mọi người đi vào phòng học, đều sẽ cái thứ nhất nhìn thấy nàng, có nàng ở địa phương, mặc kệ ánh đèn cỡ nào âm đạm, cũng làm cho người sáng mắt lên.

Nàng thân hình thon dài, đường cong lả lướt, trời sinh vóc treo áo, bất luận mặc cái gì đều có thể trở thành toàn trường nữ sinh noi theo tấm gương.

Nàng tổng thành tích cả lớp thứ nhất, chạy cự ly dài, bơi toàn thành phố thứ nhất, hơn nữa tinh thông võ thuật, phé qua mấy cái tướng phi lễ nàng lưu manh.

Như vậy một người nữ sinh, cũng không phải hoàn toàn không có khuyết điểm, nàng to lớn nhất khuyết điểm, chính là, không thích Lư Xung!

Nói chính xác, nàng không thích bất kỳ nam hài!

Nàng tính tình không gì sánh được cao lãnh, bình thường chỉ cùng nữ hài nói chuyện, xưa nay không cùng bất kỳ nam hài nói bất kỳ thoại.

Ach, nàng cùng Lư Xung đã nói thoải, ba câu nói: "Cút!" "Ta không thích ngươi!" "Ta sẽ không thích ngươi!"

Cái này thời kỳ Lư Xung, là cái vô học công tử bột, bài tập nát đầu, cả ngày chính là uống rượu, chơi điện du, xem video, xem tiểu thuyết võ hiệp, chơi bóng rổ, lên lớp ngủ. . .

Bất quá, hẳn không phải công tử nhà giàu, cao nhất (lớp 10) liền thích Lý Văn Yên, từ đây cái khác nữ hài đều căn bản.

Đáng tiếc, ở trong mắt Lý Văn Yên, hắn cũng là căn bã!

Ngày hôm nay sáng sớm cùng Lý Văn Yên nói rõ lần thứ 100, không nghi ngờ chút nào, lại lần nữa chịu khổ quả quyết cự tuyệt!

Hắn nản lòng thoái chí, say mềm, say chết rồi. . . Một thời không khác hẳn lại trở về rồi!

Đúng, hẳn bây giờ, sống lại rồi!

Một năm này, hẳn mười tám tuổi, đang thượng cao tam (lớp 12).

Mất nhìn thấy được, hết thấy đều là như vậy quen thuộc, hết thấy đều còn tràn ngập hy vọng. . . Hẳn cùng nàng đều đang tuổi trẻ.

Nói tới hẳn sống lại trải qua, hơi có chút khúc chiết.

Đời kia, mười tám tuổi cái kia xuân hạ chi giao, phát sinh rất nhiều chuyện.

Một vị đến từ đế đô Yên Kinh hào môn nha nội, đắc tội rồi càng ngu hào môn đại tiểu thư, chạy đến bọn hắn thành nhỏ tránh đầu sóng ngọn gió, càng đối Lý Văn Yên sản sinh sắc tâm, theo đuổi không được, bỏ thuốc dùng mạnh, Lư Xung xung quan giận dữ vì hồng nhan, đánh được đối phương vỡ đầu chảy máu.

Không lâu sau đó, Lư Xung cha mẹ tất cả đều lang đang bỏ tù.

Phụ thân của Lư Xung Lư Đăng Vân là cái khoa học kỹ thuật công ty người sáng lập, công ty sắp ở Môi quốc Nasdaq ra thị trường, rất có hy vọng trở thành Giang Bắc nhà giàu nhất, nhưng không ngờ, cuốn vào có lẽ có (vô căn cứ) giết người án, bị cáo giết người, chấp hành tử hình, công ty phá sản thanh toán.

Mẫu thân của Lư Xung Chương Trạch Hoa là Giang Bắc Thanh Dương thị Bạch Mã khu người đứng thứ hai, là đồng cấp còn trẻ nhất tối liêm khiết có tiền đồ nhất nữ cán bộ, lại đột nhiên bị người khổng cáo lượng lớn nhận hối lộ, lang đang bỏ tù, phán xử tù chung thân, sau đó nghe được Lư Đăng Vân tin qua đời, tự sát thân vong.

Trong một đêm, Lư Xung từ người người ước ao đồ ký phú quan nhị đại, biến thành người người tránh không kịp "Thiên sát Cô Tinh"!

Người người đều nói hẳn khắc phụ khắc mẫu,

Hắn tìm như bị đao cắt, không lời biện bạch.

Lúc đó, cái kia nha nội vô Lư Xung mặt, một mặt cười khẩy: "Ta không đánh người, cũng không giết người, chỉ muốn khiến người ném thư tan cửa nát nhà hai bàn tay trắng tư vị! Ha ha. . . Khắc phụ khắc mẫu! Thiên sát Cô Tinh! Người khiến ta thống khổ nhất thời, ta khiến người thống khổ một đời!"

Cha mẹ tất cả đều bởi vì mình mà chết, Lư Xung chỉ muốn tự sát chuộc tội, may mắn được lúc đó hàng xóm tỷ tỷ (đồng thời cũng là cao nhất lão sư) Đàm Thu Nguyệt đứng lúc phát hiện, đem hắn đưa đến bệnh viện, sau đó mấy năm, nhờ có Đàm Thu Nguyệt cùng Lý Văn Yên chăm sóc, Lư Xung mới có thể sống tạm.

Sau đó, Lư Xung biết được, Đàm Thu Nguyệt chịu khổ trọng phụ gia bạo chí tử, Lý Văn Yên gả cho cái kia nha nội nhưng ở đêm tân hôn nhảy lầu tự sát, liền triệt để tan vỡ, say rượu té lầu.

. . .

Chờ hẳn tỉnh lại, vậy mà đến một cái tu tiên thời không, được thượng cổ tiên pháp Thông Thiên Quyết, toàn tâm tu tiên, dùng mãnh tinh tiến, hai trăm năm sau trở thành cái kia thời không còn trẻ nhất tiên tôn, kết quả nhưng vẫn lạc ở thiên kiếp trung!

Mãi đến tận thiên kiếp đến, Lư Xung mới biết, thế giới kia mười tám tuổi năm ấy mùa hè phát sinh sự tình không chỉ ảnh hưởng hẳn đời kia, cũng ảnh hưởng hẳn đời này, đời kia hối hận cùng tiếc nuối trở thành hẳn tâm ma, hẳn vì tu luyện mà cưỡng chế tâm ma, thiên kiếp đến rồi, tâm ma mãnh liệt mà ra, hai trăm năm khổ tu tất cả đều hóa thành hư không!

Chờ hẳn trải qua thiên kiếp lần thứ hai tỉnh lại, phát hiện mình vậy mà trở lại Trái Đất thời không, trở lại hẳn mười tám tuổi xuân hạ chi giao!

Này lúc, hẳn trăm mối cảm xúc ngồn ngang, suy nghĩ mình tâm ma từ đâu mà tới. . .

. . .

Đời kia, hẳn phụ thân Lư Đăng Vân đến từ Yên Kinh một cái hào môn thế gia, hẳn mẹ mẹ Chương Trạch Hoa đến từ Giang Thành một cái quan lại thế gia, coi như thế gia con cháu, bọn hắn riêng phần mình đều có chính trị hôn ước.

Khi bọn họ gặp gỡ, tình yêu chân thành lớn hơn trời, bọn hắn vừa chỉ có hai mươi tuổi thời điểm, liền có ái tình kết tinh.

Lư gia, Chương gia lấy việc này làm xấu hổ của bản thân, tất cả đều với bọn hắn đoạn tuyệt quan hệ.

Sau đó mười tám năm thời gian, Lư gia, Chương gia không chỉ không có cho bọn họ bất kỳ chống đỡ, trái lại thỉnh thoảng chế tạo lực cản, mặc dù như

vậy, bọn hấn dựa vào tự mình phần đầu, Lư Đằng Vân công ty sắp ở Mối quốc ra thị trường, mẫu thân trở thành khu bên trong người đứng thứ hai.

Chỉ là đáng tiếc, bọn hấn bận bịu sự nghiệp, quên đôi nhĩ từ giáo dục, Lư Xung đã biến thành một cái điển hình công tử bột!

Đời kia, làm Chương Trạch Hoa, Lư Đằng Vân sự nghiệp có thành tựu, bọn hấn mang theo mười lăm tuổi Lư Xung, đi Lư gia, Chương gia, tưởng muốn hai nhà thừa nhận bọn hấn hôn nhân cùng hài tử, kết quả gặp phải vô tình chế giễu cùng cười nhạo!

Tuy rằng trải qua hơn 200 năm, Lư Xung y nguyên không thể quên những kia các thân thích sắc mặt!

Lư Đằng Vân, Chương Trạch Hoa cá nhân phần đầu nhiều năm thành tựu, theo bọn hấn chính là một chuyện cười, chỉ vì bọn hấn là hào môn thế gia, chỉ cần bọn hấn tuân thủ gia tộc quy củ, cầm tú tiền đồ dễ như trở bàn tay!

Cãi lời gia tộc quy củ ngược lại dựa vào cá nhân phần đầu khổ sở dốc sức làm Lư Đằng Vân, Chương Trạch Hoa ở trong mắt bọn hấn chính là kẻ ngu si!

Giả tạo ái tình chính trị hôn nhân thai nghén ra đến bọn hấn, phảng phất chính là thiên kiều quý tộc!

Chân chính ái tình hạnh phúc hôn nhân thai nghén ra Lư Xung, ở trong mắt bọn hấn, chính là nghiệt chủng!

Cha mẹ bị hãm hại bỏ tù sau, Lư Xung đi Lư gia, Chương gia trước cửa quý xuống, quý gói một ngày một đêm, cầu xin bọn hấn xem ở huyết thống phần thượng, cứu nhất cứu hấn phụ thân, lại bị loạn côn đánh đi!

Lư Xung cuối cùng nhìn thấy Lư gia người cùng Chương gia người, là ở hấn cha mẹ lễ tang thượng.

Kia cái gọi là gia gia nãi nãi, bá phụ bá mẫu. . . Điều không có đến, thật giống chết không phải bọn hấn con ruột, anh em ruột!

Kia cái gọi là ông ngoại bà ngoại, cậu mợ. . . Điều không có đến, dường như chết không phải bọn hấn nữ nhi ruột, chị em ruột!

Lúc đó hai nhà người đều chỉ phái một cái đời thứ ba tiểu bối tham dự lễ tang!

Lư gia Lư Kim Uy! Chương gia Chương Trạch Hi!

Lúc đó Lư Kim Uy, Chương Trạch Hi, thịnh khí lâm nhân, vênh vào tự đắc, được trên địa phương đám kia quyền quý phú thương chen chúc, hăng hái, chuyện trò vui vẻ, dường như bọn hấn tham gia là hôn lễ, không phải lễ tang!

Lúc đó Lư Xung khóc ngất đi nhiều lần, Lư Kim Uy, Chương Trạch Hi hai người nhưng châu đầu ghé tai: "Nghiệt chủng quả nhiên là nghiệt chủng, Thiên sát Cô Tinh, khắc phụ khắc mẫu, may mà chúng ta gia tộc không có thu nhận giúp đỡ hấn, không phải vậy bị cái này nghiệt chủng hại chết rồi!"

Mặc dù đối với Lư Xung linh hồn mà nói, những này sự tình đã cách hai trăm năm, lẽ ra đã quên, nhưng tâm ma đã gieo xuống, tuy rằng cách hai trăm năm, nhưng chưa từng quên, y nguyên rõ ràng ở trước mắt, minh tâm khắc cốt!

Lư Xung tiến vào tu tiên thời không học Thông Thiên Quyết là đạo gia phật gia dung hợp tâm pháp, chú ý thanh tâm quả dục, lấy đức báo oán, giúp mọi người làm điều tốt, ngày hành một thiện, hấn y theo như vậy yếu lĩnh đi tu luyện, kết quả, không vượt qua được thiên kiếp! Suýt nữa rơi vào vạn kiếp bất phục!

Hiện tại hấn hoàn toàn rõ ràng, nếu như đã từng cừu không đi báo, nhục không đi rửa, mặc cho những kia cừu hận si nhục chôn ở trong lòng, bình thường cường hành áp chế, thế nhưng là thiên kiếp đến rồi, tâm ma đột nhiên nổi lên, chính là lại có ngàn năm tu vi, vạn năm đạo hạnh, cuối cùng còn là hóa thành hư không!

Tu tiên không phải diệt nhân dục tồn thiên lý! Tu tiên muốn thuận lòng người, thuận bản ý, lấy đức trả ơn, lấy thẳng báo oán!

Đời này, hấn tưởng báo cừu, rửa nhục, đương nhiên không chỉ là Lư Kim Uy, Chương Trạch Hi!

Hấn không quên được, những kia chịu qua hấn cha mẹ ân huệ nhưng ở hấn cha mẹ có chuyện thời điểm bỏ đá xuống giếng tiểu nhân!

Còn có, cái kia đem Đàm Thu Nguyệt đánh chết tươi Đỗ Kiến Thiết! Đàm Thu Nguyệt thường xuyên chăm sóc nghiện rượu như mạng thường thường say khướt Lư Xung, ý vào gia thế ép cưới Đàm Thu Nguyệt Đỗ Kiến Thiết cho rằng Đàm Thu Nguyệt cùng Lư Xung cấu kết, hơi một tý đối Đàm Thu Nguyệt đánh đập tàn nhẫn, rốt cục có một ngày. . . Nghĩ đến Đàm Thu Nguyệt chết thảm, Lư Xung hận không thể hiện tại liền đi đâm Đỗ Kiến Thiết!

Đương nhiên, hấn càng không quên được, khiến hấn đời kia từ nhân gian ngã vào Địa Ngục người, Đường Thiếu Vĩ! Kinh thành hào môn Đường gia gia chủ chỉ từ!

Đường gia ở Yên Kinh xem như là nhị lưu hào môn, không phải vậy năm đó Đường Thiếu Vĩ cũng không sẽ bởi vì đắc tội rồi nhất lưu hào môn Lạc gia thiên kim đại tiểu thư mà chật vật trốn xa đến cái này thành nhỏ bên trong!

Nhưng Đường gia ở Giang Bắc nhưng là siêu cấp hào môn thế gia, Đường Thiếu Vĩ tăng tổ phụ, tổ phụ, phụ thân ba đời kinh doanh, môn sinh bạn bè quan lại trải rộng Giang Bắc, thế lực đan xen chặt chẽ, Giang Bắc hầu như trở thành Đường gia địa bàn, mặc dù sau đó Đường Thiếu Vĩ tăng tổ phụ, tổ phụ tất cả đều bị dòi giang, sau đó đến Giang Bắc nhậm chức người đứng đầu, người đứng thứ hai cũng còn phải xem Đường gia sắc mặt!

Này cũng là vì cái gì Đường Thiếu Vi lúc đó nhúc nhích miệng lưỡi, thì có người giúp hấn chỉnh đồ Lư Xung cha mẹ nguyên nhân!

Đời kia, Đường Thiếu Vi không chỉ bức từ hấn cha mẹ, còn ý vào Đường gia quyền thế, cường bức dụ dỗ mẫu thân của Lý Văn Yên, từ Lư Xung trong tay sống sờ sờ địa cướp đi Lý Văn Yên!

Đời kia, Đường Thiếu Vi mang theo Lý Văn Yên trở lại Yên Kinh, đường làm quan rộng mở, tùy tiện nông cuồng tự đại!

Lư Xung nhưng sống được như chó mất chủ, càn như cái xác không hồn!

Lại sau đó nghe được Lý Văn Yên ở nàng cùng Đường Thiếu Vi động phòng đêm tự sát, nhân sinh cuối cùng một cọng rom rạ triệt để ép vỡ Lư Xung, hấn sống không lưu luyến, kết thúc bao thăng trầm một đời!

Nghĩ tới đây, Lư Xung thâm thúy trong tròng mắt bốc lên hàn quang: "Đường Thiếu Vi! Đồ Kiến Thiết! Lư Kim Uy! Chương Trạch Hi! Còn có Đường gia, Đồ gia, Lư gia, Chương gia những kia thương tổn qua ta cha mẹ ta người yêu bọn cặn bã, e là các người nằm mộng cũng muốn không tới đi, ta sẽ đảo ngược càn khôn đập phá hư không trở về đi!"

Đời này, ta sẽ đem thế giới kia các người thương tổn ta gấp bội hoàn trả, để cho các người trải nghiệm đến gấp trăm lần với ta thống khổ!

Đời kia, mười tám tuổi sau ta, sống được người không ra người quý không ra quý, chó mất chủ, cái xác không hồn!

Đời này, ta mang theo hai trăm năm tu tiên ký ức sống lại trở về, khoái ý ân cừ, tận rửa trong lòng hận!"

. . .

Hắn bây giờ, từ tu tiên thời không mang tới chỉ có hồi ức, tiên lực, thần thông, pháp bảo hết thảy không có rồi!

Hắn bây giờ, chỉ là một cái tay trái gà không chặt công tử bột, đơn giản hơn một cái từ, phế thiếu!

Làm người ba đời, Lư Xung cuối cùng đã rõ ràng rồi, cái gì mới là trên đời tối đáng giá nắm giữ đồ vật, không phải tiền tài, không phải địa vị, không phải danh dự, mà là thực lực, nói chính xác, là tiên lực!

Nếu như hấn ở thế giới kia nắm giữ tiên tôn cấp cái thế tiên lực, cái kia kinh thành hào môn thế gia Đường gia, là cái rắm!

Đáng tiếc, đời kia, ngoại trừ phụ thân của cái cùng mẫu thân địa vị ở ngoài, hấn chính mình chính là cái không còn gì khác trẻ con miệng còn hơi sữa, bởi vì vô năng cùng kích động, hại cha mẹ, càn không thể bảo hộ người yêu!

Đời này, hấn tuy rằng không có tiên lực, thần thông, nhưng hấn có tu tiên pháp môn, hấn muốn trùng tu tiên đạo!

Tu tiên đạo, tu ra tiên lực thần thông, không vì trường sinh, chỉ muốn này một đời, bảo hộ bản thân trân ái người bình an, vui vẻ, an khang!

Ở tu tiên thời không, hấn không để ý tâm ma, kiên quyết tu hành, căn cơ bất ổn, thiên kiếp vừa đến, tận hóa hư ảo.

Đời này, hấn muốn một bên tu luyện, một bên trừ tâm ma, vững vàng, đem mỗi cái cảnh giới đều tu đến tối viên mãn!

Những kia khiến hấn thương tiếc một đời sự tình, hấn tuyệt đối sẽ không để cho chúng phát sinh nữa!

Những kia thương tổn hấn cha mẹ, thương tổn hấn người yêu, đời này gấp trăm lần báo chi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Giải trí tu tiên!

Lư Xung vận lên Thông Thiên Quyết, tưởng trùng tu tiên lực, sớm ngày phát huy tiên pháp báo thù rửa hận.

Chỉ chốc lát sau, hấn lộ ra một mặt tuyệt vọng, hiện tại trên Địa Cầu linh khí quá mỏng manh rồi!

Nguyên lai cái kia pháp môn đã là cái kia thời không tu hành cực nhanh, ba trăm năm bù đắp được bình thường người tu tiên ngàn năm tu hành, cơ mà muốn ở hiện tại trên Địa Cầu tu luyện, mặc dù dùng tụ linh đại trận, cũng phải tu luyện năm mươi năm mới có thể có không sợ sủng pháp lực ép hào môn tiên lực!

Hắn hận không thể lập tức liền đâm kẻ thù, nào có kiên trì chờ năm mươi năm!

Huống hồ, Đường Thiếu Vi lập tức sẽ đến Thanh Dương thị rồi!

Nếu như hắn không có thể lập tức nắm giữ cường đại tiên lực đến thay đổi này tất cả, hết thấy đều sẽ dọc theo nguyên lai vận mệnh quỹ tích phát sinh, hắn đánh Đường Thiếu Vi, Đường Thiếu Vi sẽ hại chết hắn cha mẹ, còn cướp đi Lý Văn Yên!

Trừ khi hắn nguyện ý như một cái con rùa đen rút đầu như vậy, tro mắt mà nhìn Đường Thiếu Vi làm nhục Lý Văn Yên!

Hắn Lư Xung không phải người như vậy, làm người ba đời, xưa nay đều là thà gãy không cong, thẳng thần cương nghị, hơn nữa yêu Lý Văn Yên tận xương!

Tùy ý tất cả bị kịch phát sinh, sau đó như con rùa đen rút đầu một dạng, trốn ở một chỗ tu luyện năm mươi năm đi ra báo thù, cái kia thời điểm kẻ thù đều xuống mồ, còn có ý nghĩa gì!

Tuyệt đối không thể chỉ dùng Thông Thiên Quyết tu tiên, kia lại nên làm thế nào cho phải đây?

Một lát sau, hắn nhớ tới một cái thích hợp bản thân ở linh khí mỏng manh trên Địa Cầu tu luyện tiên pháp.

Nghĩa hẹp tới nói, kia không phải tu tiên phương pháp, mà là tu thần phương pháp.

Bất kỳ một cái thời không, có người tu tiên đạo, thì có người tu thần đạo. Tiên đạo hấp thụ thiên địa linh khí, dựa vào tự thân tu luyện thành tiên, thiên địa linh khí càng là dồi dào, tiên tu tiên lực liền càng mạnh, mà thần đạo là chủ tu nguyên thần, hấp thụ là tín ngưỡng chi lực, tín ngưỡng chi lực càng nhiều càng tinh khiết hơn, thần tu thực lực cũng liền càng cao. Tiên đạo thần đạo khác đường cùng quy, cuối cùng đều sẽ vẫn định tiên tôn vị trí.

Ở cái kia tu tiên thời không, Lư Xung tu hành 180 năm, đình trụ ở Hóa Thần kỳ nhiều năm, hắn vẫn tìm kiếm thời cơ đột phá, phát hiện thần đạo có thể hội tụ tín đồ tín ngưỡng chi lực cũng chuyển hóa thành tiên lực, tiến độ cấp tốc rất nhiều, liền muốn cái tu tu thần đạo, thế nhưng là tu thần đạo có cái trí mạng thiếu hụt, tu thần giả mỗi thời mỗi khắc đều sẽ bị tín đồ tình thần lực quấy nhiễu, tuy rằng có thể mượn tín đồ tình thần lực lâu dài sống tiếp, nhưng linh hồn sẽ càng ngày càng bản thủ, cuối cùng tu vi không tiến ngược lại thật lùi, thậm chí tan vỡ.

Lư Xung phát hiện, phần lớn tông phái tín đồ cầu thần bái phật lúc toàn chứa ích kỷ ý nghĩ, tư tâm tạp niệm quá nhiều, cho tới tín ngưỡng chi lực bản thủ, nhưng có một loại tín ngưỡng tương đối thuần túy, kia chính là fan đối với ngôi sao sùng bái, phần lớn fan là thuần túy ưa thích sùng bái một cái nào đó ngôi sao, rất ít chen lẫn tư tâm, tín ngưỡng chi lực tương đối sạch sẽ, Lư Xung liền đối với truyền thống tu thần đạo làm thay đổi, khiến cho thích hợp hơn hội tụ fan tín ngưỡng chi lực, thay đổi sau tu thần đạo pháp môn tên là giải trí tu thần quyết.

Phổ thông tu thần đạo, tín đồ có tín ngưỡng chi lực, còn được gọi nguyên lực, tín ngưỡng càng chân thành, trình độ càng sâu, nguyên lực lại càng lớn càng mạnh, thế nhưng tín đồ bản thân là không cách nào sử dụng này loại nguyên lực, chỉ có thần linh tích lũy đông đảo tín đồ nguyên lực lấy tăng mạnh thần thông.

Giải trí tu thần đạo bên trong, fan tín ngưỡng chi lực, lại có thể coi là sùng bái lực, fan càng nhiều, fan sùng bái càng chân thành, trình độ càng sâu, thì sùng bái lực hội tụ liền càng cường đại, chuyển hóa trở thành thần lực cũng liền càng mạnh.

Sau đó, Lư Xung biến ảo thân phận, tiến vào vòng giải trí, trở thành ngôi sao giải trí, dùng tiên lực tăng lên mị lực, hấp dẫn hàng tỉ fan cuồng nhiệt vây đỡ, dùng giải trí tu thần quyết tụ tập hàng tỉ fan tín ngưỡng chi lực, nhanh chóng tăng lên điên cuồng, hai mươi năm sau vẫn định tiên tôn, trở thành cái này thời không nhanh nhất vẫn định tiên tôn vị trí tu sĩ.

Hiện tại, Lư Xung trùng sinh trở về Trái Đất thời không, phát hiện tu hành chậm chậm Thông Thiên Quyết không quá thích hợp bản thân, cái kia giải trí tu thần quyết thích hợp hơn bản thân tình huống bây giờ.

Bởi vì tiên đạo, thần đạo, khác đường cùng quy, giải trí tu thần cũng có thể coi là giải trí tu tiên.

Thông Thiên Quyết cũng không phải hoàn toàn vô dụng, không phải hết thấy fan sùng bái lực đều là thuần túy sạch sẽ, cũng có lẫn lộn tà niệm, Thông Thiên Quyết liền có thể tịnh hóa rườm rà sùng bái lực, khiến sùng bái lực càng có thể tinh khiết chuyển hóa thành tiên lực.

Hơn nữa, Thông Thiên Quyết cùng giải trí tu tiên quyết hoàn toàn không xung đột, cũng có thể tu luyện thành thuần túy tiên lực, dung hợp lại cùng nhau.

Cứ như vậy, hắn đối mặt đoàn người lúc dùng giải trí tu tiên pháp môn đến hội tụ fan sùng bái lực, một người một chỗ lúc dùng linh khí tu tiên pháp môn đến hấp thụ thiên địa linh khí, vậy hắn tu tiên tốc độ có thể so với cái kia tu tiên thời không thời điểm nhanh hơn nhiều!

Vấn đề là, mình bây giờ thích hợp đi giải trí tu tiên con đường kia sao?

Hắn lặng lẽ từ ngăn bàn lục ra một chiếc gương, dày đặc tóc đen, trơn bóng cái trán, đen đặc mày kiếm, lông mi thật dài, ánh mắt sáng ngời, sống mũi cao, kiên nghị môi, vẫn tính là soái ca.

Khuyết điểm cũng là có, mí mắt là nội song, lộ ra con mắt không đủ lớn, mũi hơi có chút lớn, môi hơi có chút dày.

Hắn cái này đáng về, tại bình thường đám người bên trong vẫn tính soái ca, cơ mà nếu như đi vòng giải trí, cũng quá phổ thông.

Vòng giải trí là cái gì địa phương, mấy trăm vạn tuổi nam nữ chen rách đầu vọt vào, cuối cùng chỉ có mười mấy bậc lộ tài năng trở thành chân chính có thể kiếm đồng tiền lớn một đường ngôi sao, bọn hắn hoặc là là nhan trị (giá trị nhan sắc) rất cao, hoặc là tài hoa rất xuất chúng, thậm chí là nhan trị cao, tài hoa cũng rất xuất chúng, không phải vậy coi như có quan hệ có người nâng, cũng chưa chắc có thể ra mặt! Tỷ như cái kia ai. . .

Bất quá, Lư Xung một chút đều không lo lắng, tiên thuật có thể tăng lên người nhan trị, tu đến Hóa Thần kỳ, liền có thể dùng tiên thuật đem mình biến ảo thành các loại hình thái, mà đem khuôn mặt trở nên càng tuần tú một điểm, chỉ cần Luyện Khí kỳ tiên lực liền hoàn toàn có thể làm được.

Làm xuất hiện ở trên sân nhảy, màn ảnh trước, dung mạo trở nên cực kỳ tuần tú, lén lút nhưng là đáng đáp lúc trước, như hai người khác nhau, vừa có thể tận hưởng fan sùng ái lực, cũng có thể tránh khỏi đụng phải stalker (kẻ bám đuôi) quá độ quấy rầy, ngầm lại đều cảm thấy tuyệt không thể tả!

Bất quá, trước mắt, bức thiết nhất cũng không phải tiến vào vòng giải trí!

Cái kia kẻ cầm đầu, Yên Kinh Đường gia Đường Thiếu Vĩ, buổi trưa hôm nay liền muốn đi tới Thanh Dương thị rồi!

Ngay tại cái này buổi trưa, ở Thanh Dương nhất cao cửa nam ngoại ngã tư đường, Đường Thiếu Vĩ say rượu lái xe, đâm chết một người!

Người kia chính là Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng!

Đường Thiếu Vĩ đâm chết Lý Văn Yên ba ba, tìm cái kẻ thế mạng, bản thân nhon nhón ngoài vòng pháp luật, sau đó lại vẫn ép buộc Lý Văn Yên gả cho hắn, chẳng trách sau đó Lý Văn Yên sẽ ở đêm tân hôn giết hắn sau đó nhảy lầu tự sát!

Lư Xung đến hiện tại đều đặc biệt không hiểu Đường Thiếu Vĩ, cái này vương bát đản đến cùng là quá ngu xuẩn, còn là quá tự đại, đâm chết người ta lão ba, lại vẫn dám cưới người ta về nhà!

Hiện tại, khoảng cách Đường Thiếu Vĩ đi tới Thanh Dương nhất cao cửa nam cái kia ngã tư đường, không đủ ba mươi phút!

Lại qua hai mươi lăm phút, liền muốn tan học, phụ thân của Lý Văn Yên khoảng chừng chính là ba mươi phút sau, trải qua cái kia ngã tư đường, Đường Thiếu Vĩ cầm lái Nhật sản xe thể thao, xông vào đèn đỏ, bị kịch động một cái liền bùng nổ. . .

Nên làm gì? Chẳng lẽ mình hiện tại chạy đi ngăn cản Đường Thiếu Vĩ xe? Dựa theo tên khốn kia so Vương hiệu trưởng còn ác liệt gấp trăm lần tính khí, nếu như Lư Xung chạy đi cản hắn xe, chỉ là bởi vì Lư Xung dung mạo so với hắn soái, hắn tuyệt đối sẽ trực tiếp lái xe va tới!

Nếu không, hiện tại chạy đi canh giữ ở ngã tư đường, nhìn thấy Lý Văn Yên ba ba, khuyên hắn không muốn qua đèn xanh đèn đỏ?

Cơ mà vấn đề là, Lư Xung đời kia duy nhất một lần nhìn thấy Lý Văn Yên ba ba lúc, hắn đã bị Đường Thiếu Vĩ xe thể thao đánh bay, ngã vào trong vũng máu, không thấy rõ khuôn mặt, nói cách khác, Lư Xung căn bản không nhận ra Lý Văn Yên ba ba, dựa vào Lý Văn Yên tướng mạo phân biệt ba ba nàng cũng không được, bởi vì nàng bộ dạng giống quá nàng mẹ mụ.

Hiện tại, nếu như trên người có chút tiên lực, thì có thể ngăn cản bị kịch phát sinh!

Dùng cái kia Thông Thiên Quyết quá chậm, hắn hiện tại chỉ có thể lập tức bắt đầu dùng giải trí tu tiên quyết đến hấp thu fan sùng ái lực, chuyển hóa thành bản thân tiên lực!

Fan ở nơi nào đây?

Hiện tại trong phòng học mười mấy đồng học không phải là tương lai fan!

Lư Xung quyết định cho bọn họ xướng thủ ca, gây nên bọn hắn sùng ái, do đó tụ tập bọn hắn sùng ái lực!

Một cái fan đối ngôi sao sùng ái có nặng nhẹ phân chia, một cái đáng tin từ trung sùng ái trình độ khả năng là 90%, mà một ca khúc gọi ra các bạn học đối Lư Xung sùng ái trình độ khả năng chỉ có mấy phần trăm, cứ việc ít, nhưng lại như hạt cát, tuy rằng bé nhỏ, tích nhiều y nguyên có thể thành tháp!

Đến cùng nên xướng bài hát nào đây?

Tốt nhất là hát một bài nguyên sang ca!

Khi hắn đào khổ tâm tư tưởng một ít chưa ở thời đại này xuất hiện ca khúc lúc, kinh ngạc phát hiện, bây giờ trở lại thời không, trở lên mấy hai trăm năm 1800 năm bắt đầu, thật giống xảy ra chút sự cố, những phương diện khác đều cũng còn tốt, then chốt là văn nghệ lĩnh vực, những kia danh tác giả, ca sĩ, diễn viên các loại văn nghệ công tác giả vẫn là ban đầu người kia, nhưng bọn họ tác phẩm tiêu biểu hơn nửa đã không còn là nguyên lai những kia.

Nói cách khác, bọn hắn nguyên lai tác phẩm tiêu biểu hầu như đều mất tích rồi!

Sắp si có hai trăm bộ kinh điển tiểu thuyết ly kỳ mất tích, tỷ như Kim lão gia tử kia mười lăm bộ, có ít nhất mười bộ đều thay hình đổi dạng, « xạ điêu » không hiểu ra sao biến thành « xạ hổ », nội dung vờ kịch hoàn toàn khác nhau.

« thủy thủ », « biển rộng », « ta Trung Quốc tâm », « bằng hữu », « mặt trăng đại biểu ta tâm ». . . Có sắp si hai trăm thủ nguyên lai đời kia truyền thừa độ siêu cao ca khúc vậy mà không hiểu ra sao biến thành mặt khác ca khúc!

Thơ từ, điện ảnh, phim truyền hình cũng là như vậy, đều phân biệt có hai trăm bộ kinh điển tác phẩm không hiểu ra sao mất tích rồi!

Có sắp si hai trăm bài hát hay đâu, nên xướng nào một ca khúc đây?

Hắn nhìn Lý Văn Yên xinh đẹp bím tóc đuôi ngựa, chợt nhớ tới một bộ rất giống hắn cùng Lý Văn Yên này loại tình huống điện ảnh bên trong nhạc đệm

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Báo tuế tiên lan! 1 lần là được rồi!

Lư Xung đang muốn mở giọng thời điểm, bỗng nhiên nhớ tới, đời này mình, nguyên lai nhưng là một cái âm si!

Một thủ giai điệu rất êm tai ca từ rất thâm tình ca, để cái âm si đi xướng, có thể xướng thành tai nạn xe cộ hiện trường!

Nghĩ đến mình nhọc nhằn khổ sở hát xong một thủ rất thâm tình ca, kết quả bị các bạn học trào phúng tập thể, khen ngược, tí xú sùng bái lực đều không có được, một chút xú tiên lực cũng chuyển hóa không tới, Lư Xung liền gan đau.

Không được! Muốn nghĩ cái biện pháp, đem tiếng nói điều kiện cấp tăng lên tới, lại đi hát kiếm sùng bái lực.

Cơ mà mình hiện tại một chút tiên lực đều không có a!

Ngay tại Lư Xung cực kỳ bất đắc dĩ tình huống dưới, hắn bỗng nhiên nghe thấy được một luồng mùi thơm nồng nặc.

Hắn xoay chuyển ánh mắt, bên trái trên bệ cửa sổ bày ra một chậu hoa lan, năm mảnh lá cây, mọc thành bụi ở hình bầu dục già thân củ thượng, phiến lá kiếm hình, màu xanh đậm, phiến lá mũi nhọn có màu vàng miệng nghệ, nhành hoa đứng thẳng, cao hơn diệp mặt, chín cánh hoa, thanh điểm hàm kiều, mùi thơm phân tán, cả phòng sinh xuân.

Hắn nhận ra, này là Lý Văn Yên dưỡng hoa lan, cái này giống tên là Kim Chủy Mặc Lan.

Thanh Dương nhất cao tất cả mọi người đều biết, Lý Văn Yên bình thường tính cách cao lãnh, nhưng không dễ dàng nổi giận, duy nhất vậy ngược chính là nàng hoa lan, ai dám chạm thử nàng hoa lan, đều sẽ bị đánh một trận toi đời, chớ nói chi là. . .

Vì thu được tiên lực, vì cứu Lý Văn Yên ba ba, vì cứu Lý Văn Yên, Lư Xung hiện tại không có lựa chọn!

Này Kim Chủy Mặc Lan, ở hắn nán lại qua hai trăm năm tu tiên thời không, có mặt khác một cái tên, báo tuế tiên lan!

Nuốt vào, liền có thể tăng thêm một năm tu vi linh lực!

Thừa dịp Lý Văn Yên chuyên chú nhìn bảng đen, hắn lặng lẽ đưa tay, bấm rơi mất báo tuế tiên lan chín cánh hoa!

Đem chín cánh hoa đặt ở trong miệng nhẹ nhàng nhai, sau đó thâm vận nguyên lai thượng cổ tiên pháp Thông Thiên Quyết.

Một luồng bàng bạc linh khí từ phế phủ mà sinh, tràn vào đan điền, chuyển hóa thành linh lực, những kia linh lực xuyên qua toàn thân các nơi kinh mạch, tẩy tủy dịch cân, không gì sánh được thống khổ, Lư Xung ở tu tiên thời không trải qua hai trăm năm khổ tu, tâm chí cứng như bàn thạch, trên mặt chưa từng toát ra nửa phần đau đớn về.

Báo tuế tiên lan linh khí cực kỳ nồng nặc, rất nhanh, hắn cảm thấy trên người 365 chỗ yếu huyết đã có ba chỗ đại huyết mở ra, dĩ nhiên tiến vào Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất.

Sau lần đó, mỗi mở ra một ít yếu huyết, liền tăng lên một tầng tu vi.

Làm đem 365 chỗ yếu huyết mở ra, thì tiến vào Luyện Khí kỳ tầng thứ chín, đến thời điểm toàn thân các nơi yếu huyết đều có thể hấp thu thiên địa linh khí, liền có thể xung kích Tiên Thiên kỳ, tiến vào Tiên Thiên kỳ, linh lực mới có thể cô đọng thành cang có uy lực tiên lực, mới có thể chân chính ngự trị ở

phàm tục lực lượng!

Bên cạnh hần đồng học, phía sau đồng học, tất cả đều tròn mắt ngoác mồm, Lư Xung thật là to gan, lại dám đem Lý Văn Yên hoa lan ăn đi! Cũng không sợ bị Lý Văn Yên đánh chết!

Lý Văn Yên vẫn chuyên tâm nghe giảng, cũng không có lưu ý đến mặt sau các bạn học kinh ngạc biểu hiện.

Lư Xung đem vận dụng linh lực ở dây thanh thượng, trải qua tu tiên thời không hai trăm năm khổ tu, hần phi thường rõ ràng thân thể kết cấu, biết dùng như thế nào linh lực khiến mỗi cái thân thể bộ phận trở nên càng hoàn mỹ hơn, hiện tại hần chỉ là nằm ở Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất, không thể đem một số rất trọng yếu bộ phận trở nên càng hoàn mỹ hơn, nhưng đem dây thanh trở nên càng đẹp hơn, vẫn có thể làm được.

Dùng linh lực cải thiện dây thanh, kỳ thực chính là ở đối dây thanh tiến hành chỉnh hình, khiến dây thanh dài ngắn, căng chùng điều chỉnh đến có thể phát huy ra tươi đẹp nhất thanh âm.

Quá trình này, Lư Xung cảm thấy dây thanh phảng phất bị người kéo tới xa đi, thống khổ đến cực điểm.

Mà khi cải thiện qua đi, dây thanh trong nháy mắt nhẹ nhàng khoan khoái không gì sánh được, so uống mười bình kinh đô niệm từ am xuyên bối tỳ bà cao còn muốn thoải mái.

Nắm giữ một năm tu vi linh lực sau, Lư Xung đối với thanh âm nhịp điệu, nhịp điệu nắm chắc tinh chuẩn hơn, nói cách khác, hần chuẩn âm không thành vấn đề.

Cái này thời điểm, Lư Xung giơ tay lên, đối với toán học lão sư Đàm Thu Nguyệt nói ra: "Đàm lão sư, ngài xem, các bạn học đều buồn bã ỉu xiu, ta đến xướng thủ ca, sinh động một thoáng bầu không khí, được không?"

Đàm Thu Nguyệt cùng những bạn học khác đều kinh ngạc nhìn Lư Xung, có vẻ như vừa nảy đại gia đều ở tập trung tinh thần nhìn bảng đen nghe giảng,

Chỉ có hần nằm ngoài ở đó ngủ, hần còn có mặt mũi nói "Các bạn học đều buồn bã ỉu xiu", thực sự là vô si!

Cơ mà xét thấy Lư Xung cha mẹ, một kẻ có tiền, một cái có quyền, Đàm Thu Nguyệt không thể không cố nén tức giận: "Hảo, cho ngươi năm phút!"

Lư Xung trước tiên bày ra một loại kỳ quái tư thế, thật giống siêu nhân khí thần tượng tiếp thu hàng tỉ fan cuồng nhiệt cúng bái tư thế.

Các bạn học đều không nhịn được cười, hàng này thật sự coi chính mình là Thiên Vương siêu sao a, này tư thế thật là ngu a!

Lư Xung thực sự là hết cách rồi, giải trí tu tiên quyết chính là muốn dùng tư thế như vậy cùng một cái kỳ quái khẩu quyết mới có thể mở ra, lại như một cái thần bí năng lượng chuyển hóa bộ máy, cần dùng vận tay mã hóa mã mở ra một dạng.

Làm Lư Xung dọn xong cái kia kỳ quái tư thế, niệm cái kia thần bí khẩu quyết, trong giây lát, hần có loại cảm giác kỳ dị, thật giống cả người vượt lên trống trải trên sân nhảy, phía dưới có vạn ngàn khán giả ngóng trông chờ đợi hần biểu diễn.

Cái này thời điểm, có một bạn học thấp giọng nói ra: "Hần âm sắc khó nghe đòi mạng, lại là ngũ âm không tròn vẹn sáu luật bất chính, cũng không biết nơi nào đến tự tin, còn xướng cái gì ca a, quả thực là chế tạo tạp âm!"

Những bạn học khác dồn dập gật đầu phụ họa hần ý kiến: "Người khác hát đòi tiền, hần hát muốn đòi mạng!"

"Hần này không phải sinh động bầu không khí a, hần rõ ràng là muốn quấy nhiễu dân a!"

"Tuyệt đối chói tai, tranh thủ bung lỗ tai đi!"

Làm người ba đòi, Lư Xung tâm chí từ lâu cứng như bàn thạch, không sợ người ngôn, những này người trào phúng đối với hần mà nói, so con ruồi, muỗi tiếng ông ông cũng không bằng, hoàn toàn không cách nào nhiễu loạn tâm tình của hần.

Hần đứng lên, nhìn chăm chú trước mặt Lý Văn Yên, thâm tình thanh xướng lên: "Muốn nhìn người cười, muốn cùng người nháo, tưởng ôm người nhập ta hoài bão, một giây trước đỏ mặt ở cái vãi, một giây sau xoay người liền có thể hòa hảo.

Không sợ người khóc, không sợ người kêu, bởi vì người là sự kiêu ngạo của ta, một đôi mắt càng đuổi theo người chạy loạn, một trái tim đã sớm chuẩn bị tốt.

Một lần là được rồi, ta dẫn người đi xem thiên hoang địa lão, ở ánh mặt trời xán lạn thời kỳ thoải mái cười to, ở tự do tự tại không khí trung cái nhau, người cơ mà biết ta duy nhất tưởng muốn.

Thế giới còn nhỏ, ta cùng người đi đến chân trời góc biển, đang không có buồn phiền bên trong góc đình chỉ tìm kiếm, ở không buồn không lo thời gian bên trong chậm rãi trở nên già, người có biết ta toàn bộ nhịp tim theo người nhảy. . ."

Một khúc ca xướng xong, toàn bộ phòng học hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người đều tròn mắt ngoác mồm, này còn là cái kia ngũ âm không tròn vẹn âm si Lư Xung sao?

Cái này thời điểm, trên bục giảng số học lão sư Đàm Thu Nguyệt lệ nóng doanh tròng, vỗ tay: "Xướng đến quá tốt rồi! Quá tốt rồi!"

Các bạn học lúc này mới như vừa tỉnh giấc chiêm bao, tiếng vỗ tay như sấm: "Quá êm tai rồi! Êm tai đến bạo!"

"Từ nhỏ đến lớn, xưa nay chưa từng nghe tới dễ nghe như vậy ca!"

"Thật là lắng mạn, thật thâm tình. . . Mau đem ta xướng khóc!"

"Ta không nghe lắm chứ, này là Lư Xung xướng sao, này không sẽ là Thiên Vương siêu sao tân ca chứ?"

"Lỗi tai ta không tật xấu đi, sao cảm giác này không phải hần thanh âm đây?"

"Vừa nãy hần nói chuyện liền rất êm tai a, trong trẻo, có từ tính. . ."

"Kỳ quái, hần thanh âm làm sao bỗng nhiên trở nên dễ nghe như vậy. . . Nghe được hần thanh âm, trong lòng mềm mềm!"

"Các ngươi lẽ nào không chú ý đến ca từ sao, ca từ thật thâm tình a, là hần tự mình viết?"

"Hần mỗi ngày chơi, đọc sách chỉ xem tiêu thuyết võ hiệp, có cái gì tài hoa có thể viết ra như vậy thâm tình ca a!"

"Nhưng ta vì sao chưa từng có nghe qua đây?"

Có rất nhiều người nghi vấn, cũng tương tự có rất nhiều người ca ngợi.

Trong lúc giật mình, Lư Xung cảm thấy, có mấy chục màu vàng nhạt hào quang từ những kia ca ngợi hoặc gào khóc các bạn học trên người chậm rãi bắt đầu bay lên, lại hội tụ lên, tràn vào hần thân thể.

Lư Xung biết, những kia màu vàng nhạt hào quang chính là giải trí tu tiên đạo sùng bái lực, sùng bái lực hội tụ lên, tràn vào đan điền, liền hóa thành linh lực.

Y theo tu tiên thời không đo đơn vị, vừa nãy hội tụ những kia sùng bái lực chuyển hóa thành linh lực, ước chừng là bán ngư lực, đổi thành cái này thời không có thể lý giải lực lượng, không phải 0. 5 Newton, mà là ước tương đương với 500 cân lực đạo.

Hiện tại hơn sáu mươi cái đồng học sùng bái lực liền có thể hội tụ ra bán ngư lực, nếu như trở thành siêu cấp đại minh tinh, có hơn trăm triệu fan, fan sùng bái trình độ lại phi thường cao, hội tụ lên sùng bái lực có thể chuyển hóa thành bao nhiêu ngư lực đây?

Lư Xung tự tin nhất thời tăng nhiều, có lẽ không cần mười năm, thậm chí không cần năm năm, hần liền có thể báo được đời kia biển máu thâm cù!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Cứu vớt Lý Văn Yên ba ba!

Lý Văn Yên đồng học không chút nào ý thức được Lư Xung kia thủ ca là xướng cho nàng, vẫn chuyên tâm đọc sách làm bài, lại như thường ngày như vậy, đem Lư Xung các loại rầy gây nên nàng chú ý hành vi đều hờ hững đặt.

Cơ mà Lư Xung thanh âm thực sự quá có từ tính, quá trong trẻo, quá thâm tình, thế không thể đỡ tiến vào lỗ tai của nàng, tiếng lòng của nàng bị kích thích một thoáng, tâm tình rối loạn, không khỏi đề bút xuống, nghiêng tai lắng nghe.

Khi nàng vừa bị Lư Xung tiếng ca hấp dẫn thời điểm, Lư Xung đã xướng đến điệp khúc bộ phận, rất nhanh liền hát xong.

Như vậy thâm tình lắng mạn ca khúc, chỉ nghe một nửa, Lý Văn Yên đồng học trong lòng như là bị mèo cào một dạng.

Nàng thực sự không nhịn được, quay đầu lại, bình thường lần thứ nhất chủ động nói chuyện với Lư Xung: "Lư Xung, ngươi có thể để cho ta chép một thoáng ca từ không?"

Nàng thanh âm lạnh lạnh êm tai, thật giống gió mát phất qua chuông bạc.

Thanh âm này thường xuyên lượn lờ ở Lư Xung tu tiên thời không trong giấc mộng, khiến hần lâu dài khó quên, bây giờ nghe nàng thanh âm, cảm giác thân thiết, hi hi nở nụ cười: "Ngươi nói cái gì? Ta không nghe rõ!"

Lý Văn Yên đồng học không phải là cái gì tốt tính khí, mặt cười chìm xuống: "Ngươi có thể để cho ta chép một thoáng ca từ không?"

Lư Xung không nhịn được nở nụ cười, chép ca từ. . . Đây là hần quen thuộc niên đại, này là hần hoài niệm niên đại, cừu viễn hồi ức, ngọt ngào hồi ức, âm áp hồi ức.

Hắn đang muốn lại chọc một thoáng Lý Văn Yên, nhưng bỗng nhiên nhìn thấy, Lý Văn Yên ánh mắt chuyển hướng trên bệ cửa sổ chậu hoa, mặt cười đông lạnh như băng.

Lư Xung trong lòng hơi hồi hộp một chút, nàng có thể hay không đoán được là mình đem hoa hái?

Cái này thời điểm, tiếng chuông tan học vang lên.

Lư Xung tranh thủ như ngựa hoang mất cương một dạng, chạy ra phòng học.

Lý Văn Yên liếc mắt một cái Lư Xung bóng lưng, hơi sững sờ, này khốn nạn thường ngày không đều là dùng ngôn ngữ quấy rầy ta một phen mới chịu đi sao, hiện tại chạy thế nào đến nhanh như vậy!

Nàng lại liếc mắt một cái trên bệ cửa sổ chậu hoa lan, mặt cười lãnh diễm như băng, là ai đem hoa lan trộm hái được!

Nàng bỗng nhiên nhớ tới, vừa quay đầu lại hỏi Lư Xung thời điểm, nàng dường như nghe thấy được Lư Xung bên môi có nhàn nhạt hương thơm, lúc đó trong lòng nàng còn ở oán thầm, cái này công tử bột, vậy mà giống như Giã Bảo Ngọc, tô son điểm phấn, thật buồn nôn!

Lại nhìn vừa nãy Lư Xung vội vội vàng vàng chạy mất dáng vẻ, Lý Văn Yên càng thêm chắc chắn, khẳng định là Lư Xung làm ra!

Toàn trường học tìm không ra thứ hai thấy chết không sờn chuyên nghiệp trên chọc nàng nam sinh!

Luôn luôn lãnh lạnh cao ngạo ý vị nội liễm Lý Văn Yên lần đầu tiên trong đời quát: "Lư Xung! Ta muốn giết ngươi!"

Lư Xung xông lên trước, chạy hướng cửa trường.

Lý Văn Yên theo sát phía sau, liều mạng truy đuổi: "Lư Xung, ngươi cái khốn nạn! Ta muốn giết ngươi!"

Vốn là, Lý Văn Yên toàn thành phố bán trình ma-ra-tông đệ nhất tên, đuổi theo Lư Xung dễ dàng, nhưng lúc này đây, nàng kinh ngạc phát hiện, Lư Xung chân như là gắn lò xo một dạng, chà xát chạy trốn nhanh chóng, thân thủ so thường ngày mạnh mẽ rất nhiều, nàng trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà không đuổi kịp!

Lư Xung ở chạy phía trước, Lý Văn Yên ở phía sau truy, mặt sau còn theo một đoàn xem trò vui đồng học.

Kia một đoàn đồng học tất cả đều đầy mặt hưng phấn: "Đại gia mau nhìn a! Lý Văn Yên đánh Lư Xung rồi!"

"Bị quấy rối hơn trăm lần, rốt cục không nhịn được, rốt cục đánh hắn! Đánh thật hay!"

"Là Lư Xung kia gia hỏa ăn Lý Văn Yên hoa lan! Lý Văn Yên mới đánh hắn!"

"Lư Xung hàng kia thực sự là tìm đường chết a! Chúng ta bình thường mò đều không dám, hắn còn dám ăn!"

Lư Xung chạy chạy, chợt thấy ven đường có một cây rau dền dại.

Hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn Lý Văn Yên mà bởi vì chạy nhanh mà đỏ lên càng kiêu diễm khuôn mặt, con mắt trở mình xoay một cái, tiện tay một tuốt, đem rau dền dại kia màu đỏ tím đóa hoa tuốt đi, cất ở trong túi.

Lý Văn Yên nhìn thấy Lư Xung cái kia mờ ám, càng thêm tức giận, cái này trộm hái hoa, ngay cả hoa dại đều hái, thật hèn mọn!

Hai phút sau, Lư Xung chạy đến Thanh Dương nhất cao cửa nam ngoại ngã tư đường, ở giao lộ bên một cái phòng bi-a một bên đi bộ một thoáng, tiện tay ăn cắp ba cái bi-a, cất ở trong túi.

Cái này thời điểm,

Lý Văn Yên vọt tới, khi thấy Lư Xung đem ba viên bi-a cất ở trong túi hèn mọn động tác, càng thêm coi rẻ, hàng này đến cùng có thể làm chút gì a, may mà ta xưa nay đều không có cho hắn cơ hội!

Lý Văn Yên chạy đến Lư Xung trước mặt, nắm lên phần quyền, liền muốn mở đánh.

Lư Xung bỗng nhiên giơ hai tay lên: "Lý nữ hiệp, có thể hay không đem đánh ta hoạt động hoãn lại một phút, không, hai phút, hai phút sau đó, nếu như

ngươi còn không rõ ta vì cái gì làm những này sự tình, vậy ta không né không đỡ, mặc ngươi đánh ta một canh giờ, có được hay không?"

Lý Văn Yên nắm bắt phần quyền, sáng rực rỡ trên khuôn mặt tràn đầy ngờ vực: "Ngươi ở đánh cái gì mưu ma chước quỷ?"

Lư Xung cười hi hi: "Chờ chút, ngươi thì sẽ không nói này là mưu ma chước quỷ rồi!"

Lý Văn Yên xem Lư Xung một mặt chắc chắn đáng vẻ, nghĩ thầm, chạy trời không khỏi nắng, nếu như chờ chút còn là đầu óc mơ hồ, vậy thì cuồng đánh hẳn một giờ, hảo hảo trả thù một thoáng bị hấn quấy rối hơn 100 lần phiền muộn!

Liền, Lý Văn Yên đứng ở nơi đó, ôm hai tay, lạnh lùng nhìn Lư Xung.

Lư Xung ngồi chồm hổm trên mặt đất, không ngừng lo lắng xem đồng hồ.

Những kia muốn nhìn Lý Văn Yên cuồng đánh Lư Xung các bạn học chạy đến ngã tư đường, thấy cảnh này, dồn dập phần nộ đi ra: "Thiết, ai nói Lý Văn Yên muốn đánh Lư Xung, chuyện này làm sao như là đang chờ xe đáng vẻ?"

"Không chừng vừa nãy Lý Văn Yên đã đem Lư Xung đánh toi bời một trận, hiện tại đánh xe đưa hắn đi bệnh viện!"

"Rất có thể! Oi, không nghĩ tới chúng ta hoa khôi học đường đẹp như vậy nữ hài vậy mà là cái bạo lực nữ, cũng liền Lư Xung loại kia cực phẩm có thể kiên trì trụ ba năm như một mỗi ngày theo đuổi nàng, đổi làm người khác, đã sớm bại dưới trận rồi!"

"Không chừng Lư Xung hàng kia là cái bị tra tấn cuồng, liền ưa thích Lý Văn Yên như vậy bạo lực nữ!"

Lý Văn Yên đứng một lúc, rất không kiên nhẫn, dùng năng thanh tú mắt to cho Lư Xung một cái xinh đẹp khinh thường: "Hai phút đến đi, làm sao cái gì sự tình đều không phát sinh, ta hiện tại bắt đầu đánh ngươi a!" Nói vèn tay áo lên, nắm lên phần quyền.

Đang lúc này, một hồi xe thể thao tiếng động cơ nổ thanh, từ bọn hắn phía sau vang lên, càng ngày càng gần.

"Đến rồi! Đến rồi!" Lư Xung vọt đứng lên, từ trong túi tiền móc ra ba viên bi-a.

Một chiếc màu bạc Nhật sản xuất xe thể thao từ bên cạnh bọn họ gào thét mà qua, phía trước là đèn đỏ, kia xe thể thao tài xế lại không đỗ xe chờ đợi, mà là trực tiếp hướng về trước lái, nhìn đáng đáp muốn xông qua.

Lý Văn Yên nhìn thấy, bình thường một mặt lười nhác đáng đáp Lư Xung bỗng nhiên như là thay đổi một người, ba viên bi-a từ hắn trong tay bay ra, giống như một đạo liên châu tiên, bắn về phía chiếc kia màu bạc Nhật sản xuất xe thể thao phần đuôi.

Lý Văn Yên không biết nên khóc hay cười, lẽ nào hàng này chính là muốn cho bản thân nhìn hắn đập xe thể thao chơi sao?

Cơ mà trong nháy mắt, nàng ngạc nhiên kinh ngạc đến ngây người, chỉ thấy chiếc kia đầu đá lung tung Nhật sản xuất GTR xe thể thao đột nhiên im bất đi!

Xe thể thao trước nắp vọt bay lên một đoàn khói đặc, cửa xe mở ra, từ phía trên nhảy xuống một cái chừng hai mươi tuổi người thanh niên trẻ, một con lộ liễu tóc vàng, hai lỗ tai xỏ lóe sáng kim cương đính tai, cao gầy mặt ngửa, sắc mặt tái xanh, mắt tam giác, mũi ưng, đôi môi thật mỏng, sau khi xuống xe vẫn hùng hùng hổ hổ.

Dưới tình huống bình thường, hễ đến địa vị nhất định người, thường thường đều là bên ngoài không có tính chất công kích người, lại như tam quốc Đông Trác một dạng, xem ra giống như Phật Di Lặc, trên thực tế mặt thiện tâm ác, hảo môn thể gia nhân vật tối thiện nguy trang, hơn phân nửa đều là mặt thiện tâm ác hạng người, có thể như vị này như vậy trước sau như một mặt do lòng sinh thực sự là phi thường không thường thấy!

Lư Xung trong mắt nổi lên sát khí, cái này người, chính là hóa thành bụi, hắn đều nhận ra, chính là khiến hắn đời kia từ nhân gian rơi vào Địa Ngục Đường Thiếu Vĩ, Yên Kinh hảo môn Đường gia thiếu chủ!

Vào thời khắc ấy, hắn rất muốn đi tới trực tiếp đem Đường Thiếu Vĩ giết cho xong!

Lý Văn Yên nhìn thấy giờ khắc này Lư Xung, giật mình, trước kia Lư Xung cho nàng ấn tượng vĩnh viễn là không buồn không lo, cột nhà, duy nhất u buồn chỉ phát sinh tại bị nàng cự tuyệt thời điểm, giờ khắc này Lư Xung, phảng phất gánh vác huyết hải thâm cừu, đằng đằng sát khí, khiến nàng khiếp sợ không thôi.

Bất quá, khi nàng nhìn thấy ở chiếc kia Nhật sản xuất GTR phía trước xe thể thao người đi đường thượng tế ngã một người đàn ông trung niên, không có tâm tư đi suy tư Lư Xung hiện tại cùng trước đây to lớn sai biệt, chạy như bay tiến lên, kinh hoàng hô: "Ba ba!"

Chương 5: Ta là ở cứu người!

Cái kia tướng mạo nho nhã trung niên nam tử chính là Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng.

Hắn ở Lý Văn Yên nâng đỡ, chậm rãi đứng lên, sợ hãi không thôi nói ra: "Ta hiện đang trên đường cho người đi bộ đi tới, không nghĩ tới cái này xe thể thao ngang vượt đèn đỏ, ta cho rằng ta cũng bị đâm chết đây! Vạn hạnh, này xe thể thao không biết vì cái gì bỗng nhiên hỏng rồi! Bằng không, ta ngày hôm nay khẳng định bị đâm chết!"

Lý Văn Yên nghe được ba ba lời nói, bỗng nhiên nhớ tới Lư Xung vừa nãy cử động, chính là hướng về xe thể thao phần đuôi ném ba viên bi-a, kia Nhật sản xuất GTR xe thể thao mới đột nhiên đình chỉ!

Nàng chợt nhớ tới trước ở trong tạp chí xem qua một cái ô tô thường thức, nếu như ô tô ống xả bị phá hỏng, động cơ tắt lửa. Bởi vì thiếu đốt cần dầu cùng không khí hỗn hợp cùng nhau, hình thành dễ cháy hỗn hợp khí, mỗi lần thiếu đốt sau khí thải đều theo ống xả phóng ra, nếu như ngăn chặn ống xả khí thải liền không thể phóng ra ngoài xe, đồng thời tân dễ cháy hỗn hợp khí không vào được, động cơ tắt lửa, xe cộ đình chỉ khởi động.

Lý Văn Yên trong lòng khiếp sợ không thôi, Lư Xung là làm sao biết ngày hôm nay có chiếc xe thể thao muốn vượt đèn đỏ hơn nữa hầu như muốn đâm chết ba ba nàng, lẽ nào hắn có tiên tri bản lĩnh?

Hơn nữa, thân thù của hắn làm sao lợi hại như vậy, xe thể thao như vậy nhanh tốc độ, hắn lại có thể đem ba viên bi-a tất cả đều ném tới ống xả bên trong, còn có thể đem khí áp như vậy đại ống xả phá hỏng?

Lý Văn Yên hướng đi Lư Xung, cũng muốn hỏi cái rõ ràng.

Cái này thời điểm, Đường Thiếu Vi nghiêng miệng, tiến lên cuồng mắng Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng: "Người cái lão già, có phải không chạy đi đầu thai a, lại dám can bôn thiêu gia con đường, có tin hay không bôn thiêu gia giết chết người!"

Lý Chấn Hưng tức giận đến nói không ra lời, nào có như vậy khốn nạn, suýt chút nữa đem người đâm chết, còn trách người ta chặn đường, người ta rõ ràng đi ở trên vạch qua đường, cái này lòng vàng quá khốn nạn rồi!

Lý Văn Yên khí phần điên ung, liền muốn đi lên trước cùng Đường Thiếu Vi tranh luận.

Đường Thiếu Vi bỗng nhiên nhìn thấy Lý Văn Yên, kinh động như gặp thiên nhân, sáng mắt lên, liền muốn tiến lên đến gần.

Cái này thời điểm, không biết từ nơi nào phi tới một mảnh vỏ chuối, bị Đường Thiếu Vi giẫm trúng.

Đường Thiếu Vi oạch một thoáng, dùng một tiếng, quăng ngã chó gặm cứt, máu mũi chảy đầm đìa.

Đang lúc này, Lư Xung chà xát một thoáng trên tay chuối tiêu nê, cấp tốc chạy như bay đến Lý Văn Yên bên người, đột nhiên từ trong túi lấy ra rau dền đại nụ hoa, bỗng nhiên chặn ở nàng trên lỗ mũi.

Lý Văn Yên lập tức đánh mấy cái kịch liệt hắt xì, trải qua không lâu lắm, trên mặt cấp tốc nổi lên hồng ban.

Này lúc, một chiếc màu đen xe Audi chạy nhanh mà đến, từ trên xe bước xuống bốn cái nam tử mặc áo đen, toàn là mạng kính râm, một mặt lạnh lùng, nhìn thấy Đường Thiếu Vi ngã nhào xuống đất, vội vã đem hắn đỡ lên đến.

Đường Thiếu Vi lấy ra khăn tay, đem quăng ngã một mặt máu mũi lau khô, chán ghét trừng kia bốn cái nam tử mặc áo đen, mắng: "Bốn người các người người chết mặt làm sao chậm như vậy, để cho các người theo sát tiểu gia! Người xem, tiểu gia suýt chút nữa ngã chết!"

Kia bốn cái nam tử mặc áo đen không kêu tiếng nào, biểu hiện y nguyên lạnh lùng.

Lư Xung ở một bên con mắt hơi híp lại, hắn có thể thấy, này bốn cái nam tử mặc áo đen đều là một người có thể đánh mười mấy phổ thông nam tử tồn tại, đoán chừng là giải nghệ bộ đội đặc chủng, bất quá bọn hắn vền vẹn chỉ có gân cốt lực, thực sự không đáng nhắc tới.

Đường Thiếu Vi cúi đầu liếc mắt nhìn khối này vỏ chuối, giận tím mặt: "Đệt! Ai mẹ nó vứt vỏ chuối, đứng ra, lão tử giết chết hắn!"

Rất nhiều người qua đường đều không nhịn được cười, cái này công tử bột đầu óc có bệnh a, có ai sẽ bốc lên bị người giết chết nguy hiểm đứng ra đây!

Lư Xung âm thầm thờ dài, với hắn ở tu tiên thời không gặp phải những kia đối thủ so với, Đường Thiếu Vi háo sắc, ngu xuẩn, nông cạn, nếu không là hắn có cái hiền hách gia tộc, thật sự chả là cái cóc khô gì, cơ mà chính là như vậy chả là cái cóc khô gì người, đòi kia vậy mà đem mình làm cho chặt vật như vậy, có thể thấy được mình đòi kia có cỡ nào nhỏ yếu!

Đòi này, mình phải nhanh một chút trở nên mạnh mẽ, không có thể lại bị này chủng rác rưởi một dạng công tử bột thao túng vận mệnh!

Đường Thiếu Vĩ hùng hù hỏ hỏ một trận, lúc này mới nhớ tới, muốn đi đến gần cái kia khiến hắn kinh động như gặp thiên nhân thiếu nữ tuyệt đẹp.

Hắn đi lên vài bước, bỗng nhiên nhìn thấy Lý Văn Yên trên mặt hồng ban,

Nhất thời lộ ra một mặt ghét bỏ, đem mặt ngoảnh qua, xoay người rời đi.

Hiện tại, Lư Xung cảnh giới vẹn vẹn là Luyện Khí kỳ một tầng, linh lực ít ỏi, mà Đường Thiếu Vĩ tầng tổ phụ, tổ phụ ở Giang Bắc môn sinh bạn bè quan lại đông đảo, đan xen chằng chịt, thế lực không lồ, vì an toàn của cha mẹ, vì Lý Văn Yên an toàn, Lư Xung tạm thời muốn duy trì khắc chế, không có thể với hắn phát sinh bất kỳ trực tiếp va chạm.

Duy nhất biện pháp, chính là khiến Lý Văn Yên phân hoa dị ứng, sợ bị Đường Thiếu Vĩ mơ ước, giữ được nhất thời bình an!

Đời kia Lư Xung chán nản lúc bị Lý Văn Yên chăm sóc, tình cờ phát hiện, Lý Văn Yên đối rau dền đại phân hoa dị ứng, hơn nữa là hết sức dị ứng, ngửi được một điểm, trên người sẽ lên hồng ban, bất quá không sẽ trị mạng.

Đương nhiên, bảo toàn Lý Văn Yên căn bản nhất biện pháp, vẫn là đem Đường Thiếu Vĩ diệt trừ, đem Đường Thiếu Vĩ diệt trừ, phải đối mặt Đường gia toàn diện trả thù, Đường gia thế lực cực kỳ khổng lồ, e sợ muốn đến Tiên Thiên kỳ mới có thể làm đến sự tình.

Bất quá, tuy rằng không giết được hắn, khả xảo diệu mà đem hắn phế bỏ, vẫn có khả năng!

Lý Văn Yên liên tục hít hơi, đồng thời cảm thấy khuôn mặt ngứa lạ không gì sánh được, thù mới hận cũ, đồng thời xông lên đầu, âm thanh kêu lên: "Lư Xung! Ta ngày hôm nay nhất định phải giết ngươi!"

Xem Lý Văn Yên nổi khùng đáng vẽ, Lư Xung giật mình rung mình một cái, vội vã chạy về phía trước.

Lý Văn Yên đã không hề chú ý đến vốn thực nữ hình tượng, trời đuôi ngựa băng cao su cũng rơi mất, tóc rối tung ra, giương nanh múa vuốt đuổi tiếp.

Người qua đường đều kinh ngạc nhìn cái này rơi vào điên cuồng trạng thái cô nương: "Lẽ nào cô nương này bạn trai trộm người? Không phải vậy nàng làm sao tức giận như vậy, mặt tức giận đến như vậy hồng!"

Lý Văn Yên cuối cùng đuổi theo Lư Xung chạy đến một nhà tiệm thuốc.

Lư Xung cầm lấy một bình trị liệu phân hoa dị ứng được, đưa cho Lý Văn Yên, sau đó lại đưa lên một chén nước, khẽ mỉm cười: "Uống thuốc trước đã, đợi lát nữa đánh ta!"

Lý Văn Yên cảm thấy ngứa lạ không gì sánh được, đành phải uống trước được.

Chờ trên mặt ngứa lạ ngừng lại sau, Lý Văn Yên nắm chặt phân quyền, liền muốn đi tới đánh Lư Xung.

Lư Xung vội vã đem nàng dẫn tới một mảnh yên lặng địa phương, cười hỏi: "Ngươi lẽ nào một chút cũng không hiểu kỳ, ta tại sao phải làm những này đây?"

Lý Văn Yên sùng sốt, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lư Xung, khẽ kêu nói: "Ta xác thực phi thường hiểu kỳ, ngươi vì cái gì muốn ăn ta hoa lan, vì cái gì muốn hướng về trên mặt ta làm phân hoa? Vì cái gì? Nói!"

Lư Xung cười khổ nói: "Ta làm này tất cả, đều là cứu ngươi, ngươi tin sao?"

Lý Văn Yên chỉ mình còn có chút hồng ban khuôn mặt, cười lạnh nói: "Ngươi chính mình nhìn, ngươi này là ở hại ta, vẫn là ở cứu ta?"

Lư Xung kể tục nói ra: "Ta làm này tất cả, còn là vì cứu ba ba ngươi, này ngươi dù sao cũng nên tin chứ?"

Lý Văn Yên yên lặng, xác thực, nếu như không phải Lư Xung đúng lúc ném ra ba viên bi-a ngăn chặn xe thể thao ống xả, kia Nhật sản xuất xe thể thao không có đình chỉ, cấp tốc bão táp vọt qua người đi đường, kia ba ba nàng nhất định sẽ bị đánh bay, nếu nói như vậy, nàng bây giờ nhìn đến không sẽ là ba ba sò sò đáng vẽ, mà là thi thể lạnh như băng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Mở cái phòng ta dạy cho ngươi!

Lý Văn Yên thanh tú mặt to tràn ngập tò mò cùng xem thường: "Ngươi là làm sao biết sẽ có một chiếc xe thể thao sẽ vượt đèn đỏ va ta ba ba đây? Không sẽ là ngươi cùng người kia trước đó thông đồng tốt chứ?"

Ba năm qua, Lư Xung nhiều đến trăm lần biểu lộ, không chỉ không có gây nên Lý Văn Yên hảo cảm, trái lại khiến Lý Văn Yên đối Lư Xung có phi thường thâm thành kiến, cho rằng hẳn chính là một cái trăm phương ngàn kế muốn có được nàng đồ hảo sắc, xưa nay không sợ với đem hẳn hướng về xấu nhất địa phương nghĩ.

Lư Xung vụn vụn không nghĩ tới, ở Lý Văn Yên trong lòng, hẳn Lư Xung vậy mà cùng Đường Thiếu Vi loại kia trên đầu mọc mù dưới chân lở loét xấu cực độ người một dạng!

Hắn tức giận đến cả người run, lớn tiếng nói ra: "Lý Văn Yên! Ngươi hãy nghe cho kỹ rồi! Ta Lư Xung tuy rằng cả ngày không cố gắng học tập, chơi game, xem video, uống rượu, xem tiểu thuyết, nhưng ta ta ngoại trừ mỗi ngày cùng ngươi biểu lộ ở ngoài, ta đã làm xong chuyện xấu gì sao? Không nghĩ tới ngươi vậy mà đem ta cùng loại người kia đánh đồng với nhau, ngươi quá khiến ta thất vọng rồi!"

Trước đây Lư Xung tuy rằng đều là cùng Lý Văn Yên biểu lộ, thường thường thông qua quấy rối nàng được sự chú ý của nàng, nhưng hẳn chưa bao giờ như hôm nay như vậy phần nộ, chưa bao giờ hôm nay như vậy đối Lý Văn Yên rống to, Lý Văn Yên nhất thời có chút trở tay không kịp, nàng ý thức được, nàng khả năng thật sự hiểu lầm hắn!

Nàng không nhịn được mân mê miệng, có chút oan ức mà nhìn Lư Xung: "Ngươi không có theo người ta giải thích rõ ràng mà, ngươi trước đây đối người ta như vậy xấu, ngày hôm nay lại như thế kỳ quái, người ta làm sao biết. . ."

Lư Xung nhìn thấy nàng như vậy, trong lòng tức giận không hăng hái tất cả đều tản đi, cười khổ nói: "Cái kia mở Nhật sản xuất GTR xe thể thao nam tử tên là Đường Thiếu Vi, là Yên Kinh hào môn Đường gia thiếu chủ, nói vậy hẳn tăng tổ phụ, tổ phụ, phụ thân ngươi hẳn là đều nghe nói qua, chính là. . ., hẳn là cái công tử nhà giàu, hẳn thay đổi mười mấy bạn gái, trong đó có người bạn gái cái bụng lớn hơn, hẳn lại không muốn người ta, cô gái kia tuyệt vọng nhảy lầu tự sát. Cô gái kia có cái bạn thân, là càng hung hăng hơn hào môn Lạc gia đại tiểu thư, Lạc gia đại tiểu thư muốn vì nàng bạn thân hả giận, Đường Thiếu Vi không thể làm gì khác hơn là chạy đến chúng ta cái này thành nhỏ tránh đầu sóng ngọn gió. Hẳn là sắc trung ác ma, phạm là bị hắn coi trọng nữ hài, hẳn sẽ không chừa thủ đoạn nào đạt được, đạt được sau đó liền bội tình bạc nghĩa, ta vừa nảy hướng về ngươi trên mặt làm phấn hoa, chính là khiến ngươi phấn hoa dị ứng, tách ra hẳn sắc mắt! Ngươi nói ta có phải hay không đang bảo vệ ngươi!"

Lý Văn Yên nhớ tới cái kia có thể nói Giang Bắc vua một cõi Đường gia, giật mình rung mình một cái.

Từ Đường Thiếu Vi tăng tổ phụ bắt đầu kinh doanh Giang Bắc, ba đời hạ xuống, Giang Bắc có ba, bốn phần mười bạch đạo nhân vật đều là bọn hắn môn sinh bạn bè quan lại, Giang Bắc nghiêm nhiên thành bọn hắn Đường gia vương quốc độc lập, mặt trên đành phải đem bọn họ điều đến Yên Kinh, nhục hóa bọn hắn đối Giang Bắc ảnh hưởng, dù vậy, Đường gia y nguyên đối Giang Bắc có cường đại sức ảnh hưởng.

Lý Văn Yên nghĩ đến, nếu như vừa nãy Lư Xung không có dùng phấn hoa đem mình biến thành dị ứng trạng thái, Đường Thiếu Vi nhất định sẽ như chó điên một dạng theo đuổi bản thân, lấy thế lực của Đường gia, bắt luận bản thân như thế nào đi nữa thông minh như thế nào đi nữa có thể đánh, cuối cùng vẫn là không cách nào thoát khỏi, kia chờ đợi bản thân kết cục khả năng so Địa Ngục còn đáng sợ hơn.

Nghĩ đến Đường Thiếu Vi vừa nãy vẻ mặt đó, Lý Văn Yên lại giật mình rung mình một cái, nhìn Lư Xung ánh mắt có một ít nhiệt độ: "Này tất cả ngươi là làm sao biết đến?"

Lư Xung cười khổ nói: "Cái kia đề bạt mẹ ta nữ lãnh đạo xem như là bọn hắn Đường hệ nhân vật trọng yếu, cho nên ta ít nhiều biết một chút Đường Thiếu Vi tình huống."

Lý Văn Yên liếc Lư Xung một chút: "Ta là hỏi ngươi, ngươi là làm sao biết Đường Thiếu Vi sẽ ở cái này thời gian điểm đi tới đây, cầm lái xe thể thao suýt chút nữa đụng vào ta ba ba, ngươi là làm sao biết đến?"

Lư Xung có thể nói như thế nào đây, chẳng lẽ nói bản thân chạy đến một cái tu tiên thời không đi dạo hai trăm năm trở về, hẳn chỉ có thể nói: "Ta vừa nãy nằm mơ mơ tới, giấc mộng kia quá thật, ta không biện pháp không tin!"

"Nằm mơ mơ thấy?" Lý Văn Yên tức giận nói ra: "Vậy ngươi mơ thấy vẽ số từ thiện dãy số sao? Nói cho ta một thoáng, để ta trúng cái 500 vạn!"

Lư Xung bất đắc dĩ cười khổ nói: "Mặc kệ ngươi có tin hay không, này đều là sự thực, sáng sớm ngươi không phải tàn nhẫn cự tuyệt ta sao, ta liền uống thật nhiều rượu, sau đó liền làm một cái rất dài rất dài. . . Rất dài mộng!"

Nếu như là một giấc mơ mà nói,

Xác thực đủ dài, đầy đủ hai trăm năm.

Lý Văn Yên hết sức bất đắc dĩ, nàng là một chút xú cũng không tin Lư Xung chỉ là làm giấc mộng liền có thể tiên đoán được chờ chút sẽ phát sinh tai nạn xe cộ nguy hiểm đến ba ba nàng, cơ mà Lư Xung không chịu nói lời nói thật, nàng cũng không có thể thật sự đánh hắn một trận, dù sao người ta vừa nãy thật sự cứu ba ba nàng, hơn nữa cũng cứu nàng.

Cuối cùng, còn sót lại một cái món nợ có thể coi là tính toán, nàng long lanh mặt to lạnh lùng nhìn chằm chằm Lư Xung: "Nói! Ngươi vì cái gì muốn ăn ta

hoa lan?"

Lư Xung tin khầu nói ra: "Ngươi cũng biết, ta rất thích xem võ hiệp tiểu thuyết, ta từ một quyển võ hiệp tiểu thuyết thượng nhìn thấy một cái nội công tâm pháp, vốn là cho rằng là tác giả hồ biên đi ra, nhưng buồn bức ngăn ngăn, liền thử nghiệm luyện một thoáng, kết quả phát hiện, cái kia nội công tâm pháp lại là thật sự, ta thật sự luyện được khí cảm. . ."

Lý Văn Yên 1% ngàn không tin Lư Xung bộ này chuyện ma quỷ, vội vàng nói: "Dừng lại! Ngươi liền trực tiếp nói, vì cái gì muốn ăn ta hoa lan!"

Lư Xung nói tiếp nửa thật nửa giả lời nói: "Ngươi kia hoa lan, còn được gọi bảo tuế kim lan, phi thường quý giá, nếu như nuốt sống, có thể tăng thêm một năm công lực, vì có thể từ Đường Thiếu Vĩ dưới bánh xe cứu ba ba ngươi, ta chỉ có thể ăn ngươi hoa lan, tăng cường công lực của ta, đi cứu ba ba ngươi!"

Lý Văn Yên một mặt ngờ vực, lật lật xinh đẹp khinh thường: "Biên, tiếp tục biên. . ."

Lư Xung một mặt bắt đắc dĩ: "Ta không biên a, ngươi xem, nếu không là ta công lực tăng nhiều, ta cũng không thể nào làm được đem ba cái bi-a ném vào xe thể thao ổng xả bên trong a!"

Lý Văn Yên nhớ tới trước tình cảnh đó, lúc đó nàng cũng lòng tràn đầy nghi hoặc, cả người không có hai lạng thịt thường thường bị nàng ngược Lư Xung làm sao khả năng có như vậy khí lực lớn cùng độ chính xác, bây giờ nhìn lại, Lư Xung này một đại thông bịa chuyện vậy mà có khả năng là thật sự!

Thế giới quan, nhân sinh quan phảng phất đều bị lật đổ, Lý Văn Yên bối rối, cõi đời này thật sự có võ công? Võ hiệp tiểu thuyết thượng nội công tâm pháp vậy mà không phải viết linh tinh, vậy mà có thể luyện được nội công?

Lý Văn Yên tĩnh hạ tâm thần, đen lay láy mắt to nghi ngờ nhìn chăm chăm Lư Xung: "Có hay không thích hợp cô gái học võ công, ta cũng muốn học!"

"Có a!" Lư Xung suy nghĩ một chút, cái kia tu tiên thời không bên trong có cái xưng là Tuyệt Quỳnh tiên từ nữ tiên tu, là mười hai tiên tôn bên trong duy nhất nữ tiên tu, nàng tu tiên pháp môn thì thích hợp Lý Văn Yên, nhân tiện nói: "Nếu như buổi chiều ngươi nguyện ý trốn học mà nói, chúng ta đến khách sạn mở cái phòng, ta dạy cho ngươi!"

Lý Văn Yên nắm lên phần quyền, đôi mắt đẹp chứa sát: "Ngươi nói cái gì! Ngươi lặp lại lần nữa!"

Lư Xung cười khổ nói: "Không phải vậy chúng ta đi nơi nào luyện công? Đi ngươi gia, còn là nhà ta?"

"Ngươi nghĩ hay lắm!" Lý Văn Yên cau giận nói: "Ta liền biết, ngươi vẫn đối với ta không theo lòng tốt, ta tuyệt đối không cùng ngươi cô nam quả nữ cùng chung một thất!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cái gì cừ cái gì oán a!

Lư Xung còn muốn giải thích gì gì đó thời điểm, Lý Văn Yên ba ba đi tới, nhìn thấy Lý Văn Yên trên mặt hồng ban, sợ hết hồn, liền vội vàng hỏi: "Tiểu Yên, ngươi làm sao?"

Lý Văn Yên cười nói: "Phấn hoa dị ứng, vừa ăn qua kháng dị ứng được, chẳng mấy chốc sẽ hảo!"

Nàng ba ba lúc này mới yên tâm, liếc Lư Xung một chút, sầm mặt lại: "Ngươi là ai?"

Lư Xung vội vã cười làm tự giới thiệu mình: "Thúc thúc, chào ngài, ta là Tiểu Yên nam. . . Đồng học!"

Hiếm thấy thấy đối phương cha mẹ một mặt, Lư Xung chuẩn bị liền dứt khoát đem tương lai thân phận sáng tỏ, cơ mà bằng hữu hai chữ còn không ra khỏi miệng, liền nhìn thấy Lý Văn Yên kia muốn đem hân giết chết ánh mắt, tranh thủ đem "Bằng hữu" đổi thành "Đồng học".

Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng nghi ngờ quét Lư Xung cùng Lý Văn Yên một chút, hừ lạnh một tiếng: "Bạn học trai? Ngươi cho rằng ta không nhìn ra ngươi là nam a! Rõ ràng muốn nói bạn trai, kết quả đổi thành bạn học trai, có đúng hay không?"

Lý Văn Yên cắn răng bạc, tàn nhẫn mà trừng Lư Xung một chút, đối nàng ba ba nói ra: "Ba ba, ngài hiểu lầm, hắn là nhìn thấy ngài quá sốt sắng, liền nói bậy. Ngài cũng biết, ta xưa nay không phản ứng những kia xú nam sinh!"

Lý Chấn Hưng sầm mặt lại: "Nhưng hấn liền không giống, hấn không phải những kia xú nam sinh, phải không? Tiểu Yên a, ba ba nói với ngươi, ngươi bây giờ lập tức muốn thi đại học, ngàn vạn không có thể phân tâm, ngàn vạn không có thể yêu sớm, ba ba năm đó không thi đỗ Hoa Thanh đại học, cả đời tiếc nuối, ba ba nhưng không hy vọng ngươi như ba ba như vậy a! Ngươi làm sao hãy cùng như thế một cái không đảng hoàng gia hỏa, Oì, ngươi quá khiến ta thất vọng rồi!"

Lư Xung đứng ở bên cạnh, cười cười không nói lời nào, ước gì nhạc phụ tương lai hiểu lắm đâu, mỗi một đoạn mỹ hảo cảm tình không đều là ở cha mẹ mãnh liệt phản đối dưới khỏe mạnh trưởng thành sao?

Lý Văn Yên nhìn thấy Lư Xung cười không nói, giận dữ và xấu hổ đan xen, duỗi ra ngón tay ngọc nhỏ dài, nhéo Lư Xung bên hông thịt non, dùng sức vặn: "Nhanh một chút giải thích a! Không phải vậy ta nhiều không dứt ngươi!"

Một năm tu vi linh lực không có thể khiến Lư Xung có cương khí hộ thân, hấn còn là cảm thấy rất đau, đành phải nhắm mắt giải thích: "Thúc thúc, ngài thật sự hiểu lắm, ta cùng Tiểu Yên ở giữa là thuần khiết!"

"Có ngươi giải thích như vậy sao?" Lý Văn Yên càng thêm giận dữ và xấu hổ, càng thêm dùng sức vặn Lư Xung một chút.

Lý Chấn Hưng từ vừa bắt đầu liền cảm thấy Lư Xung rất quen mặt, hiện tại lại cẩn thận nhìn qua sát, sắc mặt càng thêm âm trầm: "Ba ba ngươi có phải không Lư Đăng Vân, mẹ ngươi có phải không Chương Trạch Hoa?"

Lư Xung kinh ngạc: "Thúc thúc, ngài làm sao biết?"

Lý Chấn Hưng cười lạnh: "Ta làm sao biết? Trở lại hỏi ngươi mẹ, ta Lý Chấn Hưng là người nào? Ta hiện tại liền đem thoại đặt ở đây, ta Lý Chấn Hưng nữ nhi treo cao không nổi nàng Chương Trạch Hoa nhi tử!"

Lư Xung một mặt mộng bức, mẹ cùng Lý Chấn Hưng đến cùng có cái gì mối hận cũ, Lý Chấn Hưng làm sao sẽ oán khí xung thiên?

Lý Chấn Hưng nghiêm túc dị thường mà nhìn Lý Văn Yên: "Lý Văn Yên! Ta cảnh cáo ngươi, ngươi sau đó nếu như dám cùng hấn lui tới, ngươi không phải ta Lý Chấn Hưng nữ nhi!" Nói xong phất tay áo rời đi!

Lư Xung càng thêm mộng bức, này cái gì cừu cái gì oán a, cha vợ, lão Thái Sơn, đừng đi, nói rõ ràng a.

Lý Văn Yên nhìn thấy Lư Xung một mặt mộng bức, lạnh lùng nói ra: "Ba năm trước, ta ba ba đã làm bốn năm khu tam bà thủ, tăng lên làm người đứng thứ hai sự tình đã vãn đã đóng thuyền, mẹ ngươi lại đột nhiên nhảy dù hạ xuống. . ."

Lư Xung gãi đầu một cái: "Cái này. . . Vậy ta mẹ cùng ba ba ngươi không sẽ cũng có mâu thuẫn chứ?"

Lý Văn Yên lạnh nhạt nói ra: "Ta mẹ công ty cùng ba ba ngươi công ty là đối thủ cạnh tranh, như nước với lửa."

Lư Xung bừng tỉnh nhớ tới năm đó một ít chuyện, đời kia, ngay tại cha hấn bởi vì có lẽ có (vô căn cứ) tội giết người tên bị phán xử tử hình sau khi, chính là Lý Văn Yên mẹ dùng phi thường rẻ tiền giá cả đem hấn ba ba công ty cấp thu mua, do đó một lần trở thành Giang Bắc nữ nhà giàu nhất.

Trời đù, trên đời tới máu chó sự tình vậy mà phát sinh trên người mình!

Đều do hấn trước đây đối cha mẹ sự nghiệp một chút cũng không để tâm, cho nên một chút đều không rõ ràng song phương cha mẹ vậy mà có như thế đại mối hận cũ.

Lư Xung còn nghĩ tới đến, đời kia, Lý Văn Yên mẹ có thể thành công thu mua cha hấn công ty, ở chỗ hấn không chút nào tính toán chồng của nàng bị Đường Thiếu Vi đâm chết, còn đem nàng nữ nhi bán cho Đường Thiếu Vi, lấy này thu được Đường gia chồng đỡ.

Đời kia, Lư Xung một lần cho rằng người phụ nữ kia không phải Lý Văn Yên mẹ, cơ mà nhìn thấy Lý Văn Yên cùng với nàng phảng phất một cái khuôn mẫu đi ra, càng làm cho hấn không gì sánh được thương tiếc Lý Văn Yên, vậy mà có ngoan tâm như vậy vì vinh bán nữ thân sinh mẹ.

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên một mặt lạnh nhạt nhìn Lư Xung: "Lư Xung, ta cảm tạ ngươi cứu ta ba ba, cảm tạ ngươi cứu ta, nhưng ta cùng ngươi đúng là một điểm khả năng đều không có.

Đầu tiên, ta đối ngươi một chút cảm giác đều không có.

Thứ yếu, ta muốn thi Hoa Thanh đại học, ngươi là cái gì đại học đều thi không lên, chúng ta chênh lệch rất lớn.

Cuối cùng, ta ba ba cùng ta mẹ đều sẽ không đồng ý ta cùng ngươi giao du.

Cho nên, xin ngươi sau đó không nên quấy rối ta rồi!"

Không hổ là học bá, ngay cả cự tuyệt người khác đều như thế logic rõ ràng.

Có lẽ là cảm thấy Lư Xung cứu nàng cùng nàng ba ba, mà nàng lời nói mới rồi thực sự quá mức tuyệt tình, Lý Văn Yên do dự một chút, nói ra: "Ta sẽ đem ta hết thảy bút ký đều cho ngươi mượn xem, ngươi cũng không phải rất ngu ngốc, nếu như ngươi bắt đầu từ bây giờ nghiêm túc một điểm, hấn là có

thẻ thi cái trường đại học đi!"

Nữ thần đã đem lời nói đến mức rõ ràng như vậy, đòi làm những nam sinh khác, đã sớm rút lui có trật tự, nhưng Lư Xung trải qua cùng Lý Văn Yên nói rõ hơn 100 lần lần vật, trải qua cái kia tu tiên thời không tu luyện lúc mài giũa, tâm chí trở nên không gì sánh được cứng cỏi, đừng nói những này khó khăn, chính là lại gấp mười lần khó khăn, chỉ cần hấn quyết định, hấn liền tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Đời kia, sau đó Lư Xung gia cảnh chán nản, Lý Văn Yên lo lắng hấn tình hình, thường xuyên đến xem hấn, Lư Xung đối nàng so mười tám tuổi thời điểm càng nhiều thêm hiểu một chút, biết Lý Văn Yên là cái trong nóng ngoài lạnh cực kỳ thiện lương nữ hài, là phi thường đáng giá quý trọng nữ hài, một khi bỏ qua chỉ có thể cả đời hối hận.

Cho nên, hấn ánh mắt kiên định mà nhìn Lý Văn Yên: "Cảm giác có thể chậm rãi bồi dưỡng, Hoa Thanh đại học ta nhất định có thể thi đỗ, ta sẽ dùng hành động thực tế khiến ba ba mẹ mẹ của ngươi tán thành ta. . . Hết thấy vấn đề đều không là vấn đề! Ta không sợ mười triệu người ngăn cản, chỉ sợ chính mình đầu hàng!"

Lý Văn Yên ngạc nhiên sững sờ, nàng cho rằng nói tới như thế thấu triệt, Lư Xung hấn là tuyệt vọng rồi, không nghĩ tới, hấn lại vẫn như thế chấp nhất, không khỏi vừa buồn cười vừa tức giận: "Ngươi nếu như đem theo đuổi ta sức mạnh đều đặt ở học tập thượng, cũng không đến nỗi toàn trường đếm ngược đệ nhất rồi!"

Lư Xung gật gù: "Không thành vấn đề, ta đưa cái này sức mạnh chia ra làm hai, một phần dùng để học tập, một phần dùng để theo đuổi ngươi!"

Lý Văn Yên cảm thấy bản thân thực sự là đàn gảy tai trâu, lắc lắc đầu, chuẩn bị phẩy tay áo bỏ đi.

Lư Xung liền vội vàng hỏi: "Tiểu Yên, ngươi cái kia bảo tước tiên lan từ nơi nào làm ra?"

Lý Văn Yên đôi mắt đẹp lạnh buốt mà nhìn Lư Xung: "Cái gì tiên lan?"

Lư Xung nói ra: "Chính là ngươi kia đoá Kim Chùy Mặc Lan, Tiểu Yên, nói cho ta ngươi ở đâu cho tới?"

"Ngươi đi Thanh Hà hoa cỏ thị trường hỏi một chút đi!" Lý Văn Yên cảm thấy một hồi phát tởm, đôi mắt đẹp tròn tròn: "Ta cảnh cáo ngươi, không cho phép gọi ta Tiểu Yên!"

Lư Xung gật gù, một bộ rất thuận theo dáng vẻ: "Được rồi, Tiểu Yên! Ta sau đó không sẽ lại gọi ngươi Tiểu Yên. Tiểu Yên, tạm biệt!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đầu đường hát rong kiếm sùng bái

Lý Văn Yên nắm chặt phân quyền, tưởng muốn bạo đánh Lư Xung một trận, lại phát hiện, Lư Xung đã như một làn khói chạy xa.

Chờ Lý Văn Yên trở về trường học đến phòng ăn lúc ăn cơm, cái khác đồng học dồn dập dùng ánh mắt khác thường nhìn chăm chăm nàng.

Nàng cảm thấy phi thường không hiểu ra sao.

Có cái cùng với nàng thân thiết bạn học nữ thực sự không nhịn được, hỏi: "Văn Yên, ngươi không phải đi đánh Lư Xung sao, làm sao hiện tại ngược lại là ngươi sùng mặt sùng mũi? Ngươi không sẽ ngược lại bị hấn đánh một trận chứ?"

Lý Văn Yên sờ sờ trên mặt hiện tại còn không có biến mất hồng ban, cười khổ nói: "Ta là phấn hoa dị ứng! Không phải là bị hấn đánh, liền hấn cái kia cánh tay nhỏ chân nhỏ còn muốn đánh ta!"

Lý Văn Yên trong miệng cái kia cánh tay nhỏ chân nhỏ Lư Xung đánh chiếc xe, chạy tới Thanh Hà hoa cỏ thị trường tìm Kim Chùy Mặc Lan.

Xảo lan hoa cỏ phong trào hiện nay còn không có bao phủ toàn quốc, cho nên Thanh Hà hoa cỏ thị trường bán hoa lan không có mấy cái.

Lư Xung đi dạo hết toàn bộ thị trường, mới miễn cưỡng tìm tới một nhà, kết quả phát hiện, vậy mà không có Kim Chùy Mặc Lan, còn sót lại một chậu trước đây không lâu bị Lý Văn Yên mua đi, vừa vặn bị Lư Xung ăn đi.

Lư Xung nhìn một chút cái khác hoa cỏ, phát hiện cái khác hoa, bao quát cái khác giống hoa lan, hết thấy không có linh khí, hoặc là có, cũng là cực kỳ

mỏng manh, hoàn toàn không có dùng cần thiết.

Hắn phỏng đoán, Lý Văn Yên kia chậu Kim Chủy Mặc Lan đoán chừng sinh trưởng địa phương phi thường đặc biệt, linh khí phi thường dồi dào, cho nên mới sẽ trở thành linh khí phồn thịnh bảo tể kim lan, cái khác hoa lan không có loại kia hoàn cảnh, liền không có cơ hội trở thành linh thảo.

Hắn hỏi cái kia tiệm bán hoa lão bản: "Lão bản, kia chậu Kim Chủy Mặc Lan là ở nơi nào đào móc đến?"

Hắn muốn tìm đến cái kia linh khí dồi dào địa phương.

Kia tiệm bán hoa lão bản lắc đầu nói: "Kia chậu hoa qua vài tay, ta cũng không rõ lắm hóa ra là ở chỗ đó."

Lư Xung phần nộ rồi đi hoa cỏ thị trường, vừa vặn đi vài bước, chợt nghe cái bụng kêu lên ừng ực.

Nguyên lai vẫn bụng đói vọt Lý Văn Yên ba ba, kết quả cơm trưa còn không lo lắng ăn.

Hiện tại hắn chỉ là nằm ở Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất, tu vi xa xa không tới Tịch Cốc cảnh giới, bụng đói còn cào thời điểm, chỉ có thể liền giống như người bình thường, đi ăn cơm.

Hoa cỏ thị trường bên cạnh không xa, có cái rất lớn tiệm cơm, bởi vì nó vừa giáp hoa cỏ thị trường, vừa giáp một cái thương mại thành, ăn cơm buổi trưa người còn rất nhiều, lầu trên lầu dưới có thể có hơn trăm người đi ăn cơm.

Lư Xung một người điểm bốn đạo đồ ăn năm bát cơm, ở xung quanh người trong ánh mắt kinh ngạc đem hết thấy cơm nước toàn bộ làm xong.

Hắn hết sức bất đắc dĩ, bất luận là Thông Thiên Quyết, còn là Giải Trí Tu Tiên Quyết, đều là vừa luyện khí lại luyện thể tu tiên pháp môn, luyện thể mà nói, liền cần tiêu hao đại lượng năng lượng, hiện tại linh khí mỏng manh, phần lớn được liệu đều không có linh khí, được bỏ không thực tế, trước tiên cơm bỏ đi.

Chờ hắn cơm nước xong chuẩn bị trả tiền thời điểm, ngạc nhiên phát hiện, ví tiền không có ở trên người, khả năng là sáng sớm uống rượu uống nhiều rồi, ví tiền rơi vào trong phòng học đi. Hơn nữa, điện thoại di động cũng không tại trên người, muốn cho đồng học đưa tiền lại đây cũng không được.

Lư Xung hiện đang hết sức bất đắc dĩ thời điểm, chợt thấy, quán cơm lão bản phía sau trên tường mang theo một cái đàn ghita.

Hắn liền đi tiến lên, đối lão bản nói ra: "Lão bản, thật không tiện, ta đã quên mang ví tiền, nếu không như vậy, ta đến hát giúp người kéo chút khách nhân, coi như tiền cơm!"

Lão bản trên dưới đánh giá Lư Xung một phen, nghi ngờ hỏi: "Soái ca, người có thể hay không xướng a, đừng đến thời điểm kéo không đến khách nhân, ngược lại đem ta khách nhân đều dọa chạy, vậy thì không tốt rồi!"

"Vậy ta trước hết nhỏ giọng cùng người xướng thủ ca, " Lư Xung ho nhẹ một tiếng, mở giọng hát lên: "Lên! Không muốn làm nô lệ đám người! Đem chúng ta huyết nhục xây chúng ta tân Trường Thành. . ."

Sở dĩ xướng quốc ca, chỉ do bất đắc dĩ, bởi vì một đời trước hắn biết xướng những kia ca khúc ở cái này thời không hầu như đều biến mất ở thời không vết nứt bên trong, lưu giữ lại lại là hắn có thể xướng cũng liền quốc ca « nghĩa dũng quân khúc quân hành », « ca xướng tổ quốc » « nam nhi loạn » các loại thiếu số giọng chính ca khúc, hắn nếu như xướng những kia ca khúc được yêu thích, trên căn bản chính là hắn chính mình nguyên sáng tác từ soạn nhạc, cái này thời không tri thức bản quyền bảo hộ thể nào đây,

Hắn không thể nào hiểu rõ, vạn nhất hắn bên này vừa vặn hát xong, bên kia liền bị dòng người truyền đi biến thành người khác, chẳng phải là oan uổng.

Kia lão bản nghe Lư Xung hát xong, sáng mắt lên, không khỏi thở dài nói: "Quốc ca rất đơn giản, toàn người Hoa đều biết xướng quốc ca, cơ mà lại có bao nhiêu người có thể chân chính xướng hảo đâu, mà xướng đến như người như thế êm tai, khiến người nghe xong còn muốn nghe, đã ít lại càng ít! Người còn là học sinh cao trung đi, nghe ca lời nói, tương lai nhất định phải thi học viện âm nhạc, làm ca sĩ, lấy thực lực của người cùng hình tượng, tương lai không chừng so kia Thái cái gì Khánh còn muốn hồng!"

Lư Xung nhớ tới cái kia Thái cái gì Khánh cả đời hát một bài ca xướng mấy ngàn lần, trán không khỏi đổ mồ hôi lạnh: "Lão bản, đã chậm, ta hiện tại cao tam (lớp 12), khoa học tự nhiên!"

Kia lão bản không khỏi lắc đầu thở dài: "Đáng tiếc, tốt như vậy cổ họng, tốt như vậy hình tượng! Làm một người kỹ thuật viên quá nhân tài không được trọng dụng quá lãng phí rồi!"

"Người yên tâm, ta kiên quyết không làm kỹ thuật viên!" Lư Xung cười nói: "Lão bản, ta có thể ở ngoài bên ngoài cửa xướng sao?"

Lão bản cười nói: "Đương nhiên có thể! Người cổ họng, có thể so với năm đó ta tốt hơn nhiều, ta đều có thể xướng, người nhất định có thể hát!"

Lư Xung nhìn lão bản, hơn ba mươi tuổi, mặt chữ quốc, râu ria xồm xàm, đeo bộ mắt kính gọng đen, một con tóc choàng vai, ăn mặc quần da, quả thực là phiên bản Uông Bán a, năm đó khẳng định là xướng rock and roll.

"Hiện tại nhanh qua cơm điểm, người cũng kéo không đến mấy cái khách nhân, như vậy đi, người đi ra bên ngoài hát rong đi, " Lão bản đem đàn ghita giao cho Lư Xung, tiện tay cho hắn một cái mũ: "Năm đó ta thời điểm, chính là ở đầu đường hát rong, từng khối từng khối tích góp tiền, cuối cùng. . ."

Lư Xung cho rằng hẳn muốn giảng một cái tích góp tiền mở cửa tiệm chăm chỉ cố sự, liền hết sức chuyên chú nghe.

Lão bản kể tục nói ra: "Cuối cùng cha vợ của ta xem ta thực sự không sống được nữa, liền cho ta một khoản tiền, ta liền mở ra tiệm này, ta âm nhạc giấc mơ liền như vậy cũng liền bóp chết, người trẻ tuổi, cầm cái này đàn ghita, đi thay ta hoàn thành ta âm nhạc giấc mơ đi!"

Lão bản nói tới rất là cảm động, có Uông lão sư kiểu mẫu, Lư Xung không khỏi bị hẳn cảm hoá, động tình hỏi: "Đại ca, ngài là muốn đem cái này đàn ghita đưa cho ta sao?"

Lão bản cười nói: "Nghĩ hay lắm! Kiếm đủ tiền com, đem đàn ghita trả về đến! Còn có mũ!"

Lư Xung chuẩn bị ra ngoài thời điểm, chợt nhớ tới bản quyền vấn đề, quay đầu lại hỏi vị này bộ dạng khá giống Chương Tử Nghi nàng nữ nhi ba ba quán com lão bản: "Ta nghĩ xướng ta chính mình viết ca, sẽ có hay không có bản quyền vấn đề?"

Lão bản lấy ra một cái máy ghi âm cùng một cái trống không bằng từ, cười nói: "Chỉ cần người hiện tại đem người ca thu tiền vào, đến bản quyền cục đăng ký một thoáng, liền không ai dám đạo văn người bản quyền rồi!"

"Vậy ta liền yên tâm, thật cảm ơn người rồi!" Lư Xung nhất thời yên tâm, cũng lấy đàn ghita, cầm mũ, máy ghi âm cùng bằng từ đi tới tiệm com cửa.

Cái này tiệm com giáp hoa cỏ thị trường cùng thương mại thành, người lui tới rất nhiều.

Lư Xung thả xuống mũ, đeo đàn ghita, chọn mấy cái hộp âm, đàn ghita âm sắc cũng không tệ lắm, xướng cái gì ca đây, cái gì ca thích hợp đầu đường hát rong đây?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: « nở rộ sinh mệnh » cùng « ta tin tưởng »!

Vừa nãy tiệm com lão bản hình tượng hiện lên ở Lư Xung đầu óc, khiến Lư Xung không khỏi nghĩ lên cái kia cùng lão bản dáng dấp rất giống Uông Bán, tuy rằng kia gia hòa quần da hình tượng khiến người không phải như vậy ưa thích, nhưng không thể phủ nhận hẳn tài hoa, chính là hẳn ca khiến hai cái nông dân công ca sĩ một đêm gặp may.

Rất rõ ràng, Uông Bán ca rất thích hợp đầu đường hát rong.

Lư Xung nghĩ kỹ, nhấn máy ghi âm ấn phím.

Nương theo một hồi cuồng dã đàn ghita thanh, Lư Xung cao vút trong trời thanh âm vang lên: "Đã từng bao nhiêu lần té ngã ở trên đường, đã từng bao nhiêu lần bẻ gãy qua cánh, bây giờ ta đã không lại cảm thấy bàng hoàng, ta nghĩ vượt qua này bình thường hy vọng xa vời!

Ta muốn nở rộ sinh mệnh, lại như bay lượn ở bao la bầu trời, lại như xuyên hành ở vô biên vùng hoang dã, nắm giữ tránh thoát tất cả lực lượng. . ."

Lư Xung này trải qua linh lực cải thiện qua cổ họng, so Uông Bán cao vút, so Uông Bán trong trời, đời kia Uông Bán đã có thể thanh chấn động bốn toà, một tiếng hét lên làm kinh người, lay động giới âm nhạc một nửa giang sơn, đời này, Lư Xung này cổ họng xướng ra bài hát này, uy lực so năm đó Uông Bán mạnh hơn gấp mấy lần!

Rung động, mãnh liệt rung động, trong quán ăn thực khách, tiệm com ngoại người qua đường, tất cả đều tròn mắt ngoác mồm!

Những này năm, bọn hắn nghe đều là mềm nhũn tà âm, hiện tại, Lư Xung tiếng ca quét mới bọn hắn đối âm nhạc nhận thức.

Cờ nào khí thế bàng bạc lần điệu!

Cờ nào thấu triệt nội tâm ca từ!

Cờ nào cao vút to rõ thanh âm!

Các thực khách để đĩa xuống, người qua đường nghỉ chân dừng lại, tất cả đều tập trung tinh thần, nghiêng tai lắng nghe.

Phương xa người qua đường bị Lư Xung cao vang to rõ tiếng ca hấp dẫn lại đây, người càng tụ càng nhiều, chỉ chốc lát sau công phu, tiem com bên ngoài đứng đầy người!

Có chút nữ sinh, các nàng bình thường rất không thích nghe rock and roll nhạc, nhưng vào giờ phút này, các nàng đều không hèn mà cùng, trong lòng sản sinh một loại mãnh liệt cảm giác, từ đầu đến hết, đều bị Lư Xung thanh âm gọi rửa qua, đúng, là thể hồ quán đỉnh cảm giác.

Càng nhiều người, mơ hồ có loại cảm giác, trước mặt cái này người, chỉ dùng hần tiếng nói cùng đàn ghita, liền đủ để mang cho bọn hần siêu sao mới có thể mang đến cảm giác.

Lư Xung kể tục ca giọng xướng: "Đã từng bao nhiêu lần mất đi phương hướng, đã từng bao nhiêu lần phá diệt giấc mơ, bây giờ ta đã không lại cảm thấy mê man, ta muốn ta sinh mệnh được giải phóng!"

Ta muốn nở rộ sinh mệnh, lại như bay lượn ở bao la bầu trời, lại như xuyên hành ở vô biên vùng hoang dã, nắm giữ tránh thoát tất cả lực lượng!

Ta muốn nở rộ sinh mệnh, lại như đứng sững ở cầu vòng đỉnh, lại như xuyên hành ở óng ánh ngân hà, nắm giữ vượt qua bình thường lực lượng!"

Thể hồ quán đỉnh, rung động nhập tâm!

Trong quán ăn thực khách cùng cất bước người qua đường, đều không kìm lòng được bị Lư Xung tiếng ca cảm hoá.

Khi điệp khúc vang lên, bọn hần đều đi theo hát lên: "Ta muốn nở rộ sinh mệnh. . ."

Một khúc ca xướng xong, các thực khách cùng những người đi đường dồn dập than thở không ngớt: "Hảo có sức mạnh ca!"

"Hảo có sức sống! Có lực bộc phát!"

"Đem ta chấn động rồi! Nguyên lai ca còn có thể xướng!"

"Hần âm thật cao a, trong nháy mắt ta có loại cái gì. . . Đúng, thể hồ quán đỉnh cảm giác!"

"Này ca từ viết đến cũng hảo, khí thể bàng bạc, chúng ta bao lâu chưa từng nghe qua như thể dương cương ca rồi!"

"Đúng vậy, bài hát này có thể so với những kia tình tình ái ái tiểu tình ca tốt hơn nhiều!"

"Ta bình thường rất không thích rock and roll, cũng không biết, phi thường yêu thích bài hát này!"

"Này chàng trai đàn ghita đạn đến cũng siêu bồng! Này hợp âm, ta mẹ a, không có mười năm công lực không có như thể thành thạo!"

Cái này thời điểm, Lư Xung có thể mơ hồ nhìn thấy khoảng chừng có hơn 200 đạo màu vàng nhạt hào quang từ những kia than thở người nghe trên người chậm rãi bắt đầu bay lên, lại hội tụ lên, tràn vào hần thân thể.

Rất rõ ràng, những người qua đường này, thực khách không quen biết hần, không có hần bạn học cùng lớp đối hần loại kia thành kiến, đối hần dễ dàng hơn sản sinh ưa thích, tán thưởng, sùng bái tâm tình, cho nên bọn hần đối Lư Xung sùng bái trình độ bình quân trình độ cao gấp ba nhiều, khoảng chừng có 5%.

Lư Xung cảm thấy,

Lần này hội tụ tới được sùng bái lực chuyển đổi thành linh lực, khoảng chừng có một ngưu lực.

Mà cái kia báo tuế tiên lan bởi vì là linh thảo, có thể tăng thêm một năm tu vi, linh khí tương đối bàng bạc, nó chuyển hóa linh lực xen vào tám ngưu lực đến chín ngưu lực trung gian.

Hai cái gộp lại vẫn chưa tới mười ngưu lực, còn chưa đủ lấy xung kích Luyện Khí kỳ tầng thứ hai.

Liền, Lư Xung quyết định lại hát một bài ca.

Bài hát này phi thường thích hợp trước mắt hần tiếng nói điều kiện, cũng thích hợp ở này trống trải địa phương xướng.

Hần gảy mấy lần đàn ghita hợp âm, cười nói: "Vừa nãy kia thủ ca là ta chính mình viết lời soạn nhạc, ca tên gọi là « nở rộ sinh mệnh »! Phía dưới, ta lại vì đại gia hát một bài ca, cũng là ta chính mình viết lời soạn nhạc, ca tên là « ta tin tưởng »!"

Này thủ « ta tin tưởng » ở nguyên lai đời kia, là Trần Quốc Hoa soạn nhạc, biên khúc, Lưu Ngụ Thụy điền từ, Dương Bội An biểu diễn, ghi âm ở phát hành với 2006 năm ngày 26 tháng 5 Dương Bội An đứng đầu trương cá nhân chuyên tập « Dương Bội An — nửa đêm hai giờ rưỡi ta », ở cái này thời không căn bản không có xuất hiện, mặc dù sẽ xuất hiện, cũng còn chưa kịp xuất hiện, hiện tại Lư Xung đem những này thoải cùng bài hát này ghi lại đến, cái này ca bản quyền chính là hần.

Trải qua vừa nãy « nở rộ sinh mệnh », vốn nghĩ chân người không đi xa, nguyên lai chuẩn bị đi ngang qua người lưu lại, phương xa người tuân theo Hoa Hạ xem trò vui không chê sự tình đại tinh thần, dồn dập đến đây, chỉ chốc lát sau công phu, hiện trường liền tụ tập sắp tới 500 người.

Đương nhiên, có một nửa quy công cho tiệm com vị trí địa lý, bên trái là hoa cỏ thị trường, bên phải là thương mại thành, người lưu lượng lớn, cho nên mới có thể ở trong thời gian rất ngắn bên trong tụ tập như thế nhiều người.

Âm vang đánh thép đàn ghita tiếng vang lên, Lư Xung réo rất sục sôi thanh âm vang lên:

Tường bay lên trời, cùng mặt trời vai kề vai, thế giới chờ ta đi thay đổi.

Muốn làm mộng chưa bao giờ sợ người khác nhìn thấy, trong này ta đều có thể thực hiện.

Lớn tiếng vui cười, để người ta vai kề vai, nơi nào không có thể sung sướng vô hạn.

Dứt bỏ buồn phiền dừng cảm nhận chân về phía trước, ta liền đứng ở sân khấu trung gian.

Đời kia, phụ mẫu đều mất, hấn phảng phất bị người đánh gãy sống lưng, tôn nghiêm cùng tự tin tất cả đều không còn, sống được cái xác không hồn một loại, đời này sống lại, hấn muốn quét sạch tự ti mù mịt, sống được tự tin hào hiệp!

Cho nên, bài hát này, không chỉ là xướng đến kiếm tiền com, cũng không chỉ là xướng đến kiếm sùng bá lực, càng là xướng cấp bản thân.

Khi hấn đứng ở cái này ngã tư đường, xướng đến điệp khúc thời điểm, hấn hoàn toàn tập trung vào tiến vào:

Ta tin tưởng ta chính là ta, ta tin tưởng ngày mai, ta tin tưởng thanh xuân không có đường chân trời.

Ở mặt trời lặn bờ biển, ở náo nhiệt phố lớn, đều là trong lòng ta đẹp nhất thiên đường.

Ta tin tưởng tự do tự tại, ta tin tưởng hy vọng, ta tin tưởng đưa tay liền có thể gặp được thiên.

Có người ở bên cạnh ta, khiến sinh hoạt càng mời mẽ, mỗi một khúc đều đặc sắc vạn phần, I-do-believe!

Hấn đem nơi này coi như hấn sân khấu, đã quên nơi này là trên đường cái, đã quên nơi này người qua đường khán giả, hấn vong tình tập trung vào, xướng ra bản thân tốt nhất trình độ, vốn là 90 phân tiếng nói trình độ bị hấn xướng ra 99 phân hiệu quả.

« ta tin tưởng » lần điệu cao vang, là một thủ khích lệ lòng người chăm chỉ ca khúc, bất kể là giai điệu còn là ca từ, đều khiến người sục sôi phấn chấn, có cổ vũ lòng người lực lượng, Lư Xung cao vút trong trẻo thanh âm đem « ta tin tưởng » chăm chỉ chủ đề phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Những người qua đường kia trung có rất nhiều đều là hiện đang truy mộng người trẻ tuổi, đời này thủ sục sôi chăm chỉ ca khúc rất có cộng hưởng.

Làm Lư Xung xướng đến đoạn thứ hai thời điểm, đã có không ít tuổi trẻ người qua đường theo nhỏ giọng hát lên: "Tường bay lên trời, cùng mặt trời vai kề vai, thế giới chờ ta đi thay đổi. . ."

Cuối cùng, phần lớn người qua đường đều đi theo đồng thời hát lên, bọn hấn biểu hiện say sưa, toàn tình tập trung vào, phảng phất ở một cái thần tượng ngôi sao buổi biểu diễn thượng, theo cái kia thần tượng ngôi sao đồng thời biểu diễn.

Có mấy người đứng lên, vung vẫy hai tay, quả thực như là Lư Xung fan.

Tiệm com phía trước đất trống, nghiêm nhiên thành Lư Xung cá nhân buổi biểu diễn!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Có cái nữ hài tên nàng gọi Tiểu Đào!

Một khúc ca xướng xong, tiếng vỗ tay như sấm!

Mọi người cùng than thở: "Chưa từng có nghe qua như thế phấn chấn lòng người ca! Quá êm tai rồi! Nghe xong sau đó, ta ý chí chiến đấu sục sôi!"

"Vốn là muốn nghe từ trong nhà an bài đi bản thân không thích con đường, nghe xong này thủ ca, ta quyết định, phải tin tưởng bản thân, đi bản thân con đường, vĩnh viễn không thỏa hiệp vĩnh viễn không bao giờ từ bỏ bản thân giấc mơ!"

"Này ca quá chăm chỉ rồi! Siêu chăm chỉ! Những này năm thật giống đều là tình a yêu a, như vậy ca quá ít ỏi rồi!"

"Hắn thanh âm cũng quá có thiên phú đi, âm vực hảo rộng, cao âm vực sôi bao la, chấn động hồn phách người, có như vậy thiên phú ca sĩ làm sao sẽ lưu lạc tới trong này hát rong đây?"

Cái này thời điểm, Lư Xung có thể mơ hồ nhìn thấy khoảng chừng có hơn 400 đạo màu vàng nhạt hào quang từ những kia than thở người nghe trên người chậm rãi bắt đầu bay lên, lại hội tụ lên, tràn vào hắn thân thể.

Lư Xung cảm thấy, lần này hội tụ tới được sùng bái lực chuyển đổi thành linh lực, khoảng chừng có hai ngưu lực.

Hiện tại, linh lực của hắn đã tích tụ mười một ngưu lực.

Bất quá, tuy rằng tất cả mọi người ở cùng tán thưởng, thế nhưng là, lại không có người lại đây hướng về mũ bên trong quảng tiền.

Lư Xung không có cách nào, sờ sờ túi áo, tìm thấy một nguyên tiền xu, liền đem kia nguyên tiền xu tập trung vào mũ bên trong.

Hắn cử động nhắc nhở đại gia, liền dồn dập tiến lên, có quảng một khối tiền xu, có quảng hai khối tiền, có quảng năm khối tiền, có quảng mười đồng tiền.

Bỗng nhiên có người bỏ một tấm một trăm khối.

Lư Xung vội vàng nói: "Vị bằng hữu này, đừng không dứt như vậy nhiều, ta nợ tiệm com com phí mới hơn 100 một điểm!"

Vị kia quảng một trăm khối bằng hữu so Lư Xung không lớn hơn mấy tuổi, cười nói: "Ngươi ca khiến ta ảm ảm rộng rãi, khiến ta nghĩ rõ ràng ta sau đó nhân sinh phương hướng, nếu không là ta ngày hôm nay không mang bao nhiêu tiền mặt đi ra, ta đều muốn cho ngươi khen thưởng xấp xỉ một nghìn biểu thị ta cảm tạ đây!"

"Đã như vậy, vậy ta từ chối thì bất kính rồi!" Lư Xung lúc này mới phát hiện, từ trên người người này phát sinh hào quang màu vàng muốn so với những người khác trên người càng dày đặc một điểm.

Xem ra, hắn đối Lư Xung sùng bái trình độ muốn so với những người khác thâm nhiều lắm!

Điều này cũng làm cho Lư Xung có cái nhận thức mới, nguyên lai có thể dùng một ít tích cực chính năng lượng đồ vật đi ảnh hưởng nhân sinh của người khác có thể thu được càng cao sùng bái lực.

Sau đó, Lư Xung sẽ ưu tiên xướng một ít chính năng lượng chăm chỉ ca khúc, đập một ít chính năng lượng chăm chỉ điện ảnh.

Hai thủ ca xướng xong, mũ bên trong đầy tiền.

Lư Xung vội vã trở lại, liền đem mũ cùng đàn ghita đưa cho tiệm com lão bản: "Cảm tạ ngươi đàn ghita."

Nói xong xoay người liền muốn rời đi.

Lão bản vội vã gọi lại hắn: "Ngươi mới ăn hơn 100, trong này có hơn 700 khối đây!"

Lư Xung cười nói: "Còn lại coi như đàn ghita tiền thuê đi!"

"Vậy cũng đừng không dứt như vậy nhiều! Huống hồ ta nghe xong ngươi ca, nhận được cổ vũ, ta cũng tưởng nhặt lên ta âm nhạc giấc mơ, nói đến, ta còn muốn cho ngươi tiền đây, " Lão bản kiên quyết sáu tám tiền mệnh giá lớn nhét vào Lư Xung trong tay.

Lư Xung bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Lão bản cười hỏi: "Ngươi muốn phát đĩa không, ta ở một cái công ty đĩa nhạc có bằng hữu, ta giới thiệu ngươi qua!"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta hiện tại muốn chuẩn bị thi đại học, chờ thi đại học kết thúc suy nghĩ thêm cái này vấn đề!"

Dựa theo thế giới kia tu tiên thời không giải trí tu tiên kinh nghiệm, nếu như mở cái công ty, khai quật mấy cái nữ người mới, đem các nàng nâng hot, cùng với các nàng quan hệ thân mật, liền có thể chia sẻ đến các nàng được bộ phận sùng bái lực, vốn là giải trí tu tiên đã là tu tiên đường tắt, cái kia bồi dưỡng nữ minh tinh gián tiếp chia sẻ sùng bái lực càng là đường tắt trung đường tắt.

Bất quá, hiện tại vấn đề là, cùng với Lý Văn Yên sau khi, bản thân có thể hay không liền thủ thân như ngọc, không lại giống như cái kia tu tiên thời không hậu kỳ như vậy phóng đảng, này là một cái ẩn số.

Bất quá, Lý Văn Yên cha mẹ cùng cha mẹ mình mâu thuẫn tầng tầng, nàng hiện nay đối mình cũng không có cảm giác gì, cũng không biết có thể hay không chân chính cùng nhau, bây giờ nói cái gì đều quá sớm, sau này hãy nói đi.

Hắn bây giờ có thể xác định chính là,

Còn là tận lực tự mình làm lão bản, miễn cho bị người khác bóc lột.

Mở công ty đòi tiền, phương diện này, hẳn không cần quá buồn rầu, chỉ cần hẳn có thể giúp hẳn ba ba Lư Đăng Vân giải quyết Đường gia phiền phức, khiến đăng vân khoa học kỹ thuật ở Môi quốc Nasdaq thành công ra thị trường, sau đó khiến hẳn ba ba lại đầu tư mấy cái tương tự Google, chim cánh cụt, A Li chủng loại xí nghiệp, tương lai hẳn có khả năng so vị kia Vương hiệu trường có tư cách hơn trở thành quốc dân lão công, dù sao hẳn ba ba càng có tiền hơn, hẳn bộ dạng càng soái một điểm.

Đương nhiên, tiền đề là, đem Đường gia giải quyết rồi!

...

Lư Xung về trường học trên đường, trải qua vừa mới cái kia hoa cỏ thị trường, gặp phải một cái chuyện kỳ quái.

Một chiếc xe Audi chậm rãi ra, từ trên xe mặt hạ xuống bốn người.

Hai cô bé nâng một cái râu tóc bạc trắng gầy trơ cả xương ông lão, cái kia tuổi trẻ tài xế theo ở phía sau.

Ông lão kia thần thái uy mãnh không giận tự uy, nghĩ đến tuổi trẻ thời kỳ hẳn là ở bộ đội từng công tác.

Cái kia tuổi trẻ tài xế thân thủ mạnh mẽ, thân hình lạnh lùng, xem ra gân cốt lực so Đường Thiếu Vĩ kia bốn cái hộ vệ áo đen phải cường hãn hơn một ít, chỉ dựa vào gân cốt lực có thể đánh đổ hơn trăm cái phổ thông nam nhân.

Bên trái cái kia nữ hài 20 tuổi tà hữu, thân hình cao gầy, dung mạo cùng ông lão kia có mấy phần tương tự, có khả năng là hẳn cháu gái.

Bên phải cái kia nữ hài mười bảy mười tám tuổi, xinh xắn mặt tròn, tuy rằng da dẻ có chút hơi hắc, lại mang theo trẻ con phì, nhưng ngũ quan tinh xảo, liễu mày mắt hạnh, lại có chút cổ điển đẹp, có thể nhìn ra là cái mỹ nữ bại hoại.

Lư Xung liếc mắt một cái bốn người này, mơ hồ cảm thấy bên phải bé gái kia có chút quen mặt, thật giống ở nơi nào từng thấy, lại nhất thời không nhớ ra được, cũng không có hướng về trong lòng thả.

Hắn xoay người đang muốn đi, chợt nghe, ông lão kia hỏi cái kia tiệm bán hoa lão bản: "Các người điểm hóa ra là không phải có một cháu Kim Chùy Mặc Lan a?"

Tiệm bán hoa lão bản có chút kinh ngạc: "Đúng vậy, bất quá, mấy ngày trước bán đi, vừa nãy thì có một cái nam hài lại đây hỏi, kỳ quái, này giống cũng rất bình thường a, làm sao nhiều người như vậy hỏi ý đầu, đại gia, chúng ta nơi này còn có cái khác giống, không thể so Kim Chùy Mặc Lan kém!"

Cái kia râu tóc bạc trắng một thân màu trắng đường trang ông lão sắc mặt có chút tái nhợt, thanh âm khàn khàn hỏi: "Lão bản, người còn nhớ cái kia mua Kim Chùy Mặc Lan người là ai sao?"

Tiệm bán hoa lão bản gãi đầu một cái, suy nghĩ một chút: "Há, nhớ tới đến, một người phi thường xinh đẹp tiểu cô nương, thật giống là Thanh Dương nhất cao học sinh cấp ba, các nàng đồng học gọi nàng Văn Yên."

Ông lão bên trái cái kia nữ hài sáng mắt lên, cười nói: "Gia gia, ta nghĩ tới, ta có cái tiểu tỷ muội ngay tại Thanh Dương nhất cao đi học, các nàng trường học hoa khôi học đường liền gọi là Lý Văn Yên, phi thường yêu thích dưỡng hoa lan, yêu hoa như mạng, ai chạm nàng hoa lan hãy cùng ai liều mạng, khẳng định là nàng!"

Ông lão nói ra: "Tiểu Thanh, người cùng người cái kia tiểu tỷ muội lại xác nhận một thoáng, Lý Văn Yên kia cháu Kim Chùy Mặc Lan là ở nhà nàng vẫn là ở trường học bên trong?"

Cô bé kia Tiểu Thanh cảm lấy một bộ điện thoại di động, bấm một cú điện thoại, hàn huyền một lúc, tiếp đó một mặt kinh ngạc: "Cái gì, kia Kim Chùy Mặc Lan bị người ăn sống! Người nào ăn? Một người tên là Lư Xung công tử bột!"

Kia râu tóc bạc trắng gầy trơ cả xương ông lão được nghe cái này tin tức, sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng lên, tiếp đó kịch liệt ho khan một lúc lâu, sau đó bất tỉnh đi.

Hai cô bé cùng người tài xế kia nhất thời hoảng rồi lên.

Tài xế vội vã đánh cấp cứu điện thoại.

Ông lão cháu gái Tiểu Thanh lo lắng giục mặt khác cái kia nữ hài: "Tiểu Đào, người ngay ngăn làm gì, người là hộ sĩ a, tranh thủ cấp cứu a!"

Chương 11: Ngài là tôn sư?

Cái kia tên gọi Tiểu Đào nữ hài gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ hoàn toàn trắng bệch: "Nhưng ta trước đây chỉ là đoàn văn công, không có tiếp thu qua chính quy hộ sĩ huấn luyện, ta. . . Ta. . . Chưa bao giờ gặp phải. . ."

Tiểu Thanh tàn nhẫn mà trừng mắt Tiểu Đào: "Ta gia gia liền hắc là tìm cái chuyên nghiệp hộ sĩ chăm sóc, không có thể bởi vì dung mạo người ta bà nội tuổi trẻ thời kỳ, liền đem người đi tìm đến tiếp hắc tán gẫu, hiện tại, lúc mấu chốt, người lại dựa vào không lên, ta. . . Ta gia gia có chuyện bất trắc mà nói, người cũng dễ chịu không được!"

Cái này thời điểm, ông lão tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, chỉ có ra khí, không có tiến vào khí, thoi thóp, hầu như muốn tắt thở.

Tiểu Thanh gấp khóc, Tiểu Đào cũng gấp khóc, cơ mà hoàn toàn vô dụng.

Bây giờ cách xe cứu thương đến chỉ ít còn muốn nửa giờ.

Ngay tại này thế ngàn cân treo sợi tóc, bỗng nhiên một đạo bóng người màu trắng chạy tới.

Người kia chính là Lư Xung, Lư Xung đầu tiên là nắm ông lão mạch đập một lát, đưa vào một ít linh lực, tiếp đó nâng dậy ông lão, bỗng nhiên một chưởng vỗ ở ông lão giữa lưng.

Người tài xế kia vừa vặn nói chuyện điện thoại xong, bỗng nhiên nhìn thấy Lư Xung vậy mà vỗ mạnh ông lão giữa lưng, kinh ngạc kêu to: "Dừng tay! Tranh thủ dừng tay! Người biết hắc là ai à!" Tiến lên liền muốn ngăn cản Lư Xung.

Lư Xung tiện tay đẩy một cái, không vũ hữu lực tài xế bị hắc đẩy ra xa năm, sáu mét, loảng xoảng một tiếng đánh vào trên xe Audi.

Tài xế kia giật nảy cả mình, hắc trước khi giải ngũ thế nhưng là toàn quân khu đánh lộn giải thi đấu người thứ hai, lại bị một đứa bé trai tiện tay đẩy một cái liền đẩy ra như thế xa!

Hắn từ bên hông rút súng lục ra, trợn tròn đôi mắt: "Tranh thủ thả ra lão thủ trưởng! Không cho phép thương tổn lão thủ trưởng!"

Lư Xung lại dùng một cái một chưởng vỗ ở ông lão giữa lưng.

Tài xế giật tím mặt, vừa muốn nổ súng, nhưng bỗng nhiên phát hiện, một vệt bóng đen nhanh như chớp giật, hướng hắc phóng tới, hắc tưởng muốn né tránh, đã muộn rồi, cái bóng đen kia bỗng nhiên nện ở hắc thân súng.

Hắn cảm thấy một luồng to lớn lực lượng vọt tới bàn tay của hắn, gan bàn tay đánh nứt, bàn tay đau nhức, lại cũng vô lực nổ súng, súng lục keng một tiếng rơi xuống đất.

Theo súng lục rơi xuống đất là một mảnh lá cây, một mảnh mỏng manh Dương Thụ diệp!

Tài xế kia trợn mắt ngoác mồm: "Này. . . Này quá lợi hại đi!"

Cái này thời điểm, ông lão bỗng nhiên lại là một hồi kịch liệt ho khan, bỗng nhiên ho ra hai khối móng tay như vậy đại huyết khối.

Lư Xung đối người tài xế kia nhàn nhạt nói ra: "Ngây ngẩn làm gì, lão nhân gia phổi bên trong huyết khối đã trừ xong, người mau tới đây cấp lão nhân gia làm hô hấp nhân tạo!"

Tài xế kia sùng sốt một chút, chỉ vào cái kia mặt tròn nữ hài: "Nàng là hộ sĩ, hắc là nàng đi!"

Lư Xung sầm mặt lại: "Nàng khí không người đủ! Nhanh một chút, tranh thủ cấp lão nhân gia làm hô hấp nhân tạo!"

Ông lão cháu gái Tiểu Thanh cũng nói ra: "Tiểu Lý, người nhanh một chút giúp ta gia gia làm hô hấp nhân tạo!"

Tài xế Tiểu Lý không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là giúp ông lão làm hô hấp nhân tạo.

Hắn vừa vặn nằm nhoài xuống, ông lão liền tỉnh rồi, dùng một cái cho hắn một cái tát: "Tiểu Lý, người muốn làm gì?"

Tiểu Lý cười khổ nói: "Ngài ngất đi, ta đang chuẩn bị cho ngài làm hô hấp nhân tạo!"

Ông lão cười vang nói: "Không cần, ta hiện tại cảm thấy phổi khí đặc biệt thông, trước nay chưa từng có thông!"

Tiểu Lý giờ mới hiểu được, Lư Xung là đang cố ý trị hấn, không khỏi quay đầu lại tàn nhẫn mà trừng Lư Xung một chút.

Ông lão cháu gái Tiểu Thanh chỉ vào Lư Xung, đối ông lão nói ra: "Gia gia, vừa nãy chính là hấn võ ngài mấy chương, ngài phun ra hai cái huyết khối, liền tốt rồi!"

Kia ông lão nhìn chăm chú nhìn Lư Xung, thần sắc có chút kinh hãi, lại có chút hoang mang, trên dưới không ngừng mà đánh giá Lư Xung.

Lư Xung bị hấn nhìn ra cả người không dễ chịu.

Kia ông lão đột nhiên hỏi: "Chàng trai, ngươi cũng là người tập võ?"

Lư Xung lắc đầu: "Ta không phải."

Ở cái kia tu tiên thời không, luyện võ đều là phía dưới phạm giới người bình thường tu luyện thân thể chém giết phương pháp, nếu như đem một cái tu tiên nói thành luyện võ, chuyện này quả là vô cùng nhục nhã!

Kia ông lão kinh ngạc nói: "Kia kỳ quái, vì cái gì ta trên người người nhìn thấy một luồng hóa cảnh cường giả khí tức."

Lư Xung lắc đầu: "Ngài thật sự nhìn lầm rồi! Ta thật sự không phải luyện võ!"

Người tài xế kia Tiểu Lý vốn là đối Lư Xung cực kỳ sợ hãi, nhưng nhìn hấn hung hăng nói mình không phải luyện võ, cho rằng hấn đang cố ý lừa dối lão thù trưởng, lấy hết dũng khí nói ra: "Ngươi nói dối! Nếu như ngươi không phải tập võ, làm sao có thể dùng một mảnh Dương Thụ điệp liền có thể đem ta súng lục đánh rớt, còn đem ta tay chân động thành như vậy!"

Ông lão nhìn kia mảnh lá cây, nhìn lại một chút tài xế gan bàn tay đánh nứt chảy máu đáng ghét, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, sau đó một mặt sùng kính mà nhìn Lư Xung: "Hải hoa lá rụng, đều có thể hại người! Ngài là hóa cảnh tôn sư! Ngài năm nay cao thọ?"

"Cao thọ?" Lư Xung thấy buồn cười: "Ta năm nay mười tám tuổi!"

Đương nhiên không có thể dựa theo tâm lý tuổi tác, chỉ có thể dựa theo đời này sinh lý tuổi tác đến tính.

Ông lão một mặt kính ngưỡng nói ra: "Nghe đồn hóa cảnh tôn sư tu đến gần Thần cảnh lúc, có chút tôn sư có thể phản lão hoàn đồng, nói vậy ngài chính là đi!"

Lư Xung bị ông lão làm cho như hòa thượng mờ không được đầu, cười khổ nói: "Ta thật sự không lừa gạt ngài, ta thật sự chỉ có mười tám tuổi, đúng rồi, ngài nói hóa cảnh tôn sư là cái gì?"

Ông lão kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Ngài thật không biết?"

Lư Xung cười khổ nói: "Ta thật không biết! Ngài cho ta nói một chút đi, đỡ phải ta đầu óc mơ hồ!"

Đời kia hấn, còn chưa kịp chen vào thượng tầng xã hội, liền tạo ngộ biến đổi lớn, hấn lại căn bản không thông võ học, cho nên căn bản không biết này trên đời còn có cái gì hóa cảnh tôn sư.

Ông lão liền cùng Lư Xung nói một thoáng: "Võ đạo hưng khởi với hơn một ngàn năm trước Nam Bắc triều thời kỳ, khi đó ngũ hồ loạn hoa, đạo giáo phát giáo lẫn nhau chinh phạt, một ít thần bí tông môn bên trong truyền lưu ra rất nhiều bất đồng chủng loại thuật thổ nạp, một ít võ học kỳ tài chỉnh lý quy nạp, phân loại, sửa cũ thành mới, sáng tạo ra rất nhiều bất đồng nội kinh công pháp cùng vật lộn thuật, sau lần đó một ngàn năm thời gian trong, hiện lên đại lượng tôn sư nhân vật, như sau này Đạt Ma, Kiếm thánh Bối Mân, Chu Đồng, kháng Kim đại tướng Nhạc Phi, Võ Đang chương môn Trương Tam Phong, kháng Oa danh tướng Du Đại Du, đại nho Vương Dương Minh đều là nhất đại tôn sư. . ."

Lư Xung lông mày vừa nhíu: "Chờ một chút, ngươi nói Nhạc Phi là nhất đại tôn sư?"

Ông lão cười nói: "Nhạc vương đúng là nhất đại tôn sư, hấn là cổ Hình Ý Quyền người sáng lập, nội tráng thần lực Bát Đoạn Cẩm nội công, cũng là Nhạc vương sáng chế!"

Lư Xung không hỏi nữa, ra hiệu ông lão nói tiếp.

Ông lão kể tục nói ra: "Đến Thanh Mạt, rất nhiều võ giả vì đối kháng vũ khí nóng, cực lực đào móc tiềm lực thân thể con người, các môn các phái hiện lên rất nhiều tôn sư nhân vật, thế chiến thứ hai sau đó, triệt để tiến vào vũ khí nóng thời đại, cho dù tu thành nội kinh, cũng không ngăn được người bình thường một viên đạn, khổ tu võ đạo mười năm, không như luyện súng mười ngày, võ đạo có thể nào không sa sút? Cho nên, hiện tại võ đạo cực kỳ suy nhược, tôn sư càng là cực kỳ hiếm thấy. . ."

Lư Xung nhìn đã có chút xám tối trời, nhìn xi măng địa, thờ dài, võ đạo suy nhược, e không chỉ là bởi vì vũ khí nóng thịnh hành, hoàn cảnh chuyển biến xấu linh khí mỏng manh chỉ e là nguyên nhân trọng yếu hơn.

Lư Xung kể tục hỏi: "Đến cùng, hóa cảnh tôn sư là cái gì đáng về đây?"

Chương 12: Võ đạo cùng tiên đạo khác biệt

Ông lão đáp: "Võ giả tổng cộng chia làm ba tầng cảnh giới, phân biệt là ngoại kinh, nội kinh, hóa cảnh.

Hiện tại võ đạo suy nhược, một vạn người bên trong chưa chắc có một cái luyện võ, mà võ giả bên trong chín mươi chín phần trăm đều nằm ở ngoại kinh cảnh giới, như Thái Quyền, Taekwondo, Đàm Thối, Hồng Quyền chủng loại, chỉ biết là vận dụng xương cốt lực, ngoại kinh cũng chia làm nhập môn, tiểu thành, đại thành, đỉnh phong bốn cái tiểu giai đoạn, như tài xế Tiểu Lý chính là nằm ở ngoại kinh đỉnh phong kỳ.

Tiến vào nội kinh cảnh giới võ giả, càng ít ỏi, chỉ có một ít đỉnh cấp nội gia quyền lưu phái cùng gia tộc có nhân vật như vậy, khoảng chừng một trăm võ giả bên trong cũng chưa chắc có một cái nội kinh võ giả, như chúng ta Thanh Dương thị, đếm trên đầu ngón tay, không tới mười người.

Nội kinh cảnh giới cũng chia làm nhập môn, tiểu thành, đại thành, đỉnh phong bốn cái giai đoạn, ta vén vén đạt đến nội kinh đại thành, cái khác những kia còn không bằng ta, trên căn bản, ta loại tầng thứ này bên dưới võ giả, một cái võ giả sức chiến đấu còn không bằng một cái nắm súng người bình thường.

Nhưng ở trên ta, đột phá nội kinh cảnh giới đỉnh phong giai đoạn tiến vào hóa cảnh trở thành tôn sư sau khi, liền có thể nội kinh ngoại thổ hình thành cương khí hộ thể, có thể mạnh mẽ chống đỡ súng ống.

Bất quá, hóa cảnh tôn sư quá hiếm thấy, toàn bộ Giang Bắc không có một cái, toàn bộ Hoa Hạ cũng không mấy cái, lão già ta sống hơn bảy mươi tuổi, ngài là ta đã thấy thứ hai tôn sư!"

Lư Xung tò mò hỏi: "Những tôn sư kia ngoại trừ nội kinh ngoại thổ hình thành cương khí hộ thể mạnh mẽ chống đỡ súng ống ở ngoài, còn có đặc biệt gì không?"

Ông lão nói ra: "Bọn hần có thể nội kinh ngoại thổ, với mấy chục bước ngoại giết người!"

Lư Xung hỏi: "Là nội kinh, không phải nội lực sao?"

Ông lão cười khò nói: "Nội lực là võ hiệp tiểu thuyết bên trong từ ngữ, chúng ta võ đạo giới thuyết là nội kinh."

Lư Xung nói ra: "Vậy người cho ta biểu diễn một lượt nội kinh là cái gì đáng vẽ?"

Ông lão cười khò nói: "Lão hủ thân thể không thích hợp, vấn đề cho ta cháu gái Tiểu Thanh thí luyện một thoáng, khiến ngài mờ mờ mắt đi! Thiên phú của nàng tính toán là ít có, theo ta khổ tu hai mươi năm, hiện tại miễn cưỡng đạt đến nội kinh nhập môn."

Ông lão cháu gái Tiểu Thanh, nàng vốn là đối Lư Xung đánh gia gia nàng rất là bất mãn, sau đó nhìn thấy gia gia phun ra huyết khối, khí sắc tốt đẹp, lại nhìn Lư Xung một cái lá cây liền có thể đem tài xế Tiểu Lý súng đánh rớt, càng là không gì sánh được kính nể, nghe được gia gia nói Lư Xung khả năng là hóa cảnh tôn sư, càng là sùng kính vô cùng.

Hiện tại, nàng ngay tại Lư Xung trước mặt đánh một chuyển quyền.

Nàng bộ dạng rất giống gia gia nàng, nữ sinh nam tướng, xem ra anh khí bức người, bắt đầu đâm quyền cũng là động như thỏ chạy, phiêu như Kinh Long, công phu này so với cái kia tài xế Tiểu Lý cao hơn rất nhiều, chỉ là nàng nội kinh, không khỏi quá yếu, hơn nữa quá tán, không đủ cô đọng, vốn là lực lượng có một ngàn cân, nhưng chỉ có thể đánh ra hai, ba trăm cân, làm cho người ta cảm giác nàng cũng chỉ có hai, ba trăm cân.

Có lẽ, nội kinh cảnh cùng hóa cảnh khác biệt chính là ở nội kinh cô đọng trình độ, có thể cô đọng đến ngoại thổ giết người, mới có thể xưng là hóa cảnh.

Tu tiên Luyện Khí kỳ tổng cộng chia làm chín tầng, trong đó ba tầng đầu còn được gọi Trúc Cơ kỳ, trung ba tầng còn được gọi Thông Huyền kỳ, sau ba tầng còn được gọi là Thần Hải kỳ.

Bây giờ nhìn lại, này võ đạo nội kinh cảnh khoảng chừng đối ứng Trúc Cơ kỳ, nhưng nội kinh cảnh võ giả uy lực hẳn là hơi kém với Trúc Cơ kỳ tu sĩ uy năng, làm Lư Xung tiến vào Trúc Cơ kỳ, dĩ nhiên so ông lão cháu gái Tiểu Thanh kinh khí cao hơn rất nhiều, hẳn là tương đối này võ đạo nội kinh đại thành, khả năng cùng ông lão này gần như.

Tuy rằng Lư Xung linh lực cùng ông lão kinh khí lượng gần như, nhưng Lư Xung linh lực là càng tinh khiết hơn càng cô đọng năng lượng, hai người chống đỡ mà nói, Lư Xung có thể thuần sát hẳn.

Đương nhiên, Lư Xung hiện tại còn không làm được đem linh lực phóng ra ngoài giết người, kia muốn đến Thông Huyền kỳ mới được.

Nhớ năm đó, tu tiên thời không bên trong, Thông Huyền kỳ căn bản không phải sự tình, đột phá vào Tiên Thiên kỳ mới là cái thử nhất cửa lớn, có thể luyện đến Thông Huyền kỳ tu sĩ chỗ nào cũng có, con số hàng triệu, cơ mà nghe ông lão này ý tứ, ở cái này Địa Cầu thời không, dường như hóa cảnh tôn sư phi thường ít ỏi, Hoa Hạ ven ven chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy cái, ngay cả mười cái đều không có.

Làm Lư Xung nghe được Địa Cầu thượng hóa cảnh tôn sư đã vậy còn quá ít, lại so sánh tu tiên thời không kia con số hàng triệu Thông Huyền kỳ tu sĩ, Không khỏi kinh ngạc không ngớt.

Nhưng hắn rất nhanh liền rõ ràng, hiện tại Địa Cầu linh khí cực kỳ mỏng manh, không đủ kia tu tiên thời không một phần vạn, những võ giả này lại là tu luyện thô ráp cấp thấp nội kinh, có thể tu luyện tới tiếp cận Thông Huyền kỳ trình độ, những kia hóa cảnh tôn sư đã xem như là tuyệt đỉnh thiên tài rồi!

Biết trên thế giới này có hóa cảnh tôn sư, Lư Xung một chút đều không lo lắng, hắn giải trí tu tiên đạo khiến hắn tu hành cực kỳ tinh tiến, có lẽ không tốn thời gian dài, hắn liền có thể đi vào Thông Huyền kỳ.

Hiện tại hắn ngược lại cảm thấy, nếu như này trên đời trâu bò nhất chính là hóa cảnh tôn sư, liền thực sự quá vô vị, hắn không thích đều là vô địch, vô địch quá mức tịch mịch, đời kia ở tu tiên thời không, khi hắn trở thành tiên tôn sau khi, uy thế toàn bộ mười hai tinh vực, không người có thể địch, cái khác tiên tôn cũng đều không phải hắn đối thủ, tịch mịch vô vị hắn chỉ có đi độ kiếp, tìm kiếm cảnh giới càng cao hơn, cũng là ở tìm tòi ở đây bên trên có hay không càng mạnh hơn tồn tại.

Hắn liền hỏi: "Hóa cảnh tôn sư bên trên còn có hay không càng mạnh hơn tồn tại?"

Ông lão suy nghĩ một chút, nói ra: "Hóa cảnh bên trên, còn có một loại cảnh giới, tên là Thần cảnh, tiến vào Thần cảnh đám người đã siêu phàm thoát tục, có đủ loại người thường khó có thể tưởng tượng bản lĩnh, bất quá cái cảnh giới kia phảng phất thân tiên trong truyền thuyết, chỉ là truyền thuyết, từ xưa tới nay chưa từng có ai thấy tận mắt Thần cảnh nhân vật!"

Lư Xung ngẫm nghĩ, nếu như nội kinh cảnh đối ứng Trúc Cơ kỳ, hóa cảnh đối ứng Thông Huyền kỳ, Thần cảnh nói vậy đối ứng chính là Thần Hải kỳ, bởi vì Thần Hải kỳ thời điểm, thì sẽ tự động sinh ra các loại thần thông, tỷ như đạp nước mà đi, nhập hỏa không thiêu chủng loại, tại tầm thường người trong mắt, chính là thần tiên một dạng, cũng không biết, ở Tu Tiên Giới, nhưng là vừa cất bước.

Ông lão cùng Lư Xung giới thiệu xong, cẩn thận từng ly từng tý một hỏi: "Ngài thật sự không phải hóa cảnh tôn sư?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta thật sự không phải, ta đâu, chỉ là một cái phổ thông người tu đạo, trước dùng lá cây đánh rút súng lục, bất quá là thô thiển công phu luyện khí thôi, cho tới người nói cái gì nội kinh, hóa cảnh gì gì đó, ta càng là xưa nay chưa từng nghe tới."

Ông lão nhíu mày: "Tu đạo? Ngài là tu cái gì đạo?"

Lư Xung cười nhạt: "Cái này không thể nói." Giải Trí Tu Tiên Quyết là trên người hắn bí mật lớn nhất, hắn không sẽ nói cho bất kỳ người, mãi đến tận hắn tu luyện tới cực hạn, thành cái này thời không người lợi hại nhất.

Ông lão vội vã thật không tiện nói ra: "Xin lỗi, ta chỉ là rất hiểu kỳ, rõ ràng phi hoa trích điệp công phu như vậy, là lên cấp đến hóa cảnh tôn sư mới có thể khiến đi ra, ngài lại nói ngài không phải, khiến lão hủ ta rất là mê hoặc."

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta thật sự không phải. Nếu như lão nhân gia không có chuyện gì khác, ta đi trước rồi!"

Ông lão vội vã cười nói: "Tiên sinh chậm đã, ngài cứu ta một mệnh, thỉnh cấp tiểu lão nhi ta báo ân cơ hội!"

Ông lão lập tức liền làm cái quyết định, mặc kệ nam hài này đến cùng có phải không hóa cảnh tôn sư, chỉ bằng vào hắn vừa nảy dùng một mảnh lá cây đánh rút Tiểu Lý trong lòng bàn tay súng lục công phu, chính là có thể so với tôn sư tồn tại, nhất định phải hảo hảo lôi kéo.

Lư Xung vung vung tay: "Dễ như ăn cháo, không đáng gì." Nói xong xoay người liền muốn đi.

Ông lão vội vàng nói: "Tiên sinh, ngài liền như thế đi rồi, vậy ta Yên Chấn Đông chẳng phải là sẽ bị người nói thành vong ân phụ nghĩa hạng người, vì ta tiểu lão nhi bảy mươi năm danh dự, còn mời tiên sinh dừng chân!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Lão anh hùng

Yến Chấn Đông? Cái này danh tự thật giống ở nơi nào nghe qua, Lư Xung dừng bước, quay đầu lại nhìn Yến Chấn Đông: "Không biết lão gia ngài là cái gì thân phận, chẳng qua là cảm thấy giống như đã từng nghe thấy, lại nhất thời không nhớ ra được."

Yến Chấn Đông cười nói: "Tiên sinh, tiểu lão nhi mấy chục năm từng tham gia qua đối Thiên Trúc, An Nam hai nước chiến dịch, may mắn còn sống, sau đó trên vai từng có sao vàng, hiện tại về hưu ở nhà."

Lư Xung bỗng nhiên nhớ tới, vị này Yến Chấn Đông lão tiên sinh từng là hai lần phản kích chiến trung chiến đấu anh hùng, bảo vệ Hoa Hạ chân anh hùng.

Hon nữa, Yến gia là Giang Bắc phi thường hiếm thấy võ thuật thế gia, càng là hiếm có tướng môn thế gia, không chỉ là Yến Chấn Đông bản thân, huynh đệ của hắn, con cháu nhiều tại tiền tuyến, Đường gia ở Giang Bắc một tay che trời, cái khác hào môn thế gia chỉ nghe lệnh Đường gia, chỉ có Yến gia độc lai độc vãng, xưa nay không cùng Đường gia có bất kỳ lui tới, Đường gia cũng sợ Yến gia ba phần, xưa nay không dám trêu chọc.

Lư Xung không khỏi nổi lòng tôn kính: "Ngưỡng mộ đã lâu Yến lão đại danh, hôm nay có thể đến giúp Yến lão một điểm việc nhỏ, quả thật là ta may mắn."

Mặc dù Lư Xung ở kia Tu Tiên Giới trải qua hai trăm năm, y nguyên quyền luyện cổ thổ, y nguyên không thay đổi ái quốc chí tâm, y nguyên đối này chủng bảo vệ quốc gia chân anh hùng có mạng cực cao sùng kính.

"Trước kia hư danh mà thôi." Yến Chấn Đông cười hỏi: "Tiên sinh, ngài cũng là Thanh Dương người chứ?"

Hắn chinh chiến nửa cuộc đời ngồi ở vị trí cao, công danh lợi lộc mọi thứ tận có, nhưng là một cái mê võ nghệ, nguyên vì võ đạo từ bỏ tất cả, tiếc là không làm gì được, tư chất bình thường, thêm vào gia tộc tâm pháp có chút vấn đề, làm cho hắn tu luyện ra sự cố, thân thể ngày càng sa sút, hắn vốn là muốn cầu hắn nhận thức vị tôn sư kia giúp hắn hóa giải, tiếc rằng vị tôn sư kia vẫn bế quan không ra.

Hắn lại thông qua một cái con đường biết được, ăn một cái nào đó chủng ở một cái nào đó đặc biệt địa phương hái hoa lan, có thể trị hắn ngoan bệnh, không biết làm sao hoa lan đã bị người mua đi đồng thời ăn.

Hiện đang hắn niềm tình đều thành tro bụi lúc, gặp phải Lư Xung như vậy một cái không phải tôn sư nhưng cũng không thua gì tôn sư võ học kỳ tài, nhất thời kích động vạn phần.

Hắn một mặt muốn lấy được Lư Xung chỉ giáo, mặt khác cũng muốn cho Lư Xung giúp hắn hóa giải ngoan bệnh, cho nên, mặc dù thân phận của hắn phi thường cao quý, mặc dù Lư Xung so hắn tiểu năm mươi tuổi, hắn y nguyên lấy một bộ đối xử võ học tiền bối thái độ đến đối mặt Lư Xung, trong lời nói vô cùng cung kính.

Vốn là Lư gia là ở đế đô Yên Kinh, Chương gia là ở tỉnh thành Giang Thành, theo lý thuyết, Lư Xung nói mình không phải Yên Kinh người chính là Giang Thành người, nhưng hắn đối chính mình tổ phụ gia, ngoại tổ phụ gia không có chút nào hảo cảm, cho nên hắn không chút nghĩ ngợi nói ra: "Ta là Thanh Dương người."

...

(nguyên lai chương 1: này một đoạn xê dịch tới đây)

Đời kia, hắn phụ thân Lư Đăng Vân đến từ Yên Kinh một cái hào môn thế gia, hắn mẹ mẹ Chương Trạch Hoa đến từ Giang Thành một cái quan lại thế gia, coi như thế gia con cháu, bọn hắn riêng phần mình đều có chính trị hôn ước.

Khi bọn họ gặp gỡ, tình yêu chân thành lớn hơn trời, bọn hắn vừa chỉ có hai mươi tuổi thời điểm, liền có Lư Xung.

Lư gia, Chương gia lấy việc này làm xấu hổ của bản thân, tất cả đều với bọn họ đoạn tuyệt quan hệ.

Sau đó mười tám năm thời gian, Lư gia, Chương gia không có cho bọn họ bất kỳ chống đỡ, trái lại thỉnh thoảng chế tạo lực cản, mặc dù như vậy, bọn họ dựa vào tự mình phấn đấu, Lư Đăng Vân công ty chuẩn bị ở Môi quốc ra thị trường, mẫu thân trở thành khu bên trong người đứng thứ hai.

Đời kia, làm Chương Trạch Hoa, Lư Đăng Vân sự nghiệp có thành tựu, bọn họ mang theo mười lăm tuổi Lư Xung, đi Lư gia, Chương gia, tưởng muốn hai nhà thừa nhận bọn họ hôn nhân cùng hài tử, kết quả gặp phải vô tình chế giễu cùng cười nhạo!

Tuy rằng trải qua hơn 200 năm, Lư Xung y nguyên không thể quên những kia các thân thích sắc mặt!

Lư Đăng Vân, Chương Trạch Hoa cá nhân phấn đấu nhiều năm thành tựu, theo bọn hắn chính là một chuyện cười, chỉ vì bọn hắn là hào môn thế gia, chỉ cần bọn hắn tuân thủ gia tộc quy củ, cầm tù tiền đồ dễ như trở bàn tay!

Cãi lời gia tộc quy củ ngược lại dựa vào cá nhân phấn đấu khổ sở dốc sức làm Lư Đăng Vân, Chương Trạch Hoa ở trong mắt bọn hắn chính là kẻ ngu si!

Giả tạo ái tình chính trị hôn nhân thai nghén ra đến bọn hắn, phảng phất chính là thiên kiều quý tộc!

Chân chính ái tình hạnh phúc hôn nhân thai nghén ra Lư Xung, ở trong mắt bọn hắn, chính là nghiệt chủng!

Cha mẹ bị hãm hại bỏ tù sau,

Lư Xung đi Lư gia, Chương gia trước cửa quỳ xuống, quỳ gối một ngày một đêm, cầu xin bọn hắn xem ở huyết thống phần thượng, cứu nhất cứu hắn phụ thân, lại bị loạn côn đánh đi!

Lư Xung cuối cùng nhìn thấy Lư gia người cùng Chương gia người, là ở hắn cha mẹ lễ tang thượng.

Kia cái gọi là gia gia nãi nãi, bá phụ bá mẫu. . . Đều không có đến, thật giống chết không phải bọn hắn con ruột, anh em ruột!

Kia cái gọi là ông ngoại bà ngoại, cậu mẹ. . . Đều không có đến, dường như chết không phải bọn hắn nữ nhi ruột, chị em ruột!

Lúc đó hai nhà người đều chỉ phải một cái đời thứ ba tiểu bối dự họp lễ tang!

Lư gia Lư Kim Uy! Chương gia Chương Trạch Hi!

Lúc đó Lư Kim Uy, Chương Trạch Hi, thịnh khí lâm nhân, vênh váo tự đắc, được địa phương thượng đám kia quyền quý phú thương chen chúc, hăng hái, chuyện trò vui vẻ, dường như bọn hắn tham gia là hôn lễ, không phải lễ tang!

Lúc đó Lư Xung khóc ngất đi nhiều lần, Lư Kim Uy, Chương Trạch Hi hai người nhưng châu đầu ghé tai: "Nghiệt chủng quả nhiên là nghiệt chủng, thiên sát Cô Tinh, khắc phụ khắc mẫu, may mà chúng ta gia tộc không có thu nhận giúp đỡ hắn, không phải vậy bị cái này nghiệt chủng hại chết rồi!"

Tuy rằng đối với Lư Xung linh hồn mà nói, những này sự tình đã cách hai trăm năm, lẽ ra đã quên, nhưng tâm ma đã gieo xuống, tuy rằng cách hai trăm năm, y nguyên rõ ràng ở trước mắt, minh tâm khắc cốt!

. . .

Này lúc, Lư Xung nảy sinh một cái mãnh liệt ý nghĩ: "Nếu Lư gia, Chương gia đều là bạc tình bạc nghĩa gia tộc, không tiếp thu cũng được, ta Lư Xung liền dựa vào bản thân lực lượng, vì ta cha mẹ kéo tới vô số cường viện, để cho các người Lư gia, Chương gia ở ta trước mặt cha mẹ hạ thấp các người kiêu ngạo đầu người!"

Cho nên, hắn thay đổi vừa nảy hờ hững, đối Yến Chấn Đông nhiều chút kiên trì, không lại giống như vừa nảy như vậy động một chút là như phát tay áo rời đi.

Hắn khẽ mỉm cười: "Nếu Yến lão tự giới thiệu mình, vậy ta cũng làm ra tự giới thiệu mình đi, ta gọi Lư Xung, ngoài ra, ta còn có cái danh tự, Lư Thanh Phong, Lư Thanh Phong sau đó sẽ là ta nghệ danh!"

Ở nguyên lai cái kia Tu Tiên Giới, hắn đại danh không phải Lư Xung, mà là Thanh Phong tiên tôn, bởi vì hắn cầm trong tay Thanh Phong tiên kiếm, chém giết vô số Tu Tiên Giới vô số đại năng, sau đó có thể lấy Thanh Phong kiếm vạn dặm ở ngoài lấy người thủ cấp, sau đó mấy trăm triệu người tu tiên thấy Thanh Phong kiếm liền cúi đầu.

Hiện tại, hắn độ kiếp thất bại, nguyên thần phá không mà đến, trở lại mười tám tuổi, cái kia cùng hắn hơn 100 năm Thanh Phong kiếm liền rơi rớt ở cái kia Tu Tiên Giới.

Vì kỷ niệm thanh kiếm kia, cũng vì kỷ niệm kia đoạn Tu Tiên Giới tháng ngày, hắn liền chuẩn bị lấy cái tên Lư Thanh Phong đi lang bạt vòng giải trí.

Yến Chấn Đông cười khen: "Lư Thanh Phong, tên rất hay, rất có lô hỏa thuần thanh xuất thần binh ý tứ, cũng có Thanh Phong kiếm lộ ra sự sắc bén ý tứ, ta xem tiên sinh tương lai nhất định có thể ở vòng giải trí lộ hết ra sự sắc bén, tiền đồ như gấm!"

Lư Xung cười nói: "Yến lão đối vòng giải trí dường như không có cái gì mặt trái cái nhìn a, ta nhớ tới các người này một đời người hơi một tỷ khinh bỉ xưng hô nghệ nhân là con hát."

Yến Chấn Đông lắc đầu cười nói: "Kia vển vển là một ít thông thái rơm rạ người, dưới cái nhìn của ta, bất luận là hát còn là diễn kịch còn là khiêu vũ, đều là ở sáng tạo tinh thần văn minh, là đáng giá tôn sùng sự tình, tại sao kỳ thị đây."

Cái này thời điểm, Yến Chấn Đông cháu gái Yến Tiểu Thanh bỗng nhiên kêu lên: "Lư Xung, cái này danh tự thật quen thuộc, có phải không người ăn Kim Chủy Mặc Lan?"

Chương 14: Quả nhiên là nàng!

Lư Xung không có thể thốt phủ nhận, mà là gật gù: "Là ta. Bất quá kia hoà lan dù cho để Yến lão dùng, cũng chỉ có thể là trị phần ngon, không thể trị gốc."

Yến Chấn Đông nhất thời một mặt kinh ngạc: "Vì sao không thể trị gốc?"

Lư Xung nhìn Yến Chấn Đông sắc mặt, nói ra: "Các người gia công pháp tu luyện có vấn đề, lại như vô hiệp tiểu thuyết bên trong Thất Thương quyền một dạng, nội kinh chưa đạt đến hóa cảnh người đến sử dụng, hai người lúc cũng thương tới bản thân, người công pháp này luyện được lâu ngày, thương phổi lại thương tâm, người hiện tại không chỉ phổi trên có ngoan bệnh, e sợ trái tim cũng có trọng tật. Cơ mà này chúng nội kinh tạo thành tự mình tổn thương, Tây y căn bản bó tay toàn tập, cho tới Đông y, sợ cũng là bởi vì Yến lão kéo dài lâu ngày, đã chịu bó tay."

Yến Chấn Đông, Yến Tiểu Thanh cùng cái kia tài xế Tiểu Lý, cùng với cái kia hộ sĩ Tiểu Đào, tất cả đều một mặt kinh ngạc.

Yến Chấn Đông một mặt sùng kính nói: "Tiên sinh quả nhiên là cao nhân, chỉ là đánh mất như thế vừa nhìn, liền biết tiểu lão nhi ngoan bệnh, tiên sinh ngài có thể có biện pháp trị liệu tiểu lão nhi ngoan bệnh?"

Lư Xung trầm ngâm không nói.

Yến Chấn Đông đối với Yến gia tới nói là cột chống trời, Yến Chấn Đông một khi ngã xuống, Yến gia thế tất từ Giang Bắc đình cấp hào môn cấp tốc suy sụp trở thành nhị lưu hào môn, thậm chí, trước động lại một vài vấn đề sẽ bộc phát ra, đem Yến gia hủy diệt, cho nên, Yến Chấn Đông bệnh tình đối Yến gia mà nói, là trọng yếu nhất.

Hắn cháu gái Yến Tiểu Thanh vội vàng nói: "Lư tiên sinh, chúng ta Yến gia ở Thanh Dương thậm chí Giang Bắc vẫn còn có chút sức ảnh hưởng, chỉ cần Lư tiên sinh chữa khỏi ta gia bệnh, chúng ta Yến gia nguyện ý thỏa mãn Lư tiên sinh mọi yêu cầu."

"Mọi yêu cầu?" Lư Xung bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, ba ba Lư Đăng Văn Đăng Văn khoa học kỹ thuật gần đây khai phá ra một khoản quản lý phần mềm, khắp mọi mặt tính năng đều tiếp cận thế giới trình độ, ở quốc nội thuộc về siêu nhất lưu trình độ, cơ mà bởi vì ba ba cự không chấp nhận Đường gia đối Đăng Văn khoa học kỹ thuật cực thấp giá thu mua, ở mở rộng phần mềm thời điểm gặp phải vấn đề, vốn là đã đàm tốt những kia xí nghiệp, cơ quan đồn dập bội ước, ba ba biết là Đường gia đang giờ trò quỷ, nhưng cũng bó tay toàn tập.

Hắn liền nói ra: "Đăng Văn khoa học kỹ thuật khai phá một khoản tân quản lý phần mềm, phi thường thích hợp hành chính quản lý, nếu như ban ngành liên quan có thể bắt đầu dùng bộ này phần mềm, nói vậy quản lý hiệu suất có thể tăng nhiều."

Lư Xung đột nhiên nói ra lời nói này, Yến Tiểu Thanh như hòa thượng mò không được đầu, Yến Chấn Đông sống hơn bảy mươi tuổi, có thể liên tiếp thăng chức, dựa vào không chỉ là dũng mãnh, càng là trí tuệ, hắn lập tức hiểu ra, đánh mấy cái điện thoại đi ra ngoài, đồn đốc Yến gia từ tôn đều đi khảo sát Đăng Văn khoa học kỹ thuật kia khoản tân quản lý phần mềm, nếu như thích hợp liền trọng điểm chọn mua.

Lư Xung cười nói: "Yến lão đứng ra, nói vậy một cái nào đó vô si gia tộc tạm thời không dám mơ ước ta ba ba công ty, Yến lão việc này giúp đúng lúc, ta đương nhiên sẽ tận tâm tận lực, giúp Yến lão khôi phục khỏe mạnh, như vậy đi, ta trước tiên cấp Yến lão điều dưỡng thân thể một cái."

Tài xế Tiểu Lý lập tức ở phụ cận tìm một nơi thanh tịnh, Lư Xung điểm trên người Yến lão mấy chỗ huyết đạo thượng, đưa vào linh lực, những linh lực này ở Yến lão trong cơ thể hình thành một cái nhỏ bé linh trận, tâm bồ Yến lão tâm phổi.

Mặc dù là nhỏ bé linh trận, nhưng cũng phi thường tiêu hao linh lực, trước Lư Xung hát kiếm lấy linh lực đã tiêu hao hơn nửa, lại bởi vì hắn hiện tại thân thể suy nhược, mất một lúc liền đầu đầy mồ hôi.

Linh trận dựng hoàn thành, Lư Xung buông tay ra.

Này linh trận đã thành, linh lực liền bắt đầu bổ dưỡng Yến lão kia già yếu hồng hóc tâm phổi, Yến lão nhất thời cảm thấy bản thân tâm phổi phảng phất uống linh đan diệu dược một loại, không gì sánh được thư thái vui sướng, nhất thời vui vẻ ra mặt, đối Lư Xung càng thêm sùng kính: "Lư tiên sinh không hổ là cao nhân, ba mươi năm qua tiểu lão nhi đi thăm cao nhân danh sĩ, đều không thể làm gì, không nghĩ tới, Lư tiên sinh thành thạo, liền đem tiểu lão nhi ngoan bệnh loại trừ."

"Yến lão, ngài ngoan bệnh vẫn chưa hoàn toàn loại trừ," Lư Xung lắc lắc đầu, nói ra: "Gốc rễ ở các người gia công pháp thượng, qua mấy ngày, ta đi trong nhà của người nhìn, nhìn có thể không đem công pháp làm một phen tu sửa."

Yến Tiểu Thanh ở một bên nghe được không vui ý: "Lư tiên sinh, nhà ta công pháp thế nhưng là tổ tiên truyền xuống, có thể có cái gì vấn đề. . ."

Lư Xung nhàn nhạt nói ra: "Nếu như Yến lão không phải đối với quốc gia có công thần tử,

Quốc gia không cho hắn như vậy nhiều hơn hảo dược liệu, e sợ Yến lão không tới sáu mươi liền cười hạc phía tây đi tới. Cho tới người, luyện công quá độ, nóng vội, hiện tại tâm phổi cũng đã thương tổn được mà không tự biết, người hiện tại kim liên quan người tâm phổi mấy chỗ huyết vị thử xem. . ."

Yến Tiểu Thanh ấn xuống một cái kia mấy chỗ huyết vị, một luồng kịch liệt đâm nhói làm cho Yến Tiểu Thanh không khỏi thê thảm rên lên đi ra, nàng nhìn Lư Xung trong ánh mắt tràn ngập kinh hãi.

Yến Chấn Đông sầm mặt lại: "Tiểu Thanh, ta đều không nghi vấn Lư tiên sinh, nơi nào đến phiên ngươi đến nghi vấn, tranh thủ cấp Lư tiên sinh xin lỗi."

Yến Tiểu Thanh vội vàng hướng Lư Xung xin lỗi: "Lư tiên sinh, xin lỗi, ta thực sự không nên nghi vấn. . ."

Lư Xung vung vung tay: "Người không biết không tội. Đúng rồi, trước ngươi có câu nói nói đúng, ông ngươi xác thực không nên thành cái không chuyên nghiệp hộ sĩ tới chăm sóc, hẳn là thay cái chuyên nghiệp hô hấp hoặc trái tim nội khoa hộ sĩ tới chăm sóc."

Yến Tiểu Thanh chỉ vào cái kia mặt tròn nữ hài, tức bĩu môi nói với Yến Chấn Đông: "Gia gia, ta trước đây nói ngươi không có thể bởi vì nàng hình dáng giống bà nội tuổi trẻ thời điểm, xin mời nàng lại đây cùng ngài tán gẫu, kết quả ngài không nghe, hiện tại lúc mấu chốt, nàng lại không giúp được gì, quả thực là cái phế vật, hiện tại Lư tiên sinh cũng như vậy nói rồi, vậy liền đem nàng đánh đuổi đi!"

Bị Yến Tiểu Thanh như vậy nói, cái kia mặt tròn nữ hài sắc mặt tái nhợt, rung rung muốn khóc.

Lư Xung thấy thế, cười nói: "Tiểu Thanh, không thể nói như thế, nhân tài thả đúng địa phương chính là nhân tài, nàng là không có thả đúng địa phương, nếu như. . . Nàng trước đây là làm gì gì đó, không sẽ là văn nghệ binh chứ?"

Yến Chấn Đông, Yến Tiểu Thanh cùng với cái kia mặt tròn nữ hài đều kinh ngạc nhìn Lư Xung, Yến Tiểu Thanh kinh ngạc nói ra: "Lư tiên sinh ngài chân thân, ngay cả nàng là văn nghệ binh ngài đều biết?"

Lư Xung cười nhạt, kể tục thần bí khó lường nói ra: "Ta đoán, nàng Cán tính tính lị người đi, trước đây ở Đông Nam quân khu đảm nhiệm văn nghệ binh, từ mười lăm tuổi đến mười tám tuổi. . ."

Mặt tròn nữ hài cái miệng anh đào nhỏ nhắn trương đến tròn xoe: "Ta thật giống không quen biết ngài a, ngài làm sao đối ta rõ ràng như thế?"

Lư Xung kể tục làm cao thâm khó dò đáng vẻ: "Ta đoán ngươi họ Lư, văn đạo Lư, nguyên danh Đào, tiếng sóng lớn như trước đào, bắt quá ta không biết ngươi hiện tại đổi thành cái gì danh tự?"

Kia mặt tròn nữ hài tròn mắt ngoác mồm, qua một lúc lâu mới lấy lại tinh thần: "Ta hiện tại gọi Lư Thao. Tiên sinh, chẳng lẽ ngài trước đây gặp qua ta?"

Lư Xung mừng rỡ trong lòng, cái này thời không quả nhiên còn là mình quen thuộc thời không, chỉ ít cái này thế giới nữ minh tinh còn là mình quen thuộc những kia nữ minh tinh, tỷ như cái này thường có vợ hiền mỹ danh nữ minh tinh, năng lý lịch cùng đời kia thượng giống nhau như đúc.

Đời kia, « Lang Gia bang », « hoan lạc tụng », « Hoa nhi cùng thiếu niên » phổ biến một thời, vị này nữ minh tinh bị rất nhiều trạch nam tôn sùng là nữ thần, có mấy người còn nói, nàng là đóng vai Bạch lão sư nhất quán ứng cử viên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thu Lư Thao làm trợ lý!

Đời kia, Lư Thao hết thấy lý lịch bên trong đều viết "1993 năm, 15 tuổi học cao nhị (lớp 11) lúc liền được tuyển nhập nào đó quân khu tập đoàn quân đoàn văn công, từ 1993 đến năm 1995 ở đoàn văn công đảm nhiệm văn nghệ binh. Ở làm văn nghệ binh ba năm bên trong, nàng lập lại sáng sớm 5 giờ rời giường, 6 giờ tập hợp, ngoại trừ quân sự huấn luyện chính là học tập sân khấu biểu diễn, mỗi ngày còn muốn chạy cự ly dài 3 km, qua nấu nước, trồng rau, dưỡng trư các loại đơn giản lại gian khổ sinh hoạt. . . Năm 2000 bắt đầu tiếp chụp các loại loại hình quảng cáo, cũng biểu diễn bộ thứ nhất phim truyền hình « ngoại lai tức phụ bản địa lang », ở kịch trung đóng vai khôn khéo có khả năng, làm việc mục đích tính cường tam tức phụ Hồ Hạnh"

Lúc đó Lư Xung cảm thấy rất kỳ quái, từ 95 năm đến năm 2001, Lư Thao lý lịch thượng trống rỗng, thật giống mấy năm qua nàng hoàn toàn biến mất khỏi thế gian một dạng, có chút lý lịch thượng sẽ thêm thượng một bút, nói nàng 98 năm tự trả tiền đi Dương Thành học tập pháp luật, nàng vì cái gì muốn tự trả tiền học tập pháp luật, lẽ nào là trước đó chọc cái gì quan tòa.

Hiện tại nghĩ đến, khẳng định là Lư Thao ở làm văn nghệ binh thời điểm, liền bị Yến Chấn Đông vừa ý, đem Lư Thao đòi tới làm hộ sĩ, lại sau đó, Yến Chấn Đông chính là ở tình cảnh mới vừa rồi trung đột nhiên phát bệnh, coi như hộ sĩ Lư Thao cứu trị bất lực, lấy không làm tròn trách nhiệm tội, chịu khổ lao ngục tai ương, sau đó được phóng thích, trong lòng nàng không cam lòng, liền đi tự trả tiền học tập pháp luật.

Lại sau đó, nàng phát hiện pháp luật sự hạn chế, liền đình chỉ học tập pháp luật, chuyển làm người mẫu, lại làm diễn viên, rốt cuộc tìm được nhân sinh

chính xác con đường, sau đó liền thành đôi kia mọi người quen thuộc ngôi sao vợ hiền.

Cho một ông lão làm hộ sĩ trải qua, khó tránh khỏi sẽ bị người thuyết tam đạo tứ, dù sao rất nhiều danh nhân là người già nhưng tâm không già, cưới chăm sóc hần tiểu hộ sĩ, tiểu thư ký chẳng lạ lùng gì, tỷ như quân phiệt Dương Sâm năm gần 90 tuổi, lấy mời chào thư ký làm danh nghĩa, đem 17 tuổi học sinh trung học Trương Linh Phượng lồng vào phủ trung nạp thiếp; Bạch Thạch lão nhân 93 tuổi lúc, người nhà giới thiệu với hần một cái 44 tuổi nữ nhân, Tề lão nói 44 tuổi quá già, sau đó tìm đến một vị 22 tuổi cô nương, Bạch Thạch lão nhân rất ưa thích, còn chờ kết hôn lo liệu việc vui, bất quá, năm ấy lão nhân vẹo. Lại tỷ như. . . Không thể nói.

Cho nên, Lư Thao ở nàng sau đó lý lịch bên trong đôi này một đoạn quá khứ im tiếng không nói.

Lư Xung hiện tại liếc mắt một cái, có thể thấy, Lư Thao còn là thân xử nữ, mà Yến Chấn Đông bởi vì tâm phổi có ngoan bệnh, ảnh hưởng cả người cơ năng, ông lão hiện tại chỉ có thể cùng Lư Thao nói chuyện phiếm, thuần túy thưởng thức mà thôi.

Đương nhiên, Lư Xung hiện tại cùng Lư Thao thấy sang bất quá làm họ, không phải vì cùng với nàng như thế nào, mà là cảm thấy cái này nữ hài tử nhỏ chịu khổ nhọc, làm việc nhanh nhẹn, tay chân chịu khó, đôi kia cũng biểu hiện ra khôn khéo có thể làm ra vợ hiền đáng đáp, là cái làm trợ lý hạt giống tốt!

Đúng, hần hiện tại không nghĩ cùng Lư Thao phát triển ra cái gì quan hệ, thuần túy tưởng muốn khiến nàng làm mình trợ lý!

Đôi kia ở tu tiên thời không, hần sáng chế Giải Trí Tu Tiên Quyết, tiến vào vòng giải trí tu tiên, vì để tránh cho người khác phát hiện bí mật của chính mình, cho nên vẫn tuân theo không mời người đại diện, trợ lý nguyên tắc, mọi việc tự thân làm, cuối cùng phát hiện, loại kia khai thông, liên lạc việc vật vĩnh phi thường tốn thời gian, đem hần một phần ba thời gian tất cả đều lãng phí đi rồi!

Hiện tại hồi tưởng, căn bản không cần thiết vì bảo mật mà không mời trợ lý, chỉ cần đem mình đóng gói thành huyền học đại sư, liền có thể tùy ý làm việc, bất luận bất kỳ người có bất kỳ nghi hoặc, đều lấy làm huyền học đến lấp liếm cho qua, không tặc xấu!

Cho nên, khi hần xác nhận này nữ hài là Lư Thao sau khi, liền động ý nghĩ, đem Lư Thao phát triển thành hần trợ lý, trước tiên thay hần xử lý việc vật vĩnh, chờ đã có cái khác trợ lý (người thứ hai trợ lý là cái nổi tiếng so Lư Thao cao hơn nữa đại mỹ nữ) thay thế được vị trí của nàng, sẽ đem nàng bồi dưỡng thành công ty ký kết diễn viên.

Hiện tại Lư Thao hỏi Lư Xung có phải hay không trước nhận thức nàng, Lư Xung làm sao sẽ thừa nhận mình làm người ba đời, hần cười nhạt: "Này chính là ta nói với Yến lão qua, ta tu đạo, không chỉ có bao hàm so truyền thống võ đạo càng tinh diệu hơn càng mạnh mẽ hơn luyện khí thuật, còn bao gồm xem tướng tướng cốt biết người quá khứ vị lai Huyền Thuật, bất quá, những này Huyền Thuật tùy theo từng người, ta chỉ có thể nhìn ra một phần nhỏ người, phần lớn người ta còn là không thấy được!"

Đối lập với nói cho bọn họ biết làm người ba đời bí mật,

Lư Xung càng muốn đem mình đóng gói thành một cái huyền học đại sư, dù sao này năm tháng mua danh chuộc tiếng đại sư quá nhiều, trà trộn trong đó, mới có thể càng tốt hơn che giấu mình thân phận thật sự.

Lư Thao dù sao ở quân đội ở lại qua ba năm, tiếp thu đều là chủ nghĩa duy vật giáo dục, có chút không tin, cơ mà nàng trước thật sự chưa từng thấy Lư Xung, hơn nữa nàng một cái vô danh tiểu tốt, người ta Lư Xung như vậy cao thủ lợi hại, cũng không đáng đi điều tra nàng, cho nên không khỏi nàng không tin.

Trải qua trận này Sinh Tử kiếp, Yến Chấn Đông cũng cảm thấy tìm cái văn nghệ binh đảm nhiệm hộ sĩ là có chút cảm bản thân tính mạng đùa giỡn, nhưng lại bởi vì Lư Thao hình dáng giống hần chết đi bạn già, có chút quyến luyến, cho nên có chút do dự.

Nhưng hiện tại, Yến Chấn Đông chợt phát hiện, Lư Xung đối Lư Thao hứng thú rất lớn, trong lòng nhất thời hơi động, bản thân vốn là muốn đem cháu gái giới thiệu cho Lư Xung tới lôi kéo vị này không thua gì hóa cảnh tôn sư cao thủ, nhưng nhìn thấy Lư Xung đối bản thân cháu gái không hề hứng thú, vậy dứt khoát liền đem Lư Thao giới thiệu cho Lư Xung.

Nghĩ tới đây, Yến Chấn Đông cười nói: "Lư tiên sinh, này Tiểu Đào trước đây là văn nghệ binh, xác thực không thích hợp làm hộ sĩ, cơ mà nếu như đem nàng sa thải, nàng còn nhỏ tuổi lại không biết làm cái gì, nàng từ nhỏ cha mẹ ly dị, trong nhà tỷ muội đông đảo, sinh hoạt trải qua rất nghèo khó, Lư tiên sinh, ngài có hay không cái gì tốt công tác giới thiệu cho Tiểu Đào?"

Lư Thao sau đó có thể nhất có vợ hiền danh nữ sao, cùng với nàng khi còn bé trải qua rất nhiều quan hệ, Lư Thao lúc còn rất nhỏ, rất nhiều việc nhà liền đều là nàng đến làm, vừa mới thượng sơ trung thời điểm nàng liền có thể cầm lương bản mua mết, vừa vận học được cười xe đạp thời điểm liền bắt đầu cho nhà đôi khí than, như vậy một cái nữ hài, nếu như đem ra làm trợ lý, có thể giám sát Lư Xung bao nhiêu sự tình!

Lấy Yến Chấn Đông thân phận, muốn cho Lư Thao an bài công việc, thực sự là há há mồm sự tình, hần lại làm cho Lư Xung đến cho Lư Thao giới thiệu công tác, Lư Xung trong nhảy mắt rõ ràng, Yến Chấn Đông nhìn ra mình rất thưởng thức Lư Thao, muốn đem Lư Thao cấp mình tới lôi kéo mình.

Nếu như Lư Thao là bị ông lão này làm sao, Lư Xung khả năng liền xin miễn thứ cho kẻ bắt tài, nhưng hiện tại Lư Thao còn là một cái thuần khiết thiếu nữ, Lư Xung liền cười nói ra: "Ta có rất nhiều sự tình muốn bận rộn, vừa vận thiếu một trợ lý, chính là không biết Tiểu Đào có nguyện ý hay không?"

Lư Thao luôn cảm thấy Lư Xung tuổi trẻ như vậy, miệng không lông làm việc không tốn sức, theo hần có chút tiền đồ chưa biết đáng vẽ, cái này nghèo

tháng ngày qua quen rồi nữ hài phi thường khuyết thiếu cảm giác an toàn, nghe Lư Xung như vậy nói, trên mặt lộ ra do dự biểu hiện.

Lư Xung mỉm cười nở nụ cười: "Người là sợ ta phát không nổi tiền lương đi, yên tâm đi, ta ba ba là Đằng Vân khoa học kỹ thuật công ty Tổng giám đốc Lư Đằng Vân, công ty của hắn sắp ở Môi quốc ra thị trường, ta mẹ mẹ là Thanh Dương thị Bích Thủy khu người đứng thứ hai, nếu như đến thời điểm ta không cho người tiền lương, người có thể đi tìm bọn họ đòi!"

Yến Chấn Đông cũng cười nói: "Tiểu Đào, ta vẫn coi người là thành cháu gái đối xử, hiện tại người liền muốn rời đi Yến gia, ta rất không nỡ, như vậy đi, ta thu người làm ta cháu gái, sau đó người liền coi ta là thành người thân gia gia, có cái gì sự tình liền gọi điện thoại cho gia gia, gia gia tin tưởng, người theo Lư tiên sinh, tiền đồ nhất định phi thường quang minh!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Thông tri Lạc gia công chúa

Yến Chấn Đông ông lão này thực sự là mèo già hóa cáo, khôn khéo đến cực điểm, kể từ khi biết Lư Xung bản lĩnh sau, vất óc tìm mưu kế muốn đem bọn hắn Yến gia cùng Lư Xung quần lấy nhau, vốn là Lưu Thao chỉ là cái hộ sĩ, rời đi Yến gia hãy cùng bọn hắn Yến gia không có cái gì quan hệ, nhưng hắn thu rồi Lưu Thao làm cháu gái, sau đó nếu như Lư Xung cùng Lưu Thao như thế nào, vậy thì thành cháu rể của hắn, tự nhiên có nghĩa vụ tới chăm sóc Yến gia.

Lư Xung nhìn thấu Yến Chấn Đông tâm tư này, bất quá, hắn không có phản đối, hắn hiện tại lợi dụng Yến gia đến kháng một kháng Đường gia hung hăng kiêu ngạo, sau đó trông nom một thoáng Yến gia cũng là hắn là.

Lưu Thao từ khi đến Yến gia sau khi, Yến Chấn Đông đối nàng xác thực vô cùng tốt, nàng mặc dù là cái tiểu hộ sĩ, khắp mọi mặt đãi ngộ giống như Yến Tiểu Thanh, nàng tâm tư đơn thuần, cho rằng Yến Chấn Đông thật sự đem nàng xem thành cháu gái, bây giờ nghe Yến Chấn Đông muốn đem nàng thu làm cháu gái, vội vã quý gồ: "Gia gia. . ."

Coi như cháu gái ruột Yến Tiểu Thanh tự nhiên có chút bất mãn, nhưng nàng cũng rất nhanh đoán được Yến Chấn Đông tâm tư, liền vội vã đem bất mãn biểu hiện cất đi, nói cười xinh đẹp nói: "Tiểu Đào, sau đó người chính là muội muội ta rồi! Nếu như Lư tiên sinh dám bắt nạt người, người liền nói cho tỷ tỷ!"

Lư Xung không nhịn được cười, cười không nói.

Sau đó, Lư Xung nói với Yến Chấn Đông: "Yến lão, mấy ngày nay, ta muốn tu luyện, đợi ta lực lượng có thể giúp người triệt để trị hết ngoan bệnh, thì sẽ đi vì người trị liệu! Người trước tiên trong này tĩnh tọa một canh giờ lại đi, ta đi trước rồi!"

Yến Chấn Đông vội vàng nói: "Tiểu Lý, đưa một thoáng Lư tiên sinh!"

Trước khi đi, Lư Xung cùng Lưu Thao hẹn cẩn thận, nàng ngày hôm nay trở lại Yến gia thu thập một thoáng đồ vật, ngày mai đi Lư gia đưa tin.

Tiểu Lý lái xe Audi mang theo bảng hiệu quân đội, còn có Đông Nam quân khu giấy chứng nhận, thông hành không trở ngại, rất nhanh liền đến Thanh Dương nhất cao cửa lớn.

Tiểu Lý nhìn thấy Lư Xung quả nhiên là một học sinh cao trung, không khỏi rất là kinh dị cùng thần phục, không nghĩ tới một học sinh cao trung vậy mà liền có không thua gì hóa cảnh tôn sư bản lĩnh, khiến hắn cái này vẫn nằm ở ngoại kinh đỉnh phong người xấu hổ không thôi.

Hắn cùng Lư Xung trao đổi số điện thoại, cười nói ra: "Lư tiên sinh kia ngày tưởng muốn cấp Yến lão chữa bệnh, liền gọi điện thoại cho ta, mặt khác, ngài nếu như ở Thanh Dương thậm chí Giang Bắc gặp phải phiền toái gì, cứ việc điện thoại cho ta, Yến gia ở Giang Bắc vẫn có chút sức ảnh hưởng!"

Lư Xung gật gù, xuống xe.

Cái này thời điểm, hắn chợt phát hiện, cửa nam ngoại ngã tư đường một bên cái kia phòng bi-a đã bị đập đến nát bét, xem ra Đường Thiếu Vi đã phát hiện xe thể thao là bị ba cái bi-a ngăn chặn rồi!

Lư Xung cũng không lo lắng Đường Thiếu Vi phát hiện là mình làm, tiến vào Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất sau đó, động tác cực kỳ nhanh chóng, có thể nói sét đánh không kịp bưng tai tư thế, cũng chỉ có luyện qua võ thuật Lý Văn Yên theo sát mới có phát giác, những người khác tất cả cũng không có cảm thấy được Lư Xung dị dạng, mà cái thời đại này lối đi bộ cũng không có cái gì máy thu hình.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn thấy, Đường Thiệu Vĩ dĩ nhiên thay đổi một chiếc mới tinh Toyota xe thể thao nhanh chóng đi, vốn chính là muốn hướng về Thanh Dương nhất cao mà đến, nhưng xoay chuyển cái ngoặt, lại đi Thanh Dương bệnh viện nhân dân mà đi, xem ra vừa này hẳn giảm vô chuối ngã sắp xuống kia một thoáng rơi còn không nhẹ.

Lư Xung búng tỉnh nhớ tới một chút chuyện cũ, tâm lại trở nên thấp thỏm.

Đường Thiệu Vĩ hàng kia cũng là cao tam học trò, hẳn cha mẹ đem hẳn chuyển trường đến Thanh Dương nhất cao, lấy này tránh né Yên Kinh Lạc gia đại tiểu thư Lạc Thiên Băng truy sát.

Qua một ngày nữa, Lý Văn Yên trên mặt hồng ban liền biến mất rồi, mặc dù ngày sau lại dùng những phương pháp khác đến che lấp nàng khuynh thành tuyệt sắc, cơ mà ngàn ngày đề phòng cướp cuối cùng cũng có sơ sẩy thời điểm.

Huống hồ, trong trường học này có không ít công tử bột nguyện ý làm Đường Thiệu Vĩ chân chó, đến thời điểm bọn hắn vạch trần Lý Văn Yên sấm vai xấu chân tướng, Lý Văn Yên bị Đường Thiệu Vĩ ghi nhớ thượng, vậy cũng là không chết không thôi kết rồi!

Nếu như Lư Xung hiện tại là Tiên Thiên kỳ, hẳn tuyệt đối không chút do dự trực tiếp giết Đường Thiệu Vĩ, nhưng hắn hiện tại chỉ là Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất, vì cha mẹ cùng Lý Văn Yên an toàn, thực sự không thích hợp kích động.

Hắn suy nghĩ một chút, bước nhanh đi tới một cái IC buồng điện thoại, bấm Yên Kinh một mã số.

Cái số kia chủ nhân, là cái kiêu ngạo lãnh lạnh đến cực điểm nữ nhân,

Chân chính đỉnh cấp hào môn xuất thân không vương miện công chúa, Lạc gia Lạc Thiên Băng!

Lạc gia là có thể càn quét Cửu Châu cường long, tuyệt đối không phải một phương địa đầu xà Đường gia có thể so với.

Làm Lạc Thiên Băng biết nàng bạn thân bị Đường Thiệu Vĩ bội tình bạc nghĩa sau, buông lời muốn phế Đường Thiệu Vĩ, Đường gia căn bản không dám đem Đường Thiệu Vĩ ở lại Yên Kinh, hoảng không ngừng mà đem Đường Thiệu Vĩ đưa đến Giang Bắc khoảng cách Yên Kinh xa nhất Thanh Dương thị tránh né.

Đời kia, làm Lạc Thiên Băng biết Đường Thiệu Vĩ đem Lư Xung làm hại tan cửa nát nhà, từng lòng sinh thương hại, ở hắn tới gặp tuyệt cảnh hai lần, nàng đều từng phải người cho viện trợ, chỉ tiếc cuối cùng Lý Văn Yên chết ép vỡ Lư Xung, hắn cũng không kịp báo đáp cái kia nữ nhân ân tình, nghĩ đến người ta cũng không thêm khát hẳn báo ân.

Bất quá, Lư Xung trước sau là cái "Có cừu oán tất gặp mười lần báo chí, có ân cũng gặp mười lần báo chí" người, hiện tại hắn liền bắt đầu báo ân, đồng thời cũng đang vì mình cùng Lý Văn Yên tạm thời đẩy ra một cái phiền toái lớn.

Đầu kia điện thoại truyền đến Lạc Thiên Băng kiêu ngạo lãnh lạnh thanh âm: "Vị nào?"

Lư Xung dùng linh lực biến ảo thanh âm: "Đường Thiệu Vĩ hiện tại Giang Bắc Thanh Dương nhất cao. "

Tuy rằng không rõ lắm vì cái gì sau đó Đường Thiệu Vĩ cũng không có bị Lạc Thiên Băng cấp phế bỏ, nhưng xem Đường gia kia giỏi về luận cúi đáng về, có thể suy đoán, Đường gia hẳn là cùng Lạc gia làm cái gì giao dịch, khiến Lạc Thiên Băng từ bỏ truy sát Đường Thiệu Vĩ, nếu như Lư Xung dùng hẳn chính mình thanh âm, rất có thể sẽ bị Đường gia tra được!

Hiện tại Luyện Khí kỳ một tầng, còn chưa thích hợp cùng Đường gia phát sinh trực tiếp va chạm!

Cúp điện thoại sau, Lư Xung trong lòng vẫn có chút không vững vàng.

Lư Xung đi vào trường học, trở lại phòng học, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, hẳn mẫu thân Chương Trạch Hoa là Đường hệ một nữ tính tam phẩm đại quan đề thăng, xem như là Đường hệ biên giới nhân vật, lần này Đường Thiệu Vĩ đến, hẳn mẫu thân liền đem hầu hạ Đường gia thiếu gia việc xấu giao cho Lư Xung, còn đem Đường Thiệu Vĩ an bài thành Lư Xung ngồi cùng bàn.

Đời kia, Lư Xung lại như Tây Môn Khánh tiếp đón Cao nha nội như vậy, nịnh bợ nịnh nọt, bồi ăn bồi uống bồi chơi, Đường Thiệu Vĩ hầu hạ đến thư thư phục phục, lại không nghĩ rằng, Đường Thiệu Vĩ biết rõ Lý Văn Yên là hẳn Lư Xung trong mộng tình nhân, y nguyên muốn đổi Lý Văn Yên bỏ thuốc dùng mạnh, sau đó một loạt bị kịch bởi vậy sản sinh.

Đời này, Lư Xung đánh chết không tưởng lại đi nịnh bợ nịnh nọt hầu hạ mình kẻ thù!

Liền, hắn quay đầu bước đi.

Cái này thời điểm, chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư đi tới, đầy mặt nghiêm túc nói ra: "Lư Xung, lập tức lên lớp, ngươi đi đâu vậy? Ngươi tân ngồi cùng bàn chờ một lúc liền đến, ngươi phải làm tốt nghênh tiếp hẳn chuẩn bị!"

Lư Xung cười khổ nói: "Trịnh lão sư, ta nghe ta mẹ nói rồi, thế nhưng là ta có hơi nách a, ta sợ hun đến hắn, như vậy đi, đem ta vị trí cùng Cầu Thế Minh đổi một thoáng, thân thể hẳn không thành vấn đề."

"Hơi nách?" Trịnh lão sư nhũ mỳ: "Ngươi nào có a? Ngươi đừng không hiểu chuyện, Đường Thiệu Vĩ lai lịch rất lớn, ngươi chăm sóc tốt hắn, không

chừng người mù mù còn có thể thăng chức một cấp!"

Lư Xung âm thầm cười gằn, thăng chức một cấp? Lang đang bỏ tù mới đúng!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Sát cơ đột ngột sinh ra!

Lư Xung kiên định lắc lắc đầu: "Trình lão sư, ta bình thường đều dùng nước hoa che kín đầu, vạn nhất ngày nào đó không phun, buồn nôn đến hần, trên đến hần không vui, ngược lại không tốt. Ngài cũng đừng quản! Ta sẽ theo ta mù mù nói!"

Hắn một đường chạy, hướng về Thanh Hà thị Bạch Mã khu nha môn (tương quan từ ngữ giống nhau dùng cổ xưng, thỉnh lượng giải) chạy đi.

Bạch Mã khu nha môn cùng Thanh Hà nhất cao chỉ cách hai cái đường cái, rất nhanh liền đến.

Lư Xung chạy hướng mẫu thân phòng làm việc, mẫu thân thư ký Đàm Xuân Hoa nhìn thấy là hắn, vội vã ngăn cản hắn: "Xung thiếu, người mù mù đang cùng Đường gia người nói chuyện đầu, người đừng đi quấy rối!"

Đường Thiệu Vĩ đều sắp tiến vào Thanh Dương nhất cao, Đường gia người còn lưu lại ở mẫu thân phòng làm việc làm cái gì?

Hắn nghiêng tai lắng nghe, từ khi người mang linh lực sau khi, không chỉ dây thanh bị hắn thay đổi, thị giác, thính giác, khứu giác các giác quan cũng có rõ ràng đề thăng, hắn liền đứng ở cửa, có thể rõ ràng nghe được bên trong tiếng nói chuyện.

Đường gia người một bộ thịnh khí lâm nhân giọng điệu: "Chương Trạch Hoa, ta cho người biết, người này tất cả không phải Chương gia cho người, cũng không phải Lư gia đưa cho người, là chúng ta Đường gia cho người! Ta cuối cùng hỏi người một lần, người có đáp ứng hay không?"

Mẫu thân Chương Trạch Hoa kiên định nói ra: "Ta không đáp ứng!"

Đường gia người cười lạnh nói: "Rất được! Nói cho người, Chương Trạch Hoa! Nếu chúng ta Đường gia có thể cho người những này, cũng có thể đem này tất cả cướp đi!"

Sau khi nói xong, một cái ngoại hình cùng Đường Thiệu Vĩ có tám phần mười như trung niên nam tử kéo cửa ra, nghênh ngang rời đi!

Chờ người kia rời đi, Lư Xung nghe được mẫu thân ở trong phòng làm việc riu rít khóc rống thanh âm.

Lư Xung vội vã chạy vào đi, hỏi: "Mẹ, làm sao?"

Chương Trạch Hoa xoa một chút nước mắt, cường chen nụ cười: "Mẹ không có chuyện gì, chính là công tác áp lực khá lớn. Người hiện tại không phải ở trường học sao?"

Đời kia, mù mù rất sớm liền theo ba ba mà đi, đối Lư Xung linh hồn mà nói, tính ra, hắn có hơn 200 năm chưa từng thấy mù mù, ở tu tiên thời không kia hai trăm năm, hắn trước sau chưa từng ngăn cách đối mù mù cùng ba ba tưởng niệm, hiện nay lại nhìn tới mù mù, kia cổ nồng đậm tình thân vẫn còn đang trong lòng khuấy động, viên mắt có chút ướt át.

Hắn cũng cường chen nụ cười: "Chính là ta không quá muốn bồi Đường Thiệu Vĩ, kia gia hỏa chính là cái Hỗn Thế Ma Vương, quá biết gây rắc rối, vừa ở ngã tư đường ngành vượt đèn đỏ, suýt chút nữa đem Lý Chấn Hưng đâm chết, tiếp tục như vậy, hắn không phải đem Thanh Dương loạn tung trời không thể, ta bồi tiếp hắn, sớm muộn sẽ bị hắn hại chết!"

Hắn vốn là cho rằng, mù mù vì mình tiền đồ, khẳng định không đồng ý, lại không nghĩ rằng, mù mù thật sâu thờ dài: "Nếu người không đồng ý, vậy hãy để cho Cầu Thế Minh đi cùng hắn đi!"

Cầu Thế Minh là Bạch Mã khu người đứng thứ tư Cầu Thanh Phong nhị tử, trùng hợp cùng Lư Xung một tổp, nói đến, bọn hắn kia ban là Thanh Dương nhất cao thầy giáo lực lượng tốt nhất lớp tình anh, cho nên Thanh Dương có mẫu mặt nhân vật từ nữ đều ở cái kia ban.

Cầu Thanh Phong cũng coi như là Đường hệ nhân mã, phi thường nóng lòng với đập Đường gia nịnh nọt, thậm chí còn đem Cầu Thế Minh mù mù hiến cho Đường Thiệu Vĩ ba ba, đời kia, làm Lư Xung mù mù Chương Trạch Hoa bị người ta vu cáo hình phạt sau, chính là Cầu Thanh Phong thay thế được Chương Trạch Hoa vị trí.

Lư Xung nhớ tới Cậu gia cùng Đường gia bè lũ xu nịnh, bỗng nhiên mở to hai mắt, nhìn Chương Trạch Hoa: "Mẹ, có phải không Đường Thiếu Vĩ ba ba đề cập với người ra quá đáng yêu cầu?"

Chương Trạch Hoa trên mặt cả kinh, vội vã xua tay: "Không có, không có!"

Lư Xung biết, này là mẹ mẹ không muốn đề cho mình và Đường Thiếu Vĩ phát sinh xung đột, cho nên mới thể thốt phụ nhận.

Chương Trạch Hoa hai mươi tuổi có Lư Xung, năm nay ba mươi chín tuổi, bởi trời sinh quyền rũ, ý nguyên phong vận dư âm, được gọi là Giang Bắc đẹp nhất nữ cán bộ, trước bị vị kia nữ chỗ dựa che chắn còn giữ được tạm thời thái bình, theo vị kia về hưu, Đường Thiếu Vĩ cái kia cầm thú ba ba liền bắt đầu đối nàng đuổi ra ma chương!

Lư Xung vốn trải qua hai trăm năm khổ tu, lại là Thông Thiên Quyết như vậy Phật đạo dung hợp tiên pháp, vốn tưởng rằng cái gì sự tình cũng có thể hờ hững đặt qua, cũng có thể bình tĩnh, nhưng hiện tại, hẳn thực sự khó có thể chịu đựng!

Hơn nữa, hẳn còn nghĩ tới một chuyện, khi hẳn ba ba bị vu hại giết người bị chấp hành tử hình sau,

Hẳn sau đó nghe được trên phố truyền lưu mặt khác một cái tình huống, là Đường gia tưởng muốn chương không hẳn ba ba kia sắp đến Nasdaq ra thị trường khoa học kỹ thuật công ty, hẳn ba ba không đồng ý đem mình khổ cực dốc sức làm tâm huyết chấp tay dâng cho người, kết quả là bị Đường gia hãm hại chí tử!

Đường gia, đối hẳn ba ba mưu tài hại mệnh, mơ ước nàng mẹ mẹ sắc đẹp, Đường Thiếu Vĩ còn ở mơ ước hẳn trong mộng tình nhân!

Lư Xung hoàn toàn chịu đựng không được!

Hoàn toàn vô cùng phẫn nộ rồi!

Sát cơ đột ngột sinh ra!

Hắn hiện tại đã nghĩ đi giết chết Đường Thiếu Vĩ, lại đi giết chết Đường Thiếu Vĩ ba ba, gia gia. . . Đường gia hết thầy kẻ ác!

Biết con không ai bằng mẹ, Chương Trạch Hoa vội vã một cái lời kéo Lư Xung cánh tay, thấp giọng quát: "Tiểu Xung, người đừng kích động! Tuyệt đối đừng kích động! Hẳn không còn không có đem mẹ mẹ như thế nào sao?"

Chờ đến như thế nào thời điểm đều chậm!

Lư Xung vội vàng nói ra: "Mẹ, người không biết bọn hắn có bao nhiêu tâm ngoan thủ lạt, ta nếu như không đem bọn hắn diệt trừ, chúng ta toàn gia đều sẽ xong, bọn hắn ghi nhớ không chỉ là ngài, còn có ta ba ba công ty! Còn có ta. . ."

Vốn là muốn nói "Còn có ta bạn gái", nhưng người ta Lý Văn Yên mặc kệ đời kia đều chưa từng đáp ứng làm mình bạn gái, không tính là Lư gia người.

Chương Trạch Hoa chặt chẽ lời Lư Xung cánh tay, thấp giọng trách mắng: "Tiểu Xung, người lại phạm lừa tính khí, người có thể hay không yên tĩnh một chút, người cẩn thận ngẫm lại, bọn hắn là cái gì thân phận, cái gì thế lực, người có thể giết bọn hắn sao, đừng nói bọn hắn, chính là Đường Thiếu Vĩ, người thương hẳn một đầu ngón tay, chúng ta toàn gia đều chịu không nổi!"

Nói tới chỗ này, Chương Trạch Hoa hòa hoãn một thoáng ngữ khí: "Tiểu Xung, người cũng đừng lo lắng, bọn hắn cũng chỉ là nói nói, không dám thật sự đem ba mẹ người thế nào, người liền hảo hảo đọc sách, tranh thủ thi lên đại học, cái khác đừng bận tâm. . ."

Lư Xung biết, Đường gia người xưng tên tâm ngoan thủ lạt, đời kia, coi như hẳn không đem Đường Thiếu Vĩ đánh đến vỡ đầu chảy máu, Đường gia như thường sẽ đối hẳn ba ba mẹ mẹ ra tay, hẳn đánh Đường Thiếu Vĩ chỉ là đem mâu thuẫn càng trở nên gay gắt.

Hắn hiện tại bình tĩnh lại, hẳn muốn bắt đầu từng cái đối Đường gia người ra tay, nhưng việc này không có thể nói cho ba ba mẹ mẹ, miễn cho bọn hắn vì mình lo lắng.

Hắn cúi đầu hơi lâm suy tư, nói với Chương Trạch Hoa: "Mẹ, người hiện tại cấp người kia gọi điện thoại, liền nói, người đồng ý, khiến hẳn tự mình đến Thanh Hà một chuyến!"

Chương Trạch Hoa giật mình nhìn Lư Xung, trong mắt lộ ra thất vọng: "Tiểu Xung, người đối học tập không có hứng thú, ưa thích chơi game xem tiểu thuyết, mẹ mẹ cũng không trách người, cơ mà người thực sự không có thể trở nên như thế không thiện lương, người tại sao có thể bán máu. . ."

Lư Xung dờ khóc dờ cười, lắc lắc đầu, hạ thấp giọng nói ra: "Mẹ, yên tâm đi, nhi tử xem võ hiệp tiểu thuyết học được võ công, có thể ngoài trăm bước hại người trong vô hình."

Chương Trạch Hoa một mặt không tin: "Người đừng xem võ hiệp tiểu thuyết nhìn ra tẩu hỏa nhập ma rồi! Hảo hảo ôn tập, đừng đến thời điểm ngay cả cái trường đại học đều thi không lên, liền mất mặt rồi!"

Lư Xung một mặt nghiêm túc nói ra: "Mẹ, người sẽ tin ta một lần, được không? Nhi tử tuyệt không lừa người!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Trùng trị phản đồ!

Trống nói không có bằng chứng, Lư Xung cầm lấy Chương Trạch Hoa trước mặt cái chén, nhỏ một giọt nước ở trên ngón tay, sau đó ngưng tụ linh lực, cong ngón tay búng một cái.

Giọt kia nước tung toé đi ra ngoài, đánh vào trên bàn lịch bàn, phù phù một tiếng, thỉnh thoảng xuyên thủng mười mấy trang giấy.

Này là người tu tiên tiên lực bản nguyên linh lực uy lực, so với võ hiệp tiểu thuyết bên trong loại kia nội lực chân khí càng tinh khiết hơn càng cô đọng, coi như hần chỉ là Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất, chỉ cần đem linh lực rót vào ở giọt nước thượng, ngang ngửa đem mấy ngụm lực tập trung ở một giọt nước thượng, cũng có thể khiến nó phát huy ra có thể so với súng hơi viên đạn viên đạn viên đạn uy lực.

Lư Xung khe khẽ thở dài, còn là linh lực không đủ, nếu như tu đến Luyện Khí kỳ tầng thứ hai, này một giọt nước tuyệt đối có thể như súng lục viên đạn như vậy xuyên thủng toàn bộ bản lịch bàn.

Dù là như vậy, Chương Trạch Hoa đã bị chấn động đến mức trợn mắt ngoác mồm.

Rất nhanh, Chương Trạch Hoa lộ ra một mặt vui mừng: "Tiểu Xung, ta nguyên lai cho rằng ngươi xem võ hiệp tiểu thuyết là vô học, không nghĩ tới, ngươi vậy mà có thể từ võ hiệp tiểu thuyết thượng luyện được cao thâm như vậy công phu, ta đã nói rồi, ta nhi tử khẳng định không phải phế vật, ta nhi tử là thiên tài!" Nàng phong vận dư âm mặt cười thượng tràn trề kiêu ngạo cùng tự hào.

Lư Xung trong lòng không hiểu ra sao đau xót, đời kia hần, công tử bột, vô năng, kích động, tùy hứng, khiến mẹ mụ thao nát tan tâm, cuối cùng nhưng trơ mắt mà nhìn mẹ mụ bị người hâm hại lang đang bỏ tù.

Nghĩ tới đây, hần ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị như kiếm, liếc nhìn một thoáng cửa phòng làm việc ngoại.

Hần mắt sáng như đuốc, nhìn thấy, có bóng người nằm ngoài cạnh cửa, hiện đang nghe trộm.

Hần hạ thấp giọng nói với Chương Trạch Hoa: "Mẹ, người hiện tại tin tưởng đi, nhi tử không lừa người, người liền để hần đến Thanh Dương thị một chuyến, ta bảo đảm khiến hần triệt để không làm được nam nhân, không nữa sẽ đổi người lại sản sinh bất kỳ ý đồ không an phận!"

Chương Trạch Hoa nhiều lần can ngăn: "Tiểu Xung, việc này ngươi nhất định phải có hoàn toàn chắc chắn, mẹ mụ coi như. . . , cũng không tương người có việc!"

Lư Xung nghe được mẹ mụ như vậy nói, trong lòng càng là đau xót, cũng càng kiên định diệt trừ Đường Thiệu Vĩ ba ba, chỉ ít là ẩn hình thiên hần quyết tâm!

Hần giả vờ dễ dàng cười nói: "Mẹ, người cứ yên tâm đi, nhi tử sẽ làm tốt đầy đủ chuẩn bị! Tuyệt đối có thể khiến ngài bình an!"

Chương Trạch Hoa nhìn thấy nhi tử trên mặt tràn trề tự tin, nàng cũng bị cảm hoá đến, gật gù: "Vậy chúng ta liền mạo hiểm một lần! Ta hiện tại hãy cùng hần gọi điện thoại hẹn thời gian!"

Chương Trạch Hoa bấm một cú điện thoại dây số, cô nén chán ghét cùng phản cảm, nói cười xinh đẹp nói một chút thoại.

Sau đó nàng cúp điện thoại, nói với Lư Xung: "Hần vốn là đang muốn rời đi Thanh Dương, hiện tại thay đổi chủ ý, mười giờ tối, chúng ta hẹn ở Thanh Dương khách sạn 606 phòng."

Lư Xung gật gù: "Đường Thiệu Vĩ chẳng mấy chốc sẽ thiếu một cái ba ba, sau đó nhiều một cái ngụy nương, ngụy nương, thực sự là ngụy nương, ha ha. . ."

Chương Trạch Hoa không hiểu Lư Xung ý tứ, bất quá nàng tin tưởng nhi tử tuyệt đối có thể thành công, cũng không có hỏi kỹ.

Lư Xung cùng mẹ mụ cáo từ, bước nhanh đi tới cạnh cửa, bỗng nhiên kéo cửa ra, nhìn thấy mẹ mụ cái kia thư ký Đàm Xuân Hoa đang một mặt lúng túng dùng tay cheu khung cửa.

Đàm Xuân Hoa lộ ra một mặt cười mỉa: "Xung thiếu, này khung cửa ô uest, ta xoa một chút!"

Lư Xung cười nhạt: "Xuân Hoa tỷ, đã lâu không thấy người, chúng ta tâm sự đi."

Đàm Xuân Hoa xem Lư Xung đầy mặt mỉm cười người hiền lành đáng vẻ, cũng không nghĩ nhiều, nhân tiện nói: "Tốt."

Lư Xung cười nói: "Cũng không thể quấy rối đến ta mụ mụ công tác, chúng ta đi một nơi thanh tịnh đi!"

Vừa nãy Lư Xung nói chuyện với Chương Trạch Hoa đều đem thanh âm ép tới rất thấp, Đàm Xuân Hoa cũng không nghe cái gì, cũng không làm sao hoài nghi, dưới cái nhìn của nàng, Lư Xung chính là một cái thẳng thắn.

Đàm Xuân Hoa mang theo Lư Xung đi tới một cái tiểu phòng tiếp khách.

Lư Xung đóng cửa lại, cười híp mắt nói ra: "Xuân Hoa tỷ, người đi theo làm tùy tùng giúp ta mụ mụ phục vụ, rất là khổ cực đi, ta giúp người xoa bóp vai đi!"

Đàm Xuân Hoa cho rằng Lư Xung vừa ý bản thân sắc đẹp, tưởng muốn đùa giỡn bản thân, nàng cũng có ý định thông qua Lư Xung củng cố bản thân địa vị, liền một mặt cười phóng đảng nói: "Tốt, để tỷ tỷ nhìn người tay nghề."

Lư Xung đứng sau lưng Đàm Xuân Hoa, rất muốn một quyền đưa cái này tiện nữ nhân đánh chết!

Đàm Xuân Hoa, Đàm Thu Nguyệt tỷ muội là Lư Xung gia hàng xóm. Tiểu muội Đàm Thu Nguyệt muốn so với Đàm Xuân Hoa đẹp để không ít, học tập dụng công chút, Bắc Bình trường sư phạm tốt nghiệp đại học sau, trở lại Thanh Dương nhất cao dạy học.

Đại tỷ Đàm Xuân Hoa đâu, đi học không dụng công, chỉ thi cái trường đại học, thành tích rồi tình rồi mù, tìm cái tạm thời làm việc đều rất khó khăn, nhưng nàng rất khôn khéo, biết xử lý, biết nói lời êm tai, thường thường đến Lư Xung trong nhà giúp làm việc nhà, phi thường ân cần, Lư Xung mụ mụ Chương Trạch Hoa nhìn nàng rất biết ẩn nấp, liền giới thiệu nàng đến cơ quan đi làm, sau đó đề bạt nàng làm bản thân thư ký.

Đàm Xuân Hoa vốn chính là một cái ngay cả tìm cái tạm thời làm việc công tác đều khó khăn người, ở Chương Trạch Hoa dẫn dắt, trở thành một cái tiền đồ vô lượng thư ký, cơ mà nàng sau đó là làm sao báo lại đâu, làm giả chỉ chứng Chương Trạch Hoa thu nhận lượng lớn hối lộ, khiến Chương Trạch Hoa bị phán xử tù chung thân!

Có thể nói, nếu như không có sự phản bội của nàng, Chương Trạch Hoa không sẽ ngã đến như vậy nhanh! Cũng không sẽ tuyệt vọng tự sát!

Đời kia, Lư Xung mụ mụ tạ thế sau không bao lâu, thân là nàng thư ký Đàm Xuân Hoa vậy mà đường hoàng thay thế được Lý Văn Yên ba ba vị trí, sau đó, Lư Xung mới biết, nguyên lai cái này nữ nhân không chỉ bị Đường gia thu mua, còn bò lên trên Đường Thiếu Vĩ ba ba giường.

Lư Xung kiểm chế trong lòng sát cơ, trên người Đàm Xuân Hoa xoa bóp lên, đề một ít huyết đạo lực đạo rất nhẹ, đề một ít huyết đạo lực đạo rất nặng, cũng rót vào linh lực.

Mấy phút sau, Lư Xung cười nhạt: "Xuân Hoa tỷ, tạm biệt rồi!"

Nói xong xoay người liền đi.

Đàm Xuân Hoa nhìn Lư Xung, cảm giác thấy hơi không hiểu ra sao, này tiểu tử thật sự chỉ là cấp bản thân xoa bóp, một chút tiện nghi đều không chiếm a, điều này làm cho ý vào mấy phần sắc đẹp dẫn tới cơ quan những kia chàng trai người trước ngã xuống người sau tiến lên theo đuổi Đàm Xuân Hoa thực sự có chút không quen.

Lư Xung nếu là biết nàng vậy mà có như vậy ý nghĩ, nhất định sẽ khịt mũi coi thường.

Hắn vừa nãy ấn lại cái này rắn rết tâm địa vong ân phụ nghĩa nữ nhân, phảng phất chính là ở ấn lại một con rắn độc, chỉ muốn đề lại nàng 7 tác giết chết nàng, nào có như vậy thời gian rảnh rỗi.

Huống hồ, Đàm Xuân Hoa cùng muội muội nàng Đàm Thu Nguyệt so với, bất luận sắc đẹp còn là khí chất, đều cách biệt rất xa, Lư Xung đối muội muội nàng Đàm Thu Nguyệt đều không có ý nghĩ gì, huống chi là nàng.

Lư Xung ra khu cơ quan đại môn, ngồi ở phía đối diện trên băng đá, nhắm mắt dưỡng thần.

Nửa giờ sau, đến rồi một chiếc xe cứu thương, nhảy xuống mấy cái áo blouse trắng, đem giường nanh múa vuốt thế như chó điên Đàm Xuân Hoa trói lại lên.

Đàm Xuân Hoa vừa giãy giụa, vừa hét lên âm ỉ: "Ta là chậm hiểu, ta là ngu ngốc, ta không phải người, ta là súc sinh, ta là chó điên, ta là chó mẹ, ta là bình thể phàm thể tiểu thể nông thể. . ." Mặt sau ai cũng nghe không rõ ràng.

Đám kia áo blouse trắng đem nàng chặt chẽ bó lên, nhét vào cái kia viết "Thanh Dương thị bệnh viện tâm thần" chữ xe cứu thương bên trong, lái đi rồi!

Lư Xung nhìn xe cứu thương đi xa, hài lòng nở nụ cười, Đàm Xuân Hoa bị hắn dùng linh lực điểm trúng mấy chỗ đại huyết, làm cho cung cấp não bộ khí huyết nghẹn lưu, miễn cưỡng mà đem nàng chinh điên rồi.

Cứ như vậy, Đàm Xuân Hoa không nữa có thể làm mẫu thân thư ký, lại cũng không có cơ hội từ phía sau lưng đâm mẫu thân một dao.

Hắn xoay người đang muốn rời đi, một cái nghiêm túc thanh âm đem hắn gọi lại: "Lư Xung! Đứng lại!"

Lư Xung biết, này là mẹ mẹ đang gọi hắn, mỗi khi hắn mẹ mẹ rất tức giận thời điểm, đều sẽ gọi thẳng tên hắn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Mẹ mẹ loạn điểm uyên ương phổ

Lư Xung theo mẹ mẹ Chương Trạch Hoa trở lại nàng phòng làm việc.

Chương Trạch Hoa đem cửa phòng đóng lại, một mặt nghiêm túc nhìn chăm chăm Lư Xung: "Người vừa nãy cùng với nàng đi làm cái gì, nàng làm sao đột nhiên liền điên rồi đây, có phải không người đem nàng bức điên?"

Lư Xung tự nhiên không có thể nói cho mẹ mẹ này là ta một đời trước được đau đớn thể thảm giáo huấn, liền tin khẩu nói ra: "Vừa nãy hai mẹ con chúng ta ở văn phòng lúc nói chuyện, ta nghe được nàng ở bên ngoài cùng Đường gia người giảng điện thoại, nàng đáp ứng Đường gia giám thị chúng ta, đồng thời sẽ ở đặc biệt thời điểm bán đi ngài, vu hại ngài nhận hối lộ!"

Chương Trạch Hoa lúc đó liền giận tím mặt: "Ta đối nàng không tệ, nàng tại sao có thể như vậy! Ôi, lúc đó ta làm sao không nghe đây?"

Lư Xung cười nói: "Mẹ, ta dù sao cũng là luyện qua võ, lỗ tay này đương nhiên so với các người người bình thường cường nhiều! Huống hồ, người cần thận ngắm lại Đàm Xuân Hoa trước đây nhân phẩm, nàng đúng là đáng giá tin nhiệm người sao?"

Chương Trạch Hoa cẩn thận hồi tưởng, lúc trước bản thân người một nhà vừa tới Thanh Dương thời điểm, còn là một cái không có thực quyền tiểu nhân vật, lúc đó Đàm Xuân Hoa mới lên sơ trung, liền một bộ phi thường xem thường người dáng vẻ, chờ đến bản thân sau đó từng bước thăng chức, Đàm Xuân Hoa liền trước kiêu ngạo sau cung kính, hiện tại nghĩ đến, mười phần tiểu nhân sắc mặt, đáng tiếc bản thân thực sự không tìm được có thể tin nhiệm cùng giới tính, liền không thể làm gì khác hơn là tên lùn bên trong rút tướng quân, chọn nàng, xem ra nhờ có nhi tử luyện võ thành công, không phải vậy bị cái này thân là bản thân thư ký tâm phúc phản bội, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Lư Xung nhớ tới đời kia, mặc dù mình phi thường chán nản quật ngã thời điểm, Đàm Xuân Hoa muội muội Đàm Thu Nguyệt, y nguyên không rời không bỏ, chăm sóc mình, cho dù là bị nàng trọng phu hiểu lầm, thiện lương như vậy nữ nhân, lại là Bắc Bình trường sư phạm tốt nghiệp đại học, học toán học, thông minh rất cao, chỉ cần mẹ mẹ hơi hơi đề điểm một thoáng, hẳn là có thể đảm nhiệm được thư ký công tác, nhân tiện nói: "Mẹ, ngài nếu là không có cái gì người tin cần, ta đề cử Thu Nguyệt tỷ, nàng có thể so với tỷ tỷ nàng thiện lương hơn nhiều, hơn nữa hình tượng khí chất càng tốt hơn, mặt khác văn bằng cùng thông minh cũng cao."

"Thu Nguyệt?" Chương Trạch Hoa suy nghĩ một chút, bỗng nhiên ánh mắt ác liệt nhìn chăm chăm Lư Xung: "Tiểu Xung, người có phải hay không ưa thích người Thu Nguyệt tỷ, nàng thể nhưng là lão sư người, người coi như yêu sớm, cũng không có thể sư trò yêu mến, huống chi, nàng lớn hơn người năm tuổi đây!"

Lư Xung dở khóc dở cười: "Mẹ, người lại không phải Kiều thái thú, loạn điểm cái gì uyên ương phổ a! Ta ưa thích là lớp chúng ta Lý Văn Yên!"

Chương Trạch Hoa không nhịn được cười khanh khách lên: "Ta nói người bình thường làm sao như vậy ưa thích nán lại ở trường học đâu, hoá ra có người thích, Lý Văn Yên, cái này danh tự làm sao như vậy quen thuộc?"

Lư Xung cười khổ nói: "Nàng là Lý Chấn Hưng nữ nhi."

"Ta nhớ tới, tiểu cô nương nhìn khá lắm, tiểu tử người ánh mắt không thể so người ba ba kém a, " Chương Trạch Hoa một mặt bồn chồn mà nhìn Lư Xung: "Bất quá, mẹ mẹ ta là thương mà không giúp gì được đâu, nàng ba ba không chỉ cấm hận ta đoạt hắn vị trí, còn ở rất nhiều công tác dòng suy nghĩ thượng theo ta một trời một vực, chúng ta có thể nói là như nước với lửa, ta là không phản đối người theo đuổi nữ nhi của hắn, ngược lại ta là nam hài, cũng không chịu thiệt, nhưng nàng ba ba khẳng định mãnh liệt phản đối, cho nên, nhi tử a, biết khó mà lui đi!"

Đời kia, Chương Trạch Hoa vì một nhà ba người an nguy, cũng vì tranh khẩu khí, khiến Chương gia, Lư gia tán thành nàng, liều mạng công tác, đi sớm về trễ, trải qua mười ngày nửa tháng cũng không thể cùng Lư Xung hảo hảo trò chuyện nói chuyện phiếm, ngay cả bữa cơm đều chưa cho Lư Xung từng làm, Lư Xung trong lòng đối nàng vẫn mang trong lòng oán hận, luôn cảm thấy nàng không phải cái hảo mẹ mẹ.

Hiện tại làm người hai đời, hắn mới có thể cảm nhận được mẹ mẹ trên người áp lực lớn bao nhiêu, nhà mẹ đẻ, nhà chồng không chỉ không đồng ý trái lại

vẫn làm lực cản, trong công việc thường có đến từ mỗi cái phương diện phân tranh, mình thương ám tiền khó lòng phòng bị, có đến từ Đường gia hiệp bức, có đến từ thân tín phản bội, mà ba ba ở khoa học kỹ thuật ngành nghề, cũng không giúp được nàng cái gì.

Hiện tại, có thể cùng mẹ mẹ như bình thường mẹ con như vậy tâm sự, ung dung thích ý, hơn nữa mẹ mẹ lại vẫn nói đùa hân, là cỡ nào đáng quý, hân đòi kia ước ao hơn mười năm, trong Tu Tiên giới hân hồi ức hai trăm năm, hiện tại, tất cả đều biến thành sự thật.

Hân hy vọng, hiện thực này chính là hiện thực, có thể vẫn thật dài thật lâu xuống!

Đòi kia,

Hân không có thể bảo hộ mẹ mẹ, còn liên lụy đến mẹ mẹ, làm hại mẹ mẹ trắng niên mất sớm!

Đòi này, hân nhất định phải bảo hộ mẹ mẹ, khiến mẹ mẹ bình an cát tường, ít nhất sống đến một trăm tuổi!

Hết thầy đối ta mẹ mẹ bắt lợi người, hết thầy đi chết!

Cái kia Đường Thiếu Vĩ ba ba, liền để hân trước tiên đi làm nữ nhân, lại đi chết đi!

Lư Xung còn hạ xuống một quyết tâm, nhất định phải giúp mẹ mẹ hoàn thành giấc mơ của nàng, khiến nàng tương lai một ngày có thể quyền khuynh triều chính, xoay tay thành mây, lật tay thành mưa, một lời liền có thể chúa tể Đường gia như vậy khốn nạn thế gia sinh từ!

Trong lòng hân thầm nghĩ: "Bằng vào ta mẹ mẹ kia học thức kia khí chất tương lai đừng nói làm thái thú (tị hủ, thỉnh lý giải), chính là tuần phủ, tổng đốc thậm chí thượng thư cũng có thể a. Đừng bắt ta mẹ bị thân tín bán đi việc này nói sự tình, được không? Ta mẹ đó là nhất thời thần thờ. Cô kim nội ngoại, những kia tổng đốc cấp, thượng thư cấp nhân vật, bị thân tín bán đi mà suy sụp còn thiếu sao?"

Trong lòng hân hạ quyết tâm, sẽ đi yên lặng thực hiện, không sẽ nói cho mẹ mẹ, sợ làm sợ nàng.

Bây giờ nghe mẹ mẹ với hân mở chuyện cười, Lư Xung không nhịn được cười: "Mẹ, yên tâm đi, nhi tử ta đối xử ái tình là càng ép càng dừng cảm, cùng với nàng biểu lộ 101 lần, đều bị cự, cũng không liên quan, ta có thể lại cùng với nàng biểu lộ một ngàn lần, một vạn lần, bắt ta cả đời này cùng với nàng hao, ta tin tưởng, chung quy có một ngày, nàng có thể cảm động!"

Chương Trạch Hoa nhủ mảy: "Người không nói ta còn không biết đâu, biểu lộ 101 lần, nàng đều cự người a, ta nhi tử thật kém như vậy sao? Nhi tử, người ngàn vạn muốn tự tin, người là mẹ mẹ cùng người ba ba sinh tốt đường tốt đi ra tinh phẩm, tuyệt đối là rồng phượng trong loài người, nàng không lọt mắt người, là nàng không ánh mắt, người liền lại chọn một.

Nếu không, người Thu Nguyệt tỷ tỷ cũng được, nàng người cũng rất đẹp đẽ, rất có khí chất, có tri thức hiểu lễ nghĩa, người cũng thiện lương ôn nhu, ai nhà, vừa nói như thế, ta đột nhiên rất muốn cho nàng làm ta con dâu!"

Lư Xung nhưng không vui ý: "Chưa từng nghe nói sao, nữ lớn năm hơn lão mẫu, ta cũng không muốn nhiều hơn nữa cái mẹ quản ta, được rồi, mẹ mẹ, ta chuyện tình cảm, ta chính mình có thể xử lý, ngài đâu, cũng đừng làm Kiều thái thú loạn điểm uyên ương quá mức!"

Nói xong hân liền chuồn mất.

Mặc dù đối với Đàm Thu Nguyệt không cảm giác, nhưng đối đời này nhân sinh, hân có tâm quy hoạch, hân không tưởng lại giống như đời kia kia hai trăm năm như vậy mỗi ngày chỉ biết là khổ bức tu tiên, hân muốn thông qua giải trí toàn thể giới đến tu tiên, thu được tiên lực đến bảo vệ tốt người thân, người yêu, sau đó cần thận mà hưởng thụ cuộc sống mới.

Đời kia từ đầu đến cuối không có hưởng thụ bạn trai, trọng phu, phụ thân nên có niềm hạnh phúc gia đình, đời này, hân tưởng hưởng thụ một thoáng, nếu như trần thế sinh hoạt ràng buộc không được hân độ kiếp phi thăng kỳ vọng, vậy thì kế tục trở lại một đời trước quỳ tích không muộn.

Bất quá, hiện tại bức thiết nhất sự tình là, tranh thủ tìm một ít chuyện làm làm, kiếm điểm sủng bái lực, làm tốt buổi tối hành vi làm đủ linh lực chuẩn bị, ban ngày phế bỏ Đường Thiếu Vĩ, đêm nay, lại phế bỏ Đường Thiếu Vĩ ba ba!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Trên đường đi gặp sùng bái

Lư Xung từ cơ quan đại viện đi ra, vốn là tưởng về trường học, cơ mà nhìn một chút thời gian, khoảng cách tan học không bao lâu thời gian, liền không chuẩn bị lại đi trường học, quay đầu đi về nhà.

Trên đường về nhà, Lư Xung đang suy nghĩ, nên làm chút gì đến hội tụ sùng bái lực đây?

Có thể hội tụ sùng bái lực sự tình thực sự quá nhiều, tỷ như sáng tác, nếu như viết một quyển tiểu thuyết khiến độc giả đọc mắt ăn mắt ngủ gõ nhịp tán thưởng, có thể hội tụ độc giả sùng bái lực, tỷ như diễn kịch, diễn một vai có thể khiến khán giả than thở này diễn quá tốt rồi, có thể hội tụ khán giả sùng bái lực, phàm là có thể khiến người sản sinh tôn trọng kính nể tâm tình hoạt động, hẳn là đều có thể hội tụ sùng bái lực.

Cơ mà vấn đề là, rất nhiều chuyện không phải như vậy dựng sào thấy bóng, không phải làm liền lập tức liền có thể nhìn thấy sùng bái lực cuộn cuộn không ngừng dâng lên đến.

So ra, hát xem như là ít có có thể lập tức nhìn thấy sùng bái lực hội tụ đến hoạt động (sau đó hẳn phát hiện sân đấu thể thao càng dựng sào thấy bóng), đáng tiếc, buổi trưa thời điểm xướng qua, hiện tại Lư Xung không tưởng xướng, hơn nữa này lúc chạng vạng đại gia đều chạy về gia ăn cơm, ai có hứng thú nghe hẳn hát đây.

Vậy bây giờ có cái gì dựng sào thấy bóng có thể khiến người ta tôn trọng sùng bái đây?

Ở hẳn gia tiểu khu ngoài cửa ngõ tư đường, Lư Xung đột nhiên nhìn thấy, hẳn hàng xóm tỷ tỷ, cao tam (lớp 12) số học lão sư Đàm Thu Nguyệt bị người ngăn cản.

Đàm Thu Nguyệt, người cũng như tên, mặt như trăng tròn, lẽ ra mặt trái xoan cái dùi mặt mới là thẩm mỹ chủ lưu, mặt tròn không sẽ quá đẹp, nhưng Đàm Thu Nguyệt bất đồng, mặc dù là mặt tròn, nhưng như Triệu Lệ Ảnh loại kia đáng yêu mặt tròn, con mắt cũng là tròn tròn, cực kỳ, da dẻ phấn bạch như ngọc, làm cho người ta cảm giác thấy hơi ngốc manh, khí chất rất đoan chính, khi nói chuyện phi thường ôn nhu, trên người ăn mặc áo sơ mi trắng, hạ thân màu đen quần, trên chân màu đen giày da, phi thường đơn giản ăn mặc, lại có vẻ đáng ngọc yêu kiều, xinh đẹp đáng yêu.

Năm cái người thanh niên trẻ, dẫn đầu nam tử kia một thân màu trắng âu phục, tóc chải bóng loáng thủy hoạt, thu thập đến nhân mô nhân dạng, cơ mà mặt dài như ngựa, trên mặt một cái đại nốt ruồi, nốt ruồi thượng một cái lông dài, khi hẳn nói chuyện thời điểm, trong kẽ răng còn mang theo một cái rau hẹ, lộ ra đặc biệt buồn nôn, hẳn vẫn sắc mị mị nhìn chăm chăm Đàm Thu Nguyệt.

Kia mặt ngựa nam tử phía sau theo bốn nam tử, tất cả đều là tóc nhuộm màu, ăn mặc hoa áo somi, trên người xăm lung ta lung tung cầm thú hoa văn gia hỏa, vừa nhìn chính là lưu manh.

Nhìn thấy cái kia nam tử mặt ngựa, Lư Xung con mắt bốc lên hàn quang, sát cơ đột ngột sinh ra, như vậy một cái rác rưởi, vậy mà ở đời kia phá hủy Đàm Thu Nguyệt một đời.

...

Đời kia, Đàm Thu Nguyệt tính cách nội liễm bảo thủ, hai mươi ba tuổi còn không có nói qua yêu đương, nhưng bởi vì dung mạo xinh đẹp, khí chất hảo, lại là cao trung lão sư, người theo đuổi đông đảo, trong đó có cái này nam tử mặt ngựa Đỗ Kiến Thiết.

Đỗ Kiến Thiết tốt nghiệp sơ trung liền không đi học, khắp nơi lêu lổng, sau đó ở hẳn cậu giúp đỡ dưới, mở ra mấy cái phòng khiêu vũ, phòng chơi game, phòng ghi hình, nuôi một đám lưu manh, xem như là Thanh Dương thị lòng đất xã đoàn một cái đại lão, một ngày nào đó ở đầu đường gặp phải Đàm Thu Nguyệt, kinh động như gặp thiên nhân, từ đây không ngừng dây dưa, dính chặt lấy, giống như thuốc cao bôi trên da chó một dạng.

Nguyên lai Lư Xung cha mẹ còn không có có chuyện, Lư Xung xem như là cái nha nội, nhìn không được, liền cảnh cáo Đỗ Kiến Thiết một phen, Đỗ Kiến Thiết thu lại, mà khi Lư Xung cha mẹ có chuyện sau, Đỗ Kiến Thiết liền làm trầm trọng thêm, thậm chí thừa dịp cảm giác say, đem Đàm Thu Nguyệt chiếm lấy, mà Đàm Thu Nguyệt tỷ tỷ Đàm Xuân Hoa nể tình Đỗ Kiến Thiết cậu là vinh thăng làm Bạch Mã khu người đứng thứ hai Cầu Thanh Phong, liền ép buộc Đàm Thu Nguyệt gả cho Đỗ Kiến Thiết, Đàm Thu Nguyệt bị bức ép bất đắc dĩ, gả cho Đỗ Kiến Thiết.

Sau lần đó, Đàm Thu Nguyệt đáng thương phụ mẫu đều mất say rượu sống qua ngày Lư Xung, thường thường đến xem Lư Xung, chăm sóc Lư Xung, thời gian dài, liền có nói bóng nói gió, trùng hợp cái kia thời điểm Đỗ Kiến Thiết tại cùng lòng đất xã đoàn ầu đầu sự cố trung bị người tôn thương chỗ yếu, không thể giao hợp, liền nghi hoặc Đàm Thu Nguyệt cùng Lư Xung không thanh bạch, đối Đàm Thu Nguyệt gia bạo, một lần Đỗ Kiến Thiết uống rất nhiều rượu, sống sờ sờ đem Đàm Thu Nguyệt đánh chết.

Đàm Thu Nguyệt chết, khiến khi đó Lư Xung càng thêm áy náy, càng thêm chắc chắn bản thân là thiên sát Cô Tinh, phàm là đã giúp mình đều không kết quả tốt, sau đó lại nghe được Lý Văn Yên tin qua đời, hẳn liền triệt để tan vỡ.

...

Hiện tại trở lại đời này, Lư Xung bất kể thế nào cũng không thể khiến Đỗ Kiến Thiết như vậy rác rưởi được Đàm Thu Nguyệt, càng không thể khiến Đàm Thu Nguyệt một đời hủy trong tay Đỗ Kiến Thiết.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn thấy Đỗ Kiến Thiết liền muốn đối Đàm Thu Nguyệt tẩy máy tay chân, liền la lớn: "Lông dài, thả ra cái kia nữ hài!"

Đỗ Kiến Thiết trên mặt nốt ruồi đen thượng cái kia thật dài lông đen phi thường có tiếng, hẳn chính mình tự xưng là đó là phú quý lông, vẫn không tiền điệu, những người khác sau lưng đều gọi hẳn lông dài, bất quá không ai dám ngay mặt gọi hẳn lông dài.

Đỗ Kiến Thiết nghe có người gọi hẩn bí danh, giận tím mặt, cả giận nói: "Cái nào thằng nhóc, dám gọi. . . Ồ u, hóa ra là Tiểu Xung a, ngươi phải hô ta Đỗ ca, gọi biệt hiệu quá không lễ phép rồi!"

Đỗ Kiến Thiết là Bạch Mã khu người đứng thứ tư Cầu Thanh Phong cháu ngoại trai, cho rằng hẩn cùng Lư Xung là đồng nhất tầng thứ, khi nói chuyện có ý lôi kéo gần gũi.

Lư Xung lạnh lùng liếc mắt một cái Đỗ Kiến Thiết: "Chúng ta rất quen sao, cho ngươi mặt sao, liền ngươi cái lông dài cũng xứng gọi ta Tiểu Xung?"

Đỗ Kiến Thiết không nghĩ tới Lư Xung như thế không nề mặt hẩn, cả giận nói: "Lư Xung, ta cậu so ngươi mụ mụ kém không được bao nhiêu, ngươi đừng quá hung hăng!"

Lư Xung nhớ tới đời kia các loại, ngây thơ đáng yêu lại đoan trang ôn nhu Thu Nguyệt tỷ, đời kia lại bị Đỗ Kiến Thiết chà đạp còn đánh chết tươi, hẩn liền giận không nhịn nổi, rất muốn lập tức đem Đỗ Kiến Thiết giết.

Nhưng hẩn hiện tại dù sao chỉ là Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất, còn chưa tới Tiên Thiên kỳ, còn không biện pháp vượt lên ở một ít quy tắc bên trên, như vậy cũng chỉ có thể linh hoạt một chút, đồng dạng là phế bỏ Đỗ Kiến Thiết, linh hoạt một chút chính là tự vệ.

Lư Xung liếc mắt nhìn Đàm Thu Nguyệt, sau đó khinh bỉ nhìn Đỗ Kiến Thiết: "Không phải ta quá kiêu ngạo, là ngươi quá không có tự mình biết mình, hiện tại ngươi tát bãi nước tiểu chiếu chiếu, nhìn bản thân là cái gì đức hạnh, cứ chó một dạng đồ vật, cũng xứng theo đuổi Thu Nguyệt tỷ!"

Cái này thời điểm, ngã tư đường đã vây quanh một ít người xem náo nhiệt, Đỗ Kiến Thiết là cái cực kỳ sĩ diện người, ngay ở trước mặt như thế nhiều người bị Lư Xung như vậy nể, hẩn nộ từ trong lòng lên, nổi lòng ác độc, hoàn toàn đã quên Lư Xung mẫu thân so hẩn cậu quyền lực đại sự thực, xông lên bốn cái tủy tủy hô: "Bốn người các ngươi, ngây ngắn làm gì, đánh hẩn!"

Kia bốn cái lưu manh vốn liền không biết Lư Xung thân phận, nghe đại ca dặn dò, vội vã vén tay áo lên, vùng quyền đánh về phía Lư Xung: "Thằng nhóc, dám mắng lão đại của chúng ta, muốn chết!"

Nhìn thấy kia bốn cái lưu manh khí thế hùng hổ đáng sợ, Đàm Thu Nguyệt sợ hết hồn, vừa nãy vẫn không để ý tới Đỗ Kiến Thiết nằng, hướng Đỗ Kiến Thiết cầu nói: "Ngươi mau để cho bọn hẩn dừng tay, Lư Xung còn là một học trò!"

Đỗ Kiến Thiết khả khả cười dâm đang nói: "Ngươi hiện tại đáp ứng làm bạn gái của ta, ta liền buông tha hẩn!"

Đàm Thu Nguyệt nhìn thấy Đỗ Kiến Thiết kia mặt dâm tà, buồn nôn muốn ói, không chút nghĩ ngợi nói: "Ngươi nằm mơ!"

"Vậy thì khỏi muốn cho ta thả hẩn!" Đỗ Kiến Thiết xoay mặt phản phó nói: "Dùng sức đánh hẩn một trận, đem hẩn đánh đến ngay cả hẩn mụ mụ đều không nhận ra hẩn!"

Mặt của hẩn vừa vặn xoay lại đây, liền ngạc nhiên nhìn thấy, bốn cái thủ hạ tất cả đều bay ra xa bảy, tám mét, không khỏi ngạc nhiên thất sắc: "Này. . . Sao có thể có chuyện đó!"

Vây xem người qua đường cũng đồn dập tròn mắt ngoác mồm: "Này tiểu tử cũng quá mạnh đi!"

"Hẩn xem ra chính là cái mặt trắng nhỏ, tay trói gà không chặt, làm sao có thể đem kia mấy cái lưu manh đánh đến như vậy xa!"

"Hẩn khẳng định luyện qua võ thuật! Võ thuật cao thủ! Quá ngu rồi!"

"Sư phụ! Sư phụ! Ngươi có thể thu ta làm đồ đệ không?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chân thực công phu sùng bái!

Nguyên lai, Đỗ Kiến Thiết kia bốn cái thủ hạ vén tay áo lên đánh tới thời điểm, Lư Xung cũng vén tay áo lên, nắm lên nắm đấm với bọn hẩn đấu.

Lư Xung ra bốn quyền, mỗi một quyền đều bắn trúng những này lưu manh bụng, đem những này hơn 100 cân lưu manh đánh ra xa bảy, tám mét, mỗi cái người đều ôm cái bụng, trên đất lăn lộn.

Đàm Thu Nguyệt một mặt vui mừng nhìn Lư Xung, nàng vốn là lại lớn lại tròn con mắt tròn lên càng to lớn hơn, cái miệng anh đào nhỏ nhắn cũng tròn lên, một mặt ngốc manh, xem ra căn bản không giống cao trung lão sư.

Lông dài Đỗ Kiến Thiết một mặt kinh ngạc mà nhìn Lư Xung, ở hần nguyên lai nhận thức bên trong, Lư Xung dung mạo tuấn tú, da dẻ trắng nõn, thân hình đơn bạc, chính là cái điển hình mặt trắng nhỏ, thêm vào bối cảnh mà nói, chính là một cái vô học công tử bột, so hần còn không bằng, chỉ ít hần còn sáng lập một cái xã đoàn, làm lên chuyện làm ăn, bình thường hần đối Lư Xung khách khí, đó là xem ở Lư Xung ba ba mẹ mẹ mặt thượng, lên lút hần là cực kỳ xem thường Lư Xung, cảm thấy Lư Xung chính là cái phế vật, nếu như ba ba mẹ mẹ có chuyện chết rồi, Lư Xung liền triệt để phế bỏ.

Chuyện ngày hôm nay hoàn toàn nằm ngoài sự dự liệu của hần, trong mắt hần phế vật, vậy mà đem hần dưới tay giò nhất đánh bốn cái tiểu đệ đánh ra xa bảy, tám mét hơn nữa còn trên đất lăn lộn.

Làm Lư Xung lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt nhìn phía Đỗ Kiến Thiết, Đỗ Kiến Thiết cảm thấy bản thân hai chân không ngừng được run rẩy, vội vã kêu lên: "Người chó làm loạn a, ta. . . Ta cậu thể nhưng là Cầu Thanh Phong!"

Lư Xung cười lạnh: "Chuyển ra cậu của người dễ sử dụng sao, người ý đồ cướp đoạt Đàm Thu Nguyệt, bị ta gặp được, liền đối với ta đánh đập tàn nhẫn, người chiếm lý sao? Người đừng quên, cậu của người chỉ là người đứng thứ tư, ta mẹ mẹ là người đứng thứ hai!"

Đỗ Kiến Thiết kêu lên: "Người chó có nói hươu nói vượn, ta nơi nào cướp đoạt?"

Đàm Thu Nguyệt kinh ngạc nhìn Lư Xung, Đỗ Kiến Thiết chỉ là ở dính chặt lấy theo đuôi nàng, làm sao sẽ là cướp đoạt đây.

Lư Xung cười lạnh nói: "Cướp đoạt phân hai loại, một loại giết tiền, một loại cướp sắc, người hiện tại hành vi chính là mặt sau một loại."

Đỗ Kiến Thiết tức giận đến thổ huyết, này tiểu tử thật biết nói mò.

Đàm Thu Nguyệt cũng dở khóc dở cười, này tiểu tử, nói thật hay như bản thân thật muốn bị Đỗ Kiến Thiết cướp sắc một dạng.

Lư Xung liếc mắt nhìn Đàm Thu Nguyệt, ngốc manh tỷ tỷ a, đòi kia ta tự thân khó bảo toàn, bảo hộ không được người, người thật sự bị Đỗ Kiến Thiết cái này vương bát đản cướp sắc, nhân sinh hoàn toàn phá hủy, đòi này, ta tuyệt đối không sẽ lại khiến cái này vương bát đản phá hủy người!

Hần lạnh lùng nhìn Đỗ Kiến Thiết: "Lông dài Đỗ, cho nên, người hiện tại chỉ có một con đường, tranh thủ đem người bọn tiểu đệ đều hô qua đến, khiến bọn hần lại đây đánh ta, đánh thắng được ta, ta liền tha các người một con đường sống!"

Người vây xem càng ngày càng nhiều, so với trước Lư Xung hát rong thời điểm còn nhiều, dù sao người trong nước xem trò vui cũng là có chú trọng, thích nhất xem người khác đánh nhau, thậm chí cũng không sợ máu tươi đến trên người bọn họ.

Vây xem những người đi đường từng cái từng cái lôi kéo cái cổ đưa đầu nhìn, nghị luận: "Này chàng trai thực sự là người tài cao gan lớn a, vậy mà khiến lông dài lại gọi tiểu đệ lại đây."

"Lông dài có bảy, tám cái bãi đầu, hơn trăm cái tiểu đệ đâu, nếu như toàn đến rồi, này chàng trai có được hay không a?"

"Quần hần có được hay không a, ngược lại sau đó có tràng trò hay nhìn!"

"Ta đánh cuộc cái này chàng trai thắng, các người không thấy vừa này, hần một quyền liền có thể đem một cái một trăm sáu mươi, bảy mươi cân gia hỏa đánh bay xa bảy, tám mét, hiện tại mấy tên kia còn nằm trên mặt đất đâu, hần quyền lực có thể so với những kia đánh võ ngôi sao cường nhiều! Là chân thực công phu!"

Đỗ Kiến Thiết dở khóc dở cười: "Người gọi ta lông dài, ta nhìn, xin người không nên gọi ta lông dài Đỗ, được không?"

"Được rồi, lông dài Đỗ!" Lư Xung lạnh lùng nhìn Đỗ Kiến Thiết: "Lông dài Đỗ, người hiện tại tốt nhất là đem người bọn tiểu đệ cũng gọi lại đây, không phải vậy ta hiện tại liền đánh người rồi!"

Đỗ Kiến Thiết tức giận đến gan run rẩy: "Khinh người quá đáng! Nếu người cam lòng chết, ta liền cam lòng chôn, ta hiện tại liền đem ta bọn tiểu đệ tất cả đều kêu đến!"

Hần lấy điện thoại di động ra, đánh ra bảy, tám điện thoại: "Xem điểm, xem giò ạ điểm, lão đại người ta đều bị người đánh, mau tới đây giúp một tay!"

Hần những này điểm cách nơi này đều không xa,

Hần những kia thù hạ nhận được điện thoại của hần, dồn dập đem điểm đều đóng, từng cái từng cái như thoát cương chó hoang một dạng chạy tới: "Lão đại, ai cmn dám đánh người? Chúng ta đánh chết hần!"

Đỗ Kiến Thiết chỉ vào Lư Xung: "Chính là hần!"

Những kia lưu manh tất cả đều phình bụng cười to: "Lão đại, người không có làm chứ, liền hần một cái mặt trắng nhỏ, hần đánh người, hần đánh thắng được người sao?"

"Vị như thế cái mặt trắng nhỏ, ngài không cần thiết đem chúng ta hơn 100 người tất cả đều kêu đến chứ?"

Đỗ Kiến Thiết một mặt âm thầm: "Các ngươi này bày đầu đất, không thấy A Cường bốn người bọn họ còn trên đất nằm úp sấp sao, chính là bị cái này gia hỏa đánh, ta nói cho các ngươi biết, đừng xem hấn là mặt trắng nhỏ, kỳ thực hấn là võ thuật cao thủ, rất mạnh, các ngươi cẩn thận một chút!"

Những này lưu manh dồn dập đưa ánh mắt tập trung trên đất ôm bụng lăn lộn A Cường bốn người, vừa nãy ánh mắt khinh thị lập tức nghiêm nghị lên, A Cường bốn người là trong bọn họ giỏi nhất đánh, thường bị lão đại mang theo bên người, bây giờ lại bị đánh thành như vậy, xem ra tên mặt trắng nhỏ này khó giải quyết!

Cái này thời điểm, Đàm Thu Nguyệt đi tới Lư Xung trước mặt, lôi kéo cánh tay của hấn, một mặt lo âu nói ra: "Bọn hấn người nhiều, ngươi chỉ có một người, còn là tranh thủ chạy đi, ta thay ngươi chống đỡ bọn hấn."

Nhìn ngây thơ đáng yêu Đàm Thu Nguyệt không để ý cá nhân an nguy đến bảo hộ mình, Lư Xung trong lòng sôi qua một giòng nước ấm, đời kia Đàm Thu Nguyệt chính là vì chăm sóc mình mà bị Đỗ Kiến Thiết đánh chết tươi, hấn tuyệt đối không có thể khiến này một màn ở đời này phát sinh, nhân tiện nói: "Nguyệt tỷ, ngươi yên tâm, ta luyện võ xuất sư, ta có lòng tin đem bọn họ tất cả đều phá tan, ngươi còn là hướng phía sau trốn một thoáng, ngàn vạn che dính vào người thượng huyết!"

Lư Xung nhìn một chút thời gian, lại qua một lúc, mụ mụ liền muốn tan tành rồi, vạn nhất nàng ngày hôm nay không tăng ca, sớm đi qua nơi này, nhìn thấy này một màn, nàng khẳng định kêu ngừng, thời gian bức thiết, muốn tốc chiến tốc thắng.

Liền, hấn vọt vào kia hơn một trăm cái lưu manh bên trong, còn như một tia chớp, qua lại trong đó, lại như một đạo u linh trôi nổi ở giữa, một quyền một cái, âm âm âm, mọi người nhìn thấy, chính là những kia lưu manh dồn dập trung quyền ngã xuống đất tình hình, hầu như không nhìn thấy Lư Xung bóng dáng cùng ra quyền động tác, bởi vì hấn thực sự quá nhanh.

Sau đó Lư Xung có chút phiền ra quyền, thẳng thắn dùng lòng bàn tay, dùng dùng dùng, lạnh lạnh thanh âm dễ nghe liên tiếp mà vang lên, nương theo những kia lưu manh từng cái từng cái bay ngang đi ra ngoài, nửa cái gò má sưng lên, trong miệng nát nhừ rơi xuống một chỗ.

Hai phút không tới, bọn còn đồ ngã một chỗ, không phải ôm bụng, chính là bụm mặt, ngã trên mặt đất, dùng sợ hãi ánh mắt nhìn Lư Xung, cũng không dám nữa lên cùng Lư Xung đối lập.

Cái này thời điểm, hiện trường tụ tập hơn một nghìn cái người qua đường vây xem, giao thông một lần suýt chút nữa chặn.

Vây xem người qua đường dồn dập tắc lưỡi than thở: "Thiên đâu, quá lợi hại rồi! Quá mạnh!"

"Này không phải đóng phim đi, này người làm sao lợi hại như vậy, quá trâu bò rồi!"

"Lần thứ nhất nhìn thấy chân thực công phu, lần thứ nhất nhìn thấy như thế cường cao thủ, quý bái!"

"Ta phục rồi, ta phục phục sát đất! Ta không muốn đi Thiếu Lâm tự, ta muốn bái cái này người sư phụ!"

"Sư phụ! Sư phụ! Thu ta làm đồ đệ đi!"

Khoảng chừng có hơn 700 đạo màu vàng nhạt hào quang từ những kia than thở người qua đường trên người chậm rãi bắt đầu bay lên, lại hội tụ lên, tràn vào Lư Xung thân thể.

Lư Xung cảm thấy, lần này hội tụ tới được sùng bái lực chuyển đổi thành linh lực, có ít nhất bảy ngưu lực.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Lớn rồi

Đỗ Kiến Thiết nhìn thấy này một màn, sợ đến hồn phi phách tán, xoay người liền muốn chạy, lại phát hiện Lư Xung bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt hấn, giật mình: "Ngươi còn muốn làm gì?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ngươi thực sự quá tàn nhẫn quá không nhân tính, khiến hơn 100 người đánh đập ta một cái tay trái gà không chặt học sinh trung học, đem ta đá thương, còn không tưởng đền tiền, đã nghĩ đi thẳng một mạch, ngươi còn là không phải người a!"

Ngữ khí của hấn phảng phất bị người tươi sống đánh thành trọng thương vô tội nhân sĩ, tràn ngập đối đánh người già mãnh liệt lên án.

Nếu như không phải ngã một chỗ lưu manh, Lư Xung như vậy biểu diễn, nhất định có thể trêu đến tất cả mọi người đồng tình, thế nhưng là hiện tại hắn vậy mà như vậy nói, tất cả mọi người đều suýt chút nữa bị hắn lôi chết rồi!

Đỗ Kiến Thiết suýt chút nữa bị tức đến cơ tim tắc nghẽn, gặp qua vô sỉ, chưa từng thấy như thế vô sỉ, hắn nổi giận dùng dùng nói ra: "Người nói chúng ta đem người làm tổn thương, người nơi nào tổn thương?"

Lư Xung một cái kẹp Đỗ Kiến Thiết cái cổ, đầu ngón tay ở hắn trên mặt tùy tiện vạch một cái.

Đỗ Kiến Thiết trên mặt da thịt phảng phất bị dao cắt ra, máu tươi như chú, ồ ồ chảy ra.

Lư Xung điểm một điểm vết máu, lấy tay giờ lên đến: "Người xem, mặt của người đem ta tay làm tổn thương!"

Tất cả mọi người đều nhìn Lư Xung ngón tay thương này điểm vết máu, trợn mắt ngoác mồm, gặp qua vô sỉ, chưa từng thấy như thế vô sỉ, máu của người khác dính đến trên đầu ngón tay của chính mình, cũng coi như bị thương!

Đỗ Kiến Thiết tức giận đến sắp điên mất rồi, trước đây làm sao chưa từng thấy Lư Xung như thế vô sỉ đâu, rõ ràng hắn đã thương người khác, hắn còn có lý chẳng sợ yêu cầu đền tiền, quá phận quá đáng rồi!

Đỗ Kiến Thiết trợn mắt lên, oán độc trừng mắt Lư Xung: "Người muốn bao nhiêu bồi thường?"

Lư Xung cười nhạt: "Yên tâm, ta không sẽ giờ công phu sư tử ngoạn!"

Đỗ Kiến Thiết nhất thời thở phào nhẹ nhõm: "Người nói đi, bao nhiêu?"

Lư Xung cười nói: "Muốn thật sự không nhiều, 10 vạn mà thôi!"

Lấy hàng ngày tiêu phí sức mua mà nói, cái này thời điểm 10 vạn tương đương với hai mươi năm sau năm mươi vạn, lấy bất động sản sức mua mà nói, cái này thời điểm 10 vạn ước tương đương với hai mươi năm sau hai triệu.

Lư Xung phỏng đoán, hắn ba ba mụ mụ khẳng định đều không muốn khiến hắn lang bạt vòng giải trí, cũng sẽ không đồng ý hắn thuê Lư Thao làm trợ lý, đặc biệt hắn mẹ, sợ hắn học cái xấu, đối hắn kinh tế kẹp đến mức rất chết, hắn lập tức cần một khoản tiền đến cho Lư Thao phát tiền lương, đồng thời cũng cần mua cây đàn ghita, mua điểm cái khác thất thất bát bát đồ vật, tính tới tính lui muốn hết mấy vạn.

Hắn vốn là dự định luyện đan bán lấy tiền, nhưng hắn ở Tu Tiên Giới ghét nhất sự tình chính là luyện đan, bởi vì hắn hoàn toàn không có luyện đan thiên phú, hiện tại trở lại Địa Cầu, nơi này linh khí mỏng manh đòi mạng, luyện đan càng khó.

Ngay tại hắn có chút phát sầu thời điểm, đụng tới Đỗ Kiến Thiết cái này vương bát đần, nhìn thấy hắn khuôn mặt như vậy đáng ghét, chỉ là đem hắn đánh cho tàn phế dường như cũng không thể hoàn toàn hả giận, không bằng dọa dẫm hắn một điểm tiền.

Đỗ Kiến Thiết tức giận đến đều muốn học máu: "Vãi chương, quá vô sỉ rồi! Vừa vặn nói không sẽ giờ công phu sư tử ngoạn, lại vừa mở miệng muốn 10 vạn!"

Phía trước A Cường bốn người kia khôi phục đến gần đủ rồi, xem Lư Xung đã vậy còn quá vô sỉ dọa dẫm đại ca hắn, nhất thời nổi trận lôi đình, từ dưới đất bò dậy đến, nổi giận mắng: "Quá cmn hung hăng, các huynh đệ, làm hắn!"

Hầu như là nháy mắt, bốn cái giong lạng trăng pháo tay, bốn cái lưu manh bay ngang đi ra ngoài!

Mỗi cái người đều bay ra xa năm, sáu mét, rầm một tiếng, ngã xuống đất, mỗi cái người đều cảm thấy mặt đều cứng, quai hàm cao cao trướng lên, nôn ra đất một tiếng, một cái máu đen.

Bốn cái lòng bàn tay tiếp tục đánh, những này lưu manh ngoài miệng bắn đi ra máu đen nhiễm Lư Xung tay.

Lư Xung giờ lên tràn đầy vết máu tay, nói với Đỗ Kiến Thiết: "Người xem, người mà từ lại đem ta tay cấp chấn thương, này thương mới thương cũ gộp lại, các người lại muốn bồi ta 10 vạn, tổng cộng hai mươi vạn!"

Vậy xem người qua đường dòn dập lú lủi, hàng này muốn đem vô sỉ tiến hành tới cùng sao, cái gì gọi là chấn thương, đánh người bạt tai, đem bị người đánh đến răng rơi đầy đất, ngược lại nói người khác mặt đem mình bàn tay chấn thương, này xem như là vô sỉ cảnh giới tới cao - trả đũa sao?

Đỗ Kiến Thiết sắp tức chết rồi,

Nhưng hắn thực sự sợ bị Lư Xung đầu đánh một trận, đành phải nuốt giận vào bụng nói: "Ngài đừng xem ta mở ra như vậy nhiều điểm, cơ mà đều không kiếm tiền, lại nuôi nhiều huynh đệ như vậy, ta một cái tháng ngay cả 1 vạn tệ đều kiếm không tới, ngài muốn này hai mươi vạn, là ta hai năm đều kiếm không tới a!"

Lư Xung suy nghĩ một chút: "Nếu không như vậy, người khiến ta đá người một cước, ta miễn người 10 vạn, thế nào?"

Đỗ Kiến Thiết như là kiếm lời món hời lớn một dạng, vui vẻ ra mặt: "Tốt, người đá đi!"

Lư Xung đưa tay ra: "Trước tiên đem người thẻ ngân hàng cho ta, đem người mặt mã nói cho ta!"

Đỗ Kiến Thiết lấy làm kinh hãi: "Làm sao người biết ta trong thẻ có 10 vạn đồng?"

Lư Xung ngờ ngợ còn nhớ, một đời trước, đại khái chính là lần này, Đỗ Kiến Thiết ngăn cản Đàm Thu Nguyệt, từ trong lòng lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, nói với Đàm Thu Nguyệt: "Nơi này có 10 vạn đồng, nếu như người chịu đáp ứng làm bạn gái của ta, tấm thẻ này chính là người!" Lúc đó Đàm Thu Nguyệt không chút do dự liền cự tuyệt.

Lúc này, Lư Xung nhàn nhạt nói ra: "Người những kia phé phẩm sự tình, người nào không biết a, có chút phá tiền liền khoe khoang, uống một chút nước đá ngựa liền phát rồ, mau đưa thẻ bồi thường cho ta!"

Đỗ Kiến Thiết vội vã đem thẻ ngân hàng giao cho Lư Xung, đem mặt mã nói cho Lư Xung.

Lư Xung đem thẻ ngân hàng cất ở trong túi, sau đó cười híp mắt nhìn Đỗ Kiến Thiết, lại nhìn chung quanh mọi người: "Các vị, các người nghe rõ, là hấn đồng ý để ta đã hấn một cước đến miễn trừ 10 vạn nợ nần, cho nên có cái gì hậu quả, không có quan hệ gì với ta!"

Sau đó, Lư Xung bay lên một cước, đá vào Đỗ Kiến Thiết dưới khó.

Đỗ Kiến Thiết như là bị một viên đạn pháo kích trúng một dạng, cả người bay ra xa bảy, tám mét, đồng thời lại bay lên cao bảy, tám mét, sau đó rầm một tiếng rơi xuống phương xa trong một cái hồ nhỏ.

Hắn từ trong bể nước bò ra ngoài, vốn là cho rằng bản thân cũng bị Lư Xung đá cho thái giám, cúi đầu vừa nhìn, lòng sự tình không có, nhất thời như lượm món hồi lớn một dạng, vui vẻ ra mặt.

Lư Xung âm thầm cười gằn, muốn đem người đá cho thái giám, làm sao cần đem vật kia đá nát, đá vào kinh mạch thông suốt địa phương, ngăn cách kinh mạch, khiến người vĩnh viễn lưu truyền, đó mới là làm một mẻ khỏe cả đời biện pháp.

Đương nhiên, đây chỉ là đối Đỗ Kiến Thiết hơi trừng phạt nhẹ, sau đó, nếu như hắn còn dám quấy rối Thu Nguyệt tỷ, vậy thì sẽ không giống ngày hôm nay như thế đơn giản.

Cái này thời điểm, có mười mấy tuổi trẻ nam hài xông lên trước, trong miệng hô: "Sur phụ! Sur phụ! Thu ta làm đồ đệ đi! Sur phụ. . ."

Lư Xung chưa từng có thu nam nhân làm đồ đệ thói quen, xem trận thế này, hấn vội vã cầm lấy Đàm Thu Nguyệt tay nhỏ, hướng về hấn trong nhà chạy đi.

Hắn chạy đi, tư thế không làm sao đẹp đẽ, thế như tuấn mã, nhưng rất nhanh liền đem mặt sau những kia muốn làm bảo cường gia hỏa ném đến không còn bóng.

Đi tới hấn cửa nhà, Đàm Thu Nguyệt đỏ mặt, thở gấp thở phì phò nói ra: "Tiểu Xung, người có thể buông tay không?"

Lư Xung lúc này mới ý thức được, hấn còn nắm Đàm Thu Nguyệt tay nhỏ đây, vội vã lấy tay thả ra.

Đàm Thu Nguyệt nguyên lai vẫn coi hấn là đệ đệ xem, không có suy nghĩ nhiều, cơ mà vừa nãy Lư Xung cần quét hơn một trăm người kia một màn, rung động thật sâu ở Đàm Thu Nguyệt, nàng lúc này mới ý thức được, cái này tiểu đệ đệ lớn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đột phá Trúc Cơ trung kỳ

Cái này thời điểm, Lư Xung nghĩ đến một chuyện, nói với Đàm Thu Nguyệt: "Người tỷ tỷ đã phát điên, bị nhốt vào bệnh viện tâm thần, người đi thăm nàng một chút đi."

Hắn ánh mắt phi thường thân nhiên, mặc dù là hấn đem Đàm Xuân Hoa chính điên, nhưng hấn cảm thấy, Đàm Xuân Hoa điên rồi, đối Đàm Thu Nguyệt tới nói, cũng không phải chuyện xấu.

Đời kia, Đàm Xuân Hoa đầu tiên là vu oan vu hại làm giả chứng, làm cho Lư Xung mù mù Chương Trạch Hoa lang đang bỏ tù, Đàm Xuân Hoa đem

mình bán đi cấp Đường Thiếu Vĩ ba ba, được đề thăng, sau đó bị lợi ích làm mê muội, vì lôi kéo mình hữu Cầu Thanh Phong, liền đem bản thân em gái ruột Đàm Thu Nguyệt đưa cho Cầu Thanh Phong cái kia cầm thú cháu ngoại trai Đỗ Kiến Thiết, mặc dù Đỗ Kiến Thiết nhiều lần gia bạo đem Đàm Thu Nguyệt đánh đến thương tích khắp người, nàng cũng mặc kệ không hỏi, như vậy tỷ tỷ, điên rồi cũng được!

"Á!" Đàm Thu Nguyệt cả kinh kêu lên: "Tại sao lại như vậy, ta tỷ tỷ nàng làm sao sẽ nổi điên đâu, làm sao không ai nói cho ta biết chứ? Ta trước tiên đi tới, buổi tối người chính mình nấu mì ăn đi!"

Lúc buổi tối, ba ba mẹ mẹ thường thường tặng ca, Lư Xung liền thường thường đến Đàm Thu Nguyệt trong nhà quýt com ăn, lâu dần liền thành thói quen.

Nhìn Đàm Thu Nguyệt vội vàng rời đi bóng lưng, Lư Xung hơi thờ dài, chuyện này duy nhất xin lỗi Đàm Thu Nguyệt địa phương, chính là từ đó về sau nàng nhiều một cái trời buộc, muốn thường xuyên đi bệnh viện tâm thần xem Đàm Xuân Hoa.

Hắn nảy sinh ý nghĩ bất chợt, không bằng ngày nào đó để Đỗ Kiến Thiết đến xem Đàm Xuân Hoa, khiến này hai cái ở đời kia đều xin lỗi Đàm Thu Nguyệt cận bã đồng quy vu tận?

Bất quá, lấy hắn hiện tại linh lực mà nói, khả năng còn không biện pháp đem chuyện kia làm được rất khéo léo, sau này hãy nói đi.

Trở lại nhà mình, Lư Xung nấu chút mì, vội vã ăn.

Hắn bây giờ, còn xa không tới Tịch Cốc giai đoạn, còn là như bình thường người một dạng ẩm thực.

Sau đó, hắn đi vào mình phòng ngủ, đem môn khóa trái lên, sau đó ngồi ở trên giường, bắt đầu dùng Thông Thiên Quyết đến tinh luyện linh lực.

Thông Thiên Quyết là hắn ở Tu Tiên Giới được thượng cổ tiên pháp, vốn là ở Tu Tiên Giới các đại công pháp bên trong, nó tu hành tốc độ đứng hàng thứ nhất, tu hành trăm năm thăng được tu sĩ tầm thường tu hành ngàn năm, cơ mà sau đó Lư Xung tự nghĩ ra Giải Trí Tu Tiên Quyết sau khi, cùng Giải Trí Tu Tiên Quyết so với, Thông Thiên Quyết tu hành tốc độ cũng kém bạo, vốn là tưởng bỏ đi, sau đó cơ duyên đúng dịp, phát hiện này Thông Thiên Quyết vậy mà có thể tịnh hóa rườm rà tiên lực, khiến tiên lực càng tinh khiết cô đọng thuần khiết, hoàn mỹ bù đắp Giải Trí Tu Tiên Quyết điểm yếu, liền liền tiếp tục tu hành Thông Thiên Quyết.

Tuy rằng ở các loại tín ngưỡng bên trong, fan đối với ngôi sao sùng bái đối lập tương đối thuần túy, phần lớn fan là đơn thuần ưa thích sùng bái một cái nào đó ngôi sao, rất ít chen lẫn tư tâm, sùng bái lực tương đối sạch sẽ, nhưng không phải hết thảy fan sùng bái lực đều là thuần túy sạch sẽ, cũng có lẫn lộn tà niệm.

Tỷ như vừa nãy, Lư Xung biểu diễn hắn cường đại vũ lực, thu được mọi người sùng bái, bên trong có tương đối một phần sùng bái Lư Xung, là muốn cùng Lư Xung học được võ công cao siêu đi bắt nạt người khác, như vậy bọn hắn sùng bái liền không đủ thuần túy, chuyển hóa thành linh lực có chút bẩn thỉu, cần tịnh luyện tịnh hóa cô đọng.

Cái này tịnh luyện tịnh hóa cô đọng quá trình có chút dài dằng dặc, khoảng chừng mười bảy ngưu phân tán linh lực trải qua Thông Thiên Quyết tịnh luyện tịnh hóa, chậm rãi lần thứ hai cô đọng.

Một ngưu lực, hai ngưu lực, ba ngưu lực. . . Tịnh luyện tịnh hóa linh lực không ngừng tăng nhanh, ở hắn trong kinh mạch cao tốc vận hành, cuối cùng hội tụ ở hắn đan điền Linh Hải bên trong.

Sau đó linh lực càng tụ càng nhiều, mở ra yếu huyết càng ngày càng nhiều, Lư Xung có thể cảm thấy, Luyện Khí kỳ tầng thứ hai, cũng chính là Trúc Cơ trung kỳ bình phong càng ngày càng buông lỏng.

Qua đại khái một canh giờ, cuối cùng, Lư Xung phát hiện, Trúc Cơ trung kỳ bình phong rốt cục phá!

So với ban đầu càng mạnh mẽ hơn linh lực ở trong cơ thể hắn kinh mạch ngao du, còn như lưu động ánh mặt trời, ấm áp.

Hiện tại, hắn tiến vào Trúc Cơ trung kỳ, dựa theo hiện trên Địa Cầu đối với võ đạo đẳng cấp phân chia, thực lực bây giờ của hắn ước bằng nội kinh viên mãn, nhưng so nội kinh viên mãn mạnh hơn nhiều, bất quá còn không có tiến vào nội kinh đỉnh phong trạng thái.

Lư Xung hiện tại vẫn chưa thể quan sát bên trong thân thể, bất quá dựa theo hắn kinh nghiệm, những linh lực này sắc thái là trong suốt hoàn mỹ, có lúc cũng hiện ra óng ánh bảy màu,

Lại như lưu động ánh mặt trời một dạng, Lư Xung xưng là quang minh linh lực.

Ngoài ra còn có một ngưu lực linh lực là màu đen, những linh lực này chính là những kia tịnh luyện sau lưu lại bẩn thỉu linh lực, những linh lực này là rất nhiều người tư tâm tạp niệm hội tụ mà thành, đối linh hồn có mãnh liệt ăn mòn hiệu quả.

Lư Xung đem nó cẩn thận mà đặt ở đan điền Linh Hải một góc, cùng trước đây quang minh linh lực tách ra, những linh lực này, Lư Xung xưng là hắc ám linh lực.

Hắc ám linh lực không có thể ở Linh Hải giữ thời gian quá dài, không phải vậy dễ dàng ô nhiễm chính mình linh hồn, cho nên Lư Xung quyết định, tối hôm nay liền đem này điểm hắc ám linh lực dùng đi.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn một chút thời gian, đã chín giờ tối, khoảng cách mụ mụ Chương Trạch Hoa cùng Đường Thiếu Vĩ ba ba Đường Phúc Chính ước định thời gian mười giờ chỉ kém một canh giờ.

Lư Xung đổi mặc đồ Tây, sau đó cầm lấy một quyển tạp chí, tùy tiện tìm cái nam tử, dựa theo tướng mạo của hắn, một luồng linh lực ở Lư Xung trên mặt gọn sòng, hắn bộ mặt bắp thịt không ngừng rung động, mấy giây sau, trong gương xuất hiện một tấm cùng trong tạp chí nam tử hầu như mặt giống nhau như đúc.

Đến Trúc Cơ kỳ trung kỳ, dùng linh lực thay đổi tướng mạo là phi thường dễ dàng, này cũng là Lư Xung vẹn vẹn chỉ là tiểu soái, cũng dám đi vòng giải trí lang bạt nguyên nhân.

Hắn bây giờ, ăn mặc một thân tây trang màu đen, xem ra như là một cái hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi cao phú soái, cùng mười tám tuổi lúc non nớt hẳn như hai người khác nhau.

Lư Xung ra khỏi nhà, trước mặt gặp phải vài cái cùng lầu hàng xóm, bọn hắn đều dùng xem người xa lạ ánh mắt nhìn mình: "Này chàng trai là nhà ai thân thích a, nhìn rất lạ mắt a!"

Thanh Dương khách sạn là Thanh Dương thị đối ngoại tiếp khách quán rượu, khoảng cách Lư Xung gia không bao xa, hắn một đường chạy, mười mấy phút liền đến.

Đến khách sạn, khách sạn bị một vòng tường cao vây quanh, cửa lớn có bảo an kiểm tra.

Lư Xung liền đi tới tường cao mặt khác một bên, xem bốn bề vắng lặng, liền phi thân nhảy một cái, phóng qua cao ba mét tường viện.

Sau đó hắn nhanh chân đi hướng khách sạn đại lâu, bên trong thùng rỗng kêu to, lui tới bảo an và phục vụ viên đều coi hắn là thành một cái nào đó lại đây đầu tư quý khách, đối hắn cúi đầu khom lưng.

Lư Xung bước nhanh đi tới 606 phòng, cách cửa phòng, nghe được bên trong có ào ào tiếng nước.

Nhìn đáng đáp, Đường Phúc Chính hiện tại đang tắm.

Lư Xung phát huy linh lực, đem môn vịn ra, lặng lẽ đi vào gian phòng.

Này là một cái phòng xép, Lư Xung liền đứng ở một bên vách tường mặt sau, lẳng lặng mà chờ đợi.

Một lát sau, Đường Phúc Chính bao bọc áo tắm, từ trong phòng tắm đi ra, trong miệng còn khẽ hát.

Trong giây lát, hắn cảm thấy sau đầu một luồng khí lạnh, còn chưa kịp phản ứng, liền ngất đi.

Lư Xung nhìn xuống ngất Đường Phúc Chính, mập mạp mặt ngựa, mắt tam giác, mũi ưng, một bộ gian tướng, nếu như không phải có cái hảo gia gia cùng hảo ba ba, có thể leo lên vị trí hiện tại sao, có như vậy người ở, chỉ ít Giang Bắc không có hy vọng.

Hắn vung ngón tay như bay, trên người Đường Phúc Chính mấy cái huyết đạo dẫn vào hắc ám linh lực, cuối cùng sẽ ở Đường Phúc Chính trên đầu mấy chỗ đại huyết đạo dẫn vào hắc ám linh lực, một ngưng lực hắc ám linh lực toàn bộ dùng trên người Đường Phúc Chính.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Càn khôn đảo ngược

Lư Xung cuối cùng sẽ ở Đường Phúc Chính một chỗ huyết đạo thượng ấn xuống một cái, sau đó đóng cửa lại, xoay người rời đi.

Sau đó, hắn đi tới bên ngoài một cái yên lặng địa phương, cho hắn mụ mụ Chương Trạch Hoa gọi điện thoại: "Sang đây xem trò hay đi!"

Hắn đi tới sát vách 604 phòng, nghiêng tai lắng nghe, bên trong không ai, liền dùng phát huy linh lực, đem môn vịn ra, sau đó mang theo một mặt trêu tức cùng bốn cột, nghiêng tai lắng nghe sát vách 606 phòng động tĩnh.

Đường Phúc Chính rất nhanh liền tỉnh rồi, tỉnh lại sau đó, một mặt mờ mịt, tự nhủ: "Ta làm sao bỗng nhiên hôn mê đâu, lẽ nào chơi gái chơi nhiều rồi? Làm sao đầu óc hỗn loạn, âm ỉ hỗn loạn đây? Ta này là làm sao? Oái, kỳ quái, âm thanh của ta làm sao đột nhiên như thế nhộn? Oái, chuyện gì xảy ra, ta

trong đầu nghĩ tới làm sao đều là nam nhân, vì cái gì nghĩ tới đều là nam nhân đây?"

Một lát sau, ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa: "Đường tổng. . ." Là Lư Xung mụ mụ Chương Trạch Hoa thanh âm

Chương Trạch Hoa xưng hô Đường Phúc Chính làm Đường tổng, là bởi vì Đường gia một nhà, Đường Phúc Chính không có kế thừa hẳn tổ phụ cùng phụ thân y bát, mà là kinh thương, nhưng cùng lúc kiêm nhiệm lái buôn, cái gì lái buôn, ngầm hiểu ý.

Nếu như ở tình huống bình thường, đối mặt Giang Bắc hoạn lộ trung xinh đẹp nhất tới có mùi vị nữ nhân, Đường Phúc Chính tuyệt đối là lập tức hóa thân cảm thụ, cơ mà hiện tại, trong lòng hắn bay lên mãnh liệt phản cảm cùng chán ghét, lớn tiếng nói: "Đi! Lập tức đi! Ta hiện tại không muốn gặp lại ngươi!"

Chương Trạch Hoa mặc dù biết nhĩ tử động tay động chân, nhưng không hiểu đến cùng là chuyện gì xảy ra, nàng còn có chút bận tâm Đường gia đối bản thân ra tay, không muốn quá đáng đắc tội Đường Phúc Chính, liền lễ phép hỏi: "Đường tổng, ngài không có sao chứ?"

"Ta không có chuyện gì." Đường Phúc Chính thanh âm sắc nhọn nói ra: "Ta hiện tại đối ngươi không có bất cứ hứng thú gì, ngươi đi đi!"

Chương Trạch Hoa dùng thời gian mười mấy năm dốc sức làm đến hiện tại vị trí, rất không dễ dàng, liền hỏi: "Vậy ta đi rồi, ta vị trí đây?"

Đường Phúc Chính âm thanh quát mắng nói: "Ta là loại kia cầm vị trí áp chế người khác người sao? Ngươi an tâm làm việc!"

Chương Trạch Hoa đầu óc mơ hồ đi rồi, trong lòng phi thường buồn bực, nhĩ tử đến cùng là dùng biện pháp gì, khiến Đường Phúc Chính cái kia cầm thú biến thành như vậy đây?

Lư Xung ở căn phòng cách vách, cười đến ngửa tới ngửa lui, đời kia hầu như chưa từng dùng linh trận "Càn khôn đảo ngược, " đã vậy còn quá có hiệu quả.

Tu Tiên Giới, cùng Nhân Gian giới đại khái giống nhau, có tiên tôn độc bá nhất phương, tự xưng Tiên Đế, bởi vì là song - tu phương pháp, cho nên nuôi không ít mỹ lệ nữ tu sĩ, đồng thời cũng có một chút tương tự với Nhân Gian giới thái giám chủng loại nam tử phục vụ cho hắn, nhưng nam tử thiến sau tu hành tốc độ giảm nhiều, vì tiêu trừ cái kia vấn đề, một ít Tiên Đế liền muốn ra diệu pháp, ở nam tử trên người bố trí linh trận, dùng linh lực đem hắn một ít kinh mạch điên đảo, khiến cho xu hướng tình dục đột ngột biến, lấy tên đẹp "Càn khôn đảo ngược."

Như vậy linh trận ngược lại cũng không uống cái gì linh lực, làm tiến vào Trúc Cơ kỳ trung kỳ, liền có thể phát huy.

Lư Xung vừa vận đem như vậy linh trận phát huy trên người Đường Phúc Chính.

Cái này thời điểm, Đường Phúc Chính đánh ra một cú điện thoại: "Tiểu Lý, ta tới hôm nay tự thân hoạt động thủ tiêu, ngươi khiến mấy người bảo tiêu kia tranh thủ lại đây, không, khiến cái kia bộ dạng uy mãnh nhất Cổ A Vũ lại đây, đứng, liền để hắn lại đây, ta có chút việc tư giao cho hắn lo liệu!"

Cái kia bảo tiêu Cổ A Vũ cho rằng bọn hắn lão bản có cái gì quan trọng việc tư, tranh thủ chạy tới, mở cửa, nhưng nhìn thấy bọn hắn lão bản một mặt quyền rũ mà nhìn hắn: "A Vũ, ta đẹp không?"

Cổ A Vũ nhìn Đường Phúc Chính kia mập mập râu ria xồm xàm mặt ngựa, nhẫn nhịn buồn nôn: "Ngài đẹp!"

Đường Phúc Chính còn e thẹn nở nụ cười: "Làm gì cách ta như vậy xa. . . Ngươi làm sao một mặt ghét bỏ, nói cho ngươi, ngày hôm nay ngươi nhất định phải bồi lão nương một đêm, không phải vậy ngày mai ta khiến người giết ngươi toàn gia, nếu như ngươi cùng với ta, ta cho ngươi 10 vạn đồng!"

Sau đó cảnh tượng, cơ bản tương tự với « tiểu ngạo giang hồ » bên trong Đông Phương Bất Bại cùng Dương Liên Đình cảnh tượng.

Lư Xung ở trong lúc cười trộm, bỗng nhiên cảm thấy có chút buồn nôn, vội vã kéo cửa đi ra ngoài, rồi xa cái này khiến người nôn khan cảnh tượng.

Cái này thời điểm, hắn điện thoại di động vang lên.

Lư Xung đi tới yên lặng địa phương,

Nghe điện thoại: "Ngài ở khách sạn cửa lớn đây? Được rồi, ta lập tức cùng ngài tụ họp."

Lư Xung đi ra khách sạn đại môn, hướng đi Chương Trạch Hoa.

Chương Trạch Hoa một mặt nghi hoặc mà nhìn Lư Xung, này chàng trai khuôn mặt nhìn xa lạ, cơ mà cái này đầu, này bước đi tư thế, y phục này, làm sao như vậy quen thuộc.

Lư Xung nhìn thấy mụ mụ nghi ngờ trên mặt, nhất thời phản ứng lại, hắn còn chưa hề đem mặt biến tới đây chứ, vội vàng nói: "Mẹ, nơi này tia sáng sáng quá, chúng ta đến khuất sáng địa phương, ta cho ngươi biến cái ma thuật!"

Chương Trạch Hoa nghe được ra là nhĩ tử thanh âm, liền gật gù, theo Lư Xung đi tới một cái hẻm lách góc, bên cạnh không có những người khác.

Lư Xung hai tay bịt mắt, cười nói: "Mẹ, ta cho ngài đến cái đại biến người sống!"

Linh lực một con chấn động, làm Lư Xung buông tay ra, hiện ra ở Chương Trạch Hoa trước mặt là nhĩ tử bình thường đáng ghét.

Chương Trạch Hoa vỗ Lư Xung một thoáng, oán trách nói: "Người này hài tử, chơi cái này quái đáng đáp, suýt chút nữa đem mụ mụ hù chết rồi!"

Lư Xung cười nói: "Mẹ, ta học được Dịch Cân Kinh, dịch dung rất đơn giản."

Chương Trạch Hoa nhíu mày: "Thật giống Dịch Cân Kinh không phải dịch dung chứ?"

"Cũng có dịch dung nội dung." Lư Xung cười nói: "Mẹ, người hiện tại trong lòng treo viên đá kia rốt cục có thể rơi xuống đất đi, kia gia hỏa đã biến thành Đông Phương Bất Bại, đang cùng hắc Dương Liên Đình nóng hổi lắm, sau đó không sẽ trở lại đây dựa người rồi!"

Kim lão « tiểu ngao giang hồ » Ương Thị bản còn không có quay phim, bất quá trước đại gia đều có xem qua Hương Giang bản, Chương Trạch Hoa rõ ràng Lư Xung ý tứ, bất quá năng rất buồn bực: "Người đem hắc thiên?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Mặt khác một môn cao thâm võ công, nói rồi người cũng không biết."

Chương Trạch Hoa ngắt Lư Xung một thoáng: "Người tiểu tử, hiện tại còn cùng mụ mụ làm đáng!"

Mụ mụ ngắt một chút cũng không đau, nhưng Lư Xung còn là phối hợp làm cái ơ ư cảm giác đau.

Chương Trạch Hoa buông tay ra, cười híp mắt nhìn Lư Xung: "Tiểu Xung, người hiện tại rốt cục lớn rồi, hiểu được thay mụ mụ phân ưu, người lần này giúp mụ mụ hai cái đại ân, người nói, khiến mụ mụ làm sao tưởng thưởng người?"

Lư Xung nhớ tới bản thân trước lo lắng, nhân tiện nói: "Mẹ, ta muốn tưởng thưởng rất đơn giản, ta nghĩ tiến vào giải. . . Quốc gia chúng ta tinh thần văn minh kiến thiết kém xa vật chất văn minh kiến thiết, ta muốn đi tham dự tinh thần văn minh kiến thiết!"

Chương Trạch Hoa oán trách nói: "Nói tiếng người!"

"Ta muốn đi giải trí. . ." Lư Xung lại lần nữa đứng lúc dừng thoại, sửa lời nói: "Ta nghĩ đi hát, đóng phim!"

"Làm con hát? Không được!" Chương Trạch Hoa hung hăng lắc đầu: "Ta Chương Trạch Hoa nhi tử, làm sao có thể làm như vậy sự tình đây!"

Lư Xung thực sự không nhịn được: "Mẹ, hiện tại cái gì niên đại, người làm sao còn ôm giải phóng trước phong kiến tư tưởng đây?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Đi quán bar hát

Chương Trạch Hoa sầm mặt lại, nghiêm túc nhìn Lư Xung: "Tiểu Xung, người gia gia nhà những kia người, người ông ngoại gia những kia người, bọn hắc vẫn xem thường chúng ta người một nhà, nếu như người làm cái công việc đáng hoàng vẫn được, bọn hắc cũng không có gì để nói nhiều, cơ mà nếu như người diễn kịch, hát gì gì đó, khẳng định bị bọn hắc chuyện cười chết, ta nhưng không hy vọng ta nhi tử trở thành trò cười của bọn hắc."

Lư Xung thật sâu thở dài, có chút thương tiếc mà nhìn Chương Trạch Hoa: "Mẹ, đều mười tám năm, ngài làm sao còn không có thả xuống đây? Coi như chúng ta làm lại chủ lưu cổ gắng nữa, y nguyên bị bọn hắc xem thường, coi như chúng ta không hề làm gì, cũng y nguyên bị bọn hắc xem thường, vì cái gì chúng ta muốn như vậy quan tâm bọn hắc nhìn chúng ta như thế nào đây? Người cùng ta ba ba rồi đi kia hai cái khiến người ngột thở gia tộc, chẳng lẽ không là vì chúng ta người một nhà hạnh phúc, mà là sống cấp bọn hắc nhìn sao?"

Lời nói này, trước đây Lư Xung là kiên quyết không nói ra được, hiện tại Chương Trạch Hoa nghe Lư Xung nói ra lời nói này, nhất thời như thể hồ quán đỉnh, bỗng nhiên thức tỉnh: "Đúng vậy, ta vì cái gì muốn như vậy quan tâm bọn hắc nhìn chúng ta như thế nào đây? Chúng ta chỉ cần qua hảo ba người chúng ta cuộc sống hạnh phúc, quán bọn hắc thấy thế nào đây!"

Chương Trạch Hoa một mặt tán thưởng cùng vui mừng mà nhìn Lư Xung: "Khá lắm, thật lớn rồi, vậy mà có thể đánh thức mụ mụ!"

Lư Xung cười nói: "Mẹ, người cùng ta ba ba các người hai cái vẫn là người trong cục mê mị, không có thể đặt mình ở ngoài sự việc để nhìn. Ta liền không giống, ta từ nhỏ đến lớn chỉ gặp qua bọn hắc một mặt, lại bị như vậy đối xử, ta thuần túy xem bọn hắc là người ngoài, một người ngoài nhìn ta như thế nào, ta là xưa nay đều không để ý, cho nên mới có thể nhìn ra người cùng ta ba ba các người hai cái sinh hoạt trạng thái quá có vấn đề, cần gì hướng kia hai cái lãnh huyết gia tộc đi chứng minh cái gì đây?"

Chương Trạch Hoa nhớ tới trạng phu Lư Đằng Văn, thở dài: "Người ba ba so ta còn muốn hiểu thấu, hấn tiến vào cái này đi vào ngõ cụt, e sợ rất khó nhả ra!"

Lư Xung ngẫm lại ba ba bướng bỉnh đến gần như tổ chất thần kinh tính cách, cũng là rất đau đầu, liền hỏi: "Mẹ, nếu như có thể khiến hai cái gia tộc tán đồng chúng ta, trừ người ra hoạn lộ cùng ba ba của cái ở ngoài, còn có hay không phương pháp khác?"

Chương Trạch Hoa ngưng mi suy nghĩ một chút: "Có, chính là ở vô đạo đạt được thành tựu, Lư gia cùng Chương gia đều là vô đạo gia tộc, nếu như người ba ba hoặc ta hai người một người trong đó có thể tiến vào nội kinh cảnh, khả năng gia tộc phản đối liền không có kịch liệt như vậy, đáng tiếc chúng ta hai người ở vô đạo đều không có thiên phú, cho nên liền. . ."

Nói tới chỗ này, Chương Trạch Hoa nhớ tới Lư Xung trước đây đã từng bắn ra một giọt nước liền đánh xuyên qua vài màng giấy, không khỏi sáng mắt lên: "Nhi tử, vạn vạn không nghĩ tới a, ta và ba người đều không có thiên phú, đến phiên người nhưng có thiên phú kinh người, người hiện tại xem như là đến nội kinh cảnh cái nào giai đoạn?"

Lư Xung đòi kia đòi Lư gia, Chương gia không biết gì cả, bây giờ nghe Chương Trạch Hoa nói tới, mới bừng tỉnh biết, nguyên lai Lư gia, Chương gia vậy mà cùng cái kia Yên gia một dạng đều là vô đạo gia tộc, trong lòng nhất thời có một cái khiến ba ba mẹ mẹ ở những kia tộc nhân trước mặt hãnh diện kế hoạch, cười nói: "Khoảng chừng tương đương với nội kinh viên mãn, vẫn chưa tới nội kinh đỉnh phong."

Chương Trạch Hoa đại hỉ, khoe mắt đuôi lông mày có ức chế không được tự hào cùng kiêu ngạo: "Lợi hại, ta nhi tử, ta Chương Trạch Hoa tuy rằng những phương diện khác không như bọn hấn, nhưng ta sinh nhi tử lợi hại a, hiện tại bất luận là Lư gia còn là Chương gia, thế hệ tuổi trẻ bên trong, còn không có một cái nội kinh viên mãn đây! Nhi tử, ngày mai mẹ liền dẫn người đi Lư gia, Chương gia, nhìn bọn hấn còn dám hay không xem thường chúng ta người một nhà!"

Lư Xung không nhịn được cười nói: "Mẹ, người không phải mới vừa nói qua, chúng ta qua hảo ba người chúng ta người cuộc sống hạnh phúc, quản bọn họ thấy thế nào đâu, hiện tại làm sao liền như thế không thể chờ đợi được muốn cho bọn hấn biết?"

Chương Trạch Hoa thật dài thở ra một hơi: "Thực sự là những này năm, hai nhà này người đem người ba ba cùng ta ép tới quá khổ quá mệt mỏi, một bụng hòn sỏi. . ."

Lư Xung nhớ tới đòi kia đi Lư gia, Chương gia tao ngộ, trong mắt nổi lên một vết hàn quang: "Mẹ, chúng ta vì cái gì muốn bản thân đến nhà, ta muốn tiến vào hóa cảnh, để cho bọn hấn tới bồi tội, mời chúng ta tới cửa!"

Chương Trạch Hoa nghe xong Lư Xung lời nói, rộng rãi sáng sủa: "Đúng vậy,

Lúc trước là bọn hấn đem chúng ta đánh đuổi, hiện tại chúng ta tự mình chạy đến cửa, lộ ra thấp bọn hấn một bậc, đúng, liền theo người nói lo liệu! Thế nhưng là ta nghe nói, toàn bộ Hoa Hạ đều không có mấy cái hóa cảnh tôn sư, người có nắm chắc không?"

Lư Xung cười nói: "Chỉ có người đồng ý ta lang bạt vòng giải trí, ta ắt có niềm tin!"

Chương Trạch Hoa ngưng mi nhìn Lư Xung: "Hát diễn kịch cùng luyện võ có quan hệ sao?"

Lư Xung rất chăm chú nói ra: "Có quan hệ, quan hệ không ít."

Chương Trạch Hoa xem nhi tử trước nay chưa từng có nghiêm túc, cúi đầu suy nghĩ một chút: "Nếu người nhận định, mẹ mẹ cũng không tốt quá mức phản đối, chỉ bất quá người có thể hay không cái cái nghề danh?"

Lư Xung cười nói: "Mẹ, người yên tâm đi, ta không chỉ không cần Lư Xung cái này danh tự lang bạt vòng giải trí, ta cũng không cần khuôn mặt này lang bạt vòng giải trí!"

Chương Trạch Hoa kinh ngạc nói: "Không cần khuôn mặt này, vậy người dùng tờ nào mặt?"

Lư Xung cười nói: "Đến thời điểm ngài liền biết rồi!"

Chương Trạch Hoa nhớ tới nhi tử vừa nãy hiện ra một người khác khuôn mặt, suy tư, cũng liền không có hỏi.

Về nhà trên đường, Lư Xung nhìn thấy một gian quán bar, tên là "Mị lực bắn ra bốn phía", quán bar rất lớn, khả năng là Thanh Hà thị nơi này to lớn nhất quán bar, trong quán bar có sắp tới 200 người ở uống rượu khiêu vũ, trên đài có người đang ca, xướng là Tôn Nguyệt « chúc người bình an », này thủ ca bản thân không có gì tật xấu, cơ mà ở trong quán bar xướng thì có điểm không thỏa đáng.

Lư Xung đem mẹ mẹ Chương Trạch Hoa đưa về cửa tiểu khu, nói với Chương Trạch Hoa: "Mẹ, ta nghĩ đi trong quán bar hát. "

Chương Trạch Hoa thở dài: "Nhi đại không nghe nương, người tưởng xướng liền đi xướng đi, nhưng tuyệt đối không nên uống rượu, người ngày mai còn muốn đi học đây!"

"Ngài yên tâm đi, ta không uống rượu." Lư Xung xoay người hướng về quán bar đi đến, từ khi tiến vào Trúc Cơ kỳ trung kỳ, tinh lực của hấn khôi phục sẽ rõ hiện ra so với ban đầu tốt hơn rất nhiều, nguyên lai ngủ tám giờ mới có thể ngủ no, hiện tại đoán chừng bốn tiếng cũng không cần, như vậy dài đằng đặc đêm tính thế nào, ở như thế mỏng manh linh khí điều kiện dưới tu luyện Thông Thiên Quyết, đùa gì thế?

Còn không bằng đi quán bar hát, ở quán bar hoàn cảnh này, fan ca nhạc sùng bái lực sẽ phóng thích đến mãnh liệt hơn, có lẽ hiệu quả so trên đường cái sáu, bảy trăm người mạnh hơn.

Khi hắn đi vào quán bar hướng đi sân khấu lúc, bỗng nhiên có người xông lên hắn chào hỏi: "Ồi u, này không phải Lư Xung sao?"

Lư Xung nhìn người kia một chút, nhất thời trong mắt hàn quang lóe lên, vẽ đường cho hươu chạy chó săn Cầu Thế Minh!

Đời kia, Cầu Thế Minh vì leo lên thượng Đường Thiếu Vĩ, xem Đường Thiếu Vĩ theo đuổi Lý Văn Yên bị từ chối thẳng thắn, liền cấp Đường Thiếu Vĩ nghĩ kế, dùng tỷ tỷ của hắn danh nghĩa đem Lý Văn Yên lừa gạt đến hắn trong nhà, cấp Lý Văn Yên bỏ thuốc, may mà lúc đó Lư Xung nhìn bọn họ hành động quỷ dị, liền lặng lẽ theo đuổi, đến Cầu Thế Minh gia, ở Đường Thiếu Vĩ sắp đắc thủ trước, Lư Xung phá cửa mà vào, cứu Lý Văn Yên, gồm Đường Thiếu Vĩ đánh đến vỡ đầu chảy máu.

Cầu Thế Minh trước hãy cùng Lư Xung rất không hợp nhau, hiện tại cũng là lấy một bộ quái gỡ ngữ điệu: "Người trưa hôm nay bị Lý Văn Yên cự tuyệt, uống bốn bình rượu đế, còn không đã ghiền, còn muốn uống a, không sợ uống chết a!"

Lư Xung hiện tại không thèm để ý cái này hỗn cầu, nhân tiện nói: "Ta muốn đi hát, người cút ngay cho ta!"

Cầu Thế Minh lớn tiếng hét lên: "Hát? Người không đi KTV xướng, đến quán bar xướng, hát rong? Ha ha, có phải không xem người ba ba công ty phần mềm bán không được, nhanh phá sản, liền đến hát rong trợ cấp điểm gia dụng a?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nguyên lai chính là ngài a!

Lư Xung không có hé răng, hắn biết, bởi vì Đường gia từ giữa làm khó dễ, làm cho ba ba công ty trước những kia khách hàng lớn tất cả đều vì ước, tân khách hàng lại khai quật không được, hết thấy phần mềm đều rơi vào tiêu thụ đình trệ trạng thái, này cũng ảnh hưởng đến tương lai ra thị trường kế hoạch.

Hắn có lòng tin, cấp tốc trợ giúp ba ba thoát khỏi cái này hoàn cảnh khó khăn.

Bất quá, chuyện như vậy tất yếu cùng Cầu Thế Minh này chủng thuộc về Đường Thiếu Vĩ chó săn người nói sao, hắn cười khẩy, xoay người liền muốn đi.

Cùng Cầu Thế Minh ngồi cùng bàn còn có năm người, ngoại trừ Cầu Thế Minh bạn gái ở ngoài, mặt khác bốn người, phân biệt là Cầu Thế Minh hai cái tùy tùng cùng với bọn hắn bạn gái.

Cầu Thế Minh hai cái tùy tùng, là Cầu Thế Minh hắn lão tử Cầu Thanh Phong tại giới kinh doanh hai cái bằng hữu nhi tử, hoạn lộ trung người cùng thương nhân quan hệ chính là như vậy, bậc cha chú là cái gì quan hệ, cũng quyết định nhi tử đời này là cái gì quan hệ.

Trong đó một cái gia hỏa tên gọi Phương Ngọc Ngang, trong nhà có cái tiểu công ty bất động sản, thân gia có cái mấy chục triệu đi, hắn ba ba đi theo Cầu Thanh Phong cái mộng mặt sau mò điểm khu bên trong công trình làm làm, Phương Ngọc Ngang cũng cùng sau lưng Cầu Thế Minh làm hạ chó săn.

Phương Ngọc Ngang một cái lời kéo Lư Xung cổ áo, xô đẩy nói: "Minh ca nói chuyện với người đâu, người cmn điếc?"

Lư Xung hí mắt lạnh lùng nhìn Phương Ngọc Ngang: "Buông ra!"

Lư Xung thời điểm ở trường học ngoại trừ theo đuổi Lý Văn Yên thời điểm kiêu căng, thời điểm khác đều phi thường điệu thấp, cho tới ngoại trừ Cầu Thanh Phong đám thiếu số vốn là cũng là khu bên trong lãnh đạo tử nữ người biết hắn thân phận, những người khác căn bản không biết, Cầu Thanh Phong cũng không muốn cho Lư Xung làm phát thanh, bởi vì như vậy vừa đến, rất nhiều người liền đi đút lót Lư Xung mà không nịnh bợ hắn.

Phương Ngọc Ngang đương nhiên cũng không biết, liền kế tục xô đẩy Lư Xung: "Ta cmn liền không buông tay!"

Lư Xung dùng một cái một cái tát, đem Phương Ngọc Ngang tát lật trên đất, sau đó lạnh lùng liếc Cầu Thế Minh một chút: "Quản hảo người cầu!"

Phương Ngọc Ngang từ dưới đất bò dậy đến, liền muốn nhấc lên ghế đập Lư Xung.

Cầu Thế Minh sợ hết hồn, vội vã đem Phương Ngọc Ngang kéo, ghé vào lỗ tai hắn nói ra: "Kia gia hỏa có lai lịch, đừng kích động!"

Phuong Ngọc Ngang nghi hoặc mà nhìn Cầu Thế Minh: "Hắn có lai lịch, vì sao còn đến hát rong đây?"

Cầu Thế Minh lắc lắc đầu: "Ta cũng rất buồn bực, lẽ ra coi như hắn ba ba công ty chuyện làm ăn không được, nhưng cũng có thể nuôi sống được nỗi hắn, nhưng hắn vì cái gì muốn hát rong đâu, lần trước ta trải qua hoa và chim thị trường thời điểm, nhìn thấy hắn ôm một cái đàn ghita, hát hai thủ ca, không thể không nói, hàng này hát còn là thật dễ nghe!"

Cái này thời điểm, Phuong Ngọc Ngang bạn gái Tiêu Tịnh reo lên: "Cho dù tốt nghe cũng là cái hát rong! Hơn nữa còn đánh người, dã man, thô lỗ! Liên hắn này chúng người cũng xứng ưa thích Lý Văn Yên!"

Cầu Thế Minh dựa vào Tiêu Tịnh tán thưởng gật gù: "Hắn xác thực không xứng ưa thích Lý Văn Yên!"

Cầu Thế Minh cũng ưa thích Lý Văn Yên, nhưng bị Lý Văn Yên cự tuyệt một lần sau, hắn liền rút trở lại, không có như Lư Xung như vậy không ngừng kiên nhẫn biểu lộ.

Mỗi khi Cầu Thế Minh nhìn thấy Lư Xung hướng Lý Văn Yên biểu lộ, đều thập phần lo lắng Lý Văn Yên sẽ đáp ứng Lư Xung, may mà Lý Văn Yên mỗi lần đều phi thường quyết đoán cự tuyệt Lư Xung, khiến hắn không lo lắng như vậy, nhưng hôm nay Lý Văn Yên cùng Lư Xung chuyển động cùng nhau phi thường kỳ quái, cùng thường ngày cực kỳ bất đồng, trong lòng hắn nhất thời vang lên cảnh báo.

Chân chính không xứng ưa thích Lý Văn Yên vừa vặn chính là Cầu Thế Minh, đời kia, làm Cầu Thế Minh biết Đường Thiếu Vi mê mẩn Lý Văn Yên sau khi, hắn vì được Đường Thiếu Vi thương thức, vậy mà hiền kẻ cấp Lý Văn Yên hạ mê được, loại cặn bã này không xứng ưa thích bất kỳ nữ nhân nào.

Lư Xung tìm tới quán bar quản lý, lễ phép hỏi: "Xin hỏi ta có thể trong này hát sao?"

Cái kia quản lý hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, giữ lại râu cá trê, tóc choàng vai, trong miệng ngậm một điếu thuốc, ngẩng đầu chân bắt chéo, vừa còn sờ soạng một cái bia muối cái mông, bị Lư Xung đánh nhả hứng, liền liếc Lư Xung một chút, lờm một cái: "Chúng ta không thiếu ca sĩ, nơi nào mất mẽ đi nơi đó ở lại đi!"

Nếu người ta không muốn mời, Lư Xung cũng không có thể ngạnh đánh người ta một trận buộc người ta thỉnh mình đi, xoay người liền đi hướng đại môn.

Lúc này,

Có mấy người mở cửa, dẫn đầu một người, hơn ba mươi tuổi, mặt chữ quốc, râu ria xồm xàm, đeo bộ mắt kính gọng đen, một con tóc choàng vai, ăn mặc bì khổ, quả thực là phiên bản Ôn Bằng, thỉnh linh chính là Lư Xung trước gặp phải cái kia quán com lão bản.

Cái kia quán com lão bản bồi tiếp một người, người kia ngoài ba mươi tuổi, thân hình cao to lớn, lông mày rậm mắt to, chỉ là trên mặt có khối dài một tắc vết đao, lộ ra hắn có chút dữ tợn hung tàn, kia người mặc một bộ hắc áo somi, áo somi cúc áo mở ra hai viên, lộ ra ngực một cái hình xăm, rõ ràng là một cái dữ tợn màu xanh đầu sói.

Cái này người phía sau theo bốn cái cao to khôi ngô nam tử, mỗi cái người đều cắt tóc húi cua, ăn mặc màu đen áo thun, trên cánh tay cũng đều xăm lên một con sói.

Cái kia quán com lão bản bồi tiếp cẩn thận: "Sói ca, ngươi xem ta quán bar này, chuyện làm ăn cũng không tệ lắm, chính là thường thường có người say rượu gây sự quấy rối, ảnh hưởng chuyện làm ăn, sau đó có ngài Thanh Lang bang che chắn, vậy ta liền yên tâm rồi!"

Cái kia sói ca cười hi hi: "Chỉ cần Vương lão bản sau đó mỗi tháng đem bảo hộ phí đúng hạn giao cho ta, bảo đảm ngươi nơi này bình an! Được rồi, Vương lão bản, ta cùng mấy cái huynh đệ đi uống rượu, ngươi đi làm gì đi!"

Wương lão bản trực tiếp hướng về phòng quản lý đi đến, đi mấy bước, trên mặt lộ ra vẻ mặt vui mừng: "Tiểu huynh đệ, thật là vừa vặn, lại gặp phải ngươi rồi!"

Lư Xung cười nói: "Wương lão bản, không nghĩ tới ngươi chuyện làm ăn làm rất lớn a, một cái quán com, lại một cái quán bar."

Wương lão bản cười khổ nói: "Kỳ thực đều dựa vào cười cái hảo lão bà, tiểu huynh đệ, đừng Vương lão bản Vương lão bản, ta gọi Vương Hải Phong, ngươi gọi ta Phong ca đi, tiểu huynh đệ, ngươi tên là gì?"

Lư Xung cười nói: "Ta gọi Lư Xung."

Wương Hải Phong cười híp mắt nhìn Lư Xung: "Lư huynh đệ, ngươi đến phao bar a, ta khuyên ngươi, còn nhỏ tuổi không muốn uống quá nhiều rượu, đem cô hòng phao hồng rồi có thể không tốt."

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta không phải đến uống rượu, ta chính là đến hát, cơ mà nơi này quản lý nói bọn hắn không thiếu ca sĩ, khiến ta nơi nào mất mẽ đi nơi đó ở lại, ta đã nghĩ tìm cái mất mẽ địa phương ở lại."

Wương Hải Phong sững sờ một chút, tiếp đó giận dữ, mang theo Lư Xung, trở về phòng quản lý, đi tới cái kia râu cá trê thanh niên trước mặt, dùng một cái một cái tát, đánh vào kia gia hỏa trên đầu: "Có mất không trông đồ vật, khiến ngươi xem quán bar, quán bar đều bị ngươi phá hủy!"

Cái kia râu cá trê thanh niên sững sờ mà nhìn Vương Hải Phong: "Anh rồ, ngươi vì sao đánh ta a!"

Vương Hải Phong chỉ vào Lư Xung, đối em vợ nói ra: "Người xem được rồi, chính là hắn, tại chúng ta quán com trước cửa xướng hai thù ca hấp dẫn hơn ngàn người, người lại vẫn dám hống hắn! Mãng người có mắt không trông đều là nhẹ!"

Vương Hải Phong em vợ nhất thời sáng mắt lên, vội vàng hướng Lư Xung xây ra cười tươi như hoa: "Nguyên lai chính là ngài a, vừa nãy ta có mắt không trông, có bao nhiêu đắc tội, mời ngài bao dung, ta bây giờ lập tức đem tên kia đánh xuống đài, khiến ngài tiến lên!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: « đột nhiên rất nhớ người »

Trên đài mặt có cái tiểu thanh niên hiện đang nhảy mất xướng: "Một năm có 365 cái mặt trời mọc, ta đưa người 365 cái chúc phúc. . ."

Phía dưới đài thật nhiều khách nhân dồn dập mắng: "Cút! Lăn xuống đi! Bình thường người kia mỗi ngày đưa chúc phúc, đã đưa quá nhiều, người cmn cũng đừng đưa!"

Cái kia tiểu thanh niên nhất thời tay chân luống cuống.

Vương Hải Phong em vợ vội vã hò hét: "Tranh thủ lăn xuống đền! Mắt mặt xấu hổ!"

Kia tiểu thanh niên từ trên đài chạy xuống, lật lên mí mắt hỏi: "Lão bản, ta xướng có thể không so nguyên xướng kém a, vì cái gì khiến ta xuống đài?"

Vương Hải Phong sầm mặt lại: "Tại quán bar bên trong xướng xuân văn ca, người là cảm thấy chúng ta quán bar chuyện làm ăn quá tốt rồi sao?"

Kia tiểu thanh niên dày mặt nói: "Ta tốt xấu cũng hát vài câu, tiền kia thế nào cũng phải cho ta kết chứ?"

Vương Hải Phong từ trong bao tiền lấy ra hai trăm khối, ném cho cái kia tiểu thanh niên: "Cầm tiền tranh thủ cút!"

Kia tiểu thanh niên vốn là tướng chửi bới vài câu, chợt nhìn thấy bên cạnh Sói ca đám người hung ác nhìn hắn, vội vã nắm lấy tiền chạy.

Lư Xung từ trên giá gỗ xuống một cái đàn ghita, gảy mấy lần dây đàn, nhìn khắp bốn phía, phát hiện hầu như hết thấy khách nhân đều tại uống rượu tán gẫu, đều không có xem hắn.

Ngoại trừ Vương Hải Phong tràn ngập ước ao ánh mắt ngoại, cũng chỉ có Cầu Thế Minh, Phương Ngọc Ngang đám người đầy cỏi lòng ác ý ánh mắt, xem ra, trải qua mấy cái hồngбет ca sĩ sau khi, các khách nhân đối Lư Xung cũng không ôm bất kỳ chờ mong.

Lư Xung nhìn khắp bốn phía, cũng không phải xem có hay không tại xem hắn, mà là đang quan sát quán bar chủ lưu đoàn người.

Liếc nhìn một đám, hắn phát hiện, cái này bên trong quán rượu chủ lưu đoàn người tập trung tại hơn hai mươi tuổi, đại đa số đều mới ra trường học, như vậy có mấy thù ca rất thích hợp xướng cấp bọn hắn nghe.

Hắn trước tiên hát một cái có thể lập tức khiến đại gia đại nhập tiến vào ca: "Ngày mai người là có hay không sẽ nhớ tới, hôm qua người viết nhật ký. Ngày mai người là có hay không còn ghi nhớ, đã từng hay khóc nhè người. Các thầy giáo đều nhớ không nổi, giải không ra câu hỏi người. Ta cũng là ngẫu nhiên lật ảnh chụp, mới nhớ tới ngồi cùng bàn người. Ai cười đa sầu đa cảm người, ai nhìn người nhật ký, ai đem người tóc dài bàn lên, ai làm cho người áo cưới. . ."

Tại Lư Xung đè nén, u buồn, mang theo tang thương, rất có cảm xúc thanh âm diễn dịch dưới, mặc dù đàn ghita giai điệu rất giản đơn, ca từ rất đơn giản, y nguyên làm nổi lên rất nhiều đáy lòng người sóng ngầm.

Dần dần, các khách nhân đều dừng lại trò chuyện, dồn dập đưa ánh mắt tập trung tại trên sân nhảy cái kia ăn mặc tây trang màu đen trên người thiếu niên.

"Người từ trước đều là rất cẩn thận, hỏi ta mượn nửa khối cái tẩy, người cũng từng trong lúc vô tình nói tới, ưa thích cùng với ta, khi đó trời đều là rất lam, tháng ngày tổng trải qua quá chậm, người luôn nói tốt nghiệp xa xa khó vơi, đảo mắt liền ai đi đường nấy. . ."

Lư Xung băng ghi âm trải qua điều chỉnh sau, âm vực cực kỳ rộng rãi, vừa có thể xướng « ta tin tưởng » như vậy nam cao âm, cũng có thể xướng ra « ngồi cùng bàn người » như vậy nam giọng thấp.

Hắn đè nén tang thương giọng hát, khiến này thủ ca phảng phất có cổ ma lực, vừa chuẩn, tỉnh lại mọi người thanh xuân ký ức, những kia chìm ở đáy lòng các loại chung quy đột nhiên xông lên đầu, mơ hồ khuôn mặt bắt đầu rõ ràng, xa lạ thanh âm dần dần âm tắt.

Trong khoảng thời gian ngắn, toàn bộ sân bãi đều rơi vào hoàn toàn yên tĩnh, mọi người lắng lắng mà nghe Lư Xung hát, hồi ức bản thân ngây ngô, hồ đồ, đơn thuần, mỹ hảo trường học thời gian.

Xướng này thủ ca thời điểm, Lư Xung cũng tập trung vào cảm tình, hắn cảm nhận trung cái kia ngồi cùng bàn chính là Lý Văn Yên, mặc kệ ca từ bên trong miêu tả phù không phù hợp Lý Văn Yên vốn hình tượng, nhưng loại kia hồn nhiên tình cảm là một dạng.

Hắn âm sắc, ca kỹ vốn là nằm ở cái này thời đại trình độ cao nhất, lại tập trung vào cảm tình xướng này thủ ca, lại như dòng nước nhỏ róc rách chảy xuôi đến mọi người trong lòng, vốn là mọi người trong lòng ẩn sâu sóng ngầm càng ngày càng rõ ràng, rất nhiều người ức chế không được đối trước kia quyền luyến, hoài niệm, đồ mắt, lệ nóng doanh trông.

Làm mọi người chìm đắm với loại kia ưu thương tâm tình, bọn hắn khả năng cần càng nhiều rượu, rất nhiều người mang theo bình rượu, đồ mắt, trong miệng thì thảo nói nói: "Ta nghĩ tới ta mới tình đầu, không biết nàng hiện tại ở nơi nào,

Trải qua có được hay không. . ." Liền quán bar rượu lượng tiêu thụ rõ ràng đề thăng.

Quán bar lão bản Vương Hải Phong vỗ vỗ hắn em vợ vai: "Thấy được chưa, thỉnh một cái nhất lưu ca sĩ là cỡ nào đáng tin a!"

Hắn em vợ nhớ tới bản thân vừa nãy còn muốn đem Lư Xung đuổi đi, không khỏi hồ thẹn không đất dung thân.

Một khúc ca xướng xong, hiện trường vang lên một mảnh tiếng vỗ tay: "Xướng đến quá tốt rồi, so lão Lang cũng còn tốt!"

"Nghe được ta đều khóc! Một thủ lão ca đều có thể xướng đến như thế cảm động, người anh em này tiếng ca quá có cảm xúc rồi!"

"Rất tưởng tiếp tục nghe hắn hát một bài a!"

Hiện trường tiếng vỗ tay cũng không phải đặc biệt nhiệt liệt, bởi vì phần lớn người đều chìm đắm tại loại kia ưu thương tưởng niệm tâm tình bên trong, không lo được than thở Lư Xung ca kỹ, nhưng dù cho như thế, Lư Xung y nguyên có thể nhìn thấy, có hơn trăm người trên người bay lên màu vàng nhạt hào quang, từ từ tràn vào hắn thân thể.

Làm Lư Xung phát huy Giải Trí Tu Tiên Quyết sau khi, một người đối Lư Xung có tán thưởng, sùng kính, sùng bái tình cảm lúc, không nghị luận không nói ra, người kia sùng bái lực đều sẽ dâng tới Lư Xung, lại như một người sùng bái một ít thần linh lúc, chỉ ở trong lòng yên lặng ghi nhớ, những kia thần linh y nguyên có thể được hắn tín ngưỡng lực.

Một khúc ca xướng xong, Lư Xung xem đại gia vẫn còn đang này loại tưởng niệm tâm tình bên trong, đại gia không muốn từ này loại tâm tình bên trong đi ra, như vậy liền để đại gia càng sa vào một điểm đi.

Một hồi leng keng đàn ghita tiếng vang lên, tùy theo Lư Xung trong trẻo, u buồn, rất có từ tính thanh âm vang lên: "Sợ nhất không khí đột nhiên an tĩnh, sợ nhất bằng hữu đột nhiên quan tâm, sợ nhất hồi ức đột nhiên cuộn cuộn, quên đau không lắng lại, sợ nhất đột nhiên nghe được tin tức của người.

Tưởng niệm nếu như sẽ có thanh âm, không muốn đó là bi thương gào khóc, chuyện đến nước này, rốt cục khiến bản thân thuộc về chính ta, chỉ còn nước mắt còn không gạt được bản thân." Khúc nhạc dạo, hắn thanh âm thả đến mức rất nhẹ, ung dung tự thuật một đoạn tâm tình.

Mọi người lúc này dồn dập đưa mắt tập trung tại trên sân nhảy cái kia ăn mặc tây trang màu đen thiếu niên, nghị luận: "Này thủ ca, ta làm sao chưa từng nghe tới?"

"Ta cũng chưa từng nghe tới, bắt quá, hắn thanh âm hào dễ nghe, không thể ngăn cản tiến vào trong lòng."

"Đúng vậy, có thể hay không là hắn nguyên sang, thật sự hào dễ nghe, vậy thì nghe tiếp."

"Đột nhiên rất nhớ người, người sẽ ở nơi nào, trải qua vui sướng hay là oan ức.

Đột nhiên rất nhớ người, đột nhiên sắc bén hồi ức, đột nhiên mơ hồ con mắt.

Chúng ta như một thủ xinh đẹp nhất ca khúc, biến thành hai bộ bi thương bóng lưng.

Vì cái gì người, dẫn ta đi qua khó quên nhất lẽ hành, sau đó lưu lại đau nhất vật kỷ niệm. . .

Chúng ta, như vậy ngọt, như vậy đẹp, như vậy tin tưởng, như vậy điên, như vậy nhiệt liệt đã từng, vì sao chúng ta còn là muốn chạy về phía riêng phần mình hạnh phúc cùng tiếc nuối trung già đi. . ."

Xướng tới đây, Lư Xung thanh âm một đoạn cao hơn một đoạn, tình cảm cũng là một đoạn so một đoạn dồi dào. . .

Xướng đến cuối cùng câu nói kia, hắn không khỏi nhớ tới năm đó cái này mùa hè, hắn cùng nàng tao ngộ nhân sinh biến đổi lớn, nhân sinh tới đâm nhói lạnh giá, bọn hắn đồng bệnh tương liên, lẫn nhau sưởi ấm, sau đó nhưng càng đi càng xa, rốt cục phân cách tại hai cái thế giới, nước mắt vậy mà không

tự chủ được, tràn mi mà ra.

Cái này thời điểm, phía dưới khách nhân từ lâu khóc thành một mảnh.

Đại nhập cảm siêu cường ca từ, tại Lư Xung hết sức thâm tình diễn dịch dưới, lại như một cái sắc bén đao, đâm trúng bọn hấn mềm mại nhất buồng tim, bọn hấn càng là đem mình trải qua mô phỏng tại ca khúc bên trong, phát hiện cảm động lây, phảng phất tại xướng bản thân ái tình cổ sự, sau đó lệ rơi đầy mặt.

Cái này thời điểm, quán bar ngoài cửa, một cái thanh lệ nữ hài, lệ rơi đầy mặt, nước mắt như mưa, quyến rũ mê người.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Dừng « bởi vì yêu cho nên yêu » biểu lộ

Cái kia thanh lệ nữ hài bên cạnh có cái chừng bốn mươi tuổi phụ nhân, cau mày hỏi: "Tiểu Yên, này thủ ca thích hợp những kia từng có thất tình trải qua người nghe, người cho tới bây giờ không có nói qua yêu đương, khóc cái gì khóc?"

Cái kia thanh lệ nữ hài chính là Lý Văn Yên, nàng cùng nàng mụ mụ buổi tối đi một cái thân thích gia làm khách, trở về hơi trễ, trải qua cái này quán bar, nàng bỗng nhiên nhìn thấy Lư Xung hiện đang trên đài hát, liền không tự chủ được, nghỉ chân lắng nghe.

Tuy rằng quán bar rất âm ỉ, nhưng Lư Xung thanh âm trong trẻo sục sôi, lực xuyên thấu cực cường, nàng đứng ở ngoài cửa, y nguyên nghe được rõ ràng rành rành.

Mạc danh địa, nàng có loại cảm giác kỳ diệu, nàng cảm thấy, Lư Xung xướng « ngồi cùng bàn người » là xướng cho nàng, « đột nhiên rất nhớ người » cũng là xướng cho nàng, tuyệt đối không phải xướng cấp hiện trường những kia khán giả, nàng cũng nói không rõ ràng loại cảm giác đó từ đâu mà đến, có lẽ là này hai năm qua, Lư Xung chỉ thích nàng một người, coi như có rất nhiều cô gái xinh đẹp hướng Lư Xung biểu lộ, hấn đều coi như không có gì.

Lư Xung xướng « ngồi cùng bàn người » thời điểm, Lý Văn Yên cảm giác còn không phải rất mãnh liệt, cơ mà (có thể) nghe được « đột nhiên rất nhớ người », tự tự nhập năng tâm, khiến nàng không khỏi Mạc danh địa có loại rất cảm giác huyền diệu, có lẽ nàng cùng Lư Xung đời trước liền nhận thức, nàng cùng Lư Xung đã từng trải qua một đoạn khắc cốt ghi tâm ái tình sau đó nhưng chia ly, nàng y nguyên nói không rõ ràng này chừng cảm giác từ đâu mà đến, nhưng chính là Mạc danh địa có này chừng cảm giác.

Khi nàng nghe được Lư Xung xướng đến câu kia "Vì cái gì người, dẫn ta đi qua khó quên nhất lữ hành, sau đó lưu lại đau nhất vật kỷ niệm . . ", vành mắt nàng bỗng nhiên liền bắt đầu đỏ, làm Lư Xung xướng đến "Chúng ta, như vậy ngọt, như vậy đẹp, như vậy tin tưởng, như vậy phong (điên), như vậy nhiệt liệt đã từng, vì sao chúng ta còn là muốn chạy về phía riêng phần mình hạnh phúc cùng tiếc nuối trung già đi" thời điểm, nàng vậy mà cùng hấn đồng thời lệ nóng doanh trùng.

Nàng rơi lệ hoàn toàn là không kim lòng được, nàng căn bản là không có cách không chế, thật giống toàn bộ cảm tình ràng buộc đều bị Lư Xung tiếng ca dẫn dắt.

Khi nàng mụ mụ nghi vấn lúc, Lý Văn Yên lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Ta cũng không biết, có lẽ là cảm thấy ca khúc bên trong cái kia nam hài yêu đến quá khổ đi!"

Nói xong câu đó, Lý Văn Yên trong lòng bỗng nhiên nhấc lên sóng lớn, nàng trước đây chưa từng có nghe qua này thủ ca, này thủ ca không sẽ là Lư Xung chính mình tả đi, cái kia nam hài chính là hấn chính mình đi, nàng trước đây vẫn theo thói quen cự tuyệt hấn biểu lộ, nhưng xưa nay không nghĩ tới, hấn yêu bản thân yêu đến có nhiều luy có nhiều khổ, có lẽ toàn bộ Thanh Dương một cao đối một người biểu lộ trăm lần còn kiên nhẫn địa kể tục biểu lộ người chỉ có hấn đi, có lẽ toàn bộ Thanh Dương một cao liên tục 100 lần cự tuyệt một người biểu lộ người chỉ có nàng chứ?

Nàng lặng lẽ làm cái quyết định, xem ở hấn cứu ba ba phần thượng, xem ở hấn đáp ứng giúp mình học bỏ tức toán học phần thượng, sau này mình liền đối hấn hơi hơi khá một chút đi, liền hảo một tí tẹo như thế.

Cơ mà (có thể) trong lòng nàng lại bỗng nhiên xoắn xuýt lại, bản thân ba ba mụ mụ cùng hấn ba ba mụ mụ tất cả đều không hợp nhau, tuy rằng cùng ở ở một cái nơi ở lâu, nhưng lúc nào cũng cả đời không qua lại với nhau, bản thân nếu để cho hấn giúp mình học bỏ tức toán học, nhất định sẽ bị ba ba mụ mụ mắng chết!

Lý Văn Yên mụ mụ lôi kéo nàng cánh tay: "Tiểu Yên, đều hơn mười một giờ, chúng ta nhanh đi về, ngày mai người còn muốn đi học đây!"

Lý Văn Yên lắc lắc đầu, bướng bỉnh nói ra: "Mẹ, ta còn muốn tiếp tục nghe một thủ."

". . . Tôi đập đời này đã quyết tâm bản thân qua, không có ngại, rồi lại đột nhiên, nghe được ngại tin tức. . ."

Một khúc ca xướng xong, tiếng vỗ tay sấm dậy.

Nương theo tiếng vỗ tay, còn có sắp tới hai trăm cái màu vàng nhạt hào quang từ từ bay lên, dâng tới Lư Xung.

Cái này thời điểm, có người lớn tiếng hỏi: "Chúng ta chưa từng có nghe qua này thủ ca, này thủ ca là ngại tả sao?"

Này câu nói hỏi Lư Xung đau điểm, hẳn tại đời kia Tu Tiên Giới mặc dù là tu tiên kỳ tài, nhưng ở văn nghệ sáng tác phương diện nhưng là trăm phần trăm không hơn không kém hạng xoàng xĩnh, hẳn đã từng thử nghiệm bản thân sáng tác tiểu thuyết, ca khúc, kịch bản phim, phim truyền hình bản, cuối cùng tất cả đều không bị đại chúng tiếp thu, cuối cùng hẳn phi thường bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là mượn dùng Địa Cầu thượng những kia kiệt xuất người sáng tác môn kiệt tác.

Đời này, y nguyên như vậy, hẳn có thể đem những kia tác phẩm diễn dịch đến tài nghệ đỉnh phong cùng tình cảm đỉnh phong,

Cơ mà (có thể) khiến hẳn nguyên sang một cái thượng giai tác phẩm, vậy cũng muốn hẳn mệnh, hẳn còn chỉ có thể kế tục mượn dùng tác phẩm của người khác.

Lại như tại cái này năm 1997, hẳn mượn dùng chính là đời kia năm 1997 đến 2017 năm kia hai mươi năm Địa Cầu thượng tác phẩm ưu tú, bất kể là tiểu thuyết, ca khúc, kịch bản còn là cái gì khác nguyên sáng tác phẩm.

Hẳn biết như vậy không đúng, nhưng hẳn có thể thế nào, hẳn hết sức bất đắc dĩ a, ai bảo hẳn là nguyên sang phế vật đây.

« đột nhiên rất nhớ ngại » là năm tháng thiên biểu diễn một ca khúc, do a Tin đồn từ phổ nhạc, thu nhận tại năm tháng thiên năm 2008 phát hành chuyên tập « sau thời kỳ trường thành thơ » trung.

Hiện tại, Lư Xung chỉ có thể nói: "Là, là ta đồn từ phổ nhạc nguyên sáng tác phẩm."

Phía dưới phát sinh một hồi chà chà tán thưởng thanh: "Xướng đến như vậy hảo, hơn nữa còn có thể nguyên sang, quá có tài hoa rồi! Quá tuần tú rồi!"

Cái này thời điểm, Lư Xung bỗng nhiên nhìn thấy nguyên lai những kia từ từ bay lên màu vàng nhạt hào quang bỗng nhiên trở nên càng tốt đẹp hơn chói mắt, lại tràn vào hẳn thân thể.

Lư Xung rõ ràng, này là mọi người biết được này thủ ca là hẳn nguyên sang, đối hẳn sùng bái trình độ tăng cường.

Ngoài cửa Lý Văn Yên mặt cười ửng đỏ, trong lòng âm thầm vui sướng: "Ta đã nói rồi, này thủ ca chính là hẳn nguyên sang, cùng kia thủ « một lần liền hảo » một dạng, đều là viết cho ta?"

Cái này thời điểm, Lư Xung phảng phất có chủng tâm tính tự cảm ứng một dạng, bỗng nhiên nhìn thấy Lý Văn Yên liền đứng ở quán bar ngoài cửa, cười duyên thiên hê, đang ngóng nhìn hẳn, bên cạnh cái kia bộ dạng cùng với nàng phảng phất một cái khuôn mẫu đi ra trung niên nữ nhân hẳn là chính là nàng mụ mụ đi.

Này lúc, phía dưới khán giả bày tình sục sôi, cùng hô lên: "Trở lại một thủ!" "Trở lại một thủ!"

"Được! Trở lại một thủ ta nguyên sang ca khúc « bởi vì yêu cho nên yêu », này thủ ca hiến cho vị kia ta biểu lộ 100 lần bị nàng cự tuyệt 100 lần mà ta còn đang điên cuồng yêu nàng nữ hài." Lư Xung gảy đàn ghita hợp âm, một hồi âm vang đánh thép đàn ghita tiếng vang lên.

Sau đó, Lư Xung trong trẻo sục sôi lại rất có có từ tính thanh âm vang lên: "Không phải vì cái gì báo lại, cho nên quan tâm. Không phải vì cái gì ngày mai, cho nên chờ mong. Bởi vì ta là một người, chỉ có thể đối cảm giác thẳng thắn.

Chẳng qua vì ngại một câu nói, ta toàn thân đung đưa. Chẳng qua vì một cái nụ cười, yêu liền tồn tại. . ."

Đời kia, rất nhiều người đối tạ rất phong có phiến diện, cảm thấy hẳn là dựa vào lão tử, cá tính hoặc là vương phi, trên thực tế, chân chính nghe qua hẳn âm nhạc người, sẽ chân tâm tôn trọng hẳn, hẳn là cái chân tâm làm âm nhạc người, hơn nữa siêu có tài hoa.

Bất luận là ba năm sau, còn là hiện tại, loại phong cách này âm nhạc, đối với đương thời âm nhạc truyền thống đều là một loại xung kích, xung kích màng nhĩ của người ta, xung kích người cảm tình.

Người ở dưới đài môn tất cả đều này phiên thiên, cái này thời đại nào có như vậy ca khúc, từ lâu mất hứng loại kia xuân văn thức ca khúc nhịp điệu đắm người, đã sớm như đối như khát địa chờ đợi này chúng tân rock and roll âm nhạc.

Làm Lư Xung xướng lần thứ hai điệp khúc thời điểm, đã có người theo hát lên: "Những kia nghĩ quá nhiều người, sinh thời đều sẽ không hiểu, bởi vì yêu cho nên yêu, ôn nhu không chịu nổi an bài!"

Vui vẻ như vậy nhanh, không cần chờ đến lẫn nhau thương tổn.

Bởi vì yêu cho nên yêu, cảm tình không cần đem ra hùng hồn!

Ai cũng không cần cho ta một cái mỹ hảo thời đại, ta muốn người hiện tại!"

Trong cửa đám người này phiên thiên, mà xúc động to lớn nhất, nhưng là ngoài cửa Lý Văn Yên.

Lư Xung đã rõ ràng nói rồi này thủ ca chính là viết cho nàng, ca bên trong loại kia chấp nhất mê đều là xướng cho nàng, đồng thời nói cho nàng tại yêu trước mặt đừng nghĩ quá nhiều, lo lắng quá nhiều, yêu một người chỉ có một cái lý do, kia chính là bởi vì yêu cho nên yêu.

Trước đây Lư Xung là âm si, chưa từng có dùng hát đến cho Lý Văn Yên biểu lộ.

Hiện tại, hắn hát, hơn nữa là này chủng lực trùng kích cực cường ca khúc, cấp Lý Văn Yên biểu lộ.

Lý Văn Yên trong khoảng thời gian ngắn tay chân luống cuống, mặt cười đỏ chót, điểm nức như học trò.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Xung ca!

Cái này thời điểm, quán bar khách bên trong đều ý thức được, Lư Xung hát thời điểm, ánh mắt không phải nhìn bọn hắn, mà là nhìn ngoài cửa.

Thật là nhiều người đều theo Lư Xung ánh mắt nhìn phía ngoài cửa, tất cả đều nhìn thấy Lý Văn Yên, liền dồn dập than thở: "Thật là đẹp nữ sinh, hảo thanh thuần, hảo có khí chất, chẳng trách cái này tiểu soái ca biểu lộ 100 lần còn điên cuồng yêu nàng!"

"Xem kia trang điểm, còn giống như là nhà giàu nữ. Kia tiểu soái ca ánh mắt không tệ lắm!"

"Nếu như ta mới tình đầu có như thế đẹp đẽ, không cho phép ta cũng có thể như kia tiểu soái ca như vậy có tài hoa!"

Có cái xem trò vui không chê sự tình đại gia hóa bỗng nhiên đứng lên hô: "Hai người bọn họ hảo xứng a! Đến, chúng ta đồng thời cấp bọn hắn đánh tiếp sức, một, hai ba, có tình người sẽ thành thân thuộc! Yêu sớm vạn tuế!"

Hơn 100 người đồng thời hô lớn: "Có tình người sẽ thành thân thuộc! Yêu sớm vạn tuế!"

Lý Văn Yên nghe được bên trong tiếng bàn luận cùng tiếng kêu gào, da thịt trắng như tuyết càng thêm đỏ bừng, tình xảo khuôn mặt kiều diễm ướt át.

Lý Văn Yên mụ mụ cái này thời điểm mới nhận rõ quán bar trên sân nhảy người đang hát là ai, được nghe lại quán bar bên trong tiếng kêu gào, nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ, khí đồ đồ địa lôi kéo Lý Văn Yên đi ra: "Hóa ra là Lư Đăng Vân thắng nhóc, mụ mụ tuyệt đối sẽ không đồng ý các người cùng nhau!"

Lý Văn Yên lần thứ nhất gặp phải như vậy lăng mạn trận chiến, xấu hổ không thể chi, cả người đầu đều là ngất ngất, bị nàng mụ mụ lôi kéo, té ngã nước chảy địa đi về nhà.

Hai mẹ con này trở lại sau đó, khẳng định là một hồi vấn hỏi, tạm thời không nói.

Lư Xung nhìn Lý Văn Yên đi xa bóng lưng, sững sờ xuất thần, cũng không biết nàng có thích hay không bản thân như vậy, lộ liễu như vậy có thể hay không chữa lợn lành thành lợn què.

Dù cho sống thêm ra 220 năm tâm lý tuổi, nhưng ở tình yêu chân thành trước mặt, hắn dường như vẫn là ban đầu cái kia hồ đồ thiếu niên.

Cái này thời điểm, từ hiện trường sắp tới hơn 200 người trên người từ từ bay lên màu vàng nhạt hào quang khiến hắn tâm tư trở lại quán bar bên trong.

Hắn vui mừng phát hiện, lần này màu vàng nhạt hào quang so vừa nãy càng nồng càng sáng hơn.

Điều này nói rõ, đại gia đối hắn sùng bái trình độ lại tăng thêm, bởi vì này thủ ca là hắn nguyên sang, là xướng cấp hắn ái mộ nữ sinh, hắn cấp cái kia nữ sinh biểu lộ 100 lần còn kể tục biểu lộ, điều này làm cho bọn hắn phi thường kính phục Lư Xung dũng khí cùng nghị lực.

Điều này làm cho Lư Xung có một cái phát hiện mới, nguyên lai mọi người sùng bái một người, không đơn thuần là bởi vì người đó có tài hoa, nếu như

người kia nhân cách trên có đáng giá sùng bái tôn kính địa phương, như thường có người sùng kính hần.

Xem ra, hần sau đó không chỉ muốn biểu hiện ra bản thân tài hoa, càng muốn thể hiện ra bản thân tính cách bên trong khiến người kính phục địa phương, đến sâu sắc thêm đại gia đối hần sùng bái.

Cái này thời điểm, quán bar Vương Hải Phong lặng lẽ đi tới, hỏi: "Lư huynh đệ. . . Không, Xung ca, ngươi có thể hay không lại xướng hai thủ ca? Liền đem ngươi ngày nào đó ở quán cơm trước xướng kia hai thủ ca lại xướng một lần?"

Lư Xung thấy buồn cười: "Ngươi lớn hơn ngươi mười mấy tuổi đâu, gọi ta Xung ca, không quá thích hợp chứ?"

Tuy rằng hần tâm lý tuổi tác là hơn 200 tuổi, nhưng sinh lý tuổi tác dù sao chỉ có mười tám tuổi, nếu như biểu hiện ra hơn 200 tuổi lòng dạ, lão luyện, không những là thân nhân bằng hữu hết sức không thích ứng, e sợ ngay cả hần chính mình đều cảm thấy khó chịu.

Kỳ thực, nói hần tâm lý tuổi tác hơn 200 tuổi, cũng không chính xác, bởi vì tại Tu Tiên Giới hai trăm thâm niên bên trong, hần một lòng tu tiên, nhàn rỗi thời gian cũng là học tập những khoa học tự nhiên tri thức đến xúc tiến tu tiên, cuối cùng hai mươi năm tuy rằng làm ngôi sao giải trí, cũng là cực kỳ đơn thuần, kia hai trăm năm, phần lớn thời điểm, hần đều là một người qua, tâm lý tuổi tác là nằm ở đình trệ trạng thái.

Luân lên lòng dạ, cáo già, đoán chừng hiện tại Lư Xung khả năng còn không bằng một cái tại hoạn lộ dốc sức làm hơn mười năm trung niên nam tử. Đương nhiên, Lư Xung cũng không cùng bọn hần so lòng dạ, cáo già, làm thực lực đến trình độ nhất định, những kia cổ làm ra về lòng dạ sẽ lộ ra phi thường buồn cười.

Nói chung, hiện tại Lư Xung coi như bản thân hoàn toàn sống lại, liền lấy mười tám tuổi cả người trạng thái gặp người, lớn như vậy gia sẽ không cảm thấy đột ngột, hần chính mình cũng sẽ cố tất cả làm lại mới mẻ cảm.

Vương Hải Phong một mặt sùng kính nói ra: "Xung ca, lấy ngươi tài hoa cùng tướng mạo, tương lai nhất định có thể trở thành đại minh tinh, chúng ta này văn nghệ quyền người, xưng hô xưa nay là lấy tài hoa cùng địa vị đến luận, không phải lấy tuổi tác đến luận. Tương lai không chỉ ta ở độ tuổi này nhân xưng hô ngươi làm Xung ca, tương lai so ta lớn tuổi rất nhiều người cũng sẽ tôn xưng ngươi làm Xung ca, ngươi từ hiện tại liền bắt đầu thói quen đi!"

"Được rồi, " Lư Xung cười nhạt: "Chẳng qua một cái xưng hô thôi, ngươi yêu làm sao gọi đều được. Ta hiện tại liền đem kia hai thủ ca lại xướng một lần."

Hiện tại đối Lư Xung tới nói, chuyện quan trọng nhất là tích lũy thực lực, cũng chính là tiên lực Luyện Khí kỳ hình thái linh lực, có thể quá nhiều điểm hội tụ một ít có thể chuyển hóa thành linh lực sùng bái lực, cầu mong gì khác chi không được.

Lư Xung ôm đàn ghita, lại đem « nở rộ sinh mệnh » cùng « ta tin tưởng » lại lần nữa hát một lần.

Lần này, bởi vì hiện trường khán giả chuyển động cùng nhau tính so lần kia trên đường cái còn muốn nhiệt liệt, cũng kích phát rồi Lư Xung trạng thái, hần hoàn toàn xướng này, cao vút, trong trẻo, rất có từ tính, có lực xuyên thấu, có lực bộc phát thanh âm đem kia hai thủ ca giải thích ra so nguyên xướng lợi hại hơn cảnh giới.

Hiện trường khán giả hoàn toàn này lật, bọn hần cảm giác mình đi tới một cái siêu sao buổi biểu diễn, đều không kim lòng được, múa hai tay, theo Lư Xung đồng thời xướng.

Những kia đi ngang qua quán bar đám người cũng bị Lư Xung kia tràn ngập mỹ lực thanh âm cùng khiến người thể hồ quán đỉnh ca từ hấp dẫn, dồn dập đi vào quán bar, đốt rượu, nghe Lư Xung ca.

Quán bar lão bản Vương Hải Phong vui vô cùng, vội vã cấp Lư Xung chụp ảnh, hần có cái dự cảm mãnh liệt, tương lai rượu của hần ba sẽ bởi vì Lư Xung gặp may mà biến thành Thanh Dương thậm chí Giang Bắc hot nhất quán bar.

Mỗi thủ ca hát xong, Lư Xung đều có thể thu hoạch một ít sùng bái lực, hơn nữa sùng bái trình độ càng ngày càng sâu, hần thu hoạch sùng bái lực cũng liền càng ngày càng nhiều.

Cái này thời điểm, Vương Hải Phong phi thường sùng kính địa đưa lên một tấm băng từ, cười nói: "Xung ca, ta đem ngài vừa nãy xướng ca đều ghi lại đến rồi, ngài ngày mai đi ban ngành liên quan đăng ký một thoả, những này ca bản quyền liền thuộc về ngài, ngài nhất định phải nhớ tới đúng lúc địa đăng ký, chậm bị người cướp đoạt chú, liền không tốt rồi!"

Sau đó, Vương Hải Phong cho Lư Xung một cái trống nạng nạng đỏ thăm bao.

Lư Xung hơi nhượng mảy: "Này quá nhiều chứ?"

Vương Hải Phong cười nói: "Các loại (chờ, đám) đến Xung ca ngài thành danh, chính là thêm ra gấp mười gấp trăm lần giá cả, cũng chưa chắc có thể đem ngài mời về, ta hiện tại một ca khúc một ngàn khối, chỉ muốn Xung ca ngài rồi đi Thanh Dương trước, chỉ ở chúng ta quán bar biểu diễn, không đi cái khác quán bar biểu diễn, thành sao?"

Nhìn như một ca khúc một ngàn khối rất đắt, vượt xa quá cái này thời đại hát rong giá cả, nhưng Vương Hải Phong phi thường khôn khéo, hần hiện tại là nghĩ thông suốt qua Lư Xung hấp dẫn càng nhiều lưu lượng khách, tương lai nghĩ thông suốt qua Lư Xung tại hần nơi này biểu diễn qua mảnh lối hấp dẫn càng nhiều lưu lượng khách, nói chung, đừng nói một ca khúc một ngàn khối, cho dù là 1 vạn tệ, hần đều nguyện ý, dựa vào trước hần tại vòng giải trí biên giới duyệt nhân vô số kinh nghiệm, Lư Xung đã có rồi trở thành siêu sao các loại điều kiện, chỉ còn chờ cơ hội.

Lư Xung nghe Vương Hải Phong nói như vậy, liền thân nhiên địa nhận lấy, cười nói: "Người chỗ này hơi nhỏ, nhanh chóng xây dựng thêm một thoáng."

Vương Hải Phong cười vang nói: "Xung ca nói đúng lắm, ta lập tức đem bên cạnh cửa hàng mua lại xây dựng thêm."

Lư Xung cái này thời điểm tâm tình phi thường hảo, kiếm được đại lượng sùng bái lực, bắt đến những này có thể cấp Lư Thao phát tiền lương tiền, lần này đến quán bar hát thu hoạch không ít.

Ngay tại cái này thời điểm, một tiếng nữ nhân rít gào, đánh gãy hẳn hảo tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Người ba ba mẹ mẹ chết sớm!

Lư Xung định thân nhìn lại, Phương Ngọc Ngang cái kia bạn gái đang bị người quấy rối.

Phương Ngọc Ngang là Cầu Thế Minh tiểu đệ, phụ thân là cái tiểu bất động sản thương, trong nhà có chút tiền, bình thường rất keo, cũng không biết Lư Xung điều thấp ẩn giấu gia thế, còn vẫn cho rằng Lư Xung là cái nghèo hai đời, chưa từng có đem Lư Xung để ở trong mắt.

Hắn cái kia bạn gái Vương Xuân Đan giống như hân mặt hàng, trong nhà hơi nhỏ tiền, có mấy phần sắc đẹp, vóc người phát dục so với bình thường thiếu nữ muốn đột xuất, mặc hồ hang, cổ áo mở đến đặc biệt thấp, quần đùi rất ngắn, lộ ra dài nhỏ rõ ràng chân, nhìn qua không giống cái cao tam (lớp 12) nữ sinh, ngược lại như là đi ra bán.

Quấy rối nàng người đàn ông kia, thành linh chính là vừa nãy hướng quán bar lão bản Vương Hải Phong thu bảo hộ phí sói ca Lư Tiểu Lãng.

Lư Tiểu Lãng vừa nãy hãy cùng hắn bốn cái thủ hạ ngồi ở Phương Ngọc Ngang bọn hắn lân tọa, uống nhiều mấy chén rượu, nhìn thấy Vương Xuân Đan nằm ngoài Phương Ngọc Ngang trong lồng ngực, cái miệng nhỏ uốn một cái uốn một cái địa, nhất thời hưng khởi, liền sờ soạng một cái.

Vương Xuân Đan cảm thấy cái miệng bị người sờ vuốt, phát sinh một tiếng tiếng rít chói tai, quay đầu lại chỉ vào sói ca, nói với Phương Ngọc Ngang: "Hắn mò cái miệng ta!"

Phương Ngọc Ngang quay đầu nhìn Lư Tiểu Lãng, vốn là tưởng muốn tức giận mắng, nhưng nhìn thấy Lư Tiểu Lãng thân hình cao to to lớn, trên mặt có nói dữ tợn hung tàn vết đao, ngực một cái dữ tợn màu xanh đầu sói, bên cạnh còn có bốn cái cao to khôi ngô nam tử, mỗi cái người đều tiền tóc húi cua, ăn mặc màu đen thương cảm, trên cánh tay cũng đều xăm lên một con sói, vừa nhìn chính là hắc đạo, nhất thời sợ hết hồn, nhút nhát hỏi: "Người vì cái gì mò ta bạn gái cái miệng?"

Lư Tiểu Lãng cười hi hi: "Bởi vì yêu, cho nên yêu! Ôn nhu không chịu nổi an bài!"

Hắn kia bốn cái tiểu đệ phát sinh một hồi cười vang, quán bar bên trong cái khác người xem náo nhiệt cũng cười vang lên.

Lư Xung sắc mặt nhất thời chìm xuống, tê liệt, lão tử xướng cấp nữ thần ca, người cmn lại dám lung tung bố trí!

Cái này thời điểm, Phương Ngọc Ngang tức giận đến cả người run, nhưng hắn bị đối phương làm cho khiếp sợ, căn bản không dám nhúc nhích.

Cầu Thế Minh coi như Phương Ngọc Ngang lão đại, không thể không đứng ra nói ra: "Vị huynh đệ này, ta ba ba là Cầu Thanh Phong, này Bạch Mã khu hắn vẫn có thể nói chuyện, người cho ta một bộ mặt, nói lời xin lỗi, chúng ta việc này quên đi, có được hay không?"

Hắn khung cảnh này lời nói đến mức rất lưu, hơn nữa, hắn cảm thấy, tại Bạch Mã khu cái này địa bàn, vẫn chưa có người nào dám không cho hắn ba ba trước mặt, dù sao hắn ba ba là Bạch Mã khu người đứng thứ tư.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, Lư Tiểu Lãng vung lên cánh tay, dùng một cái một cái tát, đem Cầu Thế Minh đánh đổ trên đất, nổi giận mắng: "Cầu Thanh Phong, hắn là cái quái gì, tại đại ca ta trước mặt, hắn dám đều không dám thả! Nể mặt người, người cmn có mặt mũi sao?"

Cầu Thế Minh nằm trên mặt đất, kinh ngạc hỏi: "Đại ca người là ai?"

Lư Tiểu Lãng bay lên một cước, đem Cầu Thế Minh đá qua một bên, mắng: "Bằng người còn chưa xứng biết!"

Cầu Thế Minh từ dưới đất bò dậy đến, lấy ra Ericson điện thoại di động, đánh cắp hần ba ba Cầu Thanh Phong: "Ba ba, có người gọi là sói ca, hần trên mặt có khối sẹo, ngực có cái Thanh Lang hình xăm, hần nói hần có cái đại ca rất lợi hại, hần nói tại hần đại ca trước mặt, người rầm đều không dám thả, là có thật không, hần đại ca đến cùng lai lịch gì?"

Cầu Thanh Phong lấy làm kinh hãi: "Người đắc tội hần, người làm gì thế đắc tội hần đây! Hần gọi Lư Tiểu Lăng, hần đại ca gọi là Lư Đại phóng túng, đừng xem bọn hần danh tự thô, lai lịch cũng không nhỏ, Lư Tiểu Lăng vô dụng, bản thân làm cái tiểu bang phái thu điểm bảo hộ phí không lý tưởng, hần đại ca cơ mà (có thể) ghê gớm, mò ra cái sóng lớn tập đoàn, chúng ta Thanh Dương có hơn một nửa quán bar, rửa chân thành, hộp đêm đều có hần phần tử, thị chúng ta bên trong có cái người đứng thứ tư cùng hần sản sinh mâu thuẫn, muốn phái người đối phó hần, kết quả không bao lâu liền xuống đài, truyền thuyết sau lưng của hần là Yên gia, người nói trong thành phố người đứng thứ tư hần đều không để vào mắt, ta cái này khu bên trong người đứng thứ tư, hần thì càng không để vào mắt rồi! Người tranh thủ cấp hần nói xin lỗi, đừng hần mẹ liên lụy đến người lão tử ta!"

"Yên gia?" Cầu Thanh Phong giật mình rung mình một cái, vậy cũng là Giang Bắc tỉnh không thua gì Đường gia tồn tại, đặc biệt quân giới, hoàn toàn là Cự Vô Phách tồn tại, chẳng trách hần ba ba như vậy kiêng kỵ.

Cầu Thanh Phong đi tới Phương Ngọc Ngang trước mặt,

Lặng lẽ nói ra: "Tiểu phượng, đối phương lai lịch quá lớn, chúng ta còn là nhịn một chút đi!"

Phương Ngọc Ngang ba ba chẳng qua một cái dựa vào Cầu Thanh Phong kiểm com ăn tiểu bất động sản thương nhân, ngay cả Cầu Thanh Phong đều đành chịu, hần thì có biện pháp gì, chỉ có thể nhịn khí thôn thanh.

Hần lại không nghĩ rằng, hần tưởng nuốt giận vào bụng, nhân nhượng cho yên chuyện, Lư Tiểu Lăng nhưng làm trầm trọng thêm địa vị muốn ức hiếp bọn họ.

Lư Tiểu Lăng đưa tay đem Phương Ngọc Ngang bạn gái Vương Xuân Đan ôm vào trong lòng, giở trò, cười hắc hắc nói: "Không sai, không sai, phát dục đến thật tốt, khả khả, tiểu tử kia ca xướng đến thực sự là ứng cảnh a, ai cũng không cần cho ta một cái mỹ hảo thời đại, ta muốn người hiện tại! Tiểu mỹ nữ, ta muốn người, hiện tại!"

Phương Ngọc Ngang con người đều đỏ, mang theo bình rượu liền muốn đập Lư Tiểu Lăng.

Lư Tiểu Lăng kia bốn cái mã tử xông lên trước, một hồi quyền đâm cước đá, Phương Ngọc Ngang sung mặt sung mũi vỡ đầu chảy máu, trong mắt hung quang biến mất, thay vào đó là nhát gan cùng sợ hãi.

Lư Tiểu Lăng vừa giở trò địa quấy rối Vương Xuân Đan, vừa khinh bỉ nhìn xuống Phương Ngọc Ngang: "Tiểu tử, người cô bạn gái này thật không tệ, đưa cho ta chơi hai ngày, thế nào?"

Phương Ngọc Ngang sùng sốt, không nghĩ tới cái này vương bát đản bất nạt người bất nạt đến mức độ này.

Mà cái này thời điểm, Cầu Thế Minh khuyên nhủ: "Tiểu phượng, sẽ đưa cấp hần đi, không có thể bởi vì một cái nữ nhân mà bị người gia đánh chết tươi đi!"

Quán bar bên trong tất cả mọi người đều yên tĩnh lại, nhìn Phương Ngọc Ngang, xem hần lựa chọn thế nào.

Phương Ngọc Ngang cả người run rẩy, hiện tại quán bar bên trong có hơn hai trăm người, tất cả đều nhìn hần, nếu như hần đem Vương Xuân Đan đưa cho Lư Tiểu Lăng, hần sau đó sợ là vĩnh viễn không ngóc đầu lên được, cơ mà (có thể) nếu như hần không đáp ứng, lấy Lư Tiểu Lăng kia hung hăng càn quấy đáng về, rất có thể đem hần đánh chết, vậy phải làm sao bây giờ đây?

Ngay tại cái này thời điểm, một cái trong trẻo thanh âm vang lên: "Cái kia tiểu sói, người ba ba mụ mụ có phải không bị chết rất sớm?"

Phương Ngọc Ngang lấy làm kinh hãi, vội vã ngẩng đầu đến xem người đến, thỉnh linh chính là hần cùng hần bạn gái vừa nãy vẫn chê cười vô cùng xem thường Lư Xung.

Lư Tiểu Lăng xoay mặt hung ác nhìn Lư Xung: "Người cmn cái gì ý tứ?"

Lư Xung lạnh lùng nhìn Lư Tiểu Lăng: "Người ba ba mụ mụ chết sớm, cho nên người không có gia giáo, mới sẽ tùy tiện như vậy chà đạp người khác ca, cấp nữ thần biểu lộ ca, người cmn dùng để cướp người khác bạn gái, ta ca từ trong miệng người đi ra, quả thực bị làm bẩn rồi!"

Lư Tiểu Lăng giận tím mặt: "Vãi chương! Người cmn nguyên sang ghê gớm a, lão tử muốn làm sao dùng liền dùng như thế nào, người cmn quản được sao, còn cmn mắng lão tử! Các người mấy cái ngón gân làm gì, đánh hần!"

Hần kia bốn cái mã tử vịn tay áo lên, làm nóng người, chạy về phía Lư Xung, hai người vung vẩy nắm đấm, hai người dùng chân hoành đá.

Đùng đùng đùng đùng, bốn tiếng vang lên giòn giã, kia bốn cái mã tử bay ngang xa bốn, năm mét, từng cái từng cái bung mặt sưng gáp, sợ hãi nhìn Lư Xung.

Lư Xung chậm rãi hướng đi Lư Tiểu Lăng: "Ta nguyên sang, ta chính là ghê gớm, ta chính là không cho phép người chà đạp ta ca! Còn có, cái này nữ hài xem như là bạn học của ta, thả ra nằng, cho nằng đập đầu xin lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngục Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Quản việc không đâu có lợi tu tiên!

"Khiến lão tử đập đầu xin lỗi, ngươi đi chết đi!" Lư Tiểu Lăng từ chỗ hông rút ra một cái sắc bén đoản kiếm, đâm hướng Lư Xung bùng tìm.

Lư Xung nổi giận, liền như vậy lại muốn bán thân mệnh, cái này Lư Tiểu Lăng cũng thật là độc ác hung tàn!

Vốn là có thể dùng hai cái ngón tay kẹp lấy đoản kiếm, Nhưng Lư Xung Không tưởng quá mức kinh thế hãi tục, hấn né người sang một bên, tránh thoát đi, sau đó một quyền đánh vào Lư Tiểu Lăng trên cổ tay.

Rắc một tiếng, Lư Tiểu Lăng thủ đoạn đứt đoạn mất, đoản kiếm xoảng rơi xuống đất.

Lư Tiểu Lăng một tiếng hét thảm, nhưng hấn tính cách hung ác, cắn răng, nhịn đau, vung lên tả quyền, đánh về phía Lư Xung huyết Thái Dương.

Lư Xung tay đi sau mà đến trước, bắt lấy Lư Tiểu Lăng cổ tay trái, ngược gấp lại, rắc một tiếng, Lư Tiểu Lăng tay trái cũng vẹo.

Lư Tiểu Lăng lại phát sinh một hồi sôi sôi giống như hét thảm, ánh mắt hung ác trừng mắt Lư Xung: "tiểu tử, ngươi cmn dám như vậy đối ta, ngươi biết đại ca ta là ai sao?"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Xem ra ngươi ba mẹ quả nhiên chết sớm, ngươi không thể dựa vào ba mẹ, chỉ có thể dựa vào đại ca, có câu nói, trường huynh như cha, xem ra đại ca ngươi đối ngươi quản giáo cũng không làm sao được! Cũng được, ta liền phí công một thoáng, thay hấn quản giáo một thoáng ngươi!"

Nói, Lư Xung đập Lư Tiểu Lăng một cước.

Lư Tiểu Lăng cảm thấy một nguồn sức mạnh đánh vào hấn chân loan, hấn không tự chủ được, rầm một tiếng, quỳ gối Vương Xuân Đan trước mặt.

Vương Xuân Đan giật mình, nhìn thân thủ ác liệt khí tràng cường đại Lư Xung, quả thực cùng bình thường như hai người khác nhau, nghĩ đến bản thân trước còn cười nhạo Lư Xung "Cho dù tốt nghe cũng là cái hát rong! Hơn nữa còn đánh người, đã man, thô lỗ! Liền hấn này chúng người cũng xứng ưa thích Lý Văn Yên!" Nàng không khỏi xấu hổ đến không đất dung thân.

Nàng lại nhìn cái kia bị Lư Tiểu Lăng bốn cái mã tử đánh đến vỡ đầu chảy máu Phươg Ngọc Ngang, trong lòng không khỏi bay lên một luồng mãnh liệt ghét bỏ, liền Phươg Ngọc Ngang như vậy, trước đây còn cả ngày xem thường Lư Xung, hấn cái nào điểm có thể theo kịp Lư Xung, hấn bộ dạng có Lư Xung đẹp trai không, hấn có Lư Xung hát được không, hấn có Lư Xung như thế có thể đánh sao?

Lư Tiểu Lăng nghe đầu, chặt chẽ trừng mắt Lư Xung: "Có bản lĩnh ngươi đánh chết ta, ngươi muốn đánh không chết ta, ta trở lại nói cho đại ca ta, khiến hấn phái người chém chết ngươi!"

Lư Xung lòng sinh hiếu kỳ: "Đại ca ngươi có bao nhiêu người?"

Lư Tiểu Lăng ngạo nghễ nói ra: "Ít nhất có hơn hai ngàn người, đại ca ta thế nhưng là Thanh Dương trên đường điện thoại di động!"

Lư Xung không nhịn được nở nụ cười: "Có thể hay không đem bọn họ cũng gọi lại đây, khiến bọn hấn đồng thời tới chém ta!"

Lư Tiểu Lăng dùng một bộ xem bệnh thần kinh ánh mắt: "Ngươi cmn điên rồi, hơn hai ngàn người, nói ra nước bọt đều có thể đem ngươi chết đuối!"

Lư Xung cười nhạt: "Ta cái này người ưa thích nào nhiệt, càng nhiều người ta càng thích, ta hiện tại không làm khó ngươi, ngươi hiện tại nhanh đi về khiến đại ca ngươi đến, khiến hấn nhiều mang chọn người lại đây!"

Lư Tiểu Lăng dùng không thể nói lý ánh mắt nhìn Lư Xung: "Đúng là điên, điên rồi!"

Lư Xung đương nhiên không phải điên rồi, mà là trải qua lần kia cùng Đỗ Kiến Thiết kia hơn một trăm cái mã tử tranh đấu, hấn thành lĩnh phát hiện, không chỉ là những kia vây xem người qua đường đối hấn sản sinh sùng bái lực, liền ngay cả kia hơn một trăm cái mã tử cũng đối hấn sản sinh sùng bái lực, hơn nữa sùng bái trình độ càng hơn với những kia người qua đường.

Hấn sau đó nghĩ rõ ràng, những này bạo lực xã đoàn phần từ cả ngày đánh đánh giết giết, bọn hấn so với thường nhân càng sùng bái cường giả, ai có thể

đánh thắng được họn họ, ai liền có thể thu được rất cao sùng bái trình độ, ngược lại là bình thường người, bọn hắn đoán chừng càng sùng bái biết chơi làm tâm kẻ sẽ đưa thù đoạn khéo léo người, mà như vậy người, Lư Xung là coi rẻ với trở thành.

Lưu Tiểu Lăng thấy Lư Xung không lại đánh hắn, tranh thủ tại bốn cái thủ hạ nâng đỡ, chật vật chạy trốn.

Đến cửa lúc, Lưu Tiểu Lăng xoay người chỉ vào Lư Xung: "Tiểu tử, đừng chạy, đợi chúng ta, ta khiến ngươi đẹp đề!"

Lư Xung cười lạnh: "Ngươi lại dùng chỉ ngón tay vào ta, ngươi có tin hay không, ta đem ngươi mười cái đầu ngón tay tất cả đều bài đoạn!"

"Ta tin!" Lưu Tiểu Lăng sợ đến co rụt lại đầu, chật vật chạy.

Đương nhiên, hắn nóng lòng báo thù, cũng không sẽ thật sự chạy đến hắn đại ca bãi đi gọi cứu binh, như vậy vừa đến vừa đi lãng phí thời gian,

Hắn tưởng lấy điện thoại di động ra gọi hắn đại ca lại đây, lại phát hiện, hai cái tay đều bị bài đứt đoạn mất, hiện tại chỉ có thể khiến hắn mã tử lấy điện thoại di động ra, xoa bóp miễn đề.

Hắn đại ca thanh âm trầm ổn vang lên: "Tiểu phóng túng, muộn như vậy còn ở bên ngoài chơi đầu, trở lại ngủ đi!"

Lưu Tiểu Lăng kêu khóc nói: "Đại ca, ta bị người đánh, hắn đem ta hai cái tay đều bài đứt đoạn mất, còn khiến ta cấp một cái các tiểu nương quỳ xuống! Hắn còn nói, khiến ta tìm người gọi người qua (quá khứ) đánh hắn, càng nhiều người càng tốt, ta lớn như vậy, cho tới bây giờ chưa từng thấy ai dám như vậy không đem hai anh em chúng ta coi là chuyện to tát người, câu nói kia sao nói, sĩ khả sát bất khả nhục a, đại ca, cái này khí, ngươi đến cho ta ra, cái này cừu, ngươi đến cho ta báo, đại ca, ô ô ô. . ."

"Vậy mà có lá gan như thế đại người?" Lưu Đại Lăng hỏi: "Ngươi báo tên của ta sao?"

Lưu Tiểu Lăng cũng đã quên báo không báo, bắt quá cái này thời điểm, hắn biết làm sao kích thích đại ca lại đây, nhân tiện nói: "Đại ca, ta chính là báo tên của ngươi, hắn còn kêu gào, khiến ngươi đem 2 ngàn cái huynh đệ cũng gọi lại đây, càng nhiều người càng tốt!"

Lưu Đại Lăng kinh hãi: "Hắn đúng là nói như vậy?"

Lưu Tiểu Lăng nói: "Đúng là nói như vậy, chính xác trăm phần trăm!"

Lưu Đại Lăng rơi vào trầm tư, vài chương, không sẽ là mặt trên phái người lại đây muốn cản quét ta đi, chờ ta đem hơn hai ngàn cái huynh đệ tập hợp, kết quả hắn thoáng cái điều động mấy ngàn cái squire, súng ống đầy đủ, vậy ta không xong đời sao?

Hắn liền vội vàng hỏi: "Kia người cái gì đáng đáp?"

Lưu Tiểu Lăng nhìn sang quán bar bên trong Lư Xung, nói ra: "Tuổi không lớn lắm, mười bảy mười tám tuổi, hắn nói hắn cùng những kia học sinh cao trung là đồng học, bộ dạng có chút soái, hát thật dễ nghe, hắn hóa ra là quán bar trú hát tay. . ."

Lưu Đại Lăng nổi giận mắg: "Vài chương! Ngươi tiểu tử cũng không nói rõ ràng, dọa ca nhảy dựng, cũng chính là cái thằng nhóc con, ta khiến Lưu Mạnh mang tới mấy chục người qua (quá khứ) giúp ngươi bình rồi!"

Lưu Tiểu Lăng vội vàng nói: "Ca, ngươi còn là đến một chuyến đi, ta luôn cảm thấy này tiểu tử có chút kỳ quái, ta sợ Lưu Mạnh tiểu tử kia không ngăn được!"

"Tốt lắm!" Lưu Đại Lăng nói ra: "Vậy ta liền mang tới hai trăm cái huynh đệ qua xem một chút, đến cùng là phương nào thần tiên, vậy mà đem ta này không sợ trời không sợ đất đệ đệ đến như vậy!"

Lư Xung ngồi ở Lưu Tiểu Lăng vừa nãy tọa địa phương thượng, tận tâm tích tụ quanh thân chậm rãi vọt tới sùng bái lực.

Nguyên lai, vừa nãy Lư Xung đem cái kia ngông cuồng tự đại Lưu Tiểu Lăng đánh đến lăn tới trên đất, gây nên cả sảnh đường than thở, tuy rằng rất nhiều người nhiep với Lưu Tiểu Lăng ca ca Lưu Đại Lăng thế lực, không dám lên tiếng than thở, nhưng trong lòng đối Lư Xung là cái viết kếp phục tự, trải qua chuyện vừa rồi, bọn hắn đối Lư Xung sùng bái trình độ thậm chí cao hơn trước hát thời điểm.

Tuy rằng phần lớn người đều bo bo giữ mình, không dám mở rộng chính nghĩa, nhưng bọn hắn đối với những kia dũng cảm đứng ra trượng nghĩa mà làm anh hùng còn là đầy côi lòng sùng kính, thậm chí không thua gì đối với thần tượng ngôi sao sùng kính.

Lư Xung lại đạt được một cái dẫn dắt, sau đó tình cờ nhiều quán điểm chuyện vô bổ làm tốt hơn người chuyện tốt, đối với tu tiên vẫn có trợ giúp.

Hết thấy đều là thuận lợi như vậy, chẳng qua có một chút, Phương Ngọc Ngang cái kia bạn gái, nói chính xác, bạn gái trước Vương Xuân Đan chớp nước long lanh rất to nhìn chăm chú hắn, mà Phương Ngọc Ngang thì dùng ánh mắt cừu địch nhìn hắn.

Lư Xung đầy người không dễ chịu, hắn đối Vương Xuân Đan như vậy tục điểm nữ hài không có nửa điểm hứng thú, mà bởi vậy sản sinh vô vọng cừu thị càng làm cho hắn lòng sinh khó chịu.

Ngay tại hắn tưởng một cái tát đánh tỉnh Phương Ngọc Ngang thời điểm, quán bar ngoài cửa bỗng nhiên đến rồi mấy chục xe MiniBus.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Hấn chính là thịt người bao cát!

Từ kia hơn hai mươi xe MiniBus bên trong lao ra hơn hai trăm đại hán vạm vỡ, tất cả đều là tiền tóc húi cua, ăn mặc màu đen áo lót đại hán vạm vỡ, mỗi cái người đều là một thân khối cơ bắp, trong tay mang theo sắc bén dao bầu.

Dẫn đầu một người, hơn ba mươi tuổi, bộ dạng cùng Lưu Tiểu Lăng có mấy phần tương tự, bắt quả mang một bộ mắt kiếng gọng vàng, ăn mặc một thân tây trang màu đen, bỗng nhiên nhìn qua như cái giáo sư đại học.

Hắn đi tới Lưu Tiểu Lăng trước mặt, không nói hai lời, đầu tiên là dùng một cái một cái tát, đem Lưu Tiểu Lăng đánh đổ trên đất.

Lưu Tiểu Lăng kinh ngạc nhìn người kia: "Đại ca, người vì cái gì muốn đánh ta?"

Lưu Đại Lăng đập Lưu Tiểu Lăng một cước, trách cứ: "Bởi vì người làm mất đi ta người! Mắt thấy ba mươi, nhưng ngay cả một cái mười bảy mười tám tuổi thằng nhóc con đều đánh không lại, còn muốn gọi đại ca lại đây, ta Lưu Đại Lăng làm có người như vậy uất ức đệ đệ mặt đỏ!"

Lưu Tiểu Lăng cười khổ nói: "Đại ca, hẳn thật sự rất lợi hại, chúng ta năm cái căn bản không phải là đối thủ!"

"Một cái mười bảy mười tám tuổi thằng nhóc con, coi như từ trong bụng mẹ bắt đầu luyện võ, có thể thật lợi hại, " Lưu Đại Lăng phân phó nói: "A Mãnh, đi tới thử xem cái kia thằng nhóc lợi hại bao nhiêu?"

Một cái thân cao một mét chín mấy đại hán vạm vỡ từ đám kia mà từ bên trong đi ra, trực tiếp hướng đi quán bar.

Chỉ thấy cái này đại hán bắp thịt cực kỳ phát đạt, có thể so với kiện mỹ tiên sinh, đi lên đường đến, phảng phất là một bức tường, mắt to như chuông đồng, râu quai nón, trên mặt có mấy đạo vết sẹo, xem ra dữ tợn đáng sợ.

Quán bar bên trong những kia nhận thức kia người người đều sợ hết hồn: "Lưu Mãnh làm sao đến rồi? Tiểu tử kia xong!"

Có người hỏi: "Kia gia hỏa rất lợi hại phải không?"

"Đương nhiên lợi hại, hẳn trước đây thế nhưng là đánh hắc quyền, trước đây tại Giang Thành lòng đất sàn boxing, là tám đại đồng thau quyền vương một trong, sau đó bị Lưu Đại Lăng thỉnh lại đây làm bảo tiêu, chúng ta Thanh Dương trong thành phố liền hắn như thế một cái đồng thau quyền vương."

"Đồng thau quyền vương lợi hại bao nhiêu?"

"Lòng đất quyền vương chia làm đá trắng, Hắc thiết, đồng thau, Bạch ngân, Hoàng kim, kim cương cấp sáu, đá trắng quyền vương có thể dễ dàng đánh thắng ba cái trắng nam, đồng thau quyền vương chỉ ít có thể đem hơn ba mươi trắng niên nam tử đánh đến tề ra quần."

"Như thế lợi hại a, xem ra tên tiểu tử kia thật nguy hiểm."

Lưu Xung đứng dậy đi tới cửa quán rượu, nói với Lưu Mãnh: "Chúng ta đi ra bên ngoài đánh!"

"Không!" Lưu Mãnh dữ tợn nở nụ cười: "Ta liền ưa thích ở trong phòng đánh!" Nói, nắm chặt nắm đấm, đánh về phía Lưu Xung, hắn cánh tay xem ra so với người bình thường bắp đùi còn thô, đánh về phía Lưu Xung thời điểm, mang theo gào thét kinh phong.

Lưu Xung thân hình xoay một cái, từ Lưu Mãnh bên người xẹt qua: "Ta còn là ưa thích tại trống trải địa phương đánh!"

Lưu Mãnh cú đấm này không bắn trúng Lưu Xung, trái lại bắn trúng quán bar cửa gỗ, răng rắc một tiếng vang thật lớn, dày hơn một tấc cửa gỗ bị hắn một quyền miễn cưỡng đánh nổ.

Tất cả mọi người đều thất kinh, cú đấm này quá uy mãnh, nếu như đánh vào người, một quyền liền có thể đánh gãy người mấy chiếc xương sườn!

Lưu Xung sắc mặt như thường, vừa hướng về quán bar ngoài cửa đất trống đi đến, vừa lắc lắc đầu thờ dãi nói: "Quá ngốc, như cầu hùng một dạng! Chán! Đúng rồi, chờ chút nhớ tới đèn tiền cấp quán bar lão bản, hẳn là bằng hữu ta!"

Lưu Mãnh còn là lần thứ nhất bị người mắng thành cầu hùng, tức đến nổi phẫn, không để ý Lưu Xung quay lưng bỏ thân, nắm chặt nắm đấm, đánh về

phía Lư Xung giữa lưng.

Quán bar bên trong đám người nhìn thấy này một màn, tất cả đều thay đổi sắc mặt, cú đâm này nếu như bắn trúng giữa lưng, không chừng một quyền có thể đem thân hình đơn bạc Lư Xung đánh đến trái tim vỡ tan, thật đáng sợ rồi!

Cái này thời điểm, một cái nữ hài thất thanh kêu lên: "Lư Xung, mau tránh ra a!"

Lư Xung hồn như vô sự, còn xoay mặt nhìn một chút cái kia nữ hài, cười nói: "Tiểu Yên! Không cần lo lắng! Hắn đối với ta mà nói chính là thịt người bao cát!"

Này lúc, Lý Văn Yên cùng cha mẹ của nàng đứng ở quán bar bên ngoài tới gần khu cơ quan gia thuộc đại viện góc, ngóng trông mà nhìn.

...

Nguyên lai, Lý Văn Yên bị nàng mụ mụ Lưu Kiến hồng kéo về trong nhà, muốn cùng nàng ba ba Lý Chấn Hưng đồng thời thăm vấn nàng, hỏi nàng có hay không cùng Lư Xung yêu sớm, Lý Văn Yên bị bức ép đến không chịu được,

Liên dứt khoát đem Lư Xung từ Đường Thiếu Vĩ xe thể thao dưới bánh xe cứu Lý Chấn Hưng sự tình nói ra, còn đem Lư Xung cứu mình sự tình cũng nói ra.

Lý Chấn Hưng hồi tưởng trưa hôm nay phát sinh kinh hồn một màn, vững tin nữ nhi không có nói dối, Lư Xung xác thực cứu mình một mệnh, hắn tuy rằng cùng Lư Xung mụ mụ không hợp nhau, thế nhưng người ta Lư Xung cứu mình một mệnh, bản thân không có cảm tạ người ta ngược lại quả trách người ta một trận, Lý Chấn Hưng trong lòng phi thường băn khoăn, hắn là tính nôn nóng, liền lôi kéo Lý Văn Yên mụ mụ cùng Lý Văn Yên muốn đi Lư Xung trong nhà xin lỗi cùng nói cảm ơn.

Lư Xung mụ mụ Chương Trạch Hoa cùng ba ba Lư Đăng Vân mở cửa vừa nhìn, vậy mà là đối thủ cũ, bọn hắn vừa hỏi lý do, Chương Trạch Hoa nhân tiện nói: "Lư Xung tại chúng ta bên cạnh kia gia quán bar hát đầu, các người đi nơi nào tìm hắn đi!"

Lấy Lý Chấn Hưng tính tình, cần phải yếu đạo áy náy, nói cảm ơn, hắn tài năng yên tâm thoải mái, bằng không hắn này một đêm liền không ngủ ngon, liền lôi kéo Lưu Kiến hồng cùng Lý Văn Yên đi quán bar tìm Lư Xung.

Bọn hắn vừa tới quán bar một góc, liền thỉnh linh phát hiện đến rồi thật nhiều xã đoàn phần tử, ngay sau đó liền nhìn thấy cái kia thân hình khô gò cao to đồng thau quyền vương Lưu Mãnh đánh về phía Lư Xung.

Lý Văn Yên vẫn tự nói với mình, nàng đối Lư Xung không có cảm giác nào, nhưng ở này một khắc, nàng đau lòng lên, thập phần lo lắng Lư Xung, không nhìn được lên tiếng nhắc nhở.

...

Lư Xung nói chuyện với Lý Văn Yên thời điểm, tay cũng không có nhàn rồi, hắn trở tay nâng lên một chút, vậy mà dùng hắn thon dài trắng nõn phảng phát không trói buộc kê lực bàn tay, nâng đỡ Lưu Mãnh kia cương mãnh một quyền.

Lưu Mãnh thay đổi sắc mặt, vừa nảy hắn một quyền có thể nâng cốc ba kia dày hơn một tắc cửa gỗ đánh xuyên qua, kết quả lại bị như vậy một cái xem ra yếu đuối mong manh tiểu bạch linh một tay ngăn trở.

Không những như vậy, hắn còn cảm thấy, bản thân vừa nảy cú đâm kia không phải đánh vào bàn tay bằng thịt thượng, phảng phất là đánh vào tường đồng vách sắt mặt trên, xương tay bị chấn động đến mức đau nhức, miệng không tự chủ được co giật một thoáng.

Lưu Mãnh hít mắt, xem kỹ một thoáng Lư Xung, thân cao trung đẳng, thân hình đơn bạc, không có thịt mỡ, cũng không có bắp thịt, điển hình ngây ngô thiếu niên, làm sao khả năng có sức mạnh lớn như vậy, lẽ nào vừa nảy là chính mình ảo giác.

Hắn từ trên người móc ra một cái mạng theo sắc bén góc cạnh chỉ hỏ, đeo trên tay, nắm chặt nắm đấm, cười gần: "Hai quyền đánh hụt, tiểu tử, ngươi khiến ta thật mất mặt, cho nên, lần này ta dùng cái mạng nhỏ của ngươi đến tìm về mặt mũi của ta!" Nói, mãnh liệt một quyền, đánh về phía Lư Xung huyết Thái Dương.

Lưu Mãnh cú đâm này đánh ra hết thấy lực lượng, trên tay lại mạng theo sắc bén chỉ hỏ, nếu như người bình thường bị hắn bắn trúng đầu, tuyệt đối đầu vỡ tan mà chết!

Lư Xung trong mắt hàn quang lóe lên, liền bởi vì vừa nảy hai quyền đánh hụt liền hạ xuống từ thủ, tâm tư như vậy ác độc, giữ lại cũng là gieo vạ!

Lư Xung cũng đánh ra một quyền, quả đấm của hắn đầy đủ so Lưu Mãnh đến nắm đấm nhỏ một nửa, nhưng đi sau mà đến trước, bắn trúng Lưu Mãnh nghiêng lạc.

Chỉ nghe được răng rắc vài tiếng, Lưu Mãnh chỉ ít mấy chiếc xương sườn bẻ gãy, cả người lấy một loại đường pa ra bôn ưu mỹ tư thế, bay lên cao ba, bốn mét, lại bay ra xa bốn, năm mét.

Làm hắn sắp rơi xuống đất thời điểm, Lư Xung vậy mà đã xuất hiện tại hắn sắp rơi xuống đất địa phương, bay lên một quyền, lại bắn trúng Lưu Mãnh một bên khác lạc.

Xoạt xoạt vài tiếng, Luru Mãnh lại đứt đoạn mất mấy chiếc xương sườn, cả người lại bay lên cao bốn, năm mét.

Làm Luru Mãnh lần thứ hai rơi xuống thời điểm, Lur Xung lại là một quyền đem hấn đánh về phía trên không.

Như vậy như vậy, Lur Xung vừa như người bình thường diên bóng bàn một dạng đánh Luru Mãnh, vừa quay đầu, xông lên Lý Văn Yên cười nói: "Tiểu Yên, ngươi xem, cái này người như không giống người bao thịt!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Càn quét!

Vừa nãy Luru Mãnh một quyền đánh nổ quán bar cửa gỗ, biết bao cuồng bạo, biết bao uy mãnh, người người đều cho rằng, Lur Xung nhất định sẽ bị hấn đánh chết.

Ngoại trừ Cầu Thế Minh, Phương Ngọc Ngang trên mặt lộ ra cười trộm, những người khác trên mặt đều lộ ra lo lắng cùng tiếc hận.

Lý Văn Yên cặp kia xanh miết ngọc thủ thật chặt nắm tại đồng thời, nắm đắc thủ tâm đều xanh lên.

Nhưng bọn họ vụn vụn không nghĩ tới, tình thế vậy mà có như thế hí kịch tính chuyển biến.

Hiện tại, tất cả mọi người nhìn thấy này một màn, tất cả đều tròn mắt ngoác mồm.

Kia nhìn như tay trời gà không chặt Lur Xung, vậy mà có thể như diên bóng bàn một dạng xong ngược Luru Mãnh.

Quán bar bên trong phần lớn người, ở trước mắt trừng khẩu ngốc sau khi, tất cả đều vui mừng không thôi, không nhịn được cười.

Lý Văn Yên không khỏi nở nụ cười xinh đẹp, gia hỏa này hiện tại làm sao trở nên như thế có ý tứ, đánh liên tục người đều thú vị như vậy, vì cái gì trước đây liền không có phát hiện hấn như thế có ý tứ chứ?

Lý Văn Yên ba ba cùng mẹ mẹ vốn là có một chút điểm hoài nghi Lý Văn Yên lời nói, bởi vì bọn hấn không tin có người có thể thông qua hướng về cao tốc bão táp xe thể thao ông xã bên trong vút bi-a tạo thành xe thể thao phanh lại, vậy căn cứ nào kinh người lực đạo, tốc độ, độ chính xác, hiện tại bọn hấn nhìn thấy này một màn, bọn hấn có chút tin tưởng.

Cầu Thế Minh, Phương Ngọc Ngang trên mặt cười trộm đông lạnh ở trên mặt, thay vào đó là kinh hãi, kinh hãi muốn chết!

Bọn hấn hồi tưởng trước đây đối xử Lur Xung thái độ, không khỏi bốc lên một thân mồ hôi lạnh, nếu như Lur Xung ngày nào đó tức giận, coi bọn họ là thành Luru Mãnh như vậy đánh, chỉ sợ bọn họ một quyền đều không chịu nổi!

Bất quá, Cầu Thế Minh nhìn Luru Đại Lăng phía sau kia ô ép ép hơn 200 cầm đao đại hấn, âm hiểm cười nói: "Coi như Lur Xung lại có thể đánh, sợ là cũng tránh không khỏi tai nạn này!"

Luru Đại Lăng nhìn thấy, phía bên mình giới nhất đánh đồng thau quyền vương Luru Mãnh, lại bị Lur Xung xem là thịt người bao cát như vậy chà đạp, không khỏi sợ hãi.

Hấn hiện tại cảm thấy có chút có lỗi với hấn đệ đệ Luru Tiểu Lăng, Luru Tiểu Lăng nói không sai, cái này thẳng nhóc quá lợi hại, Luru Tiểu Lăng bị bẻ gãy hai tay, khá tốt, như Luru Mãnh như vậy, đoán chừng sau đó triệt để phế bỏ.

Bất quá, Luru Đại Lăng dù sao cũng là Thanh Dương trên đường điện thoại di động, rất nhanh khôi phục bình tĩnh, lớn tiếng nói: "Khá lắm, ta thừa nhận, trên tay của ngươi công phu rất tốt, nhưng ngươi dù sao cũng là thân thể, mà ta nơi này có hơn hai trăm cầm đao đại hấn, cũng là cho không, đối Lur Xung tới nói, tốt nhất cách làm chính là nhẫn nhất thời chỉ nhục, cấp Luru Tiểu Lăng dập đầu nhận sai, sau đó làm ta tùy tùng, ta sẽ tha cho ngươi. . ."

Cái này thời điểm, quán bar bên trong tất cả mọi người đều đưa ánh mắt tập trung trên người Lur Xung, Lý Văn Yên ba ba mẹ mẹ cũng nhìn Lur Xung, bọn hấn nhất trí cho rằng, Lur Xung coi như lại có thể đánh, đối mặt kia hơn hai trăm cầm đao đại hấn, cũng là cho không, đối Lur Xung tới nói, tốt nhất cách làm chính là nhẫn nhất thời chỉ nhục, cấp Luru Tiểu Lăng dập đầu nhận sai, sau đó làm Luru Đại Lăng tùy tùng.

Lý Văn Yên thanh thuần xinh đẹp tuyệt trần khuôn mặt trắng bệch như tờ giấy, một trái tim nhắc đến cổ họng, tuy rằng trước đó, nàng cùng Lur Xung

không có đã nói mấy câu nói, nhưng nằng cảm giác, lấy cá tính của hắn, thà gãy không cong, hắn chắc chắn sẽ không đáp ứng Lưu Đại Lăng yêu cầu, cơ mà (có thể) như vậy liền mang ý nghĩa, hắn muốn một người đối cứng Lưu Đại Lăng kia hơn hai trăm cầm trong tay dao bầu tiểu đệ, hắn có thể bị nguy hiểm hay không đây?

Lư Xung đối Lưu Đại Lăng cười nhạt: "Đầu tiên ngươi chưa hề đem ngươi đệ đệ giáo dục hảo, khiến hắn tại trước mặt mọi người bắt nạt nhà lãnh nữ hài, lại chà đạp người khác nguyên sang ca khúc, lộ ra rất không có gia giáo, thứ yếu, ngươi nuôi một cái tùy tiện đã nghĩ đem người cần chết chó điên, làm chủ nhân rất thất trách, hiện tại, ngươi lại toả sáng quyết tử, ô ư ể lỗi tai của ta, hiện tại đâu, ngươi cho ta khái cái đầu nhận cái sai, bồi ít tiền, không phải vậy ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Lư Xung cảm thấy rất buồn cười, chỉ là vền vẹn một cái thị cấp trên đường đại lưu manh, liền dám mời ta làm hắn tùy tùng, tuy rằng ta hiện tại không phải cái gì tiền tôn, nhưng ta Trúc Cơ kỳ trung kỳ linh lực cũng không phải có thể mặc ngươi khi nhục!

Vào đúng lúc này, tất cả mọi người đều cảm thấy lỗi tai của chính mình có phải không thất thông, làm sao nghe được như vậy lời nói, này Lư Xung cũng quá không sợ chết rồi đi, vậy mà đối Thanh Dương trên đường điện thoại di động nói như vậy lời nói, cũng không sợ bị người loạn đao chém chết a!

Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng cùng mẹ mẹ Lưu Kiến hồng liếc mắt nhìn nhau,

Cũng không khỏi lắc lắc đầu, này Lư gia thẳng nhóc con ý vào có chút công phu, liền không biết trời cao đất dày, đã vậy còn quá ngông cuồng!

Lý Văn Yên đầu tiên là vui vẻ, Lư Xung quả nhiên là ta biết cái kia mọi việc thà gãy không cong chỉ đối ta loan Lư Xung, sau đó khuôn mặt nhỏ nổi lên mãnh liệt lo lắng, Lư Xung hắn có thể ứng phó đạt được như vậy nhiều cầm trong tay dao bầu đại hán vạm vỡ sao?

Cầu Thế Minh, Phương Ngọc Ngang trên mặt tất cả đều tràn trề lên vui vẻ nụ cười, Lư Xung là đang tìm cái chết a, bọn hắn phảng phất nhìn thấy Lư Xung chờ chút bị chém vào máu thịt be bét đáng vẻ, hai người giờ ly rượu lên, đụng một cái.

Lưu Đại Lăng giận tím mặt: "Thẳng nhóc, ngươi cmn muốn chết! Các huynh đệ, chém hắn! Chém chết hắn!"

Hai trăm cái ăn mặc áo lót đen đại hán vạm vỡ, cầm trong tay sắc bén dao bầu, còn nếu như một loạt con sóng lớn màu đen, dâng tới Lư Xung, giống như muốn đem hắn nuốt chửng.

"Sùng bá lực, lần này sùng bá lực hắn là so với lần trước đánh Đỗ Kiến Thiết thời điểm muốn tới mãnh nhiều đi!" Lư Xung sau đó đem Lưu Mạnh ném về Lưu Đại Lăng, sau đó thân hình hơi động, nhảy vào con sóng lớn màu đen bên trong.

Hắn hiện tại nằm ở Trúc Cơ kỳ trung kỳ, vốn là tinh khiết linh lực đã có mười ngu lực, ngày hôm nay hát, đánh người tụ tập lên đến sùng bá lực chuyển hóa thành linh lực sắp tới có hơn hai mươi ngu lực, một ngu lực chỉ ít là nghìn cân lực, ba mươi ngu lực kia chính là cỡ nào đại lực đạo, mặc dù hắn không cần linh lực, dựa vào dùng linh lực rèn luyện? gân cốt lực, cũng có nghìn cân lực, một quyền bắn trúng, liền có thể làm cho đối phương lập tức mất đi sức chiến đấu, thậm chí là chết.

Hơn nữa, hắn kia trải qua linh lực rèn luyện thân thể, tốc độ cực nhanh, đã vượt qua người mất phản ứng tốc độ.

Một mình hắn, tay không, còn nếu như một tia chớp, tại những này đại hán vạm vỡ ở giữa qua lại, những đại hán này căn bản bắt giữ không tới hắn bóng dáng, thì làm sao chém tới hắn, trái lại thường thường chém tới đồng bạn của chính mình.

Lư Xung một quyền một cái, một cước một cái, vẫn chưa tới ba phút, quán bar trước cửa, nằm một chỗ đại hán vạm vỡ.

Bọn hắn cầm dao tay tất cả đều đứt đoạn mất, đồng thời một chân cũng bị đá gãy, nằm trên đất, không ngừng hét thảm, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Nhìn thấy này một màn, quán bar bên trong mọi người còn có quan sát từ đằng xa người qua đường đồn dập than thở không ngớt, trên người bọn họ đều từ từ bay lên màu vàng nhạt hào quang.

Cầu Thế Minh, Phương Ngọc Ngang vừa nãy còn tại nâng chén chúc mừng Lư Xung tìm đường chết, hiện tại bọn hắn trợn mắt ngoác mồm, kinh hãi muốn chết!

Phương Ngọc Ngang tay run run một cái, chén rượu dùng một cái một tiếng ngã nát một chỗ.

Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng cùng mẹ mẹ Lưu Kiến hồng liếc mắt nhìn nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn thấy vẻ kinh hãi, xem ra sau này coi như phản đối Lư Xung cùng Lý Văn Yên giao du, cũng không có thể ngạnh đến a.

Lý Văn Yên trong lòng lo lắng tảng đá lớn rốt cục rơi xuống địa, không nhìn được nô nức cười, miệng cười kiểu diêm rung động lòng người.

Lư Xung đi tới Lưu Đại Lăng trước mặt, lạnh nhạt nói: "Hiện tại thời gian cũng không còn sớm, ngươi đâu, khái cái đầu nhận cái sai, bồi ít tiền, lớn như vậy gia cũng không cần lãng phí thời gian nữa xem trò vui, đều sớm một chút về nhà tắm rửa ngủ, ngươi nói, chuyện thật tốt a, ngươi phối hợp điểm, được không?"

Chương 34: Đánh chó không cần nhìn chủ nhân!

Lưu Đại Lăng đột nhiên từ bên hông rút ra một cây súng lục, ô động động lưỡi thương nhắm ngay Lư Xung đầu, âm u nở nụ cười: "Tiểu huynh đệ, ta thừa nhận, ngươi rất lợi hại, toàn bộ Thanh Dương thị không có ai có thể theo kịp ngươi, chính là toàn bộ Giang Bắc, đoán chừng cũng rất khó tìm ra một cái, bất quá, ngươi có thể lợi hại đến mức qua tay thương sao, ngươi có thể nhanh hơn được viên đạn sao?"

Tất cả mọi người đều ngừng thở, truyền thống võ công không ngăn nổi vũ khí nóng, đã là mọi người đều biết sự tình, bằng không, cao thủ xuất hiện lớp lớp muộn thanh, làm sao sẽ bị mấy ngàn cái Anh Pháp Pháo thủ bừa bãi tàn phá đến mặt không thể da đầu, cho nên, tuy rằng Lư Xung vừa nảy dễ dàng đem hai trăm cái cầm trong tay dao bầu đại hán tất cả đều đánh đổ trên đất, cơ mà (có thể) hiện tại đối mặt súng lục viên đạn, phần lớn người còn là không coi trọng hán.

Lưu Đại Lăng ánh mắt dư quang chú ý đến những người khác trên mặt vẻ lo âu, đặc biệt cái kia thanh thuần xinh đẹp tuyệt trần dung mạo tuyệt hảo thiếu nữ sâu sắc lo lắng, không khỏi cười lớn khăng khắc lên: "Tiểu huynh đệ, ngươi xem, hiện tại có như vậy nhiều người vì ngươi lo lắng, bạn gái ngươi cũng đang vì ngươi lo lắng, ngươi liền nhân tâm khiến bọn hán vì ngươi như vậy lo lắng sao, nếu không như vậy, ngươi liền cho ta cúc cái cung, gọi ta một tiếng đại ca, sau đó theo ta, ta liền chuyện cũ sẽ bỏ qua, ngươi đã thương đệ đệ ta cùng ta những này tiểu đệ món nợ xóa bỏ, thế nào?"

Hắn còn cười lớn khăng khắc thời điểm, bỗng nhiên thấy hoa mắt, ngay sau đó, một nguồn sức mạnh dâng tới thủ đoạn.

Chờ hắn phản ứng lại, súng lục đã không ở trong tay hắn, mà là trong tay Lư Xung.

Lư Xung mang theo súng lục, quay về Lưu Đại Lăng đầu, khẽ mỉm cười: "Ngươi có biết hay không, đòi ta ghét nhất cái gì?"

Lưu Đại Lăng coi như sống trong nghề, đương nhiên xem qua « anh hùng bản sắc », vội vàng nói: "Ngài ghét nhất người khác dùng thương chỉ vào đầu của ngươi?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Không, ta ghét nhất người khác dùng thương chỉ vào ta đầu thời điểm không chuyên tâm! Ngươi nói ngươi vì cái gì không chuyên tâm dùng thương chỉ vào ta đầu đầu, như vậy cũng khiến ta đoạt thương thời điểm có chút cảm giác thành công mà, ngươi nói hiện tại toàn chuyện ra sao, ta đoạt một điểm vui vẻ đều không có, nếu không như vậy, ta đem thương lại cho ngươi, ngươi lại mở một lần!"

Kết quả, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người bên dưới, Lư Xung vậy mà cây súng lục lại nhét vào Lưu Đại Lăng trong tay.

Tất cả mọi người đều há hốc mồm, Lư Xung đây là muốn làm cái gì?

Thật vất vả đoạt lại thương tại sao lại trả lại kẻ địch rồi, này là thiếu thông minh sao?

Cầu Thế Minh cùng Phương Ngọc Ngang nhìn nhau nở nụ cười, Lư Xung hàng này thực sự là hiềm bản thân bị chết nhanh a!

Lý Chân Hưng cùng Lưu Kiến Hồng cau mày, Lư Xung này tiểu tử đến cùng đang làm cái gì?

Lý Văn Yên thì lộ ra ung dung nụ cười vui vẻ, ánh mắt của nàng phi thường hảo, vừa nảy Lư Xung đem thương giao cho Lưu Đại Lăng thời điểm, nàng đã thấy một ít đầu mối, không khỏi nở nụ cười, Lư Xung gia hỏa này đều là như vậy ưa thích chinh người!

Lưu Đại Lăng hiện tại trong lòng bảy vị tạp trần, nặng nhất : coi trọng nhất mùi vị là phần nộ, hán cho tới bây giờ không có như vậy bị người xem thường qua, lần này, hắn nắm chặt súng lục, nhắm ngay Lư Xung đầu, hết sức chăm chú, tâm không không chuyên tâm.

Oành địa một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó là một tiếng hét thảm: "Ta tay! Ta tay!"

Tất cả mọi người tất cả đều tròn mắt ngoác mồm!

Chỉ thấy Lưu Đại Lăng kéo cò súng, súng lục viên đạn cũng không có bắn ra thang bên trong, mà là tại nòng súng bên trong nổ tung, Lưu Đại Lăng tay bị nổ thành máu me đầm đìa, không được kêu thảm thiết.

Tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhìn bị Lưu Đại Lăng vứt bỏ trên đất súng lục, tuy rằng bị nổ thành chia năm xẻ bảy, đại gia còn có thể ngờ ngợ nhìn thấy, kia nòng súng lại bị ghép lại tại lên rồi!

Nói cách khác, làm Lư Xung cây súng lục giao cho Lưu Đại Lăng thời điểm, nòng súng đã bị Lư Xung xoa bóp đồng thời, nòng súng hoàn toàn bị phá hỏng, dưới tình huống này, nổ thang tỷ lệ hầu như là trăm phần trăm!

Tất cả mọi người lần thứ hai kinh ngạc, thiên đâu, súng lục kia thế nhưng là súng thật, dùng hợp kim chế tạo súng thật, không phải là nhựa món đồ chơi

thương, Lư Xung lại có thể đem nòng súng tạo thành thành thực, này muốn bao lớn lực tay, nghìn cân lực, còn là vạn cân lực?

Cầu Thế Minh cùng Phuong Ngọc Ngang hiện tại cảm thấy toàn thân rét run, là lạnh thấu xương tủy lạnh, nếu như Lư Xung nhớ tới trước đây mỗi hận cũ, không cần chân đá bọn hắn, cũng không dùng quyền đầu đánh bọn hắn, chẳng qua cùng bọn hắn nắm chặt tay,

Cũng đủ để cho bọn hắn xong đời rồi!

Lý Chấn Hưng cùng Lưu Kiến Hồng lại liếc mắt nhìn nhau, bọn hắn hiện tại rốt cục xác định, cái kia đem bi-a ném tới Nhật sản xuất xe thể thao ống xả bên trong cứu Lý Chấn Hưng người, chính là Lư Xung! Hiện tại mặc kệ Lư Xung có hay không cùng bảo bối của bọn họ nữ nhi nói yêu đương, bọn hắn đều không còn dám giống như trước mặt lạnh.

Lý Văn Yên không nhịn được cười duyên lên, nàng hiện tại càng ngày càng cảm thấy Lư Xung có ý tứ, có mấy người là rất có bản lĩnh, nhưng bọn họ cả ngày một bộ mặt lạnh trang bức mười ngàn năm cái giá thực sự là vô vị, còn là Lư Xung như vậy ngổ ngỗ mặc bức có ý tứ.

Lưu Đại Lăng nhăn nhó đau nhức, chặt chẽ trừng mắt Lư Xung: "Ngươi lợi hại! Ngươi tàn nhẫn! Ngươi chờ ta!" Nói xong liền từ dùng tay trái từ bên hông rút ra điện thoại di động, muốn cho quyền một người.

Cái này thời điểm, Lư Xung lạnh nhạt nói: "Lưu Đại Lăng, ngươi có phải hay không đánh cấp Yên gia Yên lão bốn a?"

Lưu Đại Lăng giật nảy cả mình: "Làm sao ngươi biết?"

Lư Xung bắt đầu dĩ nhún nhún vai: "Vừa nãy đệ đệ ngươi bị ta đánh ra đi sau đó, toàn bộ quán bar đều ở nghị luận ngươi những chuyện hư hỏng kia, ta chính là không muốn biết đều không biện pháp! Hào, ngươi hiện tại gọi điện thoại cho Yên lão bốn đi!"

Hắn cũng lấy điện thoại di động ra, đánh ra một cú điện thoại.

Một lát sau, đến rồi một chiếc màu đen xe Audi, từ phía trên đi xuống một cái hai mươi bảy hai mươi tám tuổi người thanh niên trẻ, một thân quần áo thể dục, biểu hiện lạnh lùng, thân hình kiên cường, đi lên đường, mạnh mẽ mạnh mẽ, còn nếu như báo săn một loại(bình thường).

Lưu Đại Lăng nhìn thấy người kia, trên mặt nổi lên sắc mặt vui mừng, xây lên cung kính nụ cười: "Lý ca, ngài làm sao đến rồi? Từ ca đây?"

Cái kia Lý ca lạnh lùng quét Lưu Đại Lăng một chút: "Lão tứ bị lão gia từ nắng một trận, hiện đang đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm. Chuyện đêm nay có ta toàn quyền xử lý!"

Hắn trực tiếp hướng đi Lư Xung, trên mặt thay đổi vừa nãy đối mặt Lưu Đại Lăng lạnh lùng nghiêm nghị biểu hiện, tràn trề nhiệt tình cùng cung kính: "Lư tiên sinh, chào ngài, Yên lão vừa nãy đã thông báo, ngài đánh chó không cần nhìn mặt chủ nhân, tùy tiện làm sao đánh!"

Lưu Đại Lăng trong lòng phát lạnh, không dám tin tưởng bản thân con mắt, không thể tin vào tai của mình, Yên lão cận vệ tài xế Lý ca làm sao đối cái kia học sinh cao trung như vậy cung kính, hơn nữa Yên lão vì lấy lòng cái kia học sinh cao trung, vậy mà nói ra nói như vậy, hắn Lưu Đại Lăng tốt xấu cũng là Thanh Dương trên đường điện thoại di động a.

Đương nhiên, Lưu Đại Lăng biết, cùng Yên gia so với, hắn tại trên đường thành tựu đúng là vì nếu như bụi trần, Yên gia chẳng qua cần một cái nghe lời thuận theo có thể thay bọn hắn trông cửa cầu mà thôi, nếu như hắn không ngoan lời nói, đừng xem hắn có mấy ngàn huynh đệ, Yên gia phải tới 100 người súng ống đầy đủ binh lính, vài phút liền đem bọn hắn đều thành thịch.

Lưu Đại Lăng thiên mặt, đi tới Lý ca trước mặt, cẩn thận từng ly từng tý một hỏi: "Lý ca, hắn đến cùng lai lịch gì?"

Lý ca rất là coi rẻ nói chuyện với Lưu Đại Lăng: "Ngươi chỉ cần biết, Yên lão hiện tại coi hắn là Thành tiểu huynh đệ đối xử, hắn đối với Yên gia tầm quan trọng, chỉ đứng sau Yên lão, đừng nói đánh ngươi, chính là đánh Yên lão bốn một trận, hắn cũng chỉ có thể chịu!"

Lưu Đại Lăng trợn mắt ngóac mồm, kinh hãi muốn chết, thiên đâu, bản thân làm sao chộc như thế cái đại thần!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngục Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Đánh 1 lòng bàn tay cấp cái ngọt táo!

Lưu Đại Lăng về mặt đưa đám, cầu khẩn nói: "Lý ca, ngài xem, vị này tiểu ca vừa nãy đem ta đệ đệ đã thương, đem ta hai trăm cái tiểu đệ đánh thành

như vậy, hiện tại lại đem ta biến thành như vậy, ta đã đủ thâm, lẽ nào còn khiến hấn lại đánh ta sao, vậy ta còn có sống hay không?"

Tiểu Lý cung kính mà hỏi Lư Xung: "Lư tiên sinh, ngài xem, cái này Lư Đại Lăng đã tương đối đáng thương, ngài có thể hay không xem ở Yên gia mặt thượng, tha hấn một lần? Đương nhiên, ngài muốn đem hấn đưa vào chỗ chết, chúng ta cũng sẽ phối hợp, hết thấy đều xem ý của ngài."

Lư Xung lắc đầu: "Không phải ta ý định muốn đem hấn đưa vào chỗ chết, ngươi nhìn hấn làm sự tình, đệ đệ hấn làm sự tình, hấn cái kia bảo tiêu làm sự tình."

Tiểu Lý này mới nghĩ đến, bản thân còn không có điều tra rõ ràng, liền làm Lư Đại Lăng cầu xin, thực sự là có chút không tốt lắm, nếu như bởi vậy trêu đến vị này còn trẻ nhất chuẩn tôn sư tức giận, kia Yên lão thịnh nộ bản thân cũng không gánh được, hấn liền vội vàng hỏi tuân rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Hấn là dựa theo sự tình phát sinh quá trình tới hỏi.

Kết quả, hiện trường mọi người yên lặng như tờ, dù sao không người nào dám bốc lên đắc tội Lư Đại Lăng nguy hiểm tới nói có chuyện thực.

Tiểu Lý tức giận, lớn tiếng nói: "Các ngươi cứ việc nói có chuyện thực, hấn Lư Đại Lăng nếu như dám to gan trả thù, ta đem hấn làm thịt, sẽ đem hấn toàn bộ gia sản bồi cấp người bị hại!" Hấn tuy rằng chẳng qua Yên lão hầu cận, nhưng xử trí một cái chó săn gia sản, cũng không cần xin chỉ thị Yên lão, càng không cần xin chỉ thị Yên lão bốn.

Cái này thời điểm, Phươg Ngọc Ngang bạn gái trước Vương Xuân Đan này mới đánh bạo đem Lư Tiểu Lăng quấy rối chuyện của nàng nói một lần.

Sau đó, khiến Lư Xung khá là kinh ngạc là, đem Lư Đại Lăng bảo tiêu Lư Mạnh vừa lên đến liền đối Lư Xung hạ tứ thủ, Lư Đại Lăng phải hai trăm cái huynh đệ khám Lư Xung, Lư Đại Lăng dùng sức lực ý đồ đánh chết Lư Xung sự tình nói ra, rõ ràng là Cầu Thế Minh, Phươg Ngọc Ngang hai người.

Nguyên lai Cầu Thế Minh, Phươg Ngọc Ngang hai người là thật sự dọa cho sợ rồi, bọn hấn sợ Lư Xung bởi vì qua (quá khứ) ác tha tìm bọn họ xúi quẩy, bọn hấn thực sự khó có thể chịu đựng như vậy Lư Xung cho áp lực, hai người không hẹn mà cùng, làm ra quyết định, nắm chặt cuối cùng cơ hội tới lấy lòng Lư Xung, thắng được Lư Xung hảo cảm.

Tiểu Lý sắc mặt càng ngày càng trầm, cuối cùng giận không nhịn nổi, chỉ vào Lư Đại Lăng mũi, thấp giọng quát: "Yên lão phí hết tâm tư lấy lòng người, ngươi cmm vậy mà đắc tội chết, rất hảo, ta xem ngươi là không tương tại Thanh Dương tiếp tục sống, cũng được, ta hiện tại liền gọi ban ngành liên quan, đem các ngươi tất cả đều bắt đi!"

Lư Đại Lăng, Lư Tiểu Lăng tất cả đều đặt mông ngồi dưới đất, một mặt tuyệt vọng, bọn hấn chính là Yên gia cầu, một khi Yên gia đem bọn họ vứt bỏ, bọn hấn so chó mất chủ còn không bằng!

Ngay tại bọn hấn vạn phần lúc tuyệt vọng, chợt nghe một cái không gì sánh được êm tai thanh âm: "Tiểu Lý, không cần phiền phức như vậy đi, ban ngành liên quan các đồng chí đều ở ngủ ngon đâu, không tốt phiền phức bọn hấn đi!"

Tiểu Lý lấy làm kinh hãi: "Lư tiên sinh, ý của ngài là?"

Lư Xung cười nhạt: "Bị đánh một trận đánh đến phục phục thiếp thiếp cầu, mới tới cầu, cái nào hảo đây?"

Một cái mới tới cầu, thiếu không dứt còn phải đánh một lần, nhiều phiền phức, hiện tại con chó này, bị bản thân tàn nhẫn đánh một trận, bọn hấn cũng rõ ràng bản thân đối với Yên gia tầm quan trọng, mượn bọn họ mười cái đảm cũng không dám trả thù, trái lại còn sẽ tích cực nịnh bợ, sau đó bọn hấn đối bản thân mà nói không còn là rằng nanh đối mặt chó điên, mà là cúi đầu nghe theo khiến nó cắn ai nó cắn ai trung cầu.

Ngoài ra, mỗi lần trên đường đại ca chỗ trống, luôn có mấy người khám chém giết tranh vị trí kia, tranh đến vị trí kia sau đó, lại muốn gieo vạ một phen đến lừa điểm nước phù sa, không những đối với địa phương trị an không được, đối lợi ích của dân chúng cũng không được, hãy cùng dân chúng không thích đều là đối lớn thử một dạng, chỗ này trên đường đại ca cũng không muốn đều là đối, mặt trên hy vọng ổn định, dân chúng cũng ưa thích ổn định.

Càng trọng yếu là, một khi ban ngành liên quan đem bọn họ bắt đi, bọn hấn không dám hận Yên gia, cũng chỉ dám hận Lư Xung, Lư Xung không sợ bọn họ căm hận, cơ mà (có thể) Lư Xung cha mẹ, Lý Văn Yên đây?

Huống hồ, làm bọn hấn đối Lư Xung sản sinh căm hận, bọn hấn đối Lư Xung liền không biện pháp sản sinh sùng bái lực đâu, Lư Xung cũng bạch đánh bọn họ một trận rồi!

Đời kia tuy rằng có chút sống uống hai trăm năm,

Nhưng Lư Xung ít nhiều có chút linh hội, một mực mà đem kẻ địch hướng về tứ lộ đuổi chỉ có thể cá chết lưới rách, có lúc đánh một cái tát lại cho một cái ngọt táo, vừa đâm vừa xoa mới là vương đạo.

Tiểu Lý nhất thời rõ ràng, cười nói: "Nếu Lư tiên sinh muốn cho bọn hấn một con đường sống, vậy thì mời Lư tiên sinh đến xử trí bọn hấn đi!"

Lư Xung đi tới Lư Đại Lăng huynh đệ trước mặt, cười nhạt: "Ta ngày hôm nay cũng không phải đánh các ngươi, mà là sinh động địa cho các ngươi lên một bài giảng, giảng cái gì nội dung đâu, làm việc không muốn làm tuyệt, không muốn đem người hướng về tứ lộ bức, không phải vậy cá chết lưới rách,

đổi đại gia đều không chỗ tốt!

Các người nhìn, cái kia Lưu Mạnh chính là ví dụ sống sờ sờ! Hắn tưởng muốn một quyền đem ta đánh chết, kết quả đâu, bản thân ngược lại thành gần chết người!

Còn có, Lưu Đại Lăng người cái tay này, người tưởng một thương đem ta vỡ, kết quả đem mình tay vỡ thảm!

Các người hỗn độn, cũng phải giảng, làm việc trước trước tiên làm người, làm người muốn thiện lương, hơn người trước tiên lưu ba phần chỗ trống, như vậy chuyện làm ăn mới có thể làm xuôi!

Ta nói có hay không đạo lý đây?"

Tất cả mọi người đều tròn mắt ngạc nhiên, một cái học sinh trung học cấp một cái hắc đạo lão đại giảng làm người, còn có so cái này càng hoang đường sự tình sao?

Kết quả, Lưu Đại Lăng nhưng chảy nước mắt ngang dọc: "Quá có đạo lý rồi! Nếu như sớm nghe được Lưu tiên sinh ngài lời nói này, ta cũng không sẽ rơi vào mức độ này a!"

"Người cảm thấy có đạo lý a!" Lưu Xung gật gù: "Kia đưa tiền đây đi!"

Lưu Đại Lăng lấy làm kinh hãi: "Tiền gì?"

Lưu Xung cười nhạt: "Ta cho các người lên một bài giảng, lẽ nào các người không muốn giao điểm học phí sao?"

Tất cả mọi người đều một mặt kinh ngạc, cái này cũng được! Cái này cũng được!

Lý Văn Yên không nhịn được cười, Lưu Xung gia hỏa này càng ngày càng có ý tứ.

Lưu Đại Lăng nuốt giận vào bụng nói: "Ngài muốn chúng ta giao bao nhiêu học phí?"

Lưu Xung khẽ mỉm cười: "Yên tâm, ta cái này người rất thực sự, không phải loại kia giờ công phu sư tử ngoạm người!"

Lưu Đại Lăng hỏi: "Ngài rốt cuộc muốn bao nhiêu?"

Lưu Xung duỗi ra hai cái đầu ngón tay: "Hai triệu!"

" Bao nhiêu? Hai triệu!" Lưu Đại Lăng tắc lưỡi, ngài này không gọi giờ công phu sư tử ngoạm sao? Nơi nào học phí đáng giá hai triệu a.

Này là năm 1997, dựa vào Giang Bắc tỉnh lệ Giang Thành giá phòng, lúc này hai triệu ước tương đương với năm 2007 hơn 30 triệu nguyên.

Bất quá, đối lập với Lưu Đại Lăng không chế nửa cái thành thị hắc đạo tính toán lấy lãi kén sù ngược lại cũng không tính cái gì.

Lưu Xung cười nhạt: "Làm sao, chê ta thu tiện nghi?"

"Không, không, ngài này học phí thu đến mức rất hợp lý." Lưu Đại Lăng cười khổ nói: "Vậy ta ngày mai chuyển khoản cho ngài."

Lưu Xung lại nói: "Ngoại trừ học phí, người còn bồi ta điểm tiền thuốc thang. Người hai trăm cái huynh đệ đem ta tay làm tổn thương, mỗi cái người bồi ta 1 vạn, liên hai triệu đi!"

Lưu Đại Lăng cả kinh nói: "Ngài nơi nào có thương a, thương là chúng ta a!"

"Tại sao không có, thương rất sâu." Lưu Xung giơ tay lên, bàn tay có chút vết máu.

Lưu Đại Lăng tức giận đến nhanh thổ huyết, kia rõ ràng là hắn kia hai trăm cái tiểu đệ huyết tung toé đến Lưu Xung trên tay.

Nhưng Lưu Đại Lăng hiện tại chỉ có thể bất đắc dĩ nói ra: "Hảo, ta bồi!"

Lưu Xung suy nghĩ một chút, nói ra: "Ngày mai, người đem tiền đánh cấp Tiểu Lý, Tiểu Lý bắt các người Yên gia tạp cho ta!"

Đời kia, hắn mù mù trong thế bỗng nhiên thêm ra đến một triệu, không minh bạch, một loạt tội danh tùy theo mà đến, hiện tại nằm ở Đường gia đối phó cha mẹ mình bảo táp mắt, Lưu Xung không có thể qua loa bắt càn, đem Yên gia kéo qua, các người Đường gia cmm dám đối phó Yên gia sao?

Lưu Đại Lăng cùng Tiểu Lý đều gật đầu đồng ý.

Lúc này, Tiểu Lý đối Lưu Đại Lăng cùng với hơn hai trăm mã tử nói ra: "Các người muốn cảm tạ Lưu tiên sinh, nếu không là hắn trạch tâm nhân hậu khoan hồng rộng lượng, lấy các người hành vi đã sớm lang đang bỏ tù."

Hơn hai trăm người cùng kêu lên nói cảm ơn, phi thường thành khẩn, phát ra từ đáy lòng địa cảm tạ.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn thấy, từ Lưu Đại Lăng cùng với hai trăm cái mã tử trên người từ từ bay lên màu vàng nhạt hào quang, chậm rãi tràn vào Lư Xung chính mình trên người.

Lư Xung rõ ràng, đám người kia căn bản xem như là bị bản thân một cái tát một cái ngọt tảo địa triệt để đánh phục rồi, ngược lại sùng bái bản thân lên.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Đường cong yêu đương

Lư Xung tại đời kia hơn 200 năm thời gian trong, cũng không phải đều là đang tu luyện, hắn cũng thường xuyên cùng muôn hình muôn vẻ người tiếp xúc, thấy rõ nhân tính, có lúc cảm thấy nhân tính trung liệt rở : cái rất đáng thương rất buồn cười.

Chỉ biết bắt nạt kẻ yếu chính là nhân tính trung liệt rở : cái, không chỉ là những này hắc đạo mã tử môn chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, trên thực tế, phần lớn người đều chỉ biết bắt nạt kẻ yếu, mà lừa nhược sợ ngạnh thay lời khác chính là, ức hiếp người yếu, sùng bái cường giả, này chủng nhân tính là chôn sâu tại mỗi cái người nội tâm, cứ việc rất nhiều người không muốn thừa nhận bản thân là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu người, nhưng chân chính phát sinh một ít chuyện, phần lớn người đều là kinh hãi.

Trên thực tế, không chỉ nhân cách như vậy, có chút quốc gia quốc cách cũng là như vậy, tỷ như một cái nào đó đảo quốc, Hoa Hạ tại Đường triều thời điểm đem nó đánh đau, nó sùng bái Đường triều mấy trăm năm, tại Minh triều thời điểm đem nó đánh đau, sau đó nó sùng bái Minh triều mấy chục năm, sau đó còn chẳng biết xấu hổ địa xưng hô bản thân là tiểu Trung Hoa, sau đó Môi quốc đem nó đánh phục rồi, nó liền sửa làm sùng bái Môi quốc, còn một lòng một dạ tưởng muốn thoát á nhập Âu.

Như vậy sự tình, cho Lư Xung rất lớn gợi ý, muốn lấy được sùng bái lực, không nhất định nhất định phải mang đến cho người khác chính diện đồ vật, có lúc đem có mấy người đánh ra sức đánh phục, cũng có thể được bọn hắn sùng bái lực, nếu như sau đó càn quét cái kia đảo quốc, không chừng cũng có thể được cái kia đảo quốc toàn bộ quốc dân sùng bái lực.

Hiện tại, Lưu Đại Lăng những kia mã tử môn lẫn nhau nâng, bò lên trên xe van, đi tới bệnh viện.

Lưu Đại Lăng lúc gần đi, lập đi lập lại nhiều lần về phía Lư Xung cúi cung trí tạ, tạ Lư Xung ơn tha chết, tạ Lư Xung khoan hồng rộng lượng, kia khiêm tốn tư thái cùng trước kia điều nở thiên tư thái như hai người khác nhau, khiến Lư Xung không khỏi hoài nghi, này tôn tử không sẽ có Đông Doanh huyết thống đi, này trước cứ sau cung đáng vẻ, rất giống quý

Lưu Đại Lăng trước ô ép ép địa đến rồi, như công phu bên trong Phủ Đầu Bang một dạng, hung hăng ngông cuồng tự đại, hiện tại lẫn nhau nâng đau thương, vô cùng chật vật địa chạy, vung vung lên ống tay áo, còn có một bãi lớn máu tươi không mang đi.

Tiểu Lý cũng phải đi rồi, hắn sẽ trở lại cùng Yên lão báo cáo tình huống.

Lúc gần đi, Tiểu Lý hỏi: "Lư tiên sinh, ngày mai ngài cái gì thời điểm thuận tiện, ta tiện đem ngài cái kia trợ lý Tiểu Đào đưa tới."

Lư Xung suy nghĩ một chút, nói ra: "Ngày mai bảy giờ rưỡi, đưa đến trường học của chúng ta cửa. Đúng rồi, khiến nàng ăn mặc như học trò một điểm, ta không tưởng quá chói mắt."

Tuy rằng đời kia Lưu Thao một lúc ngự tỷ, một lúc vợ hiền, một lúc thiên tiên công, một lúc bá đạo Tổng giám đốc phạm, nhưng ở cái này năm 1997, mười chín tuổi nàng, khuôn mặt tròn tròn, trẻ con phi dư âm, còn là đi trước một lúc đáng yêu trường học gió đi.

Tiểu Lý gật gù: "Rõ ràng. Vậy ngày mai thấy."

Làm Lư Xung xoay người, thỉnh thoảng nhìn thấy, quán bar bên trong kia hơn hai trăm khách nhân, tất cả đều là một bộ ngưỡng mộ núi cao quý bái ánh mắt nhìn hắn: "Cao thủ! Bỏ qua! Xưa nay chưa từng thấy như thế ngưu bức cao thủ!"

"Hắn là chân thực công phu! So Trình Long, lý luyện kiệt ngưu bài nhiều!"

"Trình Long? Lý luyện kiệt? Đừng đùa, cảm giác đều không ở một cái vị diện!"

"Một người tay không, càn quét hơn 200 cầm trong tay lưỡi dao sắc đại hán vạm vỡ, so cụt một tay Đào vương mạnh nhiều!"

"Cụt một tay Đao vương? Ngài niên đại đó?"

"Lão tử năm linh sau, cũng không ngăn được ta đổi vị này tiểu anh hùng sùng bái!"

Từ trên người bọn họ từ từ mà lên hào quang màu vàng, so vừa nãy kia mấy lần trình độ đều muốn thâm nhiều lắm.

Lư Xung phi thường hài lòng, lần này quán bar chi hành, hẳn được sùng bái lực so với trước kia mấy lần đều hiểu thắng nhiều lắm, chờ chút trở lại hẳn phải cố gắng địa dùng Thông Thiên Quyết tinh luyện một thoáng.

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên cùng cha mẹ của nàng đi tới Lư Xung trước mặt, đôi mắt đẹp đảo mắt, nhẹ nhàng nói ra: "Lư Xung, ta ba ba biết là ngươi cứu hắn, hẳn tưởng cảm tạ ngươi."

Lý Chấn Hưng một mặt cảm kích nói ra: "Lư Xung, phi thường cảm tạ ngươi đúng lúc ra tay, bằng không ta nhất định sẽ bị tên khốn kia đâm chết, nặng như vậy ân tình, ta thực sự không nghĩ ra được nên, ta là cái công vụ nhân viên, không có gì tiền, cũng không có gì quyền, nếu không, ngươi có nhu cầu gì ta hỗ trợ, ngươi cứ việc nói ra!"

Lư Xung liếc mắt nhìn cúi đầu không nói một mặt e thẹn Lý Văn Yên,

Rất muốn nói "Cha vợ, ngươi sẽ đồng ý ta cùng Tiểu Yên giao du đạt được", cơ mà (có thể) lời này thực sự có chút mang ân vọng báo ý vị, ngay cả hẳn chính mình đều rất là khinh thường, càng không muốn ý tứ nói ra.

Hắn suy nghĩ một chút, quyết định một cách uyển chuyển mà nói: "Bá phụ, ta bài tập không tốt lắm, đặc biệt Anh ngữ, phi thường kém, Văn Yên học tập phi thường hảo, ngài có thể khiến nàng dành thời gian phụ đạo một thoáng ta sao?"

Tuy rằng thời gian qua đi hơn 200 năm, Lư Xung đối năm đó rất nhiều chuyện còn sờ sờ ở trước mắt, trong đó có một cái chuyện lý thú, trong lớp hơn tám mươi người, chỉ có mười sáu cái nữ sinh, sau đó vậy mà có năm cái đều gả cho bạn học cùng lớp, ngoài ra có sáu cái còn tùy tùng bên trong bạn học trai đều nói qua yêu đương, này nội bộ tiêu hóa xác suất còn là phi thường cao, năm đó lẫn nhau rút ngắn khoảng cách xúc tiến yêu đương quan hệ điều kiện chính là lẫn nhau phụ đạo bài tập, lão sư gia trưởng không lời nào để nói, học trò tình nhân bài tập yêu đương cũng đều không làm lỡ.

97 năm thi đại học khoa học tự nhiên thì là ngữ văn, Anh ngữ, toán học, vật lý, hóa học, mà Lư Xung tại Tu Tiên Giới thời điểm, toàn thể giới duy nhất chính thức ngôn ngữ chính là Hán ngữ, vì thuyết minh càng ngắn gọn, văn ngôn văn phục hưng, Anh ngữ duy nhất công dụng chính là nó chữ cái làm mấy lý hoá một ít phù hiệu, căn bản không dùng cho bình thường khai thông, Lư Xung có hai trăm năm không nói Anh ngữ, cho nên Anh ngữ hầu như là linh cơ sở.

Mà mấy lý hoá, Lư Xung học đều là vượt xa Địa Cầu văn minh mấy trăm năm khoa học giáo dục, hẳn hiện tại chỉ cần xác định thi đại học phạm vi là được, chỉ cần không tả siêu cường đáp án, liền có thể thi cái mãn phân.

Lý Chấn Hưng cùng Lưu Kiến Hồng đều không phải người ngu, vừa nghe liền biết này tiểu tử đối chính mình khuê nữ không hết lòng gian tưởng muốn lấy đường cong cứu quốc con đường tiến hành theo đuôi, bọn hắn liếc mắt nhìn nhau, vốn muốn cự tuyệt, cơ mà (có thể) vừa nãy xem Lư Xung công phu như vậy làm người ta sợ hãi, hơn nữa Lý Chấn Hưng vừa nãy bản thân cũng nói rồi "Có nhu cầu gì hỗ trợ cứ việc nói ra", hiện tại nếu như phản đối, kia chính là tự đánh mặt của mình.

Nhưng bọn họ vừa nãy từ Lý Văn Yên phản ứng thượng xem, phát hiện luôn luôn đối nam sinh một chút xú hứng thú đều không có nữ nhi, hiện tại đối Lư Xung hứng thú càng ngày càng đậm, lo lắng vạn nhất hai người cùng nhau học tập, vành tai và tóc mai chạm vào nhau, đến thời điểm chính mình nuôi mười tám năm thật trắng đồ ăn, tiện nghi Lư gia, trong lòng bọn họ cảm giác khó chịu a, liền, hai người xoắn xuýt lại.

Ngay tại cái này thời điểm, Lý Văn Yên nói chuyện, nàng ngẩng đầu lên, thẹn thùng liếc Lư Xung một chút, sau đó đối nàng ba ba mẹ mẹ nói ra: "Cha, mẹ, kỳ thực ta cũng muốn cho Lư Xung giúp ta phụ đạo!"

Lưu Kiến Hồng reo lên: "Hắn có thể phụ đạo ngươi cái gì? Đánh nhau sao, nữ nhi, công phu của ngươi đã đủ tốt, trở nên như hắn như vậy lợi hại, coi chừng tương lai không ai thèm lấy!"

"Ngài không biết, hắn toán học thật là lợi hại, " Lý Văn Yên đem Lư Xung ngày hôm nay ở trường học giải đáp lão sư toán học đề tình cảnh nói một lần, lúc nói chuyện mặt mày hớn hớn, thật giống đang nói nàng bản thân hào quang sử một dạng.

Lý Chấn Hưng cùng Lưu Kiến Hồng lần thứ hai liếc mắt nhìn nhau, nữ nhi hết thấy môn học bên trong, bọn hắn lo lắng nhất chính là toán học, lo lắng toán học kéo dài nữ nhi chân sau, khiến nàng thượng không dứt hoa thanh, hiện tại Lư Xung lại toán học như vậy hảo, thậm chí so lão sư cũng còn tốt, đây cũng quá đúng dịp điểm đi!

Nhưng bọn họ tin tưởng nữ nhi không sẽ đối với bọn họ nói dối, vừa nãy nàng khuôn mặt nhỏ ửng đỏ mặt mày hớn hớn đáng vẻ cũng không giống như là nói dối, Lý Chấn Hưng thực sự bẽ tắc, thật sâu thở dài: "Vậy cũng tốt, các ngươi liền lẫn nhau phụ đạo, Tiểu Yên phụ đạo ngươi Anh ngữ, ngươi liền phụ đạo nàng toán học, lẫn nhau xúc tiến, thế nhưng, các ngươi phải chú ý khoảng cách, không có thể khiến lão sư đồng học lầm tưởng các ngươi tại yêu sớm, biết không?"

Chương 37: Bồi dưỡng ba ba làm nhà giàu nhất!

Lý Chấn Hưng trong lời nói có chuyện, Lư Xung có thể nghe được, bất quá nghe phá không nói toạc, hắn còn là một bộ phi thường hồ đồ đáng vẽ, đáp ứng trước hạ xuống: "Chúng ta chẳng qua học tập."

Cho tới đến thời điểm phát triển đến bước đi kia, liền không thể tìm được cha vợ.

Lý Văn Yên cái này thời điểm, tại trước mặt cha mẹ nàng, không dễ dàng cho nói với Lư Xung chút gì, cúi đầu không nói lời nào, một bộ cô gái ngoan ngoãn đáng vẽ.

Lư Xung nhìn thấy nàng cái kia đáng vẽ, nghĩ đến đoán chừng cha mẹ của nàng còn không biết nữ nhi bọn họ đánh người đáng vẽ có nhiều dã man, liền không nhịn được cười.

Lư Xung cùng bọn hắn đồng thời hướng về cơ quan gia chúc viện đi đến, trước mặt gặp ngay phải Lư Xung cha mẹ, hai đôi này cực phẩm cha mẹ, lẫn nhau ở giữa lẫn nhau có khúc mắc, mắt to trừng mắt nhỏ, sừng sốt một lúc lâu.

Lư Xung đánh vỡ giữa bọn họ không khí ngột ngạt, xông lên Lý Văn Yên cười nói: "Tiểu Yên, ngày mai gặp." Sau đó lôi kéo hắn cha mẹ đi về nhà.

Về đến nhà, phụ thân của Lư Xung Lư Đăng Vân tò mò hỏi: "Nhi tử, người cùng cái kia Lưu Kiến Hồng nữ nhi đàm luận bằng hữu?"

"Làm không chu đáo đâu, " Lư Xung cười nói: "Ba, người sao nhìn ra đây?"

Lư Đăng Vân cười ha ha nói: "Người gọi tên nàng hào thân thiết đáng vẽ, hơn nữa cô nương kia khuôn mặt hảo hảo, lại như người mù mù năm đó gặp phải ta thời điểm một dạng. Vừa nãy người mù mù cũng nói với ta, nói người cùng cô nương kia biểu lộ 100 lần đều thất bại, nữ tử, người nghe ba ba nói, 100 lần thất bại, chúng ta liền đến 200 lần, thời gian không phụ hữu tâm nhân, hơn nữa bây giờ nhìn đáng đáp của nàng, đối người khả năng có chút hảo cảm, người không ngừng cố gắng, không chừng liền có thể đánh hạ rồi! Tuy rằng nàng mù mù người kia không sao thể, nhưng nha đầu này ta cũng coi như là từ nhỏ xem đại, rất hảo nha đầu, bên ngoài, học tập, nhân phẩm, khắp mọi mặt đều rất hảo, có tư cách làm chúng ta con dâu!"

Lư Xung thì thật lo lắng, lão ba bởi vì Lưu Kiến Hồng vấn đề mà giận cá chém thớt với Lý Văn Yên, không nghĩ tới ba ba cũng còn rất văn minh, chưa hề đem trên cả đời ân oán đặt ở đời kế tiếp trên người.

Mụ mụ Chương Trạch Hoa vẫn cái giận nói: "Lư Đăng Vân, có người như vậy giáo dục nữ tử sao, nữ tử bây giờ lập tức muốn thi đại học, người không cho hắn hảo hảo đọc sách, trái lại khiến hắn đi yêu sớm, còn thể thống gì a, vạn nhất nữ tử tương lai thi không lên đại học, ngay cả cái trường đại học đều thi không đến, chúng ta hai cái mặt hướng về nơi nào đặt đây."

Lư Đăng Vân cười khổ nói: "Vấn đề là, khoảng cách thi đại học chỉ còn lại hơn hai tháng thời gian, con của chúng ta bình thường thành tích như vậy kém, làm sao khả năng tại hai tháng tăng nhanh như gió đầu, không bằng tương lai đưa hắn đến nước ngoài học đại học!"

Lư Xung vừa nghe, lúc đó liền ngay cả vội vàng lắc đầu: "Ta mới không muốn ra ngoại quốc học đại học đâu, ta muốn thi hoa thanh!"

Trong Tu Tiên giới, hoa tộc lực ép vạn tộc, Hán ngữ là tám chòm sao lớn duy nhất chính thức ngôn ngữ, những kia tóc vàng mắt xanh trong miệng nói tất cả đều là Hán ngữ, Lư Xung ngoại trừ học tập khoa học tự nhiên lúc dùng một ít chữ cái ở ngoài, thời điểm khác căn bản không có cơ hội dùng Anh ngữ, trải qua hai trăm năm quang, trung học thời đại học những Anh ngữ kia từ đơn hoàn toàn quên hết, như vậy Anh ngữ trình độ làm sao xuất ngoại du học đây?

Hơn nữa, Hollywood càng bài hoa, người Hoa rất khó ra mặt, coi như lại có tài năng, không cho cơ hội, làm sao có thể ra mặt đây.

Lư Xung quyết định, còn là trước tiên ở quốc nội đánh ra một thế giới, lại như Lý Tiểu Long, thành long như vậy, đánh ra một mảnh khiến Hollywood đều không thể không tán đồng thành tựu, đến cái kia thời điểm, lại tiến quân Hollywood, lại đi thẳng lấy toàn thế giới sừng bá lực.

Nàng mù mụ Chương Trạch Hoa cùng ba ba Lư Đăng Vân nhìn nhau nở nụ cười: "Nhi tử rốt cục có chí khí, đáng tiếc này chí khí làm đến quá muộn, hiện tại thi hoa thanh kỹ thuật chuyên tu học viện vẫn được, thi Hoa Thanh đại học sao, liền khỏi nằm mộng ban ngày rồi!"

"Không tin đúng không, tốt lắm, chúng ta đánh cược, nếu như ta có thể thi đỗ Hoa Thanh đại học, vậy sau này ta để cho các người làm cái gì, các người đều phải vô điều kiện địa nghe ta, dựa theo ý của ta đi làm, các người dám đánh với ta đánh cược sao?" Lư Xung nghĩ đến, tương lai hai mươi năm mặc kệ đối với hắn, còn là đối với hắn ba ba, nàng mù mụ đều có đại lượng cơ hội, cơ mà (có thể) vấn đề là, mọi người hữu với qua (quá khứ) kinh nghiệm cùng phiên diện, thường thường rất khó phát hiện đó là cơ hội, coi như Lư Xung nói cho bọn họ biết đó là cơ hội,

Bọn hắn cũng không sẽ tin tưởng, sẽ không công bỏ qua rất nhiều cơ hội, như vậy Lư Xung hãy cùng bọn hắn đến cái giản đơn trực tiếp thô bạo khuyến

bảo phương thức.

Chương Trạch Hoa, Lư Đằng Vân nhớ tới Lư Xung lần thứ nhất mô thi không tới 200 phân tổng thành tích, suy nghĩ thêm Hoa Thanh đại học chỉ ít 650 phân trung tuyển phân số, đều cảm thấy Lư Xung tại nói đùa bọn họ, hai người lần thứ hai nhìn nhau cười to: "Khá lắm, ý chí đáng khen! Nếu ngươi có chí khí như vậy, ba mẹ cũng không thể cho ngươi nhụt chí, tốt lắm, chúng ta liền đánh cược, nếu như ngươi có thể thi đỗ Hoa Thanh đại học, sau đó ngươi chính là chủ nhân một gia đình, ba mẹ đều nghe lời ngươi!"

Kỳ thực, Lư Xung trung học thời kỳ sống đến mức rồi tỉnh rồi mê, là có Lư Đằng Vân, Chương Trạch Hoa một phần trách nhiệm, Lư Đằng Vân từ nhỏ tại Môi quốc lưu qua học, phi thường tôn sùng Môi quốc phương thức giáo dục, đối quốc nội tương đối không ưa, cho nên đối với Lư Xung bài tập cũng không có quá đại yêu cầu, mà Chương Trạch Hoa công tác rất bận, vẫn không thời gian bồi nhi tử, liền cảm thấy xin lỗi nhi tử, liền không tương lại cho hẳn việc học mặt trên áp lực, liền một mực địa cưng chiều, kết quả là đem đời kia Lư Xung bồi dưỡng thành một cái phế vật.

Đương nhiên, Lư Xung làm người hai đời, công bằng hợp lý địa xem đời kia trên Địa Cầu kia đoạn sinh hoạt, mặc dù hẳn nỗ lực học tập, cuối cùng vận mệnh cũng không khá hơn chút nào, dù sao gia đình biến cố đối hẳn xung kích thực sự quá lớn, không có cha mẹ vẫy cánh, Đường Thiệu Vĩ cùng với sau đó cái kia lai lịch càng to lớn hơn nha nội chen ép, tuyệt đối không phải hẳn có thể gánh vác được, tại vận mệnh dòng lũ trung, thành tích học tập tác dụng nhỏ bé không đáng kể. Hiện tại Lư Xung sở dĩ muốn thi thượng hoa thanh, một mặt là vì làm bạn Lý Văn Yên, mặt khác cũng là vì khiến cha mẹ hài lòng, hẳn chính mình là rất không đáng kể.

Lư Xung xem ba mẹ đáp ứng cùng bản thân đánh cược, hoàn toàn là ôm chơi vui cùng không cho mình nhụt chí ý nghĩ, cười khổ nói: "Cha, mẹ, các ngươi cho rằng ta và các ngươi đùa giỡn sao, ta là rất chăm chú, ba, ngươi hiện tại khỏi thảo một phần hiệp nghị thư đi, đem chúng ta cá cược tả tiến vào, chúng ta chờ chặt ký tên đồng ý, đến thời điểm các ngươi nếu như không nghe lời ta nói, ta lấy ra hiệp nghị thư, các ngươi cơ mà (có thể) muốn vô điều kiện nghe ta!"

Lư Đằng Vân cùng Chương Trạch Hoa tất cả đều sửng sốt: "Nhi tử, tại ngươi hoàn toàn không thể nào làm sự tình thượng, ngươi làm gì thể như thế nghiêm túc đây? Nói như thế, nếu như ngươi thi không lên đầu, ngươi chuẩn bị làm cái gì đấy?"

"Rất giản đơn a, sau đó vô điều kiện nghe các ngươi lời nói, " Lư Xung cười nói: "Các ngươi Nhị lão thể nhưng là vẫn tự xưng là chúng ta cái này tiểu gia đình thể nhưng là bình đẳng tự do dân chủ gia đình a, kia then chốt thời điểm, nhưng không cho theo ta chơi song trọng tiêu chuẩn a!"

"Hảo, " Lư Đằng Vân cùng Chương Trạch Hoa lại liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng không hên mà cùng nói ra: "Hảo, chúng ta đáp ứng ngươi, nhưng vạn nhất ngươi thắng, ngươi sau đó cơ mà (có thể) không cho phép đề những kia vi phạm pháp luật pháp quy yêu cầu."

Lư Xung cười nói: "Yên tâm, ta sau đó đề những kia yêu cầu, đều là vì bồi dưỡng các ngươi trở thành nhất phẩm đại quan cùng Hoa Hạ nhà giàu nhất mà nhất định phải đưa ra yêu cầu!"

Chương Trạch Hoa cùng Lư Đằng Vân tất cả đều vui vẻ, Chương Trạch Hoa cười đến ngửa tới ngửa lui: "Ngươi tiểu tử cười chết mẹ ngươi, liền bằng ngươi cái chưa dứt sữa đứa bé, bồi dưỡng ngươi mẹ trở thành nhất phẩm đại quan, ta không có nghe phản đi!"

Lư Đằng Vân cũng nhin không được: "Liền ngươi cái loại này tổng thành tích không tới 200 phân gia hỏa, tưởng bồi dưỡng ngươi ba ta trở thành Hoa Hạ nhà giàu nhất, nhi tử, ngươi không bị sốt chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Chúng ta phải khiêm tốn!

Lư Xung nhìn đang cười đến ngửa tới ngửa lui Chương Trạch Hoa: "Mẹ, nếu như không phải ta ra tay giúp ngươi đem Đàm Xuân Hoa biến thành bệnh thần kinh, giúp ngươi đem Đường Phúc Chính phế bỏ, ngươi còn có thể an ổn địa ngồi ở hiện tại vị trí sao? Nói không chắc, qua không dứt mấy ngày, ngươi thể ngân hàng bên trong bỗng nhiên thêm ra đến một triệu không rõ lai lịch tiền tham ô, thư ký của ngươi Đàm Xuân Hoa báo cáo ngươi hối lộ, cái kia thời điểm ngươi còn sẽ như vậy thoải mái cười to sao?"

Chương Trạch Hoa nụ cười trên mặt nhất thời cứng lại rồi, tuy rằng lời của con có chút đông cứng, nhưng nàng không thể không thừa nhận, nhi tử lần này giúp nàng thiên đại một tay, nếu như không phải nhi tử ra tay giúp nàng, nàng mười mấy năm nỗ lực đem hủy hoại trong chốc lát!

Nàng còn dùng qua (quá khứ) lão ánh mắt xem nhi tử, quả thật có chút không nên a.

Lư Đằng Vân còn không có nghe Chương Trạch Hoa đề cập, liền vội vàng hỏi: "Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Chương Trạch Hoa liền đem xế chiều hôm nay đến tối phát sinh sự tình nói một lần.

Lư Đằng Vân nửa mừng nửa lo mà nhìn Lư Xung, hưng phấn hết lớn: "Nhi tử! Con trai ngoan của ta! Ngươi bây giờ lại như thế lợi hại! Ha ha, ta Lư Đằng Vân tuy rằng bất tài, nhưng ta có đứa con trai tốt, Lư gia! Chương gia! Còn ai dám lại xem thường chúng ta!"

Lư Xung vội vàng nói: "Ba, ngài đừng hưng phấn như vậy, hiện tại đều rạng sáng, nhà hàng xóm đều ngủ."

Lư Đằng Vân kích động đến nước mắt đều sắp chảy ra: "Nhi tử, ngươi không biết ta chờ đợi ngày này hành diện một ngày đợi bao lâu, này mười tám năm, ta quá mệt mỏi, quá oan uổng. . ."

Lư Xung cười nói: "Ba, sau đó có ta đây, ngài đâu, liền dễ dàng địa làm ăn, đứng ở thời đại làn sóng đỉnh thư thư phục phục mà đem tiền tránh rồi! Không tốn thời gian dài, không cần chúng ta đuổi tới nịnh bợ kia hai nhà người, mà là bọn hắn đến nịnh bợ chúng ta rồi!"

Lư Đằng Vân khó nén hưng phấn tình, nói ra: "Nhi tử, ta còn không tận mắt nhìn thấy ngươi chỗ lợi hại, ngươi khiến lão ba nhìn tầm mắt!"

Lư Xung cười nói: "Hoá ra vừa nãy ta tại quán bar bên ngoài đánh đến khí thế ngất trời, các ngươi cũng không thấy a!"

Lư Đằng Vân kinh ngạc nói: "Lẽ nào ta và mẹ của ngươi đi ra ngoài thời điểm, nghe có người nói, có cái cao thủ trẻ tuổi một người đánh Lưu Đại Lăng kia cầm đao mã tử hai trăm cái, còn đem Lưu Đại Lăng súng lục uốn cong rồi, ta còn tưởng rằng những kia người uống say đâu, nguyên lai cái kia cao thủ chính là ngươi a, nhi tử ơi, ngươi quá thần kỳ rồi! Chẳng trách vừa nãy Lưu Kiến Hồng cái kia nữ nhân xem ta thời điểm trong mắt ngậm lấy sợ hãi, lại cũng không giống nguyên lai như vậy vênh vào hung hăng, nguyên lai nàng là sợ ta nhi tử rồi! Ha ha, nhi tử, ngươi thật cấp lão ba mặt dài a!"

Nói tới chỗ này, Lư Đằng Vân viền mắt bên trong nước mắt tràn mi mà ra, nhiệt lệ ngang dọc.

Lư Xung nhìn Lư Đằng Vân, bọn hắn hai mươi tuổi có Lư Xung, năm nay vẫn chưa tới bốn mươi tuổi, nhưng có loang lỗ xám trắng tóc, thân hình gầy gò, khuôn mặt gầy gò, nếp nhăn nảy sinh, có thể thấy được những năm hắn đều trải qua bao lớn áp lực.

Chương Trạch Hoa cười nói: "Đằng Vân, ngươi này là đang làm gì, cao hứng bao nhiêu sự tình a, ngươi khóc cái gì đây?" Kết quả nàng cũng khóc lên, cười trung có lệ.

Lư Xung nhớ tới trước đây mười tám năm như vậy không hiểu chuyện, ham chơi, kích động, gây rắc rối, khiến ba ba mẹ mẹ như vậy không bớt lo, trong lòng liền đau buồn, hắn âm thầm hạ quyết tâm, lại cũng không cho ba ba mẹ mẹ như vậy mệt mỏi.

"Ba, ngươi vừa nãy không thấy, hiện tại khiến ngài nhìn." Hắn từ trên khay trà cầm lấy dao gọt hoa quả, hai tay nhẹ nhàng một bài, inox chế tạo dao gọt hoa quả, lại bị hắn uốn cong rồi, sau đó hắn lại đem bài loan inox dao gọt hoa quả trở về hình dáng ban đầu.

"Sức lực thật lớn!" Lư Đằng Vân thờ dài nói: "Này hắn là không phải gân cốt lực, hắn là nội kinh đi!"

Lư Xung không có giải thích, sùng bái lực cùng linh lực tiền lực vấn đề quá mức khó bề tưởng tượng, hắn không muốn để cho hắn ba ba mẹ mẹ hao tổn tâm trí, liền gật gù: "Là nội kinh, bất quá là tới cô đọng nội kinh."

Đang khi nói chuyện, hắn lại tại trên ngón tay đưa lên một giọt nước, đạn đến trên tường lịch treo tường, giọt kia thủy phảng phất là một viên đạn, phốc địa một thoáng, vậy mà đem lịch treo tường toàn bộ xuyên thủng.

Lư Đằng Vân càng thêm kinh hỷ: "Này. . . Này có ít nhất nội kinh cảnh đỉnh phong công lực, thậm chí tiếp cận hóa cảnh, thiên đầu, Lư gia, Chương gia còn không có một cái cao thủ như vậy đây! Nhi tử,

Ngươi quá ngu rồi! Lão ba lấy ngươi làm vinh!"

Chương Trạch Hoa vui mừng nói: "Then chốt là nhi tử công lực tiến bộ quá nhanh, buổi chiều tại phòng làm việc của ta thời điểm, chỉ có thể đánh xuyên qua mười trang giấy, bây giờ lại có thể đem chính bản lịch bản đều đánh xuyên qua, như vậy tính tiến xuống, có lẽ con của chúng ta tương lai chính là hóa cảnh tôn sư rồi!"

"Hóa cảnh tôn sư! Hóa cảnh tôn sư! Thiên đầu, ta nhi tử là hóa cảnh tôn sư!" Lư Đằng Vân sắp vui đến điên rồi: "Chương gia! Lư gia! Những kia người! Các ngươi đã nghe chưa, ta nhi tử là hóa cảnh tôn sư rồi!"

Lư Xung dở khóc dở cười, lão ba qua (quá khứ) kim nén quá lâu, hiện tại khiến cho khá giống Phạm Tiến trúng cử một dạng, vội vàng nói: "Ba, điệu thấp! Điệu thấp! Các loại (chờ, đám) chân chính trở thành hóa cảnh tôn sư ngày nào đó lại nói không muộn!"

"Được! Được!" Lư Đằng Vân không chỗ ở nói cẩn thận, nhìn nhi tử ánh mắt không nói ra được nhu hòa.

Trước đó, tuy rằng Lư Đằng Vân đều là nói không cho hải tử áp lực, sau đó chẳng qua là đưa hải tử xuất ngoại, nhưng nhìn Lư Xung kia hồngбет đến cực điểm phiêu diễm, đều là không tránh khỏi có loại mong con hóa rồng nhưng thành trùng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thất vọng, hiện tại, rốt cục nhìn thấy nhi tử có tiền đồ, làm cha kiêu ngạo tự hào lộ rõ trên mặt.

Lư Xung xem ba ba thực sự quá hưng phấn, sợ hắn hưng phấn quá mức, liền vội vàng hỏi: "Ba, ngài công ty kia khoản quản lý phần mềm bán thế nào?"

Lư Đằng Vân thờ dài một tiếng: "Ngày hôm nay ta bãi phòng trước đây vài gia khách hàng lớn, bọn hắn không chỉ không cần chúng ta tân phần mềm,

ngay cả trước đây cái khác phần mềm hợp đồng cũng phải thủ tiêu, xem ra Đường gia động tay động chân, nhưng ta làm sao khả năng đem ta nhọc nhằn khổ sở chế tạo công ty lấy như vậy rẻ tiền giá cả bán cho bọn hán đây?"

Lư Xung hơi nhướn mày, hỏi: "Ba, lẽ nào ngày hôm nay quân đội không ai gọi điện thoại cho người sao?"

Lư Đằng Vân kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Làm sao người biết? Đông Nam quân khu bộ chính trị, hậu cần bộ trước sau gọi điện thoại cho ta, bảo ngày mai sang đây xem dưới chúng ta phần mềm, ta cảm thấy rất kỳ quái, ta cùng Đông Nam quân khu người tổ không quen biết a, bọn hán sao lại thế. . ."

Lư Xung vội vã cười nói: "Ba, người trước tiên đừng để ý tới bọn hán là làm sao biết người, ngày mai người đem Đường gia người cũng ước cùng nhau đi."

Lư Đằng Vân nghi ngờ nhìn Lư Xung: "Vì cái gì?"

Lư Xung cười nói: "Ngày mai gặp mặt, liền biết rồi. Ngày mai ngài cùng quân đội ký hợp đồng sau khi, nhớ tới thêm chúng ta hiệp nghị kia a!"

Lư Đằng Vân bừng tỉnh rõ ràng: "Nói cách khác, quân đội phái người lại đây, là đi người quan hệ?"

Lư Xung không tỏ rõ ý kiến: "Ngày mai ký rồi hợp đồng, ngài liền biết rồi."

Lư Đằng Vân cười ha ha lên: "Không nghĩ tới ta sẽ có một ngày lại muốn dựa vào nhi tử đến phát tài làm giàu!"

Chương Trạch Hoa cũng cười nói: "Ta cũng không nghĩ tới sẽ có một ngày cần nhờ nhi tử tài năng bảo vệ vị trí. Đằng Vân, tuy rằng chúng ta hai cái lẫn lộn không ra sao, cơ mà (có thể) chúng ta có đứa con trai tốt, là đủ, là đủ!"

Lư Xung chậm rãi xoay người, ngáp một cái: "Cha, mẹ, các người lời này ở nhà nói một chút là được, ở bên ngoài cũng chớ nói như thế, chúng ta phải khiêm tốn điệu thấp, ta trước tiên đi ngủ rồi!"

Tại ba mẹ mừng rỡ trong ánh mắt, Lư Xung trở lại hán phòng ngủ.

Hán đương nhiên không có ngủ, mà là dùng Thông Thiên Quyết tại tịnh hóa linh lực, vừa này quán bar lúc được đại lượng sùng bái lực, chuyển hóa thành ba mươi sáu ngu lực linh lực, trải qua tinh luyện, biến thành hai mươi bốn ngu lực quang minh linh lực cùng tám ngu lực hắc ám linh lực.

Hiện tại, Lư Xung có ba mươi sáu ngu lực quang minh linh lực cùng tám ngu lực hắc ám linh lực, khoảng cách đột phá vào Trúc Cơ kỳ hậu kỳ càng ngày càng gần.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Mời người ăn 1 bữa sáng!

Ngày thứ hai, ánh bình minh chưa tăng sáng thời điểm, Lư Xung liền tỉnh rồi.

Hiện tại hán linh lực dồi dào, tinh lực tốc độ khôi phục cực nhanh, chỉ dùng ngủ bốn tiếng liền tỉnh lực dồi dào.

Mà theo hán tu vi càng ngày càng cao, linh lực càng ngày càng dồi dào, tinh lực tốc độ khôi phục tất nhiên càng lúc càng nhanh, có lẽ tương lai có thể đạt đến mê mẩn con mắt một lát mở mắt ra liền tỉnh lực tăng cao mức độ.

Cái này thời điểm, hán có thể nghe được buông ngủ truyền đến ba ba kia kinh thiên động địa tiếng ngáy, xem ra ba ba mụ mụ đều còn tại ngủ say bất tỉnh.

Lư Xung trên mặt không khỏi hiện lên một vết cười khổ, tối hôm qua ba ba mụ mụ thực sự quá hưng phấn, lại lấy lo lắng Lư Xung một người quá cô đơn, chuẩn bị cấp Lư Xung chế tạo một tên tiểu đệ đệ hoặc tiểu muội muội.

Này cự thức nhà cách âm hiệu quả thực sự quá kém, Lư Xung quyết định, ngày hôm nay liền dời ra ngoài trụ, nếu không mình tại trong phòng ngủ lúc tu luyện, bất tỉnh linh nghe được sát vách cha mẹ động tĩnh, thực sự quá mức lúng túng.

Rửa mặt xong xuôi, mặc vào (đâm xuyên qua) một thân đồ thể thao, Lư Xung ra ngoài.

Mới ra cơ quan gia chúc viện đại môn, Lur Xung liền đụng tới một người, một cái khiến hắn trải qua hai trăm năm cũng không từng quên người, Lý Văn Yên.

Có người nói, trải qua hai trăm năm, ai hắn mẹ còn nhớ mối tình đầu là ai, nói câu nói như thế này người tuyệt đối là một cái vô tình vô nghĩa cầu vật, phàm là có chút tình nghĩa bình thường người, liền nhất định không quên hắn được trong cuộc sống tới mình tâm khắc cốt nữ nhân, trừ khi hắn lúc đó không yêu cái kia nữ nhân, nếu như yêu, thì sẽ không dễ dàng quên, chớ nói chi là bởi vì cái kia nữ nhân làm cho bản thân ném trái trong cuộc đời trước nay chưa từng có vui sướng cùng thống khổ, càng khỏi nói cái kia nữ nhân là bản thân đời kia độ kiếp thất bại Tầm Ma Kiếp then chốt.

Lur Xung khẽ mỉm cười: "Tiểu Yên, chào buổi sáng."

Lý Văn Yên hiện đang cúi đầu chạy nhanh, bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn thấy Lur Xung kia ánh mắt trời nụ cười xán lạn, nhất thời khuôn mặt đỏ bừng, thấp giọng nói: "Sớm."

Lur Xung phát hiện Lý Văn Yên vành mắt đen có chút thâm, khá giống đại hùng miêu một dạng, cẩn thận đáng yêu, cười hỏi: "Tiểu Yên, tối hôm qua ngủ không ngon?"

Lý Văn Yên cho Lur Xung một cái xinh đẹp kinh thường, cắn hàm răng, tức giận nói ra: "Đúng vậy, ngủ không ngon!" Đều do cái này khổ nạn gia hỏa tới hôm qua biểu hiện quá khiến nàng kinh điển, cho tới tới hôm qua rất muộn mới ngủ, ngủ nằm mơ còn mơ tới hắn, đầy đầu đều là hắn.

Không phải Lý Văn Yên đã yêu Lur Xung, mà là nhân loại một loại siêu tự nhiên phản ứng, liền Lur Xung tới hôm qua kia cần quét hai trăm cái cảm dao đại hán lại bài loạn súng lục nòng súng hành vi, bất kỳ mắt thấy qua người, đều bị khiếp sợ, kinh hãi, hưng phấn, phần khởi tâm tình chi phối, tới hôm qua đều ngủ không ngon, đều đầy mắt đen thật to quầng.

Lur Xung cười hi hi: "Ta đoán, người tới hôm qua nhất định mơ tới ta, có đúng hay không?"

"Đúng vậy!" Lý Văn Yên lại xinh đẹp địa bạch Lur Xung một chút: "Mơ tới người biến thành quái vật, muốn đem ta ăn đi!"

"Làm sao có thể chứ!" Lur Xung rất tự yêu mình nói ra: "Tại trong mộng của người, ta mới không phải quái vật đâu, ta hắn là đem người từ quái vật tay trung cứu vớt bạch mã vương tử mới đúng!"

"Thiệt!" Lý Văn Yên nhú nhú mũi: "Tự yêu mình cuồng!"

Hai người sóng vai chạy, sáng sớm trong trời gió nhẹ nhẹ nhàng thổi qua, thổi lên Lý Văn Yên bên tai tóc đẹp, tăng sáng thân dương tung xuống một mảnh vàng hào quang, chiếu vào nàng trên người, Lur Xung vừa chạy vừa quay đầu nhìn Lý Văn Yên, Lý Văn Yên thực sự là trời sinh quầng rừ khó từ bỏ, chính là đầy mắt đen thật to quầng đều lộ ra như vậy thanh thuần xinh đẹp tuyệt trần.

Hắn chợt phát hiện, nhân sinh cỡ nào vẻ đẹp.

Hắn không kìm lòng được nói ra: "Ta hy vọng có cái như người một loại(bình thường) người, như trong ngọn núi nhẹ nhàng khoan khoái gió, như thành nhỏ ấm áp ánh sáng, từ sáng sớm đến buổi tối, do son đã đến thư phòng, chỉ cần cuối cùng là người, liền tốt. . ."

Đời kia, ta từ tất cả của người thế giới đi ngang qua, đời này, ta dự định tại tất cả của người thế giới ở lại, không đi rồi.

Lý Văn Yên chớp đen lay lay mắt to, kinh ngạc nhìn Lur Xung: "Lur Xung, người cái gì thời điểm trở nên như thế chưa?"

"Chưa sao?" Lur Xung cười vang nói: "Thời gian như nước, đều là không nói gì. Nếu người mạnh khỏe, chính là trời nắng. Hai câu này chưa không chưa?"

Lý Văn Yên cười duyên lên: "Thiếu gạt ta,

Này là Từ Chí Ma viết cho Lâm Huy bởi vì."

"Kỳ thực, một dạng chưa, " Lur Xung cười nói: "Chưa xót ngọt ngào, mới là ái tình tư vị."

Nhìn trước mặt giai nhân, Lur Xung trong lòng có vô hạn thua thiệt, đời kia, hắn hứa hẹn rất nhiều, thực hiện rất ít, mặt đối mặt nhưng càng chạy càng xa, vai kẻ vai nhưng lặng yên thất tán, nàng lưu nước mắt mỗi một viên đều bị phồng hắn tâm, hắn không nên đang thi trung nộ giấy trắng, hắn càng không nên tại trong đời của nàng nộ giấy trắng.

Hai người chạy đến tiểu khu phụ cận một cái bữa sáng điểm, Lur Xung điểm một bàn Thanh Dương thị đặc sắc ăn vặt, cười híp mắt nhìn Lý Văn Yên: "Bắt đầu từ hôm nay, người bữa sáng ta đều bao rồi!"

Lý Văn Yên lắc lắc đầu, cười nói: "Không có công không nhận lộc, người thịnh tình, chân thành ghi nhớ rồi!"

Lur Xung hiện tại càng ngày càng phát hiện, nguyên lai cái kia lạnh lạnh cao ngạo hình tượng căn bản không phải chân chính nàng, chân chính nàng còn là sẽ cười sẽ nhảy hoạt bát đáng yêu thiếu nữ, không khỏi cười nói: "Người đương nhiên có công lao, tới hôm qua nếu không là người ở đây vì ta cố lên tiếp sức, ta cũng không thể đại triển thân uy, đem như vậy nhiều người xấu đánh chạy, cũng không thể thuận lợi địa muốn đến bốn trăm vạn a, quân công chương a có một nửa của người, bốn trăm vạn cũng có một nửa của người. Ta nghĩ, trực tiếp cho người hai triệu, người khẳng định không muốn, không bằng sau đó liền để ta mời người ăn bữa sáng, ăn cái mấy vạn lần."

"Ăn mấy vạn lần?" Lý Văn Yên không nhịn được cười duyên lên: "Người mời ta ăn cả đời bữa sáng?"

"Kỳ thực, đời trước ta đã nghĩ mời người ăn cả đời bữa sáng, không chỉ là bữa sáng, còn có cơm Tàu, bữa tối, " Lư Xung biểu hiện rất phức tạp: "Đáng tiếc, đời trước, ta nghèo quá, không thể mời người ăn thượng mấy đống, cho nên, đời này, ta muốn nỗ lực kiếm tiền, muốn mời người ăn cả đời bữa sáng, cơm Tàu, bữa tối!"

Nhớ tới kia cả đời sự tình, Lư Xung tâm tình có chút đè nén.

Lý Văn Yên cũng cảm giác được Lư Xung nghiêm nghị tâm tình, duỗi ra nhỏ dài ngọc thủ, vỗ vỗ Lư Xung vai, sáng lẫm cười nói: "Ta cảm thấy, người đi tả ngôn tình tiểu thuyết, nhất định có thể kiếm được rất nhiều tiền. Cả đời quá dài, ta còn không nhìn thấy xa như vậy, chúng ta trước tiên từ chớp mắt này bắt đầu đi!"

Lư Xung nở nụ cười, đây mới là hắn nhận thức Lý Văn Yên, trong nóng ngoài lạnh, tuy rằng đã kích hắn hơn trăm lần, mà khi chân chính biết được hắn, nàng cũng tiếp nhận hắn, tuy rằng khoảng cách chân chính tình đầu ý hợp đường còn rất dài, nhưng hiện tại dù sao đã có một cái mỹ hảo bắt đầu.

Lý Văn Yên lượng cơm ăn cũng là rất lớn, một trận bữa sáng có thể sánh được phổ thông nữ hài một ngày lượng, Lư Xung nhìn thấy nàng không có hình tượng chút nào quá nhanh cắn ăn, trong lòng thầm nghĩ, sau đó thật sự phải cố gắng kiếm tiền, không phải vậy vẫn đúng là không nuôi nổi.

Trên thực tế, là Lý Văn Yên từ nhỏ đã học Vịnh Xuân Quyền, còn luyện qua một quãng thời gian Taekwondo, lượng vận động so với bình thường nữ hài lớn hơn nhiều lắm, tự nhiên ăn được nhiều.

Lư Xung trước tương đối không thích nàng học Taekwondo, bởi vì nàng mỗi lần đánh trước hắn, đều sẽ cấp hắn cú cái cung, đánh xong hắn sau đó, còn ép buộc hắn cùng với nàng nắm chặt tay.

Hiện tại đâu, còn là không thích, bởi vì hắn có càng tốt hơn thích hợp hơn nữ nhân học tập công pháp, vừa có thể vĩnh viễn bảo thanh xuân dung nhan lại có rất mạnh sức chiến đấu, bất quá, hiện tại còn không phải lấy ra giao cho nàng thời điểm.

Hai người lại một hồi chạy, vừa vận chạy đến trường học cửa lớn, liền nhìn thấy một cái ăn mặc một thân màu trắng quần áo thể thao chài lên bím tóc đuôi ngựa xinh đẹp nữ hài bỗng nhiên chạy hướng Lư Xung, đầy mặt nụ cười nói ra: "Lư tiên sinh, ngài trợ lý Lư Thao đến đây đưa tin!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Lư Thao bắt đầu làm trợ lý

Hiện tại Lư Thao, mười chín tuổi, lông mày, mắt hạnh, có chút trẻ con phi, xem ra so với tuổi thật còn nhỏ hai tuổi, ăn mặc một thân màu trắng quần áo thể thao, chài lên đuôi ngựa, phần chân phồn thịnh, trên mặt no đủ giao nguyên lòng trắng trứng, da dẻ óng ánh long lanh, khiến người thật sự không có cách nào đem nàng cùng sau đó cái kia thiên tiên công vợ hiền liên hệ đến đồng thời.

Ba năm đoàn văn công trải qua đối nàng ảnh hưởng rất lớn, cho tới nhìn thấy Lư Xung, trực tiếp là lấy trong quân thấy thủ trưởng tư thái tiến lên cúi chào, cũng hô "Đến đây đưa tin", khiến Lư Xung không nhịn được cười.

Cái này thời điểm, Yên Chấn Đông từ trên xe Audi đến hạ xuống, đi tới Lư Xung trước mặt, cười híp mắt nói ra: "Lư tiên sinh, ta ta đây cháu gái giao cho ngài, hy vọng ngài sau đó đối xử tử tế nàng."

Lư Xung nghe có điểm không đúng, này sao có chút giao phó chung thân ý tứ, vội vã cười nói: "Yên lão, ta chẳng qua thỉnh Tiểu Đào làm phụ tá của ta mà thôi."

Yên Chấn Đông này mới chú ý đến Lư Xung bên người Lý Văn Yên, nhất thời rõ ràng vì cái gì Lư Xung muốn giải thích, vội vã cười hỏi: "Lư tiên sinh, vị này chính là?"

Lư Xung vốn là muốn nói "Nàng là ta bạn gái", nhưng thật giống Lý Văn Yên cũng không có chính thức đáp ứng hắn theo đuổi, hơn nữa hiện tại hiện đang cửa trường học, lão sư đồng học rất nhiều, lời chưa kịp ra khỏi miệng liền trở thành: "Nàng là ta bạn học nữ Lý Văn Yên."

Lý Văn Yên này mới cảm nhận được hôm qua Lư Xung cho nàng ba ba tự giới thiệu mình lúc "Ta là nàng bạn học trai" quái lạ cảm, người ta mắt cũng không mù, còn dùng đến giới thiệu giới tính sao, gia hỏa này khẳng định tưởng muốn giới thiệu "Nàng là ta bạn gái", thực sự là một chút hoà nhã cũng không thể cấp hắn, một cấp hắn, hắn liền xán lạn đến không ra dáng

Yến Chấn Đông cười ha ha nói: "Rõ ràng! Rõ ràng! Lư tiên sinh, hảo ánh mắt!"

Lư Xung xem ra hướng về đồng học rất nhiều, liền vội vàng hỏi: "Yến lão, ngài còn có việc sao?"

Yến Chấn Đông lấy ra một tờ thẻ ngân hàng, hai tay đưa cho Lư Xung: "Trong này có ngàn vạn, ngoại trừ Lư Đại Lăng bốn trăm vạn ở ngoài, còn lại sáu triệu là ta một điểm tâm tư, ngài cứu ta một mệnh, ân cứu mạng, không cần báo đáp, này sáu triệu tán gẫu biểu tác lòng."

Lư Xung không khách khí với hắn, đem thẻ ngân hàng cất đi.

Tiểu Lý cùng một khác hai cái bảo tiêu đều một mặt lạnh lùng địa canh giữ ở bốn phía, lão sư các bạn học đều dồn dập đi theo đường vòng, ngược lại cũng không nghe Yến Chấn Đông lời nói, không phải vậy bọn hắn khẳng định kinh ngạc đến ngây người, vậy mà có người đưa cho Lư Xung ngàn vạn!

Yến Chấn Đông nhìn thấy Lư Xung thu rồi thẻ ngân hàng, trong lòng liền chân thật, này mới lấy ra một quyển sách, đưa cho Lư Xung: "Lư tiên sinh, ngài xem, đây là chúng ta gia tổ truyền ra nội kinh tu luyện phương pháp, xin ngài giúp chúng ta nhìn, đến cùng có cái gì vấn đề?"

Lư Xung nhìn lướt qua, lắc lắc đầu: "Vấn đề nhiều, như vậy đi, này hai ngày ta dành thời gian giúp ngươi sửa chữa một thoáng, ba ngày sau ngươi phải người tới lấy đi!"

Yến Chấn Đông một mặt mang ơn đội nghĩa, cùng Lư Xung vẫy tay từ biệt.

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên tò mò hỏi: "Lư Xung, hắn là ai a, cảm giác có chút quen mặt."

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Yến Chấn Đông."

"Yến Chấn Đông. . . Yến lão. . ." Lý Văn Yên đen lay láy mắt to tròn lên tròn xoe, giật mình nhìn Lư Xung: "Yến lão như vậy đại nhân vật lại đối người tôn kính như vậy, Lư Xung, ngươi đến cùng là thần thánh phương nào?"

Lư Xung cười nói: "Chúng ta một cái đại viện lớn lên, lại là bạn học cùng lớp trước sau vì, ngươi hiểu rõ ta nhất, ngươi cảm thấy ta là thần thánh phương nào?"

Lý Văn Yên nhìn Lư Xung kia đầy mặt người hiền lành xán lạn nụ cười, có chút mê hoặc: "Lẽ nào liền bởi vì công phu của ngươi lợi hại, hắn liền đối người như thế tôn trọng?"

Lư Xung cười vang nói: "Ngươi chính mình đều là người tập võ, chẳng lẽ không biết, võ đạo trung người đơn giản nhất bất quá, thực lực vì tôn, ai công phu cao, ai liền tới được người tôn kính! Phàm trần thân phận, không đáng nhắc đến!"

Lý Văn Yên lặng lẽ, Lư Xung nói không sai, cái này thế giới, ở bề ngoài là thế tục quyền lực chí thượng, trên thực tế, một khi thực lực đạt đến trình độ nhất định, vẫn có thể khiến thế tục quyền lực cúi đầu.

Lư Xung nhanh chân đi tiến vào trường học, Lư Thao vội vàng đuổi tới, Lý Văn Yên sững sốt một chút, cũng bước nhanh đuổi tới, các nàng hai bên trái phải đi ở Lư Xung hai bên.

Lý Văn Yên vốn là tưởng khôi phục trước đây đối Lư Xung lạnh lẽo thái độ, cơ mà (có thể) hiện tại Lư Xung quá khiến nàng hiếu kỳ, nàng thực sự không kìm nén được kia lòng hiếu kỳ mãnh liệt, liếc mắt nhìn Lư Thao, hỏi: "Lư Xung, ngươi tại sao phải nhường nàng khi ngươi trợ lý a, ngươi một học sinh muốn cái gì trợ lý đây?"

Hiện tại trong trường học, Lư Xung không tưởng giải thích thêm, nhân tiện nói: "Ta hiện tại cũng tại sáng tác âm nhạc, cần một người giúp ta xử lý một ít việc vặt vãnh, liên lạc một chút diễn xuất công việc, ta nhìn nàng làm việc nhanh nhẹn, liền để nàng giúp ta một thoáng."

Lư Thao từ nhỏ nhà nghèo, nghèo quen rồi, cho nên vấn đề của nàng phi thường trực tiếp: "Lư tiên sinh, ngài chuẩn bị cho ta bao nhiêu tiền tiền lương?"

Lư Xung hỏi: "Ngươi tại Yến gia cảm bao nhiêu tiền tiền lương?"

Lư Thao nói ra: "2 ngàn."

2 ngàn, một điểm đều không ít, nếu như dựa theo Giang Bắc giá phòng đến đây, tương đương với 20 năm sau 3 vạn khối.

Lư Xung phi thường quyết đoán nói ra: "Ta cho ngươi năm ngàn, biểu hiện hảo, hàng năm đều có tăng lương!"

Lư Thao xinh đẹp khuôn mặt nhỏ bé thượng nhất thời hiện lên vẻ mặt kích động: "Lư tiên sinh, thật cảm ơn ngài, ta. . . Ta nhất định sẽ siêng năng làm việc. . ."

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta khiến ngươi làm cơ mà (có thể) không chỉ là làm việc, mà là giúp ta xử lý hết thảy ta nghĩ được sự tình, còn có hết thảy ta nghĩ không tới sự tình, nói chung, ngươi muốn so với ta càng tỉ mỉ, càng chu đáo. . ."

Nhìn thấy Lư Thao khuôn mặt nhỏ hơi sốt sắng, Lư Xung vung vung tay: "Từ từ đi đi, ngược lại ta cũng là lần đầu thỉnh trợ lý, chúng ta đều bắt đầu lại từ đầu học, ta bắt đầu lại từ đầu học ngôi sao, ngươi học làm trợ lý. . ."

Đương nhiên, một số năm sau, Lư Xung còn là sẽ làm Lư Thao làm diễn nghệ sự nghiệp.

Lư Xung tin tưởng, Lư Thao cấp mình làm trợ lý mấy năm thời gian trong, tuyệt đối so với năng tiền nhiệm hà chính quy học viện âm nhạc, biểu diễn học viện cũng phải có dùng đến nhiều.

Lý Văn Yên ở bên cạnh nghe được sững sờ sững sờ, kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Không nghĩ tới người một cái chưa các loại (chờ, đám) sinh, lại trước tiên lên làm lão bản, hơn nữa người cho người một trợ lý phát tiền lương đều so ta ba ba tiền lương cao hơn nữa gấp mấy lần, thật không dám tin tưởng!"

Lư Xung cười nhạt: "Nếu như ta cho người biết, ta cái này tiểu trợ lý mười mấy năm sau có thể năm nhập ngàn vạn, người có hay không càng giật mình."

Lý Văn Yên lắc lắc đầu: "Ta hoàn toàn không có thể tin tưởng."

"Mới mất mong chờ đi." Lư Xung cười nói: "Trong cuộc đời của người có sự gia nhập của ta, người sẽ thấy càng ngày càng nhiều kỳ tích!"

Lý Văn Yên tuy rằng vẫn còn có chút khó có thể tin, nhưng trong lòng đã đầy cõi lòng chờ mong.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn thấy thật nhiều cao nhất (lớp 10) cao nhị (lớp 11) học trò hướng về thao trường chạy đi, liền hỏi Lý Văn Yên: "Có cái gì hoạt động sao?"

"Trường học mỗi năm một lần mùa xuân vận động điền kinh sẽ, " Lý Văn Yên thở dài một tiếng: "Chúng ta cao tam (lớp 12) muốn chuẩn bị chiến tranh thi đại học, không có thể tham gia!"

Nàng vận động rất hảo, không tham ngộ thêm đại hội thể dục thể thao, nàng cũng cảm thấy thật đáng tiếc.

"Mới một ngày thời gian, có thể ảnh hưởng cái gì?" Lư Xung cấp tốc nghĩ đến đại hội thể dục thể thao cùng sùng bái lực liên quan, bước nhanh hướng đi phòng làm việc của hiệu trưởng: "Ta đi khuyên bảo hiệu trưởng, đồng ý chúng ta cao tam (lớp 12) tham gia!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Đem hết thấy hạng mục bao hết rồi!

Lư Xung ba người đến phòng làm việc của hiệu trưởng cửa, hiệu trưởng Tiền Hưng Châu đang muốn ra ngoài.

Lư Xung đối Lư Thao phân phó nói: "Người tại cửa bảo vệ, không muốn bất kỳ người tiếp cận!"

Lư Thao lại như một tên lính quèn, chào theo kiểu nhà binh, đoan chính địa đứng ở cửa phòng làm việc, cảnh giác nhìn người lui tới môn.

Lư Xung một cái lời kéo Tiền Hưng Châu, đem Tiền Hưng Châu xô đẩy đến trong phòng làm việc, sau đó đem cửa phòng làm việc đóng lại đến.

Tiền Hưng Châu năm gần năm mươi, hói đầu, thùng phao mắt, bã rượu tị, đầy mặt dử tợn, thân hình mập mạp, như là sáu tháng phụ nữ có thai, ăn mặc một thân rộng lớn âu phục, xem ra một chút vì nhân sự biểu dáng vẻ đều không có, ngược lại như là một cái lớn thử.

Trên thực tế, hắn cũng thật là lớn thử.

Hắn trừng lớn thùng phao mắt, nổi giận nói: "Lư Xung! Lý Văn Yên! Các người muốn làm gì!"

Lư Xung cười nhạt: "Chớ sốt sắng, Tiền hiệu trưởng, chúng ta chỉ muốn khiến ngài giúp chúng ta một chuyện nhỏ."

"Việc nhỏ?" Tiền Hưng Châu nói: "Cái gì việc nhỏ?"

Lư Xung liếc mắt nhìn Lý Văn Yên, hai người đồng thời nói ra: "Khiến chúng ta cao tam (lớp 12) lớp cũng đồng thời tham gia mùa xuân đại hội thể dục thể thao!"

Tiền Hưng Châu sầm mặt lại: "Không được, bây giờ cách thi đại học chỉ có hai tháng không tới thời gian, các người còn không dành thời gian ôn tập phụ lục, còn muốn tham gia cái gì đại hội thể dục thể thao, tưởng cũng đừng nghĩ!"

Hiện tại đối Lư Xung chuyện quan trọng nhất là tụ tập sùng bái lực, mà mùa xuân đại hội thể dục thể thao chính là một cái phi thường trọng yếu cơ hội,

hắn làm sao chịu bỏ qua đây.

Hắn một cái bám vào Tiền Hưng Châu cái cổ: "Ngươi có đáp ứng hay không?"

Tiền Hưng Châu giận không nhịn nổi: "Lư Xung, đừng tưởng rằng ngươi mù mù là Bạch Mã khu người đứng thứ hai, ngươi liền dám uy hiếp hiệu trưởng, Thanh Dương một cao là thị trọng điểm, không phải khu trọng điểm, ngươi nếu như không nữa thả ra ta, ta khai trừ ngươi!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Tiền Hưng Châu, nếu như ngươi là bị người kính yêu kính ngưỡng đức cao vọng trọng hiệu trưởng, ta một cọng tóc gãy đều không sẽ chạm ngươi, đáng tiếc ngươi không phải, ngươi dùng các loại ác tha thủ đoạn chiếm giữ Lư quân, Triệu Sáng . . Các loại (chờ, đám) mười mấy cái nữ sinh, ngươi tham ô trường học công khoản hơn 400 vạn, nếu như việc này chọc ra, ngươi đoán, ngươi sẽ là kết cục gì?"

Đời kia, Lư Xung tốt nghiệp cao trung sau năm thứ hai, Tiền Hưng Châu dâm loạn qua một người nữ sinh đem hắn tố cáo, sau đó Tiền Hưng Châu một loạt vấn đề bạo phát, lúc đó danh tiếng vang xa, bị nhân xưng chỉ làm cầm thú hiệu trưởng, chuyện kia cấp Lư Xung ấn tượng đặc biệt thâm, mãi cho đến hiện tại đều chưa từng quên.

Tiền Hưng Châu mặt béo nhất thời một mảnh trắng bệch: "Ngươi. . . Làm sao ngươi biết?"

"Nếu muốn người không biết trừ phi mình đừng làm!" Lư Xung cười lạnh nói: "Ngươi cũng khỏi tưởng chơi cái gì khác hoa chiêu, nhìn thấy không, ngươi chơi hoa chiêu hậu quả lại như ngươi này bộ diện thoại di động một dạng!" Nói, Lư Xung nắm bắt Tiền Hưng Châu Motorola điện thoại di động, nhẹ nhàng nắm chặt, Motorola điện thoại di động vỡ thành cặn bã.

Tiền Hưng Châu sợ đến bốc lên một thân mồ hôi lạnh, vội vàng nói: "Ta. . . Ta đáp ứng ngươi, ngươi. . . Ngươi đừng động thủ, đừng. . . Chớ đem ta sự tình nói ra!"

"Được!" Lư Xung cười lạnh nói: "Chúng ta bây giờ đi về. . . Đúng rồi, ta có cái biểu muội muốn tới trường học của chúng ta dự thính, ngươi hỗ trợ lo liệu cái thủ tục." Nói hắn mở cửa, khiến Lư Thao đi vào.

Tiền Hưng Châu nhìn thấy đoàn trang xinh đẹp tuyệt trần Lư Thao sau, sáng mắt lên.

Lư Xung hừ lạnh một tiếng: "Ngươi nhìn cái gì vậy! Có tin ta hay không đem con mắt của ngươi đâm mù!"

Kia cả đời thời điểm ở trường học, tuy rằng Lư Xung không có hảo hảo học tập, nhưng hắn đối lão sư hiệu trưởng gì gì đó còn duy trì về tôn kính, các loại (chờ, đám) ra trường học, mới dần dần phát hiện, hoá ra chúng ta linh hồn kỹ sư môn linh hồn hơn phân nửa đều không sạch sẽ, đặc biệt này chúng các hiệu trưởng.

Tiền Hưng Châu vội vã thu lại ánh mắt, cấp Lư Thao mở ra một cái cho phép dự thính chứng minh.

Cái này thời điểm, một cái Phó hiệu trưởng lại đây hô: "Tiền hiệu trưởng, đại hội thể dục thể thao khai mạc thức đều sắp bắt đầu rồi, đại gia cũng chờ ngài phát biểu đây!"

Tiền Hưng Châu sợ hãi nhìn Lư Xung một chút, đối cái kia Phó hiệu trưởng nói ra: "Khai mạc thức chậm lại đến tám giờ rưỡi, hiện tại ta khẩn cấp tuyên bố một yêu cầu, chấp thuận cao tam (lớp 12) lớp tham gia mùa xuân đại hội thể dục thể thao!"

Cái kia Phó hiệu trưởng một hồi kinh ngạc: "Tiền hiệu trưởng,

Khoảng cách thi đại học không tới hai tháng, hiện tại là cao tam (lớp 12) lớp giành giật từng giây phụ lục thời điểm, ngày đó cũng không thể lãng phí tại đại hội thể dục thể thao tiến lên!"

Tiền Hưng Châu sầm mặt lại: "Đây là thượng cấp mới nhất văn kiện yêu cầu. . ."

Lý Văn Yên không nhịn được cười, theo Lư Xung đi ra phòng làm việc của hiệu trưởng, nhỏ giọng hỏi: "Làm sao ngươi biết hắn cùng những nữ sinh kia sự tình?"

Lư Xung cười nhạt: "Hắn những kia ác tha sự tình, cũng liền giấu giếm được các ngươi những tôn sư này trọng nói học sinh tốt."

Hiện tại, Lư Xung cầm Tiền Hưng Châu mở chứng minh, mang theo Lư Thao, cùng Lý Văn Yên đồng thời trở về cao tam (lớp 12) bốn ban.

Lư Xung nguyên lai cái kia ngồi cùng bàn trước đó vài ngày chuyển trường, cái khác đồng học đều không muốn bị hắn ảnh hưởng, đều không muốn cùng hắn ngồi cùng bàn, liền, trên bàn của hắn liền hắn một cái, hiện tại Lư Thao liền thành hắn ngồi cùng bàn.

Lư Xung đem Tiền Hưng Châu chứng minh đưa cho chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư.

Trịnh lão sư đối với lót đáy học căn bản Lư Xung hoàn toàn không ôm bất kỳ chờ mong, lạnh nhạt nói ra: "Các ngươi sau đó nói chuyện nhỏ giọng một chút âm, không muốn ảnh hưởng đến cái khác đồng học."

Lư Xung ừ một tiếng, mang theo Lư Thao trở lại chỗ ngồi.

Lư Thao 15 tuổi đọc cao nhị (lớp 11) lúc liền bị tuyển nhập đoàn văn công, căn bản không trải qua cao tam (lớp 12), đối với xa cách bốn năm phòng

học đầy cõi lòng chờ mong cùng hưng phấn, nhìn chung quanh.

Cái khác bạn học trai đồn dập xì xào bàn tán: "Lư Xung biểu muội hấn rất dễ nhìn a!"

"Tuy rằng không sánh được Lý Văn Yên, nhưng cũng so cái khác bạn học nữ đẹp đề nhiều!"

"Khuôn mặt thịt hơi hơi nhiều điểm, nếu có thể ốm điểm, thì càng đẹp đề rồi!"

"Ngớ ngẩn, đó là trẻ con phì, lại quá một hai năm liền không có rồi!"

"Ôi, làm sao trước đây vẫn chưa từng nghe tới hấn có cái biểu muội đây!"

Cầu Thế Minh há há mồm ba, tưởng muốn nói cái gì, nhưng bỗng nhiên cảm thấy có cổ mảnh liệt hần ý như mũi nhọn bôi.

Hấn vội vã quay đầu đến xem, phát hiện Lư Xung đang dùng lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt nhìn hấn.

Cầu Thế Minh từ Lư Xung trong ánh mắt nhìn thấy cảnh cáo, nhất thời hiểu được, Lư Xung không muốn để cho hấn tới hôm qua tại quán bar ngoài cửa sự tình lan truyền ra ngoài, vội vàng hướng Lư Xung cung kính nở nụ cười, ra hiệu bản thân không sẽ nói ra.

Cái này thời điểm, chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư lại từ bên ngoài đi tới, sắc mặt rất khó nhìn: "Giáo lãnh đạo nói tiếp cấp trên thông báo, khiến chúng ta cao tam (lớp 12) lớp cũng phải tham gia giáo đại hội thể dục thể thao, trên nguyên tắc ta là không đồng ý, dù sao thi đại học sắp tới, các người nếu như có ai không muốn đi tham gia, vậy thì ở lại phòng học tự học!"

Hấn ánh mắt liếc nhìn một lần hết thấy học trò, ánh mắt rất rõ ràng, các người tốt nhất cũng không muốn đi tham gia!

Cái này thời điểm, Lư Xung đành địa đứng lên: "Trịnh lão sư, lớp chúng ta vinh dự dù sao muốn có người đến hấn vệ đi, liền để ta đến đây đi! Ta đem hết thấy cá nhân hạng mục bao hết rồi!"

"Người!" Trịnh lão sư không nghĩ tới tại bản thân rõ ràng ánh mắt cảnh cáo dưới, vậy mà có người còn dám lộ đầu, nhất thời sầm mặt lại: "Liên bằng người, người cái nào một hạng vận động thành tích đột xuất, người có tư cách gì đến hấn vệ lớp chúng ta vinh dự! Ngồi xuống cho ta!"

Lư Xung sượt địa nhảy lên đến, ở trong phòng học đến cái trước lộn mào:, phóng qua phía trước mấy hàng đồng học đầu, dễ dàng đứng ở trên bục giảng, sau đó cười nhạt: "Không nói những cái khác, nhảy cao, nhảy xa ta cũng không có vấn đề đi!"

Một chốc kia, toàn bộ phòng học hoàn toàn yên tĩnh, tiếp đó tất cả xôn xao: "Thiên đầu, Lư Xung cũng quá ngưu bài đi!"

"Này nhảy đánh lực quả thực không phải người a! Trường học chúng ta không có thứ hai như thể cường người đi!"

"Đừng nói trường học chúng ta, thị chúng ta, tỉnh chúng ta cũng chưa chắc có như thể cường người!"

"Quá lợi hại, so phi nhân Jordan còn lợi hại hơn!"

Trong khoảng thời gian ngắn, trong cả phòng học lại dâng lên một mảnh màu vàng nhạt hào quang.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Buộc dây giày phi nhân

Chủ nhiệm lớp Trịnh lão sư hết cách rồi, đành phải trầm mặt nói ra: "Được, người đi đi!"

Trong lòng hấn thầm nghĩ, ngược lại người là cái học cận bã, con sâu làm rầu nồi canh, người không đang dạy thất, không ảnh hưởng cái khác đồng học học tập, trái lại càng tốt hơn, chỉ cần những kia mũi nhọn sinh không đi, cái này ban vẫn có thể bảo đảm trụ ti lệ lên lớp.

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên đứng lên, đi tới Lư Xung bên người, cười tươi rói nói ra: "Lão sư, ta nghĩ cùng Lư Xung cùng đi tham gia thi đấu!"

Trịnh lão sư cảm thấy cao huyết áp đều trọng phạm, cả lớp đếm ngược đệ nhất đi, không đáng kể, cơ mà (có thể) hiện tại, cả lớp thậm chí cả lớp số dương đệ nhất tên, học bá trung bá vương hoa Lý Văn Yên vậy mà cũng muốn đi tham gia cái kia đại hội thể dục thể thao!

Sắc mặt hần tái nhợt: "Lý Văn Yên, người có hy vọng thi hoa thanh, không muốn đi lãng phí thời gian rồi!"

Lý Văn Yên lạnh nhạt nói: "Ta không cảm thấy đó là lãng phí thời gian!" Nói xong xoay người rời đi phòng học.

Lư Xung sai bước, cùng sau lưng Lý Văn Yên, trong lòng thầm nghĩ, có lẽ bản thân yêu không chỉ là Lý Văn Yên dung mạo, còn có nàng ngạo kiều tính cách đi.

Lư Thao cũng bước nhanh đi ra phòng học, cùng sau lưng Lư Xung, như cái tiêu tụy tưng.

Cái khác đồng học nhìn thấy này một màn, ngay cả Lý Văn Yên đều đi tới, bọn hần tuổi trẻ thanh xuân tâm cũng theo dâng trào lên, thật nhiều thâm mến Lý Văn Yên nam sinh cũng như ong vỡ tổ địa chạy ra ngoài.

Cái khác ban đều ở trải qua cao tam (lớp 12) bốn ban một dạng tình hình, mà khi những kia trong lớp người nhìn thấy Lý Văn Yên đều đi ra phòng học, hướng đi thao trường, bọn hần tất cả đều khó qua không được, coi Lý Văn Yên là thành thần tượng sùng bái nữ sinh tuân ra phòng học, coi Lý Văn Yên là thành trong mộng tình nhân các nam sinh tuân ra phòng học, tất cả đều hướng thao trường chạy đi.

Mỗi cái ban chủ nhiệm lớp đều xanh mặt, nếu như này là toàn trường có tiếng sức khỏe Lư Xung dẫn dắt phong trào, bọn hần còn có thể liên danh khiến giáo lãnh đạo đem Lư Xung khai trừ, cơ mà (có thể) này là toàn trường đệ nhất tên Lý Văn Yên, bọn hần hết sức bất đắc dĩ.

Không lâu sau, thao trường bốn phía lại nhiều cao tam (lớp 12) tám cái ban, mỗi cái ban đều đến rồi hơn một nửa.

Các ban ủy viên thể dục bắt đầu tổ chức hạng mục báo danh.

Cao tam (lớp 12) bốn ban ủy viên thể dục tên gọi Lã hào quang, vóc người tố chất rất hảo, mỗi cái hạng mục đều am hiểu, hần ba ba là thị nha môn một cái tiểu khoa trưởng, bình thường rất kéo, xưa nay không đem Lư Xung để ở trong mắt.

Nhưng hần vừa nãy nhìn thấy Lư Xung ở phòng học kia nhảy dựng, cũng không khỏi sợ hết hồn, đem Lư Xung nhảy cao, nhảy xa đều báo lên tên.

Làm Lư Xung tưởng báo cái khác hạng mục lúc, Lã hào quang lắc lắc đầu: "Lư Xung, người nhảy đánh lực là không sai, ta thừa nhận, nhưng ta cơ mà (có thể) nhớ tới, trước người trăm mét chạy căn bản không đạt tiêu chuẩn, ngàn mét chạy suýt chút nữa giữa đường từ bỏ, môn đẩy tạ suýt chút nữa đập đến chân của mình, cho người đi làm những kia hạng mục, kia không phải cấp lớp chúng ta trên mặt bôi đen sao?"

Lư Xung lười cùng hần lãng phí thời gian, trực tiếp một cái bắm vào đai lưng của hần, dọc theo đường băng hướng về trước chạy nhanh.

Lã hào quang cảm thấy bản thân bên tai tiếng gió vun vút xẹt qua, tưởng muốn giãy dụa, căn bản giãy dụa bất động, cảm thấy bản thân tại Lư Xung trong tay, lại như cái trẻ con một dạng.

Mà ngay tại lúc này, hần cảm thấy bản thân thăng thiên, cả người bay ra một đạo duyên dáng đường cong, rầm một tiếng, cảm ở ba - cấp nhảy xa sa trong hầm.

Làm hần khó khăn từ sa trong hầm bò ra ngoài, Lư Xung đứng ở sa khanh một bên, lạnh nhạt nói: "Vừa nãy ta nhắc theo người, trăm mét chạy 11 giây, đem người từ nơi nào ném tới nơi này, khoảng cách 10 mét, người nặng bao nhiêu, môn đẩy tạ nặng bao nhiêu?"

Lã hào quang cả người rung mình một cái, mặt trắng bệch như tờ giấy, này Lư Xung làm sao, làm sao đột nhiên trở nên mạnh như vậy!

Hần không còn dám phản đối, trở lại lớp chúng ta đội ngũ sau, cấp tốc cấp Lư Xung báo 100 mét chạy cự ly ngắn, 400 mét chạy, 1500 mét chạy, nhảy cao, đơn cấp nhảy xa, môn đẩy tạ.

Bởi vì đại hội thể dục thể thao chỉ có một ngày, hết thấy hạng mục đều không có đầu loại, tất cả đều là trực tiếp trận chung kết.

Cao tam (lớp 12) lớp, nam tử 100 mét chạy cự ly ngắn.

Tám cái ban, mỗi cái ban ba cái tuyển thủ, chia làm ba tổ chạy.

Phát súng lệnh vừa vang, Lư Xung tựa như tia chớp, cấp tốc từ tám người trung gian bộc lộ tài năng.

Vây xem đồng học dôn dập than thò: "Quá nhanh đi,

Quá thực như báo săn một dạng!"

"Này tốc độ, sợ là Olympic những người da đen kia cũng không sánh bằng a!"

"Ta căn bản không nhìn thấy bước chân của hần, chân của hần như là sa sút địa một dạng!"

"Không, chân của hần rơi xuống đất, nhưng như lò xo một dạng vừa vội tốc bắn ra đi tới!"

"Nếu như dựa theo cái tốc độ này chạy xuống đi, trường học chúng ta ghi chép khẳng định phá!"

"Đầu chỉ là trường học chúng ta ghi chép, thị chúng ta, tình chúng ta, quốc gia chúng ta cũng phải phá!"

"Đầu chỉ quốc gia chúng ta, e sợ châu Á ghi chép, thậm chí thế giới ghi chép cũng phải phá!"

"Đây là cái nào bạn? Nha, nghĩ tới, cao tam (lớp 12) bốn bạn Lư Xung!"

"Chính là cái kia cấp Lý Văn Yên biểu lộ 100 lần tình si! Làm sao như thế lợi hại!"

Mọi người ở đây cùng tán thưởng thời điểm, đột nhiên, đại gia tất cả đều há hốc mồm.

Bởi vì, chạy đến một nửa thời điểm, Lư Xung đột nhiên ngừng lại, buộc lại một thoáng dây giày.

Tất cả mọi người cũng không nhận được mắng: "Vãi chưởng, then chốt thời điểm làm sao đi đây xích rồi!"

"Lúc trước làm sao không buộc chặt dây giày đây!"

"Quá đáng tiếc rồi!"

Lấy cao tam (lớp 12) bốn bạn đồng học tâm tình kích động nhất: "Lư Xung gia hỏa này, chuyện gì xảy ra!"

"Hắn là tới khôì hải sao?"

"Rất nhớ đánh hắn một trận a! Quá muốn ăn đòn rồi!"

Mắt thấy người phía sau muốn vượt qua Lư Xung.

Ngay tại cái này thời điểm, Lư Xung bỗng nhiên đứng dậy, lấy báo sẵn giống như tốc độ, cực tốc bão táp.

Cuối cùng, còn là Lư Xung cái thứ nhất vọt qua điểm cuối, ghi chép, 10 giây 35, phá trường học ghi chép!

Phá thị ghi chép! Cũng phá tình ghi chép!

Bất quá không có phá toàn quốc ghi lại.

Này lúc toàn quốc ghi lại làm 10 giây 20, là trần văn trung tại tháng tư năm 1996 tại Hồ Hải sáng tạo.

Hiện trường hết thấy quan sát nam từ 100 mét học trò dồn dập hoan hô lên: "Quá ngu rồi!"

"Buộc dây giày đều có thể đem tình ghi chép cấp phá! Quá điều rồi! Thành nhận lấy ta đầu gối đi!"

"Lư Xung, ngươi là chúng ta một cao phi nhân! Phi nhân! Phi nhân!"

Hiện trường lại lần nữa lại dâng lên một đám lớn màu vàng nhạt hào quang, tràn vào Lư Xung trong cơ thể.

Lư Xung nhất thời tâm thần sáng khoái, muốn chính là này chủng cảm giác.

Vốn là nếu như hắn toàn lực chạy nhanh, chẳng những có thể đem toàn quốc ghi lại phá, phá kỷ lục thế giới đều là việc nhỏ một cọc, nhưng hắn muốn đem kia một màn để cho càng to lớn hơn đấu trường, lấy này rút lấy càng nhiều càng thuần túy sùng bái lực.

10 giây 35 ghi chép, không thể nghi ngờ, đệ nhất.

Lư Xung liền chạy hướng nam từ 400 mét, xếp hạng vòng thứ hai.

Phía trước một vòng, lại vẫn không có một người chạy vào 1 phần có nội.

Hiện tại, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung trên người Lư Xung.

Làm cái khác bảy người đều ở nín thở ngưng thần, chuẩn bị xuất phát chạy thời điểm, Lư Xung vậy mà xướng nổi lên ca: "Theo gió chạy nhanh, tự do là phương hướng, truy đuổi lời cùng chớp giật lực lượng, đem mệnh mong hải dương cất vào ta lồng ngực, cho dù lại tiểu nhân : nhỏ bé phạm cũng có thể đi xa. . ."

Tất cả mọi người đều lời ỏ: "Hàng này đến cùng là đến chạy bộ, còn là đến hát?"

"Đây một hát, khí đều xóa, còn chạy thể nào?"

"Ca xướng đến không sai, cơ mà (có thể) không hy vọng chạy đến một phần trong vòng rồi!"

Sau đó, mọi người tất cả đều há hốc mồm, chỉ thấy Lư Xung càng chạy càng nhanh, như báo săn, như chớp giật, hai chân như là không có giẫm đạp một dạng, cấp tốc bay về phía trước bên.

Kết quả cuối cùng đi ra, 400 mét chạy, Lư Xung sáng tạo ghi chép là 49 giây 38, mà gần nhất quốc gia ghi chép là 46 giây 42.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tới chứng kiến Hoa Hạ phi nhân đi!

Vì để tránh cho lần này đại hội thể dục thể thao huy chương bị thể dục học sinh năng khiếu ôm đồm, lần này Thanh Dương một cao mùa xuân vận động điền kinh sẽ, thể dục học sinh năng khiếu bị bài trừ ở bên ngoài, toàn là học sinh phổ thông tham gia.

Cứ như vậy, cao tam (lớp 12) lớp, ba luân hai mươi bốn tuyển thủ bên trong, Lư Xung là duy nhất một cái chạy vào 1 phân, hơn nữa là 46 giây 38, cùng quốc gia ghi chép vền vẹn chênh lệch 1 giây.

Vừa nãy, một đám thể dục học sinh năng khiếu đứng ở một bên, một mặt khinh bỉ nhìn những này phổ thông tuyển thủ, bởi lòng tìm vết: "Tất cả đều là phế vật! Một cái chạy vào 1 phân đều không có, quá kém rồi!"

"Mong đợi những này củi mục đến kiến thiết bốn hóa sao, khôì hài!"

"Vãi chưởng, các ngươi xem, hàng kia lại còn hát, hần là đến khôì hài sao?"

"Này 400 mét là công nhận khó nhất luyện hạng mục, là đối tố chất thân thể yêu cầu tối hà khắc hạng mục, đặc biệt cuối cùng kia 100 mét nỗ lực phá chạy, là thân thể vận động bộ phận cùng nội tạng bộ phận tại đại lượng khuyết dưỡng điều kiện dưới hoàn thành to lớn nhất cường độ công tác, thuộc về cực hạn cường độ vận động, hàng kia lại còn hát, nói rõ muốn từ bỏ sao?"

"Xuất phát chạy, hần quả nhiên lạc hậu người khác một cái thân vị. . . Khôì hài hàng, xuống đây đi!"

"Xuất phát chạy sau gia tốc chạy, hần còn lạc hậu. . . Ngươi sao không ngồi chồm hổm trên mặt đất buộc dây giày đây!"

"Hàng này làm sao càng chạy càng nhanh, sớm 200 mét, liền gia tốc, hàng này luyện qua 400 mét sao, hiện tại liền bạo phát, chờ chút hần liền không lực rồi!"

"Thiên đầu, hần còn mạnh mẽ! Lại chạy trốn càng nhanh hơn rồi!"

"Đến điểm cuối rồi! Đem người khác xa xa bỏ lại đằng sau!"

"Ta còn tưởng rằng ta 400 mét toàn trường thứ nhất, theo người ta một so, ta không đủ mất mặt!"

Xem là tích công bố ra, hiện trường một mảnh sấm dậy: "Lại đánh vỡ giáo ghi chép!"

"Đánh vỡ thị ghi chép!"

"Đánh vỡ tỉnh ghi chép!"

"Kém 1 giây liền muốn bình quốc gia ghi chép!"

"Hơn nữa hần còn xướng ca chạy, quá lợi hại rồi!"

"Kỷ lục thế giới là bao nhiêu, 43 giây 35, thiên đầu, vậy không phải nói, chỉ cần hần không hát, thì có khả năng bình hoặc là vượt qua thế giới ghi chép sao?"

"Hần quá ngu bài đi! Ta quá sùng bái hần!"

Lại là một hồi màu vàng nhạt hào quang dâng lên, lần này, so vừa nãy nam tử 100 mét thời điểm còn nhiều hơn mấy trăm đạo hào quang, bởi vì càng nhiều người bị Lư Xung đặc sắc tuyệt luân biểu hiện hấp dẫn lấy, càng nhiều người đối hần sản sinh một chút sùng bái tâm ý, tiến tới sản sinh sùng bái lực.

Kia một đám lớn sùng bái lực chậm rãi hội tụ tại Lư Xung trong cơ thể.

Bất quá, hắn cũng không có cảm thấy rất hài lòng, bởi vì hắn phát hiện, có ít nhất một phần ba đồng học đều không có đi tới hiện trường, may là, hắn sớm làm an bài, có người cảm niệm tình hắn ân tình, sẽ giúp hắn kéo người.

Trường học cũng không có yêu cầu mỗi cái đồng học đều phải muốn tới tham gia đại hội thể dục thể thao, đặc biệt cao tam (lớp 12) lớp, càng là không làm cường chế tính yêu cầu, kết quả có hơn một ngàn cái đồng học đều còn đang dạy học lâu bên trong đọc sách làm bài, không có đi tới hiện trường.

Hiện tại, trường học phát thanh đứng người chủ trì Vương Xuân Đan kích động hô: "Hết thầy lão sư, hết thầy đồng học, phấn chấn lòng người tin tức tốt, cao tam (lớp 12) cấp nam từ 100 mét chạy cự ly ngắn, Lư Xung đồng học lấy 10 giây 35 thành tích, phá trường học ghi chép! Phá thị ghi chép! Phá tỉnh ghi chép! Hiện tại toàn quốc ghi chép là trần văn trung tại năm 1996 nguyệt tại Hồ Hải sáng tạo 10 giây 20, Lư Xung đồng học khoảng cách trần văn trung ghi chép chỉ kém 15 hào giây!

Các thầy giáo, các bạn học, này là trường ta trong lịch sử vượt thời đại một ngày!

Còn ở trong phòng học lão sư, đồng học, tranh thủ sang đây xem này lịch sử tính một khắc đi!

Khiến chúng ta làm Lư Xung đồng học hoan hô đi!"

Tuy rằng Vương Xuân Đan cái này người ăn diện đến rất tục diễm, nhưng không thể không nói, nàng thanh âm thì thật dễ nghe, mà lại nói thoại rất có kích động tính, những kia còn trốn ở phòng học môn vùi đầu học tập các bạn học dồn dập bị hấp dẫn lấy: "Cái gì, phá thị ghi chép, phá tỉnh ghi chép, khoảng cách toàn quốc ghi lại chỉ kém 15 hào giây, thiên đầu, chúng ta cao trung khi nào cũng ra như vậy nhân vật! Đi,

Chúng ta qua xem một chút!"

Kết quả, từ dạy học lâu bên trong chạy đến hai, ba trăm cái đồng học, chạy hướng thao trường.

Ngay cả những kia một mặt tái nhợt cao tam (lớp 12) cấp chủ nhiệm lớp môn cùng mặc cho khóa các thầy giáo nghe được cái này tin tức, cũng tất cả đều sùng sốt, Thanh Dương thị tại Giang Bắc tỉnh thuộc về lót đáy thành thị, Thanh Dương một cao tại toàn tỉnh cao trung bên trong cũng là không có tiếng tăm gì, chưa từng có từng xuất hiện cái gì phi thường xuất sắc mắt sáng nhân tài, bỗng nhiên xuất hiện một cái có thể phá tỉnh ghi chép người, khiến đại gia đều nổi lên rất mạnh lòng hiếu kỳ.

Bất quá, phần lớn người đều không nhúc nhích, dù sao chữ dị thể khinh thể là cái này cao trung nhất quán truyền thống, hiện tại chẳng qua phá tỉnh ghi chép, ngay cả quốc gia ghi chép đều không phá, cũng không đáng chạy tới nhìn một chút.

Ngay tại cái này thời điểm, Vương Xuân Đan âm thanh kích động lại tại phát thanh thượng vang lên: "Vừa tại nam từ 100 mét chạy cự ly ngắn trung phát sinh một cái hoa nhở nhử, chúng ta Lư Xung đồng học, hắn tại chạy bộ trung gian thời điểm lại dừng lại buộc lại dưới dây giày!

Các bạn học! Các người thiết tưởng một thoáng, nếu như Lư Xung đồng học không có buộc dây giày, kia hắn có phải hay không liền có thể chạy trốn càng nhanh, hơn nhanh rất nhiều, phá quốc gia ghi chép cũng dễ dàng, thậm chí có thể chạy vào 10 giây nội, thiên đầu, cho tới nay mới thôi, chúng ta người Hoa còn không có cái kia có thể chạy vào 10 giây nội!

Các bạn học! Chúng ta hiện tại là tại xem thi đấu sao, không! Chúng ta là tại chứng kiến một cái phi nhân, một cái thuộc về chúng ta Hoa Hạ phi nhân từ từ bay lên!

Các người bây giờ còn có tâm tư làm bài sao, các người không nghĩ đến thao trường bên trong nhìn một chút sao? Nhìn một chút chúng ta một cao hơn sản phi nhân anh tư sao?"

Cái này thời điểm, bên trong phòng học còn đang đọc sách làm bài các bạn học, nghe đến đó, lòng ngứa ngáy, lại có ba, bốn trăm người tuôn ra dạy học lâu, chạy hướng thao trường.

Một lát sau, Vương Xuân Đan âm thanh kích động lại lần nữa tại phát thanh bên trong vang lên: "Tin chiến thắng! Tin chiến thắng! Tại vừa kết thúc nam từ 400 mét trung, cao tam (lớp 12) bốn ban Lư Xung đồng học lấy 46 giây 38 thành tích đánh vỡ giáo ghi chép, đánh vỡ thị ghi chép, đánh vỡ tỉnh ghi chép, khoảng cách quốc gia ghi chép vẹn vẹn chỉ kém 1 giây, chỉ kém một giây!

Các bạn học, càng ngạc nhiên hơn là, Lư Xung đồng học chạy 400 mét thời điểm, là toàn trường xướng ca, nếu như hắn không hát lời nói sẽ như thế nào, hắn thì có khả năng chạy đến 43 giây, đánh vỡ người da đen lũng đoạn kỷ lục thế giới!

Các bạn học, chúng ta đang nhìn cái gì, xem thi đấu sao, không, chúng ta tại xem chúng ta Hoa Hạ phi nhân từ từ bay lên! Các bạn học, các người nếu như còn ở trong phòng học làm bài, các người sẽ vì bỏ qua cái này lịch sử thời khắc mà tự đáy lòng địa hồi hận!"

Vương Xuân Đan thanh âm phi thường cảm động, thậm chí có chút tao tình, tuy rằng nàng biết, Lư Xung là không thể ưa thích nàng, nhưng không chịu nổi nàng ưa thích Lư Xung a, nàng đem nàng đối Lư Xung sùng bái cùng ái mộ tất cả đều nói hết tại kia từng tiếng hò hét cùng hoan hô bên trong, cũng cảm hoá đi còn lại những kia vui đầu làm bài các bạn học.

Liền ngay cả những kia mặt âm trầm lão sư chủ nhiệm lớp cùng mặc cho khóa các thầy giáo cũng đều trở nên động dung, thật giống bản thân không đi hiện trường nhìn Lư Xung biểu hiện, trong đời sẽ có một cái to lớn khuyết điểm tựa như.

Mấy phút sau, dạy học lâu bên trong soạn địa xuất hiện sóng lớn dòng người, hướng về thao trường vợt tới.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ngài có cái hảo nhi tử!

Nam tử 1000 mét thi đấu bắt đầu rồi, hiện tại hiện trường hơn ba ngàn con mắt tất cả đều đồng loạt tìm đến phía Lư Xung, những tuyến thủ khác tất cả đều thành gốc gác của hắn.

Lư Xung tại phát súng lệnh hưởng sau khi, mạnh mẽ thân hình còn nếu như báo săn một dạng, cấp tốc chạy nhanh, xa xa dẫn trước.

Tất cả mọi người đều chắc chắn, gia hỏa này khẳng định còn có thể phá kỷ lục.

Cao tam (lớp 12) bốn ban các bạn học đều đem nỗi lòng lo lắng đặt ở cái bụng bên trong, gia hỏa này rốt cục không chơi loại kia khiến người trong lòng run sợ mờ ám.

Cơ mà (có thể) ngay tại đại gia vừa vận đối hắn có chút yên tâm thời điểm, đã thấy Lư Xung từ trên người lấy ra Nokia điện thoại di động, vừa chạy, vừa nói: "Ba, người bên kia thế nào rồi?"

Lư Đăng Vân cười ha ha nói: "Nhi tử, ngày hôm nay ba ba xem như là hãnh diện. . ."

. . .

Này sáng sớm thượng, Đăng Vân khoa học kỹ thuật công ty trong phòng hội nghị, Đường gia đại biểu, Đường Thiếu Vĩ tứ thúc Đường Phúc Thanh, hơn ba mươi tuổi, âu phục giấy da, hút thuốc, ngẩng đầu chân bắt chéo, vênh mặt hất hàm sai khiến địa nói với Lư Đăng Vân: "Hiện tại, đi chuẩn bị một phần chuyển nhượng thỏa thuận đi, đem người Đăng Vân khoa học kỹ thuật chuyển nhượng cho ta."

Bên cạnh mấy cái ngồi không mà hưởng hơi đầu trung niên nam tử cũng khuyên: "Lư tổng, ngài cứ dựa theo Đường tổng ý tứ lo liệu đi, Đường tổng giá cả cũng không bạc đãi người, này có thể so với người vừa mới bắt đầu cất bước tài chính nhiều gấp mấy lần đây!"

"Này công ty ta khởi đầu mười năm, giá trị của nó đã là lúc trước ngàn lần vạn lần, " Lư Đăng Vân hiện tại phi thường bình tĩnh: "Đường tổng, chuyển nhượng sự tình trước tiên để ở một bên, ta nơi này có mấy cái khách hàng muốn tiếp đón một thoáng."

Đường Phúc Thanh càn rỡ cười to: "Lư Đăng Vân, người bây giờ còn có cái gì khách hàng, còn có người nào dám mạo hiểm đắc tội chúng ta Đường gia nguy hiểm mua người phần mềm? Người còn là ngoan ngoãn đem công ty của người chuyển nhượng cho ta đi! Không phải vậy, ta kiên trì thế nhưng là rất có hạn!"

Kia mấy cái trung niên nam tử cũng phụ họa nói: "Lư tổng, kẻ thức thời mới là tuần kiệt, người đang ở Giang Bắc, cùng Đường gia đấu, không có kết quả tốt. . ."

Cái này thời điểm, từ phòng hội nghị bên ngoài đi tới mấy cái nhung trang nam tử, dẫn đầu một cái mặt chữ quốc, mặt mày kiên nghị, chừng bốn mươi tuổi tuổi.

Đường Phúc Thanh con mắt bỗng nhiên co rút lại: "Yến Hưng Hoa. . . Yến đại tá! Ngài. . . Ngài làm sao đến rồi?"

Nam tử kia Yến Hưng Hoa liếc Đường Phúc Thanh một chút, trong ánh mắt có mãnh liệt xem thường: "Chúng ta đến khảo sát một thoáng Lư tổng Đăng Vân khoa học kỹ thuật, chuẩn bị mua Đăng Vân khoa học kỹ thuật quản lý phần mềm, đường bốn, người trong này làm cái gì?"

"Ta. . . Ta cũng tới mua Đăng Vân khoa học kỹ thuật. . . phần mềm." Đường Phúc Thanh hung tàn địa trừng Lư Đăng Vân một chút, mã đức, chẳng trách sáng sớm liền một mặt không cung kính, nguyên lai leo lên Yến gia rồi!

Yến Hưng Hoa cười lạnh nói: "Đường bốn, theo ta được biết, người chỉ có một cái bao da công ty, chuyên môn cường đoạt người khác công ty, người còn cần cái gì phần mềm? Đi thông thả, không tiễn!"

Đường Phúc Thanh mặc dù là Đường gia người, nhưng cuối cùng là cái ý vào Đường gia thế lực chung quanh cường đoạt ác ôn, nào dám cùng đảm nhiệm Đông Nam quân khu thực quyền chức vị quan trọng đại tá Đường Phúc Thanh chống lại, chỉ dám độc ác địa trừng mắt Lư Đăng Vân, xoay người chuẩn bị rồi đi.

Lúc này, Yến Hưng Hoa dùng một cái một cái tát, đánh vào Đường Phúc Thanh trên mặt.

Đường Phúc Thanh bụm mặt, kinh ngạc hỏi: "Yến đại tá, ngài vì cái gì đánh ta?"

"Vì cái gì đánh người?" Yến Hưng Hoa trầm mặt, nói một cách lạnh lùng nói: "Lư tổng Đường Văn khoa học kỹ thuật là chúng ta quân khu chiến lược hợp tác đồng bọn, cho chúng ta cung cấp chiến lược số liệu chống đỡ, Lư tổng là chúng ta quý khách, người nhưng đối hấn mất lộ ra hung quang, người có phải hay không tưởng phá hoại quân dân cộng kiến hạng mục?"

Đường Phúc Thanh vốn cho là Yến Hưng Hoa thật sự chẳng qua đến mua phần mềm, mà Lư Đăng Văn chẳng qua cáo mượn oai hùm địa tạm thời mượn một thoáng Yến Hưng Hoa thế, hấn vốn là nghĩ, các loại (chờ, đám) đến Yến Hưng Hoa mua xong phần mềm đi rồi, trở lại tìm Lư Đăng Văn xúi quẩy, lại không nghĩ rằng, Yến gia vậy mà đối Lư Đăng Văn coi trọng như vậy, hấn nhất thời cảm thấy bản thân hoàn toàn nằm ở nhược thế địa vị.

Hấn thiên mặt: "Yến đại tá, ngài nhìn lầm, ta chẳng qua con mắt có chút chọi gà mắt, trong lòng cũng không có cái khác ý từ a."

Yến Hưng Hoa lười cùng hấn phí lời, vung vung tay, như xua đuổi một con con rệp một dạng: "Cút!"

Đường Phúc Thanh đành phải tại kia mấy nơi lớn thử chen chúc dưới,

Hồi lưu lưu chạy.

Lư Đăng Văn nhìn Đường Phúc Thanh chật vật rồi đi bóng dáng, bỗng nhiên nhớ tới nhi tử Lư Xung tối hôm qua nói.

Nhưng hấn có hấn lo lắng, lấy hết dũng khí nói ra: "Yến đại tá, phi thường thật không tiện, ta cái công ty này muốn tại Môi quốc Nasdaq ra thị trường, ta lo lắng, nếu như công ty chúng ta cùng ngài bộ đội thành lập chiến lược quan hệ hợp tác, sẽ ảnh hưởng ra thị trường." Sau khi nói xong, Lư Đăng Văn nom nớp lo sợ mà nhìn Yến Hưng Hoa, chỉ lo Yến Hưng Hoa nổi giận.

Yến Hưng Hoa nhưng phi thường lễ phép nói ra: "Lư tổng, ngài hiểu lầm, vừa nãy câu nói kia là nói cho Đường gia người nghe, làm cho bọn hấn từ bỏ đối với các người công ty dã tâm, mà chúng ta lần này lại đây, ngoại trừ giúp ngài cái này việc nhỏ, cũng không có chuyện gì khác."

Lư Đăng Văn phát hiện Yến Hưng Hoa thái độ đối với chính mình vậy mà tràn ngập tôn kính, trong lòng rất là nghi hoặc, hấn như vậy thân phận làm sao đối bản thân như vậy tôn kính đây?

Người ta giúp mình ân tình lớn như vậy, Lư Đăng Văn phi thường băn khoăn: "Vậy ta đem chúng ta công ty khai phá phần mềm biếu tặng cho các người quân khu?"

Yến Hưng Hoa vung vung tay, cười nói: "Lư tổng, ý tốt của ngài chúng ta chân thành ghi nhớ, trong chúng ta bộ phần mềm đều là nhân viên nội bộ khai phá, có cực kỳ bảo mật tính, ngài phần mềm thích hợp dân dụng, không thích hợp chúng ta. Lư tổng, ngài bận rộn, chúng ta đi trước rồi!"

Lư Đăng Văn thực sự không nhịn được, hỏi: "Ngài vì cái gì phải giúp ta?"

Yến Hưng Hoa mặt hăm mộ nói ra: "Bởi vì Lư tổng ngài có cái hảo nhi tử!"

...

Lư Xung nghe ba ba đem sự tình nói một lần, cười nói: "Cũng không có gì, ta chính là cứu Yến lão một mệnh. Oì, ba, ta không hàn huyền với người, ta muốn chạy bộ rồi!"

Cái này thời điểm, trên thao trường hơn ba ngàn con mắt tất cả đều trợn lên tròn xoe: "Không phải chứ, Lư Xung cũng quá tự đại, chạy bộ, gọi điện thoại, hấn này là tại thi đấu sao?"

"Đúng vậy, một chút đều không tôn trọng thi đấu!"

"Cuộc thi lúc không có thể mang công cụ truyền tin, có thể so với tái lúc đó có quy định này sao?"

"Oì, các người lầm trọng điểm, trọng điểm là hấn còn có thể phá kỷ lục sao, còn có thể sáng tạo kỷ tích sao?"

"Ta xem huyền, hiện tại đều một phần bán, hấn mới chạy hơn một nửa một điểm, tốc độ như vậy xuống, muốn đến ba phần hơn nhiều, chẳng là cái thái gì rồi!"

"Lẽ nào chúng ta phi nhân muốn tại hạng mục này vẫn lạc sao?"

"Tuyệt đối vẫn lạc, còn lại 400 mét, trừ khi hấn có thể chạy trốn so vừa nãy 400 mét thời điểm còn nhanh hơn, không phải vậy khỏi tưởng phá kỷ lục rồi!"

"Vừa nãy hấn vừa giăng điện thoại vừa chạy bộ tiêu hao đại lượng dưỡng khí, hấn hiện tại khẳng định không chạy nổi!"

"Oì, hạng mục này hấn xem như là xong!"

Ngay tại cái này thời điểm, tất cả mọi người thấy hoa mắt: "Thiên đầu, hấn gia tốc! Tốc độ càng lúc càng nhanh!"

"Ta ông trời! Cặp kia chân, quả thực là Thảo Thượng Phi a!"

"Con mắt của ta! Ta thấy cái gì, nhìn thấy lý luyện kiệt, không, Phương Thế Ngọc! Phương Thế Ngọc!"

"Đáng tiếc hấn không có roi, không phải vậy roi cũng nhếch lên đến rồi!"

"Bọn hấn nói cái gì? Ta làm sao nghe không hiểu đây!"

"Bọn hấn nói là lý luyện kiệt diễn « công phu hoàng đế Phương Thế Ngọc » bên trong thi đấu chạy bộ một màn!"

"A nha, đáng tiếc không có một cái lý gia hấn tại phía trước, không phải vậy hấn chạy trốn càng nhanh hơn!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Ta nghĩ mang người bay!

Lư Xung một lần hiếu kỳ, vì cái gì những kia võ đạo nhân sĩ không có tham gia thể vận hội Olympic gì gì đó, sau đó hấn mới phát hiện, làm võ đạo nhân sĩ chẳng qua nằm ở nội kinh cảnh đỉnh phong trở xuống, tốc độ của bọn họ, nhảy đánh lực, lực lượng cũng không thể so trải qua huấn luyện người thường cao hơn quá nhiều, thậm chí cũng không chiếm ưu thế, chỉ có đạt đến nội kinh cảnh đỉnh phong trở lên, hoặc là nói tiến nhập hóa cảnh, bọn hấn khắp mọi mặt tổ chất mới siêu thoát thường quy hạn chế, đạt đến người thường không cách nào so với trình độ, cơ mà (có thể) đến cái mức kia, đã coi rẻ với đến thể dục trên sân thi đấu.

Lư Xung hiện tại nếu như không phải vì nóng lòng được có thể chuyển hóa thành tiên lực sùng bái lực, hấn khả năng cũng sẽ không tới thể dục đấu trường bắt nạt người bình thường.

Cái này thời điểm, trường học phát thanh đứng vang lên người chủ trì Vương Xuân Đan âm thanh kích động: "Tin chiến thắng! Tin chiến thắng! Cao tam (lớp 12) bốn ban Lư Xung đồng học tại vừa kết thúc nam tử 1500 mét (thượng một chương 1000 mét đổi thành 1500 mét) thi đấu chạy vừa 3 phần 42 giây 58, phá giáo ghi chép! Phá thị ghi chép! Phá tỉnh ghi chép!

Khoảng cách mục Vệ quốc tại năm 1994 ngày 16 tháng 10 tại RB rộng rãi đảo thứ mười hai giới Á Vận sẽ sáng tạo toàn quốc ghi lại 3 phần 40 giây 53, chỉ kém 2 giây!

Chúng ta lại lần nữa chứng kiến một cái kỳ tích sinh ra, một người cho tới bây giờ không có tiếp thu qua bất kỳ chuyên nghiệp chạy bộ huấn luyện học sinh cao trung, vậy mà chạy ra tiếp cận toàn quốc ghi lại thành tích, Lư Xung hấn không hổ là chúng ta Thanh Dương một cao phi nhân!

Vừa nãy chạy bộ trung còn có cái chuyện thú vị, phía trước 3 phút thời gian trong, Lư Xung đồng học vẫn tại chạy bộ quá trình trung gọi điện thoại, liền chạy bộ liền gọi điện thoại, lại chạy ra tiếp cận toàn quốc ghi lại thành tích, đại gia thiết tưởng một thoáng, nếu như hấn chuyên tâm chạy bộ, nên lợi hại đến mức nào thành tích!

Ta vừa tra được, nam tử 1500 mét kỷ lục thế giới là Morocco tuyển thủ Quero y sáng tạo 3 phần 26 giây, chúng ta Lư Xung đồng học cùng hấn chỉ kém 15 giây, nếu như Lư Xung đồng học vừa không có gọi điện thoại, có lẽ hấn đã phá kỷ lục thế giới!

Các bạn học, vì chúng ta phi nhân hoan hô đi! Phi nhân! Lư Xung!"

Vương Xuân Đan cái này nữ hài danh tự rất quái lạ, tướng mạo ăn diện đều có điểm tục điểm, nói chung Lư Xung đối nàng một chút xú ý nghĩ đều không có, lúc trước tại quán bar cứu nàng, thuần túy là xem cái kia Lư Tiểu Lăng chà đạp bản thân xương ca khó chịu, tiện tay cứu nàng, lại không nghĩ rằng, Vương Xuân Đan đã vậy còn quá tận tâm tận lực địa giúp mình.

Mà tại Vương Xuân Đan kia vực sôi, cảm động trong thanh âm, toàn trường bầu không khí chưa từng có sôi trào, hơn ba ngàn đồng học theo đồng thời hô lớn: "Phi nhân! Lư Xung! Phi nhân! Lư Xung!"

Còn chen lẫn một ít nữ hài lớn mật biểu lộ: "Lư Xung! Ta yêu người!"

Hiện giai đoạn, nam sinh thể dục đạt tiêu chuẩn tiêu chuẩn là 1000 mét 3 phần 40, kết quả còn có rất nhiều nam sinh không cách nào đạt tiêu chuẩn, Lư

Xung chạy 1500 mét vậy mà chạy trốn so rất nhiều nam sinh chạy 1000 mét còn nhanh hơn, khiến không thiếu nữ sinh đều hiếu kỳ mà nhìn Lư Xung thân thể, hần vóc người xem ra cũng không phải đặc biệt ốm a, chân cũng không phải đặc biệt trường a, dựa vào cái gì có thể chạy như vậy nhanh đây.

Lư Xung nhìn thấy mấy ngàn màu vàng nhạt điểm sáng tại trên thao trường trống từ từ mà lên, tràn vào trong thân thể của hắn.

Tuy rằng hào quang màu vàng không có quán bar lần kia như vậy dày đặc, nhưng lần này lượng siêu cấp nhiều, Lư Xung mãnh liệt hoài nghi, trải qua lần này đại hội thể dục thể thao, hắn hội tụ đến sùng bái lực có thể đem hắn đưa vào Trúc Cơ kỳ tầng thứ ba!

Sau đó hạng mục là nhảy cao, không phải sào nhảy, chính là phổ thông nhảy cao.

Hiện tại, toàn trường tất cả mọi người ánh mắt, thậm chí bao gồm những kia còn tại thi đấu tuyển thủ môn ánh mắt tất cả đều ngưng tụ trên người Lư Xung, nếu như Lư Xung hiện tại có thể nhảy ra một kỷ lục đến, kia càng là không thể nghi ngờ phi nhân.

Kết quả, đại gia phát hiện, Lư Xung trên mặt vậy mà xuất hiện xoắn xuýt biểu hiện.

Tài phán hỏi: "Lư Xung, ngươi có thể nhảy bao nhiêu mét? Chúng ta hảo xác định hoành cái độ cao!"

Lư Xung lặng lẽ hỏi tài phán: "Hiện tại kỷ lục thế giới là bao nhiêu?"

Tài phán trong lòng nhảy dựng, gia hỏa này không sẽ tưởng sáng tạo một cái kỷ lục thế giới đi, đây cồi lòng chờ mong mà nhìn Lư Xung, nói ra: "Là Cu Ba người Sotomayor 1993 năm sáng tạo 2 mét 45."

Lư Xung lại hỏi: "Toàn quốc ghi lại đây?"

Tài phán đáp: "Là 1984 năm Chu Kiến Hoa sáng tạo 2. 39 mét,

Này đồng thời là châu Á ghi chép, cũng là đầu thế giới ghi chép."

Lý Văn Yên phát hiện một cái hiện tượng kỳ quái, trước đó 100 mét, 400 mét, 1500 mét thi đấu trước, Lư Xung đều sẽ hỏi tài phán hoặc giáo viên thể dục có quan hệ thế giới ghi chép, toàn quốc ghi lại vấn đề, sau đó hắn tại thi đấu trung ổn định mà đem thành tích của chính mình không chế tại toàn quốc ghi lại trở xuống.

Điều này nói rõ cái gì, nói rõ Lư Xung tuyệt đối có xung kích thế giới ghi chép thực lực, thế nhưng hắn hiện tại không muốn đi xung kích thế giới ghi chép, thậm chí không tưởng xung kích toàn quốc ghi chép.

Lý Văn Yên đối Lư Xung lòng hiếu kỳ càng nặng nề một chút.

Nàng cũng không biết, nữ nhân đối một người đàn ông sản sinh mãnh liệt hiếu kỳ là yêu hắn khúc nhạc dạo.

Lư Xung đứng ở hoành cái phía trước, có chút phát sầu, nên làm sao hạn chế bản thân nhảy đánh năng lực, chợt thấy Lý Văn Yên đã kết thúc nữ từ 400 mét thi đấu, hiện đang bên cạnh nhìn hắn thi đấu.

Hắn linh cơ hơi động, xông lên Lý Văn Yên ngoắc ngoắc tay: "Tiểu Yên, tới đây một chút."

Lý Văn Yên đi lên trước, mắt to như nước trong veo kinh ngạc nhìn hắn: "Ngươi lập tức muốn so với tái, gọi ta tới đây làm gì?"

Lư Xung nhìn chăm chú Lý Văn Yên thanh lệ tuyệt điểm khuôn mặt, cười hỏi: "Tiểu Yên, ngươi có muốn hay không bay?"

Lý Văn Yên bị Lư Xung này không lý đầu vấn đề cấp làm mộng: "Dĩ nhiên muốn bay, vấn đề là, có thể bay được nổi tới sao?"

Lư Xung trên mặt bỗng nhiên tràn trề lên vui vẻ nụ cười: "Ta mang ngươi bay, ngươi liền có thể bay!"

"Ngươi mang ta bay?" Lý Văn Yên thanh lệ trên khuôn mặt tràn đầy ngạc nhiên nghi ngờ: "Lẽ nào ngươi nghĩ. . . Ngươi đừng nghịch, có được hay không? Hào hảo thi đấu, có được hay không?"

"Ta nghĩ khiến thi đấu trở nên thú vị một điểm vui sướng một điểm, chẳng lẽ không được không?" Lư Xung bỗng nhiên nghĩ đến một thủ rất ứng cảnh ca khúc, xoay mặt hỏi tài phán: "Ta hiện tại tưởng hát một bài ca, có được hay không?"

Kia tài phán tọa không dứt chủ, xoay mặt nhìn trên đài chủ tịch hiệu trưởng Tiền Hưng Châu.

Tiền Hưng Châu hiện tại phi thường sợ sệt Lư Xung đem hắn gốc gác xóc, càng sợ Lư Xung đánh hắn một trận, cực lực muốn lấy lòng Lư Xung, vội vội vả vả gật đầu: "Hành! Phi thường hành! Ta này liền đem Microphone cấp Lư Xung đồng học đánh hạ đi!"

Nói, Tiền Hưng Châu liền muốn giơ tay lên trung Microphone, chạy xuống đưa cho Lư Xung.

Lư Xung hết sức ghét bỏ cái kia bị Tiền Hưng Châu dùng qua Microphone, lắc lắc đầu, lớn tiếng nói: "Cầm đem tân!"

Đoàn người trung tất cả xôn xao: "Lư Xung đến cùng lai lịch gì, hiệu trưởng làm sao đối hắn một mặt nịnh bợ đáng về!"

"Lẽ nào chỉ là bởi vì hấn vận động thành tích rất tốt sao? Hiệu trưởng đối những kia thành tích học tập rất giỏi có thể thi hoa Thanh Bắc đại mũi nhọn sinh cũng không như vậy a, làm sao khả năng đối hấn một cái chẳng qua vận động thành tích hào người cái kia đáng về đây!"

"Vãi chương, hấn lại dám như vậy đối hiệu trưởng nói chuyện, cũng quá ngu bài đi!"

"Lư Xung! Xung ca, ta thật là sùng bái người a! Ta cũng tưởng đối hiệu trưởng như vậy nói chuyện, thế nhưng là ta không dám a!"

Lại là một mảnh màu vàng nhạt hào quang dâng lên.

Lư Xung rất là không nói gì, liền bởi vì hấn đối hiệu trưởng như vậy thái độ, vậy mà cũng bởi vì hội tụ một chút sùng bái lực, xem ra các bạn học có cơ nào địa cảm hấn cùng e ngại người hiệu trưởng này, xem ra trong cuộc sống khắp nơi đều học vấn. . . , chỉ cần lưu tâm, khắp nơi đều là có thể sản sinh sùng bái lực điểm

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: « bay đến càng cao »

Bị Lư Xung ngay ở trước mặt như vậy nhiều học trò mặt như vậy ghét bỏ, Tiền Hưng Châu cũng không dám biểu hiện ra chút nào bất mãn, hấn vội vã thay đổi một cái tân Microphone, hùng hục địa chạy đến Lư Xung trước mặt, đưa cho Lư Xung.

Lư Xung cầm Microphone, đang muốn hát, bỗng nhiên ý thức được, không có đàn ghita đệm nhạc, chẳng qua thanh xướng, dường như có chút làm.

Bất quá, này không làm khó được hấn, hấn nắm Microphone, đặt ở bên môi, một hồi âm vang đánh thép đàn ghita thanh bỗng nhiên vang lên lên.

Tất cả mọi người đều tròn mắt ngoác mồm, Lư Xung không có gảy đàn ghita, không có thả âm nhạc, hiện trường càng không có người thứ hai gảy đàn ghita, này đàn ghita thanh từ đâu mà đến đây?

Sau đó có người phát hiện, Lư Xung môi tại động.

Đại gia dồn dập tắc lưỡi không ngớt: "Vậy mà dùng miệng liền có thể phát sinh đàn ghita thanh âm, cái này kỹ quá ngu bài đi!"

"Không văn hóa thật là đáng sợ, này không phải khẩu kỹ, này là B-BOX!"

"Cái gì Box?"

"B-Box, tên đầy đủ là Beatbox, là xuất hiện với Môi quốc thập niên 80 Hip-Hop nguyên tố, nó là lấy môi, hàm răng, đầu lưỡi, khoang miệng cùng yết hầu thanh âm đến mô phỏng theo tiếng trống, nhịp điệu cùng với âm nhạc một loại kiểu mới nghệ thuật, nó cũng bao quát hát, dùng dây thanh mô phỏng theo đánh đĩa, mô phỏng theo kèn đồng, dây đàn cùng cái khác một ít nhạc khí, nhưng một loại(bình thường) beatboxer đều không thích bị người khác dùng khẩu kỹ xưng hô, chúng ta quốc nội sẽ cái này có thể đếm được trên đầu ngón tay, không nghĩ tới chúng ta phi nhân vậy mà sẽ cái này, hơn nữa chơi đến tốt như vậy, quá ngu bài rồi!"

Lư Xung tại Tu Tiên Giới hóa thân ngôi sao giải trí lang bạt vòng giải trí kiếm lấy sùng bái lực thời điểm, từng trải qua B-Box, cảm thấy rất chơi vui, liền đem nó học được, thường thường coi như huyền kỹ để kích thích những người ái mộ sùng bái lực, lâu dần, liền càng ngày càng thuần thực luyện, sau đó hấn sẽ dùng khẩu kỹ mô phỏng theo hết thấy nhạc khí, có thể đạt đến khiến tất cả mọi người đều nhận biết không ra thật giả mức độ.

Hiện tại, linh lực không đủ, khí tức không đủ, hấn chỉ có thể mô phỏng theo một ít thông thường nhạc khí, bất quá, này đã có thể ứng phó rất nhiều đợt phát tình hình.

Âm vang đánh thép đàn ghita tiếng vang lên, Lư Xung trong trẻo sục sôi thanh âm vang vọng toàn bộ thao trường: "

Sinh mệnh liền như, một con sông lớn, khi thì yên tĩnh, khi thì điên cuồng.

Hiện thực liền như, một cái gông xiềng, đem ta nhốt lại, không cách nào tránh thoát.

Này mê dạng sinh hoạt sắc bén như đao, lần lượt đem ta trọng thương.

Cơ mà (có thể) hiện tại, Lư Xung không thể không nói: "Đúng, này là ta nguyên sang."

Hắn lòi này vừa ra, hiện trường kia một đám lớn từ từ mà lên màu vàng nhạt hào quang càng tăng lên, hiển nhiên đại gia đối hắn sùng bái trình độ tăng cường không ít: "Lư Xung hảo có tài hoa, cái này từ tà đến khí thể bằng bạc!"

"Hắn sẽ tỏ từ, sẽ phổ nhạc, biết ca hát, vận động tốt như vậy, còn sẽ B-Box, thiên đầu, ngoại trừ học tập không giỏi, hắn hầu như là hoàn mỹ rồi!"

"Đúng vậy, thật hâm mộ Lý Văn Yên a, lại bị ưu tú như vậy nam hài ưa thích!"

Hiện tại, Lý Văn Yên mê muội rồi!

Lư Xung xướng "Ta muốn bay đến càng cao, ta muốn dẫn người bay đến càng cao", dùng công chúa ôm tư thế, ôm nàng lên, sau đó bay lên không nhảy một cái, phóng qua 2. 35 mét hoành cái, không phải như cái khác nhảy cao vận động viên như vậy bởi càng thức cái gì, chính là như bay lượn tư thế một dạng, bay qua.

Nàng cảm giác thật giống Lư Xung tại không trung đình trệ một trận, mới nhảy xuống.

Nàng hai con mắt dư quang nhìn thấy, toàn trường nữ hài đều ở dùng ước ao ánh mắt ghen tị nhìn nàng.

Lư Xung làm hành động như vậy, đem Lý Văn Yên thả xuống, bỗng nhiên cảm thấy, có loại mật ngọt lúng túng.

Lại như giải trí cùng tu tiên kết hợp một dạng, xướng « bay đến càng cao » nhảy cao, mật ngọt lúng túng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Người không biết ta khủng cao à!

Lư Xung nhảy đến quá nhanh, tất cả mọi người thấy hoa mắt, hắn liền ôm Lý Văn Yên, dễ dàng phóng qua hoành cái.

Có mấy người mơ hồ nhìn thấy, Lư Xung nhảy đến điểm cao nhất, so hoành cái cao hơn nữa ra hai mươi, ba mươi centimet.

Còn có mấy người dường như nhìn thấy, Lư Xung ôm Lý Văn Yên tại không trung đình trệ một lúc.

Nhìn thấy này một màn, hiện trường sôi trào khắp chốn, tất cả mọi người đều thán phục: "Thiên đây! 2 mét 35 mét! Cùng toàn quốc ghi chép, châu Á ghi chép, đầu thế giới ghi chép chỉ kém 0. 04 mét!"

"Hắn còn ôm Lý Văn Yên! Lý Văn Yên thân cao sắp tới 1 mét 70, ít nhất cũng có 90 cân, hắn ôm 90 cân người sống sờ sờ vậy mà có thể nhảy ra 2 mét 35!"

"Hắn cái gì đều không ôm, lại sẽ như thế nào! Quá khó có thể tin tưởng rồi!"

"Nếu như hắn không ôm Lý Văn Yên, kia Cu Ba người Sotomayor 2 mét 45 tuyệt đối là điều chắc chắn, khẳng định vượt qua rồi! Hắn quá ngu bài rồi!"

"Đúng vậy, ngu bức đến đỉnh, ta đầu gối có chút mềm nhũn, rất nhớ cấp hắn quỳ xuống a!"

"Các người chẳng lẽ không cảm thấy được này rất lãng mạn sao? Ta rất nhớ trở thành Lý Văn Yên a!"

"Nghĩ hay lắm! Người làm sao khả năng có nàng như vậy đẹp, như vậy có khí chất, như vậy thông minh. . . Chúng ta Thanh Dương một cao, Thanh Dương thị, Giang Bắc tỉnh, Hoa Hạ chỉ có một cái Lý Văn Yên! Ta yêu Lý Văn Yên!"

"Cút! Người tát bãi nước tiểu chiếu chiếu bản thân, người một chút ấy theo kịp Lư Xung, người có Lư Xung đẹp trai không, người có Lư Xung biết ca hát sao, người có Lư Xung như thế sẽ vận động sao, người có. . . Người đều không có!"

"Lư Xung biết ca hát, sẽ vận động, ta đều không sùng bái, ta sùng bái nhất là, hắn đối Lý Văn Yên thâm tình, chấp nhất, dũng cảm, nếu như ta có thể như Lư Xung như vậy,, ôm ta nữ thần nhảy, liền được rồi!"

Toàn trường một mảnh than thở, sùng kính thanh âm, một đám lớn màu vàng nhạt hào quang lần thứ hai từ từ bay lên.

Lư Xung cảm thấy hiện tại sùng bái lực so với trước kia càng sâu một điểm.

Bất quá, dựa vào Tu Tiên Giới kinh nghiệm, ở một cái trường hợp, một cái đặc biệt fan đối Lư Xung sùng bái lực phóng thích là cấp tốc tiến dần, không phải lập tức toàn bộ phóng thích ra đến, mỗi một lần hoan hô than thở khả năng chỉ phóng thích trăm phần chi mấy, chính là Lư Xung làm mười mấy cái hạng mục, một cái đặc biệt fan sùng bái lực gộp lại tối đa cũng chỉ có thể phóng thích ra 50%, nhiều hơn nữa sẽ khiến cái kia fan rơi vào ngất mê muội trạng thái.

Cho nên, vì fan khỏe mạnh suy nghĩ, Lư Xung ở một cái trường hợp không sẽ biểu diễn quá nhiều lần, không sẽ chế tạo quá nhiều hưng phấn điểm, hẳn chính mình không đáng kể, chỉ sợ những người ái mộ không chịu được.

Làm Lư Xung ôm Lý Văn Yên rơi trên mặt đất, Lý Văn Yên trong phút chốc thất thần, đầu là mê muội, trống rỗng, Lư Xung chỉ nhảy 2 mét 55 đáng vẽ, Lý Văn Yên nhưng có chứng bị hấn mang tới cứu tiêu bên trong ngạo du một hồi ảo giác.

Nàng tại Lư Xung trong lồng ngực nằm mười mấy giây, mới phản ứng được, nguyên lai rút rề cùng lãnh ngạo lại xông tới, nàng đột nhiên từ Lư Xung trong lồng ngực tránh thoát, kêu lên một tiếng: "Chán ghét! Người không biết ta khủng cao à!" Nói xong liền một mặt ngạo kiều địa chạy, chạy đi tham gia nàng nữ tử 800 mét thi đấu.

Nhìn Lý Văn Yên nhảy nhót nhịp bước, Lư Xung nở nụ cười, tuy rằng nàng ngoài miệng nói chán ghét, kỳ thực trong lòng là ưa thích, hơn nữa, nàng thật sự khủng cao sao? Cơ mà (có thể) đời kia, nàng vì cái gì dám cùng hắn cùng đi bính cực?

100 mét, 400 mét, 1500 mét, nhảy cao sau khi kết thúc, chính là nhảy xa cùng môn đẩy tạ.

Bởi vì thể vận hội Olympic thượng thủ tiêu đứng nghiêm nhảy xa, vậy này vận động điền kinh sẽ thượng cùng thủ tiêu đứng nghiêm nhảy xa, đều là chạy lấy đà nhảy xa.

Như trước kia mấy lần thi đấu một dạng, Lư Xung nhỏ giọng địa hỏi tài phán: "Nhảy xa thế giới ghi chép là bao nhiêu?"

Nguyên lai kia mấy cái thi đấu tài phán hoặc giáo viên thể dục còn dùng ánh mắt kinh ngạc xem hắn, hiện tại này tài phán đã không còn dám dùng loại kia xem bệnh thần kinh ánh mắt xem hắn, mà là cẩn thận nói ra: "Nước Mỹ vận động viên Mike Bảo Uy Nhĩ tại năm 1991 sáng lập 8. 95 mét."

Năm 1991 Bảo Uy Nhĩ tại đệ 3 giới thế giới ruộng kính thi đấu tranh giải thượng, lấy 8. 95 mét kinh người thành tích đánh vỡ Brehemoth duy trì gần 23 năm 8. 90 mét nam tử nhảy xa kỷ lục thế giới,

Khiếp sợ thế giới ruộng đàn. Hẳn mặc dù có thể đánh vỡ Brehemoth sáng tạo "Thần thoại giống như kỷ lục thế giới", là bởi vì hắn chạy lấy đà tốc độ cùng dựng lên độ cao đều vượt qua Brehemoth. Bảo Uy Nhĩ phát triển cực kỳ toàn diện, hẳn 100 mét thành tích làm 10 giây 45, 200 mét làm 20 giây 99, nhảy cao làm 2. 18 mét, cấp ba nhảy xa đạt đến 16 mét.

Lư Xung lại hỏi: "Toàn quốc ghi lại đây?"

Tài phán đáp: "Lao kiểm phong trước đây không lâu sáng tạo 8. 4 mét."

Lư Xung vốn là muốn dùng đứng nghiêm nhảy xa đến ép một thoáng, liền, hẳn căn bản không chạy lấy đà, chính là đi tới nhảy lấy đà mức độ, chuẩn bị nhảy.

Tài phán vội vã ngăn cản hắn: "Đứng nghiêm nhảy xa toàn thế giới ghi chép là 1904 năm người Mỹ Yuri sáng tạo 3. 47 mét, sau đó các đại vận động công tác trận đấu thủ tiêu đứng nghiêm nhảy xa, mà đứng nghiêm nhảy xa Guinness ghi chép là 3. 75 mét."

Lư Xung nghe đến đó, vội vàng hướng tài phán nói tiếng: "Luu lão sư, cảm tạ ngài."

Nguyên lai cái này tài phán là bọn hắn nguyên lai giáo viên thể dục.

Cái này nhắc nhở quá tất yếu, vạn nhất Lư Xung đứng nghiêm nhảy xa nhảy ra cái 8 mét nhiều, toàn cầu vận động giới không tất cả đều điên rồi a, quốc gia không chừng thật sẽ đem hắn chụp tới làm chuột bạch nhỏ!

Hiện tại, có quan hệ phương diện hỏi đến, Lư Xung còn có thể lấy ra Yên Chấn Đông đến qua loa lấy lệ một thoáng, nói hóa cảnh tôn sư chính là như thế ngu, cơ mà (có thể) đứng nghiêm nhảy xa nhảy ra 8 mét nhiều, cũng quá đột ngột, đoán chừng hóa cảnh tôn sư cũng không đạt tới.

Vậy thì chạy lấy đà nhảy xa đi, cơ mà (có thể) chạy lấy đà nhảy xa lời nói, nếu như không cần cái gì đồ vật ép ép một chút lời nói, hẳn bất thành linh nhảy cái mười mấy mét, cũng rất đáng sợ.

Liền, Lư Xung tưởng lại tìm Lý Văn Yên, khiến nàng ném thử nữa một thoáng bay lượn cảm giác, lại phát hiện, Lý Văn Yên đang chuẩn bị chạy 800 mét.

Đành chịu, Lư Xung không thể làm gì khác hơn là xông lên Lưu Thao ngoắc ngoắc tay: "Tiểu Đào, tới đây một chút!"

Lưu Thao vừa nãy ngồi ở trên khán đài, nhìn thấy từng cảnh tượng ấy, cả người đều bối rối, cái miệng anh đào nhỏ nhắn trương đến tròn xoe, vẫn không có hợp lại qua, trong miệng không chỗ ở phát sinh: "Thiên đây! Thiên đây! Thiên đây!"

Nàng vốn là cho rằng Lư Xung khả năng cũng chỉ là võ công lợi hại, nói tiến quân vòng giải trí chẳng qua đùa giỡn, không nghĩ tới Lư Xung khắp mọi mặt đều như thế mạnh, hát cũng tốt như vậy, hơn nữa còn sẽ nước Mỹ bên kia lưu hành nhưng còn không lưu hành đến Hoa Hạ B-Box, nàng lúc đó thì có một loại kinh động như gặp thiên nhân cảm giác, nàng mơ hồ có loại cảm giác, theo Lư Xung tương lai nhất định sẽ phi thường đặc sắc.

Hiện trường tất cả mọi người đưa ánh mắt tập trung trên người Lư Thao, ngoại trừ cao tam (lớp 12) bốn ban đám người ở ngoài, những người khác đều dồn dập bắt đầu nghị luận: "Cái này nữ hài rất đẹp đẽ, làm sao trước đây chưa từng thấy a?"

"Nàng cùng Lư Xung cái gì quan hệ? Chẳng lẽ Lư Xung chân đạp hai con thuyền?"

"Giảm cái lông, nghe nói này là Lư Xung biểu muội!"

"Biểu muội? Biểu muội được! Biểu muội bộ dạng thật đẹp đẽ! Lông mày, mắt hạnh, anh đào miệng, đoan trang, xinh đẹp tuyệt trần, càng xem càng đẹp đẽ, rất nhớ gọi Lư Xung đại biểu anh em vợ a!"

Lư Thao trước đây tại đoàn văn công đi qua ba năm, đang đếm ngàn quân nhân trước mặt đều biểu diễn qua, cho nên bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, nàng cũng tự nhiên hào phóng, đinh đinh lượn lờ đi tới Lư Xung trước mặt: "Xung ca, ngài có cái gì dặn dò?"

Lư Xung cười nói: "Ngươi có muốn hay không bay?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Long Trảo Thủ

Lư Thao thay đổi vừa nãy tự nhiên hào phóng, đoan trang xinh đẹp tuyệt trần trên mặt lộ ra e lệ tình: "Như ngươi cùng Lý Văn Yên như vậy sao, quá làm khó tình."

"Ngươi tưởng như vậy, ta còn không muốn chứ!" Lư Xung tiếng trầm nói, hắn còn không có đuổi theo Lý Văn Yên đâu, còn đang đứng ở quan sát kỳ đầu, hiện tại ngàn vạn không có thể cùng những nữ sinh khác có cử chỉ thân mật, càng khó nói Lư Thao như vậy hoa nhỏ.

Cái này thời điểm, tài phán thúc giục: "Lư Xung, cái khác đồng học đều còn chờ đây!"

Lư Xung quay đầu nhìn lại, mặt sau còn sắp xếp hơn hai mươi người đầu, nguyên lai hắn là đệ nhất nhảy.

Không kịp nghĩ nhiều, Lư Xung bỗng nhiên duỗi ra hai tay, đặt ở Lư Thao dưới nách, nhấc lên hai cánh tay của nàng, đem nàng cả người giơ lên đến, bỗng nhiên gia tốc chạy lên, càng chạy càng nhanh, tốc độ dĩ nhiên vượt qua trăm mét 10 giây tốc độ, làm hắn chạy đến xuất phát chạy điểm, bay lên trời, tại không trung nhảy ra một cái duyên dáng đường cong, nhảy đến sa khanh một bên khác.

Toàn bộ quá trình chỉ có ngắn ngắn vài giây thời gian, Lư Thao cảm thấy, bản thân đột nhiên bị Lư Xung giơ lên đến, ngay sau đó cảm thấy phong thanh từ bên tai gào thét mà qua, lại sau đó cả người bay lên trời, sau đó rơi vào mộng quỷ mê muội trạng thái.

Bất quá mộng quỷ cảm giác rất nhanh liền bị một loại khác cảm giác kỳ dị thay thế, nàng cảm thấy một đôi bàn tay lớn đột nhiên bao trùm tại. . . Kiểu điểm khuôn mặt trong nháy mắt đỏ bừng lên.

Lư Xung giơ Lư Thao, rơi vào sa trong hầm, Lư Thao bất động, mà Lư Xung trên người cùng hai tay đều theo quán tính hướng về trước trượt một thoáng.

Xuất phát từ nhân loại bản năng, Lư Xung muốn bắt lao cái gì đồ vật đến khiến bản thân không đến nỗi ngã sấp xuống, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, này một trào, vậy mà bắt lấy. . . Thật không hồ là bách phát bách trúng bất chính là Long Trảo Thủ a.

Tại đời kia, Lư Xung vẹn vẹn chẳng qua đối Lư Thao ngự tỷ người vợ hình tượng từng có như vậy ngắn ngủi ảo tưởng, hiện tại đối nàng ngây ngô thiếu nữ hình tượng cũng không có hứng thú quá lớn, lại không nghĩ rằng, vậy mà lấy cái Ô Long.

Hắn vội vã đem Long Trảo Thủ rút trở lại, đầu tiên là ổn định thân hình của chính mình, sẽ đem Lư Thao giúp đỡ lên.

Vì không cho thiếu nữ Lư Thao thẹn thùng, hắn căn bản không có nói xin lỗi, căn bản không đề chuyện này, coi như chuyện như vậy chưa từng xảy ra, nàng còn là hắn hảo trợ lý, chỉ đến thế mà thôi.

Tuy rằng hần một chữ cũng không nhắc, cơ mà (có thể) Lur Thao nhưng vĩnh viễn không quên được, hiện tại chỉ cần vừa nhìn thấy hần, đã nghĩ đến hần bàn tay lớn, liền không ngừng được mặt đỏ tím đập, hai người bầu không khí cũng không quá thích hợp.

Hiện đang Lur Xung cảm thấy tương đối lúng túng thời điểm, tài phán đến rồi, mang theo một mặt mừng rỡ: "8. 3 mét! Cùng quốc gia ghi chép chỉ kém 0. 1 mét! Phá giáo ghi chép! Phá thị ghi chép! Phá tỉnh ghi chép! Người quá lợi hại rồi! Có hứng thú hay không tham gia chúng ta ruộng kính đội?"

Lur Xung lắc lắc đầu: "Ta nghĩ chuyên tâm chuẩn bị chiến tranh thi đại học."

Kỳ thực, đối Lur Xung tới nói, chuẩn bị chiến tranh thi đại học chỉ cần đem Anh ngữ đột phá, cái khác môn học đều không vấn đề chút nào, hần chẳng qua không thích tham gia đoàn thể hoạt động, trước đây tại Tu Tiên Giới thời điểm, hần cũng là tán tu, chưa từng có gia nhập bất luận tông môn gì.

Cái kia tài phán là giáo ruộng kính đội dẫn đầu, hần cho rằng, Lur Xung như thế cao trình độ, là không lọt mắt cấp tá ruộng kính đội, huống hồ người ta là tốt nghiệp cao tam ban, chính là đi vào cũng không ý nghĩa, cũng không có miễn cưỡng.

Hiện trường lại lần nữa sôi trào lên: "Lur Xung biểu muội hần sắp tới 1 mét bảy cái đầu, có chút trẻ con phì, đoán chừng thể trọng có 100 cân, hần như vậy nâng cái 100 cân người sống sờ sờ, vậy mà có thể nhảy ra xa hơn tám mét, quá ngu rồi!"

"Nếu như hần không giờ biểu muội hần, không chừng có thể nhảy ra 10 mét có hơn, ung dung phá kỷ lục thế giới!"

"Chạy trốn như vậy nhanh! Nhảy đến như vậy cao! Nhảy đến như vậy xa! Đây không phải phi nhân là cái gì?"

"Không thể nghi ngờ, phi nhân! Phi nhân!"

"Ta mãnh liệt hoài nghi, Lur Xung lưng mọc hai cánh, mãnh liệt yêu cầu soát người!"

Lur Xung nghe được dở khóc dở cười, người cho rằng ta là Lôi Chấn Từ a!

Cái này thời điểm, hiện trường lần thứ hai bay lên một mảnh màu vàng nhạt hào quang.

Hiện tại, còn lại cuối cùng một cái một người hạng mục, môn đẩy tạ.

Không giống nhau : không chờ Lur Xung hỏi, tài phán trực tiếp cấp hần báo ra đến: "Nam tử môn đẩy tạ thế giới ghi chép là nước Mỹ vận động viên Barnes tại 1990 năm tại nước Mỹ Los Angeles sáng tạo,

Thành tích làm 23. 13 mét, cho tới nay mới thôi, không ai có thể đánh vỡ.

Quốc gia chúng ta ghi chép là trương tuần 20. 41 mét."

Lur Xung rơi vào trầm tư, cái khác vận động đều có thể dùng các loại phương pháp che giấu một thoáng thực lực chân chính, tuy rằng che giấu thủ đoạn có chút chữa lợn lành thành lợn què, cơ mà (có thể) này môn đẩy tạ nên làm sao che giấu đây.

Hần rất nhanh đã nghĩ được rồi.

Làm hần đứng ở vòng tròn bên trong, trong tay giờ môn đẩy tạ, không khỏi lắc lắc đầu: "Nhẹ điểm."

Tài phán cười nói: "Chúng ta quốc nội thi đấu dùng là 6 kg cầu, quốc tế thượng dùng là 7. 26 kg."

Lur Xung nói ra: "Cho ta tiêu chuẩn cầu đi, "

May là trường học này có luyện môn đẩy tạ chuyên nghiệp thể dục học sinh năng khiếu, bọn hần dùng chính là 7. 26 kg môn đẩy tạ.

Lur Xung cầm 7. 26 kg môn đẩy tạ, quay một vòng.

Hiện trường hơn ba ngàn con mắt đều nháy mắt không nháy mắt địa theo dõi hần xem, đều ở chờ mong, hần còn sẽ làm ra cái gì yêu thiêu thân đi ra.

Có người lời bình nói: "Hiện tại chủ lưu đẩy môn đẩy tạ tư thế là 50 niên đại nước Mỹ vận động viên O'brian phát minh đến thật lù Hoạt Bộ đẩy môn đẩy tạ kỹ thuật, nên kỹ thuật được gọi là môn đẩy tạ trong lịch sử một hồi cách mạng, 70 niên đại, tô liên vận động viên Baare thập ni Korff phát minh xoay tròn đẩy môn đẩy tạ kỹ thuật, bởi xoay tròn sau khó có thể khống chế thân thể cân bằng, đến nay chỉ có số rất ít vận động viên sử dụng. Mà Lur Xung hiện tại dùng chính là xoay tròn đẩy."

"Thân hình hần rất cân bằng, cơ mà (có thể) tay vì cái gì như vậy chậm, như thế chậm là không dùng được : không cần khí lực!"

"Thiên đầu, hần căn bản không có đẩy, vậy mà như cái cô gái một dạng, nhẹ nhàng làm mất đi một thoáng!"

"Thiên đầu, hần cho rằng này là bỏ mặc mặt game sao?"

"10 mét! 15 mét! Thiên đầu, 20 mét! Hần rỗng rã ném hai mươi mét!"

"Dùng một loại kỳ quái chút nào không dùng được : không cần khí lực tư thế, hấn vậy mà có thể ném mạnh ra 20 mét!"

Luru Thao đứng cách Lur Xung không xa phía sau, nàng mơ hồ nhìn thấy, Lur Xung căn bản không phải như cô gái bỏ mặc mặt như vậy ném môn đẩy tạ, mà là dùng ngón giữa đem môn đẩy tạ bắn ra đi.

Chẳng qua dùng ngón tay đạn liền có thể đem 7. 26 mét môn đẩy tạ bắn ra 20 mét xa, như vậy đầu ngón tay quá mạnh mẽ lượng đi, sau đó ngàn vạn không có thể khiến hấn đạn ta trán a, nghĩ tới đây, Luru Thao cảm thấy lưng bốc lên mồ hôi lạnh.

Sau đó nàng khuôn mặt đỏ bừng, nơi đó không sẽ bị hấn nắm hông rồi đi.

Này lúc toàn trường bầu không khí đạt đến điểm cao nhất: "Như cô gái bỏ mặc mặt như vậy liền có thể ném ra 20 mét, này cũng không tránh khỏi quá mạnh điểm đi!"

"Nếu như hấn nghiêm túc Hoạt Bộ đẩy, kia có thể ném mạnh ra bao xa?"

"Không chừng trường học tường viện cũng không ngăn nổi!"

"Không nghĩ tới hấn ngoại trừ là phi nhân, lực lượng vẫn đúng là lớn, quả thực là đại lực phi nhân!"

"Đại lực phi nhân, thật là khó nghe a, không bằng gọi hấn hơn người đi!"

"Thôi đi, mặc quần lót ở bên ngoài nước Mỹ người, chỉ tồn tại tranh châm biếm cùng điện ảnh bên trong, nơi nào có ta Xung ca như thế chân thực như thế ngứa bức!"

Lần này đại hội thể dục thể thao, Lur Xung trang bức trang đến cực điểm, thu được đại lượng sùng bái lực, so tới hôm qua quán bar nơi nào được nhiều hơn.

Hiện tại, hấn ngay cả đại hội thể dục thể thao nghi lễ bế mạc cùng trao giải lễ đều không tham gia, mà là vội vã chạy về nhà, dùng Thông Thiên Quyết tinh luyện sùng bái lực.

Hấn càng ngày càng phát hiện, cái này Giải Trí Tu Tiên Quyết quá thích hợp Địa Cầu thời không, Địa Cầu phạm nhân có thể so với Tu Tiên Giới người có tình vị hơn nhiều, phạm nhân dễ dàng hơn cảm tình kích động, dễ dàng hơn cuồng thần tượng, dễ dàng hơn sùng bái một người, tuy rằng mỗi cái người sùng bái lực bản thân yếu ớt, có thể đếm được lấy hàng ngàn, đến hàng mấy chục ngàn, hàng trăm triệu thời điểm, hội tụ lên lực lượng không thể ngăn cản!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Người thân thích đến rồi?

Lần này đại hội thể dục thể thao, Lur Xung được đại lượng sùng bái lực, chuyển hóa trở thành hơn 200 ngu lực mới bắt đầu linh lực.

Mới bắt đầu linh lực trải qua Thông Thiên Quyết tinh luyện sau khi, biến thành càng tinh khiết hơn, cô đọng hai loại linh lực.

Một loại linh lực có hơn 100 ngu lực, nó sắc thái là trong suốt hoàn mỹ, vận chuyển lúc hiện ra óng ánh bảy màu, lại như lưu động ánh mặt trời một dạng, Lur Xung xưng là quang minh linh lực.

Một loại khác linh lực có hơn hai mươi ngu lực, là màu đen, những này linh lực chính là những kia tinh luyện sau lưu lại bản thiêu linh lực, những này linh lực là rất nhiều người tư tâm tạp niệm hội tụ mà thành sùng bái lực chuyển hóa mà đến, đối linh hồn có mãnh liệt ăn mòn hiệu quả.

Học sinh cao trung liền không có tư tâm tạp niệm sao? Không nói những cái khác, liền Cầu Thế Minh, Phương Ngọc Ngang loại kia người, bọn hấn có thể đối Lur Xung sản sinh sùng bái lực, mang theo ý nghĩ khả năng chính là "Ta cũng phải trở nên như thế mạnh, nếu như ta có thể có như thế mạnh, ta muốn phao rất nhiều nữ nhân, ta muốn ngược lại đánh Lur Xung mặt."

Hiện tại, linh lực phá bách ngu, Lur Xung đột phá vào Trúc Cơ kỳ hậu kỳ, cũng là Luyện Khí kỳ tầng thứ ba.

Nếu như cầm Địa Cầu vũ tu cảnh giới tới nói, Lur Xung dĩ nhiên tiến nhập hóa cảnh sơ kỳ, miễn cưỡng xem như là tôn sư.

Các loại (chờ, đám) Lư Xung dừng lại tu luyện, nhìn một chút thời gian, lại đến hai giờ sáng.

Lẽ ra muốn nằm xuống đến ngủ, hần nhưng thực sự ngủ không được, liền lấy ra Yên Chấn Đông kia bản tổ truyền nội kinh tâm pháp.

Lấy hần tu tiên cao thủ ánh mắt, xem này chủng thô lậu cấp thấp nội kinh tâm pháp, lại như viện sĩ xem trẻ nhỏ tả viết văn một dạng, rất nhanh liền phát hiện mười mấy lỗ thủng.

Lư Xung thẳng thắn từ đầu tới đuôi cho nó biên một lần.

Sáng ngày thứ hai, Lư Xung lên, phát hiện Lư Thao từ một căn phòng khác đi ra.

...

Nguyên lai hôm qua Lư Xung đem Lư Thao mang về nhà bên trong, căn bản không lo được an bài nàng, liền bản thân trốn ở trong phòng bắt đầu tinh luyện khôi linh lực đến.

Lư Thao không biết làm thế nào, đành phải ngồi ở trên sô-pha chờ ra.

Lư Xung cha mẹ Lư Đăng Vân cùng Chương Trạch Hoa về đến nhà, phát hiện trong phòng có cái bộ dạng rất đẹp tiểu cô nương, lòng sinh hiếu kỳ, hỏi ý sau, mới biết này là Lư Xung thỉnh trợ lý.

Chương Trạch Hoa biết được Lư Thao trước đây tại đoàn văn công đã qua, này mới xác định, nhi tử thật sự quyết định chủ ý muốn hướng về vòng giải trí phát triển.

Nếu như đặt ở trước đây, nàng là đánh chết đều không đồng ý, cơ mà (có thể) hiện tại nhi tử như thế lợi hại, hoàn toàn vượt qua dự liệu của bọn họ cùng chương không, nàng cùng Lư Đăng Vân sự nghiệp đều cần nhờ Lư Xung đến giúp đỡ tài năng miễn với thảm bại, bọn hần căn bản không biện pháp sẽ ở Lư Xung trước mặt bày ra cha mẹ quyền uy, cũng không thể như những nhà khác lớn lên dạng đùa đại gia trường tác phong.

Nàng thương lượng với Lư Đăng Vân một lúc lâu, cuối cùng bất đắc dĩ quyết định, con trai này tương lai muốn làm cái gì liền làm gì, chúng ta còn là đừng can.

Chương Trạch Hoa đem phòng ngủ nhỏ thu thập một thoáng, khiến Lư Thao ở lại, lại mang theo Lư Thao đi thương trường mua các loại vật dụng hàng ngày.

Làm hàng xóm hỏi đây là người nào thời điểm, Chương Trạch Hoa không tốt giải thích này là Lư Xung trợ lý, bởi vì như vậy nói liền lại muốn giải thích nửa ngày, lúc đó liền ngăn người tại đó.

Hàng xóm cười hỏi: "Này không sẽ là Lư Xung bạn gái đi!"

Lư Thao vội vã tự giới thiệu mình: "Ta là Lư Xung biểu muội."

...

Hiện tại, Lư Thao nhìn thấy Lư Xung, xinh đẹp khuôn mặt trong nháy mắt một mảnh đỏ chót.

Hoá ra này nha đầu lại nghĩ tới hôm qua kia một màn.

Lư Xung xem Lư Thao còn không có từ kia một màn qua (quá khứ), cười khở nói: "Xin lỗi, kia thực sự là vô ý, người nếu như còn cảm thấy khó chịu lời nói, nếu không, người cũng mò ta một cái!"

Lư Thao đầu tiên là cho Lư Xung một cái xinh đẹp kinh thường, sau đó không nhịn được bật cười: "Người cái đại nam nhân có cái gì tốt mò!"

Đúng là không có gì hảo mò, đối lập với đời kia Lư Thao sờ qua tường hần, dương tư, Lư Xung cơ ngực thực sự quá không phát đạt.

Nàng này nở nụ cười, hôm qua lúng túng quét đi sạch sành sanh.

Lư Xung nghiêm mặt, nghiêm túc nói ra: "Người trước tiên lấy ra bút ký, ghi nhớ ta ngày hôm nay nhật trình. Trước tiên đi trường học, bản quyền cục, lại đi Yên lão nơi đó, cuối cùng đi quán bar... Còn có,

Ta thấy người nào, nói cái gì, người đều phải nhớ hạ xuống."

Người thường thường sẽ nhớ kỹ người khác tự nhủ nói cái gì, nhưng thường thường sẽ quên bản thân nói với người khác nói cái gì, đặc biệt tùy ý bình luận thời điểm, thường thường sẽ đã nói đầu, Lư Xung một đời trước thì có như vậy tật xấu, bởi vậy đặc tội rồi không ít người, đem không ít thời gian đều lãng phí tại không cần thiết tranh khí phách thượng, đời này, hần muốn cho người đến giám sát bản thân, ít nói không cần thiết phí lời.

Lư Thao khuôn mặt nhỏ căng thẳng, một mặt nghiêm túc nói ra: "Lư tiên sinh, ta nhớ kỹ."

Lư Xung lắc đầu: "Đừng gọi ta Lư tiên sinh, như vậy lộ ra quá xa cách, người liền gọi ta Xung ca đi."

"Xung ca?" Lư Thạo có chút khó khăn nói ra: "Thế nhưng là ngài còn nhỏ hơn ta một tuổi đây."

"Tại chúng ta sắp tiến nhập giải trí ngành nghề, cường giả vì tôn, " Lư Xung nghiêm túc nói ra: "Lại như Châu Tinh Trì, hẳn là phòng bán vé bảo đảm, cho nên không ai lại gọi hẳn Tinh tử, mà gọi là hẳn Tinh ca, thậm chí xưng hô hẳn là Tinh gia. Ta tình huống, cũng sẽ giống như Châu Tinh Trì."

Trải qua một ngày ở chung, Lư Thạo đối Lư Xung tâm phục khẩu phục, gật đầu tán thành: "Xung ca nói đúng lắm."

Lư Xung cùng Lư Thạo rửa mặt xong xuôi, ra khỏi nhà.

Ở nhà thuộc cửa viện, lại lần nữa gặp phải Lý Văn Yên.

Lý Văn Yên mặt cười lãnh diễm như băng, không thèm để ý Lư Xung, ngạo kiều địa nghênh đầu, trực tiếp đi về phía trước.

Lư Xung buồn bực đến cực điểm, này nha đầu làm sao, hôm qua còn không phải đáng đáp như vậy đây.

Hắn bước nhanh đuổi tới, cười hỏi: "Tiểu Yên, làm sao, thân thích đến rồi?"

Lý Văn Yên thật sự không tưởng phản ứng Lư Xung, bây giờ nghe hắn đột nhiên bốc lên không hiểu ra sao một câu câu hỏi, sững sờ một chút, đáp: "Không có tới, đã lâu không có thân thích tới cửa."

Lư Xung sợ hết hồn, này nha đầu tuy rằng sắc mặt rất hôi thối, nhưng khí sắc rất tốt, làm sao sẽ kinh nguyệt không đều đây?

Hắn liền vội vàng hỏi: "Người bao lâu không có tới thân thích?"

Bởi vì Lý Văn Yên ba ba Lý Chấn Hưng mặt trên không có hậu trường, hiện tại bị Đường gia nhốt hệ nhân mã đè lên, quan chức tràn ngập nguy cơ, những kia nịnh nọt đám người đã rất lâu không tới cửa bái phỏng, cho nên Lý Văn Yên tự nhiên địa đáp: "Vài tháng rồi!"

"A!" Lư Xung thất kinh hỏi: "Thân thể người tốt như vậy, làm sao khả năng kinh nguyệt không đều đây!"

Lý Văn Yên mặt cười nổi xung thiên: "Người nói những gì đó! Ta tới hôm qua vừa tới, làm sao sẽ không đều đây!"

Lư Xung giờ mới hiểu được, nguyên lai cái này thời kỳ các nữ hài tử còn không lưu hành đem kinh nguyệt nói thành kinh nguyệt hoặc thân thích.

Hắn vội vã giải thích: "Có nhiều chỗ nữ hài tử đem kinh nguyệt gọi là kinh nguyệt hoặc thân thích, ta cho rằng các người cũng là như thế xưng hô, cho nên vừa nãy như vậy hỏi."

Lý Văn Yên nhìn chăm chú Lư Xung, thực sự không nhận được, một cái bám vào hắn cổ áo, đem hắn kéo tới một bên, hỏi: "Người cùng Lư Thạo đến cùng là cái gì quan hệ?"

Lư Xung cười nói: "Nàng là ta trợ lý a."

Lý Văn Yên nổi giận đùng đùng chất vấn: "Vậy người vì cái gì mò nàng nơi đó!"

Lư Xung cho rằng, hôm qua kia một màn chỉ có hắn cùng Lư Thạo hai người biết, không nghĩ tới Lý Văn Yên vậy mà cũng nhìn thấy rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Khiêu chiến!

Lư Xung vội vã giải thích: "Hôm qua kia đúng là bất trắc, là quán tính. . ."

"Quán tính!" Lý Văn Yên càng thêm phần nộ: "Hóa ra là thói quen, tính cách như vậy a! Ta xem như là nhìn thấu người rồi!"

Lư Xung dở khóc dở cười: "Người nữ nhân này thực sự là không nói đạo lý a, ta nói là quán tính! Vật lý học ý nghĩa quán tính! Lúc đó nàng bất động, mà thân thể của ta nhưng theo tầm tích xu thế, quán tính hướng về trước quân tốc thẳng tắp vận động, kết quả là bị người thấy, ta có oan hay không a!"

Lý Văn Yên bỗng nhiên có chút ngượng ngùng lên: "Thật sự chẳng qua quán tính sao?"

"Thật sự chẳng qua quán tính!" Lư Xung bỗng nhiên nhìn chăm chăm Lý Văn Yên, cười nói: "Ngươi so với nàng đầy đặn hơn nhiều, nếu như nhất định phải mò, ta khẳng định mò ngươi a!"

Bất thành linh bị Lư Xung đùa giỡn một phen, Lý Văn Yên nổi giận đan xen, nắm chặt phần quyền, đập Lư Xung một thoáng: "Lưu manh! Bại hoại! Chán ghét!" Nói xong, thờ phỉ phò đi rồi.

Lư Xung âm thầm hồi hận, này đùa giỡn có chút quá phận quá đáng đi, nếu như làm hại nữ thần đối bản thân vừa thành lập ấn tượng tốt tất cả đều tan thành mây khói, vậy cũng là chữa lợn lành thành lợn què a.

Làm hấn đi tới bữa sáng điểm, một cái chuông bạc giống như thanh âm đem hấn gọi lại: "Lư Xung! Ngươi đáp ứng mời ta ăn điểm tâm, ngươi đã quên?"

Lư Xung quay đầu nhìn thấy Lý Văn Yên kia giận tái đi lại e thẹn đáng vẽ, trong lòng vui vẻ, vội vã chạy tới, cười nói: "Đương nhiên sẽ không quên."

Lý Văn Yên cho Lư Xung một cái xinh đẹp khinh thường: "Ngươi chọc ta tức rồi, ta cho ngươi một cái khảo nghiệm, sáng sớm hôm qua ta ăn cái gì bữa sáng, ngươi nguyên dạng điểm cho ta, không phải vậy. . . Ta liền. . . Nắm ngươi. . ."

Lư Xung hiện tại linh lực dồi dào, tinh thần lực càng là chưa từng có cường đại, có thể nói đối cái gì đồ vật đều đã gặp qua là không quên được, lập tức giúp Lý Văn Yên đem sáng sớm hôm qua điểm đủ.

Lý Văn Yên tán thưởng mà nhìn Lư Xung: "Được a, trí nhớ không tệ lắm."

Lư Xung lắc lắc đầu: "Đối ngươi tất cả, ta đều khắc trong tâm khảm, chưa từng quên."

"Đúng không?" Lý Văn Yên đột nhiên hỏi: "Vậy ta hôm qua tham gia cái gì thi đấu?"

"Híc, " thoáng cái đem Lư Xung hỏi ngã, hấn tới hôm qua chỉ lo bản thân trang bức lừa sùng bái lực, đã quên quan tâm Lý Văn Yên thi đấu, áp a áp ứng nói ra: "100 mét? 800 mét? Nhảy cao? Nhảy xa?"

Lý Văn Yên yêu kiều cười khê: "Không nghĩ tới ngươi vẫn đúng là nhớ tới, xem ra ngươi thật sự quan tâm ta, không gạt ta."

Lư Xung xoa một chút mồ hôi lạnh, nguyên lai Lý Văn Yên chẳng qua tham gia này bốn hạng, còn mông đúng rồi.

Cái này thời điểm, Lư Thao đi tới, ngồi ở Lư Xung mặt khác một bên, nhìn thấy trên bàn thả bảy, tám phân các dạng bữa sáng, cười hỏi: "Xung ca, cái nào là ta?"

"Cái nào đều không phải ngươi!" Lý Văn Yên mặt cười lạnh lùng, nói ra: "Lư tiểu thư, này là Lư Xung mời ta ăn bữa sáng, ngươi hiện tại là phụ tá của nàng, hấn có phát tiền lương cho ngươi, ngươi hấn là dùng ngươi tiền lương đi mua, mà không nên lại khiến hấn mời ngươi ăn bữa sáng."

Hôm qua kia một màn, mặc dù biết Lư Xung cùng Lư Thao là thuần khiết, nhưng Lý Văn Yên trong lòng vẫn có mụn nhọt, hơn nữa nàng nghĩ, Lư Xung thỉnh bữa sáng chỉ thuộc về riêng nàng một cái.

Lư Thao mặt oan ức nói ra: "Cơ mà (có thể) Xung ca còn không có phát tiền lương cho ta đây?"

Lý Văn Yên lạnh nhạt nói: "Tiền lương bây giờ không đều là tháng thứ hai mới phát tháng thứ nhất sao?"

Lư Thao về mặt đau khổ nói ra: "Nhưng ta tại Yên gia làm hộ sĩ thời điểm, bọn hấn đều là trước tiên dự chi cho ta tiền lương, ta đã đem tiền lương gửi về nhà, hiện tại không tiền."

Lư Xung cười nói: "Ngươi theo ta làm, làm sao có thể khiến ngươi oan ức đâu, ta nơi này cũng dự chi cho ngươi tiền lương." Hấn nói, từ trong bao tiền lấy ra một ngàn khối, đưa cho Lư Thao: "Ngươi trước tiên bíp bọm, đợi lát nữa đi ngân hàng, ta đem còn lại bốn ngàn khối được lấy từ ngươi."

Vốn là quán bar lão bản cho hấn năm ngàn tiền mặt, nhưng Lư Xung cảm thấy năm ngàn khối đặt ở trong túi tiền trống rỗng không thoải mái, liền cầm hơn một ngàn khối đặt ở trong bao tiền, cái khác đặt ở trong nhà.

Lý Văn Yên nhìn một chút Lư Xung, không nói gì, nàng có thể thấy, hiện tại Lư Xung nhìn Lư Thao trong ánh mắt cũng không có tia lừa gì,

Liền cúi đầu, ăn dậy sớm món ăn.

Tuy rằng nàng hiện tại đối Lư Xung còn không có gì đáp ứng, nhưng đã có chú ý, nàng chính mình khả năng còn hoàn toàn không có cảm giác được chú ý.

Lư Thao trong lòng thực sự là oan ức, Xung ca cũng thực sự là, thỉnh cái kia dữ dần nữ hài ăn điểm tâm, cũng không mời ta cái này ôn nhu ngoan ngoãn tiểu trợ lý ăn điểm tâm, còn phải khiến người ta chính mình mua bữa sáng.

Đến trường học, hết thầy lão sư, đồng học đều hướng Lư Xung quăng tới kính nể, sùng bái ánh mắt.

Lư Xung tại Tu Tiên Giới sớm thành thói quen thứ ánh mắt này, tập mãi thành quen, thông dong hồ hững, Lý Văn Yên, Lưu Thao nhưng cảm giác rất không giống nhau, hai người đều lộ ra một loại cùng có vinh yên kiêu ngạo cùng tự hào, lộ ra rất là đáng yêu.

Tuy rằng trải qua nhiều năm như vậy, nhưng Lư Xung sâu trong linh hồn một vài thứ vẫn không có thay đổi, tỷ như, hắn chính là thích xem đến nữ hài vì chính mình kiêu ngạo tự hào đáng về.

Làm bọn hắn mới vừa đi tới cửa trường học, đứng ở cửa trường học một chiếc màu đen xe con mặt trên hạ xuống một cái nam tử mặc áo đen, đi thẳng tới Lư Xung trước mặt, một mực cung kính địa đưa lên một phong thiếp mời.

Thiếp mời chính là một tờ giấy, mặt trên viết: "Tiêu Bưu tám giờ tối nay tại Bạch Vân đình xin đợi đại giá!"

Không hiểu ra sao!

Lư Xung hỏi: "Tiêu Bưu là người nào? Bạch Vân đình là nơi nào?"

Nam tử mặc áo đen kia đáp: "Chúng ta là Đường gia người, Tiêu Bưu là chúng ta mời tới cao thủ! Bạch Vân đình chính là Bạch Vân Sơn chỗ cao nhất."

"Đường gia?" Lư Xung con mắt hơi híp lại, hắn vốn là cho rằng, đem Đường Thiếu Vĩ cùng hắn ba ba phế bỏ, sẽ đem Đường lão bốn dọa đi, bọn hắn liền có thể an ổn một quãng thời gian, lại không nghĩ rằng, an ổn không tới một ngày, Đường gia liền tra được là hắn ra tay, đồng thời mời tới cao thủ đối phó hắn!

Đường gia không hổ là chiếm giữ Giang Bắc nhiều năm hào môn, môn sinh cô lại trải rộng Giang Bắc, thâm căn cố đế, cành lá xum xuê, tin tức nguyên cực nhanh, Lư Xung trước ngực trang hoàn toàn không làm nên chuyện gì!

Ngẫm lại cũng là, Đường Thiếu Vĩ bị thương, Đường Thiếu Vĩ ba ba biến tính đều quá mức kỳ lạ, bọn hắn hiện đang nhắm vào Lư Xung người một nhà, không thể không đối Lư Xung tiến hành điều tra, như thế một điều tra, là xong giải đến quán bar bên trong phát sinh sự tình, bọn hắn liền suy đoán ra, vô cùng có khả năng là Lư Xung đối Đường Thiếu Vĩ cùng Đường Thiếu Vĩ ba ba dưới hắc thủ.

Đương nhiên, Lư Xung cùng Yên gia quan hệ cũng liền vô cùng sống động.

Đường gia không dám đắc tội Yên gia, không dám đối Lư Xung ném đá giấu tay, cho nên bọn hắn hiện tại chỉ có thể mời tới cao thủ ở võ đạo đối phó Lư Xung!

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Hào, ta sẽ đi!"

Cái này thời điểm, Thanh Dương thị trên đường điện thoại di động Lưu Đại Lăng điện thoại bỗng nhiên đánh tới: "Lư tiên sinh, mời ngài cần phải giúp ta một chuyện! Chỉ có ngài có thể giúp ta rồi!"

Lư Xung đối cái này người không có cảm tình gì, liền lạnh nhạt nói: "Người nói đi?"

Lưu Đại Lăng trong thanh âm mang theo vô cùng sợ hãi: "Năm đó ta một cái đối đầu trở về, hắn tuyên bố muốn giết ta, hiện tại chỉ có ngài có thể bảo hộ ta rồi!"

Lư Xung mới không có hứng thú bảo hộ một cái hắc đạo đại lão, nhân tiện nói: "Ta không phải hộ vệ của người."

"Ngài đừng cúp điện thoại, là Yên lão nói cho ta, chỉ có ngài có thể bảo hộ ta." Lưu Đại Lăng khóc ròng nói: "Ta cầu ngài, giúp một chút ta đi."

Lư Xung nghe được Yên lão, nhân tiện nói: "Người nói một chút đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Lưu Đại Lăng vội vàng nói: "Ta cái kia đối đầu tên gọi Tiêu Bưu, hắn là mã đến người của Tiêu gia. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Bồi dưỡng Lưu Thao

Thực sự là không xạo không được sách a, Lư Xung lạnh nhạt nói: "Được rồi, người cùng hắn ân oán ta lười nghe, đến thời điểm người phải chiếc xe tới

đón ta qua (quá khứ) là được." Nói xong, cúp điện thoại.

Qua đi, hần căn bản không đem việc này để ở trong lòng.

Buổi sáng, Lư Xung chuẩn bị cùng Lý Văn Yên học Anh ngữ, nhưng hiện, trải qua hơn 200 năm, bản thân đời kia Anh ngữ trình độ đã thoái hóa đến chỉ hiểu được những Anh ngữ kia chữ cái, xem ra muốn từ mừng một Anh ngữ bắt đầu học tập, mà sơ trung Anh ngữ giáo tài đại gia đều không có, Lư Xung chuẩn bị đợi lát nữa đi Tân Hoa nhà sách đi mua.

Toàn bộ buổi sáng, hần tại xem ngữ văn, toán học, vật lý, hóa học thi đại học cuộc thi đại cương, đối với hần mà nói, này bốn hạng đều không hề khó khăn có thể nói, vấn đề duy nhất chính là không muốn đưa ra cương đáp án, bằng không chấm bài thi lão sư xem không hiểu đáp án, cấp phán cái thấp phân, đó chính mình liền không cách nào thực hiện cùng Lý Văn Yên song song thi vào hoa thanh lý tưởng.

Vẫn lạc với thiên kiếp, Lư Xung hiện tại rất cực hiện, trải qua hoàn chỉnh phong phú nhân sinh đối với tu tiên quá trọng yếu, khiến rất nhiều phạm nhân chán ghét cuộc sống phạm tục vừa vẫn có thể cấu trúc hoàn thiện nhân cách cùng tiên cách, mà nếu như như một số dùng bút phán đoán đến như vậy tu tiên chính là cả ngày chỉ lo tu tiên, cái gì đều không để vào mắt, không nói tình thân, không đàm luận ái tình, một mực khổ tu, kết quả, chỉ có thể tẩu hỏa nhập ma.

Cho nên, hần hiện tại lại như một phạm nhân, không, so phạm nhân càng tích cực theo đuổi nhân sinh viên mãn.

Không nói những cái khác, đời kia thi đại học nộp giấy trắng, cùng nữ thần càng đi càng xa tiếc nuối, hiện tại liền muốn bắt đầu bù đắp.

Toàn bộ buổi sáng, Lư Xung đều ở xem đại cương, xác định thi đại học cuộc thi phạm vi, còn làm một bộ toàn khoa thi đại học mô phỏng đề, ngoại trừ Anh ngữ ở ngoài, cái khác môn học đều gần như mẫn phần.

Như vậy sự tình, đối với hần mà nói, cũng không có gì cơ mà (có thể) kiêu ngạo, lại như một cái viện sĩ đem vườn trẻ đề mục làm mẫn phần, hần cũng không tưởng lưu truyền đến mức khắp thế giới đều biết.

Cho nên, ở tại trong mắt người khác, hần còn là học cận bã.

Lư Xung nhìn thấy ngồi ở bên cạnh hần Lư Thạo buồn bực ngán ngẩm đáng vẽ, lấy ra một quyển ngữ văn sách, đưa cho Lư Thạo: "Hào hảo bồi bồi bài khoá, luyện một chút lời kịch."

Lư Thạo kinh ngạc nói: "Ta không phải phụ tá của người sao? Tại sao phải làm những này?"

Lư Xung nhìn chăm chú Lư Thạo đoan trang xinh đẹp tuyệt trần lại có chút ngây thơ khuôn mặt: "Ta chỉ khiến người làm ba năm trợ lý, ba năm sau, ta hy vọng người có thể trở thành diễn viên, trở thành ngôi sao, mà người một đại uy hiếp, là người lời kịch bản lĩnh, khí tức rất yếu, uể oải, đọc từng chữ không rõ, người từ hiện tại liền muốn luyện thật giỏi luyện."

Đời kia, « Thiên Long Bát Bộ », « Lang Gia bang » đều là người khác phối âm, đến « sung sướng tụng », là nàng chính mình phối âm, kết quả khiến người rất không nói gì.

Lư Thạo nguyên lai cho rằng Lư Xung chẳng qua khiến bản thân làm hần trợ lý,

Đánh làm việc vật gì gì đó, bỗng nhiên nghe được hần muốn bồi dưỡng bản thân trở thành ngôi sao, nhất thời kinh ngạc đến ngây người: "Ta có thể sao?"

"Người có thể!" Lư Xung nói ra: "Sau đó đến Bắc Bình, ta còn sẽ đem người phóng tới trung hí tiến tu! Ta sẽ đề kỳ xảo của người càng vững chắc, hình tượng càng xuất chúng, tương lai ba năm, người không chỉ là cho ta làm trợ lý, đồng thời cũng tại đánh kiến thức cơ bản, ta khiến người học cái gì, người muốn học cái gì, hiện tại, bắt đầu bồi bài khoá, từ cơ bản căn tự bắt đầu."

Đối lập với cái khác một đường nữ sao, Lư Thạo to lớn nhất uy hiếp chính là lúc tuổi còn trẻ kiến thức cơ bản không được, bất luận là lời kịch còn là diễn kỹ, thậm chí bao gồm hình tượng thiết kế, khắp nơi đều rụt rè, dẫn đến sau đó đều là bị người lên án.

Lư Xung hiện tại đem Lư Thạo cho tới bên người, đương nhiên không phải làm cái làm việc vật đẹp để mỹ mi liền thoả mãn, hần còn là muốn đem Lư Thạo bồi dưỡng thành so đời kia càng hồng nữ sao, như vậy đem một người bồi dưỡng thành tài trải qua cũng có thể khiến cuộc đời của hần trở nên càng viên mãn.

Đương nhiên, nếu như Lư Xung nguyện ý lời nói, sau đó hần còn có khả năng gián tiếp thu được Lư Thạo những người ái mộ sùng bái lực.

Bất quá, hiện tại, hần còn không có như vậy tâm tư.

Ở trường học trong phòng ăn, ăn cơm trưa thời điểm, Lư Xung căn bản mặc kệ người khác ánh mắt khác thường, bụng mồm, trực tiếp ngồi ở Lý Văn Yên trước mặt.

Trước đó, bởi vì Lý Văn Yên luyện qua Vịnh Xuân Quyền, cũng luyện qua Taekwondo, công phu phi thường hảo, đã từng phế qua vài cái quỷ rối nàng lưu manh, cũng đã thương qua mười mấy cái bạn học trai, hiện tại toàn trường không có một cái nam sinh dám tới gần nàng ba thước, chớ nói chi là lớn như vậy cười toe toét địa ngồi ở nàng trước mặt ăn cơm.

Nhưng Lư Xung ngay cả ôm Lý Văn Yên nhảy cao sự tình đều từng làm, chớ nói chi là như vậy tương đối ăn cơm.

Cho tới nghiêm cấm yêu sớm chúng loại trường học cảnh cáo, càng bị hấn xem là không khí.

Vốn là có chút lão sư nhìn thấy hấn cùng Lý Văn Yên quan hệ như vậy thân mật, nhìn qua rất giống tình nhân một dạng, đã nghĩ đi tới cảnh cáo, nhưng bọn họ nhớ tới đại hội thể dục thể thao thượng tá trường Tiền Hưng Châu đối xử Lư Xung thái độ, tất cả đều ngừng lại bước chân.

Lý Văn Yên nhìn thấy Lư Thao như cái đuôi một dạng đi theo Lư Xung bên người, trong lòng thì có điểm chú ý, đặc biệt nghĩ đến buổi sáng Lư Xung còn nói với Lư Thao muốn bồi dưỡng Lư Thao làm diễn viên làm ngôi sao, trong lòng nàng thì càng có chút đỏ.

Nàng lạnh lùng hỏi: "Lư Xung, ngươi thật sự dự định bồi dưỡng nàng làm ngôi sao sao?"

"Có cái này dự định." Lư Xung cười híp mắt nhìn nàng: "Làm sao, ngươi cũng muốn làm ngôi sao? Lấy ngươi hình tượng khí chất, nếu như đi làm diễn viên làm ngôi sao, bảo đảm so Lâm Thanh Hà còn hồng!"

"Ta mới không muốn làm ngôi sao, " Lý Văn Yên liếc mắt một cái Lư Thao, nói với Lư Xung: "Nàng xương gò má hơi có chút cao, khí chất có chút thô, ngươi liền như vậy nắm chắc, đem nàng nâng hồng? Ngươi chính mình hiện tại đều không phải ngôi sao đây!"

Đối Lư Thao tướng mạo khí chất lên án tại đời kia vẫn tồn tại, Lý Văn Yên cũng không phải mang trong lòng đồ kỵ, Lư Thao ngũ quan quả thật có này điểm vấn đề, thế nhưng, khuyết điểm không che lấp được ưu điểm.

Lư Xung cười nói: "Nàng nội tình rất hảo, lại vì chính hình, hoá trang, trang phục tạo hình, bảo đảm có thể đem nàng biến thành đại mỹ nữ, tuy rằng không đuổi kịp ngươi, cũng có thể thắng được trương mạn ngọc loại kia nữ sao."

"Ta cũng không phải ngươi ai, cũng không tư cách quản ngươi, " Lý Văn Yên thần tình lạnh nhạt nói ra: "Chẳng qua nhắc nhở ngươi một điểm, sự nghiệp của ngươi mới là người thứ nhất. Đứng rồi, ngươi xướng những kia ca đều là ngươi nguyên sang, tốt nhất lập tức đi quyền cục đăng ký một thoả, đỡ phải hiện tại có người đem ngươi ca khúc cướp chú, đến thời điểm ngươi định khóc không lệ rồi!"

"Tiểu Yên, ngươi nhắc nhở đến quá đúng lúc rồi!" Lư Xung nhớ tới đương thời hung hăng ngang ngược trộm hiện tượng, coi như quyền đăng ký trộm còn như vậy hung hăng ngang ngược, nếu như mình trễ đi đăng ký quyền, bị người cướp cướp chú, chính hấn một nguyên sang ngược lại thành trộm, liền thực sự là quá đồ phá hoại.

Ăn xong cơm trưa sau, Lư Xung mang theo Lư Thao, chạy đi Thanh Dương thị quyền cục, muốn đem bản thân mấy ngày nay sáng tác ca khúc đăng ký quyền.

Vốn là, Lư Xung cho rằng, này là chuyện thuận lý thành chương.

Ra ngoài hấn dự liệu, Thanh Dương thị quyền cục nhân viên lấy các loại lý do bác bỏ, hoàn cảnh âm ỉ, ghi âm không rõ, nhịp điệu hỗn loạn, không hợp thời đại đặc sắc, không phù hợp giọng chính, không khỏe mạnh, to lớn nhất lý do là, "Chúng ta căn bản không tin tưởng ngươi một cái học cận bã có thể sáng tác ra như vậy ca khúc!"

Lư Xung lạnh lùng nhìn cái kia nhân viên: "Chúng ta tổ không quen biết, làm sao ngươi biết ta là học cận bã?" () « sống lại giải trí tu tiên » chỉ tác phẩm tiêu biểu giả thường sung sướng quan điểm, như phát hiện nội dung của nó làm trái luật pháp quốc gia giằng co xúc nội dung, thỉnh làm cắt bỏ xử lý, lập trường chỉ tận sức với cung cấp khỏe mạnh lực sắc xem bình đài.

【 】, cảm ơn mọi người!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Ngốc mạnh Lư Thao

Cái kia nhân viên ngạc nhiên thất ngữ: "Ta không như vậy nói, ta là nói, chúng ta căn bản không tin tưởng ngươi một học sinh có thể sáng tác ra như vậy ca khúc!"

Lư Xung đang địa đứng lên.

Cái kia nhân viên sợ hết hồn, cho rằng Lư Xung muốn đánh hấn, vội vã lui về phía sau.

Lư Xung mới lười đời một cái nghe người ta mệnh lệnh cầu ra tay, hấn hiện tại phải tìm được cầu chủ nhân.

Là Đường gia tại quấy phá sao?

Không có khả năng lắm, Đường gia đêm nay an bài xuống cao thủ, cho rằng có thể đem mình giết chết, bọn hấn liền không có cần thiết trở lại làm này gieo xuống làm thủ đoạn.

Lư Xung đi ra bản quyền cục, đứng ở bản quyền cục ngoài cửa lớn, dựa vào vách tường, ngửa mặt lên, tấm nắng, xem ra buồn bức ngán ngẩm đáng vẽ.

Lưu Thao cảm thấy Lư Xung như vậy có chút kỳ quái, hỏi: "Xung ca, ngươi đang làm gì đó?"

Lư Xung cười nhạt: "Đang đợi một người."

Chỉ một lúc sau, từ bản quyền bên trong cục đi ra một cái tiểu bản tử, mười bảy mười tám tuổi, tai to mặt lớn, đặc ý khể hát.

Hấn mới từ bản quyền cục trong sân đi ra, liền bị người ta tóm lấy cái cổ, kéo dài tới một bên.

Lư Xung tạt cổ của người nọ, lạnh lùng hỏi: "Phương Ngọc Ngang! Buổi trưa tại nhà ăn thời điểm, ngươi nghe được ta nói với Lý Văn Yên xế chiều đi bản quyền cục đăng ký sự tình, cho nên liền vội vội vã vã địa chạy tới, tưởng muốn xâu ta chuyện tốt, có đúng hay không? Ta muốn hỏi hỏi, ta cùng ngươi có cái gì thù hận, ngươi muốn như vậy?"

Phương Ngọc Ngang cho rằng mình làm đến thân không biết quý không hay, có thể đem Lư Xung âm một cái, trong lòng hiện đang mừng thầm, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Lư Xung vậy mà đã nhìn thấu hấn.

Hấn nghĩ tới Lư Xung tại quán bar phía trước đem Lưu Đại Lăng sủng lục bài loan tình cảnh, sợ đến hồn phi phách tán, vội vã run giọng nói ra: "Vương Xuân Đan theo ta biệt ly, nàng nói nàng yêu ngươi, cho nên ta nghĩ trả thù ngươi. . ."

Lư Xung không nhìn được lác lác đầu: "Phương Ngọc Ngang, liền ngươi tại quán bar cái kia kinh hãi dạng, cái nào nữ hài không cùng ngươi biệt ly? Giới ạ vậy mà quái đến lão tử trên người! Ngươi cùng bản quyền cục cái nào đầu mục có quan hệ?"

Phương Ngọc Ngang vẻ mặt đưa đám: "Ta đại cữu là nơi này chủ nhiệm văn phòng. Xung ca, ngươi tha cho ta đi, ta không dám rồi! Ta cũng không dám nữa rồi!"

Lư Xung mới lười tại này chừng tiểu nhân vật trên người lãng phí thời gian, dừng dừng điểm hấn mấy chỗ huyết đạo, nói ra: "Hít sâu một hơi."

Phương Ngọc Ngang hít sâu một hơi, bỗng nhiên cảm thấy trong lòng đâm đau, đau đến đòi mạng, vội vã sợ hãi nhìn Lư Xung.

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Ngươi hiện tại khiến Đại cữu ngươi giúp ta đem ta ca khúc tất cả đều đăng ký hảo, không phải vậy, sau bảy ngày, đột phát cơ tìm tặc nghiền, không được cơ mà (có thể) y, ngươi có muốn hay không thử một chút."

Phương Ngọc Ngang tranh thủ xoay người chạy về bản quyền cục, không lâu sau chạy về đến, mang theo một tờ văn kiện, đầy mặt nịnh nọt kính nể nụ cười: "Xung ca, giúp ngài làm tốt, ngài xem, ngài có phải hay không giúp ta giải?"

Lư Xung vung chỉ như bay, điểm Phương Ngọc Ngang mấy lần.

Phương Ngọc Ngang lại lần nữa hít sâu một hơi, cảm thấy tâm phổi khoan khoái, vội vã tươi cười nói: "Cảm tạ Xung ca ơn tha chết."

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Ngươi sau đó còn dám như vậy, thì sẽ không tiện nghi như vậy, đến thời điểm kết cục của ngươi so Lưu Đại Lăng cái kia bảo tiêu còn thảm!"

Phương Ngọc Ngang nhớ tới cái kia Lưu Mạnh bị Lư Xung đánh đến cả người gãy xương hôn mê bất tỉnh đáng vẽ, cả người bốc lên mồ hôi lạnh, liền vội vàng gật đầu như đảo toán nói ra: "Xung ca, ta cũng không dám nữa."

Lư Xung nói ra: "Ngươi nói với Vương Xuân Đan một tiếng, cảm tạ nàng, thế nhưng ta chỉ yêu Lý Văn Yên một người." Nói xong, như đuối cầu một dạng vung vung tay.

Phương Ngọc Ngang không dám biểu lộ một tia bất mãn, đầy mặt nịnh nọt nụ cười, xoay người rời đi.

Lư Xung nhìn lướt qua những kia văn kiện, sau đó đem những kia văn kiện đưa cho Lưu Thao: "Đề tốt."

Lưu Thao tranh thủ đem những kia văn kiện phóng tới cặp văn kiện bên trong.

Nàng là đoàn văn công xuất thân, gặp quá nhiều một ca khúc xướng cả đời giọng chính ca sĩ, đối lập với những kia ca sĩ xướng những kia ca, Lư Xung những này ca càng thông tục dễ nghe hơn, càng có thể xướng cả đời, những này ca giá trị không phải so bình thường, nàng nhất định phải hảo hảo bảo tồn những này bản quyền tin tức.

Tuy rằng Lư Xung nói với nàng muốn đem nàng bồi dưỡng thành diễn viên ngôi sao,

Nhưng nàng đối mình quả thật cũng không nhiều lắm tự tin, hiện tại nàng chỉ có một cái ý nghĩ, đem Lư Xung sự nghiệp xem là sự nghiệp của chính mình, cố gắng phụ trợ Lư Xung trở thành đại minh tinh, những chuyện khác sau này hãy nói.

Sau đó hai người đi tới một chuyến nhà sách, Lư Xung mua sơ trung Anh ngữ giáo tài cùng băng từ.

Lưu Thao ngoại trừ mua tiếng phổ thông giáo tài ở ngoài, còn mua một quyển « thể nào làm tốt thư ký công tác ».

Trả nợ sau, Lưu Thao mở ra vừa nhìn, giảng rõ ràng là thể nào làm tốt lãnh đạo thư ký, lão bản thư ký, cùng ngôi sao trợ lý không có nửa mao tiền quan hệ.

Lưu Thao nhất thời bối rối, tưởng muốn đi lùi đi.

Lư Xung nhìn thấy Lưu Thao một mặt ngọc minh đáng vẻ, không nhìn được cười nói: "Đều trả nợ, làm sao lùi, người đâu, liền lĩnh hội một thoáng bên trong tinh thần đi, kỳ thực, thư ký cùng trợ lý rất nhiều lúc công tác tính chất là một dạng, lĩnh hội đến loại kia vô tư kính dăng tinh thần, người liền thành công một nửa."

Xem quen rồi Lưu Thao tại truyền hình thượng thể hiện ra hiền lành có khả năng đáng vẻ, rất nhiều người đều cho rằng, Lưu Thao là một cái khôn khéo nữ nhân, kỳ thực, người hí không phân là rất ngu, Lưu Thao lên lút tương đối ngọc minh, thậm chí có chút xuẩn manh đáng vẻ, bằng không, đối làm một cái khôn khéo nữ nhân, e sợ rất khó như nàng như vậy gặp phải một cái nguy phú hào, nàng biểu hiện ra kiên cường có khả năng hiền lành, kỳ thực đều là nàng đánh nát nha hướng về cái bụng bên trong nuốt, nhất định phải vác đi ra, nếu như nàng có thể như dương mật, Dương Đình như vậy khôn khéo, có lẽ liền dùng không được biểu hiện như vậy vớ hiền.

Cái này thời điểm, mới bốn điểm: bốn giờ, Lư Xung xem tám giờ tối cái kia cục còn có bốn tiếng, liền tưởng lại trở lại trường học.

Làm hẳn cùng Lưu Thao chạy tới trường học cửa, chợt phát hiện, Lý Văn Yên từ trong trường học đi ra, liền hỏi: "Tiểu Yên, người muốn đi nơi nào?"

Lý Văn Yên lại nhìn thấy Lưu Thao thật chặt theo Lư Xung, trong lòng hơi có không vui, lạnh nhạt nói: "Đi Taekwondo quán a."

Lư Xung này mới nhớ tới đến, Lý Văn Yên mỗi ngày bốn giờ rưỡi chiều đều sẽ rời đi trường học, nếu không đi Vịnh Xuân Quyền quán, nếu không đi Taekwondo quán.

Nghĩ đến không có Lý Văn Yên tại phòng học cũng không có gì ý tứ, Lư Xung nhân tiện nói: "Ta cũng tới kiến thức một thoáng."

Cảm thấy tình cảm của hai người có phát triển mạnh mẽ, Lư Xung cái này thời điểm liền muốn tích cực tiến thủ, không có thể ba ngày đánh cá hai ngày phơi lưới.

Lý Văn Yên nghĩ đến Lư Xung đêm đó tại quán bar trước cửa biểu hiện, lắc lắc đầu: "Người còn là không muốn đi tới, người nếu như đi tới, cái này đạo quán liền không tiếp tục mở được."

Lư Xung nhìn nàng lắc đầu lúc bím tóc đuôi ngựa lay động xinh đẹp đáng vẻ, cười nói: "Người yên tâm, ta không sẽ chủ động gây sự."

Lý Văn Yên bất đắc dĩ gật gù: "Được rồi, ta liền dẫn người đi mở mang kiến thức một chút."

Nàng bản thân là xưa nay không nghĩ nữa mị lực của chính mình đến cùng lớn bao nhiêu, càng không có nghĩ tới, hơn một nửa cái Taekwondo quán nam học trò đều là xông lên nàng đi, nếu như cái này thời điểm, nàng mang Lư Xung qua (quá khứ), sẽ khiến cho cỡ nào đại gây rối, những kia thăm mền nàng nam học viên môn e sợ không có một cái xem Lư Xung vừa mắt.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Trừ khi người biến tính!

Thanh Dương thị một thẳng chức là một cái phổ thông cao trung, đương nhiên không thể có cái gì Taekwondo quán, này Taekwondo quán là tại Thanh Dương một cao bên ngoài, đối mặt toàn thành phố hết thầy học sinh trung học, vốn là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, cơ mà (có thể) từ khi Lý Văn Yên tham gia, kết quả cái này Taekwondo quán nhân khí tăng cao, hai trăm cái chiều sinh danh ngạch đây, còn có người đi vào trong thêm nhét.

Những học viên này bảy CD là vì Lý Văn Yên mà đến nam sinh, còn có một thành vì Lý Văn Yên mà đến nữ sinh, còn có một thành là vì những nam sinh kia mà đến mê gái nữ sinh, chân chính như Lý Văn Yên như vậy nghiêm túc học tập Taekwondo người, không tới vừa thành: một thành.

Lư Xung bản ý rất giản đơn, chính là bồi tiếp Lý Văn Yên, nhìn Lý Văn Yên làm sao luyện tập Taekwondo, sau đó đem nạng Taekwondo thay đổi một thoáng, càng có thể bảo hộ nàng.

Mà khi hắn cùng Lý Văn Yên vai kề vai đi vào Taekwondo quán, tất cả mọi người đều dừng lại luyện tập, hết thảy ánh mắt đều tập trung ở trên người hắn, Lý Văn Yên này hơn hai năm qua, xưa nay đều là một người độc lai độc vãng, xưa nay đều không có cùng bất kỳ nam sinh nào vai kề vai đi qua, liền có người muốn cùng với nàng vai kề vai cất bước, nàng cũng sẽ bước nhanh đi ra, không chút nào cấp kìa người một điểm bộ mặt.

Nhưng hôm nay, Lý Văn Yên cùng một người đáng đáp có mấy phần tiểu soái nam sinh vai kề vai đi tới, hơn nữa vừa nói vừa cười, trừu đến hiện trường nam sinh dồn dập quang tới ước ao đồ kị hận ánh mắt.

Trong đó một cái nam sinh quang ánh mắt mãnh liệt nhất, kia nhân thân hình cao to, mặt hình cao gầy, ngũ quan góc cạnh rõ ràng, tóc hơi có chút trường rối tung, biểu hiện lạnh lùng kiêu ngạo, khá giống sau đó F4 bên trong ngôn thừa húc, có thể thấy, hiện trường nữ sinh có một nửa đều là vì hắn mà đến học tập Taekwondo.

Bên cạnh thân hình có chút thấp nhưng càng cường tráng nam sinh thấp giọng nói ra: "Lâm lão đại, nếu không chờ chút tìm cơ hội thu thập tiểu tử kia một trận?"

Cái kia Lâm lão đại gật gù: "Bí ẩn một chút, hợp lý điểm, ta cũng không muốn khiến Văn Yên cho rằng ta tại tranh giành tình nhân!"

Cái kia cường tráng nam sinh cười nói: "Lão đại, ngươi cứ yên tâm đi."

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên đi phòng thay quần áo đổi được rồi quần áo, một thân màu trắng quần áo luyện công nàng lộ ra da bạch như tuyết, diễm quang bắn ra bốn phía, càng làm cho hiện trường nam sinh hồn vía lên mây.

Lý Văn Yên thật sâu nhìn Lư Xung một chút, nhỏ giọng nói ra: "Lư Xung, chờ chút khẳng định có người sẽ khiêu khích ngươi, ngươi ngàn vạn bình tĩnh, ta cũng không muốn ngươi to lớn hơn nữa khai sát giới, bọn hắn dù sao đều là học trò, lại không phải người xấu."

Lư Xung gật gù, cười nói: "Ta lại không phải sát nhân ma vương, ngươi rộng lượng."

Lý Văn Yên này mới yên lòng kết cục luyện tập.

Này lúc, huấn luyện viên đến rồi, Lý Văn Yên và những người khác đồng thời hướng huấn luyện viên cúi cung.

Lư Xung nhìn thấy này một màn, nhớ tới trước đây Lý Văn Yên mỗi lần đánh bản thân thời điểm, đánh trước hướng mình cúi cái cung, đánh sau khi ép buộc cùng bản thân nắm tay, sẽ khóc cười không được.

Huấn luyện viên là hắc mang một đoạn, giáo dục tất cả mọi người làm mấy cái động tác sau, liền để mọi người tỷ thí với nhau đối kháng.

Huấn luyện viên hô: "Lâm một phong, đào mùa xuân, các ngươi hai cái đi ra, cấp đại gia đánh dạng!"

Vừa mới cái kia mặt hình cao gầy ngũ quan góc cạnh rõ ràng nam sinh đứng lên, hắn chính là lâm một phong, mười tám tuổi hắn đã là hồng hắc mang, chỉ đứng sau hắc mang, xen vào hắc mang cùng hồng mang ở giữa, tại Taekwondo quán bên trong thực lực chỉ đứng sau Lý Văn Yên, vượt xa quá phần lớn nam sinh, cho nên hắn một mặt ngạo nghễ.

Cái kia đào mùa xuân chính là vừa mới cái kia thân hình ục ịch cường tráng nam sinh, hắn là hồng mang, so hồng hắc mang thấp hơn một bậc.

Taekwondo chia làm bạch đai (level 10), bạch hoàng mang (9 cấp), hoàng mang (cấp 8), hoàng lục mang (cấp 7), lục mang (6 cấp), lục lam mang (cấp 5), lam mang (cấp 4), lam hồng mang (cấp 3), hồng mang (cấp 2), hồng hắc mang (cấp 1 hoặc nhất phẩm, nhị phẩm, tam phẩm), hắc mang (một đoạn đến chín đoạn). Hắc mang con có cao cấp nhập đoạn tuyển thủ hoặc chuyên gia mới có tư cách hệ kết, đạt được hắc mang một đoạn tức hoạch tuyển thủ tư cách, có thể tham gia toàn quốc tính hoặc quốc tế tính Taekwondo thi đấu, cũng cơ mà (có thể) đảm nhiệm Taekwondo huấn luyện viên chỉ đạo Taekwondo vận động. Đại đen tứ đẳng có tư cách mở đạo quán, đảm nhiệm quán trưởng hoặc tổng giáo luyện, cũng có xin quốc tế huấn luyện viên, trọng tài quốc tế tư chất.

Hai người tuy rằng cấp bậc chỉ kém một cấp,

Nhưng thực lực cách biệt rất lớn, đào mùa xuân tại lâm một phong thủ hạ đi tới hiệp thứ chín, liền bị lâm một phong một cái đá chéo cấp đá ngã lăn trên đất.

Đào mùa xuân từ dưới đất bò dậy đến, tươi cười quyến rũ nói: "Lâm lão đại ngươi quá lợi hại rồi! Càng ngày càng lợi hại rồi!"

Dưới đài những kia mê gái nữ phát sinh một hồi rít gào: "Phong, thật là lợi hại! Rất đẹp trai a!"

"Nếu không là hắc có chứa tuổi tác cùng tư lịch hạn chế, ta phong đã sớm là hắc dẫn theo!"

Cái này thời điểm, huấn luyện viên hỏi: "Còn có người cùng lâm một phong đối luyện sao?"

Dưới đài yên lặng như tờ.

Bọn hắn phần lớn đều là lam mang, lục mang gì gì đó, cùng lắm một phong chênh lệch quá xa, đi tới chính là bị ngược.

Lâm một phong một mặt đắc ý, đưa ánh mắt chuyển hướng Lý Văn Yên: "Văn Yên, ta có thể cùng ngươi đối luyện sao?"

Lý Văn Yên thanh lệ khuôn mặt lãnh điểm như băng: "Ta chỉ cùng nữ sinh đối luyện, nếu như ngươi nhất định phải theo ta đối luyện, cũng không phải là không thể. . ."

Lâm một phong đại hỉ, trước Lý Văn Yên cự tuyệt qua hắn thật nhiều thứ đối luyện yêu cầu, hiện tại đáp ứng, hắn cho rằng, bản thân đuổi theo Lý Văn Yên hy vọng tăng nhiều.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Lý Văn Yên lạnh nhạt nói: ". . . Ngươi đi Thái Lan một chuyến, trở về liền có thể theo ta đối luyện rồi!"

Những học viên khác tất cả đều không nhịn được cười, Lý Văn Yên này cự tuyệt cũng cự đến quá tuyệt, nàng chỉ cùng nữ sinh đối luyện, trừ khi ngươi lâm một phong biến tính!

Lư Xung không nhịn được đối Lý Văn Yên dương như ngóng mảy lông, dùng ánh mắt truyền đạt "Theo ta, ngươi cơ mà (có thể) học cái xấu a! Trước đây ngươi thể nhưng là không nói ra được lời nói như vậy."

Lý Văn Yên cũng không khỏi đối Lư Xung hấp háy mắt, sau đó không khỏi mỉm cười nở nụ cười.

Này một màn rất có điểm như hoàng tiểu minh cùng Dương Đình tại nào đó thứ trong hoạt động chuyển động cùng nhau, thật là có yêu.

Lâm một phong nhìn thấy Lý Văn Yên mỉm cười nở nụ cười, cười duyên dáng, khiến người rất động lòng, cho rằng Lý Văn Yên là cố ý dụ dỗ bản thân, trong lòng lại là một hồi mừng như điên, nữ thần dụ dỗ bản thân, vậy nói rõ bản thân có hy vọng a.

Nhưng hắn lập tức phát hiện, Lý Văn Yên ánh mắt căn bản không có quay về hắn, mà là vượt qua hắn, nhìn trăng quán một góc.

Lâm một phong theo Lý Văn Yên ánh mắt nhìn phía góc, nhìn thấy cái kia cùng Lý Văn Yên sóng vai mà vào mặt trăng nhỏ.

Lâm một phong sắc mặt nhất thời một mảnh tái nhợt, hắn xông lên đào mùa xuân khiến cho nháy mắt.

Đào mùa xuân hiểu ý, liền đối với huấn luyện viên lớn tiếng nói: "Huấn luyện viên, có người vẫn tại nháy mắt, đối chúng ta Taekwondo biểu thị ra xem thường thần thái, thỉnh giáo luyện cho phép ta khiêu chiến hắn, lấy hắn vệ Taekwondo tôn nghiêm!"

Huấn luyện viên sững sốt một chút: "Chúng ta học viên thái độ đều rất tốt!"

Đào mùa xuân chỉ vào đứng ở góc quan sát Lư Xung, đối huấn luyện viên reo lên: "Liền người kia, vừa nãy hắn vẫn tại nháy mắt, một mặt coi rẻ, này chúng người, nhất định phải khiến hắn lĩnh giáo đến Taekwondo uy lực, tài năng khiến hắn đối Taekwondo mang trong lòng kính nể."

Huấn luyện viên nhất thời rõ ràng, khẳng định là lâm một phong cho rằng kia người là Lý Văn Yên bạn trai, cho nên khiến đào mùa xuân đi khiêu khích, cơ mà (có thể) lâm một phong, đào mùa xuân đều là quan lại con cháu, hắn không trêu chọc nổi, nhân tiện nói: "Đối phương không phải chúng ta học viên, ngươi muốn trung được người ta đồng ý, mới có thể tiến hành khiêu chiến!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Ngươi quá yếu rồi!

Tất cả mọi người đều đưa ánh mắt ngưng tụ trên người Lư Xung.

Những kia đến từ Thanh Dương một cao các học viên tất cả đều nhìn nhau nở nụ cười, bọn hắn đều rất có ấn ý nhắm miệng.

Nguyên nhân rất giản đơn, cái này Taekwondo quán khoảng cách tam cao tương đối gần, nơi này phần lớn học viên đều là tam cao, như Lâm Nhất Phong, Đào Đại Xuân đều là tam cao, mà bọn hắn một cao người trong này là chịu xa lánh, bọn hắn ước gì xem Lâm Nhất Phong, Đào Đại Xuân chuyện cười.

Lý Văn Yên nhưng giơ tay lên: "Huấn luyện viên, Lư Xung hắn không phải chúng ta nơi này học viên, hắn chưa từng có học được Taekwondo, dựa theo

quy tắc không có thể tham gia đối luyện."

Nàng gặp qua Lư Xung cường hãn thân thù, lo lắng Lư Xung đem Đào Đại Xuân đánh cho tàn phế, phụ thân của Đào Đại Xuân là thị phủ một cái trợ lý, nhất định không tha thứ.

Huấn luyện viên có chút khó khăn.

Lâm Nhất Phong nhưng giơ tay lên, nói ra: "Huấn luyện viên, mặc kệ hãn có phải hay không chúng ta nơi này học viên, mặc kệ hãn học không học được Taekwondo, nhưng hãn cũng không có thể đối chúng ta Taekwondo mặt lộ vẻ xem thường biểu cảm, huấn luyện viên, mời ngài khiến Đào Đại Xuân đến hãn vệ Taekwondo tôn nghiêm đi!"

Lư Xung có chút không kiên nhẫn: "Không phải là muốn tranh gió ghen đã kích tình địch sao? Lấy cái gì hãn vệ Taekwondo tôn nghiêm làm có, các người có ác tâm hay không a, dùng đường hoàng có che giấu đề tiện động cơ, này chúng thủ đoạn là các người tổ truyền chứ?"

Thanh Dương một cao đồng học tất cả đều ầm ầm cười to, tam cao các bạn học cũng tất cả xôn xao.

Lý Văn Yên không nhịn được cười, Lư Xung gia hỏa này thật có thể nói a.

Lâm Nhất Phong, Đào Đại Xuân mặt nhất thời âm trầm lại.

Đào Đại Xuân từ bên cạnh nhặt lên một cái dây lưng màu trắng, tặng cho Lư Xung: "Nếu người không sẽ Taekwondo, vậy coi như người mới, hệ một cái bạch đai đi!"

Lư Xung có tâm nói một câu "Lấy về cho người mẹ hệ đi, nàng bạch đai thiên thiếu", cơ mà (có thể) như vậy miệng pháo rõ ràng là nhạ chúng nộ, cũng sẽ khiến Lý Văn Yên có chút yếm ghét, hãn liền nói ra: "Ta không dự định học Taekwondo! Không hệ!"

Đào Đại Xuân đem dây lưng ném tới bên cạnh, đi tới Lư Xung trước mặt, khinh bỉ nhìn Lư Xung: "Ta liền minh xếp đặt nói cho người, Lý Văn Yên như vậy nữ hài, người không xứng với! Người còn là tát bãi nước tiểu chiếu chiếu bản thân là cái gì đức hạnh đi!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Người đến cùng đánh hay không đánh, nói nói nhằm nhiều như vậy làm gì?"

Đào Đại Xuân cười như điên nói: "Như thế không thể chờ đợi được, tương bị ta đánh một trận a? Được a, ta thỏa mãn người!"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Liên người loại này mặt hàng, quá yếu, ta thật lười động thủ."

Đào Đại Xuân quả thực không thể tin vào tai của mình, lớn tiếng kêu lên: "Đại gia nghe một chút, một cái tay trời gà không chặt mặt trắng nhỏ, còn nói ta quá yếu, quá hãn mẹ buồn cười, quả thực cười chết người rồi!"

Thanh Dương tam cao kia hơn một trăm cái học viên ồn ào cười to: "Đào Đại Xuân thể nhưng là chúng ta nơi này thứ ba cao thủ, ngoại trừ Lý Văn Yên, Lâm Nhất Phong, ai có thể đánh thắng được hãn, cái này gia hỏa vậy mà nói Đào Đại Xuân quá yếu, gia hỏa này con mắt độ cao cận thị?"

"Liên hãn kia hình thể, đầu giá đỡ một dạng, còn nói người ta Đào Đại Xuân quá yếu, cười chết ta rồi!"

"Vãi chương, gia hỏa này quá có thể trang bức rồi!"

"Trang bức hàng năm có, năm nay đặc biệt nhiều, các người chó xem thường người ta, không chừng người ta là từ Thiếu Lâm tự đi ra đâu, ha ha. . ."

Những này người dồn dập lộ ra một mặt coi rẻ cùng trào phúng, theo bọn họ, Lư Xung ngay cả Taekwondo còn không nhập môn, liền dám nói một cái Taekwondo hồng mang cao thủ quá yếu, quả thực là buồn cười đến cực điểm.

Cái này thời điểm, những kia đến từ Thanh Dương một cao các học viên tất cả đều tụ tập cùng một chỗ, mang theo một mặt buồn cười, nhìn cái nhóm này hiện đang trào phúng Lư Xung Thanh Dương tam cao các học viên.

Tuy rằng bọn hãn phần lớn người cũng không thấy quán bar trước kia một màn, nhưng từ Lư Xung tại đại hội thể dục thể thao thượng biểu hiện, mặc kệ là lực lượng, tốc độ, thể lực đều vượt xa người thường, kỳ thực, Taekwondo ngoại trừ những kia đẹp đẽ chân kỹ ở ngoài, chú ý không cũng là lực lượng, tốc độ sao, một khi một người lực lượng, tốc độ vượt xa người thường, không cần những này hoa chiêu, như thường có thể KO rất nhiều sáo lộ cao thủ! Chính là dốc hết toàn lực!

Lý Văn Yên vốn là có chút lo lắng Lư Xung biết đánh hại người,

Nhưng ngắm lại Lư Xung mấy ngày nay biểu hiện, cũng không phải không biết nặng nhẹ người, liền yên tâm, cùng Thanh Dương một cao các bạn học đồng thời, thường thức Thanh Dương tam cao những kia người trò hề.

Đào Đại Xuân đầu tiên là đối Lư Xung xếp đặt cái cúc cung tư thế, Lư Xung ngẩng đầu mà đứng, căn bản không cúc cung.

Đào Đại Xuân cả giận nói: "Ta cho người cúc cung, người làm sao không cho ta cúc cung, người này người một điểm lễ nghi cũng không hiểu!"

Lư Xung lắc lắc đầu, cười khẩy: "Ta lại không cần Taekwondo đánh người, vì cái gì muốn cúc cung?"

Nói cũng đúng, Đào Đại Xuân không có gì để nói, liền bay lên một cước đá hướng Lư Xung, này một cước là hấn rất là đắc ý gió xoáy đá.

Gió xoáy đá là bọn hấn những này trung nhị thiếu năm môn đạt được danh tự, chân chính danh tự chẳng qua quay về đá chéo.

Này Đào Đại Xuân luyện qua hai năm, lực lượng, tốc độ coi như không tệ, đá bay lên, uy thế hùng hực, xem khí thế phi thường dọa người, có mấy cái mới vào môn nữ sinh còn không khỏi lui về phía sau vài bước.

Đào Đại Xuân cho rằng, bản thân này một chân đá ra đi, Lư Xung sẽ sợ hãi không ngớt, thậm chí chật vật chạy trốn.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Lư Xung một mặt thất vọng nói ra: "Người người đều nói Taekwondo là khoa chân múa tay, nguyên lai ta còn không tin, bây giờ nhìn lại, đúng là khoa chân múa tay, xem ra không có thể khiến Tiểu Yên luyện cái này rồi!"

Đây tuyệt đối là địa đồ pháo, lời nói này nói ra, hiện trường tất cả mọi người, ngoại trừ một mặt ngốc manh chơi vui trạng Lư Thao ở ngoài, sắc mặt của những người khác tất cả đều không dễ nhìn, này trào phúng không phải là Đào Đại Xuân một người, mà là hiện trường tất cả mọi người cùng với bọn hấn luyện tập Taekwondo.

Dưới đài những Thanh Dương kia tam cao hơn một trăm cái học viên cùng hô lên: "Đại Xuân! Đá hấn! Đem hấn đá bay rồi!"

"Không biết trời cao đất rộng gia hòa, cấp hấn một bài học!"

Đào Đại Xuân chợt quát một tiếng: "Đá chết người!" Bay lên một chân, hung ác đá chéo, đá hướng Lư Xung bùng tìm.

Lư Xung nhẹ nhàng tránh thoát, trên mặt lộ ra coi rẻ, Đào Đại Xuân động tác so với người bình thường là mạnh hơn một chút, nếu như thật sự đá đến người bình thường trên người, vô cùng có khả năng đem người đá ngã, cơ mà (có thể) này chân rõ ràng chưa từng làm trò kháng huấn luyện, chân lực cùng Thái Quyền tuyển thủ hoàn toàn không cách nào so sánh được, người ta chân đối chân có thể trực tiếp đem hấn chân đá vẹo.

Đào Đại Xuân lại là một cái cao nhấc chân, đập hướng Lư Xung bộ mặt, Lư Xung lại lần nữa nhẹ nhàng né tránh.

Những kia cấp độ nhập môn các học viên cho rằng Đào Đại Xuân chiếm thượng phong, hung phấn hô lớn: "Xuân ca, khá lắm, liền như vậy đề lên hấn đánh, đá bay hấn!"

Lư Xung không nhịn được cười, lại quá mười năm, e sợ Đào Đại Xuân thà rằng chết cũng không cho bọn hấn xưng hô như vậy bản thân.

Huấn luyện viên nhìn thấy này một màn, không khỏi lắc đầu, Đào Đại Xuân bị đá như vậy hung ác, nhưng ngay cả người ta một sợi tóc ti đều không đụng tới, đội lắt nữa người ta hơi một phản kích, Đào Đại Xuân tất bại.

Lư Xung nhẹ nhàng tránh thoát Đào Đại Xuân mấy cái hung ác đá bay bay đập, nhìn thấy Đào Đại Xuân không tha thứ, mỗi một chân đều tới bộ mặt, trái tim đá tới, không khỏi lắc đầu nói: "Người loại này tâm tính ác độc người không thích hợp học bất kỳ võ thuật!"

Lư Xung ra chân, trong lúc nhất thời, đầy trời đều là Lư Xung chân ảnh.

Đại gia đều cho rằng bản thân hoa mắt, đều tranh thủ dụi dụi con mắt, lại định thần nhìn lại, Đào Đại Xuân đã bay lên bốn, năm mét, ngã tại dưới đài.

May mà dưới đài có cái đệm, không phải vậy hàng này nhất định rơi vỡ đầu chảy máu không thể.

Lâm Nhất Phong liền vội vàng tiến lên, nâng dậy Đào Đại Xuân: "Đại Xuân, người không sao chứ?"

Đào Đại Xuân vẻ mặt đờ đẫn: "Vừa nãy hấn thật giống đá ta thật nhiều dưới, trên người rất nhiều địa phương đều bị hấn đá, hiện tại toàn thân trên dưới đều đau, hơi dùng sức càng đau!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Quá ngông cuồng đi!

Lâm Nhất Phong sửng sốt, này tính cái gì công phu, mặt ngoài một điểm thương đều không có, kết quả hơi dùng sức liền toàn thân đều đau.

Hắn không tin trên đời có loại công phu này, lợi dụng làm, này là Đào Đại Xuân bị Lư Xung đá sợ, sợ đến xuất hiện ảo giác, nhân tiện nói: "Ngươi đừng nói chuyện, nghỉ ngơi một chút đi!"

Thanh Dương tam cao những kia người vốn là cho rằng, Đào Đại Xuân là tại đè lên Lư Xung đánh, lại không nghĩ rằng, trong chớp mắt, Đào Đại Xuân lại bị Lư Xung đá bay, tất cả đều lộ ra một mặt tiếc nuối: "Quả nhiên bị tiểu tử kia nói trúng rồi, Đào Đại Xuân thật sự quá yếu, còn không thấy ngại tự xưng là chúng ta nơi này thứ ba cao thủ!"

"Cả ngày thổi hán mạnh bao nhiêu rất mạnh, kết quả đâu, ngay cả người khác một cước đều không đón được, thực sự là ném người chết rồi!"

"Theo ta thấy, không phải tiểu tử kia rất mạnh, là Đào Đại Xuân rất yếu, nếu như đối Lâm Nhất Phong đến, khẳng định không giống nhau!"

"Lâm Nhất Phong thực lực thế nhưng là cao hơn Đào Đại Xuân ra thật nhiều, nhất định có thể đem tiểu tử kia đánh bại!"

Tại Thanh Dương tam cao kia hơn 100 con mắt chờ mong dưới, Lâm Nhất Phong hướng đi Lư Xung: "Nếu ngươi có thể đánh bại Đào Đại Xuân, vậy thì có tư cách theo ta đối chiến, đến, chúng ta so một trận đi!"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ngươi từ nhỏ đến lớn thuận buồm xuôi gió, chưa từng có gặp được cái gì ngăn trở, chờ chút bị người một cước đạp bay, loại đả kích này ngươi không biện pháp chịu đựng, ta khuyên ngươi, hay là thôi đi!"

Lâm Nhất Phong tức giận đến cả người run: "Ngươi quá ngông cuồng đi!"

Dưới đài những Thanh Dương tam cao học viên, còn có những kia mê gái nữ, dòn dập reo lên: "Ngươi cho rằng ngươi lợi hại bao nhiêu a, ngươi cũng sẽ đánh lén, vừa nãy chính là nhân lúc Đào Đại Xuân chưa sẵn sàng, đánh lén hắn!"

"Chúng ta Lâm Nhất Phong vậy cũng là kỹ thuật rất toàn diện, xem ngươi có thể đánh lén đạt được hán sao?"

"Liên ngươi kia động tác, như vậy xấu, căn bản thấy không rõ lắm, làm sao theo chúng ta gia một phong so a!"

"Chúng ta Lâm Nhất Phong thế nhưng là ngay cả Thanh Dương võ quán người đều đánh qua, liên bằng ngươi, còn dám theo chúng ta Lâm Nhất Phong đấu?"

"Đừng tưởng rằng ngươi có thể đánh bại Đào Đại Xuân thì có bao nhiêu ghê gớm, chúng ta Lâm Nhất Phong nếu như không lưu tình lời nói, một hiệp liền có thể đem Đào Đại Xuân đạp bay, ngươi thế nhưng là né vài cái hiệp đây!"

Cái kia huấn luyện viên không nói gì, nhưng từ ánh mắt của hắn xem ra, hắn chắc chắn, Lâm Nhất Phong nhất định có thể đem Lư Xung đánh bại, khiến Lư Xung rõ ràng Taekwondo lợi hại, cũng không dám nữa nói Taekwondo là khoa chân múa tay.

Thanh Dương một cao những học viên kia cũng bắt đầu sốt sắng lên đến, bọn hắn rất nhiều người đều cùng Lâm Nhất Phong đối luyện qua, biết Lâm Nhất Phong trình độ phi thường cao, cao đến một loại cao thâm khó dò mức độ, e sợ đều vượt qua huấn luyện viên, bọn hắn hiện tại đã không dám xác định Lư Xung đến cùng có được hay không.

Chỉ có Lý Văn Yên, trên mặt không có một chút sốt sắng, nàng đối Lư Xung tràn ngập tự tin, hơn nữa từ vừa nãy Lư Xung đạp bay Đào Đại Xuân cường độ, nàng xác định, Lư Xung dưới tay có chừng mực, càng thêm yên tâm, hiện tại nàng thuận làm thường thức Lư Xung hoàn mỹ biểu diễn.

Lưu Thao đối Lư Xung cũng tràn ngập tự tin, ngồi ở một bên trên sofa, mang theo ngây thơ nụ cười, tại bút ký của nàng thượng viết: Lư Xung nói với Lâm Nhất Phong "Ngươi từ nhỏ đến lớn thuận buồm xuôi gió, chưa từng có gặp được cái gì ngăn trở, chờ chút bị người một cước đạp bay, loại đả kích này ngươi không biện pháp chịu đựng, ta khuyên ngươi, hay là thôi đi!" Lâm Nhất Phong nói "Ngươi quá ngông cuồng đi!"

Này chính là Lư Xung giao cho nàng cái này trợ lý một hạng nhiệm vụ, đem hắn gặp qua người nào nói lời gì đều tận lực nhớ kỹ, khá giống cổ đại cấp hoàng đế ghi chép sinh hoạt thường ngày chú sinh hoạt thường ngày lang.

Lâm Nhất Phong đứng ở trên đài, thân hình của hắn cao to, một mét tám mấy, khuôn mặt anh tuấn, góc cạnh rõ ràng, ăn mặc một thân màu trắng Taekwondo phục, rất có vẻ ngoài, hơn nữa thân hình kiên cường, đứng thẳng như tùng, một bộ cao thủ diễn xuất.

Trái lại Lư Xung, thân hình chính là bình quân trình độ, tướng mạo tiểu soái, nhưng cũng không có soái đến mức rất rõ ràng, ăn mặc một thân bình thường vận động đồng phục học sinh, bỗng nhiên nhìn qua, bình thân không có gì lạ, đứng ở nơi đó, phi thường thả lỏng, từng lỏng lỏng lẻo lẻo, nhìn qua lại như tới đưa EXP.

Hiện trường hầu như là nghiêng về một phía địa không coi trọng Lư Xung: "Các ngươi nhìn, liên này tinh khí thần, hắn cái nào điểm theo kịp chúng ta Lâm Nhất Phong?"

"Ta dám đánh cược,

Không ra hai mươi hiệp, chúng ta Lâm Nhất Phong liền có thể đem hắn đá bay!"

"Còn dùng hai mươi hiệp, mười cái hiệp, một phong liền có thể đem hắn đá bay!"

Mà trên đài, Lư Xung nhìn một chút thời gian, xông lên Lâm Nhất Phong lạnh nhạt nói: "Ngươi làm phiền cái gì, tranh thủ ra tay, ta không có thời gian!"

Dưới đài những kia người càng là tất cả xông vào: "Vãi chưởng, hàng này cũng quá ngông cuồng đi!"

"Ta xem mười hiệp đều hiềm trường, năm hiệp một phong liền có thể đem hắn đập bay!"

Lâm Nhất Phong chưa từng có như vậy bị người xem thường, giận dữ không thôi, bay lên một cước, đá hướng Lư Xung.

Hắn này một cước, nâng lên rất cao, mãnh liệt đến cực điểm, mang bao bọc tiếng gió bén nhọn, hướng về Lư Xung mặt mà tới.

Những kia hắc mang trở xuống Taekwondo tuyển thủ rất khó trốn được này một chiêu, phi thường dễ dàng bị KO.

Chính là cái kia huấn luyện viên cũng không khỏi thán phục, Lâm Nhất Phong này một cước có thể so với hắn uy mãnh hơn nhiều, nếu như không có tuổi tác cùng tư lịch hạn chế, Lâm Nhất Phong hiện tại khả năng là Taekwondo hắc mang năm đoạn trình độ, trình độ loại này đặt ở Giang Bắc tỉnh đều là số một số hai, đặt ở toàn quốc cũng có thể xếp tới mười vị trí đầu.

Dưới đài một ít hồng mang học viên nghị luận: "Liên này một chiêu! Một phong liền có thể đem tiểu tử kia KO!"

"Coi như hướng phía sau lùi, một phong phong cách chính là đuổi tận cùng không buông cường đánh đánh mạnh, hắn có thể lùi tới nơi đó, sớm muộn bị KO! A... Sao lại thế..."

Tất cả mọi người đều tròn mắt ngoác mồm, bởi vì bọn hắn cho rằng Lâm Nhất Phong kia tất nhiên có thể đem Lư Xung KO một cước, lại bị Lư Xung phi thường tùy ý tiện tay một nhóm, một cước đá trống, hơn nữa toàn bộ thân thể lão đảo một cái, suýt chút nữa ngã sấp xuống.

Lâm Nhất Phong cũng kinh hãi mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, sau đó hắn đứng vững thân hình, thu hồi chân, sau đó sẽ nhân mã hợp nhất, đến rồi một cái nghiêng người quay về đá, Lư Xung còn là nhẹ nhàng dùng tay một nhóm, không chỉ hóa giải thế công của hắn, còn đem hắn thân hình làm loạn.

Lâm Nhất Phong không tin tã, lại đá bay hai chân, mặc kệ là cái gì lối đá, mặc kệ cỡ nào uy mãnh, đều bị Lư Xung dùng một tay bắt chặn.

Lâm Nhất Phong lần thứ năm triển khai đánh mạnh, toàn thân lực đạo đều rót vào bên phải chân, tàn nhẫn đá hướng Lư Xung bụng tìm.

Lư Xung lần này không lại bắt chặn, bàn tay tại không trung hơ cái quyền, một chưởng đánh về phía Lâm Nhất Phong.

Một chưởng này lên thế rất nhu, mà khi phát kinh đi ra ngoài, tựa như bài sơn đảo hải sóng lớn, đánh vào Lâm Nhất Phong trên người.

Lâm Nhất Phong một chân đá trống, cả người vội vã đề phòng, cơ mà (có thể) Lư Xung này một chiêu tựa như sóng biển một loại (bình thường), xa xa xem ra rất nhu, mà khi vọt tới trước mặt, nhưng là ngập đầu sóng lớn.

Lâm Nhất Phong cảm thấy, bản thân phảng phất bị đầu xe lửa đụng vào một loại (bình thường), cả người bay ngang năm, sáu mét, bay đến dưới đài.

Rầm một tiếng vang thật lớn, Lâm Nhất Phong nặng nề rơi vào không có cái đệm trên sàn nhà, cảm thấy toàn thân đau nhức, đặc biệt bị Lư Xung kia một chưởng kích trúng phần sườn, càng là có gãy vỡ đâm nhói cảm, hầu như một ngọt, máu đen phun ra ngoài.

Hiện trường, hoàn toàn yên tĩnh, những kia vừa chắc chắn Lâm Nhất Phong năm hiệp KO Lư Xung dồn dập ngậm miệng, tròn mắt lên, bọn hắn không dám tin tưởng hết thảy trước mắt, này hai năm qua tại bọn hắn Taekwondo xã bên trong ngang dọc vô địch Lâm Nhất Phong vậy mà năm cái hiệp liền thua ở Lư Xung thủ hạ.

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta không nghĩ tới, ông lão các lão thái thái luyện Thái cực quyền, một cái thực lực gần nhau hắc mang năm đoạn Taekwondo cao thủ vậy mà vô lực chống đỡ, ta thật không biết, Taekwondo còn mặt mũi nào tại Hoa Hạ trang bức?"

Tất cả mọi người đều sửng sốt, hoá ra Lư Xung vừa nãy đánh đến vậy mà là Thái cực quyền, những kia trong công viên ông lão các lão thái thái đánh đến mềm nhũn Thái cực quyền, vậy mà có như thế đại lực sát thương!

Cái này thời điểm, Lư Xung đối Lý Văn Yên nói: "Luyện này chúng có hoa không quả công phu thuần túy lãng phí thời gian, rảnh rồi ta dạy cho người điểm khác công phu, tùy tiện này điểm đều so cái này cường!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Đại ân đại đức

Hiện tại, lại như Lư Xung trước dự liệu một dạng, hiện trường từ từ mà lên một đám lớn màu vàng nhạt hào quang, này là hiện trường hơn một trăm cái Taekwondo học viên đối Lư Xung sản sinh sùng bái lực.

Cùng trước Lư Xung tại Thanh Dương một cao đại hội thể dục thể thao thượng được sùng bái lực so với, này điểm sùng bái lực không chỉ ít, tạp chất cũng nhiều, không đáng nhắc tới.

Lý Văn Yên nghe xong Lư Xung lời nói, không có chút nào do dự, lập tức chạy đến phòng thay quần áo, bỏ đi Taekwondo phục, đổi nguyên lai vận động đồng phục học sinh.

Này Taekwondo quán có sáu, bảy phần mười học viên đều là bởi vì truy mộ Lý Văn Yên mà tới đây cái đạo quán học võ, bây giờ nhìn đến Lý Văn Yên từ bỏ Taekwondo, bọn hắn cũng tất cả đều dâng tới phòng thay quần áo, cởi Taekwondo phục.

Còn có một chút học viên thẳng thắn la hét để đạo quán lùi phí.

Bọn hắn không muốn học Taekwondo không phải bởi vì Lý Văn Yên không học, mà là bọn hắn trở mắt nhìn thấy, coi như đem Taekwondo luyện đến Lâm Nhất Phong loại trình độ đó, đối mặt người ta Lư Xung dùng hết đầu các lão thái thái đùa Thái cực quyền đều thất bại thảm hại, bọn hắn còn học cái gì gi kinh a!

Cái kia huấn luyện viên nhìn thấy các học viên tan tác như ong vỡ tổ, suýt chút nữa tức điên, liên thanh hô: "Các bạn học, đừng hiểu lầm rồi! Không phải Taekwondo không bằng Thái cực quyền, là tên tiểu tử kia thực sự quá lợi hại rồi! Hắn chính là cái gì quyền thuật cũng không cần, Lâm Nhất Phong cũng đánh không lại hắn, các ngươi chờ bị nói dối rồi!"

Lâm Nhất Phong vốn là có nội thương, nghe kia huấn luyện viên vừa nói như thế, lại oa địa một tiếng, nôn ra một đại khẩu máu đen.

Có học viên reo lên: "Lư huấn luyện viên! Ngươi cũng nói người ta lợi hại, người ta như vậy lợi hại người nói các ngươi Taekwondo là có hoa không quả khoa chân múa tay, chẳng lẽ còn có sai!"

"Người ta Lý Văn Yên như vậy lợi hại người đều không học Taekwondo, tại các ngươi nơi này học, còn có tiền đồ sao?"

"Ta ngày hôm nay nhất định phải lùi phí! Ngươi nếu không lùi, ta khiến ta ba ba lại đây! Ta ba ba thế nhưng là. . ."

"Các ngươi nếu không lùi, ta khiến ta mẹ mẹ lại đây, ta mẹ mẹ thế nhưng là. . ."

Lư huấn luyện viên tức giận đến suýt chút nữa thổ huyết, rất muốn đi tới đánh Lư Xung một trận, nhưng hắn ngay cả Lâm Nhất Phong cũng chưa chắc đánh thắng được, nơi đó dám tìm Lư Xung xúi quẩy.

Lâm Nhất Phong cường chống thân thể, đi tới Lư huấn luyện viên trước mặt, độc ác hỏi: "Quán chủ đây? Quán chủ là hắc mang bảy đoạn, hắn là có thể đánh thắng được kia tiểu tử!"

Lư huấn luyện viên thờ dài một tiếng: "Quán chủ bị trên đường một cái đại ca thỉnh đi trợ quyền, đã đi rồi! Bằng không, nơi đó đến phiên kia tiểu tử hung hăng!"

Lư Xung đi tới Taekwondo cửa quán ngoại, cấp Yên Chấn Đông tài xế Tiểu Lý gọi điện thoại.

Trải qua không lâu lắm, Tiểu Lý cầm lái xe Audi, tới rồi tiếp Lư Xung đi tới Yên gia.

Đào Đại Xuân cùng Lâm Nhất Phong tại đạo quán bên trong ngồi yên một trận, mới nâng, chậm rãi đi ra đạo quán.

Lâm Nhất Phong tàn nhẫn mà nói ra: "Thù này không báo không phải quân tử! Ta nhất định phải tìm người phế bỏ kia tiểu tử!"

Đào Đại Xuân cười nhạo nói: "Phong ca, ta biết mấy cái trên đường, chỉ cần cấp bọn hắn mấy ngàn khối, bọn hắn liền có thể đem kia tiểu tử phế bỏ, kia tiểu tử coi như lại có thể đánh, đụng tới mấy cái cầm dao bầu, như thường phế!"

Lâm Nhất Phong bỗng nhiên sắc mặt thay đổi, dùng một cái cho Đào Đại Xuân một bạt tai: "Phế giới ẹ ẹ, như cao thủ như vậy, chúng ta muốn sùng bái, chúng ta muốn kính ngưỡng, chúng ta muốn ủng hộ. . ."

Lư Xung quay đầu lại, liếc mắt nhìn Lâm Nhất Phong: "Đừng đánh Taekwondo, hảo hảo học làm lớn thử đi, ngươi làm lớn thử lời nói, so ngươi ba ba nhưng là phải có tiền đồ nhiều lắm!" Sau đó tiến vào trong xe Audi.

Xe Audi phi nhanh mà đi.

Đào Đại Xuân một mặt oan ức mà nhìn Lâm Nhất Phong: "Phong ca, ngươi vì cái gì muốn đánh ta?"

Lâm Nhất Phong trợn mắt lên, nhìn chăm chú Đào Đại Xuân: "Nếu không đánh ngươi, ta giới ẹ suýt chút nữa bị ngươi hại chết, ngươi biết hắn vừa này thượng là xe gì sao, mang theo Đông Nam quân khu biển số xe cùng giấy thông hành, ta cùng ngươi cha mẹ ai có thể trêu tới nhân vật như vậy! Giới ẹ

còn muốn thỉnh hắc đạo phế bỏ người ta, muốn chết a!"

Tiểu Lý cầm lái xe Audi, trước tiên đem Lý Văn Yên đặt ở Bạch Mã khu gia chúc viện phụ cận, sau đó vẫn mở nhập Thanh Dương thị vùng ngoại thành có tiếng phong cảnh địa Thanh Phong Sơn son ở giữa.

Nơi này dựa lưng Thanh Phong Sơn,

Mặt Lâm Thanh thủy hà, phong cảnh phi thường hảo, không khí đặc biệt tinh khiết, chính vì như thế, bị quyền quý phú thương khoan vòng lên, nắp thành từng bộ từng bộ biệt thự đại viện.

Tại trên cao nhất một chỗ biệt thự trong đại viện, Lư Xung nhìn thấy Yến Chấn Đông.

Trải qua Lư Xung tại hán trong cơ thể bố trí linh trận tầm bỗ, Yến Chấn Đông tinh khí thần rõ ràng so ngày đó tốt lắm rồi.

Lư Xung đem hán lại lần nữa thay đổi qua Yến gia nội kinh tâm pháp đưa cho Yến Chấn Đông.

Yến Chấn Đông nhận lấy vừa nhìn, nhìn qua, nhất thời sắc mặt cả kinh, vội vã nhìn xuống đi, càng xem càng là giật mình, đem toàn bộ tâm pháp sau khi xem xong, nhìn Lư Xung ánh mắt tràn ngập thần phục cùng thuyết phục, còn có cảm kích, nồng đậm cảm kích.

Hắn biểu hiện phi thường cung kính, khom người thi lễ: "Lư tiên sinh ngài đối Yến mỗ đối Yến gia đại ân đại đức, Yến mỗ sống mãi khó quên, cũng khiến Yến mỗ đời đời con cháu khắc ghi không quên!"

Lư Xung tự nhiên biết, hán cái này thay đổi sau tâm pháp đối với một cái võ đạo gia tộc mà nói biết bao trọng yếu, cho nên hắn phi thường thân nhiên địa chịu Yến Chấn Đông này thi lễ, sau đó cười khê nói: "Yến lão ngài hai độ chống lại ngoại nhục, bảo vệ quốc gia, mới rơi vào một thân thương bệnh, ta tuy rằng siêu thoát thế gian, cũng có một khang ái quốc chí tâm, năng lực bảo đảm quốc an hùng làm những gì, cũng là phải làm."

Cái này thời điểm, Yến Chấn Đông cháu gái Yến Tiểu Thanh ngay tại bên cạnh hán hầu hạ, ngoài ra còn có hai cái mới tới chuyên nghiệp hộ sĩ.

Yến Tiểu Thanh nhìn thấy Yến Chấn Đông vậy mà cấp Lư Xung hành như vậy đại lễ mà Lư Xung còn thân nhiên chịu chỉ, nhất thời bất mãn hết sức, liền vội vàng đem Yến Chấn Đông đỡ lên đến, reo lên: "Gia gia, người tại sao phải cho hán một tên tiểu bối hành lễ lớn như thế, huống hồ ngài như thế cao thân phận, hán nhận được lên sao?"

Yến Chấn Đông nghiêm túc đối cháu gái nói ra: "Tiểu Thanh, ngày đó Lư tiên sinh đã nói, chúng ta tổ truyền nội kinh tâm pháp có thiếu hụt, tựa như võ hiệp tiểu thuyết Thất Thương quyền một loại(bình thường), tu luyện lúc cực dễ thương tổn được tâm phổi, mỗi lần vận công lúc thương tổn đều rất nhỏ, nhưng tích góp mấy chục năm, đã biến thành họa lớn, chờ người đến ta cái tuổi này, cũng sẽ biến thành đáng sợ này, không những là người ta, chúng ta tổ tiên đời đời kiếp kiếp đều là sáu mươi, bảy mươi tuổi thậm chí càng sớm hơn thời điểm liền có như vậy bệnh, hơn nữa công lực sẽ trên diện rộng hạ thấp, Lư tiên sinh liền dựa vào chúng ta tổ truyền công pháp, trọng lại làm ra một bộ hoàn chỉnh tâm pháp, này tâm pháp so chúng ta tổ truyền tâm pháp cao mình quá nhiều quá nhiều, chúng ta Ngụy gia sau đó đời đời con cháu sẽ không bao giờ tiếp tục tâm bệnh phổi chứng lao khổ, tốc độ tu luyện tinh tiến, nói không chắc còn sẽ có đột phá hóa cảnh trở thành tôn sư người, này tất cả đều dựa vào Lư tiên sinh chi ân, người nói, ta có nên hay không cấp Lư tiên sinh hành này đại lễ đây?"

Yến Tiểu Thanh lúc này mới chợt hiểu ra, cũng không khỏi cấp Lư Xung hành cái đại lễ: "Lư tiên sinh, thật cảm ơn ngài, ngài không chỉ cứu ta gia gia, còn đã cứu chúng ta toàn gia, người chính là chúng ta gia đại ân nhân, ta trước đối ngài còn như vậy bất kính, thực sự quá vụng về vô tri rồi!"

Lư Xung vung vung tay: "Người không biết không trách! Nói đến, cũng phải cảm tạ Yến lão phái người vì ta ba ba chỗ dựa, trả lại ta sáu triệu!"

Yến Chấn Đông cười nói: "Cùng ngài này như biển ân tình so với, những kia đều là việc nhỏ một cọc. Chẳng qua, ta thực sự không nghĩ ra, ngài mới mười tám tuổi, làm sao liền có thể học cứu thiên nhân, tu vi vẫn còn tôn sư bên trên, thực sự khiến ta không rõ?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: 100 vạn mua không được người mệnh!

Lư Xung nói đó sẽ cùng hán nói cái gì độ kiếp sống lại, mà là hỏi hột nói ra: "Ta tu pháp môn với các người bất đồng, ta pháp môn uy lực là các người gấp mười lần, thống khổ nhưng là các người gấp trăm lần, các người không chịu nổi!"

Vì ngăn chặn bọn hán tranh cướp tu tiên pháp môn tham niệm, Lư Xung liền tin khẩu đe dọa một phen.

Tuy rằng Lư Xung tin tưởng Yến Chấn Đông nhân phẩm là không sẽ làm loại chuyện kia, nhưng Yến gia nếu có thể cùng trên đường người có liên quan, nhất định cũng không phải là hoàn toàn thuần lương gia tộc, có chút tham lam gian tà hạng người cũng là thông thường, không thể không phòng.

Yến Chấn Đông biết Lư Xung không tưởng thoả lộ sư môn truyền thừa, chỉ lo chọc giận Lư Xung, vội vã im miệng không hỏi.

Vì hòa hoãn bầu không khí, Yến Chấn Đông hỏi Lư Xung bên người Lưu Thao: "Tiểu Đào, theo Lư tiên sinh cảm giác thế nào?"

Lưu Thao hiện tại vẫn còn ngốc bầm sinh mệnh thời kỳ, vẫn đứng là cho rằng Yến Chấn Đông thu nàng làm cháu gái là chân tâm thương yêu nàng, liền ngọt ngào cười một tiếng nói: "Theo hần kiến thức rất nhiều, chỉ là có chút luy, hần luôn khiến ta ghi chép hần thấy người nào nói cái gì, nhưng hần nói chuyện nói tới như vậy nhanh, ta tả đến chậm, theo không kịp, mệt mỏi quá a. . ."

Yến Chấn Đông sầm mặt lại: "Tiểu Đào, theo Lư tiên sinh là phúc của người phân cùng vinh hạnh, người khác chính là muốn cùng đều không có như vậy phúc phận, người muốn quý trọng, không có thể oán giận."

Lưu Thao xem Yến Chấn Đông biểu hiện nghiêm túc như vậy, liền vội vàng gật đầu nói ra: "Yến gia gia, ta nhất định sẽ quý trọng!"

Một bên Yến Tiểu Thanh nói ra: "Tiểu Đào, người vì cái gì nhất định phải dùng bút ký lục đâu, người hoàn toàn có thể mang cái tiểu máy ghi âm, trước tiên đem bọn họ nói ghi lại đến, sau đó người trở lại chỉnh lý a!"

Lưu Thao bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Nguyên lai có thể như vậy a, cảm tạ Tiểu Thanh tỷ."

Lư Xung nhìn Lưu Thao ngây thơ ngốc manh đáng yêu, không khỏi nở nụ cười, này nha đầu chịu khó là rất chịu khó, chính là ngu ngốc điểm, nếu không hôm nào thêm cái thông minh một điểm trợ lý.

Cái này thời điểm, Lưu Đại Lăng đánh tới điện thoại: "Lư tiên sinh, ngài ở nơi nào đây? Ta phải đi tiếp ngài tài xế vẫn không gọi được tay của ngài cơ."

"Ta hiện tại hiện đang Thanh Phong Sơn Yến gia, " Lư Xung nói ra: "Các người không cần tiếp ta, ta chờ một lúc khiến Tiểu Lý đưa ta tới."

Yến Chấn Đông liền vội vàng hỏi: "Lư tiên sinh, ngài muốn đi nơi nào?"

Lư Xung nói ra: "Đường gia tìm cao thủ, tưởng muốn đối phó ta, mà cái kia cao thủ cùng Lưu Đại Lăng có cừ oán, liền ước cùng nhau, trên Bạch Vân Sơn, ta hiện tại qua (qua khứ) tản bộ một thoáng, Lưu Thao trước hết ở lại nhà các người."

Yến Chấn Đông hỏi: "Có muốn hay không ta nhiều phái chọn người?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Không cần. Bất quá nếu như Đường gia phải chính thức người, khả năng các người phải đứng ra!"

Yến Chấn Đông khinh thường nói: "Đường gia biết chúng ta Yến gia tồn tại, bọn hần không dám."

"Vậy là được, " Lư Xung nói ra: "Khiến Tiểu Lý đưa ta tới."

Lưu Thao tạm thời ở lại Yến gia, Lư Xung ngồi trên Tiểu Lý mở xe Audi, chạy tới Bạch Vân Sơn.

Lư Xung trước đây chưa từng có đi qua Bạch Vân Sơn, lần đầu tiên tới, vốn là cho rằng đỉnh núi là cái hoang vu lưng núi, không nghĩ tới, nơi này vậy mà có cái trà lâu.

Lư Xung đến thời điểm, Lưu Đại Lăng đã cùng một đám người ở bên trong chờ.

Rất hiển nhiên, cái này Lưu Đại Lăng cũng không biết Lư Xung cùng Đường gia xung đột, nhìn thấy Lư Xung sau, vui vẻ ra mặt, chấp tay nói: "Lư tiên sinh thực sự là lòng dạ rộng rãi người đâu, ta trước đây như vậy đối ngài, ngài đều chịu giúp ta, thực sự khiến ta thẹn thùng a."

"Ta là xem ở Yến gia mặt." Lư Xung vung vung tay, trực tiếp ngồi xuống.

Lưu Đại Lăng dày mặt nói nói: "Chờ chút Lư tiên sinh có thể giúp một thoáng lời nói, sau đó, ta cho ngài cái này máy." Nói, duỗi ra một ngón tay.

Lư Xung cau mày hỏi: "Một cái ưc?"

Lưu Đại Lăng sợ hết hồn: "Ta nào có nhiều tiền như vậy, ta nói là một triệu!"

"Một triệu? Quá ít rồi!" Lư Xung liếc hần một cái: "Người mệnh cũng không chỉ một triệu!"

"Kia đương nhiên!" Lưu Đại Lăng cười khổ nói: "Cơ mà (có thể) lần này ta mời vài cái cao nhân, bọn hần bằng giá càng cao, cho nên. . ."

Lư Xung lười cùng hần phí lời: "Một triệu mua không được người mệnh!"

Lưu Đại Lăng một mặt lúng túng đi ra.

Sau đó, đến rồi một nhóm người, cầm đầu ăn mặc một thân màu trắng Taekwondo phục, tự xưng là Thanh Dương Taekwondo quán quán chủ, có Taekwondo hắc mang bảy đoạn thực lực.

Ngoài ra còn có một chút tán đả câu lạc bộ chủ tướng, Thái quyền quyền quán quán chủ.

Xem ra cái này Luru Đại Lăng phi thường sợ sệt người kia, Thanh Dương thị có thể đánh người tất cả đều mời tới.

Cuối cùng đến là Thanh Dương võ quán quán chủ Lôi Đức dương, hơn bốn mươi tuổi, râu quai nón, ăn mặc màu đen đường trang, xem người thời điểm ưa thích trừng hai mắt, một bộ ai cũng không lọt mắt dánh về.

Luru Đại Lăng đang muốn cấp Lôi Đức dương giới thiệu Lư Xung thời điểm, Lôi Đức dương khinh bỉ liếc mắt một cái Lư Xung, hừ lạnh một tiếng: "Luru Đại Lăng, người tới chỗ nào tìm tới đây dạng một cái tiểu tử, còn ăn mặc đồng phục học sinh, hần đến có thể làm gì?"

Cái kia Taekwondo quán quán chủ, một cái mặt so mã trường gia hỏa nói ra: "Còn có thể làm gì, chịu chết thôi!"

Xem ra những này người cũng không biết quán bar phía trước phát sinh kia một màn, Luru Đại Lăng đang muốn nói với bọn họ.

Lôi Đức dương nhưng khinh bỉ quét hiện trường những người khác, nói với Luru Đại Lăng: "Xem người thỉnh đều là người nào, từng cái từng cái giá áo túi com, xem ra người là không biết người cái kia đối thủ là cao thủ như thế nào, ta cho người biết, người thỉnh những này người, tất cả đều không đủ người ta đánh!"

Lúc đó, cái kia mặt so mã trường Taekwondo quán chủ reo lên: "Người có cái gì tốt ngu bức, vậy mà nói chúng ta giá áo túi com!"

Những người khác cũng nhượng lên: "Cũng quá không thể một đời đi! Quá kiêu ngạo rồi!"

Lôi Đức dương đi tới trước bàn, dùng một cái một chưởng, vỗ vào trên bàn, kia trên bàn gõ lưu lại một đạo một centimet thâm chương ngân.

Tất cả mọi người nhìn thấy này một màn, tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, không dám nói nữa cái gì.

Lôi Đức dương ngao ngễ nói ra: "Thấy không, cái này gọi là nội kinh, mà các người tới đa cũng chính là ngoại kinh. Mà đối phương vô cùng có khả năng là nội kinh cao thủ, các người đừng tới tất cả đều hiết đồ ăn. Oí, cái kia học sinh cao trung, tranh thủ về nhà đi, nơi này quá nguy hiểm, không thích hợp người."

Lư Xung không nói lời nào, ngồi ở một bên uống trà.

Từ người bên cạnh nghị luận trung, Lư Xung biết, trước đây cái kia Tiểu Bưu đã từng đi tới Thanh Dương, cường long nghiền ép địa đầu xà, suýt chút nữa đem Luru Đại Lăng đuổi ra Thanh Dương, kết quả Luru Đại Lăng mời sát thủ, đem Tiểu Bưu đã thương, Tiểu Bưu đào tẩu sau, qua mười năm, giết trở về, kết quả một buổi tối cần quét Luru Đại Lăng bốn cái bãi, sau đó lên tiếng tại cái này Bạch Vân Sơn đỉnh núi trà lâu cùng Luru Đại Lăng quyết đấu sinh tử, hơn nữa mặc cho Luru Đại Lăng thỉnh bất kỳ ngoại viện.

Cái này thời điểm, Luru Đại Lăng sai người đề tới một người đại tù sắt, đưa cho Lôi Đức dương, đầy mặt mỉm cười nói ra: "Lôi quán chủ, hiện tại chỉ có ngài có thể giúp ta, nơi này là sáu triệu, mời ngài vui lòng nhận. . ."

Ngay tại lúc này, ngoài cửa ầm ầm một hồi vật lộn tiếng, trong nháy mắt, Luru Đại Lăng an bài phía bên ngoài mười mấy thân hình dừng mảnh tiểu đệ, tất cả đều ngã trên mặt đất, một người chấp tay sau lưng, ngẩng đầu mà bước, đi vào trà lâu, nhìn chung quanh một vòng, cần rõ cười to: "Luru Đại Lăng, còn tưởng rằng người có thể mời tới cái gì cao thủ, nguyên lai toàn là một đám phế vật, vãi chương, còn có một cái học sinh cao trung! Luru Đại Lăng, người thực sự là càng sống càng trở lại rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngục Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Mỹ phụ

Tất cả mọi người đều định thần nhìn lại, chỉ thấy một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử bước đi như bay địa đi tới trà lâu, hần ăn mặc hoa áo somi, bãi cát khó, lê dép, trong miệng cắn một cái cây tăm, nhìn qua phi thường nhân nhã.

Luru Đại Lăng nhìn thấy cái này người, nhưng như gặp đại địch, thân hình run rẩy, trán bốc lên mồ hôi lạnh, ánh mắt đặc biệt sợ hãi, nhưng cường trang trấn định: "Tiểu Bưu, người đến cùng tưởng muốn thế nào?"

Tiêu Bưu cắn răng thêm, xì xì nở nụ cười: "Ta muốn thế nào? Rất giản đơn, đem người phế bỏ, đem địa bàn của người đoạt, lại như năm đó người như vậy đối ta cũng như thế đối người."

Bên cạnh lao ra một người, lớn tiếng quát: "Ta Phác Đức Cường ở đây, người chó có cần rồi!"

Tiêu Bưu liếc mắt vừa nhìn, kia mặt người so mã trưởng, ăn mặc một thân Taekwondo phục, một mặt ngông cuồng tự đại.

"Taekwondo? Khoa chân múa tay!" Tiêu Bưu bay lên một cước, đá hướng Phác Đức Cường.

Phác Đức Cường vội vã dùng Taekwondo xoáy bên cạnh người đá, tiến lên nghênh tiếp.

Tiêu Bưu chân cùng Phác Đức Cường chân tại không trung gặp gỡ, chỉ nghe được răng rắc một tiếng, Phác Đức Cường kêu thảm một tiếng, chân vẹo.

Ngay sau đó, Tiêu Bưu chân nhanh chóng biến chiêu, lại là một cước, đá vào Phác Đức Cường không trung chỗ yếu.

Phác Đức Cường càng phát sinh một hồi thê thảm hết thảm, cả người tại không trung bay ngang bốn, năm mét, đánh vào trên tường, loảng xoảng một tiếng, từ trên tường lớt xuống, cả người bất tỉnh đi.

Vừa nãy những kia tán đả, quyền anh cao thủ tất cả đều mặt biến sắc, bọn hắn không nghĩ tới, Taekwondo hắc mang bảy đoạn cao thủ vậy mà không chịu được như thế một đòn, bọn hắn càng không có nghĩ tới, Tiêu Bưu vậy mà cường hãn đến nước này.

Vừa nãy từng cái từng cái điều võ dương oai người, hiện tại tất cả đều sắc mặt trắng bệch, cúi đầu, chỉ lo Tiêu Bưu nhìn thấy bọn hắn.

Lư Xung một mặt lạnh nhạt uống trà, nhìn Tiêu Bưu, hắn còn tưởng rằng Đường gia có thể tìm đến cái gì dạng cao nhân tới đối phó hắn, không nghĩ tới, cũng chỉ là chỉ là vền vẹn một cái nội kinh viên mãn mà thôi.

Bất quá, nghĩ đến, Đường gia vền vẹn chẳng qua một cái tinh cấp hảo môn, sợ là cũng mời không nổi cái gì tôn sư.

Cứ như vậy, Lư Xung dần dần vô vị, coi như xem xiếc khi một dạng nhìn trước mặt một màn.

Lưu Đại Lăng sợ đến sắc mặt thảm bại, vội vã liếc mắt nhìn Lôi Đức Dương, phát hiện Lôi Đức Dương biểu hiện bình tĩnh, phảng phất tìm tới dựa vào, hướng về phía Tiêu Bưu kêu lên: "Người cũng liền đánh lo vòng ngoài kinh cao thủ, nội kinh cao thủ người đánh thắng được sao?"

"Nội kinh cao thủ?" Tiêu Bưu liếc mắt một cái Lôi Đức Dương: "Liền hắn sao? Cho không!"

Lôi Đức Dương sầm mặt lại: "Ngông cuồng!" Nói liền muốn đứng dậy.

Cái này thời điểm, Lôi Đức Dương bên cạnh một người lao ra: "Giết gà không cần đao mổ trâu, sư phụ, ta tới thu thập cái này không biết trời cao đất dày gia hỏa!"

Lưu Đại Lăng sốt sắng mà nhìn thanh niên trẻ tuổi kia, hỏi Lôi Đức Dương: "Lôi quán chủ, hắn được không?"

Lôi Đức Dương đầy mặt tự kiêu nói ra: "Hướng nam là ta đại đồ đệ, theo ta luyện mười năm công phu, nội kinh đã nhập môn, bằng hắn tu vi, đánh bại cái này Tiêu Bưu dễ như ăn cháo, nói thật, đối phó như vậy tiểu nhân vật, ta căn bản không có cần thiết tự mình lại đây."

Tiêu Bưu cắn răng thêm, cười khẩy: "Ngay cả người đều không phải đối thủ của ta, còn khiến người đồ đệ chịu chết!"

Hướng nam tại bọn hắn võ quán là Đại sư huynh, bình thường kiêu ngạo quen rồi, nơi đó chịu qua như vậy khinh thường, giận tím mặt: "Người cmn mới là đi tìm cái chết! Đi chết đi!" Nói liền xông tới tiến lên.

Một giây sau, hướng nam nằm ngang bay trở lại, đánh vào Lôi Đức Dương trước mặt trên bàn, bàn gỗ răng rắc gãy vỡ, nát một chỗ, hướng nam mấy chiếc xương sườn tận chiết, cả người ngã đến cùng, thoi thóp.

Lôi Đức Dương sợ đến rút lui một bước, hắn cái này đại đồ đệ ở trong tay hắn có thể đi được hơn ba mươi chiêu, kết quả tại Tiêu Bưu trong tay, vậy mà không ngăn được một chiêu, liền bị đánh ngã xỉu qua (quá khứ), xem ra, Tiêu Bưu công phu so với bản thân cao hơn nữa.

Cơ mà (có thể) hiện tại hàng trăm cặp mắt đổ dồn vào, Lôi Đức Dương nổi danh lâu ngày, không thể không đánh mà chạy, liền nhắm mắt, đứng lên, đi tới Tiêu Bưu trước mặt, biểu hiện có chút cung kính mà nói ra: "Tại hạ đức Dương Vũ quán quán chủ Lôi Đức Dương, chủ tu Đại Hồng quyền, không biết các hạ là môn phái nào?"

Tiêu Bưu cười khẩy: "Thiếu ni mã phí lời,

Người cmn ngay cả lão tử đều đánh không lại, không tư cách biết sư phụ ta là ai!"

Lôi Đức Dương vốn là muốn cùng Tiêu Bưu biện pháp gần như, tìm xem sư môn ngọn nguồn, nhìn có thể hay không biến chiến tranh thành tơ lụa, không nghĩ tới đối phương đã vậy còn quá vô lễ, hắn nhất thời thẹn quá hóa giận, vịn lên nội kinh, xông lên đi tới.

Hai người tốc độ rất nhanh, động tác đều rất mạnh, đến mức, đồ vật tất cả đều nát một chỗ.

Những kia ngoại kinh cao thủ tất cả đều trọn mắt ngoác mồm, thiên đầu, này chính là nội kinh sao, này tốc độ lực lượng này, bọn hắn mười cái trôi lại đến đều không phải là đối thủ, xem ra nội kinh ngoại kinh chênh lệch quá cách xa, xem ra sau này chết đều muốn học một môn nội kinh tâm pháp không thể.

Không tới mười giây, có người nằm ngang bay ra ngoài, đánh vào trên tường, loảng xoảng một tiếng vang thật lớn, kia một bức tường suýt chút nữa va sụp.

Mọi người định thần nhìn lại, bị người đánh bay đánh vào trên tường thỉnh linh chính là vừa nãy đức Dương Vũ quán quán chủ Lôi Đức Dương.

Lôi Đức Dương xương sườn bị cắt đứt mấy cây, trên mặt còn có cái hải ấn, hiển nhiên là bị đối phương đập, tựa ở trên tường, một bộ bán hôn mê trạng thái.

Cái này thời điểm, Tiêu Bưu ngạo nghễ nói ra: "Hiện tại ta khiến ngươi chết được rõ ràng, sư phụ của ta là hóa cảnh tôn sư."

Lôi Đức Dương lảo lảo nói: "Hóa ra là tôn sư đệ tử, bị bại không oan! Không oan!" Nói xong đã hôn mê.

Lôi Đức Dương đều bị đánh nát xù qua (quá khứ), cái khác những kia trợ quyền cao thủ dồn dập đem đầu cúi thấp xuống, có người thậm chí tưởng muốn trốn.

Hiện trường chỉ có Lư Xung ngồi nơi đó, bình tĩnh địa uống trà, cười híp mắt nhìn trước mặt một màn, thật giống này hết thấy đều rất thú vị.

Trong giây lát, hắn nhìn thấy trà lâu một góc, một cái run lấy bảy mỹ phụ, trong lòng phi thường buồn bực, cái này nữ nhân tại sao lại ở chỗ này?

Tiêu Bưu căn bản chưa hề đem Lư Xung để ở trong mắt, trực tiếp hướng đi Lưu Đại Lăng.

Lưu Đại Lăng vốn là muốn mời Lư Xung ra tay, có thể tưởng tượng đến Lôi Đức Dương như vậy nội kinh cao thủ đều không phải là đối thủ của Tiêu Bưu, Lư Xung một cái học sinh cao trung có thể thế nào, này một khắc, hắn không nhớ tới, vì cái gì Yến gia đối Lư Xung như vậy cung kính, cũng không nhớ tới, Lư Xung đem hắn lừa thương bài loan mang ý nghĩa cái gì, chẳng qua theo bản năng mà cảm thấy, Lư Xung không được.

Vì cái gì Lưu Đại Lăng hiện tại sẽ theo bản năng mà cảm thấy Lư Xung không được, nguyên nhân rất giản đơn, đêm đó quán bar thời điểm, Lư Xung ăn mặc âu phục, lộ ra thành thực không ít, mà hiện tại Lư Xung ăn mặc vận động đồng phục học sinh, một bộ ngây ngô đáng ghét, ai cũng sẽ theo bản năng mà cảm thấy, một cái học sinh cao trung có thể làm gì đây?

Lưu Đại Lăng vội vã cầu xin tha thứ: "Tiêu đại ca, ngươi tha ta, ta nguyện ý đem ta địa bàn tất cả đều cho ngươi, chỉ cần ngươi tha ta!"

Tiêu Bưu cười khẩy: "Sư phụ ta, nhất đại tôn sư, ta theo hắn, cái gì không có, ngươi này địa phương lớn bằng bàn tay tính cái gì, ngươi nắm giữ tất cả, đối hiện tại ta tới nói, đều là cái rắm!"

Lưu Đại Lăng rầm một tiếng, quỳ gối Tiêu Bưu trước mặt: "Van cầu ngươi, tha ta, coi như cái rắm, đem ta thả đi!"

Tiêu Bưu nhìn năm đó làm hại bản thân chặt vật chạy trốn còn nếu như chó mất chủ kẻ địch, hiện tại quỳ gối trước mặt mình khổ sở xin tha, không khỏi bắt đầu cười ha hả.

Tiêu Bưu cười đến càng là can rở, Lưu Đại Lăng trong lòng càng là sợ sệt, mồ hôi đầm đìa, run lấy bảy.

Ngay tại cái này thời điểm, Lư Xung nói chuyện: "Lưu Đại Lăng, ngươi mệnh giá trị bao tiền?"

Lưu Đại Lăng bây giờ nghe Lư Xung thanh âm, bỗng nhiên nhớ tới quán bar phía trước phát sinh sự tình, như là bắt được một cái nhánh cỏ cứu mạng một loại(bình thường), vội vàng nói: "Ngàn vạn!"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Thật giống không dứt!"

"20 triệu!"

"Thành giao!" Lư Xung chỉ vào góc tường cái kia mỹ phụ: "Nàng là ngươi biểu muội? Đưa cho ta đi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Phó Nghệ Vi

Lưu Đại Lăng khỏ sở nói: "Nàng là có lão công. . ."

Hắn biểu muội là cái ngôi sao, đến Thanh Dương thị cấp bản địa một cái xí nghiệp làm đại ngôn, nghe Lưu Đại Lăng nói tới ngày hôm nay sự tình, khắp cả mời cao thủ sẽ kẻ thù, nghe vào khá giống võ hiệp tiểu thuyết bên trong võ lâm đại hội, phi thường hiếu kỳ, không muốn cho Lưu Đại Lăng dẫn nàng lại đây mở mang tầm mắt, Lưu Đại Lăng không cưỡng được, không thể làm gì khác hơn là thay mặt muội lại đây.

Hắn vốn là cho rằng, bản thân đem toàn bộ Thanh Dương thị cao thủ nổi danh tất cả đều mời đến, có thể đem đối phương đánh đến tề ra quần chật vật đào tẩu, lại không nghĩ rằng, bản thân thành tề ra quần vô cùng chật vật người, mà biểu muội cũng sợ đến trốn ở góc phòng.

Lư Xung cười nhạt: "Với các người chỉ đùa một chút, bắt quá, nàng cùng với nàng lão công cảm tình không được, đã lâu không qua qua cuộc sống mới rồi! Bắt quá ba năm, sẽ ly hôn!"

Lưu Đại Lăng biểu muội trùng lớn nàng vốn là rất lớn rất đẹp mắt to, kinh ngạc nhìn Lư Xung, nàng cùng hắn tổ không quen biết, hắn làm sao biết nàng cùng nàng lão công cảm tình không được, hắn làm sao có thể kết luận nàng sẽ trong vòng ba năm ly hôn?

Tiêu Bưu nhìn Lưu Đại Lăng biểu muội, sáng mắt lên: "Ha ha, đại minh tinh a, ta rất ưa thích người diễn Đất Kỳ a, không nghĩ tới bảy năm không gặp, còn là như vậy đẹp, mắt to còn là như vậy đẹp để, thoáng cái liền đem ta hôn ôm lấy, Lưu Đại Lăng, ta thay đổi chủ ý, ta quyết định tha cho người một mệnh, chỉ cần người đem người biểu muội đưa cho ta!"

Lưu Đại Lăng cảm thấy, bản thân lại bắt lấy mặt khác một cái nhánh cỏ cứu mạng.

Hắn không khỏi nhìn Lư Xung một chút, nhìn thấu một thân vận động đồng phục học sinh Lư Xung, thấy thế nào thế nào cảm giác vô căn cứ, quán bar phía trước phát sinh sự tình thật giống không phải Lư Xung làm một dạng, hơn nữa cầu Lư Xung hỗ trợ, phải cho Lư Xung 20 triệu, này ngang ngửa bản thân hai phần mười tài sản, thật đau a.

Rất nhanh địa, Lưu Đại Lăng nghĩ rõ ràng, liền xông lên Tiêu Bưu nói ra: "Hảo, ta đem ta biểu muội đưa cho người, cơ mà (có thể) người nhất định phải tha ta một mệnh! Người không thể nói chuyện không giữ lời!"

Tiêu Bưu cười gằn nói: "Ta đường đường hóa cảnh tôn sư đệ tử, nói chuyện đương nhiên giữ lời rồi!"

Lưu Đại Lăng này mới yên tâm, quay đầu đối run lấy bảy mỹ phụ nói ra: "Biểu muội, người tới, ta giới thiệu cho người một thoáng, vị này chính là hóa cảnh tôn sư đệ tử, Tiêu Bưu Tiêu tiên sinh, người sau đó theo hắn, cái gì vinh hoa phú quý đều không là vấn đề, hắn có thể so với người cái kia trọng phu cường nhiều!"

Kia mỹ phụ nhìn thấy đầy mặt dữ tợn dữ tợn đáng sợ Tiêu Bưu, xông lên Lưu Đại Lăng khóc mắng: "Người còn là ta thân biểu ca! Có người như thế bán đi biểu muội sao? Người không phụ lòng ta ba ba sao? Người không phụ lòng ta mẹ mẹ sao?"

"Là, ta xin lỗi đại cữu, xin lỗi đại cữu mẹ, " Lưu Đại Lăng bỗng nhiên cười lạnh nói: "Nhưng ta năm ấy từ Băng Thành trốn ra được, lưu lạc đến cái này thành nhỏ, cũng không thấy đại cữu, đại cữu mẹ giúp ta một tay, dựa cả vào ta nịnh bợ đến một đại gia tộc bên trong một đại nhân vật, mới có thành tựu của ngày hôm nay, các người hiện tại nhưng đến sung thân thích, ta cho người biết, Phó Nghệ Vi! Người ngày hôm nay từ cũng đến từ, không theo cũng đến từ!"

Không sai, cái này mỹ phụ chính là diễn 90 năm « Phong Thần bảng » bên trong Đất Kỳ mà tên nổi như cồn Phó Nghệ Vi.

Nguyên lai Lư Xung còn tưởng rằng bản thân nhận lầm người, dù sao đời kia Phó Nghệ Vi lý lịch bên trong căn bản không có đề cập nàng có cái trên đường đại ca là nàng biểu ca, cũng không có đề cập nàng đã tới Thanh Dương thị.

Này Phó Nghệ Vi còn là rất truyền kỳ một mỹ nữ, công nhận mỹ nữ, đáng tiếc đời kia cảnh đêm thăm đăm.

Nàng 1964 năm sinh ra với Băng Thành.

1978 năm, Phó Nghệ Vi gây nên điện ảnh « nàng từ trong sương đến » đoàn kịch chú ý, cũng với cùng năm đảm nhiệm nên mảnh vai nữ chính, tại mảnh trung đóng vai cá tính ngây thơ, ngây thơ tiểu Mạn, năm 1981 thu được đề 1 giới Trung Quốc điện ảnh gia hiệp hội biểu diễn thường tốt nhất vai nữ chính.

Đáng nhắc tới là, nàng diễn 88 năm « Hồng Lâu Mộng » điện ảnh bản, đóng vai Tiết Bảo Thoa, diễn Lâm Đại Ngọc là mặt khác một đại mỹ nữ đào Huệ Mẫn, diễn Tần Khà Khanh là cái kia diễn khắp cả tứ đại tên đại mỹ nữ hà thanh, diễn diệu ngọc cũng là trú nhan có thuật đại mỹ nữ hà tái phi, diễn Vương Hi Phượng là Lưu kiều khánh, diễn vu Tam tỷ là Lý Linh ngọc, Phó Nghệ Vi, đào Huệ Mẫn, hà thanh, hà tái phi, Lưu hiểu thanh, Lý Linh ngọc, không có chỗ nào mà không phải là đại mỹ nữ,

Luận nhan trị tới nói, xong bạo phim truyền hình bản những kia nữ diễn viên.

Năm 1989, Phó Nghệ Vi tại « phong lưu nữ điệp » trung đóng vai nguy Mãn Châu quốc An quốc quân Tổng tư lệnh Xuyên Đảo Phương Tử.

1990 năm, diễn viên chính cổ trang thần thoại kịch « Phong Thần bảng », dựa vào đóng vai Tô Đát Kỷ một góc thu được quan tâm.

Năm 1991, tại cổ trang kịch « Ngô Tam Quế cùng Trần Viên Viên » trung đóng vai sắc đẹp xuất chúng Giang Nam mỹ nữ Trần Viên Viên.

Năm 1994, tại diễn viên chính cổ trang kịch lịch sử « Đường Thái Tông Lý Thế Dân » sau, Phó Nghệ Vi phai nhạt ra khỏi truyền hình quyền.

Nàng phai nhạt ra khỏi truyền hình quyền đi làm gì, đi làm chuyện làm ăn đi tới, nàng thay quyền nào đó nổi danh trang phục phẩm bài, sau đó mấy năm, nàng thay quyền cửa hàng không ngừng mở rộng, kinh doanh thượng cũng thuận buồm xuôi gió, tới đa thời điểm có hơn 30 gia trang phục chuyên bán điểm, sau đó chuyện làm ăn khó thực hiện, lại từ từ trôi lên.

Năm 1997 một năm này, cũng chính là Lư Xung bọn hấn thân ở một năm này, Phó Nghệ Vi diễn viên chính gia đình luân lý kịch « bà bà tức phụ tiểu cô » bá ra, nên kịch là Trung Quốc nội địa thủ bộ bà tức kịch, mà Phó Nghệ Vi tại kịch trung đóng vai với tiểu Kiều một góc cũng lại lần nữa định nghĩa màn ảnh thượng tức phụ hình tượng;

Diễn này bộ hí thời điểm, nàng đã ba mươi ba tuổi, y nguyên rất xinh đẹp.

Bất quá, này dường như chính là nàng cuối cùng huy hoàng, sau lần đó diễn hai ba năm không nóng không lạnh vai nữ chính, lại sau đó liền hầu như toàn là vai phụ, sau đó liền diễn các loại mẫu thân.

Sự nghiệp của nàng đi xuống dốc, cảm tình hôn nhân cũng không thuận, 1984 năm, Phó Nghệ Vi cùng diễn viên dương Hiểu Đan bởi vì diễn viên chính điện ảnh « thần kỳ thổ địa » mà quen biết. 1986 năm ngày mừng 4 tháng 1, Phó Nghệ Vi cùng dương Hiểu Đan kết hôn; hôn sau hai người tại sự nghiệp thượng xuất hiện phân kỳ, cũng bởi vậy ly hôn. Năm 1992, Phó Nghệ Vi cùng Bắc Bình vũ đạo học viện giáo sư độ cao kết hôn; hôn sau Phó Nghệ Vi sinh ra nhi tử. Năm 2000, Phó Nghệ Vi cùng độ cao bởi vì tính cách không hợp mà ly hôn. Lại sau đó, chính là mọi người đều biết hút hàng cảm sự tình.

Đối lập với sau đó những kia nóng lòng gả cho hào môn nữ minh tinh, Phó Nghệ Vi không lấy chồng hào môn, mình làm chuyện làm ăn biến phú bà, còn là rất chăm chỉ. Cho tới sau đó nhiệm phải đồ chơi kia, có thể nói, đang ở Bắc Bình trong vòng, không có dính vào so dính vào đến thiếu hơn nhiều, chỉ bất quá, có mấy người không bị phát hiện, có mấy người là một đường đại minh tinh, quan hệ ngành, không có tuôn ra đến, mà thôi.

Đương nhiên, những này đều không phải Lư Xung quan tâm trọng điểm.

Hắn quan tâm trọng điểm chỉ có một cái, Phó Nghệ Vi là hấn gặp qua cái thứ nhất đã thành danh cũng có đại lượng fan ngôi sao (dù sao Lư Thao còn không thành danh không có bất kỳ khán giả chuyên), nếu như hấn cứu nàng, có thể hay không được nàng sùng bái lực, nàng sùng bái lực cùng người bình thường có hay không cái gì không giống nhau?

Này lúc Phó Nghệ Vi, nghe được biểu ca kia vô tình lời nói, nhất thời co quắp ngồi dưới đất, thất thanh khóc rống lên, nàng vốn là chỉ là muốn xem cái nào nhiệt, không nghĩ tới, vậy mà rơi vào như thế đất ruộng.

Tiêu Bưu khả khả cười khẩy nói: "Đại mỹ nữ, đừng khóc, chờ chút ta sẽ để người rất vui vẻ!"

Phó Nghệ Vi nhìn Tiêu Bưu càng đi càng gần, khóc đến càng ngày càng lớn tiếng, quả thực là tuyệt vọng bị thương khóc.

Cái này thời điểm, Lư Xung nói với Tiêu Bưu: "Bưu từ! Người làm sao như vậy buồn đây! Người bộ dạng như vậy xấu, để người ta đại mỹ nữ dọa sợ, sao còn hướng về trước tầm tã đây! Lại đây, ta giúp người chỉnh dưới dung!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Hóa ra là người!

Vừa nãy những kia tán đả quyền anh chủng loại cao thủ như con rùa đen rút đầu một dạng, hiện tại tất cả đều ngẩng đầu lên, kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Cái này học sinh cao trung có phải không điên rồi?"

"Lại dám khiêu khích nội kinh cao thủ, quả thực là chán sống rồi!"

"Hai mươi tuổi không tới liền chán sống rồi! Quá đáng tiếc rồi!"

Tiêu Bưu quay đầu nhìn một chút Lư Xung, lắc lắc đầu: "Tuy rằng người làm tức giận ta, nhưng ta cái này người là không sẽ giết lung tung vô tội, người

cái tay trời gà không chặt tiểu tử, giết ngươi, bồi nhọ thân phận của ta, tranh thủ cắt đi!"

Lư Xung cười khẩy: "Chỉ là vên vện một cái nội kinh viên mãn mà thôi, ngay cả hóa cảnh đều chưa tiến vào, nói cái gì thân phận, ngươi cho là có thể căn cước chính là có thân phận sao?"

Tiêu Bưu giật nảy cả mình, tên tiểu tử này hẳn làm sao có thể có thể thấy ta là nội kinh viên mãn?

Lúc này, Lư Xung nói với Lưu Đại Lăng: "Ngươi hay là hỏi một chút cái kia buru tử, hẳn tha cho ngươi một mệnh rốt cuộc là ý gì?"

Lưu Đại Lăng trong lòng cả kinh, liền vội vàng hỏi Tiêu Bưu: "Ngươi nói tha ta một mệnh là cái gì ý tứ, là một điểm đều bất động ta sao?"

Tiêu Bưu như thế tự kiêu người, cũng coi rẻ với lừa dối Lưu Đại Lăng, cười lạnh nói: "Ngươi nghĩ hay lắm! Ta đem ngươi tứ chi, không, đem ngươi năm chi đánh cho tàn phế, khiến ngươi từ đó về sau chỉ có thể nằm ở trên giường kéo dài hơi tàn, như vậy tài năng tiêu cừu hận của ta, bất quá, như vậy cũng coi như tha cho ngươi một mệnh a!"

"Năm chi bị đánh cho tàn phế, nằm ở trên giường kéo dài hơi tàn, sống không bằng chết!" Lưu Đại Lăng nhìn Tiêu Bưu ánh mắt không lại sợ hãi, lấy mà chiêm được là bất khuất, nếu đối phương bất kể thế nào đều không muốn buông tha bản thân, như vậy hãy cùng hấn huyết chiến đến cùng.

Dù sao cũng là từng làm mười mấy năm vác đem từ người, Lưu Đại Lăng trong xương vẫn có chút tinh lực, này một khắc, hấn trong xương tinh lực bắn ra, hấn quyết định, từ bỏ đưa lên biểu muội Phó Nghệ Vi cái kia rom rạ, bắt lấy Lư Xung cái này rom rạ.

Lưu Đại Lăng xông lên Lư Xung nói ra: "20 triệu, còn có ta biểu muội, hy vọng ngài có thể xuất thủ cứu ta một mệnh!"

Lư Xung bắt đầu đi lắc lắc đầu: "Nói với ngươi, ngươi biểu muội cái kia chẳng qua đùa giỡn! Bất quá, kia 20 triệu ngươi nhất định phải cho ta, đến thời điểm đổi ý, kết cục của ngươi so cái kia buru tử nói tới càng thảm hại hơn!"

Lưu Đại Lăng vội vàng nói: "Lư tiên sinh, ngài yên tâm, chỉ cần ngươi có thể giúp ta đưa cái này người đánh bại, ta liền đem 20 triệu chấp tay cho ngài!"

Tiêu Bưu rốt cục không nhịn được, hướng đi Lư Xung: "Tiểu tử, ngươi một cái học sinh cao trung, không cố gắng đọc sách, chạy đến nơi đây làm gì, tranh thủ cắt đi!"

Lư Xung nhàn nhạt liếc Tiêu Bưu một chút: "Này có phải hay không ngươi chiến thư?" Nói đem Đường gia người đưa tới chiến thư ném tới Tiêu Bưu trước mặt.

Tiêu Bưu hí mắt nhìn Lư Xung, nhìn lại một chút trên đất chiến thư, trong nháy mắt rõ ràng: "Hóa ra là ngươi! Ngươi chính là Đường gia nói cái kia Lư Xung!"

"Không sai!" Lư Xung nhìn Tiêu Bưu, biểu hiện không nói ra được mất hứng: "Ta cho rằng Đường gia có thể tìm tới một người tôn sư, không nghĩ tới, liền một cái chỉ là vên vện nội kinh viên mãn, thực sự quá chán rồi! Đánh với ngươi, ta không nhắc lên được kinh, nếu không, ngươi trở lại đem sư phụ ngươi hô qua đến, hẳn cũng có thể tiếp ta mấy chiêu!"

Cái kia từ hôn mê tỉnh lại Lôi Đức Dương nhìn thấy này một màn, thầm nói: "Cái này học sinh cao trung thật ni mã chán sống vì, ngươi em không thấy hẳn đánh ta thời điểm không bố sao, ngươi còn dám khiêu khích hắn!"

Lưu Đại Lăng kinh ngạc không thôi, lần kia tại quán bar phía trước, hẳn liền lĩnh giáo qua Lư Xung ngông cuồng, không nghĩ tới Lư Xung bây giờ lại ngông cuồng như vậy, người ta Tiêu Bưu ngươi cũng chưa chắc có thể đối phó, còn muốn đối phó người ta hóa cảnh tôn sư sư phụ, quả thực là người điên a!

Tiêu Bưu đối hẳn cái kia hóa cảnh tôn sư sư phụ là kính nếu như thần linh, mười năm này, sư phụ hẳn ngang dọc Đông Nam Á hiếm có địch thủ, từng có vô số cao thủ bại vào sư phụ hắn thủ hạ, tại trong vạn quân giết người còn nếu như dễ như trở bàn tay, đã từng ung dung đánh giết một tiểu quốc tổng thống, mà nước họ mấy vạn quân đội không gây thương tổn được hắn sư phụ nửa điểm lông tơ, sư phụ hẳn tại hải ngoại người Hoa trong thế giới có địa vị vô cùng quan trọng, vô số người Hoa xã đoàn đều kính nếu như thần nhân, bây giờ nghe Lư Xung đã vậy còn quá trêu tức địa nói sư phụ hắn, Tiêu Bưu nhất thời giận tím mặt, trong mắt đờ đờ sát khí: "Tiểu tử, ngươi là muốn chết a! Ta sẽ đem ngươi đánh đến cả người phá nát,

Sẽ đem ngươi ném đến thanh thủy trong sông nuôi cá!"

Cái này thời điểm, Lư Xung nắm chén trà trong tay, tiện tay một hất, trong chén trà nước trà hương Tiêu Bưu tung toé lại đây.

Tiêu Bưu tưởng muốn né tránh, đã không kịp, liền đơn giản thân nhiên chịu.

Hắn cho rằng, bất quá là làm một thân thủy thôi.

Cơ mà (có thể) nước trà sắp hất đến trên người trong chớp mắt ấy, hẳn kinh hãi đến biến sắc, hẳn có thể cảm thấy, kia nước trà trung mang khóa cường đại kinh lực, lại như là mấy trăm triệu mạt cao áp súng bắn nước phun ra thủy, vượt qua viên đạn uy lực.

Hắn vội vã né tránh, cũng đã hơi chậm rồi, tránh thoát mặt, trên người áo sơ mi, quần đều bị xạ phá, trên người máu thịt be bét, như là bị loạn thương đảo qua một dạng.

Này một khắc, Lôi Đức Dương các loại (chờ, đám) cái gọi là cao thủ tất cả đều trọn mắt ngoác mồm, tất cả mọi người ánh mắt đều ngưng tụ trên người Tiêu Buru vết thương.

Chẳng qua nước đã đổ ra vậy mà thi có như thế đại lực sát thương, nếu như động thủ thật, thật là khủng bố cỡ nào!

Lôi Đức Dương nhớ tới nguyên lai mình còn chê cười Lư Xung, hiện tại không khỏi cả người run rẩy, mồ hôi đầm đìa, so vừa nãy đối mặt Tiêu Buru sợ hãi nhiều hơn.

Tiêu Buru hại người đều là từng cú đâm thấu thịt, bất quá là so sức mạnh của hắn đại chút, tốc độ nhanh chút, cơ mà (có thể) Lư Xung này tùy ý nước đã đổ ra, vậy mà có thể đem Tiêu Buru thương thành như vậy, này hoàn toàn vượt qua hắn tưởng tượng.

Lôi Đức Dương nhìn chăm chú Tiêu Buru vết thương trên người, thì thảo nói nói, nghe đồn hóa cảnh tôn sư có thể hái hoa lá rừng đều có thể giết người, ta vẫn cho là đó chỉ là truyền thuyết, không nghĩ tới, ngày hôm nay rốt cục nhìn thấy, thực sự là chết cũng không tiếc.

Cái này thời điểm, Lôi Đức Dương nhìn thấy, Tiêu Buru thân hình nhanh quay ngược trở lại, đi ra ngoài chạy như bay.

Hắn không nghĩ tới, vừa nhiều lần áp chế cao thủ chuyện trò vui vẻ ngông cuồng tự đại Tiêu Buru lại bị Lư Xung hất một chén nước liền bị dọa chạy.

Tiêu Buru vừa nãy cảm nhận được کیا nước trà mang khóa cường đại kinh lực đem hắn ngực bụng hai chân đánh đến máu thịt be bét huyết nữa xuyên thủng, hắn liền biết, trước mặt thiếu niên không có khoắc lác, thật sự chỉ có sư phụ hắn tài năng cùng thiếu niên này đánh tới mấy chiêu.

Hắn vạn vạn không nghĩ tới, bản thân về nước chỉ là muốn báo cái cừu trang cái bức, vậy mà gặp phải một cái thể gian hiểm có hóa cảnh tôn sư, so sư phụ hắn tuổi trẻ mấy chục năm tuổi trẻ quá mức hóa cảnh tôn sư!

Tiêu Buru có cái hóa cảnh tôn sư sư phụ, đương nhiên so bất kỳ người đều rõ ràng hóa cảnh tôn sư khủng bố, không chỉ hái hoa lá rừng đều có thể giết người, thậm chí có thể thổ khí giết người, liền nói hắn một cái, chính là một trăm hắn, cũng là chịu chết!

Hắn trong lòng thầm nghĩ, sư phụ ta như vậy thần nhân, cũng là đến sắp tới sáu mươi tuổi mới vào hóa cảnh, thiếu niên này vẫn chưa tới hai mươi tuổi, vậy mà đã tới hóa cảnh, giả như có thời gian, còn đến mức nào, nhất định phải đưa cái này tin tức nói cho sư phụ, khiến sư phụ cần phải cảnh giác!

Hắn tư tưởng, hai chân liên tục, chạy trốn nhanh chóng.

Lưu Đại Lăng nhìn Tiêu Buru bóng lưng sắp biến mất không còn tăm hơi, trong lòng gấp đến độ muốn chết, vạn nhất khiến Tiêu Buru đào tẩu, sau đó lại lạng lẹ địa tìm bản thân trả thù nên làm cái gì bây giờ.

Hắn muốn cho Lư Xung tranh thủ giết Tiêu Buru, lại phát hiện Lư Xung lại vẫn tại châm trà uống.

Lưu Đại Lăng lòng như lửa đốt.

Mà ngay tại hắn sắp lúc tuyệt vọng, Lư Xung ngón tay nhẹ nhàng run lên.

Trong cái mâm một cái hạt dưa trong nháy mắt mà bay.

Tiêu Buru cho rằng bản thân sắp chạy trốn đi ra ngoài, trong lòng âm thầm đắc ý, lần này chạy đi, nhất định phải giết người tông sư này người thân, báo mối thù hôm nay, lại trở về thấy sư phụ.

Hắn trong lòng vừa vạn nghĩ như vậy thời điểm, trên đùi bỗng nhiên bị cái gì đồ vật kích trúng, kịch liệt đau đớn, ngay sau đó, hắn nhìn thấy một cái hạt dưa từ hắn bắp đùi trước nghiêng chọc tới.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 61: Phó Nghệ Vi trái giường chiếu gấp chần?

Vèo vèo vèo, lại có ba viên móng vuốt bay ra ngoài, bản thùng Tiêu Buru cái khác chi tiết.

Ngay sau đó, chén trà bay ra, nện ở Tiêu Buru giữa lưng, Tiêu Buru cảm thấy bản thân phảng phất bị nặng ngàn cân chùy đập trúng một dạng, trực tiếp bay ra mười mấy mét, ngã tại trà lâu phía dưới, không rõ sống chết.

Nhìn thấy này một màn, Lôi Đức Dương sân mục lưu lười: "Hái hoa lá rụng đều có thể giết người, quả nhiên là hóa cảnh tôn sư!"

Hiện tại hắn cũng không dám nữa có chút chê cười, chẳng qua trước đó, hắn nằm mộng cũng muốn không tới, một cái xem ra mười bảy mười tám tuổi còn tại thượng cao trung thẳng nhóc vậy mà là một cái đứng ở võ đạo đỉnh điểm bao quát chúng sinh hóa cảnh tôn sư.

Cư hắn biết, Hoa Hạ thậm chí toàn thế giới kia mấy cái hóa cảnh tôn sư, toàn bộ đều là tại bốn mươi tuổi sau đó mới thăng cấp thành hóa cảnh tôn sư, như Lư Xung như vậy hai mươi tuổi không tới liền trở thành hóa cảnh tôn sư, quả thực là ngàn năm khó gặp khoáng thế kỳ tài, như vậy người, có thể gặp phải, đã là hắn có phúc ba đời.

Lưu Đại Lăng nhìn thấy này một màn, đầu tiên là trợn mắt ngoác mồm, hắn vạn vạn không nghĩ tới, vừa này cuồng bạo ngông cuồng tự đại đường như muốn đem hắn bắt cứ lúc nào nghiền nát làm cho hắn phải dâng ra đại minh tinh biểu muội bảo toàn Tiêu Bưu, lại bị Lư Xung trong nháy mắt đánh đổ, phảng phất lại như đánh chết một con con ruồi muỗi một dạng giản đơn.

Tiếp đó, Lưu Đại Lăng trong lòng mừng như điên, hắn từ dưới đất bò dậy đến, nhanh chân chạy đến Tiêu Bưu trước mặt, đưa tay vỗ một cái Tiêu Bưu mặt, đắc ý nói: "Người cái bưu tử! Khiến ni mã cuồng! Khiến ni mã hung hăng! Còn muốn đem lão tử làm cho sống không bằng chết, lão tử hiện tại đem người làm cho sống không bằng chết!"

Lư Xung phi thường không lọt mắt Lưu Đại Lăng này chủng tiểu nhân đắc chí đáng vẽ, nói thật, nếu không là Tiêu Bưu là Đường gia mời tới đối phó hắn, nếu không là Tiêu Bưu muốn vì khó Phó Nghệ Vi, hắn vẫn đứng là lười làm kẻ như vậy ra tay.

Hắn lạnh nhạt nói: "Tiêu Bưu chẳng qua ngất đi, coi chừng người đem hắn đánh tỉnh rồi!"

Lưu Đại Lăng nhất thời giật mình, vội vã chạy lên lầu, trốn ở Lư Xung bên người, cung kính mà hỏi: "Lư huynh đệ, không, lư tôn sư, ngài làm sao không giết hắn đây?"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Hắn tốt xấu cũng là một cái nội kinh viên mãn cao thủ, mấy viên hạt dưa một chén nước có thể muốn hắn mệnh sao?"

Hắn đi tới Tiêu Bưu trước mặt, tại Tiêu Bưu vùng đan điền đập một cước, sau đó nói: "Ta đã phá hắn khí hải, hắn nội kinh không cách nào sử dụng, do người tùy tiện thu thập rồi!"

Lưu Đại Lăng đầy mặt nịnh nọt nụ cười: "Lư tôn sư ngài thần thông quảng đại, sóng lớn kính phục cực kỳ."

Một cái hơn bốn mươi tuổi trên đường điện thoại di động đối một cái mười tám tuổi học sinh cao trung như vậy nịnh nọt, đối làm cái khác trường hợp, tất cả mọi người đều sẽ cảm thấy buồn cười cực kỳ, nhưng mắt thấy này tất cả đám người không có một người cảm thấy buồn cười, như thế cả thế gian hiếm thấy tuổi trẻ tôn sư, ai cũng sẽ cúi người xuống, uốn mình theo người, nếu có thể có mãnh liệt như vậy tôn sư chỗ dựa, vậy bọn họ còn sợ cái gì đây.

Vừa mới cái kia một mặt cuồng ngạo đức dương quyền quán quán chủ, nhân xưng Lôi Lão Hồ Lôi Đức Dương, hiện tại là một mặt khiêm tốn biểu hiện, lại như một cái học sinh tiểu học hướng một cái giáo sư đại học thỉnh giáo một dạng: "Lư tôn sư, người võ giả này nội kinh cùng võ hiệp trong tiểu thuyết nội lực chung quy bất đồng, là đến từ toàn thân các nơi, mà không phải tụ với đan điền, này phá khí hải, có thể khiến người ta dùng không ra nội kinh sao?"

Chợt nghe lên, khá giống nghi vấn, nhưng Lôi Đức Dương tư thế cùng ngữ khí phi thường khiêm tốn, chính là tại thỉnh giáo.

Lư Xung cười nhạt: "Vừa này kia bốn viên hạt dưa liền đánh xuyên qua thân thể hắn bốn cái cửa ải, khiến hắn nội kinh tứ tán chia lìa, không có thể tụ hợp, liền không phát huy ra uy lực rồi!"

Lôi Đức Dương nghe được sân mục lưu lười, không khỏi thở dài nói: "Tôn sư quả nhiên là tôn sư, thủ đoạn quả nhiên bất phàm!"

Cái này thời điểm, Lư Xung nghĩ tới một chuyện, nói với Lưu Đại Lăng: "Nhắc nhở người một câu, hắn là Đường gia mời tới!"

Lưu Đại Lăng đầu tiên là cả kinh, tiếp đó khẽ cắn răng: "Đường gia tính cái gì, ta là người nhà họ Yên, không điều Đường gia!"

Lư Xung đối Lưu Đại Lăng không có đưa ra thái độ thoả mãn, gật gù, nói ra: "Chuyện bây giờ giải quyết, người đáp ứng ta đây? Cũng nên đổi tiền mặt : thực hiện đi!"

Lưu Đại Lăng lập tức nhớ tới đến, hắn cùng Lư Xung hứa hẹn 20 triệu,

Trước đó, hắn còn có chút thịt đau, nhưng hiện tại, hắn không lại thịt đau, nếu như có thể kết giao đến như vậy một người tuổi còn trẻ hóa cảnh tôn sư, dùng nói là 20 triệu, coi như là đem hắn hơn một ức thân gia tất cả đều lấy ra, hắn đều không do dự.

Hắn từ trên thân Tiêu Bưu có thể thấy, ngay cả Tiêu Bưu như vậy nội kinh viên mãn võ giả liền có thể đánh hạ so hắn nhiều hơn tài sản, huống chi Lư Xung như vậy hóa cảnh tôn sư, nếu như có thể tùy tùng Lư Xung ta hữu, tiền đồ không thể đo lường, đáng tiếc Lư Xung không lọt mắt hắn.

Hắn vội vàng nói: "Lư tôn sư, ngài yên tâm, ngài kia 20 triệu ta xu không ít, sáng sớm ngày mai ta liền chuyển tới trong thẻ của ngài."

Lưu Đại Lăng lo lắng, kia 20 triệu đối Lư Xung mà nói chẳng qua ra tay phí dụng, cũng không thể bác đến Lư Xung hảo cảm, hắn vội vã liếc mắt nhìn ba

mười ba tuổi y nguyên xinh đẹp rung động lòng người ngôi sao biểu muội Phó Nghệ Vi, vội vã nói với Lư Xung: "Đêm nay liền để biểu muội ta theo người đồng thời trở về đi thôi, cho người trải giường chiếu gấp chăn bùng trà rót nước, còn có. . ."

Lư Xung lắc đầu: "Quên đi, vừa nãy chỉ đùa với người, người ta là đại minh tinh, ta nào dám làm phiền nàng đây!"

Vạn vạn không nghĩ tới, Phó Nghệ Vi bỗng dưng đứng lên, từ trong ngăn kéo lấy ra một cái tân cái chén, đi tới Lư Xung trước mặt, lại lần nữa cấp Lư Xung rót một chén trà, nở nụ cười xinh đẹp: "Ta nguyện ý cho ngài bùng trà rót nước."

Lưu Đại Lăng cảm kích nhìn Phó Nghệ Vi một chút, này biểu muội thật thượng nói, không hổ là diễn viên xuất thân.

Lư Xung thở dài: "Phó tỷ tỷ, ta đánh Tiêu Bưu, chủ yếu là ta một cái kẻ thù phải hấn tới đối phó ta, nắm người bắt quá là dễ như ăn cháo, không cần như thế làm oan chính mình."

Phó Nghệ Vi mắt to bên trong tràn ngập lòng cảm kích, gương mặt kiều mị sinh động nói ra: "Đối người tới nói là dễ như ăn cháo, đối ta tới nói, là thiên đại ân tình, ngay tại vừa nãy, người kia hung thần ác sát địa hướng đi ta, ta tin cậy biểu ca cũng đem ta bán đi, ta cảm giác trời cũng sắp sụp hạ xuống, ta lòng như tro nguội hoàn toàn tuyệt vọng, là người đứng cảm đứng ra, đem ta cứu, vào thời khắc ấy, ta cảm giác, người lại như hạ phàm thiên sứ."

Lư Xung không nhịn được cười ha ha lên: "Phó tỷ tỷ, ngài nói tới cũng quá khuếch đại đi!"

"Một chút đều không khuếch đại!" Lưu Đại Lăng ở bên cạnh dày mặt nói nói: "Làm hấn nói muốn cho ta sống không bằng chết thời điểm, ta cũng tuyệt vọng, cảm giác hấn chính là ta trong đời không thể chiến thắng đại ma quỷ, ta liền muốn bị hấn nuốt chửng, là ngài đi ra đem hấn đánh bại, ngài chính là ta trong cuộc sống đại anh hùng đại hào kiệt!"

"Được rồi! Được rồi!" Lư Xung không nhịn được nói ra: "Người nói thêm gì nữa, ta liền muốn nôn ra!"

Lưu Đại Lăng cười khổ nói: "Thật không tiện, gần đây theo ta nữ nhi xem phim hoạt hình xem nhiều!"

Lư Xung không khỏi đối hấn đánh giá cao vài lần, tuy rằng hồn trên đường không mấy cái người tốt, khả năng bởi nữ nhi xem phim hoạt hình, cũng vẫn có thể xem là một cái người cha tốt.

Phó Nghệ Vi xem Lư Xung đối nàng không có cái gì hứng thú đáng vẽ, khổ sở nói ra: "Lư tiên sinh, ngài xem, ta tại Thanh Dương thị vốn là dựa vào ta biểu ca, nhưng hấn vừa nãy đem ta bán đi, ta không còn dám ở tại hấn trong nhà, ngài có thể hay không tạm thời thu nhận giúp đỡ ta mấy ngày, chờ ta liên hệ đến ta trợ lý, nàng tới đón ta, ta liền rời đi."

Lư Xung đối Phó Nghệ Vi hứng thú rồi nguyên nhân rất giản đơn, vừa nhìn nàng từ từ mà lên sùng bái lực, cũng liền so Lưu Đại Lăng các loại (chờ, đám) người bình thường trình độ sâu hơn một ít, nhưng không có đặc biệt cường đại, nói cách khác, nàng ngôi sao thân phận cũng không có cho nàng sùng bái lực bất kỳ giá trị.

Chẳng lẽ nhất định phải cái kia sau khi mới được?

Lư Xung lắc đầu, ta lần thứ nhất nói cái gì cũng không thể cho như vậy một cái nữ nhân!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Cự tuyệt Phó Nghệ Vi

Lư Xung xem Phó Nghệ Vi tội nghiệp đáng vẽ, nhân tiện nói: "Được rồi, người đi theo ta đi!"

Nói, sai bước đi xuống trà lâu.

Phó Nghệ Vi xinh đẹp trên khuôn mặt hiện lên một vệt sắc mặt vui mừng, mắt to xông lên Lưu Đại Lăng đặc ý lườm một cái, xoay người theo Lư Xung phía sau đi đến.

Lưu Đại Lăng trong lòng lại bắt đầu lo sợ bất an, vạn nhất cái kia lư tôn sư là ưa thích thành thực mỹ phụ, cùng Phó Nghệ Vi có một chân, Phó Nghệ Vi thối dưới gối gió, muốn tới trả thù bản thân, thật là như thế nào cho phải?

Hắn không nghĩ tới biện pháp giải quyết, chỉ có thể là khom người nói với Lư Xung: "Lư tôn sư, ngài đi thông thả, xin ngài yên tâm, sáng sớm ngày mai

tiền liền đến món nợ."

Vừa nãy đám kia đầy mặt xem thường Lư Xung hình ý, Thái Quyền, tán đả, quyền anh chờ chút (các loại) lưu phái cao thủ, đồn dập đứng dậy, khom người nhìn theo Lư Xung rồi đi, bọn hần đáng đập cung kính, như là tại hộ tổng một cái đại lãnh đạo rồi đi một dạng.

Yến Chấn Đông tài xế Tiểu Lý, vừa mắt thấy Lư Xung phé bỏ Tiêu Bưu kia một màn, đối Lư Xung càng thêm cung kính, thấy Lư Xung đi tới, hần vội vã mở cửa xe, như nghênh tiếp Yến Chấn Đông một dạng nghênh tiếp Lư Xung.

Lư Xung ngồi ở hàng sau chỗ ngồi, Phó Nghệ Vi cũng ngồi ở bên cạnh hần, hơn nữa thiếp đến mức rất gần.

"Người không cảm thấy nhiệt sao?" Lư Xung hơi không kiên nhẫn.

Phó Nghệ Vi một chút đều không có bị Lư Xung lạnh nhạt đánh bại, cười khanh khách nói: "Ta không cảm thấy nhiệt, vừa nãy còn có chút lạnh, chỉ có dựa vào gần lư tôn sư, ta mới cảm thấy có chút ấm áp. Ôi, ta gọi người lư tôn sư, cảm giác cùng người khoảng cách kéo đến thật xa, không bằng như vậy, người vừa nãy gọi ta Phó tỷ tỷ, ta gọi Lư đệ đệ, thật giống không làm sao êm tai a, nếu không xông lên đệ đệ, thật giống cũng không làm sao êm tai. . ."

Tài xế Tiểu Lý hâm mộ nhìn Lư Xung, Lư tiên sinh thực sự là hảo có mị lực, như vậy đại minh tinh đại mỹ nữ đối hần đã vậy còn quá nhiệt tình, nhưng hần rất nhanh nghĩ rõ ràng, mọi người gặp phải Lư Xung như vậy mãnh nhân, thông thường có hai loại phản ứng, nếu không sợ sệt đến kính sợ tránh xa, mặt khác một loại chính là bội phục đến phục sát đất, hần là như vậy, Phó Nghệ Vi cũng là như vậy, hơn nữa Phó Nghệ Vi còn bị Lư Xung cứu.

Bất quá, mặc dù như thế, Phó Nghệ Vi đối Lư Xung nhiệt tình vẫn có chút kỳ quái, trong này có thể có chút ngay cả Phó Nghệ Vi chính mình đều không làm rõ được đồ vật tại.

Lư Xung thần tình lạnh nhạt nói ra: "Người gọi ta Lư Xung là được."

Nói thật, Lư Xung đối người khác gọi hần tôn sư đại sư gì gì đó, một chút cũng không cảm thấy được là bị cung kính, đối với hần mà nói, bất luận xưng hô hần cái gì, hần kỳ thực cũng không đáng kể, ngược lại danh tự đều là một cái tên gọi thôi, cơ mà (có thể) như Phó Nghệ Vi như vậy liều mạng thấy người sang bắt quàng làm họ, khiến hần dù sao cũng hơi khó chịu.

"Không được, xưng hô như vậy cảm giác cẩn thận phân, " Phó Nghệ Vi liền vội vàng lắc đầu, mặt to như nước trong veo đưa tình mà nhìn Lư Xung, bỗng nhiên bật cười: "Không bằng ta gọi người xưng xưng đi!"

Lư Xung cảm thấy tóc gáy dựng thẳng, vội vã vung vung tay: "Quá ác, đừng như vậy xưng hô ta."

Phó Nghệ Vi nhìn thấy Lư Xung cái kia đáng vẻ, càng cảm thấy thú vị, cười khanh khách nói: "Ta gọi người xưng xưng, cảm giác thật là thân thiết, thật đáng yêu."

Một cái hơn ba mươi tuổi nữ nhân, coi như lại bộ dạng lại đẹp, cùng bản thân trong này trang thiếu nữ, Lư Xung cũng có chút không chịu được, nhất thời sầm mặt lại: "Xin người không muốn theo ta nói chuyện như vậy."

Phó Nghệ Vi cười vui vẻ hơn sư rồng, tiếng cười thật giống chuông bạc: "Xưng xưng, người làm ra vẻ thâm trầm đáng vẻ hảo thú vị a!"

Lư Xung bạch Phó Nghệ Vi một chút: "Người thật sự cho rằng ta không dám ra tay với người?"

Phó Nghệ Vi đen lay lầy mặt to chớp: "Ta cảm thấy người là cái thương hương tiếc ngọc cao thủ!"

Lư Xung bỗng nhiên ra tay rồi, vung chỉ như bay, trên người Phó Nghệ Vi điểm mấy nơi.

Phó Nghệ Vi chợt phát hiện, toàn thân cứng ngắc bất động, miệng không mở ra được, cũng không phát ra được thanh âm.

Nàng nhìn Lư Xung trong ánh mắt có kinh ngạc, càng nhiều là sùng bái cùng mừng rỡ, này trên đời thật sự có thể điểm huyết cao thủ, nếu có thể có cao thủ như vậy đệ đệ bảo hộ bản thân, đó chính mình tới chỗ nào đóng kịch cũng không sợ.

Lư Xung liếc mắt nhìn Phó Nghệ Vi, phát hiện ánh mắt của nàng còn tại động, mặt to như nước trong veo,

Đã từng mê chết vạn ngàn Hoa Hạ nam khán giả mặt to, hiện tại hiện đang nói với hần thoải.

Lư Xung cũng không thể đến cái song long hí châu đem nàng con mắt đâm mù đi, hần chỉ có thể nhắm mắt dưỡng thần.

Tài xế Tiểu Lý từ kính chiếu hậu nhìn thấy từng cảnh tượng ấy, trong lòng không khỏi âm thầm bội phục, Lư tiên sinh quả nhiên không hổ là hóa cảnh tôn sư, thậm chí ngay cả Đất Kỳ câu dẫn đều có thể ngăn cản được, tu vi quả nhiên cao thâm a!

Đến Yến gia, nói liền Lưu Thao, chạy về phía Lư gia.

Lưu Thao ngồi ở ghế cạnh tài xế, quay đầu lại nói chuyện với Lư Xung lúc, chợt thấy Phó Nghệ Vi, nhất thời một mặt kinh hy: "Này. . . Này không phải Đất Kỳ sao?"

Tài xế Tiểu Lý cười nói: "Nàng là diễn Đất Kỳ Phó Nghệ Vi."

Luru Thao một mặt sắc mặt vui mừng: "Trước đây thường thường tại trên ti vi xem, hai ngày trước còn tại cái kia « bà bà tức phụ tiểu cô » thượng từng thấy, ngày hôm nay không nghĩ tới nhìn thấy người sống sờ sờ rồi! Nàng làm sao bắt động, cũng không lên tiếng đây. . . Lẽ nào nàng không phải hoạt?"

Lư Xung đối bản thân tìm hiện tại mười chín tuổi Luru Thao đến làm trợ lý có chút hoài nghi, này hài tử quá ngốc manh đi, một chút khôn khéo kinh đều không có.

Hắn về chỉ như bay, đừng đừng trên người Phó Nghệ Vi điểm mấy lần.

Phó Nghệ Vi cảm thấy trên người có thể nhúc nhích, miệng cũng có thể mở ra, vội vã cầm lấy Lư Xung cánh tay: "Ngài thực sự là võ thuật cao thủ a, nhất đại tôn sư a, nếu không ngài thu ta làm đồ đệ đi, ta rất nhớ cùng ngài học điểm huyệt a!"

Lư Xung nhàn nhạt liếc nàng một chút: "Buông tay, không phải vậy còn điểm người!"

Phó Nghệ Vi vội vã buông tay ra, đen lay láy mắt to cảnh giác nhìn Lư Xung, chỉ lo Lư Xung lại điểm nàng, vừa nãy toàn thân cứng ngắt ngay cả miệng đều cứng ngắt cảm giác thực sự là quá khủng bố.

Luru Thao nhìn thấy Phó Nghệ Vi vừa nãy cầm lấy Lư Xung cánh tay nói chuyện đáng vẻ, có chút ngạc nhiên: "Ngài là Phó Nghệ Vi sao?"

Phó Nghệ Vi này mới xoay mặt nhìn Luru Thao: "Ta đúng vậy, ta là người sống!"

Luru Thao lúc này mới ý thức được bản thân vừa nãy lời nói không thích hợp, vội vã cười bồi nói: "Thật không tiện, ta vừa nãy quá kích động."

"Không sao, " Phó Nghệ Vi cười nói: "Đều là nghe người ta môn giảng này câu nói, vui mừng là, còn không nghe thấy có người nói, đánh chết con kia hồ ly tinh!"

Luru Thao thấy Phó Nghệ Vi nói cười xinh đẹp khôi hài hài hước, đối nàng hảo cảm đột ngột tăng: "Phó tỷ tỷ, ngài làm sao theo ta lâu bản cùng nhau đây?"

Phó Nghệ Vi sáng mắt lên, cười hỏi: "Hắn là người lâu bản?" Nếu Lư Xung không nghĩ như thế nào phản ứng nàng, nàng liền tìm Luru Thao bộ từ.

Luru Thao thấy đại minh tinh đối bản thân bày ra nụ cười, nhất thời thụ sủng nhược kinh, vội vàng nói: "Đúng vậy, ta là hần trợ lý, phụ trách. . ." Nàng đem mình chức trách nói một lần.

Phó Nghệ Vi vừa nghe, đen lay láy mắt to vội vã xoay một cái: "Người quả thực là một người làm hai, ba người hoạt, người lâu bản cần nhiều hơn nữa thành một người giúp người."

Luru Thao được thần tượng tán đồng, gật đầu như đảo toán: "Đúng vậy, đúng vậy!"

Phó Nghệ Vi xoay mặt nói với Lư Xung: "Xung xung, cái này tiểu muội muội còn chưa thành thực, đối vòng giải trí cái gì cũng không hiểu, nếu không, người khiến ta làm người thứ hai trợ lý, thiếp thân trợ lý, ta có thể mang người cấp tốc quen thuộc cái kia vòng tròn!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Không cần!" Cái gì vòng tròn, tương lai trượt băng quyền, vẫn phải là đi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Các nàng đều là mong manh ngắn ngủi

Phó Nghệ Vi từ khi tiến nhập vòng giải trí, liền vẫn là đại mỹ nữ điển phạm, gặp phải nam nhân hầu như đều là ôm loại kia ý đồ bất lương, rất ít gặp phải một cái đôi sắc đẹp của nàng hoàn toàn thờ ơ không động lòng, lâu dần, như vậy nữ nhân đối sắc đẹp của chính mình tràn ngập tự tin, cho rằng dựa vào gương mặt liền có thể giống như Đất Kỳ hưởng hết sung ái.

Mà nàng cũng xem ngắn nam nhân sắc cùng hồn thụ bản thiêu con mắt, phần lớn nam nhân nhìn nàng thời điểm, nàng đã phán đoán ra đối phương là tuýp đàn ông như thế nào, càng ngày càng lòng sinh mất hứng, cũng càng ngày càng khó lấy gặp phải khiến trước mắt nàng sáng ngời nam nhân, ngày hôm nay, bỗng nhiên gặp phải Lư Xung một người như vậy, cảm thấy thế giới quan của bản thân chịu đến đả kích cường liệt, nguyên lai thế giới thượng vẫn còn có nam nhân như vậy.

Lư Xung một chút liền nhìn ra, Phó Nghệ Vi đối bản thân nắm giữ là tò mò mãnh liệt mà thôi, lại như sau đó nàng đối với một ít hàng cảm hiếu kỳ một dạng.

Đời kia nàng mặt sau như vậy, cũng không phải hẳn đối nàng lạnh nhạt nguyên nhân chủ yếu, nguyên nhân chủ yếu là, có khả năng cần phải muốn như vậy tài năng được nàng từ nàng những kia fan nơi đó được sùng bái lực, mà hẳn xưa nay không nghĩ tới cùng một cái lớn hơn mình mười lăm tuổi nữ nhân từng có cái gì, ăn, hẳn đã sớm đem mình tâm lý tuổi tác để qua sau đầu.

Hắn càng là đối Phó Nghệ Vi lạnh nhạt, Phó Nghệ Vi càng là cảm thấy hắn cùng nam nhân khác không giống nhau, liền đối hắn càng là hiếu kỳ, hứng thú càng dày đặc.

Phó Nghệ Vi chưa bao giờ yêu tha thiết qua nàng diễn nghệ sự nghiệp, trước đây năm lần bảy lượt đều muốn từ giới diễn viên phai nhạt ra khỏi, nàng chính mình cuộc sống hôn nhân cũng không có chút rung động nào, đối Phó Nghệ Vi mà nói, trong cuộc sống đã ao tù nước đọng, bỗng nhiên đụng tới Lư Xung cái này không bình thường nhân loại, lại như ngư a lang khô khan thả ngư cuộc đời bên trong bỗng nhiên đụng tới một cái Chức Nữ một dạng, khiến nàng nhất thời cảm thấy, hảo có ý tứ.

Phó Nghệ Vi căn bản không nghĩ tới, này vẫn còn con nít, so với mình tiểu thập năm tuổi, đương nhiên nàng cũng không nghĩ tới nam nữ phương diện sự tình, thuần túy là đối cái này người có hứng thú, cho tới cái gì hứng thú, nàng không tra cứu, loại tâm thái này, khoảng chừng khá giống, một cô gái phát hiện một cái chơi vui món đồ chơi một dạng.

Bị Phó Nghệ Vi chớp mắt to như nước trong veo hung hăng mà nhìn, Lư Xung trong lòng thực sự là cảm giác nói không ra lời, đời kia cái này thời kỳ, hẳn là cỡ nào địa khát khao có mỹ nữ nhìn kỹ hắn, cơ mà (có thể) hiện tại, bị một cái cả thế gian công nhận đại mỹ nữ vẫn nhìn kỹ, cảm giác thật không tốt.

Hắn thẳng thắn lại nhắm mắt dưỡng thần.

Lư Thao đối Phó Nghệ Vi thì tràn ngập hứng thú, hung hăng địa ríu ra ríu rít: "Phó tỷ tỷ, ta thật thích người diễn cái kia tức phụ a, người con mắt thật lớn đẹp quá a, cùng người so ra, mắt của ta thật nhỏ a. . ."

Phó Nghệ Vi bỗng nhiên có chút có thể cảm nhận được Lư Xung cảm thụ, vội vã nói với Lư Thao: "Nhìn, lão bản của các người đều mệt đến ngủ, người không cần nói chuyện, không muốn quấy rối hắn, được không?"

Lư Thao đành phải bé ngoan làm tốt, không lên tiếng nữa.

Phó Nghệ Vi cũng nhắm mắt lại, đầu không chỉ là vô tình hay cố ý, dựa vào đến Lư Xung trên bả vai.

Lư Xung đang nhắm mắt dưỡng thần thời điểm, bỗng nhiên cảm thấy làn gió thơm kéo tới, Phó Nghệ Vi đầu tựa ở bản thân trên bả vai.

Nếu như là Lý Văn Yên, Lư Xung là cầu cũng không được, ước gì Lý Văn Yên dựa vào lâu hơn một chút, nhưng đối với Phó Nghệ Vi, hắn liền cảm thấy bờ vai của chính mình có chút không thoải mái.

Hắn vội vã đem Phó Nghệ Vi đầu đẩy ra.

Cơ mà (có thể) một lát sau, Phó Nghệ Vi đầu lại tựa ở trên bả vai của hắn.

Lư Xung có chút buồn bực, nói ra: "Người có phải hay không lại muốn cho ta điểm người!"

Phó Nghệ Vi nghĩ đến vừa này toàn thân cứng ngắc đáng về, liền không rét mà run, tranh thủ bé ngoan ngồi kỹ.

Ô tô đến nhà thuộc viện dưới lầu.

Lư Xung vừa vặn mở cửa xe, từ trong xe hạ xuống, bỗng nhiên nhìn thấy Lý Văn Yên đeo bọc sách, từ bên ngoài trở về, là dưới tự học buổi tối trở về.

Hắn vội vã đi lên trước, cười nói: "Sớm biết, chúng ta đi trường học tiếp người đi tới."

Lý Văn Yên lắc lắc bím tóc đuôi ngựa, xinh đẹp nói ra: "Cũng không bao xa con đường, ơ, người đêm nay đi làm cái gì đi tới, làm sao không lên tự học buổi tối đâu, ta còn chờ cho người phụ đạo Anh ngữ đây."

"Híc, chính là cùng thân thích đi uống một chút trà,

" Lư Xung không muốn giải thích như vậy nhiều, không muốn để cho Lý Văn Yên lo lắng, càng không muốn khiến nàng ghen, nhân tiện nói: "Đây là ta biểu tỷ Phó Nghệ Vi."

"Người biểu tỷ?" Lý Văn Yên đôi mắt đẹp tròn tròn, khó có thể tin mà nhìn Phó Nghệ Vi: "Người là Thanh Dương người, nàng là Băng Thành người, làm sao khả năng là bà con thân thích, hơn nữa, xưa nay không nghe người đã nói a."

Lư Xung thuận miệng nói ra: "Ta ba ba là người kinh thành, hắn có cái bà con xa biểu tỷ gả tới Băng Thành, này thường xuyên qua lại luận luận, nàng chính là ta biểu tỷ."

Phó Nghệ Vi có thể thấy, Lư Xung đối diện trước cái này thanh lệ như tiên nữ hài có đặc thù hảo cảm, có lẽ là vì không cho cô bé kia ghen gì gì đó, vậy mà bản thân là hấn biểu tỳ.

Nghĩ đến vừa nãy Lư Xung đối bản thân lạnh nhạt, còn có hấn vậy mà điểm bản thân huyết đạo, khiến bản thân cứng ngắc đã lâu, Phó Nghệ Vi trong lòng thì có điểm không thoải mái, hiện tại lại vì tránh hiềm nghi, loạn nhận thân thích, liền trực tiếp nói ra: "Tiểu muội muội, hấn tại lừa ngươi, ta cùng hấn không có thân thích quan hệ, hấn ni cứu ta một mệnh, ta ni không nhà để về, hãy cùng hấn về nhà. Giống như vậy yêu lừa người nam hài, ta khuyên ngươi còn là phải thận trọng!"

Lý Văn Yên không nghĩ tới Lư Xung vậy mà trọn tròn mắt lừa gạt mình, bản thân vừa nãy còn kém điểm tin, nhất thời khí đỏ đỏ, kiều rên một tiếng, xinh đẹp bím tóc đuôi ngựa vung một cái, trực tiếp hướng đi nàng gia căn hộ.

Lư Xung vội vã đuổi tới, cười nói: "Ta không phải cố ý lừa ngươi, ta là lo lắng giải thích không rõ ràng, trái lại chọc giận ngươi tức giận, chọc giận ngươi ghen. . ."

"Ta sẽ ăn nàng một cái lão bà giám sao, ta cần gì phải sao?" Lý Văn Yên ngưng mắt nhìn Lư Xung: "Lại nói, ngươi là ta người nào, ta cần phải ghen sao? Ta ghét nhất người khác gạt ta, lần này chẳng qua một lần cảnh cáo, lần sau ta nếu như phát hiện ngươi gạt ta, chúng ta ngay cả bằng hữu đều không đến làm!" Nói xong mở ra đơn nguyên môn, đi vào.

Lư Xung tổng không tốt đi theo vào, đành phải vỗ vỗ bản thân đầu, hơn 200 năm sống đến cầu trên người sao, vốn là hấn là nhớ tới, nàng ghét nhất bị người lừa dối, tại sao mình còn nói dối lừa nàng đây!

Hướng hồ, liền ăn ngay nói thật, cũng không cái gì a, tuy rằng Phó Nghệ Vi là đại mỹ nữ, cả thế gian công nhận, cơ mà (có thể) cùng Lý Văn Yên so ra, bất luận ngũ quan tính xảo độ, còn là màu da, đều có chênh lệch không nhỏ, bản thân làm sao sẽ cho rằng, Lý Văn Yên sẽ ăn một cái lớn hơn mình mười lăm tuổi lão bà giám đây?

Chẳng lẽ nói, Phó Nghệ Vi ở trên xe kia đón dây dưa, bản thân thật sự cho rằng Phó Nghệ Vi đối bản thân có tình, chớ ngu, biểu từ vô tình con hát vô nghĩa, cũng có thể nói thành con hát vô tình biểu từ vô nghĩa, làm sao có thể cùng nữ minh tinh đàm luận cảm tình đâu, nàng tối khả năng chính là nhất thời mới mẻ thôi, qua này một hồi, cái gì đều không có.

Đối Lư Xung tới nói, mặc kệ cùng Phó Nghệ Vi những kia nữ minh tinh tương lai phát sinh cái gì, đối hấn mà nói, đều là nước sương, đều không lâu dài, duy nhất lâu dài chính là Lý Văn Yên.

Lư Xung lên thang lầu thời điểm, nghĩ thông suốt này tất cả.

Phó Nghệ Vi xem Lư Xung mặt trầm như nước, cho rằng hấn tức rồi, vội vàng xin lỗi nói: "Xin lỗi. . . Xin lỗi. . ."

Lư Xung vung vung tay: "Quên đi, ta vốn là không nên dối gạt nàng."

Vào phòng, Lư Xung nói ra: "Ngươi cùng Lư Thao ngủ một cái phòng, ngủ ngon."

Nói hấn mở ra bản thân phòng ngủ.

Hấn đang muốn đem cửa phòng ngủ nhốt lại, Phó Nghệ Vi nhưng chen vào, cười duyên nói: "Xem ngươi trên giường hảo loạn, ta đến cho ngươi phô trải giường chiếu."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Khai sáng?

Lư Xung tại có chút phương diện phi thường chăm chỉ, tỷ như tu tiên, rút lấy sùng bái lực.

Có chút phương diện hấn phi thường lười biếng, tỷ như chính lý vệ sinh.

Hấn không có một chút xíu bệnh thích sạch sẽ, hơn nữa, hấn cho rằng, những này sự tình không sản xuất sinh giá trị, hấn lười lãng phí thời gian.

Đời kia, Tu Tiên Giới, nếu như hoàn cảnh lười thôi, hấn tay áo run lên, cái gì vật bản thủ đều xua tan.

Hiện tại, tiền lực không ăn thua, nhất định phải tay động thu thập, nhưng hần lười thu thập, kết quả, khỏe mạnh gian phòng, như ở chó.

Nói ở chó cũng không sai, hần hiện tại đúng là độc thân cầu.

Nếu Phó Nghệ Vi đồng ý giúp đỡ, hần cũng không phản đối, đứng dậy đi phòng tắm rửa.

Chờ hần trở về sau đó, nhìn thấy sáng sủa sạch sẽ, trong phòng tất cả mọi thứ đều ngay ngắn rõ ràng, mà Phó Nghệ Vi cùng Luru Thao đồ mờ mờ hời hợt.

Hần bỗng nhiên có chút thay đổi sắc mặt, có vẻ như trong cuộc sống có một nữ nhân vẫn là tương đối không sai.

Luru Thao xem Lur Xung ăn mặc quần đùi để trần trên người, ôm đầu khuôn mặt nhỏ mặc cỡ đồ chót, vội vã chạy về nàng gian phòng.

Phó Nghệ Vi mắt to như nước trong veo ngậm lấy ý cười, thẳng tắp mà nhìn Lur Xung trên người, thờ dài nói: "Vóc người của ngươi quá hoàn mỹ, này cơ ngực, này cơ bụng, này bắp thịt đường nét quá đẹp đẽ, ta có thể. . . Có thể sờ sờ sao?"

Nàng cảm thấy, bản thân thân là nữ nhân bản năng tựa hồ bị Lur Xung tỉnh lại, trước đó, nàng căn bản không đi quan tâm nam nhân tướng mạo cùng vóc người.

Lur Xung trừng nàng một chút: "Không có thể!"

Phó Nghệ Vi vội vã thu về tay: "Làm sao đối người ta như vậy hung đâu, người ta tốt xấu cũng giúp ngươi chỉnh lý gian phòng."

Lur Xung lạnh nhạt nói: "Ta muốn ngủ, ngươi đi ra ngoài!"

Phó Nghệ Vi mắt to nổi lên hơi nước, điềm đạm đáng yêu: "Vừa mới cái kia người đem ta dọa sợ, ta sợ ta vừa nhắm mắt liền làm ác mộng, ta có thể hay không ngủ ở bên cạnh ngươi, như vậy ta thì có cảm giác an toàn, buổi tối thì sẽ không làm ác mộng!"

Cái gì nát có, Lur Xung không thèm để ý nàng, dùng tay nhẹ nhàng đẩy một cái: "Đi ra ngoài!"

Phó Nghệ Vi cảm thấy một luồng mềm mại lực lượng vọt tới, nàng cả người nằm ngang bay ra ba, bốn mét, từ Lur Xung phòng ngủ trôi ngang đến phòng khách phía trên ghế sa lon.

Cái này thời điểm, bỗng nhiên có người lớn tiếng rít gào: "Hô ly tính! Đát Kỷ! Ta không phải nằm mơ đi! Thiên đâu, quá khủng bố rồi! Nhi tử! Nhi tử! Ngươi mau ra đây! Bảo hộ ta! Có hô ly tính!"

Lur Xung mở cửa, nhìn thấy mụ mụ Chương Trạch Hoa đứng ở nàng cửa phòng ngủ, một mặt kinh ngạc mà nhìn Phó Nghệ Vi.

Hần trong nháy mắt rõ ràng, bản thân vừa nãy nằm ngang đẩy Phó Nghệ Vi một cái, Phó Nghệ Vi như bay một dạng bay tới phòng khách, mụ mụ nguyên lai cũng không biết Phó Nghệ Vi đi tới trong nhà, nàng vừa nãy vừa mở môn, liền nhìn Phó Nghệ Vi nằm ngang tung bay, thật sự sợ rồi!

Lur Xung không nhịn được cười: "Mẹ, nàng không phải hồ ly tính, nàng là đóng vai Đát Kỷ Phó Nghệ Vi."

Chương Trạch Hoa kinh hồn hơi định: "Kia nàng vừa nãy làm sao có thể bay đây?"

Lur Xung cười nói: "Ta đẩy nàng một cái, nàng liền bay lên. Lại như vậy."

Hần lại dùng tay nhẹ nhàng đẩy một cái Phó Nghệ Vi.

Phó Nghệ Vi lại bị một luồng mềm mại lực đạo bao bọc, bay ngang bốn, năm mét, tung bay đến nàng cùng Luru Thao gian phòng trên giường.

Chương Trạch Hoa này mới hiểu ra, không lại kinh hoảng, chẳng qua kinh ngạc hỏi: "Nàng một Đại minh tinh, làm sao tới nhà chúng ta?"

Lur Xung đơn giản đem Bạch Vân Sơn trên đỉnh phát sinh sự tình nói một lần.

Chương Trạch Hoa không khỏi đối Phó Nghệ Vi sản sinh đồng tình: "Bị bản thân thân biểu ca bán đi, thật là thảm, ngươi thu nhận giúp đỡ nàng cũng là đúng, cơ mà (có thể) ngươi vừa nãy vì cái gì đẩy nàng?"

Lur Xung vừa nãy nói dối lừa Lý Văn Yên, trêu đến Lý Văn Yên tức giận, làm cho hần hiện tại rất không tương nói dối, càng không muốn đối mụ mụ nói dối, liền trực tiếp nói ra: "Nàng nói nàng sợ sệt buổi tối làm ác mộng, nói muốn ngủ ở bên cạnh ta, tài năng ngủ đến, ta liền đem nàng đẩy ra rồi!"

Chương Trạch Hoa nghe Lur Xung vừa nói như thế, nhất thời giận không nhịn nổi: "Ta lên đại học thời điểm liền xem qua nàng điện ảnh (Phó Nghệ Vi mười bốn tuổi liền xuất đạo), nàng cũng bao lớn người, tại trên TV câu dẫn nam nhân cũng coi như, bây giờ lại câu dẫn ta nhi tử!"

Bất kỳ mẫu thân biết một cái cùng tuổi nữ nhân câu dẫn mình nhi tử,

Đều có Chương Trạch Hoa một dạng sự phản nộ.

Nàng đi thẳng tới cửa phòng ngủ, lạnh lùng nhìn Phó Nghệ Vi: "Ta là mẫu thân của Lư Xung, ta nhi tử cứu ngươi, ngươi không nghĩ tới báo ân, còn muốn câu dẫn hần, ngươi là diễn hồ ly tinh diễn nghiệm? Ngay cả bé trai đều không buông tha?"

Lư Xung không nghĩ tới mụ mụ phản ứng vậy mà như vậy kịch liệt, oi, sớm biết không nói cho nàng, hiện tại huyên não quá lúng túng.

Phó Nghệ Vi cảm thấy có chút thác loạn cảm, phảng phất lại trở về trước đập « bà bà tức phụ tiểu cô » trường quay phim, bà bà tại huấn nàng, lão công kẹ ở giữa làm khó dễ.

Đương nhiên, loại kia thác loạn cảm chớp mắt là qua, sau đó nàng bị Chương Trạch Hoa lời nói cấp làm tức giận: "Ta lời kia là đang câu dẫn hần sao, ta nghĩ tìm kiếm một điểm cảm giác an toàn, có sai sao? Hơn nữa ngươi nhi tử đã lớn rồi, hần có thể nói yêu đương, thậm chí có thể cùng nữ nhân cái kia cái gì, ngươi lẽ nào đều muốn ngăn cản sao? Ngươi này tình mẹ cũng không tránh khỏi có chút quá bá đạo đi!"

"Hần cùng cùng tuổi nữ hài như thế nào, ta đều không phản đối, " Chương Trạch Hoa hằm hằm nhìn Phó Nghệ Vi: "Ngươi thế nhưng là so hần đại mười, hai mươi tuổi, hần cũng gọi di của ngươi, ngươi không ngại quấy rầy hần sao?"

Phó Nghệ Vi bị kích thích đến: "Ta ba mươi ba, cũng liền so hần đại mười lăm tuổi, xem ra cũng liền lớn hơn mười tuổi, tối đa cũng liền tỷ đệ yêu mến, làm sao liền thật không tiện? Hiện tại nước ngoài rất lưu hành tỷ đệ yêu mến."

Chương Trạch Hoa bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên bình tĩnh lại, cân nhắc mà nhìn Phó Nghệ Vi, cười nhạt: "Ngược lại ngươi là đại minh tinh, cũng coi như đại mỹ nữ, ta nhi tử cùng ngươi, hần cũng không tính chịu thiệt, có chút bộ lạc phong tục, nam nữ thành niên lúc, cũng phải có một vị phụ nhân dạy hần nam nữ việc, giúp hần khai sáng, có ngươi như vậy một cái nữ nhân giúp hần khai sáng, cũng là hảo, được rồi, ta không quấy rầy các ngươi nghỉ ngơi, ngươi đi khai sáng hần đi!"

Chương Trạch Hoa là như vậy nghĩ tới, ngược lại Phó Nghệ Vi đại Lư Xung như vậy nhiều tuổi, Phó Nghệ Vi cũng không tiện khiến nhi tử cùng nàng kết hôn, Lư Xung cùng nàng chính là chơi một chút, nếu là chơi một chút, đối phương là đại mỹ nữ đại minh tinh, nhi tử cũng không chịu thiệt, vậy thì thắng thân mặc kệ, hơn nữa Phó Nghệ Vi bị Lư Xung cái kia sau đó, ngay tại nàng trước mặt thấp nhất bối, tự động thấp một đoạn, nghĩ đến một đại mỹ nữ đại minh tinh là bản thân con dâu một trong, trong lòng vẫn có chút tiểu kiêu ngạo.

Nói xong, Chương Trạch Hoa trực tiếp trở về phòng nghỉ ngơi đi tới.

Lư Xung hoàn toàn sùng sốt, mụ mụ này thái độ chuyển biến đến cũng quá nhanh đi.

Phó Nghệ Vi cũng sùng sốt, nàng đã làm tốt cùng Chương Trạch Hoa đại ôn ào một chiếc sau đó đi tìm khách sạn ở lại ý nghĩ, hiện tại Chương Trạch Hoa chợt thay đổi thái độ, khiến nàng có chút tho không kịp đề phòng.

Hai người lẫn nhau nhìn đối phương một chút, bầu không khí nhất thời trở nên phi thường vi diệu.

Phó Nghệ Vi dù sao cũng là từ Băng Thành đi ra, lẩm lẩm liệt liệt quen rồi, đối Lư Xung dương như róng mảy, cười duyên nói: "Ngươi mụ mụ khiến ta cho ngươi khai sáng, vậy ta liền tối hôm nay liền cho ngươi khai sáng, ngươi muốn nghe ngươi mụ mụ lời nói, không có thể sẽ đem ta đẩy ra rồi!"

Lư Xung cười khổ nói: "Ngươi biết là cái gì khai sáng sao?"

Phó Nghệ Vi đôi mắt đẹp đảo mắt, quấy rầy nở nụ cười: "Ngươi nói xem?"

Nói liền muốn lôi kéo Lư Xung tay, về hần phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Đến thi đại học thời điểm

Lư Xung không chút biến sắc nói ra: "Ngươi hay là đi tắm đi!"

Phó Nghệ Vi liền cười hi hi đi tắm rửa.

Không biết vì cái gì, khiêu khích cái này tiểu chính thái, khiến nàng cảm thấy cuộc sống tẻ nhạt nhiều một điểm lạc thú.

Khi nàng tắm rửa thời điểm, quay về trong phòng rửa tay tắm gương, nhìn mình y nguyên đẹp đẽ nhưng dĩ nhiên có năm tháng vết tích khuôn mặt cùng thân hình, nàng bỗng nhiên nghĩ đến quyền bên trong một cái tỷ muội nói, tìm cái tiểu bạn trai sẽ làm nữ nhân càng thoải mái càng có thể tri hoãn già yếu, Lão Ngưu sở dĩ ăn nộn thảo là bởi vì nộn thảo tương đối có dinh dưỡng, đối thân thể tốt.

Nàng vừa nghĩ như thế, cảm thấy kia viên vắng lặng đã lâu tâm, bắt đầu râm râm địa nhảy lên.

Nàng bắt đầu hồi tưởng, cùng Lư Xung nhận thức mỗi cái trong nháy mắt, không thể không thừa nhận, Lư Xung mặc kệ là từ hình tượng, còn là chạy theo làm cử chỉ thượng đều soái bạo, so diện ảnh thượng lý luyện kiệt thiết kế những kia động tác còn muốn soái.

Cái này thời điểm, trong lòng nàng bỗng nhiên có chút tự ti mặc cảm, bản thân xứng với như vậy hoàn mỹ nam nhân sao?

Sau đó, nàng nghĩ lại vừa nghĩ, quán xứng hay không xứng đâu, ngược lại lão nương ưa thích là được.

Nàng tắm xong, trùm khăn tắm, đi tới Lư Xung cửa phòng ngủ, chợt phát hiện, môn vậy mà đóng lên.

Nàng đẩy một thoáng, không đẩy ngã, nắm lấy tay vặn một thoáng, không nhú động, tiểu tử vậy mà từ bên trong khóa trái lên.

Nàng thấp giọng kêu lên: "Người mù mù không phải khiến ta cho người khai sáng sao? Mở cửa nhanh!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Không cần!"

Một cái hơn 200 năm linh hồn, cái gì sự tình chưa từng thấy? Có lẽ chân chính phát sinh vài việc gì đó tình, hẳn còn có thể dạy cái này nữ nhân rất yêu kiều thế đâu, hẳn hiện tại mặc dù là cái bình thường đến bạo nam nhân, nhưng cũng không muốn đem mình tại đời này lần thứ nhất cấp Phó Nghệ Vi, hiện tại hẳn chỉ muốn cấp Lý Văn Yên.

"Thương tự tôn rồi!" Phó Nghệ Vi thực sự bế tắc, không thể làm gì khác hơn là cùng Lưu Thao hợp ở cùng một chỗ.

Buổi tối hôm đó, Phó Nghệ Vi lăn lộn khó ngủ, bình sinh lần thứ nhất cảm thấy bản thân mị lực mất hết, bị người vẫn ghét bỏ đến ghét bỏ đi.

Nàng bắt đầu hoài nghi, tự mình có phải hay không thật sự không được.

Đối kính từ chiếu, xác thực, cùng mười năm trước đóng phim bản « Hồng Lâu Mộng » Tiết Bảo Thoa lúc so ra, quả thật có chút lão, không có như vậy thủy linh, cùng hôm qua cái tiểu cô nương kia đứng chung một chỗ, quả thật có chút không bằng.

Nhưng Phó Nghệ Vi không có nản lòng, sống ba mươi ba tuổi, gần nửa đời, lần thứ nhất gặp phải Lư Xung như vậy mới mẻ nam nhân, nàng là sẽ không dễ dàng từ bỏ.

Ngày thứ hai, Lư Xung rất sớm trên đất học đi tới.

Lưu Thao tự nhiên cùng hắn cùng đi học, đánh răng lúc rửa mặt, nói với hắn: "Cái kia Phó tỷ tỷ tối hôm qua một đêm không ngủ, vừa mới ngủ. Lão bản, người mị lực quá lớn, ngay cả Phó tỷ tỷ như vậy đại minh tinh đều mê luyện người a."

Lư Xung không có để ý đến nàng.

Kiểm lấy súng bái lực, nhất định phải chịu đựng đau một chút khổ, kia chính là mị lực quá lớn, fan quá điên cuồng.

Đời kia, không chỉ là nữ nhân bình thường điên cuồng mê luyện hắn, to nhỏ nữ sao cũng đều điên cuồng mê luyện, thậm chí ngay cả rất nhiều nam sao đều mê luyện hắn, thực sự đem hắn làm cho trong lòng sản sinh bóng tối, cho nên, đời này, hắn nhất định phải. . . Hắn vẫn đứng là không nghĩ ra được hạn chế mị lực thích hợp biện pháp, ngoại trừ dùng tiên lực thay đổi dung mạo.

Có thể dùng tiên lực thay đổi dung mạo, quá mức phiền phức, mỗi ngày đều phải biến đổi đến biến đổi, lấy hắn có chút lười nhác tính cách, mới không tưởng mỗi ngày đều như vậy.

Ồi, không nghĩ nhiều, xe tới trước núi tắt có đường.

Ra căn hộ đại môn, vừa vặn đụng tới Lý Văn Yên.

Lư Xung cho rằng Lý Văn Yên sẽ đối hắn lạnh như băng, nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Lý Văn Yên xem hắn thần thái sáng láng đáng vẻ, phi thường hài lòng, vậy mà xông lên hắn bốn cọt nở nụ cười: "Vậy mà không bị cái kia hồ ly tinh cuốn lấy, định lực có thể a!"

Nếu Lý Văn Yên như vậy nói, Lư Xung liền thuận thế nói ra: "Ta cũng chính là đời người không định lực, đối với những khác nữ nhân siêu có định lực!"

Lý Văn Yên long lanh mắt to liếc hắn một thoáng: "Có đúng không, hôm nào thử một chút!"

"A!" Lư Xung có chút bối rối, cô nàng này muốn làm gì.

Lý Văn Yên xem Lư Xung có chút mộng quyền đến đáng vẻ, không nhịn được cười khanh khách lên: "Đậu người, đùa giỡn!"

Lư Xung này mới hồi tưởng lại, Lý Văn Yên chân thực tính cách là tương đối phức tạp, đối với người ngoài xem ra lạnh như băng, kỳ thực ngầm, tại cùng với nàng người còn tốt hơn trước mặt, nàng phi thường yêu thích đạu người khác.

Cơ mà (có thể) vấn đề là, trừ hấn ra, cùng Lý Văn Yên muốn hảo, đều là nữ sinh, toàn trường nam sinh chân tuyến thập đại hoa khôi học đường, cái khác chín cái bên trong, có sáu cái đều cùng với nàng phi thường hảo, hảo tới trình độ nào, đồng thời dất tay đi dạo phố, đồng thời dất tay đi vệ sinh, cùng ăn một bát com, cùng uống một chén thủy.

Bởi Lý Văn Yên sẽ Taekwondo lại sẽ Vịnh Xuân Quyền, thường thường giúp những nữ sinh kia ra mặt, bị các nàng nâng đến cao cao, cũng là Lư Xung gần đây biểu hiện quá mức chói mắt, không phải vậy những nữ sinh kia tuyệt đối phản đối nàng cùng Lư Xung có chút lui tới.

Lư Xung có lúc đang nghĩ, có thể hay không Lý Văn Yên như hậu thế cái kia quách bích đình một dạng, là chân chính ý nghĩa thượng thiên tiên công, không phải vậy vì cái gì đòi kia, hấn cùng nàng tách ra sau, nhìn thấy tạp chí thượng, nàng đều là một thân trung tính ăn mặc, hơn nữa, bên người nàng tùy tùng tất cả đều là mỹ nữ?

Mà trên thực tế, đòi kia, bọn hấn đồng bệnh tương liên tương cứu trong lúc hoạn nạn thời điểm, cũng là tương kính như tân, cũng không có phát sinh cái gì, trong ký ức, hấn có yêu cầu qua, nhưng nàng cự tuyệt.

Nhưng vì cái gì nàng lại sẽ như vậy chú ý Lư Thao tồn tại đây? Có chút ghen ý vị đây?

Lư Xung tuy rằng sống hơn 200 năm, cơ mà (có thể) đối mặt nữ sinh này chủng vật chủng, hấn chỉ có thể nói, bản thân hai trăm năm sống đến cầu trên người, nữ sinh tâm tư người đừng đoán, đoán đến đoán đi vậy đoán không hiểu, trừ khi, hấn tu hành đến bẩm sinh giai đoạn, có tha tâm thông thần thông.

Này sáng sớm thượng, cùng thường ngày, Lư Xung còn là thỉnh Lý Văn Yên ăn điểm tâm, điểm một đồng lớn đồ vật, hai cái Đại Vị Vương ở tại hấn thực khách kinh ngạc trong ánh mắt, đem một đồng lớn đồ vật quét đi sạch sành sanh.

Lư Xung, Lý Văn Yên cùng Lư Thao, song song hướng đi trường học, tắm rửa tại ánh nắng sáng sớm trung, nhìn Lý Văn Yên hoàn mỹ nghiêng nhan, Lư Xung tự đáy lòng cảm thấy, thanh xuân thật tốt.

Đến trường học, Lư Xung đem phần lớn thời gian tất cả đều tiêu vào hai cái sự tình thượng, nếu không cấp Lý Văn Yên phụ đạo toán học, nếu không khiến Lý Văn Yên cấp hấn phụ đạo Anh ngữ.

Hai người sau đó cảm thấy trước sau vị có hơi phiền toái, liền thẳng thắn đổi chỗ ngồi, Lý Văn Yên ngồi cùng bàn cùng Lư Thao ngồi cùng bàn, Lư Thao ngoại trừ mặt thiết chú ý ghi nhớ Lư Xung kim câu ở ngoài, thời gian còn lại chính là sau lưng tụng bài khoá, huấn luyện năng lực.

Trong lúc này, Lư Đại Lăng hứa hẹn 20 triệu tới số.

Phó Nghệ Vi cấp Lư Xung gọi điện thoại tới, u oán địa nói: "Ta trợ lý đến rồi, ta phải về Bắc Bình, bất quá, xung xung, ta sẽ không từ bỏ, ta biết người muốn thi hoa thanh, ta tại Bắc Bình chờ người!"

Mỗi ngày buổi tối, Lư Xung đều sẽ đi gia phụ cận cái kia quán bar hát, cái kia quán bar khách bên trong càng ngày càng nhiều, cho tới cuối cùng trở thành Giang Bắc to lớn nhất quán bar.

Hấn viết mười thủ ca, lẫn qua lộn lại xướng một cái nguyệt.

Mỗi ngày buổi tối tụ tập sùng bái lực, tụ tập lên, tích thiếu thành đa, rốt cục có một ngày, khiến hấn mở ra Trúc Cơ kỳ bình cảnh, tiến nhập Thông Huyền kỳ, vừa vào thông huyền, thần thông từ sinh.

Thời gian tựa nước chảy, tại không có chút rung động nào trung, nhanh chóng trốn.

Rất nhanh, liền đến thi đại học.

Ai cũng chưa từng ngờ tới, hấn được cái thứ nhất thần thông, vậy mà dùng tại loại kia công dụng thượng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Dối mắt nhìn dối trá

Mỗi năm một lần thi đại học cuộc thi kéo lên màn mở đầu, Lư Xung bị phân đến đề 44 trường thi số 44, địa điểm là tại Thanh Dương thị bốn cao.

Lư Xung lĩnh đến chuẩn khảo chứng thời điểm, cảm thấy nồng đậm ác ý, ni mã, là ai tại nguyên rủa lão tử, vẫn là ở đùa bỡn thủ đoạn cố ý như thế làm?

Năm 1997 ngày mùng 7 tháng 7 sáng sớm 8 điểm, mặt trời chói chang cao chiếu, đại địa nung, hết thấy các thí sinh sắp xếp đội ngũ chỉnh tề, đứng ở trên thao trường, lẳng lặng chờ nào đó lãnh đạo đến đây phát biểu đầy nhiệt tình nói chuyện, tuy rằng đến muộn rất lâu, nhưng lãnh đạo nói chuyện tràn ngập cổ vũ: Năm nay thi đại học trúng tuyển nhân số đem đột phá 100 vạn.

Làm các thí sinh sắp sửa tại mặt trời phía dưới té xỉu lúc, nói chuyện kết thúc.

Lư Xung đi vào trường thi, ngồi ở chỗ ngồi, ngắm nhìn bốn phía, không nhìn thấy một cái khuôn mặt quen thuộc, dù sao cũng là toàn thành phố vài cái cao trung liên hiệp cuộc thi, không được chia không quen biết đồng học rất bình thường, Lư Xung không có suy nghĩ nhiều.

Cuộc thi lần này, phân ba ngày tiến hành.

Đầu một ngày, buổi sáng nhận xét văn.

Mở thi tiếng chuông chói tai nghĩ đến mấy lần, ngữ văn bài thi chậm chạp không có đưa tới, mãi cho đến 9 điểm 20 phân.

Tại chậm 20 phút sau, bài thi rốt cục đưa đến phòng học.

Lư Xung vốn là cho rằng này là các thầy giáo một cái nào đó phân đoạn sơ hồ, sau đó mới biết, vậy mà là một cái nào đó vương bát đản vì trả thù hấn, vậy mà cầm toàn bộ trường thi người coi như chôn cùng, thực sự là lòng dạ đáng chém!

Trong Tu Tiên giới chỉ có duy nhất ngôn ngữ, Hán ngữ, hơn nữa vì tu tiên hiệu suất, tận lực đơn giản hoá, cho nên mọi người văn ngôn văn, quốc ngữ trình độ đều rất sâu, Lư Xung ở bên trong y nguyên xem như là người tài ba.

Nhưng Lư Xung vẫn không có thả lỏng, bởi vì mọi người đều biết, quốc ngữ trình độ cùng cuộc thi năng lực là hai việc khác nhau, bởi vì đề mục thường thường ra rất hồ cha.

Đối với loại kia không cần phát tán lý giải chỉ cần học bằng cách nhớ có tuyệt đối duy nhất chính xác đáp án đề mục, Lư Xung hoàn toàn một chút văn đề đều không có, cơ mà (có thể) gặp phải hồ cha xem lý giải, hấn liền bối rối.

Xem lý giải tuyệt đối là ngữ văn cuộc thi gài bẫy nhất cha đề, không có một trong.

Hần Hàn « câu y » bị thiết trí thành trung học ngữ văn đề, nhưng mà, 8 nói đề, hấn chỉ làm đúng rồi 3 nói. danh tác gia Vương Mông văn xuôi bị coi như xem tài liệu, biên ra N cái vấn đề, hấn nhưng một cái đều đáp không lên.

Hiện hành chế độ giáo dục bất biến, tương tự vua hồ đề mục còn sẽ không ngừng xuất hiện.

Đối với này chúng hồ cha đề mục, Lư Xung là khó giải, mặt khác một cái khó giải đề mục là viết văn.

Một năm này thi đại học viết văn đề thi là: Xem phía dưới ba cái tài liệu, hoàn thành hai đạo viết văn đề.

Tài liệu 1, tiểu tân bối hai chân bại liệt tiểu mục đến một kilomet ngoại trường học đi học, từ tiểu học lớp năm đến hiện tại cao trung năm nhất, một bối chính là sáu năm, hơn một ngàn ngày.

Tài liệu 2, nào đó tạp chí xã làm điều tra: "Người đối đồng học tối tán thưởng phẩm chất là cái gì?" Điều tra kết quả, xếp ở vị trí thứ nhất là "Lấy giúp người làm niềm vui".

Tài liệu 3, nào đó đơn vị tại một ít thanh thiếu niên trung làm không ký danh hỏi quyền điều tra: "Nếu như người gặp phải người khác đụng với chuyện phiền toái lúc sẽ đối xử như thế nào với?" Sẽ trả lời "Lặng lẽ đi ra" người không ít. ,

Đề mục một, dựa vào "Tài liệu 1", miêu tả bối đồng học đi học tình cảnh.

Chú ý: (1) lĩnh hội nhân vật tư tưởng phẩm chất cùng "Tài liệu 1" cung cấp điều kiện, thiết tưởng tiểu tân bối đồng học đi học tình cảnh, tương tượng muốn hợp lý. (2) trọng điểm tả tiểu tân, lấy cái gì nhân xưng đều có thể. (3) trọng điểm đang hành động miêu tả, cũng cơ mà (có thể) thích hợp vận dụng cái khác phương thức biểu đạt. (4) 200 tự tả hữu.

Hai, dựa vào "Tài liệu 2" cùng "Tài liệu 3", tự do góc độ, từ nghĩ đề mục, liên hệ thực tế, tả một phần nghị luận văn. [chú ý]: (1) đem "Tài liệu 2" cùng "Tài liệu 3" kết hợp lên suy nghĩ, có hay không kết hợp "Tài liệu 1", tự do quyết định. (2) không dưới 600 tự.

Lư Xung tại Tu Tiên Giới đợi hai trăm năm, Tu Tiên Giới là cái cái gì địa phương, mọi người càng thêm vì tư lợi, càng thêm lạnh nhạt, lẫn nhau ở giữa đều là lợi ích nhu cầu, căn bản không có tình cảm hai chữ có thể nói, cái gì lấy giúp người làm niềm vui, hoàn toàn là chuyện cười,

Này cũng là vì cái gì Lư Xung trái lại càng không quên được Địa Cầu thượng sự tình, bởi vì Địa Cầu thượng đám người trái lại càng có cảm tình một ít, hai trăm năm không biết "Lấy giúp người làm niềm vui" là vật gì, hấn thoáng cái bối rối, không biết nên viết như thế nào.

Hiện tại cơ mà (có thể) nên làm gì, này viết văn cùng với phía trước xem lý giải cơ mà (có thể) đều là cao phân, nếu như đều không, này ngữ văn một môn cũng đã nhất định bản thân khả năng thượng không dứt hoa thanh, thượng không dứt hoa thanh liền không cách nào cùng Lý Văn Yên sớm chiều ở chung, vậy cũng sao được đây?

Lư Xung quyết định bắt đầu dùng bản thân tiến nhập Thông Huyền kỳ cái thứ nhất thần thông.

Hắn con mắt nhìn phía trước, ánh mắt trở nên càng sắc bén, phảng phất như là mắt ưng, nhưng hắn xem không phải phụ cận đồng học, mà là phía trước mấy hàng thí sinh.

Phần lớn thí sinh đều làm rất bình thường, chỉ có nghiêng nghiêng bảy, tám mét ngoại một cái thân hình gầy gò nữ sinh, kiểu chữ xinh đẹp, bất luận là xem lý giải còn là viết văn đều tả đến phi thường đúng quy đúng củ, Lư Xung biết, chỉ có này chủng đúng quy đúng củ tương tự Bát Cổ văn viết văn, tài năng không hề nguy hiểm địa được hơi cao cao phân.

Cho nên, hắn xem lý giải tất cả đều dựa theo cái kia nữ sinh đáp án, viết văn cũng dựa theo cái kia nữ sinh phông tả.

Giám thị lão sư thoáng cái chú ý đến Lư Xung, bởi vì toàn trường chỉ có Lư Xung tại ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Cơ mà (có thể) giám thị lão sư theo Lư Xung ánh mắt góc độ nhìn sang, hắn không phải tại xem phía trước một loạt thí sinh bài thi, mà thật giống cách tám dãy bàn xem một người nữ sinh.

Như vậy xa có thể thấy cái gì, giám thị lão sư chỉ làm Lư Xung chờ ra, căn bản không có đề trong lòng.

Cách tám dãy bàn, Lư Xung vì cái gì có thể nhìn ra rõ ràng, bởi vì hắn cái này thần thông, tên là đổi mắt nhìn, có thể vượt qua bình thường thị lực phạm vi bên ngoài nhìn thấy xa xôi sự vật hiện tượng đặc thù, lại xưng Thiên Lý Nhãn.

Đổi mắt nhìn còn có một cái đặc điểm, không nhìn khoảng cách xa gần, theo hắn, mười mét, trăm mét, ngàn mét ngoại đồ vật cũng giống như là ở trước mắt mười mấy centimet một dạng rõ ràng.

Lấy Lư Xung hiện tại linh lực, cũng chỉ có thể đạt đến đem 10 mét phạm vi nội nhỏ bé đồ vật nhìn ra phi thường rõ ràng, như ở trước mắt một dạng.

Kia nữ sinh khoảng cách hắn không tới 10 mét, thêm vào cái kia nữ sinh tại hắn mặt bên, thân thể lại rất tinh tế, cho nên hắn có thể nhìn rõ ràng bài thi thượng tả là cái gì.

Liên quan với viết văn, Lư Xung tự nhiên không có thể viết đến giống nhau như đúc, liền cải biến một ít từ ngữ cùng câu nói, nhưng cơ bản tinh thần cùng cái kia nữ sinh một dạng, như vậy chỉ ít có thể bảo đảm được bảy phần mười viết văn phân.

Đã như thế, ngữ văn điểm thi có thể bảo đảm tại 130 phân tả hữu.

Làm hắn viết xong cuối cùng một chữ, còn chưa khỏe hảo kiểm tra một thoáng, tiếng chuông liền vang lên đến rồi.

Cái khác thí sinh đều luống cuống tay chân lên, cũng không biết là cái nào giám thị lão sư sơ hở, vậy mà muộn đem ra hai mươi phút bài thi, nộp bài thi thời gian nhưng cùng cái khác trường thi một dạng, cuộc thi thời gian rõ ràng ít đi hai mươi phút, này hai mươi phút không biết sẽ làm hại bao nhiêu thí sinh liền như vậy cùng ngưỡng mộ trong lòng trường học gấp thoáng qua, thậm chí từ đây chỉ có thể sửa chữa Địa Cầu, thực sự là quá phận quá đáng rồi!

Lư Xung cũng không biết, càng quá đáng còn ở phía sau!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Bị vu oan mu hại!

Giao xong bài thi, đi ra trường thi, hướng về cửa trường học đi, đông nghìn nghịt một đám người, chen tại trước cửa sắt.

Lư Xung chợt phát hiện, hắn phụ thân Lư Đăng Văn cũng ở trong đó, bị bảy người chen chúc hướng hắn phát tay.

Lư Xung đi tới, Lư Đăng Văn liền vội vàng hỏi: "Thi thế nào?"

"Vẫn được." Lư Xung hỏi: "Ta mẹ đây."

Lư Đằng Vân cười khỏ nói: "Mặt trên đến rồi lãnh đạo, nàng muốn tiếp đón."

Hắn đem ra một cái hộp cơm: "Đây là ta cố ý làm cho ngươi, bảo đảm dinh dưỡng, bảo đảm vệ sinh sạch sẽ."

"Ha ha, chính là không có thể bảo đảm ăn ngon, đúng không." Lư Xung bốn cọt nở nụ cười, lão ba cùng mẹ tay nghề đều không thể nào.

"Tiểu tử thôi, tranh thủ ăn, chờ chút đến ta trong xe mị một lúc."

Buổi chiều thi toán học.

Lư Xung cho rằng, không sẽ có cái gì vấn đề, kết quả, hắn phát hiện, giám thị lão sư lại thay đổi người.

Giám thị lão sư đổi thành một cái hơn ba mươi tuổi nam tử, thân hình ục ịch, mặt tròn, bã rượu tị, ánh mắt âm đức, sau khi đi vào, xem Lư Xung ánh mắt, thì có điểm kỳ quái.

Sau đó biết, cái này giám thị lão sư tên gọi Mã Quốc Vĩ.

Hơn nữa, Lư Xung phát hiện, giám thị lão sư lại cùng phía dưới một cái thí sinh có ánh mắt giao lưu.

Hắn quay đầu nhìn lại, thỉnh linh phát hiện, cái kia thí sinh lại là Thanh Dương tam cao Đào Đại Xuân.

Cái kia Đào Đại Xuân còn quay về Lư Xung cười cọt, nhưng ánh mắt bán đi hắn, có dày đặc địch ý.

Lư Xung lại nhìn cái kia giám thị lão sư cùng Đào Đại Xuân, bọn hắn tất cả đều ánh mắt lấp loé, căn bản không còn dám cùng Lư Xung đối diện.

Lư Xung hiểu thêm, bọn hắn này là chuẩn bị muốn đào cạm bẫy chính mình a.

Bất quá, Lư Xung một chút cũng không sợ.

Buổi chiều toán học bài thi đến thì rất đúng lúc, không có như buổi sáng ngữ văn một dạng trì hoãn hai mươi phút.

Bắt đến bài thi, Lư Xung thăm một thoáng đề mục, so với trước từng làm mô phỏng đề thi muốn khó một ít, bất quá hoàn toàn không làm khó được có hơn 200 năm Tu Tiên Giới ký ức Lư Xung.

Hắn chỉ cần bảo đảm hắn đáp án đều không vượt ra ngoài đại cương, sẽ không để cho chấm bài thi lão sư xem không hiểu, liền được rồi.

Hắn chỉ bỏ ra nửa giờ liền đem hết thầy đề thi đều làm xong, mà những học sinh khác nhưng ngay cả một nửa đều không có làm xong.

Lư Xung lại bỏ ra mười phút làm kiểm tra một chút, không có bất cứ vấn đề gì.

Hắn kiên trì đến có thể nộp bài thi thời gian, quyết định nộp bài thi, bởi vì đã mất phân, ngồi nữa xuống thuận tụy lãng phí thời gian, có cái này thời gian, hắn còn không bằng đi ra bên ngoài hấp thụ nhiều một điểm thiên địa linh khí đây.

Làm hắn đứng dậy trong nháy mắt, tọa sau lưng hắn Đào Đại Xuân, cuống quýt từ trong túi tiền lấy ra một cái giấy đoàn, thật nhanh bỏ vào Lư Xung trên bàn.

Đào Đại Xuân cho rằng Lư Xung không hề phòng bị, hắn là không cảm thấy được bản thân mờ ám, liền chỉ vào Lư Xung, lớn tiếng xông lên giám thị lão sư Mã Quốc Vĩ hô: "Lão sư, Lư Xung dối trá!"

Từ lâu chờ đợi đã lâu giám thị lão sư Mã Quốc Vĩ, ba chân bốn cẳng, nhảy tung tăng địa từ trên bục giảng vọt tới Lư Xung trước mặt, nắm lên trên bàn giấy đoàn, cố ý triển khai vừa nhìn, sau đó lớn tiếng quát: "Lư Xung, ngươi dối trá, nhân chứng vật chứng đều có, thủ tiêu ngươi cuộc thi tư cách, sau đó cuộc thi ngươi cũng không cần tham gia rồi!"

Lư Xung cười lạnh, nguyên lai những này vương bát đản chơi đến một chiều như thế.

Cái này thời điểm, ngồi ở Lư Xung bên phải một cái nam sinh đột nhiên đứng lên, khinh bỉ mà nhìn Mã Quốc Vĩ: "Rõ ràng Lư Xung đã làm xong chuẩn bị nộp bài thi, rõ ràng cái này giấy đoàn là Đào Đại Xuân từ phía sau ném tới được, rõ ràng là Đào Đại Xuân vu oan giá họa cho Lư Xung, ngươi nhưng làm như không thấy, xem ra ngươi cùng Đào Đại Xuân là một nhóm!"

Lư Xung xoay mặt vừa nhìn, cái kia nam sinh, khuôn mặt tuấn lãng, khá giống quách phúc thành, có chút quen mặt, thật giống ở nơi nào gặp qua.

Mã Quốc Vĩ bị cái kia nam hài nói đúng âm mưu, tức đến nổi phẫn, con mắt nhỏ giọt xoay một cái, linh cơ hơi động, thuận miệng liền mu hại cái kia nam sinh: "Ta vừa nãy còn tại buồn bực cái kia giấy đoàn từ đâu tới đây, hóa ra là ngươi chuyển cho Lư Xung, ngươi là Lư Xung đồng đảng, ngươi hiệp đồng dối trá, thủ tiêu ngươi cuộc thi tư cách, sau đó cuộc thi ngươi cũng không cần tham gia rồi!"

Mã Quốc Vĩ ác ý mu hại cái kia nam sinh sau,

Vậy mà không che giấu nỗi nội tâm đắc ý, bắt đầu cười ha hả.

Kia nam sinh cười khẩy, con mắt đều lườm xem Mã Quốc Vĩ: "Người không có tư cách tuyên bố quyết định này, muốn bốn thi đại học điểm quan chủ khảo lên tiếng mới được."

Mã Quốc Vĩ xem kia nam sinh vẻ không có gì sợ, trong lòng đột nhiên nổi lên một tia kinh hoàng.

Bất quá hẳn tự tin nhân chứng vật chứng đều có, liền tìm đến phụ trách lần này bốn thi đại học điểm thi vụ quan chủ khảo.

Cái này quan chủ khảo là bốn cao hiệu trưởng Lưu Phúc vừa vận (này lúc quy định hoặc là nói thiết lập, thí sinh đều không cho phép tại nguyên trường học cuộc thi, giám thị lão sư do nên trường học lão sư đảm nhiệm, bốn cao cái này địa điểm thi không có bốn cao học trò, chỉ có bốn Cao lão sư), Mã Quốc Vĩ tự cao bản thân là bốn cao lão sư, tin tưởng Lưu Phúc vừa vận nhất định sẽ đứng ở hẳn một bên.

Lưu Phúc vừa vận đợi tin Mã Quốc Vĩ lời nói của một bên, khí thế hùng hổ địa sát tướng lại đây, đẩy cửa vừa nhìn, sừng sốt, làm sao sẽ là hẳn!

Lưu Phúc vừa vận là Lưu Đại Lăng bà con xa đường ca, nguyên lai tại Băng Thành dạy học, sau đó biết Lưu Đại Lăng tại Thanh Dương thị sống đến mức vui vẻ vãn lên, cũng đến đây nhờ vả Lưu Đại Lăng, tại Lưu Đại Lăng dụ dỗ dưới, ban ngành liên quan từng bước mà đem Lưu Phúc vừa vận tăng lên tới bốn cao hiệu trưởng.

Trước đó vài ngày, Lưu Đại Lăng cùng Lưu Phúc vừa vận uống rượu thời điểm nhắc qua Lư Xung, cùng Lưu Phúc vừa vận miêu tả qua Lư Xung tướng mạo, muốn cho Lưu Phúc vừa vận chăm sóc một chút Lư Xung, nhờ vào đó đến đập Lư Xung nịnh nọt.

Lưu Phúc vừa vận nhìn thấy vậy mà là Lư Xung, giật mình, nhất đại tôn sư, ngay cả Lưu Đại Lăng đều nịnh bợ tồn tại, ngay cả Yến gia đều tôn trọng lễ ngộ tồn tại, như vậy nhân vật chính là không đến tham gia thi đại học đều có thể, như thế nào khả năng tại thi đại học đối trả đây?

Lưu Phúc vừa vận nhìn lại một chút đứng ở Lư Xung bên người vì hẳn lộ ra chính nghĩa tiểu soái ca, mồ hôi lạnh nhất thời từ trên mặt lăn xuống dưới đến, hẳn thật muốn một cái tát quất chết Mã Quốc Vĩ, người thật cmn là cái sao chổi, tịnh cấp lão tử gặp rắc rối.

Lưu Phúc vừa vận mau tới trước, khuôn mặt tươi cười đón lấy: "Tiểu Kỳ, không nghĩ tới người cũng tại bốn thi đại học thí, lần này toán học cuộc thi tuy rằng hơi có chút khó, tin tưởng hẳn là không làm khó được người."

"Lưu hiệu trưởng, trong này chúng ta không có bất kỳ tư nhân quan hệ, ta nghĩ mời ngài công bằng công chính vị trí lý hiện tại sự tình, " cái này gọi là Tiểu Kỳ nam sinh một mặt sương lạnh, đem hẳn vừa nãy trong lúc vô tình nhìn thấy một màn rõ ràng mười mười địa nói ra.

Lưu Phúc vừa vận híp mắt, lạnh lùng nhìn Mã Quốc Vĩ một chút, lại nhìn một chút cái kia Đào Đại Xuân, từ bọn hẳn cực kỳ không tự nhiên trong thân thái, Lưu Phúc vừa vận đã nhìn ra đầu mối.

Hắn vội vã lôi kéo Mã Quốc Vĩ tay áo, kéo đến phòng học bên ngoài, lạnh lùng hỏi: "Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Lư Xung đối trả, cái kia Tiểu Kỳ hiệp đồng đối trả!" Mã Quốc Vĩ thà chết chứ không chịu khuất phục, chết cũng muốn mu hại Lư Xung, thuận tiện kéo lên cái kia xấu hẳn chuyện tốt Tiểu Kỳ.

"Ni mã bức, " Lưu Phúc vừa vận nổi xung thiên: "Ni mã muốn chết, đừng lôi kéo lão tử cùng chết a, đừng nói trước Lư Xung lại lịch lớn bao nhiêu, liền nói cái kia Tiểu Kỳ, người biết hẳn ba ba là ai sao?"

"Là ai?" Mã Quốc Vĩ đột nhiên cảm giác đến vô cùng không ổn, nhưng chết già mồm nói: "Coi như hẳn ba ba quan to lớn hơn nữa, hẳn còn là hiệp đồng đối trả, nhất định phải thủ tiêu hẳn cuộc thi tư cách."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Chờ xem kịch vui

"Ni mã bức, hẳn ba ba là chúng ta Thanh Dương bí thư, tuy rằng họ phó, nhưng là trăm phần trăm không hơn không kém người đứng đầu, " Lưu Phúc Cương phẫn nộ, vung lên lòng bàn tay muốn cho Mã Quốc Vĩ một cái bạt tai mạnh, ngấm lại này là tại trường thi bên ngoài, có chút không thích hợp, liền cưỡng chế lửa giận trong lòng, thả xuống lòng bàn tay, cười lạnh nói: "Người nói hẳn cần ở trên trường thi đối trả sao? Người mu hại hẳn, người chịu trách nhiệm nổi sao?"

"Ta không có mu hại hần, " Mã Quốc Vĩ kinh hãi chạy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, hần kể tục mạnh miệng cải: "Ta có nhân chứng, ta có vật chứng, chứng cứ xác thực, tới đó cũng phải giảng chứng cứ."

"Ni mã, ngươi kia nhân chứng vật chứng chống lại cân nhắc sao, lão tử tốt với ngươi, là bởi vì ngươi qua văn tính trung thực nghe lời, ngươi đừng tưởng rằng lão tử chính là dùng bút mực ngươi xuyên, " Luru Phúc Cương giận không chỗ phát tiết, giận dữ hét: "Ni mã, các ngươi hai cái dùng bút cũng coi như, còn kéo ta đồng thời cùng ngươi chịu chết!"

Mã Quốc Vĩ đến mức độ này, không thể không tỏ lộ chân tướng: "Kỳ thực là thị cục tài chính Lâm cục trưởng nhi tử Lâm Nhất Phong dạy chúng ta làm như vậy, hần nói sau khi chuyện thành công cho chúng ta một người 10 vạn đồng."

Luru Phúc Cương cả giận nói: "Ngươi chính mình cũng không suy nghĩ một chút, hần chính mình đều đối phó không dứt người, khiến ngươi tới đối phó, ngươi có thể đối phó được không, lấy trứng chọi đá, không biết tự lượng sức mình! Ồi, xem ở ngươi là trường học của chúng ta lão sư phản thượng, ta sẽ giúp ngươi một lần đi!"

Luru Phúc Cương không tiếp tục để ý Mã Quốc Vĩ, đi tới trong phòng học, nhìn Lur Xung bài thi, trước hần đã từng làm qua số học lão sư, nhìn ra rõ ràng, Lur Xung này trường bài thi đáp đến cực kỳ hoàn mỹ, liền mặt tươi cười hỏi: "Ha ha, ngươi lần này nhất định có thể thi đến mãn phân!"

Lur Xung cười lạnh nói: "Cơ mà (có thể) ngài thủ hạ nói ta dối trá, cũng không suy nghĩ một chút, năm nay đề mục như thế khó, dựa vào bí mật mang theo tiểu sao, có thể được mãn phân sao?"

"Một hồi hiểu lầm, ha ha, một hồi hiểu lầm . ." Luru Phúc Cương cười theo, nhỏ giọng nói ra: "Nếu không ngài trước tiên đem bài thi đưa trước đến, ta lại khiến Mã Quốc Vĩ cho ngài bởi cái không phải, chúng ta chuyện lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa."

"Ta vốn là chuẩn bị nộp bài thi, là Mã Quốc Vĩ cùng cái kia Đào Đại Xuân mu hại ta, này ảnh hưởng nghiêm trọng ta cuộc thi tâm tình, ta hy vọng nhất định phải truy cứu rõ ràng trách nhiệm của bọn họ, không phải vậy ta sẽ hướng cấp trên ban ngành liên quan khiếu nại." Lur Xung lạnh lùng nhìn Luru Phúc Cương: "Nếu để cho bọn hần thực hiện được, ta tiền đồ liền phá hủy, cho nên việc này ta không có thể liên như thế quên đi."

Trương nghĩa ra tay Phó Kỳ bài thi chỉ làm hơn một nửa một điểm, vừa kể tục làm bài thi, vừa hừ lạnh nói: "Luru hiệu trưởng, sự kiện lần này ngài nhất định phải xử lý tốt a, còn có, đừng quấy rầy chúng ta cuộc thi."

Luru Phúc Cương thấy Lur Xung, Phó Kỳ thái độ vô cùng kiên quyết, quyết không thỏa hiệp, bốc lên một thân mồ hôi lạnh, đi ra phòng học trong nháy mắt, hần làm ra quyết định.

Mã Quốc Vĩ thiên mặt đi lên trước: "Luru hiệu trưởng, ngài giúp một chút ta, giúp một chút ta. . . Chỉ có ngài có thể giúp ta. . ." Không chỗ ở cầu xin.

"Nếu ngươi nói chuyện này nhân chứng vật chứng xác thực, vậy chuyện này ta xử lý không dứt, như vậy đi, ta hãy tìm thị giáo dục cục lãnh đạo lại đây giúp ngươi đi. . ." Luru Phúc Cương cười gằn, lấy điện thoại di động ra, rút ra điện thoại: "Bốn cao nơi này có học trò dối trá, tình huống tương đối phức tạp, hy vọng lãnh đạo trình diện xử lý một chút!"

Thị giáo dục cục mấy cái lãnh đạo cho rằng là một cái nào đó ngay cả bọn hần đều không trêu chọc nổi cán bộ tử nữ dối trá, tranh thủ ở trong điện thoại dận dò Luru Phúc Cương: "Đổi đầu phương một con ngựa, mở một con mắt nhắm một con mắt quên đi."

Luru Phúc Cương dờ khóc dờ cười: "Hiện tại vấn đề là, đối phương cự không chấp nhận bản thân dối trá, trái lại cho rằng giám thị lão sư cùng cùng tràng thí sinh liên hiệp mu hại hần, chuẩn bị kháng án đến thượng cấp bộ ngành, tình huống thực sự vương tay chân, thỉnh lãnh đạo cần phải đến đây xử trí."

"Cái kia kẻ khả nghi dối trá thí sinh là ai?" .

"Lur Xung! Cái kia kẻ khả nghi cấp hần truyền tờ giấy là Phó Kỳ!" Luru Phúc Cương nói ra này hai người tên, đối phương điện thoại liền ngậm rồi, Luru Phúc Cương biết những này lãnh đạo khẳng định vô cùng lo lắng địa chạy tới.

Lur Xung đi tới trên bục giảng, đem bài thi thả trong đó, cầm lấy cặp sách, sau đó cùng Luru Phúc Cương, đến bốn cao phòng họp chờ đợi tương quan lãnh đạo đến.

Luru Phúc Cương rót chén nước, cung cung kính kính địa đưa cho Lur Xung.

Lur Xung không chút khách khí, nhận lấy uống một hơi cạn sạch, ngay cả câu nói cảm ơn đều không có nói.

Luru Phúc Cương thấy Lur Xung là không chút nào thỏa hiệp thái độ, quyết định không lãng phí nữa cái gì miệng lưỡi cấp Mã Quốc Vĩ cầu xin, mà là yên lặng mà ngồi ở một bên, chờ đợi lãnh đạo đến.

Luru Phúc Cương lâm thời tìm một cái lão sư thay thế được Mã Quốc Vĩ đến bốn mươi bốn trường thi giám thị.

Mã Quốc Vĩ ngồi ở phòng họp bên trong góc, trong lòng loạn tung từng phèo.

Trong trường thi, Đào Đại Xuân còn nằm nhòai trong đó cuộc thi, nhưng hần đã ý thức được không ổn, thân thể run nếu như run cảm cập, đầu óc loạn đến cùng hồ dán một dạng, cái gì đều không nhớ ra được, chỉ có thể hồ tà một mạch.

Chỉ một lúc sau, đến rồi một đoàn lãnh đạo, ngoại trừ cục giáo dục chính cục trưởng, cục phó, thì vụ lo liệu chủ nhiệm, thì vụ lo liệu Phó chủ nhiệm, còn có một cái cảng to lớn hơn lại lịch người, đến tự xét lại thành phố dò xét viên Đái Vũ Nông.

Đái Vũ Nông là cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nam tử, mặt chữ quốc, biểu hiện nghiêm túc.

Hiện tại gặp phải sự tình so sao chép càng thêm nghiêm trọng, sao chép một loại(bình thường) chính là thủ tiêu cuộc thi tư cách, hoặc là khai trừ học tịch, bao nhiêu năm không được thi đại học, cơ mà (có thể) bây giờ lại có người ác ý mưu hại người khác sao chép, này đã không phải cuộc thi phương diện vấn đề, đã tăng cao đến tư pháp vấn đề.

Đái Vũ Nông mặt trầm như nước, không nói một lời, nghe Lưu Phúc Cương rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Lưu Phúc Cương đem việc trải qua nói tường tận một lần, hẳn là hoàn toàn lấy người đứng xem góc độ tới nói rõ vấn đề, này lúc hẳn không dám hiển lộ nửa điểm bao che thuộc hạ ý tứ.

Tuy rằng Lưu Phúc Cương tại tự thuật trung không có làm ra bất kỳ kết luận, Đái Vũ Nông còn là từ Mã Quốc Vĩ, tên Đào Đại Xuân thượng suy đoán ra đến một ít đầu mối, biết lần này Lưu Xung tuyệt đối là bị Mã Quốc Vĩ, Đào Đại Xuân mưu hại.

Hắn liền đối với cục giáo dục những người lãnh đạo nói ra: "Việc này đã cuộc thi phương diện sự tình, tăng cao đến tư pháp phương diện, thỉnh cảnh sát đến đây đi."

Hắn vừa dứt lời, điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Hắn nhìn một chút dãy số, vội vã chuyển được, mang theo cười tươi như hoa: "Vĩ ít, ngài ngày hôm nay không phải cũng có thể thi đại học sao, làm sao rảnh rồi gọi điện thoại cho ta?"

Nghe được Đầu kia điện thoại dằn dò, Đái Vũ Nông ừ vài thanh, sau đó thật sâu nhìn Lưu Xung một chút.

Hắn cúp điện thoại, sau đó đối với những khác những người lãnh đạo nói ra: "Cái này tình huống, có chút phức tạp, trước tiên thông thả tìm cảnh sát, chờ chút chúng ta tại trường thi xử lý chuyện này, do toàn thể thí sinh làm chứng!"

Cuộc thi sau khi kết thúc, ngoại trừ Lưu Xung sớm nộp bài thi ngoại, bốn mươi bốn trường thi cái khác các thí sinh chỉ có mấy người có thể miễn cưỡng hoàn thành bài thi, phần lớn thí sinh còn hết rồi gần một nửa, mỗi cái người đều cau mày, phiền phiền nhiều nhiều địa đi tới bục giảng giao bài thi, trong lòng bọn họ đều không chắc chắn, lần này ra đề mục quá khó.

Lưu Phúc Cương đi tới cửa, ngăn cản chuẩn bị đi ra trường thi thí sinh: "Làm lỡ đại gia mấy phút thời gian, chúng ta đồng thời xử lý một chút vừa nãy phát sinh vấn đề."

Đại gia đều rất hiếu kỳ sẽ xử lý như thế nào Lưu Xung, đều ngồi vào chỗ cũ, nhìn trò hay.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Bút tích

Đái Vũ Nông nhìn Mã Quốc Vĩ ánh mắt tràn ngập thâm ý: "Người cẩn thận nói một chút, người là làm sao phát hiện cái kia học trò dối trá đây?" Hắn tại dối trá hai chữ mặt trên nhấn mạnh.

Mã Quốc Vĩ từ Đái Vũ Nông tiếp cú điện thoại kia trước sau thái độ cùng ngữ khí biến hóa thượng, còn có hiện tại ánh mắt cùng ngữ khí ám chỉ, đã rõ ràng, cái này người cũng là muốn đem Lưu Xung vào chỗ chết chính, hiện tại không có thể lại giống như vừa nãy như vậy hướng Lưu Phúc Cương thổ lộ chân tướng, hẳn muốn một mực chắc chắn, liều chết đến cùng, triệt để đem Lưu Xung cắn chết, mới có một chút hy vọng sống, liền tiếp tục như vừa nãy như vậy, liều mạng mưu hại Lưu Xung, còn kế tục đem Phó Kỳ mưu hại thành Lưu Xung đồng bọn.

Đái Vũ Nông còn khá là tán thưởng địa điểm gật đầu, quay đầu nhìn Đào Đại Xuân: "Người nói một chút, người là làm sao phát hiện, cái kia thí sinh dối trá đây?" Hắn lại tại dối trá hai chữ càng thêm nặng ngữ khí.

Vốn là Đào Đại Xuân hoang mang lo sợ, run như run cầm cập, hẳn cho rằng hắn liên thủ với Mã Quốc Vĩ liền có thể đem Lưu Xung mưu hại đến thủ tiêu cuộc thi tư cách thậm chí thủ tiêu học tịch, nhưng lo là Lưu Xung cùng Phó Kỳ năng lượng, vậy mà đến rồi như vậy nhiều lãnh đạo, đều mắt nhìn chăm chăm một mặt bất thiện đang nhìn mình.

Hắn kinh ngạc đến ngây người, không biết nên nói trước đó tập luyện hảo lời nói dối còn là nói ra chân tướng, cái này thời điểm, hắn chợt phát hiện, cái này có vẻ như quyền lực to lớn nhất lãnh đạo đối Lư Xung thể nhưng là không có thiện ý, hắn đột nhiên khi vận may đến thì trong lòng cũng sáng ra, liền dựa theo trước lời nói dối trọng nói một lần.

Đái Vũ Nông nhìn cái kia giấy đoàn, ho nhẹ một tiếng: "Các vị, hiện tại đã có Mã lão sư, đào đồng học, còn có cái này giấy đoàn, nhân chứng vật chứng đều ở, không có cần thiết lãng phí thời gian nữa đi, hoàn toàn có thể kết luận Lư Xung, Phó Kỳ liên thủ dối trá."

Cái này thời điểm, thị giáo dục cục người đứng đầu Tô Đạt Văn mặt đều tái rồi, ni nã, Phó Kỳ thể nhưng là Phó bí thư nhi tử, nếu như bị các người như vậy sống sờ sờ mu hại trở thành liên thủ dối trá người, vậy ta còn làm sao có mặt thấy Phó bí thư!

Hắn vội vàng nói: "Đái phó dò xét viên, ngài đại khái còn không biết đi, trước đó vài ngày, Đào Đại Xuân cùng Lư Xung từng đánh nhau, chúng ta không thể loại trừ Đào Đại Xuân có ý định trả thù ác ý mu hại tình huống, cho nên hắn cái này người nhất định phải tắt khiến, không thể làm nhân chứng!"

"Vậy này cái giấy đoàn đều có thể coi như chứng cứ chứ?" Đái Vũ Nông chỉ vào cái kia vò thành một cục tiểu sao, lại chỉ chỉ Lư Xung bài thi, âm lãnh nở nụ cười: "Ngay cả bút tích đều giống nhau, này nên giải thích thế nào?"

Tô Đạt Văn triển khai giấy đoàn, so sánh một chút Lư Xung bài thi, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, xem ra Lư Xung trước đây đắc tội người nổi nghiệp này cũng thật là trăm phương ngàn kế, ngay cả Lư Xung bút tích đều mô phỏng theo đến.

Phó Kỳ cười lạnh nói: "Nếu kia bút tích là Lư Xung, ta có phải hay không có thể thoát khỏi hiểm nghị?"

Đái Vũ Nông vừa mới biết, phụ thân của Phó Kỳ là Thanh Dương người đứng đầu phó đang gió, cấp bậc cao hơn hắn một cấp, hơn nữa là địa phương đại quan, nắm quyền lớn, so với cái này thanh thủy nha môn người có ảnh hưởng lực hơn nhiều, hắn không đắc tội được, cũng biết không có kẻ tục phản cắn Phó Kỳ cần thiết, liền dùng ánh mắt hướng Mã Quốc Vĩ ra hiệu.

Mã Quốc Vĩ thu được Đái Vũ Nông ánh mắt ra hiệu, liền bỏ ra một mặt áy náy: "Vừa nãy là ta bị váng đầu, không có thấy rõ, ăn nói bừa bãi, Phó Kỳ đồng học, xin lỗi, hy vọng không có ảnh hưởng đến người cuộc thi."

"Ni nã, người ảnh hưởng đến rồi!" Phó Kỳ anh tuấn trên mặt hiện ra mùi phản công tử bột khí tức, hung hăng càn quấy, còn có một tia vô lại: "Ta vốn là có thể thi mãn phân, bị ni nã ảnh hưởng nghiêm trọng đến ta cuộc thi tâm tình, hiện tại ta chỉ có thể thi hơn chín mươi phân, người phá hủy ta một cái làm tốt học trò cơ hội! Người muốn bồi ta tiền đồ tổn thất phí, bồi ta tổn thất tinh thần phí, không phải vậy ta cáo người tội vu hãm!"

Đái Vũ Nông lớn tiếng hô hét: "Phó Kỳ đồng học, nói chuyện văn minh một chút, không phải vậy ta cho người biết ba ba! Người cùng Mã Quốc Vĩ sự tình đợi lát nữa lại nói, chúng ta hiện tại muốn trước tiên xử lý Lư Xung đối trả vấn đề."

Phó Kỳ nhưng đi lên trước, nhìn Lư Xung bài thi, nhìn lại một chút kia trương tiểu sao, cười lạnh: "Một ít người mô phỏng theo Lư Xung bút tích cũng thật là nhọc lòng, bắt quả hàng nhái vĩnh viễn là hàng nhái, không thể trở thành bút tích thực, Lư Xung bài thi thượng chữ viết cường tráng mạnh mẽ, nét chữ cứng cáp, mỗi cái phác họa cũng như kiếm phong một dạng phong mang lộ ra ngoài, góc cạnh rõ ràng,

Đặc biệt 'Chứng minh' hai chữ là thiên cao gầy, đề câu xử đều là hướng thượng, khí thế bức người. Cơ mà (có thể) này tiểu sao thượng chữ viết, bỗng nhiên vừa nhìn, dường như rất giống, hơi hơi nhìn kỹ, bút lực gầy yếu, mỗi cái phác họa đều êm dịu thiên cận, đặc biệt chứng minh hai chữ là đánh thỏ, đề câu xử là đánh đánh, ta dám cam đoan, cái này hàng nhái bút tích người là một cái nhu nhược, nhất gan tên béo đáng chết." Nói xong, liền tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Đào Đại Xuân.

Đào Đại Xuân chợt dạ cúi đầu, căn bản không dám cùng Phó Kỳ nhìn thẳng tương đối.

Phó Kỳ cười lạnh nói: "Các vị lãnh đạo, các người nhìn Đào Đại Xuân chợt dạ đáng vẽ, liền biết cái này vật chứng vốn là hắn làm được chứng cứ nguy tạo! Nếu bọn hắn nhân chứng không tư cách, vật chứng lại là chứng cứ nguy tạo, vậy thì do chúng ta chính nghĩa một phương đưa ra nhân chứng, ta coi như cái thứ nhất chứng nhân, xin cho phép ta cận kề giảng giải một thoáng ta vừa này tận mắt nhìn đáng ghê tởm hiện tượng."

Đái Vũ Nông mặt trầm như nước, không kêu tiếng nào.

Tô Đạt Văn gật gù, cười ha hả nói ra: "Phó Kỳ đồng học, mời nói."

Phó Kỳ nghiêm túc nói ra: "Thi đến một nửa thời điểm, ta đề mục chỉ làm đến một nửa, hiện đang làm một cái đề mục chăm chú suy nghĩ thời khắc, ta thấy Lư Xung chợt bắt đầu thu dọn đồ đạc chuẩn bị nộp bài thi, ta trước tại Lư Xung lớp cách vách năm ban, biết hắn toán học năng lực vậy mà làm khó qua bọn hắn số học lão sư Đàm Thu Nguyệt, suy đoán hắn khẳng định toàn bộ làm xong, trong lòng rất là thần phục.

Ngay tại lúc này, ta kinh ngạc phát hiện, tọa sau lưng Lư Xung Đào Đại Xuân vậy mà từ trong túi lấy ra một cái giấy đoàn, nhân lúc Lư Xung đứng dậy chưa sẵn sàng lúc, ném đến Lư Xung trên bàn, sau đó hướng về phía Mã Quốc Vĩ hô to nói Lư Xung đối trả, Mã Quốc Vĩ căn bản không hỏi đúng sai phải trái, đi tới đã nghĩ đem Lư Xung đối trả tội danh chứng thực.

Ta trước chịu qua Lư Xung trợ giúp, không thể quên ân phụ nghĩa, không có thể giữ yên lặng, liền lập tức vạch trần Mã Quốc Vĩ cùng Đào Đại Xuân âm mưu."

Tô Đạt Văn vội vàng gật đầu: "Đã có Phó Kỳ đồng học làm chứng, Mã Quốc Vĩ, Đào Đại Xuân có mu hại Lư Xung đồng học hiểm nghị, ta đề nghị có quan hệ phương diện lập tức đối với chuyện này triển khai thâm nhập điều tra."

Đái Vũ Nông cười lạnh nói: "Tô cục, ngài quên một chuyện, Phó Kỳ đã nói, trước hán từng chịu qua Lư Xung trợ giúp, cứ như vậy, hán hoàn toàn có thể sẽ không nguyên tắc trợ giúp Lư Xung, cho nên Phó Kỳ có làm chứng cứ nguy tạo hiểm nghị, cũng nhất định phải tránh hiểm nghị, không thể làm thành chứng nhân."

Phó Kỳ hằm hằm nhìn Đái Vũ Nông, ni mã tìm lão tử ngữ bệnh, thật muốn cấp cái này mặt chữ quốc một cái vang dội bạt tai, đem hán phiến chết, bắt quá Đái Vũ Nông nghị vẫn phù hợp logic, hơn nữa hán là phó dò xét viên, Phó Kỳ không dám lỗ mãng.

Hán tất cả bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là đứng ở trên bục giảng, dùng ước ao ánh mắt nhìn ở đây thí sinh: "Làm Lư Xung đồng học đứng lên trong nháy mắt, ta tin tưởng hiện trường không chỉ là ta một người nhìn thấy Đào Đại Xuân mờ ám, các vị đồng học, các người còn có ai nguyện ý đi ra cấp Lư Xung làm chứng đây?"

Phó Kỳ cho rằng luôn có mấy cái trượng nghĩa dám làm học trò đứng lên làm Lư Xung làm chứng, ai biết phía dưới thí sinh đều một mặt hồ hững, không có bất kỳ đáp lại.

Lư Xung liếc nhìn trên mặt bọn họ biểu cảm, nhìn thấy bọn hán đều từng theo Mã Quốc Vĩ dùng ánh mắt khai thông qua, lại hồi tưởng cuộc thi trước bọn hán những này người đi vào trường thi lúc ung dung tự tại thoáng cái liền tìm đến bản thân chỗ ngồi tình hình, Lư Xung bắt đầu hoài nghi trừ mình ra cùng Phó Kỳ ở ngoài cái khác thí sinh khởi nguồn.

Đái Vũ Nông phát hiện, việc này làm xuống, khả năng không tốt kết cục, cho nên hán quyết định, ba phải, nhân tiện nói: "Nếu hiện tại nhân chứng vật chứng đều không đủ thái tin, ta xem việc này coi như xong đi."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Trả ngài 1 cái thanh bạch!

Lư Xung cười lạnh nói: "Ta muốn biết đến cùng là ai an bài cái này trường thi? An bài cho ta bốn mươi bốn trường thi số bốn mươi bốn, an bài một cái theo ta có cừu oán người tại ta mặt sau, trong này có phải không cất giấu người không nhận ra sự việc!"

Đái Vũ Nông sầm mặt lại: "Thượng cấp làm thế nào sự tình, không dùng tới người cái tiểu hài tử giáo! Hiện tại nếu không người nào nguyện ý đi ra làm chứng, việc này coi như, người đi đi!"

Lư Xung lạnh lùng nhìn Đái Vũ Nông, bỗng nhiên đi lên một bước, bắt lấy Đái Vũ Nông thủ đoạn: "Phó tuần sát viên, chúng ta qua (quá khứ) tâm sự!" Nói lời kéo Đái Vũ Nông, sai bước hướng đi phòng họp.

Cái khác lãnh đạo kinh hô: "Lư Xung! Người muốn làm gì! Thả ra phó tuần sát viên!"

Lư Xung lạnh nhạt nói ra: "Cùng hán tán gẫu hai câu, chờ chút hán sẽ nói cho các người biết chân tướng!"

Cái khác lãnh đạo còn muốn nói cái gì thời điểm, Tô Đạt Văn cản bọn họ lại: "Chờ đã đi, có lẽ chờ chút vị kia đại phó tuần sát viên sẽ nói cho chúng ta chân tướng!"

Đến phòng họp, Lư Xung đóng cửa lại, nhân dịp nhìn Đái Vũ Nông: "Vừa nãy là Đường Thiếu Vĩ điện thoại chứ?"

Đái Vũ Nông nghiêm nghị cả kinh: "Ta không hiểu người đang giảng cái gì?"

Lư Xung ra tay như điện, dùng dùng điểm Đái Vũ Nông trên người mấy cái huyết đạo.

Đái Vũ Nông kinh ngạc phát hiện, hán thân thể không thể động đậy, miệng không mở ra được.

Lư Xung từ trên thân Đái Vũ Nông lấy điện thoại di động ra, đem vừa nãy dây số phản bát trở lại.

Điện thoại chuyển được, bên kia vang lên Đường Thiếu Vĩ cạc cạc tiếng cười: "Lão đại, như thế nào, kia tiểu tử có phải không mặt mày xám xịt địa đi rồi?"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Đường Thiếu Vĩ, từ xưa hùng tài nhiều đau khổ, xưa nay công tử bột thiếu vĩ nam. Người gia gia cho người lấy danh tự vẫn đúng là thích hợp người a! Ngốc nghếch lại tè nhạt công tử bột, người loại này thủ đoạn coi như đem ta làm cho đối trá, có thể ảnh hưởng ta cái gì, người cho

rằng ta hiện tại cần một cái văn bằng sao?"

Đường Thiếu Vĩ cắn răng, tàn nhẫn mà nói ra: "Chính là người đem ta làm thành hiện tại cái này đáng về sao?"

Lư Xung nhàn nhạt hỏi: "Người hiện tại thế nào rồi?"

"Người. . . Người em biết rõ còn hỏi, ta. . . Ta hiện tại không được!" Đường Thiếu Vĩ cắn răng nghiêng lợi nói: "Người cho rằng người những kia thủ đoạn giấu giếm được à! Người đem ta ba ba biến thành như vậy, đem ta biến thành như vậy, chúng ta đều biết! Nếu không là Yên gia che chở người, chúng ta sớm đem người giết chết rồi!"

Lư Xung cười nhạt: "Ta vốn là cho rằng, các người Đường gia có cỡ nào ghê gớm, bây giờ nhìn lại, một cái Yên gia liền đem các người sợ đến cong đuôi bé ngoan làm người!"

"Người. . . Người đừng hung hăng!" Đường Thiếu Vĩ kêu gào nói: "Nếu không là hiện tại mặt trên có người nhìn chăm chăm chúng ta, chúng ta sớm phải người đem người một nhà tất cả đều giết chết rồi! Chờ thêm gần, ta khiến người đẹp đẻ! Người là làm sao làm ta, ta gấp mười gấp trăm lần trả lại người!"

Lư Xung lạnh nhạt nói ra: "Ta chờ!" Nói xong cúp điện thoại.

Hắn khinh bỉ nhìn Đái Vũ Nông: "Ta cùng Đường Thiếu Vĩ chuyện, người cái con tôm nhỏ theo trộn lẫn cái gì đây? Hiện tại Đường gia bấp bênh, chẳng bao lâu nữa, sẽ đổ đổ, người làm sao khổ vì bọn họ bán mạng chứ! Người vì bọn họ bán mạng, chẳng những phải không tới chỗ tốt của bọn họ, còn phải tội ta, cũng đắc tội rồi Yên gia, Yên gia tạm thời không nói, trước tiên nói ta đi."

Lư Xung cầm lấy Đái Vũ Nông điện thoại di động, hơi hơi hơi dùng sức, toàn bộ điện thoại di động vỡ thành cặn bã.

Sau đó, hắn điểm một cái Đái Vũ Nông huyết đạo, khiến hắn có thể nói chuyện.

Đái Vũ Nông nhìn thấy này một màn, suýt chút nữa tè ra quần, kinh ngạc mà nhìn Lư Xung: "Ta. . . Ta nghĩ tới đến rồi, người. . . Người chính là cái kia tối. . . Còn trẻ nhất tông. . . Tôn sư?"

Lư Xung gạt gù, lạnh nhạt nói: "Người hiện tại biết nên làm như thế nào sao?"

Đái Vũ Nông vội vàng nói: "Biết rồi! Ngài yên tâm, ta nhất định giải quyết việc chung, còn ngài một cái thanh bạch!"

Lư Xung đứng dậy, nhanh chân đi hướng ngoài cửa.

Đái Vũ Nông cung kính mà đi theo phía sau.

Đến phòng học, Đái Vũ Nông lớn tiếng nói: "Trải qua nghiêm túc so sánh, tiểu sao chính là Đào Đại Xuân bút tích, thực sự là Đào Đại Xuân ác ý vu oan hãm hại thí sinh Lư Xung! Mà giám thị lão sư Mã Quốc Vĩ cùng Đào Đại Xuân thông đồng một mạch,

Ác ý hãm hại thí sinh Lư Xung! Ta đại biểu tình sảnh, kiến nghị cấp Đào Đại Xuân khai trừ học tịch, xoay đưa cơ quan tư pháp xử lý, kiến nghị cấp Mã Quốc Vĩ khai trừ giáo sư tư cách, xoay đưa cơ quan tư pháp xử lý. . ."

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, bọn hắn vốn là xem Đái Vũ Nông ý tứ, một lòng một dạ muốn đem Lư Xung hưởng về từ lộ bức, không nghĩ tới, hắn theo Lư Xung hàn huyền vài câu, thái độ vậy mà nổi lên 180 độ bước ngoặt lớn!

Mã Quốc Vĩ, Đào Đại Xuân thấy tình thế không ổn, chạy đi liền muốn hướng về phòng học bên ngoài chạy, bọn hắn cũng không muốn ngồi tù!

Đái Vũ Nông đám người thân hình mập mạp, tưởng muốn truy đuổi, cũng đã không kịp.

Ngay tại lúc này, đột nhiên, Mã Quốc Vĩ, Đào Đại Xuân hai chân như tào đòn nghiêm trọng, hai chân mềm nhũn, ngã trên mặt đất, lại cũng đứng thẳng không nổi.

Làm mọi người đi tới trước mặt bọn họ, ngạc nhiên phát hiện, bọn hắn chân loan ống quần một điểm bọt mép, trên đất có vờ vụn phấn viết mạt.

Đái Vũ Nông quay đầu lại kính nể mà nhìn Lư Xung một chút, quả nhiên là còn trẻ nhất tôn sư, thực sự là quá ngu rồi!

Buổi tối hôm đó, tình sảnh, cục thành phố các loại (chờ, đám) ban ngành liên quan đồng thời liên thủ, đem Mã Quốc Vĩ, Đào Đại Xuân cùng cái khác phối hợp công việc của bọn họ nhân viên bắt được.

Mã Quốc Vĩ, Đào Đại Xuân một cái cắn chết là hai người bọn họ hợp mưu, ngay cả Lâm Nhất Phong đều không có thổ lộ đi ra, chớ nói chi là Đường Thiếu Vĩ.

Là Lưu Phúc Cương vì lấy lòng Lư Xung, lạng lẽ đem Lâm Nhất Phong sai khiến Đào Đại Xuân tin tức nói cho Lư Xung.

Lư Xung không cần nhiều hỏi, cũng có thể rõ ràng, vì cái gì Lâm Nhất Phong, Đào Đại Xuân có cầu đảm đối phó bản thân, là Đường gia điều tra hành tung của chính mình, biết Lâm Nhất Phong, Đào Đại Xuân cùng bản thân từng có mâu thuẫn, Đường Thiếu Vĩ liền tìm tới bọn hắn, giật dây bọn hắn đối

phó bản thân.

Tại cái kia càng ích kỷ ích kỷ, vì pháp bảo hơi một tý diệt người cả nhà Tu Tiên Giới vượt qua hai trăm năm, Lư Xung không có trở nên càng rộng rãi rộng lượng, trái lại khoái ý hơn ăn cướp, Đường Thiệu Vĩ, Lâm Nhất Phong dám như vậy đối phó hắn, nếu như hắn không cho hai người kia một cái sâu sắc giáo huấn, hắn ý nghĩ liền không có thể hiểu rõ, trong lòng thì có hờn dỗi, sẽ gây trở ngại hắn tu tiên.

Đường Thiệu Vĩ sau lưng có Đường gia, Đường gia lão gia tử cấp bậc có chút cao, tạm thời không hiểu động.

Nhưng Lâm Nhất Phong ba ba Lâm Quốc Đồng chẳng qua cùng Lư Xung mụ mụ Chương Trạch Hoa cùng cấp bậc, dựa theo cổ đại cấp bậc, miễn cưỡng xem như là thất phẩm quan, nghe đồn hắn phụ thân Lâm Quốc Đồng muốn cùng Lư Xung mụ mụ Chương Trạch Hoa cạnh tranh Bạch Mã khu người đứng đầu vị trí, cho nên Lâm Nhất Phong sai khiến Đào Đại Xuân mụ hại Lư Xung, không chỉ là tưởng bị mất Lư Xung tiền đồ, càng muốn dùng hơn cái này đến đá kích Lư Xung mụ mụ Chương Trạch Hoa, khiến nàng không mặt mũi đi cạnh tranh người đứng đầu vị trí.

Nếu Lâm Nhất Phong như vậy tích cực vì hắn lão tử hoạt động, kia Lư Xung cũng không tưởng nhàn rồi.

Trở lại trên đường, Lư Xung cấp Lưu Đại Lăng đánh tới điện thoại: "Tra một chút Lâm Nhất Phong phụ thân Lâm Quốc Đồng bắt động sản, tôi thường thường đi địa phương, tôi có khả năng tặng đồ vật địa phương."

Lưu Đại Lăng là Thanh Dương thị điện thoại di động, đối với này chủng cướp gà trộm chó sự tình am hiểu nhất, rất nhanh tra được, Lâm Quốc Đồng ở một cái rất cũ nát tiểu khu có cái nhà, Lâm Quốc Đồng mỗi tuần đều sẽ đi nơi nào một chuyến.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Thiên Nhãn Thông

Ăn cơm tối thời điểm, Chương Trạch Hoa cùng Lư Đăng Vân liếc mắt nhìn nhau, hai người muốn nói lại thôi, muốn hỏi một chút Lư Xung đến cùng thì đến như thế nào, nhưng ngẫm lại Lư Xung bình thường thành tích như vậy kém, lần này cũng không thể hào tới chỗ nào, liền dứt khoát không có hỏi.

Sau khi cơm nước xong, Lư Xung nói ra tâm bộ, đi tới bên ngoài đại lộ một bên, chặn một chiếc taxi, chạy tới Lưu Đại Lăng nói cái kia địa phương.

Hắn đi vào một cái cũ nát tiểu khu, đi vào một cái căn hộ, cái kia căn hộ khóa cửa đối với hắn mà nói thừng rỗng kêu to, hắn đi thẳng tới lầu bốn, nhìn một chút hành lang, phát hiện không có bất kỳ quản chế máy thu hình vết tích, này là năm 1997, cùng sau đó 2017 năm tự nhiên bất đồng, hướng hồ, lấy Lâm Nhất Phong phụ thân Lâm Quốc Đồng hành vi, hắn làm sao khả năng cho phép nơi này có quản chế máy thu hình đến quản chế bọn hắn đây.

Lấy Lâm Quốc Đồng thân phận, đương nhiên là có phân phối tiểu biệt thự, bất quá tại biệt thự của hắn tiểu khu, cũng ở rất nhiều đối thủ, người nhiều mất tập, nơi đó đương nhiên không phải Lâm Quốc Đồng sẽ gặp giới kinh doanh bằng hữu địa phương, cho nên đặc biệt mua một cái như thể cũ nát địa phương, coi như hẹn gặp lại giới kinh doanh bằng hữu địa phương.

Từ bề ngoài xem ra, bộ này phòng môn cùng tường ngoài còn xa không bằng cái khác hộ gia đình, lộ ra có chút cũ nát, nhìn qua căn bản không giống như là như vậy thân phận chỗ của người ở.

Lư Xung xuyên thấu qua cửa chống trộm, nhìn rõ ràng trong phòng tình huống, trong phòng trang trí đến cực kỳ xa hoa, tốt nhất trên sàn nhà bày ra nhưng thiên nga thảm lông, gỗ lim gia cụ không thiếu gì cả, trên trần nhà là đắt giá thủy tinh đèn treo.

Hắn vì cái gì có thể xuyên thấu qua cửa chống trộm nhìn rõ ràng tình huống bên trong, nguyên nhân rất giản đơn, hắn tiến nhập Thông Huyền kỳ, thần thông từ sinh, ngoại trừ trước cái kia đôi mắt nhìn ở ngoài, còn có cái thần thông, kia chính là nhìn xuyên.

Trên thực tế, Lư Xung tiến nhập Thông Huyền kỳ mở cái thứ nhất thần thông là Thiên Nhãn Thông, trước đôi mắt nhìn cùng hiện tại nhìn xuyên chẳng qua Thiên Nhãn Thông một phần, Thiên Nhãn Thông còn bao gồm quan sát bên trong thân thể, vì coi.

Dựa theo tu tiên lý luận, thân thể nội có hơn 300 cái huyết vị, phạm là có huyết vị địa phương đều tia chớp, phạm là tia chớp địa phương đều có thể đạt đến thị giác công năng. Bất quá, đa số người là dùng trán hoặc mắt sáng vị trí, cũng có dùng ngọc chẩm, thiên trung, huyết Lao Cung, cũng có dùng lỗ tai, phần lưng, chân hoặc là mười ngón huyết vị.

Thiên Nhãn Thông tại thần thông bên trong, chỉ tính là sơ cấp thần thông, bởi vì vèn vẹn là có thể nhìn thấy, nhìn thấy cũng không nhất định rõ ràng, liền như nhìn thấy một cái đồ vật, chỉ biết là nó tượng cái cái gì đáng vẽ, là phương, tiêm, đen, chỉ có thể làm ra ngoại hình miêu tả, nhưng dưới không ra định nghĩa đến.

Lư Xung quay đầu lại nhìn xung quanh một thoáng, xem bốn bề vắng lặng, lấy tay đặt ở phía ngoài cùng cửa chống trộm khóa cửa thượng, linh lực như thực chất, dễ dàng xoay chuyển khóa tâm, cửa mở.

Hắn kể tục dùng linh lực thao túng bên trong tầng thứ hai cửa chống trộm khóa tâm, dễ dàng mở ra đạo kia cửa chống trộm.

Lư Xung lại nhẹ nhàng đem hai đạo cửa chống trộm đóng lại, đứng ở cạnh cửa, quan sát tỉ mỉ cái này phòng xếp.

Ấn tượng đầu tiên còn là xa hoa, Lâm Nhất Phong phụ Lâm Quốc Đồng khẳng định thu rồi rất nhiều tiền, không phải vậy bằng hắn mấy ngàn khối nguyệt tiền lương chỉ có thể làm cái đơn giản nhất trang trí.

Thứ hai ấn tượng, Lâm Quốc Đồng thật giống đối vừa nãy kia hai đạo cửa chống trộm rất tin tưởng a, trong phòng không có bất kỳ an bảo đảm phương tiện.

Lư Xung nghĩ lại vừa nghĩ, này là lớn thử nhà, lớn thử duy nhất cần chính là điệu thấp, nếu như làm các biện pháp an ninh, không chừng sẽ đem bản thân cũng quản chế lên, trái lại chữa lợn lành thành lợn què, cho nên phần lớn lớn thử trong phòng đều là không có bất kỳ các biện pháp an ninh, thường xuyên có tên trộm trộm đi mấy chục triệu khiến đại lớn thử sự việc đã bại lộ nghe đồn.

Đi tới cửa thư phòng, Lư Xung lại dùng linh lực không khóa cửa khóa tâm, ung dung mở ra cửa thư phòng, sau đó quan sát một thoáng, cuối cùng bước nhanh hướng đi một cái đại quỹ bảo hiểm.

Lư Xung lại lần nữa mở ra Thiên Nhân Thông nhìn xuyên, cách quỹ bảo hiểm kia mấy centimet hậu tám thép, nhìn thấy bên trong bày đặt hơn trăm điệp màu đỏ lão nhân đầu, mười mấy bản bất động sản chứng, mấy cái thẻ ngân hàng, mấy cái nhật ký bản, mấy cái sổ sách, còn có hơn trăm khối thời vàng cùng đồ cổ tranh chữ.

Nhìn thấy những đồng tiền đó, thời vàng, Lư Xung tâm tình rất có chút hưng phấn.

Nhìn thấy kia mấy cái nhật ký bản cùng sổ sách, Lư Xung càng nhiều thêm điểm hưng phấn.

Hắn kết luận, kia nhật ký bản cùng sổ sách chính là Lâm Quốc Đồng nhận hối lộ bằng chứng.

Có những này đồ vật, Lâm Quốc Đồng liền xong đòi, Lâm Nhất Phong cũng theo xong đòi, Lâm Quốc Đồng một khi xong đòi, sẽ không có người cùng hắn mụ mụ Chương Trạch Hoa cạnh tranh Bạch Mã khu người đứng đầu vị trí.

Đương nhiên, cái kia Đường gia cần lại gỗ một thoáng.

Ngay tại lúc này, hắn nghe được tiếng mở cửa.

Lư Xung dùng Thiên Nhân Thông chỉ mắt nhìn xuyên tường liếc mắt nhìn, mở cửa là một cái hơn bốn mươi tuổi hói đầu tên béo, tướng mạo cùng Lâm Nhất Phong có mấy phần tương tự, hắn là chính là phụ thân của Lâm Nhất Phong Lâm Quốc Đồng.

Lư Xung đem cửa thư phòng nhẹ nhàng đóng lại, ngồi ở thư phòng rộng lớn bàn học phía dưới, ngưng thần nín thở, nghe thư phòng động tĩnh bên ngoài.

Lâm Quốc Đồng sau khi đi vào, thân nhiên địa khẽ hát, pha một bình trà, thích ý Địa phẩm thưởng, hồn nhiên không biết trong phòng nhiều hơn một người.

Qua mấy phút, ngoài cửa vang lên nhẹ nhàng tiếng gõ cửa, gõ ba cái, một lát sau, lại gõ hai lần.

Lâm Quốc Đồng cạc cạc cười vài tiếng, chậm rãi ung dung đứng đứng dậy, đi tới cạnh cửa, mở cửa, không kêu tiếng nào, đem ngoài cửa người kia mời đi vào.

Hai đạo cửa chống trộm khép lại, người đến mới cười nhạo nói: "Lâm cục, ngài phòng này trang trí đến độc đáo, có một phong cách riêng, đặc biệt này mấy bức tranh sơn dầu, rất có ý cảnh, rất có nghệ thuật bầu không khí, vừa nhìn liền biết lâm cục ngài là rất có học thức rất có nghệ thuật tu dưỡng người đâu!"

Lâm Quốc Đồng đắc ý dào dạt, cạc cạc cười nói: "Ta không tiến nhập hoạn lộ trước là trung học thầy dạy mỹ thuật đâu, này tranh sơn dầu chính là ta tự mình họa, chuyết tác chuyết tác, làm trò cười cho người trong nghề, ha ha. . ."

Cái kia cầu Lâm Quốc Đồng làm việc người trước hắn là đã điều tra Lâm Quốc Đồng nội tình, nịnh hót đều vỗ tới điểm quan trọng (giọt) lên, đem Lâm Quốc Đồng đập đến mức rất thoải mái, Lâm Quốc Đồng liền biết mà còn hỏi: "Liều tổng, người đến có cái gì sự tình?"

Cái kia Liều tổng ha ha cười nói: "Không có cái gì việc đặc biệt, chính là nghe nói lâm cục ngài thích uống trà, đặc biệt chính 100 cân đại hồng bào, cấp lâm cục ngài đưa tới!"

Lư Xung nghe đến đó, có chút buồn cười, một loại (bình thường) tặng người là trà nhiều lắm một hai cân, nào có đưa tới sẽ đưa 100 cân đâu, hơn nữa Vũ Di sơn đại hồng bào là cực kỳ quý báu lá trà, sinh trưởng với Vũ Di sơn cảnh khu thiên tâm nham đại hồng bào cây mẹ chỉ có sáu cây, năm sản lượng không đủ một kg, chuyên cung đại nội, hiện tại đừng nói cây mẹ, chính là đại hồng bào hai đời, ba đời, hàng năm sản lượng cũng phi thường ít ỏi, thể gian khó gặp, căn bản không thể lượng lớn sinh sản, cái kia Liều tổng muốn tìm Lâm Quốc Đồng làm việc, xem ra cũng không phải cái gì đỉnh cấp phú hào,

làm sao có thể làm đến 100 cân như vậy nhiều đây.

Hắn lòng hiếu kỳ rất mạnh, liền dùng Thiên Nhân Thông chỉ mắt nhìn xuyên tường, xuyên thấu qua cửa thư phòng nhìn ra ngoài, nhìn thấy cái kia Liễu tổng nhắc theo một cái rương, đưa cho Lâm Quốc Đồng.

Lâm Quốc Đồng đem kia cái rương nhận lấy, mở ra xem, hài lòng gật gù: "Liễu tổng, người này 100 cân đại hồng bào rất tốt, phẩm chất rất hảo, chuyện của người cứ yên tâm đi, ta sẽ giúp người giải quyết!"

Lư Xung nhìn ra rõ ràng, kia trong rương nơi đó là đại hồng bào lá trà a, rõ ràng là màu đỏ lão nhân đầu a!

Nguyên lai bọn hắn vẫn tại đánh tiếng lóng, một cân đại hồng bào chính là 100 tấm màu đỏ lão nhân đầu, chính là 1 vạn tệ nhân dân tệ, 100 cân đại hồng bào chính là một triệu người dân tệ.

Cái kia Liễu tổng lại ngồi nghỉ một lúc, liền đứng dậy đi rồi.

Đãi cái kia Liễu tổng đi rồi sau đó, Lâm Quốc Đồng nhắc theo cái rương kia, hướng thư phòng đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Đặc sản địa phương

Lâm Quốc Đồng dùng chìa khoá mở ra cửa thư phòng, nơi đó muốn lấy được thư phòng mặt sau cất giấu một người, vui vô cùng hưởng về quỹ bảo hiểm đi tới.

Hắn đi tới quỹ bảo hiểm phía trước, đem ngón trỏ tay phải đặt ở vân tay phân biệt trang bị thượng, tí tách một tiếng, vân tay trang bị đổi xanh, khoá mở ra.

Lâm Quốc Đồng vận vẹo tay chuỗi ra bên ngoài lôi kéo, mở ra quỹ môn.

Hắn đang muốn đem cái kia Liễu tổng đưa tới cái rương mở ra, đem tiền bên trong phóng tới quỹ bảo hiểm bên trong, đột nhiên cảm thấy đầu bị cái gì đồ vật đột nhiên đập một cái, hoa mắt chóng mặt, trời đất quay cuồng, rầm một tiếng, té xỉu trên đất.

Vừa nãy Lư Xung cảm lấy một cái thỏi vàng, tàn nhẫn nện ở Lâm Quốc Đồng trên ót, đem Lâm Quốc Đồng đập ngất đi.

Lư Xung ngồi xổm người xuống, đưa tay thăm dò Lâm Quốc Đồng mũi, hô hấp tuy rằng tương đối yếu ớt, nhưng còn có hô hấp, xem ra chẳng qua hôn mê, còn không đến mức ngờn củ tỏi.

Nhìn thấy Lâm Quốc Đồng hôn mê bất tỉnh đáng vẽ, đoán chừng một hai giờ nội không hồi tỉnh tới được, Lư Xung liền nhìn kỹ một chút quỹ bảo hiểm kết cấu, đặc biệt dùng nhìn xuyên nhìn vân tay phân biệt trang bị.

Hắn nhìn hiểu này vân tay phân biệt trang bị nguyên lý, làm ngón tay đặt ở mặt trên, vân tay máy quét thượng phát sinh tia sáng xuyên thấu qua lăng kính, ngón tay giữa vân phản xạ đến điện tích ngẫu hợp trang bị thượng, sản sinh cung đơn mảnh cơ xử lý hình ảnh, nội bộ hệ thống phần mềm sẽ đối thu thập mẫu vân tay hình vẽ tiến hành xúng đôi, xúng đôi thông qua liền có thể mở ra, thu thập tín hiệu trải qua vài tự tín hiệu xử lý sau lại chuyển đổi thành mô phỏng điện lưu tín hiệu, khởi động động cơ điện nguồn điện điện tử công tắc tách ra cùng khép kín, do đó khiến điện cơ đến điện vận động, khởi động khoá lưới.

Lư Xung tò mò mở ra sổ sách vừa nhìn, quả nhiên không ngoài dự đoán, chính là Lâm Quốc Đồng chính mình ghi chép, hắn thu nhận hối lộ cùng tham ô công khoản.

Hắn lại cảm lấy ba người kia nhật ký bản, bên trong thành linh ghi chép Lâm Quốc Đồng chơi đùa nữ nhân, bên trong điểm đặc sắc không thua gì trước lộ ra ánh sáng qua mờ(nào đó) mờ(nào đó) mờ(nào đó) trường nhật ký, thậm chí chỉ có hơn chữ không có kém.

Nhất là đáng thẹn là, Lâm Quốc Đồng chơi đùa một cái nữ hài, vậy mà là con trai của hắn Lâm Nhất Phong chơi đùa, hai cha con họ thật sự có đủ kỳ hoa, thật làm cho Lư Xung mờ mang tầm mắt.

Lư Xung đem sổ sách cùng nhật ký bản để ở một bên, kế tục hướng về quỹ bảo hiểm bên trong xem.

Bên trong có 100 cây thỏi vàng, hết thảy lấy đi, còn lại chính là mười mấy bản bất động sản chứng, mười mấy tấm thẻ ngân hàng, một ít đồ cổ tranh chữ, những này đồ vật rất khó biến hiện, Lư Xung liền không đem những thứ đó mang đi.

Lư Xung vốn còn muốn chờ chút tiền mặt tại quỹ bảo hiểm bên trong đảm nhiệm Lâm Quốc Đống bằng chứng phạm tội, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, các loại (chờ, đảm) Lâm Quốc Đống tỉnh lại, phát hiện những kia sổ sách cùng nhật ký bản không gặp, hẳn nhất định sẽ như rất nhiều lớn thử như vậy, hốt hoảng chạy trốn, chạy trốn thời điểm khẳng định là mang theo đại lượng tiền mặt, lưu lại tiền mặt chỉ có thể vô có làm lợi Lâm Quốc Đống, Lâm Nhất Phong phụ tử.

Lâm Quốc Đống không có tại quỹ bảo hiểm bên trong quá nhiều tiền mặt, đoán chừng là đem rất nhiều tiền mặt tồn đến dùng hẳn thân thích người nhà danh nghĩa mở ngân hàng tài khoản, kia mười mấy tấm thẻ ngân hàng chính là minh chứng.

Lư Xung điểm một cái, thêm vào Lâm Quốc Đống vừa lấy được một triệu, hiện tại tiền mặt tổng ngạch là 256 vạn.

Đối Lư Xung tới nói, hiện tại khẩn yếu nhất vấn đề là làm sao đem số tiền kia chuyển chở ra ngoài?

Lư Xung chú ý đến, cửa phòng bếp bày đặt một tờ cỡ lớn màu đen túi rác, này màu đen túi rác rất lớn cũng rất rắn chắc, vừa vặn có thể dùng để chứa tiền.

Hắn đem hai cái màu đen túi rác chụp vào đồng thời, trước tiên thả thỏi vàng, giả bộ tiền mặt, xếp vào 70 vạn, đây, mặt trên thả thượng mấy tờ báo, đem túi rác trát hào, nhìn qua chính là chứa đầy rác rưởi.

Liền như vậy, hắn đem 256 vạn tiền mặt phân tại bốn cái màu đen túi rác lớn bên trong hào, kia một trăm khối thỏi vàng, mấy cái sổ sách cùng nhật ký vốn cũng phân biệt đặt ở bốn cái màu đen túi rác bên trong.

Sau đó Lư Xung từ trong phòng bếp cầm lấy một khối khăn mặt, dính lướt nước, đem mình tay đập chạm qua địa phương đều chà xát một lần, đem ngón tay ấn lau, lại dùng cây lau nhà đem bản thân đi qua địa phương kéo một lần, đem vết chân lau, vừa cẩn thận nhìn một chút trên đất, xem tóc của chính mình có hay không rơi xuống đất.

Hắn như thế cẩn thận từng ly từng tý một, chính là lo lắng Lâm Quốc Đống sẽ tìm đến sợi điều tra, tìm hiểu nguồn gốc tìm tới bản thân,

Đến thời điểm tuy rằng không lo lắng tính mạng, nhưng sợ chuyện này truyền đi, đối hắn mụ mụ danh dự không được, dù sao mèo khóc chuột quá nhiều người.

Lư Xung nhắc theo bốn cái màu đen túi rác, đi tới cạnh cửa, nghiêng tai nghe một chút, bên ngoài rất an tĩnh, trong hành lang không ai, hắn liền yên lòng mở cửa, đi ra Lâm Quốc Đống nhà.

Lúc gần đi hắn còn không quên cầm khăn lau đem mình chạm qua cửa phòng lấy tay vị trí lau chùi một lần, lau đi dấu ngón tay.

Sự thực chứng minh, Lư Xung như vậy làm xong toàn không có cần thiết.

Lâm Quốc Đống tỉnh lại phát hiện sổ sách cùng nhật ký bản cũng không thấy, nhất thời hồn phi phách tán, căn bản không dám tìm sợi lại đây điều tra, cũng không kịp nhớ tìm người điều tra đến cùng là ai đi vào lấy đi những thứ đó.

Hắn chỉ muốn đến một khả năng, là bản thân đối thủ cạnh tranh phái người tới lấy đi những thứ đó, đối thủ đang cùng hắn cạnh tranh người đứng đầu bảo tọa, vì thượng vị không chừa thủ đoạn nào.

Này một chiều chính giữa Lâm Quốc Đống chỗ yếu, Lâm Quốc Đống hiện tại ở lại quốc nội chỉ có lang đang bỏ tù kết cục, hắn không có lựa chọn khác, chỉ có thể lựa chọn mang tới con trai của hắn Lâm Nhất Phong chạy ra nước ngoài môn.

Lư Xung đi ra nhà này căn hộ, đi ở bên trong tiểu khu, nhìn thấy vài cái bảo an đều ở nhìn mình chằm chằm.

Hắn không có biểu hiện ra không chút nào an, thần nhiên tự nhiên, thật giống trong tay đề chính là rác rưởi.

Kia mấy cái bảo an kỳ quái nhìn chằm chằm Lư Xung, gia hỏa này nhắc theo túi rác, trải qua vài cái thùng rác, làm sao còn không vứt đây.

Bất quá những người an ninh này còn không vô vị đến tiến lên ngăn cản Lư Xung hỏi hắn vì cái gì không vứt rác rưởi, bọn hắn lại xem Lư Xung tướng mạo tuấn tú nhã nhặn, xem ra như học sinh, không giống như là người xấu, liền lười tiến lên vặn hỏi.

Lư Xung đi tới tiểu khu bên ngoài, chặn một chiếc taxi.

Kia sĩ tài xế là lạ mà nhìn Lư Xung tay trung màu đen túi rác lớn: "Người làm sao còn không đem rác rưởi ném xuống đâu, tưởng cầm túi rác lên xe?"

Lư Xung khẽ mỉm cười: "Đây là bằng hữu ta từ trong nhà mang đặc sản địa phương, thực sự không túi xếp vào, liền cầm này túi rác xếp vào, ngược lại trở lại còn muốn tắm rửa tài năng ăn, ta liền không làm sao chú ý!"

"Cái gì đặc sản địa phương?" Cái kia tài xế nghi hoặc mà nhìn màu đen túi rác: "Ngụy trang đến rất vẹn toàn đây!"

Lư Xung thuận miệng nói ra: "Khoai lang, đậu phộng gì gì đó! Đều không đáng giá!"

Kia tài xế tin là thật, thuận miệng nói ra: "Những kia đều mang bừa, sẽ làm bẩn chỗ ngồi, ngươì vẫn là đem chúng đặt ở sau vĩ trong rương đi!"

Lư Xung làm sao khả năng đem 256 vạn tiền mặt, một trăm khối thỏi vàng đặt ở sau vĩ trong rương, còn là đặt ở bên người yên tâm một điểm, liền đối với tài xế cười nói: "Ta người này bệnh hay quên lớn, đồ vật nếu như cách ta xa, ta tổng đã quên cầm, như vậy đi, đợi lát nữa ta nhiều cho ngươì năm mươi, được không?" Vốn là muốn nói nhiều cấp hai trăm, nhưng hấn nghĩ lại vừa nghĩ, nhiều cấp nhiều tiền như vậy sẽ làm tài xế cảm thấy kỳ quái, trái lại chừa lộn lành thành lộn què.

Kia tài xế do dự một chút, gật gù: "Được rồi, ngươì đi đâu vậy?"

Lư Xung vốn là tưởng nói thẳng hấn gia, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, không có thể khiến Lâm Quốc Đồng tìm hiểu nguồn gốc tìm tới bản thân, hấn liền tùy tiện nói một chỗ.

Ở chỗ đó sau khi xuống xe, Lư Xung trả tiền xuống xe, xuyên qua một cái khu náo nhiệt, ngồi nữa lên một chiếc xe taxi, như vậy như vậy, hấn thay đổi ba chuyến xe taxi, mới yên lòng trở về trong nhà.

Nhưng hấn chưa có về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Nhà ta không ai

Về đến nhà, làm sao cùng cha mẹ giải thích, nếu như trong nhà có những này đồ vật tin tức lan truyền ra ngoài, còn sẽ bị người ngộ nhận là hấn mục mục tham ô nhận hối lộ được đây.

Cho nên, hấn cấp Lư Đại Lăng gọi điện thoại, khiến hấn tự mình lại đây thu hàng.

Lư Đại Lăng ở trong xe mở ra những kia túi rác, giật mình tròn mắt lên: "Đây là cái kia Lâm Quốc Đồng?"

Lư Xung gật gù: "Là hấn! Đây chỉ là hấn một phần nhỏ nhất gia sản! Ngoài ra còn có mười mấy cái thẻ ngân hàng đây!"

Lư Đại Lăng tròn mắt ngoác mồm: "Không nghĩ tới, không nghĩ tới!"

Lư Xung phân phó nói: "Ngươi đi đem thỏi vàng bán thành tiền, kể cả những này tiền mặt, đến thời điểm gửi tiền đến ta trong thẻ!"

Cho tới cái kia sổ sách cùng nhật ký bản, Lư Xung cũng dặn dò Lư Đại Lăng đem những này đồ vật giao cho Lâm Quốc Đồng kê địch.

...

Lư Xung về đến nhà, mục mục Chương Trạch Hoa nghi hoặc mà nhìn hấn: "Ngươi đi đâu vậy tán bộ, làm sao đi như vậy xa?"

"Chính là học Lôi Phong làm việc tốt đi tới." Lư Xung cười híp mắt nhìn Chương Trạch Hoa: "Mẹ, ngươi chờ lên cấp đi!"

Chương Trạch Hoa tức giận bạch nhĩ tử một chút: "Nói thật hay như ngươi là lãnh đạo cấp trên tựa như!"

...

Sắp ngủ trước, Lư Thao đi vào Lư Xung gian phòng, sắc mặt đỏ bừng.

Lư Xung sợ hết hồn, lẽ nào Lư Thao cũng bị Phó Nghệ Vi mang trật, cũng tương đối ca ca ta làm chút gì?

Lư Thao hơi ngượng ngùng mà hỏi: "Lão bản, ngươi có thể lại dự chi một điểm tiền lương cho ta sao?"

Lư Xung kinh ngạc hỏi: "Làm sao?"

Lư Thao biểu hiện có chút khó chịu: "Ta mục mục sinh bệnh nằm viện. . ." Nước mắt tại viên mắt đảo quanh.

Lư Xung không nói hai lời, lấy ra 1 vạn tệ tiền mặt: "Người trước tiên mang theo chút tiền này, trở lại chăm sóc người mẹ mẹ! Cái khác phí dụng, mặc kệ là 10 vạn, còn là trăm vạn, ta đều ra."

Lư Thao thoáng cái sững sờ, nàng không nghĩ tới, lão bản đã vậy còn quá trọng nghĩa, trăm vạn đều chịu ra, đây cũng quá rộng thoáng, nhất thời lệ nóng doanh tròng: "Lão bản. . ."

Lư Xung vùng vung tay: "Người đừng như vậy cảm động, ta tiền này là cho người mượn, là muốn người sau đó cho ta làm công trả lại! Ta không phải là nhà từ thiện!"

Vạn nhất cô nàng này cảm động không được không được, nửa đêm bò đến trên giường mình làm sao lo liệu? Bản thân cũng không thể xin lỗi Lý Văn Yên.

"Ta còn là rất cảm động, " nhiệt lệ tại Lư Thao xinh đẹp trên khuôn mặt ngang dọc: "Ngài thực sự là hảo lão bản, ta nguyện ý cho ngài làm công cả đời."

Này năm tháng, nơi nào có như vậy hảo lão bản, chịu làm viên công gia thuộc ứng ra tiền thuốc thang đây? Rất nhiều lão bản thậm chí ngay cả viên công tiền lương đều muốn khát nợ đây. Cho nên, Lư Thao chân tâm cảm thấy bản thân theo một cái hảo lão bản.

Lư Xung thực sự là không chịu được nước mắt của nữ nhân, đưa tay giúp Lư Thao lau đi trên mặt nhiệt lệ: "Đừng khóc, ta tối không chịu được nữ nhân khóc, người ngày mai sẽ về nhà đi, cái gì thời điểm người mẹ mẹ khỏi bệnh rồi, người cái gì thời điểm lại đây ta thi đại học xong không bao lâu, sẽ đi kinh thành, có khả năng chúng ta muốn tới đó gặp mặt."

...

Ngày thứ hai, Lư Thao thu dọn đồ đạc, về nhà.

Chương Trạch Hoa sau khi biết, không khỏi lắc đầu: "Nhi tử, người vẫn đúng là tâm đại a, năm ngàn khối thuê đến, còn không thể nào cho người làm việc đâu, người ngoại trừ phát tiền lương, trả lại nàng 1 vạn tệ, hơn nữa còn muốn cho nàng mẹ mẹ tiền thuốc thang, vạn nhất nàng đến thời điểm không đến đâu, tiền của người không đều đổ xuống sông xuống biển sao?"

Lư Xung cười nhạt: "Ta tin tưởng nàng! Ta càng tin tưởng, ta là cái này thế giới thượng đối nàng tốt nhất lão bản, nàng phạm là có chút đầu óc, đều sẽ không giận ta mà đi!"

...

Ngày thứ hai, Lâm Quốc Đống đối thủ về đến nhà, nhìn thấy những thứ đó, nếu như hoạch chí báo, tranh thủ cùng bản thân hậu trường phản ứng.

Ban ngành liên quan lập tức hành động, cũng đã đã mượn, Trâu gia phụ tử đã tại sự việc đã bại lộ trước, đào tẩu.

Lâm Quốc Đống có chuyện tin tức lưu truyền đến mức rất nhanh, sôi sùng sục, dư luận xôn xao.

...

"Ôi, các người nghe nói không, tam cao cái kia Taekwondo vương tử Lâm Nhất Phong, hán ba ba xảy ra vấn đề rồi!"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Thật giống tham hủ rất nghiêm trọng,

Chạy án, mang theo Lâm Nhất Phong đồng thời!"

"Oa, hán ba ba thế nhưng là. . . Vậy chúng ta Thanh Dương thị chẳng phải là rung chuyển?"

Giữa trưa ngày thứ hai lúc nghỉ ngơi, Lư Xung đã từ những người khác tiếng bàn luận trung, biết Lâm gia phụ tử trốn đi tin tức.

Hắn nhìn một chút điện thoại di động, có cái tin nhắn thông báo, Lư Đại Lăng xoay chuyển ngàn vạn lại đây.

Lư Xung đã cùng Phó Kỳ vừa gặp mà đã như quen, liền thấp giọng hỏi: "Người ba ba không có sao chứ?"

Phó Kỳ lắc lắc đầu: "Hắn vừa vấn đề bất tới, có thể có cái gì sự tình, Lâm Quốc Đống là người đứng thứ hai chó săn, người đứng thứ hai có thể sẽ có vấn đề! Không có Lâm Quốc Đống cùng người mẹ mẹ cạnh tranh, người mẹ mẹ khu người đứng đầu vị trí kia không phải định sao?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Khả năng còn có biến số."

Duy nhất biến số chính là Đường gia.

Lư Xung chuẩn bị các loại (chờ, đám) thi đại học sau khi kết thúc, liền đi Đường gia đi một chuyến, hảo hảo kính sợ một thoáng bọn hắn!

Phó Kỳ hỏi: "Biến số gì?"

Lư Xung không nói, chuyển cái đề tài: "Buổi sáng Anh ngữ thi đến thế nào?"

Phó Kỳ cười nói: "Còn được chứ, 140 phân còn là không thành vấn đề, người đây?"

Lư Xung cũng tự tin nói: "Cũng gần như đi!"

Mấy ngày nay, dựa vào Lý Văn Yên phụ đạo, dựa vào học bằng cách nhớ, Anh ngữ cái này dễ dàng nhất đi dây xích rốt cục không là vấn đề.

Sau đó vật lý cùng hóa học càng không là vấn đề, chỉ cần Lư Xung không tả siêu cường vấn đề, liền không thành vấn đề.

Lư Xung bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, hỏi: "Người nói ta đôi người có ân, người ba ba như vậy đại lai lịch, ta có thể đôi người có cái gì ân đây?"

Phó Kỳ cười nói: "Ngày nào đó buổi trưa, ta ba ba lại phủ định giấc mộng của ta, không cho ta đi làm người chủ trì, không muốn cho ta thượng lý công viện giáo, học mà ưu thì sĩ, ta lúc đó chán ngán thất vọng, đều có điểm muốn tự sát, lúc đó ta tại trên đường cái lung tung không có mục đích địa đi tới, hậm hực địa tường chui vào một cái nào đó bánh xe bên trong, cái kia thời điểm, ta nghe được người tiếng ca, lúc đó người xướng "Ta tin tưởng ta chính là ta, ta tin tưởng ngày mai, ta tin tưởng. . ." lúc đó ta tâm thoát cái liên sống lại, ta lúc đó đã nghĩ, vì cái gì ta không thử tin tưởng bản thân một lần đâu, tại sao phải được cha mẹ đồng ý, ta tài năng theo đuổi giấc mơ đâu, cho nên ta nói người là đôi ta có đại ân!"

Lư Xung không nhịn được cười: "Thật không nghĩ tới ta ca còn có thể cứu người mệnh a!"

Này một khắc, hắn không khỏi nghĩ nổi lên đại mịch mịch « yêu cung đường ».

Thi đại học cuối cùng kết thúc.

Thanh xuân lại muốn tiến nhập một cái khác giai đoạn.

Lư Xung cho rằng, hắn cùng Lý Văn Yên ái tình sẽ nhanh chóng tiến dần đến một cái khác giai đoạn.

Lại không nghĩ rằng, thi đại học sau ngày thứ hai, Lý Văn Yên liền gọi điện thoại cho hắn: "Nhà ta không ai, người tới đi!"

(những ngày gần đây, đại gia biết ta là làm sao vượt qua sao, thái giám, không thái giám, này hai cái ý nghĩ ở trong đầu không ngừng mà đánh trận, trong lòng xoắn xuýt đến chết, ta biết, như vậy thành tích tiếp tục nữa, lên giá sau đặt mua nhất định thảm đến bạo, nhưng ta không tưởng bản thân tâm huyết liền như thế không công lãng phí. Các huynh đệ, ta đánh máu gà, ta muốn hăng hái đến rồi, ta muốn bạo càn, các huynh đệ, cấp điểm chống đỡ đi, phiếu đề cử! Quảng lên! Khen thưởng, tuần này đến hiện tại một cái khen thưởng đều không có, hảo lung tung, hảo lung tung.)

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Ăn vụng trái cấm?

Lý Văn Yên nói xong câu nói kia, liền đem điện thoại treo.

Lư Xung cả người hoàn toàn ngẩn ngang.

Hắn vốn là cho rằng, này một cái cảnh tượng muốn tại vài tháng sau đó thậm chí muốn mấy năm sau mới sẽ xuất hiện, lại không nghĩ rằng, ngày hôm nay liền xuất hiện.

Bất quá, sẽ có thuận lợi như vậy sự tình sao?

Ăn vụng trái cấm chủng loại sự tình, làm sao cũng phải chân chính địa giao du vài tháng, cảm tình thuận lý thành chương nước sữa hòa nhau, dặt tay, hôn môi, sau đó mới sẽ phát sinh.

Nhưng hắn cùng Lý Văn Yên còn không có chính thức giao du, dường như cũng không có dặt qua tay, càng không có tiếp nhận hôn, làm sao sẽ đến bước đi kia?

Có thể hay không là bản thân tưởng bở, trên thực tế là nha đầu này muốn đùa ta đi, chờ chút, ta đến nàng cửa nhà, gõ bán Thiên Môn, không ai lái, kết quả đúng là trong nhà không ai, hắn tuy rằng không có từng tao ngộ như vậy sự tình, lại nghe nói đến người khác từng tao ngộ, đặc biệt ngày Cá tháng

Tu thường có trong nam sinh chiều.

Hắn nghĩ lại vừa nghĩ, ngược lại ca ca ta có Thiên Nhân Thông, dùng mắt nhìn xuyên tường liếc mắt nhìn, liền biết Lý Văn Yên trong nhà có người hay không, không cần lãng phí thời gian.

Hắn tranh thủ đem mình thu thập đến soái soái, áo sơ mi trắng, màu xanh lam quần jean, màu trắng giày thể thao, mười tám tuổi tiêu phôi, các nữ nhân thanh xuân năm tháng trong trí nhớ soái ca đều có một thân áo sơ mi trắng.

Cùng ở tại một cái trong đại viện, chẳng qua bất đồng căn hộ, năm phút sau, Lư Xung đi tới Lý Văn Yên trước cửa nhà.

Nói không kích động, đó là giả, tuy rằng tại Tu Tiên Giới, hắn cùng không thiếu nữ tiên tu song tu qua, nhưng hắn cùng các nàng đều là theo như nhu cầu mỗi bên, không có tình cảm gì, mà Lý Văn Yên là hắn duy nhất động qua chân tình nữ nhân, cảm giác rất không giống nhau, vào giờ phút này, hắn kia hơn 200 năm vừa giống như là sống đến cầu trên người một dạng, cảm thấy bản thân tâm vẫn rầm rầm địa nhảy, lại như một cái đơn thuần mười tám tuổi thiếu niên, đứng ở ngưỡng mộ trong lòng thiếu nữ gia tộc khải.

Một hồi khô nóng gió mùa hạ thổi qua, hạ con ve biết rồi biết rồi địa nhượng lên, khiến Lư Xung tâm cảm giác nóng rực cùng căng thẳng.

Hắn hít sâu một hơi, ấn xuống một cái chuông cửa.

Theo một hồi bước chân nặng nề thanh, một đạo mùi thơm nồng mũi mà tới.

Lư Xung biết, Lý Văn Yên ngay tại trong cửa, đó là nàng trên người độc nhất mùi thơm.

Chẳng qua, bước chân của nàng vì cái gì như vậy trầm trọng đâu, thật giống có cái gì tâm sự.

Lý Văn Yên thật giống do dự một chút, qua một lúc lâu, mới đem cửa phòng mở ra.

Này lúc, Lư Xung ngờ ngác mà nhìn trong cửa Lý Văn Yên, một thân trắng nõn áo đầm, xinh đẹp bím tóc đuôi ngựa, không có hoá trang, không có đeo một chút đồ trang sức, tố mặt hướng thiên, nhưng là như vậy địa thanh lệ, như vậy địa chán người.

Mỗi tình đầu, có thể gặp phải cô gái như thế, Lư Xung cảm thấy, so hắn tu tiên lúc nhận được thượng cổ tiên pháp Thông Thiên Quyết còn muốn cho người mừng rỡ.

Lý Văn Yên xem Lư Xung hai mắt ngờ ngác, không khỏi nở nụ cười xinh đẹp: "Ngây ngẩn làm gì, đi vào a!"

Lư Xung đi tới, đóng cửa lại, cẩn thận từng ly từng tý một hỏi: "Người ba ba mẹ mẹ đều không ở nhà?"

Lý Văn Yên xinh đẹp địa lườm hắn một cái: "Chúng ta nghỉ, nhưng bọn hắn phải đi làm đây."

Sau đó, hai người bỗng nhiên đều không nói lời nào, liền như vậy ngờ ngác mà nhìn đối phương, thời gian đột nhiên như là bất động một dạng, bầu không khí đặc biệt địa ám muội.

Một lát sau, Lý Văn Yên lấy hết dũng khí, duỗi ra nhỏ dài ngọc thủ, cầm lấy Lư Xung tay, mắt to như nước trong veo nhìn chăm chú Lư Xung con người, nũng nịu nói ra: "Có lẽ, sau đó chúng ta đều sẽ tại bất đồng thành thị, bất đồng trường học, sau đó người sẽ phải gặp phải cái khác nữ sinh xinh đẹp, mà ta khả năng lại cũng không gặp được một cái như người nam sinh như thế. . ."

Nàng mềm mại trắng như tuyết khuôn mặt nức cỡ xán lạn như Hồng Hà, vành mắt nhưng hơi ửng hồng.

Lư Xung có chút cảm thấy không hiểu ra sao: "Người không phải muốn thi hoa thanh a? Ta cũng phải thi hoa thanh a! Chúng ta đều ở kinh thành, đều ở hoa thanh a, người lo lắng tất cả đều là dư thừa!"

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên bỗng nhiên duỗi ra tay trắng, nhào tới Lư Xung trong lòng ngực, thật chặt ôm hắn, liều mạng mà thân hắn, thân trán của hắn, thân hắn gò má, thân hắn môi, trúc trắc, vội vàng, còn có chút kinh hoàng.

Này một khắc, Lư Xung hoàn toàn bối rối.

Sống hai đời, hắn đều chưa từng có nhìn thấy Lý Văn Yên như vậy.

Nếu như là phổ thông nữ nhân, Lư Xung nhất định có thể lập tức khắc chế được, cơ mà (có thể) này là Lý Văn Yên, hắn mong nhớ ngày đêm nữ nhân, hắn hoàn toàn không có thể tự chế.

Hơn nữa, hắn đã nín vài tháng.

Trong Tu Tiên Giới, hắn liền lấy không có định lực xưng, cũng may mắn được hắn tu hành Thông Thiên Quyết là thích hợp song tu, mới khiến hắn miễn cho bởi vì loại chuyện kia mà công lực lùi xa.

Từ đầu đến cuối, hắn đều không có đặc biệt hạn chế tự thân hỏa khí biện pháp, cái gì Thanh Tâm quyết hết thấy vô hiệu, trừ khi dùng nghịch chuyển càn khôn như vậy tiên pháp, nhưng hắn làm sao sẽ đem như vậy tà môn tiên pháp dùng trên người tự mình.

Làm Lý Văn Yên chăm chú ôm hán thời điểm, hán cảm thấy, một luồng hỏa lan tràn toàn thân, không thể ngăn chặn.

Cái này thời điểm, Lý Văn Yên áo đầm rơi trên mặt đất, Lư Xung lý trí hoàn toàn không có.

...

Mãi đến tận trắng noãn trên giường tung toé nấy đóa hoa mai, nhìn thấy Lý Văn Yên mềm mại gò má óng ánh nước mắt châu, hán mới bừng tỉnh cảm thấy được, dường như có chỗ nào không đúng.

Hán vội vã ôm Lý Văn Yên, sốt sắng mà hỏi: "Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Lý Văn Yên chẳng qua riu rít khóc rống, không nói lời nào.

Lư Xung lại cũng không cách nào tiếp tục nữa, vội vã cùng Lý Văn Yên tách ra, lo lắng hỏi: "Đến cùng làm sao? Ngươi vì sao lại như vậy?"

Hỏi rất nhiều lần, Lý Văn Yên chính là không nói lời nào.

Cuối cùng, Lý Văn Yên lau khô nước mắt, mặt cười khôi phục lần đầu gặp gỡ lúc lạnh lẽo: "Vốn là cho rằng cùng nam nhân sẽ rất vui sướng, không nghĩ tới như thế thống khổ, còn là cùng nữ nhân tương đối vui sướng!"

Lư Xung đã sớm hoài nghi Lý Văn Yên xu hướng tình dục, nghe được nàng hiện tại như thế nói, càng là phiền muộn đến cực điểm: "Lý Văn Yên, ngươi đến cùng cái gì ý tứ?"

Lý Văn Yên mặt cười lãnh đạm như băng: "Lư Xung! Đây là chúng ta lần thứ nhất, cũng là chúng ta cuối cùng một lần! Chúng ta biệt ly đi!"

Lư Xung cảm lấy Lý Văn Yên tay, lo lắng hỏi: "Đến cùng phát sinh cái gì? Ngươi tại sao phải làm như vậy?"

"Không cái gì!" Lý Văn Yên mặt cười lạnh lẽo, đem nhỏ dải ngọc thủ từ Lư Xung bàn tay lớn trung tránh thoát: "Ngươi đi đi, ta không tưởng gặp lại được ngươi rồi!"

Lư Xung còn muốn hỏi cái gì lúc, Lý Văn Yên mặc quần áo tử tế, dùng sức mà đẩy hán, đem hán hướng về cửa đẩy.

Lư Xung rống to: "Coi như khiến ta chết, cũng phải khiến ta chết được rõ ràng, có được hay không?"

Lý Văn Yên nước mắt như mưa: "Ngươi chớ ép ta, ta sẽ không nói! Chỉ có thể nói, chúng ta nhận thức chính là một hồi sai lầm!"

Lư Xung thực sự hết cách rồi, đành phải cúi đầu ủ rũ địa xoay người rời đi.

Ngay tại Lư Xung hồn bay phách lạc rồi đi sau, Lý Văn Yên gia đối diện kia gia cửa phòng mở ra, từ bên trong đi ra một người tuổi còn trẻ nam tử, một con lộ liễu hoàng phát, hai lỗ tai chue lóe sáng kim cương đính tai, cao gầy mặt ngựa, mũi ưng, mang theo một mặt nụ cười đắc ý, tự nhủ: "Lư Xung, ta không giết được ngươi, nhưng ta nhưng có thể khiến ngươi sống còn khó chịu hơn chết! Mất đi mối tình đầu cảm giác, có phải không rất đau lòng a, ha ha. . ."

Một lát sau, kia người đi thẳng xuống lầu dưới.

Làm hán đi tới tầng dưới lầu, bên cạnh bỗng nhiên duỗi ra một bàn tay lớn, đem hán kéo vào một cái phòng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Giải quyết dứt khoát

Hán vừa muốn lên tiếng hô to dưới lầu bảo tiêu, đối phương nhưng thật nhanh ở trên người hán điểm mấy lần, hán liền cảm thấy, tuy rằng dây thanh đang run rẩy, nhưng không có bất kỳ thanh âm gì phát ra.

"Đường Thiệu Vĩ, không nghĩ tới, ngươi đối ta cảnh cáo vậy mà ngoảnh mặt làm ngơ, còn đến phá hoại ta cảm tình." Lư Xung nói một cách lạnh lùng nói: "Ngươi nhắm vào ta không liên quan, nhưng bắt ta nữ nhân đến uy hiếp ta, này là ta nhất không thể chịu đựng."

Đường Thiệu Vĩ nằm mơ đều không nghĩ tới, hần như vậy tính toán vậy mà bị Lư Xung nhìn thấu, vì không cho Lư Xung phát giác ra cái gì, hần khiến hần bốn cái bảo tiêu ở dưới lầu trong xe chờ, hiện tại coi như kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, hướng hồ, hần còn gọi không ra.

Lư Xung lạnh lùng nhìn Đường Thiệu Vĩ: "Khiến ta đoán xem, có lẽ ngươi dùng cha mẹ của nàng vị trí hoặc là sinh mệnh an toàn đến uy hiếp nàng, khiến nàng theo ta biệt ly, đúng không? Ngươi cho rằng như vậy sẽ xúc phạm tới ta? Nha, đúng rồi, nếu như không phải sợ sệt Yến gia tham gia, ngươi sau đó còn sẽ bắt ta cha mẹ tính mạng đến uy hiếp ta, đúng không?"

Đường Thiệu Vĩ cái trán bốc lên mồ hôi lạnh, nhìn Lư Xung ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Lư Xung ngữ khí tri hoãn, lạnh nhạt nói: "Vốn là ta nghĩ khiến ngươi sống thêm mấy ngày, chờ ta có đầy đủ bản lĩnh khiêu chiến các ngươi Đường gia, ta lại đi muốn ngươi mạng chó! Bây giờ nhìn lại, bỏ mặc ngươi này con chó điên sống sót, đối ta cha mẹ, đối Lý Văn Yên, đối Lý Văn Yên cha mẹ, đều là một loại nguy hiểm, cho nên, ngươi nhất định phải chết!"

Đường Thiệu Vĩ trong ánh mắt tiết lộ cầu xin cùng không cam lòng.

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Ngươi có lẽ rất hiếu kỳ, vì cái gì ta sẽ trăm phương ngàn kế đối phó ngươi, nhất định phải đem ngươi phế bỏ, không chỉ là ngươi ghi nhớ lên Lý Văn Yên, càng là bởi vì đời kia. . . Đời kia, các ngươi Đường gia đem ta cha mẹ bức tử, đem Lý Văn Yên cướp đi, khiến ta trở thành cái xác không hồn, ngươi nói, ta nên bắt các ngươi Đường gia làm sao lo liệu?"

Đường Thiệu Vĩ nhìn Lư Xung ánh mắt tràn ngập kinh hãi, kinh hãi muốn chết, hần đương nhiên không tin cái gì đời kia cái gì, hần chỉ cảm thấy Lư Xung là người điên!

Lư Xung vẻ mặt và ngữ khí y nguyên là nhàn nhạt: "Đường Thiệu Vĩ, ngươi yên lòng đi thôi, ngươi tăng tổ phụ, ngươi tổ phụ, phụ thân của ngươi, mẫu thân của ngươi, ta đều sẽ giúp ngươi chăm sóc thật tốt!"

Đường Thiệu Vĩ triệt để khủng hoảng, mồ hôi lạnh dạt đầy khắp thân thể, ánh mắt biểu lộ hết sức kinh hãi, nhưng hần không nói ra được bất kỳ thoại đến, động cũng động không dứt(không được).

Lư Xung nói xong, đem Đường Thiệu Vĩ quần áo tất cả đều cởi, sau đó lôi kéo hần tóc, đi tới phòng rửa tay.

Đang chuẩn bị đem Đường Thiệu Vĩ đầu nhét vào bồn cầu lúc, Lư Xung bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, sau đó hai tay ấn lại Đường Thiệu Vĩ não bộ mấy cái đại huyết, hai mắt thật chặt nhìn chằm chằm Đường Thiệu Vĩ con mắt, khởi động tiên thuật su hân.

Su hân thuật khả năng là tàn nhẫn nhất tiên thuật một trong, chủ yếu dùng cho tra xét người khác trong đầu ký ức, cái này tiên thuật một khi phát huy, bị phát huy người ắt gặp chịu tàn khốc nhất dẫn vật, sống không bằng chết, sau đó khinh giả biến thành ngớ ngẩn, trọng giả đem vĩnh viễn không được siêu sinh.

Mà cái này su hân thuật tại Thông Huyền kỳ liền có thể dùng, nhưng một loại(bình thường) người tu tiên cũng không quá dám dùng, bởi vì một khi đối tiên lực mạnh hơn chính mình người dùng su hân thuật, phi thường dễ dàng phản phệ, phản phệ hậu quả là rất dễ dàng đem mình biến thành ngớ ngẩn, nhưng Lư Xung đối với một cái người bình thường dùng su hân thuật, một chút vấn đề đều không có.

Qua một lúc lâu, Lư Xung được Đường Thiệu Vĩ hết thảy ký ức, càng ngày càng kiên định đem Đường gia hủy diệt quyết tâm, như vậy tà ác gia tộc không hủy diệt, lẽ nào giữ lại kẻ tục gieo vạ các lão bách tính sao?

Sau đó, Lư Xung đem Đường Thiệu Vĩ đầu cắm ở trong bồn cầu, vỗ Đường Thiệu Vĩ máy lòng bàn tay.

Một lát sau, một màn khiến người kinh hãi muốn chết cảnh tượng xuất hiện.

Khá giống điện ảnh «Lộc Đình ký» bên trong Hải Đại Phú phát huy Hóa Cốt Miên Chương sau tình hình.

Lư Xung lạnh lùng nhìn về kia một vũng máu, ấn xuống một cái bồn cầu công tắc, xoa bóp mấy lần, cuối cùng đem hết thảy đều xông lên sạch sẽ.

Sau đó, Lư Xung đem mình quần áo toàn bộ cởi, xoa nắn xoa nắn, tốt lắm hảo quần áo tất cả đều đã biến thành một đoàn mảnh vỡ, bỏ vào trong bồn cầu, cũng xông lên đi rồi.

Làm Lư Xung mặc Đường Thiệu Vĩ quần áo, trên mặt sóng linh lực,

Mất một lúc, hần thành linh biến thành Đường Thiệu Vĩ dáng vẻ, mặt trường như mã, mắt tam giác, mũi ung.

Duy nhất có điểm sai biệt chính là kiểu tóc, bất quá(không qua) Đường Thiệu Vĩ là có chup mũ.

Làm Lư Xung đem mũ mang theo, nhìn qua cùng Đường Thiệu Vĩ không có bất kỳ khác biệt.

Lư Xung không muốn để cho đời kia cừu hận quá nhiều hần quá lâu, càng không muốn khiến nó ảnh hưởng cuộc sống của chính mình, cho nên hần chuẩn bị giải quyết dứt khoát, sớm một chút đem Đường gia kết thúc đi.

Làm Lư Xung đi tới bộ kia dừng khắc thương vụ trước xe, kia bốn cái bảo tiêu đều không có chút nào phát hiện, có cái bảo tiêu còn nịnh hót hỏi: "Vĩ

Thiếu, sự tình làm được thế nào?"

Lư Xung cạc cạc cười nói: "Phi thường được! Kia tiểu tử trốn ở trong hành lang khóc đầu, nhìn thấy hấn khóc lóc nỉ non đáng về, ta thật hấn mẹ hài lòng! Đi, chúng ta đi nhanh lên, chớ bị kia tiểu tử phát hiện, kia tiểu tử thế nhưng là tôn sư, lão gia tử nói rồi, tuyệt đối không có thể chọc giận hấn!"

Một cái bảo tiêu tranh thủ phát động ô tô, phi nhanh mà đi.

Có cái bảo tiêu hỏi: "Vĩ Thiếu, chúng ta hiện tại đi nơi nào?"

Lư Xung cạc cạc cười nói: "Đi nơi nào, đương nhiên về nhà, mã đức, không có thể ở Thanh Dương nơi quỷ quái này phiêu, đỡ phải bị kia tiểu tử bắt lấy, kia tiểu tử hiện tại đang thất tình cáu kỉnh lắm."

Lái xe đến một nửa thời điểm, Lư Xung dựa vào đi đã ngoại thuận tiện thời điểm, dùng hấn điện thoại di động cấp hấn ba ba mẹ mẹ cùng Lý Văn Yên phát ra "Gần đây bảy ngày có việc đi tỉnh thành lo liệu, chớ niệm", sau đó đem điện thoại di động bóp nát, ném đến một cái trong rãnh nước.

Lại qua hơn hai giờ, đến tỉnh thành Đường gia đại trạch.

Tiến vào Đường gia đại trạch trước, Lư Xung trước tiên đi tới một nhà cửa hiệu cắt tóc, lấy mái tóc tu thành cùng Đường Thiếu Vĩ tiếp cận.

Cơ mà (có thể) vẫn đề là, Đường Thiếu Vĩ nhuộm thành lông vàng, mà Lư Xung ghét nhất người Hoa nhuộm tóc vàng, cuối cùng hấn thẳng thắn khiến người đem hấn tóc cạo trọc.

Làm hấn tiến vào Đường gia đại trạch sau, Đường Thiếu Vĩ mẹ mẹ hỏi hấn làm sao, Lư Xung liền nói: "Ngay cả nữ nhân đều chơi không dứt(không được), còn có thể làm gì, cạo trọc phát làm hòa thượng đi a!"

Đường Thiếu Vĩ mẹ mẹ vội vã ôm Lư Xung: "Nhi a, ngươi cũng không thể xuất gia a, ngươi cái kia vấn đề, quốc nội không trị hết, chúng ta đi Múi quốc, luôn có thể chữa khỏi. . ."

Lư Xung kể tục dựa theo Đường Thiếu Vĩ bản sắc biểu diễn, cười lạnh nói: "Có lẽ các ngươi đem cái kia khốn nạn giết, ta bệnh liền được rồi, cơ mà (có thể) các ngươi kinh hãi, từng cái từng cái, oắt con vô dụng, bị người bắt nạt đến trên đầu, tất cả đều làm con rùa đen rút đầu, còn được xưng Giang Bắc đệ nhất gia tộc, chó má!"

Đường Thiếu Vĩ tăng tổ phụ tức giận đến vỗ bàn một cái: "Nghiep chương! Như thế đại số tuổi, rầm đạo lý không biết, cả ngày chỉ biết chơi nữ nhân! Ngươi chẳng lẽ không biết một cái hóa cảnh tôn sư lợi hại bao nhiêu sao, hưởng hồ hấn cùng Yên gia quan hệ như vậy hảo, chúng ta nếu như dám cầm chính thức lực lượng đối phó hấn, Yên Chấn Đông cái kia lão già khốn nạn sẽ tìm cái khác có đối phó chúng ta!"

Lư Xung cười lạnh nói: "Được rồi, biết rồi, ngược lại các ngươi chính là sợ hấn!"

Kia lão già nghiêm sắc mặt: "Đến lúc chúng ta mời tới Tiêu Bưu sư phụ, liền có thể đem hấn lột da tróc thịt, đến thời điểm sẽ đem hấn cha mẹ giết chết, đúng rồi, hấn mẹ mẹ thế nhưng là một đại mỹ nữ, cũng không thể lãng phí rồi!"

Hơn tám mươi tuổi lão già vậy mà cũng mất mạo dâm quang.

Lư Xung thâm giận, trên mặt nhưng cười nói: "Ha ha, quá tốt rồi!"

Bảy ngày, chỉ dùng bảy ngày, ta liền đem ngươi cái này lão già tươi sống tức chết!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Khởi đầu mới

Đầu ba ngày, Lư Xung vẫn đang bị ỉn quan sát.

Hấn phát hiện, Đường Thiếu Vĩ tại cái này gia tộc vị trí rất kỳ diệu, phi thường chịu hấn tăng tổ phụ sủng ái, khá giống Giả Bảo Ngọc tại Giả gia địa vị.

Hấn cảm thấy rất kỳ quái, Đường gia người mỗi cái tâm cơ khó lường đa mưu trí đáng về, Đường Thiếu Vĩ như vậy ngốc nghếch người, làm sao trái lại được hấn tăng tổ phụ sủng ái.

Sau đó, Lư Xung dùng mưu hèn thuật được Đường Thiệu Vĩ tăng tổ phụ ký ức, mới ngạc nhiên phát hiện, Đường gia cùng Hồng Lâu Mộng bên trong Giả gia một dạng, chỉ có trước cửa sư tử là sạch sẽ.

Nguyên lai, Đường Thiệu Vĩ thân sinh phụ thân cũng không phải hán trên danh nghĩa phụ thân Đường Phúc Chính, mà là hán tăng tổ phụ.

Chỉ là bởi vì Đường Thiệu Vĩ tăng tổ phụ là cái này gia tộc quyền lực to lớn nhất, cho nên hán nắm giữ đối cái này gia tộc tất cả mọi người nắm quyền trong tay, tất cả mọi người đến nghe lão già chết tiết này, bao quát hết thầy con cháu, cháu cháu, cái này gia tộc mục nát, dơ bẩn có thể thấy được chút ít.

Làm Lư Xung được lão già kia ký ức sau, toàn bộ Đường gia hết thầy tội ác đều rất rõ ràng nhục yết.

Nhất điệp điệp chứng có phạm tội đều đưa đến thượng cấp hoặc là Đường gia kẻ địch trong tay.

Thụy Sĩ ngân hàng mấy cái tài khoản tiền, tất cả đều chuyển tới một cái tài khoản thượng.

Cái này cũng chưa tính, ngày thứ sáu, Lư Xung lấy Đường Thiệu Vĩ thân phận, bay đến kinh thành.

Tại một hồi quyền quý tiệc rượu thượng, hán chạy đến nữ trong phòng rửa tay, liền với dâm loạn kinh thành năm gia tộc lớn gia chủ lão bà, nữ nhi.

Đường Thiệu Vĩ vốn là có cái kia đùa bốn nữ nhân bội tình bạc nghĩa thanh danh, hiện tại làm như vậy sự tình, nhưng cũng một chút đều không kỳ quái.

Kia năm gia tộc lớn gia chủ môn giận tím mặt, tưởng muốn phái người giết Đường Thiệu Vĩ, lại phát hiện Đường Thiệu Vĩ phảng phất biến mất khỏi thế gian một loại(bình thường), bọn hán liền đem tức giận tất cả đều tắt đến Đường gia.

Vốn là Đường gia chứng có phạm tội đưa đến thượng cấp hoặc là Đường gia kẻ địch trong tay, Đường gia còn có quay về chỗ trống, cơ mà (có thể) hiện tại đặc tội rồi kinh thành năm gia tộc lớn, năm gia tộc lớn liền thủ.

Ngày thứ sáu, nghe được Đường Thiệu Vĩ dâm loạn năm gia tộc lớn nữ quyền tin tức, Đường Thiệu Vĩ tăng tổ phụ tại chỗ tức giận đến thổ huyết, bất tỉnh đi, nghe tới mặt trên tạo thành tổ chuyên án tra rõ Đường gia tin tức, lão già tại chỗ thổ huyết không ngừng, chết rồi qua (quá khứ).

Ngày thứ bảy, có quan hệ phương diện triệt để niêm phong Đường gia hết thầy sản nghiệp, Đường gia triệt để bị diệt.

Khiến có quan hệ phương diện hơi nghi hoặc một chút là, cái kia Đường Thiệu Vĩ từ khi gây rắc rối sau, lại cũng không có ra mặt, thật giống biến mất khỏi thế gian một loại(bình thường).

Có người suy đoán, khả năng hán bị kia năm gia tộc lớn một cái nào đó gia giết.

...

Ngày thứ tám, Lư Xung đứng ở Lý Văn Yên trước mặt: "Đường gia bị diệt, người không cần lo lắng người cha mẹ an toàn rồi!"

Lý Văn Yên có bảy ngày không có nhìn thấy Lư Xung, mỗi lần đi qua nhà bọn họ căn hộ, cũng không nhìn được ngẩng đầu nhìn Lư Xung gian phòng pha lê, ước ao có thể nhìn thấy bên trong truyền đến ánh đèn, thế nhưng là vẫn âm.

Nàng càng ngày càng lo lắng hán.

Cuối cùng nàng lấy hết dũng khí, tưởng muốn gọi điện thoại cho hán, nhưng truyền đến tất máy thanh âm.

Nàng lại lấy hết dũng khí, hỏi hán cha mẹ.

Kết quả, bọn hán giống như nàng, đều là chỉ nhận được hán tin nhắn.

Nhưng bọn hán so với nàng hảo là, bọn hán tin tưởng bọn hán nhi tử, mà nàng đối hán không ăn ý, cho nên không có tự tin, cho nên lo lắng đề phòng.

Hiện tại, hán đứng ở nàng trước mặt, nàng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không nói ra được nên khóc, hay nên cười.

Nàng chung quy là bình tĩnh nữ nhân, nữ nhân thông minh, nàng lập tức hỏi: "Là người làm?"

Lư Xung không có thừa nhận, cũng không có phủ nhận: "Tự(tự) làm vậy, không thể sống!"

Lý Văn Yên rõ ràng, không có kẻ tục hỏi, mà là ngờ ngạc mà nhìn Lư Xung.

Lư Xung rõ ràng nàng ý tứ, nàng là muốn biết, hán cùng nàng có thể hay không trở lại lúc trước mỹ hảo.

Lư Xung cũng đang tự hỏi, có thể hay không trở lại lúc trước.

Rất hiển nhiên, đã không thể trở lại cái kia thời điểm, hai người cái kia đều làm, hết thầy đều chỉ có thể đi về phía trước.

Liền, hần cười hỏi: "Ngươi cùng nữ hài tử cùng nhau là làm sao thân thiết,

Đến cùng vui sướng đến mức nào?"

Lý Văn Yên mặt đỏ bừng: "Lần kia như vậy nói, chẳng qua vì kích thích ngươi thôi. . ."

Lư Xung cười hắc hắc nói: "Ngày hôm nay ngươi trong nhà không ai, chúng ta lại tới một lần nữa, ta bảo đảm, tuyệt đối so với ngươi từ nữ hài nơi đó được vui sướng vui sướng hơn nhiều lắm!"

. . .

Một lần, hai lần, ba lần, bốn lần. . . Nàng thực sự không có khí lực.

Một canh giờ, hai giờ, ba tiếng, bốn tiếng. . . Nàng rốt cục tỉnh rồi.

Nàng đem đầu nhỏ dựa vào trên ngực Lư Xung, không nói gì, trên mặt không tự chủ được hiện lên thỏa mãn nụ cười.

Lư Xung bỗng nhiên lại hỏi: "Ngươi còn yêu con gái sao?"

Lý Văn Yên trầm mặc một lúc lâu, cuối cùng gật gù: "Ta yêu ngươi, nhưng ta cũng thương các nàng."

"Các nàng?" Lư Xung kinh ngạc nói: "Ngươi bạn gái không chỉ có một cái?"

Lý Văn Yên gật gù: "Ta phát hiện, ta thương các nàng mỗi cái người trên người một cái nào đó điểm, nhưng ta không tìm được, một cái nữ hài trên người có thể đã chuẩn bị ta yêu hết thấy điểm, cho nên ta chỉ có thể yêu như vậy nhiều nữ hài."

Lư Xung hiện tại mới phát hiện, vì cái gì Thanh Dương một cao tám cái hoa khôi học đường bên trong có sáu cái đều cùng nàng chơi đến như vậy hảo, nguyên lai các nàng đều là loại kia quan hệ!

Hần lại có một loại hơn 200 năm sống đến câu trên người cảm giác.

Hỏi hần: "Các ngươi các cô gái đều như vậy sao?"

Lý Văn Yên nói: "Không phải đều như vậy, nhưng tỷ lệ rất lớn, càng đẹp nữ hài càng có khả năng!"

Lư Xung lại hỏi: "Thuần túy có nhiều hay không?"

Lý Văn Yên nói ra: "Không nhiều. Phần lớn đều là song, đã yêu nam nhân, cũng yêu con gái. Nam nữ ở chung phương thức tuyệt nhiên bất đồng, ta phiền chán phần lớn nam nhân, chỉ yêu ngươi một cái, nhưng ta ưa thích phần lớn mỹ nữ. Các nàng có mấy người, giống như ta, chúng ta đối với khác phái, chỉ có thể ưa thích một cái, nhưng cùng với tính ở giữa, chúng ta nhưng rất bác ái!"

Lư Xung thật giống nghe người ta nói qua, đồng tính ở giữa, so khác phái ở giữa càng cởi mở càng bác ái.

Thế nhưng, hần nằm mơ đều không nghĩ tới, bản thân bạn gái đầu tiên chính là như vậy nữ nhân.

Cuối cùng, hần hỏi một cái rất trực tiếp vấn đề: "Ta phát hiện, ta giống như ngươi, ta không tìm được một cái nữ hài trên người có thể đã chuẩn bị ta yêu hết thấy điểm, coi như là ngươi, cũng chỉ có thể phù hợp một ít, nhưng có chút nữ hài nhu tình như nước, có chút nữ hài ngây thơ ngốc manh, có chút nữ hài nhiệt tình như lửa, có chút nữ hài người mang danh khí, có nữ hài rất nổi tiếng. . . Cho nên ta cũng khả năng giống như ngươi, yêu rất nhiều nữ hài, ngươi cảm thấy, ngươi có thể tiếp thu sao?"

Lý Văn Yên cúi đầu.

Lư Xung cho rằng nàng sẽ suy tư rất lâu.

Nhưng Lý Văn Yên lập tức ngẩng đầu lên, phi thường như chém đinh chặt sắt nói ra: "Ta có thể tiếp thu!"

Lư Xung có chút kinh ngạc: "Ta nhớ tới, ngươi vừa bắt đầu còn ăn Lư Thao giấm đây."

Lý Văn Yên thật không tiện địa nở nụ cười: "Kỳ thực, ta lúc đó cũng có chút ghen ngươi!"

Lư Xung kinh ngạc tròn mắt lên: "Không thể nào, ngươi ưa thích nàng?"

Lý Văn Yên gật gù: "Ta ưa thích loại kia loại hình!"

Lư Xung không nhịn được hỏi: "Ngươi là cái gì phát hiện ngươi là như vậy nữ nhân đây?"

Lý Văn Yên cười nói: "Rất sớm đã phát hiện, ta một chút xíu đều không thích nam nhân, chỉ thích cùng nữ nhân chơi. Mà ngươi là ta duy nhất ưa thích nam nhân!"

Đối với Lư Xung cùng Lý Văn Yên tới nói, này đều là bọn hán nhân sinh lại lần nữa bắt đầu khởi điểm.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngục Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Đi thu mua đĩa nhạc công ty

Sau đó, Lư Xung cùng Lý Văn Yên lại lần nữa nói rồi bản thân chuẩn bị hướng về vòng giải trí phát triển ý nghĩ.

Lý Văn Yên phi thường chống đỡ Lư Xung giấc mơ, chỉ bắt quá(không qua), hiện tại nàng chống đỡ góc độ có chút thiên: "Kỳ thực ta siêu ưa thích những kia nữ minh tinh, thật thích cùng với các nàng tiếp xúc gần gũi a, nếu không sau đó chúng ta hai cái hợp mở một cái công ty giải trí, chuyên môn ký kết nữ minh tinh, ngoại trừ ký xuống những kia thành danh nữ minh tinh, còn thêm những kia có tiềm lực nữ minh tinh."

Lư Xung nhìn thấy Lý Văn Yên trong mắt hào quang, cảm giác này cùng bản thân trước kia trong ký ức cái kia nữ hài như hai người khác nhau.

Bắt quá(không qua), hán tiêu tan, lại như người đến sau người đầu ca ngợi Quách Bích đình là thiên tiên công, có thể có người có thể tưởng tượng Quách Bích đình cùng nàng bạn gái cùng nhau đáng về sao?

Tại Quách Bích đình trước, Hương Giang cũng có cái thiên tiên công, trương cơ mà (có thể) đi, tình huống của nàng cùng ruộng phức chân tương tự, cũng là cùng một cái cuồng t nữ nhân quan hệ cá nhân thân thiết, bị paparazi vỗ tới, nàng là Lư Xung xem qua xuyên nam trang tối có mùi vị nữ nhân, rất nhiều nữ nghệ nhân cái gọi là nam trang hoá trang chỉ bắt quá(không qua) là một loại khác chế phục mê hoặc, trong xương còn là mặc cho nam nhân xem, nhưng trương cơ mà (có thể) đi nam trang là mặc cho nữ nhân xem, hiện ra là tự tin cùng tao nhã, mê hoặc là nữ nhân.

Lý Văn Yên khí chất đại khái chính là xen vào trương cơ mà (có thể) đi hòa Quách Bích đình ở giữa đi.

Lư Xung chính là ưa thích này chủng khí chất, phi thường yêu thích, cũng may mà đối phương cũng ưa thích hán, không phải vậy chính là bế tắc.

"Good-Idea!" Lư Xung cười nói: "Đến thời điểm, chúng ta đồng thời quy tắc ngầm các nàng!"

Lý Văn Yên chớp mắt to, nghi hoặc mà hỏi: "Quy tắc ngầm? Cái gì ý tứ?"

Lư Xung này mới nhớ tới, quy tắc ngầm ở niên đại này còn không phải lưu hành ngữ, mãi cho đến Trương Ngọc, hoàng kiện trung sự tình sau khi, mới bắt đầu lưu hành lên.

Hán trước tiên giờ mấy cái ví dụ, sau đó giải thích: "Quy tắc ngầm" là chỉ không nhìn thấy, mình vẫn không có quy định, ước định thành tục, thế nhưng là lại là rộng khắp tán đồng, thực tế tạo tác dụng, mọi người nhất định phải "Tuân theo" một loại quy tắc, nếu như là cái mới đến giả, muốn đi vào một vòng liên đầu tiên vui vẻ hơn tiếp thu này trong vòng một ít ước định mà thành, nhưng lại bắt công chư với chúng quy tắc, nếu như không làm được đến mức này, cái này vòng tròn thì sẽ rất mau đem người vứt bỏ, cái này quyền bao quát vòng giải trí, thể dục quyền, học thuật quyền, truyền thông quyền, khoa học kỹ thuật quyền các loại. Tại những này to to nhỏ nhỏ quyền trung, vòng giải trí quy tắc ngầm tối đa, từ ngủ cùng, bao dưỡng, nhận cha nuôi đến ngôi sao cấp ngu nhớ phát li xì, trên danh nghĩa đạo diễn, bảm vậy quan hệ, ngôi sao, đoàn kịch, đĩa nhạc công ty đều riêng phần mình tuân theo quy tắc, không dám thất lễ. Vòng giải trí quy tắc ngầm tồn tại, khiến nhà sản xuất, đạo diễn môn tại không chịu nổi dưới ánh mặt trời, cùng các diễn viên tiến hành giao dịch nào đó. Ở trên thế giới này, chỉ cần có người nghĩ ra tên, chỉ cần có người tưởng thu lợi, chỉ cần có người muốn dùng trong tay mình tư quyền đến thỏa mãn bản thân dục vọng, này chủng quy tắc ngầm là vĩnh viễn không sẽ biến mất."

Lý Văn Yên nhưng nở nụ cười: "Như vậy chơi rất vui! Rất thú vị! Ta không hẳn khoa học kỹ thuật quyền, ta muốn hẳn vòng giải trí!"

Lư Xung cười khổ nói: "Ta nhưng không hy vọng, tương lai có nữ diễn viên không thích, người còn vẫn cứ để người ta bài loan!"

Lý Văn Yên cười duyên nói: "Người cảm thấy hình dạng ta thế này sẽ có nữ nhân không thích sao?"

Lư Xung nhìn nàng thanh lệ như tiên khuôn mặt cùng lồi lõm có hứng thú thân thể mềm mại, cười xấu xa nói: "Ta không biết nữ nhân có thích hay không, ta chỉ biết là, ta hiện tại rất ưa thích."

Từ khi hai người nếm trải tình yêu nam nữ vui sướng, mỗi ngày đều đến một hai lần.

Cũng còn tốt Lư Xung có kinh nghiệm, mật thiết lưu ý Lý Văn Yên an toàn kỳ, không phải vậy nàng có khả năng muốn kiên trì phình bụng đi học, đến thời điểm liền không biện pháp đi hoa thanh.

Từ khi Đường gia ngã, Lư Xung cha mẹ, Lý Văn Yên cha mẹ mỗi ngày đều đang bận rộn bận bịu.

Bởi vì Đường gia ngã, nghe đồn Chương Trạch Hoa hậu trường là Yên gia, kết quả nàng thuận lợi trở thành khu bên trong người đứng đầu, thăng quan sau thì càng bận rộn, mà Lý Văn Yên ba ba cũng thuận lợi trở thành người đứng thứ hai, cứ như vậy, song phương liền không có trước đây mối hận cũ, đối Lư Xung cùng Lý Văn Yên tình yêu nhạc thấy thành.

Không có Đường gia kiềm chế, thêm nữa Lý Văn Yên mụ mụ chống đỡ,

Đảng Văn khoa học kỹ thuật mỗi cái sản phẩm tiêu thụ tình huống hài lòng, đi Môi quốc ra thị trường hiện đang khoa chuông gõ mõ địa tiến hành, cho nên ba ba Lư Đảng Văn cũng biến thành càng bận rộn.

Song phương cha mẹ trở nên càng ngày càng bận rộn, không thời gian để ý tới Lư Xung cùng Lý Văn Yên.

Đãi ở nhà vô vị, Lư Xung quyết định mang theo Lý Văn Yên sớm một chút đi kinh thành, lợi dụng một chút nghỉ hè thời gian, làm quen một chút kinh thành vòng giải trí.

Đầu tiên, Lư Xung muốn đem bản thân trước một quãng thời gian xướng hai mươi thủ ca phát hành chuyên tập.

Đương nhiên, Lư Xung không muốn bị bóc lột, hẳn tưởng bản thân làm lão bản, nghĩ thông cái đĩa nhạc công ty, thế nhưng là hẳn đối với cái này thời đại âm nhạc giới hoàn toàn không biết gì cả.

Cho nên, hẳn chuẩn bị thu mua một cái cơ cấu đầy đủ hết đĩa nhạc công ty.

Hắn vốn là muốn đi kinh thành sau đó lại thu mua một cái đĩa nhạc công ty, sau đó cái kia quán bar Vương lão bản nói cho Lư Xung: "Lư Đại Lăng giải trí tập đoàn trước kia thu mua tình thành một cái đĩa nhạc công ty, chuẩn bị tẩy bạch tiền quân giới giải trí, cơ mà (có thể) Lư Đại Lăng tầm nhìn hạn hẹp, vẫn không có khai quật đến hào âm nhạc lắm, hơn nữa hiện tại đĩa nhạc nghiệp bắt đầu tiêu điều, Lư Đại Lăng chuẩn bị đem cái kia đĩa nhạc công ty bán. Hẳn cái kia người trong công ty viên thiết bị đều rất đầy đủ hết, chính là Lư Đại Lăng không được, lại không có hạt giống tốt, nếu như Xung ca người mua lại, chế tác người chuyên tập, tuyên truyền phát hành thượng lại tìm cái đáng tin công ty hợp tác, bảo đảm đại hòa!"

Lư Xung liền gọi điện thoại cho Lư Đại Lăng: "Nghe nói người muốn hát rong mảnh công ty?"

"Đúng vậy." Lư Đại Lăng cười khổ nói: "Ta phát hiện ta chính là loại kia lên không được mặt bàn người, mờ cái quán bar, tang cầm phòng vẫn được, làm cái gì đĩa nhạc cái gì, không được! Làm sao, Xung ca ngài tưởng muốn, nếu như ngài muốn lời nói, ta một phần tiền không được!"

"Một phần tiền không muốn?" Lư Xung nhàn nhạt hỏi: "Người là có khác sở cầu chứ?"

Lư Đại Lăng cười nhỉnh nói: "Ta chính là hy vọng ngài có thể chỉ điểm một chút ta dưới tay những huynh đệ kia, khiến bọn hắn trở nên càng mạnh hơn một điểm. Ngài yên tâm, ta khiến bọn hắn trở nên mạnh mẽ, là muốn đối phó cái khác trên đường người, sẽ không đi thương tổn vô tội!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Các người những kia căn còn chưa xứng ta đến giáo. Yên lão khiến ta đi Đông Nam quân khu kiều long đặc chiến đội làm huấn luyện viên, ta dạy bọn hắn, khiến bọn hắn phải mấy người đi dạy dỗ người môn, thuận tiện thu thập các người tác phong!"

Lư Đại Lăng đại hi: "Kia quá tốt rồi! Xung ca, ngài cái gì thời điểm đến, ta nghĩ tranh thủ đem cái kia đĩa nhạc công ty tuốt tay."

Lư Xung nhàn nhạt hỏi: "Người thật sự không muốn một phần tiền?"

Lư Đại Lăng cười nói: "Ngài có thể khiến kiều long đặc chiến đội người chỉ điểm huynh đệ chúng ta, kia giá trị có thể so với một cái đĩa nhạc công ty cường hơn nhiều, ta còn có thể khiến ngài trả tiền sao?"

Lư Xung nhàn nhạt nói: "Tốt lắm, ngày mai buổi sáng ta đi công ty của các người, ký kết chuyển nhượng hợp đồng. Mấy ngày nữa, bọn hắn muốn theo ta cùng đi kinh thành, người sớm nói với bọn họ một tiếng, nếu như thật sự có tài hoa lời nói, tiền lương toàn bộ tăng gấp đôi!"

...

Ngày thứ hai, Lư Xung cùng Lý Văn Yên chạy đi Lư Đại Lăng công ty.

Lư Đại Lăng vì tẩy bạch, còn chuyên môn tại Thanh Dương trung tâm thành phố đoạn đường kiến một đồng mười tầng lầu, tên là sóng lớn giải trí tập đoàn, kỳ thực cùng chân chính vòng giải trí có quan hệ chỉ có cái kia đĩa nhạc công ty, cái khác đều là quán trà, tang cầm hội sở, sông bạc, quán bar vân vân.

Bất quá(không qua), nhìn bề ngoài, cái này sóng lớn giải trí tập đoàn cùng những kia đại tập đoàn công ty phi thường giống nhau.

Lầu một đại sảnh, đá cẩm thạch mặt đất, trơn bóng cơ mà (có thể) giám, cửa mấy cái chính quy bảo an cẩn thận tỉ mỉ đứng.

Trang dung tinh xảo trước sân khấu tiểu thư mang theo lễ phép tính mỉm cười: "Tiên sinh, tiểu thư, xin hỏi các người có hẹn trước không?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Người cho rằng người là Lư Xung sao?

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Các người Lư đồng chẳng qua nói với ta, khiến ta ngày hôm nay lại đây cùng hân ký kết chuyển nhượng hợp đồng, không nói còn muốn hẹn trước a!"

Cái này thời điểm, từ một bên đi tới một cái thân hình mập mạp trung niên nam tử, đầy mặt dử tợn, trên mặt thịt nhiều, cho nên chen đến con mắt rất nhỏ, rất giống con chuột con mắt.

Cái kia trung niên nam tử ăn mặc một thân hàng hiệu âu phục, nghe đầu, một mặt kiêu ngạo đáng vẻ, hỏi: "Cái gì chuyển nhượng hợp đồng?"

Lư Xung xem hân dường như là Lư Đại Lăng công ty trung tầng nhân vật, nhân tiện nói: "Đĩa nhạc công ty."

Người đàn ông trung niên này là Cự Lăng giải trí tập đoàn phòng nhân sự quản lý Lư Đại Xuân, nghe được Lư Xung lời nói, hơi nhướn mày, hân thể nhưng là công ty trung tầng lãnh đạo, đĩa nhạc công ty chuyển nhượng sự tình hân làm sao khả năng một chút đều không biết đâu, liền hỏi: "Người dự định bao nhiêu tiền thu mua?"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Các người Lư đồng ý tứ là muốn đem đĩa nhạc công ty toàn bộ miễn phí chuyển nhượng cho ta!"

"Miễn phí? Người là đến khôì hài chứ?" Lư Đại Xuân nhất thời nổi giận, hân cảm thấy Lư Xung là tại bắt hân trên đùa: "Người biết chúng ta đĩa nhạc công ty giá trị bao tiền sao? Còn cùng người miễn phí, người cho rằng người là Lư Xung sao?"

Nghe được Lư Đại Xuân cuối cùng câu nói kia, Lư Xung sùng sột một chút, hỏi: "Làm sao người biết ta là Lư Xung?"

Lư Đại Xuân sùng sột một chút, cười lớn khẳng khắc lên: "Vãi chương, người thật sự coi chính mình là Lư Xung, cười chết ta rồi!"

Cái kia trước sân khấu tiểu thư cũng cười to lên: "Thực sự là hảo hảo cười a, ta cơ mà (có thể) nghe nói, Lư Xung là cái siêu cấp ngu ngu nhân, tuy rằng người rất tuần tú, thể nhưng dám tự xưng là Lư Xung, người cũng không sợ cái kia ngu ngu nhân nghe được sau đó chém chết người!"

Từ khi Lư Xung tại Bạch Vân Sơn điên đem Tiêu Bưu đánh cho tàn phế sau khi, mấy tháng nay, tên hân tại Thanh Dương trên đường như sấm bên tai, trên đường người, đặc biệt Cự Lăng tập đoàn người, không có không biết.

"Người cho rằng người là Lư Xung sao?" Đây câu nói thình lình trở thành Thanh Dương trên đường một cái lưu hành ngữ.

Đương nhiên, rất nhiều người đều cũng chưa từng thấy tận mắt Lư Xung, bọn hân đều là dựa vào Lư Xung làm sự tình đẩy ra trắc, Lư Xung như vậy mãnh, vô cùng có khả năng là cái như Schwarzenegger, sử thái long như vậy mãnh nam, cho nên nhìn thấy một cái phi thường mặt trắng nhỏ gia hỏa tự xưng là Lư Xung, không có một người nguyện ý tin tưởng.

Lư Xung cười nhạt: "Không sai, ta đúng là Lư Xung!"

"Được rồi! Người giống như người, ta thấy nhiều!" Lư Đại Xuân chỉ vào đại sảnh bên ngoài đứng chờ đợi mấy người, cười lạnh nói: "Nhìn thấy không? Nơi đó mấy chục người, đều là nghiệp vụ gì viên, bọn hân đều muốn thấy Lư đồng! Rất nhiều người tự xưng là Lư đồng thân thích, tự xưng cùng Lư đồng nói chuyện làm ăn, thể nhưng đều không có hẹn trước, hiện tại chỉ có thể chờ đợi!"

Nói tới chỗ này, Lư Đại Xuân vung vung tay, như phách con ruồi một dạng nói ra: "Người a, cũng đi chờ xem!"

Cái này thời điểm, Lư Đại Xuân liếc mắt nhìn Lý Văn Yên, nhất thời con mắt thẳng.

Lý Văn Yên không thi phấn trang điểm, tố mặt hướng thiên, nhưng nằng ngu quan tình xảo hoàn mỹ, da dẻ trắng như tuyết mềm mại, hơn nữa khí chất lãnh diễm, mỹ lệ toàn trường, tuyệt đối nữ thần!

Lư Đại Xuân sắc mị mị mà nhìn Lý Văn Yên: "Vị này mỹ nữ, ta là Cự Lăng giải trí tập đoàn phòng nhân sự quản lý, không biết các người có hứng thú hay không gia nhập tập đoàn chúng ta công ty, bên cạnh ta đang cần một trợ lý, tiền lương 2 ngàn lên, thêm nữa phúc lợi trợ giúp, lương một năm không thấp hơn 3 vạn, tuyệt đối sẽ làm cho các người thoải mái!"

Hân nhìn cái này tiểu mỹ nữ, trong lòng ngứa ngáy, một khi người mỹ nữ này gia nhập hân bộ ngành, hân có lòng tin đánh hạ, coi như không bắt được, đến thời điểm đem nàng đưa cho Lư đồng, hân cũng có thể thăng chức tăng lương.

Nghe được Lưu Đại Xuân lời nói, Lý Văn Yên lộ ra tựa như cười mà không phải cười biểu hiện, còn là lần thứ nhất gặp phải như vậy đầu đất.

Lưu Đại Xuân con mắt quá nhỏ, cho tới ánh mắt thật không tốt, hắn không có thấy rõ Lý Văn Yên trên mặt châm biếm, còn tưởng rằng nàng động lòng, vội vàng nói: "Chúng ta lão bản tại Thanh Dương trên đường cái gì địa vị, người hắn phải biết! Tôi nơi này, bảo đảm người tiền đồ vô lượng! Lại nói, như người loại này mỹ nữ, cần gì bởi cái này tiểu tử chạy nghiệp vụ đâu, nhiều khổ cực a! Mỹ nữ, thế nào? Suy tính một chút đi!"

Hắn vừa khuyên bảo,

Vừa không ngừng trên người Lý Văn Yên liếc nhìn, càng xem trong lòng càng là hùng hực, này chủng cực phẩm mỹ nữ, đừng nói Cự Lăng tập đoàn, chính là toàn bộ Thanh Dương, cũng rất ít thấy a, nếu có thể đem này chủng cực phẩm mỹ nữ giữ ở bên người, thậm chí chinh phục lời nói, Lưu Đại Xuân cảm thấy, mình coi như thiếu hoạt mười năm đều tình nguyện a!

Ngay tại cái này thời điểm, một cái nam nhân thanh âm vang lên: "Đại Xuân a, ta ba ba có ở hay không?"

Tất cả mọi người xoay mặt vừa nhìn, là một cái ăn mặc thẳng tắp âu phục tuổi trẻ nam tử, tuy rằng tướng mạo có chút không kịp Lư Xung, nhưng hắn mặc quần áo tốt, hàng hiệu âu phục, giá trị hết mấy vạn.

Lưu Đại Xuân nhìn thấy cái này tuổi trẻ nam tử, trên mặt lập tức hiện lên nịnh nọt nụ cười: "Hóa ra là Dương Thiệu, ngài cái gì thời điểm trở về?"

Cái này Dương Thiệu là bọn hắn Cự Lăng tập đoàn một cái cổ đông lớn đồng sự nhi tử Dương Lỗi, hắn một câu nói liền có thể ảnh hưởng Lưu Đại Xuân tiền đồ, cho nên Lưu Đại Xuân không thể không cung kính điểm.

"Vừa mới trở về!" Dương Lỗi khinh thường nhìn Lưu Đại Xuân một chút: "Ta tìm ta ba ba, hắn tại mặt trên sao?"

Lưu Đại Xuân thật giống hoàn toàn không nhìn thấy Dương Lỗi trên mặt coi rẻ tựa như, y nguyên đầy mặt nịnh nọt nụ cười: "Tại! Lưu chủ tịch bọn hắn hiện tại đang mở sê, lập tức mở xong, ngài đi lên trước đi!"

Dương Lỗi ngạo mạn địa điểm gật đầu, đang muốn chuẩn bị đi tới, chợt thấy Lý Văn Yên, nhất thời sáng mắt lên: "Ôi, người không phải Thanh Dương một cao chi hoa sao?" Hắn đi tới Lý Văn Yên trước mặt, ánh mắt tràn ngập khẩn thiết cùng tham lam.

Làm hắn nhìn thấy Lý Văn Yên đầy mặt nghi hoặc không quen biết hắn dáng vẻ, vội vã cười nói: "Người đã quên ta? Ngay tại hai tháng trước, ta ở trên đường nhìn thấy người, lúc đó ta đưa người đồng hồ nổi tiếng, người tịch thu, hỏi người phương thức liên lạc, người cũng không cho ta! Mỹ nữ, chúng ta có thể lại lần nữa gặp lại, nói rõ chúng ta hai cái ở giữa là có duyên phận, nếu giữa chúng ta có duyên như vậy phân, nếu không chúng ta hiện tại cùng đi ra ngoài uống ly cà phê, thế nào?"

Lý Văn Yên xinh đẹp khuôn mặt lạnh xuống, ôm Lư Xung cánh tay, lắc lắc đầu, nói với Dương Lỗi: "Ta có bạn trai!"

Dương Lỗi lông mày đột nhiên nhíu chung một chỗ, nhìn Lư Xung một chút, nhìn thấy Lư Xung dung mạo so với hắn còn soái, nhất thời lại là đổ kỵ lại là hận, hắn cho rằng Lưu Đại Xuân nhận thức Lư Xung, quay đầu hỏi Lưu Đại Xuân: "Đại Xuân, vị này là?"

Lưu Đại Xuân lập tức rõ ràng Dương Lỗi ý tứ, trên mặt nhất thời hiện lên một vệt khinh bỉ cười gằn: "Dương Thiệu, ta cũng không quen biết cái này người, hắn khả năng là cái công ty nhỏ nghiệp vụ viên, yêu cầu thấy Lưu chủ tịch, còn to tiếng không hổ địa nói chúng ta tập đoàn đĩa nhạc công ty miễn phí chuyển nhượng cấp hắn, lại không có hẹn trước, mới bị ta ngăn lại!"

"Công ty nhỏ nghiệp vụ viên?" Dương Lỗi quét Lư Xung một chút, trong mắt tràn ngập khinh bỉ.

Sau đó, hắn một bộ tình thế bất buộc giọng điệu, nói với Lý Văn Yên: "Làm ta bạn gái đi, ta mỗi tháng cho người năm ngàn khối, tổng so theo một cái công ty nhỏ phá nghiệp vụ viên tốt hơn nhiều đi!"

Hắn tin tưởng, tại hiện tại người đầu nguyệt tiền lương không tới một ngàn khối thời điểm, lấy hắn mở ra đến điều kiện, tràn ngập sức mê hoặc, người học sinh này muội khẳng định động lòng.

Lý Văn Yên xinh đẹp khuôn mặt càng ngày càng lạnh: "Ta một chút hứng thú đều không có! Người tuyệt vọng đi!"

Nàng mỗi ngày đều gặp phải này chủng tự cho là đúng con ruồi ông ông xuất hiện, nàng đã sớm phiền phức vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Hồ cha ngoạn ý

Dương Lỗi nghe được Lý Văn Yên lại lần nữa kiên quyết cự tuyệt, mặt nhất thời âm trầm lại, nhìn Lư Xung trong lòng tràn ngập đồ kị cùng căm hận, nổi giận đùng đùng mà quát: "Hiện tại ngươi cứ cho ta! Sau đó các ngươi công ty, đừng nghĩ lại từ Cự Lăng tiếp đi một phần nghiệp vụ! Trừ khi ngươi từ bỏ nằng, ta mới có thể bảo đảm Cự Lăng ưu tuyển cần nhắc các ngươi! Bằng không, các ngươi công ty sẽ chờ đóng cửa đi!"

Này lúc Dương Lỗi trong lòng tràn ngập cảm giác ưu việt, hẳn muốn lấy được nữ nhân, không có không chiếm được, hiện tại Lý Văn Yên là cái thứ nhất, bất quá(không qua) hẳn cảm thấy, đối phương không thể là cô gái mà phá hủy việc xấu, nhất định sẽ khuất phục!

Lư Xung ánh mắt lóe lên một vết hàn quang, trên mặt y nguyên mang theo nụ cười nhàn nhạt: "Ngươi thật dự định như vậy làm?"

"Không sai!" Dương Lỗi một mặt kiêu ngạo nói ra: "Hiện tại, ngươi lựa chọn đi! Là muốn ngươi sự nghiệp, còn là muốn ngươi nữ nhân!"

Đối với Dương Lỗi này chủng con nhà giàu mà nói, hẳn có tiền có thế, hẳn liền có thể hoành hành vô kị, bắt nạt đàn ông chọc ghẹo đàn bà, đặc biệt khi hẳn cảm giác, đối phương vận mệnh tại hẳn nắm giữ bên trong, hẳn càng thêm không kiêng dè gì!

Cái này thời điểm, người mập mạp kia Lưu Đại Xuân cũng đầy mặt trêu tức mà nhìn Lư Xung.

Lư Xung không nhìn được lác lác đầu, trên mặt nổi lên một vết khinh bỉ cười gằn: "Hồ cha oa thấy hơn nhiều, chưa từng thấy ngươi như thế hồ cha!"

Làm Lư Xung nói ra này câu nói, hiện trường nhất thời hoàn toàn yên tĩnh.

Lưu Đại Xuân cùng cái kia trước sân khấu tiểu thư đều không dám tin tưởng bản thân lỗ tai, bọn hắn hai mắt thật chặt nhìn chằm chằm Lư Xung, gia hỏa này có phải không đầu óc gặp sự cố, thậm chí ngay cả Dương Thiệu cũng dám mắng.

Phải biết, phụ thân của Dương Lỗi thế nhưng là Cự Lăng tập đoàn cổ đông lớn, đại đồng sự, đối phương một câu nói, gia hỏa này không chỉ một cái nghiệp vụ không vớt được, công ty của chính mình còn sẽ gặp vận rủi lớn!

Dương Lỗi đồng dạng trợn mắt lên, nhìn Lư Xung, sắc mặt tái xanh: "Ngươi mới vừa nói cái gì?"

Lư Xung trên mặt lộ ra nông đậm chê cười: "Ta nói, ngươi là hồ cha oa!"

Lời này nhất thời đem Dương Lỗi lửa giận nhen lửa, phần nộ không ngớt, bọn hắn con nhà giàu ghét nhất người khác mắng bọn họ hồ cha, hơn nữa còn tương là như thế nhiều người mặt mắng, hơn nữa còn tương là hắn ưa thích mỹ nữ trước mặt mắng.

Hắn căn bản không hề nghĩ ngợi, giờ quả đâm lên, đánh về phía Lư Xung đầu: "Lão tử đánh chết ngươi!"

Ngay tại Dương Lỗi nắm đấm vừa vùng lên đến, liền cảm thấy cái bụng tê rần, thân thể như bị sét đánh, cả người bị Lư Xung miễn cưỡng địa đập bay xa bốn, năm mét.

Nhìn thấy Dương Lỗi bị Lư Xung một cước đập bay, hiện trường tất cả mọi người đều sững sờ.

Đặc biệt cái kia Lưu Đại Xuân, như là bản thân mẹ ruột lão tử bị đánh một dạng, một mặt kinh hô: "Ngươi cmm lại dám đánh Dương Thiệu, ngươi cmm xong!"

Lưu Đại Xuân như cổ đại thiếu niên hư chó sấn một dạng, quay về Lư Xung một trận chó sủa inh ỏi sau khi, tranh thủ chạy lên trước, đem Dương Lỗi đỡ lên đến: "Dương Thiệu, ngài không có sao chứ?"

"Đau quá!" Dương Lỗi ôm bụng, cảm thấy ngũ tạng lục phủ đều sắp bị Lư Xung một cước đập nát.

So với đau đến, hẳn càng không thể tiếp thu là, tại trước mặt nhiều người như vậy, đặc biệt tại cô gái đẹp kia hoa khôi học đường trước mặt, hẳn không chỉ bị tên kia mắng, còn bị tên kia đánh, cái này cừu nếu như không báo lại nói, hẳn sau đó còn làm sao tại Thanh Dương hỗn đây.

Sắc mặt hẳn tái nhợt, chỉ vào Lư Xung, oán độc địa mắng: "Ngươi cmm lại dám đánh ta! Ngươi cmm là đang tìm cái chết! Ta cmm không giết chết ngươi, ta cmm không họ dương!"

Cái kia chó sấn một dạng Lưu Đại Xuân nhìn thấy Dương Lỗi giận dữ như vậy, đương nhiên không chịu buông tha cái này nịnh hót cơ hội, vội vàng hướng cửa đại sảnh báo an hô: "Bảo an! Bảo an! Các ngươi cmm ngăn người tại đó làm gì, tranh thủ lại đây, đưa cái này gia hỏa nắm lên đến! Cmm! Hắn lại dám tại đánh Dương Thiệu, quả thực là muốn chết!"

Hướng về phía những an ninh kia môn rống lên vài tiếng, Lưu Đại Xuân sau đó nói với Dương Lỗi: "Dương Thiệu, ngài đừng nóng giận, một lúc ta khiến bảo an đem bọn họ nắm lên đến, tẩn nhẩn mà đánh một trận!"

Dương Lỗi nhìn chằm chặp Lư Xung, ánh mắt tràn ngập oán độc: "Cho ta tẩn nhẩn mà đánh! Đánh chết, coi như ta! Đúng rồi, tra cho ta rõ ràng, hẳn là cái nào công ty, ta muốn hẳn công ty phá sản!"

Nhưng hắn phát hiện,

Làm hấn như vậy điên cuồng hét lên sau khi, những an ninh kia căn bản không có tới, mà là đứng ở cửa dờ ra, hấn nhất thời tức đến nổ phổi: "Các người cmm ngốc đứng ở nơi đó làm gì, còn không lên mau?"

Dương Lỗi quả thực tức điên, hiện tại không chỉ là Lư Xung mắng bản thân đánh bản thân, thậm chí ngay cả luôn luôn cúi đầu cúi người các nhân viên an ninh đều không nghe lời của mình, này khiến hấn thực sự không cách nào nhịn được, gần như phát điên!

Lưu Đại Xuân nhìn thấy những an ninh kia đều ngẩn người tại đó bất động, sầm mặt lại, quay về cái kia đội cảnh sát lớn lên thanh quát: "Buru Từ, người cmm choáng váng, lên mau giúp Dương Thiếu đem kia tiểu tử bắt lấy a! Còn cmm dờ ra, có tin ta hay không đem người rút lui!"

Lưu Đại Xuân cùng Dương Lỗi tức giận đến nhảy nhót tung bưng, thế nhưng là mặc cho bọn hấn làm sao gào thét, những an ninh kia còn là đứng ở nơi đó không nhúc nhích, hơn nữa, về mặt bọn họ xem ra cẩn thận quái lạ.

Cái này thời điểm, trước sân khấu tiểu thư sắc mặt trắng bệch, nhỏ giọng địa quay về Dương Lỗi cùng Lưu Đại Xuân nhắc nhở một tiếng: "Dương Thiếu, Lưu quản lý, đồng. . . Chủ tịch đến rồi!"

Nghe được trước sân khấu nhắc nhở, Lưu Đại Xuân cùng Dương Lỗi cả người rung mình một cái, vội vã quay đầu nhìn lại, phát hiện phía sau bọn họ, một đám người đứng ở nơi đó, tất cả đều là một mặt tái nhợt.

Những này người tất cả đều mặc đồ Tây giày da, sắc mặt uy nghiêm, bất quá bọn hấn hiện tại biểu hiện, lại như là núi lửa sắp bạo phát một dạng.

Làm Lưu Đại Xuân cùng Dương Lỗi nhìn thấy dẫn đầu cái kia trung niên nam tử, càng là sợ đến cả người run lên, chủ tịch Lưu Đại Lăng!

Lúc này, Lưu Đại Lăng bước nhanh đi tới Lư Xung trước mặt: "Lư tiên sinh, thực sự là xin lỗi! Chúng ta ra một ít rác rưởi, khiến ngài cười chê rồi!"

Lưu Đại Lăng đứng ở Lư Xung trước mặt, thần sắc cung kính đến cực điểm, căn bản không giống như là đối xử một cái văn bối, càng như là đối xử bản thân tổ tông một dạng.

Nhìn thấy này một màn, tất cả mọi người tất cả đều mở rộng tầm mắt, bọn hấn cho rằng trước mắt mình xuất hiện ảo giác, không ngừng xoa một chút con mắt, kết quả này hết thấy đều là như vậy chân thật phát sinh tại trước mặt bọn họ, ông chủ của bọn họ, Thanh Dương trên đường điện thoại di động Lưu Đại Lăng, hiện đang hướng một người trẻ tuổi cúc cung tạ lỗi.

Chuyện như vậy nếu như nói đi ra ngoài, liền ngay cả chậm hiểu đều không muốn tin tưởng, cơ mà (có thể) chính là như vậy phát sinh.

Tại trong những người này, nhất rung động thì là Dương Lỗi cùng Lưu Đại Xuân.

Hiện tại bọn hấn như là nhìn thấy quý một dạng, đầy mặt kính hải muốn chết biểu hiện!

Dương Lỗi hiện tại cảm thấy bản thân hai cái chân bủn rủn vô lực, căn bản không cách nào chống đỡ hấn thân thể, hấn thân thể run lên một cái, nhìn Lư Xung trong ánh mắt tràn ngập khó có thể tin.

Ngay tại hấn còn không có từ rung động trung tĩnh lại thời điểm, đã thấy đến từ Lưu Đại Lăng phía sau xông tới một cái trung niên nam tử, không nói hai lời, quay về Dương Lỗi đồ ập xuống một trận đánh lung tung: "Vãi chường ni mã! Ta cmm làm sao sinh ra người như thế một cái hổ cha ngoạn ý a! Tào ni mã, người cmm tưởng muốn hổ chết lão tử a!"

Cái kia trung niên nam tử như là đã phát điên một dạng, dùng một cái một cái tát đem Dương Lỗi đánh đổ trên đất, sau đó giơ chân lên, quay về Dương Lỗi lồng ngực cùng đầu chính là một trận loạn đập: "Vãi chường ni mã, người cmm biết đây là ai không? Đây là Lư tiên sinh! Người vậy mà khiến người đánh Lư tiên sinh, người thật cmm là cái hổ cha ngoạn ý a!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 80: 2 cái kết cục

Cái này trung niên nam tử lại là đánh, lại là mắng, mà Dương Lỗi không dám có chút phản kháng, bởi vì đó là hấn lão tử, là bị hấn thật sâu hổ cha, hấn hết thấy ngạo khí đều bắt nguồn từ một điểm, hấn là cái này người nhi tử.

Dương Lỗi vừa che chở đầu, vừa suy tư, Lư tiên sinh, nơi nào đến Lư tiên sinh, làm sao ba ba như vậy sợ sệt, hấn có thể cảm thấy, hấn ba ba đánh hấn

thời điểm, tay là run, không chỉ là tức giận, càng là sợ sệt!

Lưu Đại Xuân nhớ tới vừa nãy Lưu Đại Lăng xưng hô "Lư tiên sinh", chẳng lẽ vị này chính là trong truyền thuyết Lư Xung?

Cái này thời điểm, bọn hắn tất cả đều nghĩ đến Lư Xung trước lời nói "Ta đúng là Lư Xung!"

Nguyên lai lời này bị bọn hắn xem là trò cười, thế nhưng hiện tại bọn hắn lại cũng không cười nổi, bọn hắn suýt chút nữa khóc!

Chu Nhã Bình cũng còn tốt, Lưu Đại Xuân thì suýt chút nữa bất tỉnh đi, trên đời này vậy mà có như thế máu chó sự tình!

Lưu Đại Xuân nhìn Lư Xung đáng dấp, suy nghĩ thêm Lư Xung trước nói với tự mình những kia thoại, Lưu Đại Xuân nghĩ đến Lạc chủ tịch mới vừa nói rác rưởi, không phải là nói hắn sao, hắn cả người run rẩy không ngừng, hắn biết mình xong, tại Cự Lăng tập đoàn tốt đẹp tiền đồ, triệt để xong! Hơn nữa lấy Lưu Đại Lăng đối Lư Xung kính nếu như thần linh thái độ, đừng nói bản thân chẳng qua hắn phương xa đường đệ coi như là thân đệ đệ, cũng đến đánh cho tàn phế rồi!

Lý Văn Yên kéo Lư Xung cánh tay, ánh mắt trào phúng địa nhìn lướt qua đang bị hắn lão tử đánh đập Dương Lỗi, nhìn lại một chút cái kia cả người run run như run cầm cập Lưu Đại Xuân, xinh đẹp trên mặt không nhịn được nổi lên nụ cười vui vẻ, Lư Xung chính là một cái hồ người không đền mạng gia hỏa, đi tới chỗ nào hồ tới chỗ nào a!

Dương Lỗi một mặt mờ mịt: "Hắn đến cùng người nào, các người làm sao như vậy sợ hắn?"

Dương phụ Dương Bưu kế tục đồ ập xuống đánh nhi tử: "Hắn chính là Lư tiên sinh, tên một chữ xông lên tự!"

"Lư Xung?" Dương Lỗi đương nhiên biết Lư Xung truyền thuyết, nhất thời cảm thấy hai chân vô lực, rầm một tiếng, quỳ gối Dương Bưu trước mặt: "Cha, xin lỗi! Ta thật hồ người rồi!"

Này lúc, Lưu Đại Lăng nhìn thấy Lư Xung mặt trầm như nước đáng vẽ, không khỏi trong lòng cả kinh, hắn biết, nếu như không cho Lư Xung tha mãi, Yên gia thì sẽ không tha mãi, hắn Lưu Đại Lăng ngay tại Thanh Dương không sống được nữa.

Hắn không nói hai lời, xông lên trước, đồ ập xuống địa đối Lưu Đại Xuân một trận đánh toi bời, đánh đến Lưu Đại Xuân vỡ đầu chảy máu.

Dương Bưu cũng hung hăng đánh hắn nhi tử, bùm bùm đánh bạt tai, dùng chân đạp.

Bọn hắn cho rằng, Lư Xung nhìn thấy bọn hắn rất dùng sức đánh, không nhìn nổi, sẽ kêu ngừng.

Kết quả, một lát sau, Lư Xung quả nhiên hô: "Dừng lại!"

Lưu Đại Lăng cùng Dương Bưu tất cả đều mặt lộ vẻ vui mừng, cho rằng Lư Xung sẽ vòng qua Lưu Đại Xuân cùng Dương Lỗi.

Kết quả, Lư Xung lạnh nhạt nói: "Mơ ước ta nữ nhân nam nhân, chỉ có hai cái kết cục, một cái là chết, một cái là trở thành thái giám, các người tuyến!"

Lưu Đại Lăng thì không có bao lớn lo lắng, Lưu Đại Xuân hàng này ý vào là hắn phương xa đường đệ, đều là ở công ty bên trong dâm loạn nữ viên công, đã có người nhiều lần hướng hắn phản ứng qua, hắn cũng đã cảnh cáo Lưu Đại Xuân, lại không nghĩ rằng, hàng này lại dám đối Xung ca nữ nhân sản sinh ý nghĩ xấu!

Hắn không chút nghĩ ngợi, bay lên một cước, tàn nhẫn mà đá vào Lưu Đại Xuân dưới khố.

Lưu Đại Xuân gào lên thê thảm, ngã trên mặt đất, bụng đang, trên đất lăn lộn.

Lưu Đại Lăng quay đầu xem Lư Xung, phát hiện Lư Xung y nguyên một mặt lạnh nhạt, hắn liền biết, Lư Xung không hài lòng.

Hắn mau tới trước, quay về trên đất Lưu Đại Xuân không ngừng đập đập đập, mỗi lần đều đá vào Lưu Đại Xuân dưới khố, chỉ một lúc sau, Lưu Đại Xuân phía dưới máu thịt be bét, so thiên còn muốn đáng sợ, chỉ ít thiên còn có thể nói liền đi, mà như vậy giẫm bạo, làm sao chữa trị cũng không được.

Lưu Đại Xuân rốt cục thành Đại Xuân

Nhìn thấy Lưu Đại Xuân hình dạng, Dương Lỗi kẹp hai chân, cầu xin mà nhìn Dương Bưu.

Dương Bưu thì trực tiếp cấp Lư Xung quỳ xuống: "Xung ca, ngài là được giúp đỡ, tha chúng ta gia lỗi lỗi đi, chúng ta gia cũng chỉ có hắn một cái dòng độc đinh, nếu như hắn thành thái giám, chúng ta Dương gia liền tuyệt hậu rồi! Ta cho ngài đập đầu rồi!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Hào,

Nếu như ta tha hắn, người nguyện ý trả giá cái gì đánh đổi?"

Dương Bưu suy nghĩ một chút, nói ra: "Nhà ta hết thấy tài sản tính gộp lại 20 triệu, ta cho ngài ngàn vạn, chỉ cầu ngài không cần khiến ta nhi tử biến thành thái giám!"

"Hào, xem ở người như thế thương yêu người như tử, ta đều bị người này phân tình cha cảm động. " Lư Xung y nguyên một mặt lạnh nhạt nói ra: "Ta liền chỉ điểm hắn mấy lần tạm tha hắn."

Nói, Lư Xung đi tới Dương Lỗi trước mặt, vận chỉ như bay, điểm trên người Dương Lỗi mấy cái huyết đạo, hình thành một cái loại nhỏ linh trận, cùng trước tại Đường Thiếu Vĩ phụ thân trên người dùng một dạng, nghịch chuyển càn khôn, bất quá(không qua,cực kỳ) cái này dùng linh lực tương đối xảo diệu, không thể nhanh như vậy bạo phát.

Dương Lỗi cảm thấy rất kỳ quái, trong truyền thuyết Lư Xung hái hoa lá rừng đều có thể giết người, là hóa cảnh tôn sư, nhưng hắn điểm ta mấy lần, ta một chút sự tình đều không có xảy.

Dương Bru nhìn thấy nhi tử bình yên vô sự, vội vã cấp Lư Xung nói cảm ơn: "Xung ca, cảm tạ ngài khoan hồng rộng lượng!"

Bị người ngoa một nửa gia sản, còn phải cảm tạ người ta, Dương Bru cảm thấy tự đáy lòng uất ức, nhưng hắn thì có biện pháp gì đâu, ai bảo người ta là hóa cảnh tôn sư đâu, ngay cả Yên gia Yên lão đều kính nể rất nhiều đây.

Nếu như hắn biết, hắn coi như cho Lư Xung ngàn vạn, hắn nhi tử kết cục khả năng so thái giám còn không bằng, dù sao thái giám còn có thể duy trì tâm lý của nam nhân, một khi nghịch chuyển càn khôn, ngay cả tâm lý của nam nhân đều không tồn tại, trở nên mỗi ngày đuổi tới cho người khác nhạt xà phòng.

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Nếu như người không nhanh chóng đem tiền chuyển cho ta, ta khả năng lúc nào cũng có thể sẽ khiến hắn tiến cung!"

Dương Bru liền vội vàng gạt đầu khom lưng nói: "Xung ca, ngài yên tâm, ta hiện tại liền đi tập hợp tiền!"

Nói kéo hắn nhi tử hồi lưu lưu đi rồi.

Lưu Đại Lăng một mặt cung kính mà nói ra: "Xung ca, tâu tử, mời tới bên này."

Lý Văn Yên kéo Lư Xung cánh tay, theo hắn đi về phía trước: "Người đối xử những kia con ruồi xử lý thủ đoạn quá giản đơn thô bạo. . ."

Lư Xung hơi sững sờ: "Người không thích?"

Lý Văn Yên cười duyên nói: "Nửa câu sau ta còn chưa nói hết đâu, ta muốn nói là, bất quá(không qua,cực kỳ), ta ưa thích!"

Lư Xung bắt đầu cười ha hả: "Đối với bọn hắn mà nói, người thật đúng là hồng nhan họa thủy a!"

Lý Văn Yên cũng cười khanh khách lên: "Cũng là theo người như vậy một cái bạo quân, ta tài năng trở thành họa thủy a!"

Đĩa nhạc công ty chuyển nhượng thỏa thuận rất giản đơn, bởi vì là miễn phí tặng cùng Lư Xung, cho nên rất nhiều thủ tục cũng không cần.

Song phương ký tên coi như qua.

Sau đó Lưu Đại Lăng mang theo Lư Xung đi đĩa nhạc công ty xem những kia viên công cùng thiết bị.

Thiết bị ngược lại tốt nói, bảy, tám phần mười tân, miễn cưỡng có thể sử dụng, hai cái xe tải lớn kéo đến kinh thành đi.

Then chốt là người, Lư Xung lần lượt từng cái phòng vấn.

Đời kia, hắn tại vòng giải trí hỗn qua, tự nhiên hát đối mảnh chuyện của công ty môn thanh, đối mỗi cái người vị trí chức vị chức trách cùng cụ thể công tác cũng hiểu, dăm ba câu liền hỏi ra đối phương có phải không thật sự trong nghề, loại kia thật giả lẫn lộn giống nhau đuổi đi, ngay cả tiền cũng không cần bồi, này nguyên lai thế nhưng là bán hắc không đen công ty.

Nguyên lai cái này đĩa nhạc người của công ty môn xem Lư Xung tuổi trẻ, cho rằng cái này cậu chủ nhỏ dễ lừa, không nghĩ tới Lư Xung vậy mà so với bọn họ bất kỳ người đều hiểu, tất cả đều kinh ngạc đến ngây người.

Lưu Đại Lăng càng là mặc cảm không bằng: "Này đĩa nhạc công ty giao cho Xung ca ngài lại thích hợp bất quá(không qua,cực kỳ), ngài nhất định có thể khiến cái này đĩa nhạc công ty đại hỏa!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Phạm Tịnh Bằng

Sau đó, Lư Xung khiến chọn hảo người làm cái quyết định: "Các nguoi có muốn hay không đi với ta kinh thành phát triển?"

Phần lớn người đều nhìn ra được Lư Xung siêu có tiền, siêu có bản lĩnh, hơn nữa liền Lư chủ tịch đều đối hần như vậy kính nể, lai lịch nhất định rất lớn, theo hần nhất định rất có tiền đồ, hơn phân nửa đều đồng ý.

Những kia không muốn theo qua (quá khứ), xin lỗi, chỉ bất đồng không cùng chí hướng, cho tiền lương tháng này liền đuổi đi, liền phân phát phí đều không phát, dù sao phân phát phí hần là Lư Đại Lăng phát, hần không phát, Lư Xung cũng không muốn làm coi tiền như rác.

Sau đó, Lư Xung cấp bọn hần ba ngày thời gian, khiến bọn hần thu thập hành lý, cùng người nhà tạm biệt.

Lư Xung thì đi tới Đông Nam quân khu kêu long đặc chiến đội, trợ giúp Yến Chấn Đông huấn luyện đặc chiến đội viên.

Hần chỉ ở quân doanh bên trong dẫn theo hai ngày.

Đi thời điểm, không có một cái đội viên để mất hần: "Khiến cái nhóc con từ khi chúng ta tổng huấn luyện viên, đùa gì thế?"

Lúc đi, hết thấy đội viên đem hần kính nếu như thần linh: "Tổng huấn luyện viên, ngài không cần đi mà, người ta còn muốn cùng ngài học, người ta muốn cùng ngài học cả đời. . ."

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Lấy các nguoi ngộ tính cùng thể chất, ta hai ngày giao cho các nguoi, đủ các nguoi luyện cả đời rồi!"

. . .

Ngày thứ ba, một phần nam viên công theo kia hai chiếc xe tải lớn, mang theo công ty thiết bị đi tới kinh thành.

Lư Xung, Lý Văn Yên vẫy tay tạm biệt riêng phần mình cha mẹ, cùng công ty cái khác viên công, đi máy bay đi tới kinh thành.

Đến kinh thành, Lư Xung không thể không quy định sẵn cư kinh thành người quen cũ Phó Nghệ Vi đánh tới điện thoại.

Phó Nghệ Vi không nói hai lời, lái xe tới đón Lư Xung.

Đĩa nhạc công ty những kia viên công nhìn thấy Phó Nghệ Vi, kích động hồng rồi: "Nàng chính là Đát Kỷ!"

"Cái kia diễn tức phụ!"

"Chân nhân thật là đẹp a! So trên ti vi xinh đẹp hơn!"

"Thiên đâu, nàng cùng chúng ta lão bản cái gì quan hệ, làm sao lâu chúng ta lão bản lâu như vậy khẩn đây?"

"Ta nào có biết đâu, oi, chúng ta bà chủ làm sao một chút cũng không tức giận đây?"

Lư Xung bị Phó Nghệ Vi lâu đến suýt chút nữa không thờ nổi, vội vả đem nàng đẩy ra: "Nguoi liền không sợ bị người chụp trộm đến?"

Phó Nghệ Vi chớp mắt to như nước trong veo: "Ta ước gì có thể cùng nguoi truyền chút vật gì, đến thời điểm hảo cùng cái kia nam nhân ly hôn!"

Lư Xung bắt nàng hết cách rồi, đến hơn ba mươi tuổi còn phạm hoa si(mê gái), thật sự chịu bó tay rồi!

Bất quá(không qua,cực kỳ), hần đối người kinh thành sinh địa không quen, đòi kia cũng không làm sao đã tới, vẫn đúng là muốn dựa vào một thoáng Phó Nghệ Vi, nhân tiện nói: "Phó tỷ tỷ, trước tiên mang chúng ta đi hoa thanh cùng bắc điện ở giữa một cái khách sạn ở lại!"

Phó Nghệ Vi lại dùng nàng kia mê hoặc mắt to ôm lấy Lư Xung: "Làm gì đi khách sạn đâu, đến tỷ tỷ gia đi! Vừa vặn cái kia nam nhân không ở nhà!"

Vốn là nàng cùng nàng trọng phu quan hệ còn có thể duy trì mấy năm, cơ mà (có thể) từ khi gặp phải Lư Xung sau khi, Phó Nghệ Vi liền càng ngày càng cảm thấy được nam nhân khác không chịu nổi, đặc biệt nàng trọng phu, nếu như không phải bởi vì hài tử tiểu, đã sớm ly hôn.

Lư Xung dờ khóc dờ cười: "Còn có những công ty khác đồng sự đâu, sau đó lại đi nguoi nhà."

Phó Nghệ Vi liền lái xe mang theo Lư Xung cùng Lý Văn Yên đi trước một bước, những đồng nghiệp khác đánh tùy tùng sau đó.

Đến hoa thanh cùng bắc điện ở giữa một cái khách sạn ở lại, buổi tối hôm đó, Phó Nghệ Vi làm chủ nói chủ, thỉnh Lư Xung đám người ăn một bữa cơm.

Tan cuộc sau, đại gia đều trở lại khách sạn an giấc.

Lý Văn Yên thân thích đến rồi, cũng rất sớm an giấc.

Lư Xung đem Phó Nghệ Vi đưa đi sau, nhàn rỗi không chuyện gì, ngay tại bên cạnh tản bộ.

Hắn muốn ở chỗ này mua mấy bộ phòng, một bộ phòng cung hắn cùng Lý Văn Yên ở lại, cái khác phòng tạm thời coi như viên công ký túc xá.

Sở dĩ mua tại hoa thanh cùng bắc điện, nguyên nhân rất giản đơn, Lư Xung cùng Lý Văn Yên sau đó tại hoa thanh đi học, nhưng tưởng muốn tiến quân vòng giải trí, khoảng cách bắc điện, trung hí các nơi gần một điểm tốt hơn.

Buổi tối, hắn hiện đang tản bộ thời điểm, chợt thấy một chiếc Mercedes từ trước mắt qua (quá khứ).

Trên xe nấp một nam một nữ, cái kia nữ mười tám tuổi tả hữu,

Cái mũi, mày liễu, mắt to, mũi ngọc tinh xảo, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, da dẻ trắng nõn mềm mại, tướng mạo cổ điển, khí chất thanh thuần trung lộ ra một điểm yêu mị, còn có chút tính trẻ con chưa thoát đáng yêu, này không phải hậu thế đại danh đỉnh đỉnh Phạm Tịnh Băng sao?

Nàng không phải tại diễn « Hoàn Châu Cách Cách » sao? Tại sao lại ở chỗ này đây?

Cái kia nam là ai, cảm giác tuổi có hơn ba mươi tuổi.

Lư Xung lòng hiếu kỳ lên, hãy cùng tại bọn hắn phía sau xe.

Chiếc kia Mercedes đông quẹo phía tây quẹo, cuối cùng quẹo đến một cái bên hồ.

Lư Xung một đường chạy, theo ở phía sau.

Hắn có loại cảm giác, bên trong xe cái kia nam nhân khả năng muốn xuống tay với Phạm Tịnh Băng.

Liền vừa nảy trong nháy mắt, hắn liền liếc về, năm nay mười tám tuổi phạm gia, hiện tại vẫn bị mù mù quân được rất nghiêm, còn bảo lưu thuần khiết.

Chạy chạy, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, cái kia lái xe nam tử không phải là Phạm Tịnh Băng cái thứ nhất kim chủ Giả Vận sao, bọn hắn hiện tại liền nhận thức?

Lúc đó có truyền thông đưa tin, Giả Vận lấy mỗi tháng 50 vạn giá cả bao dưỡng Phạm Tịnh Băng, người ngoài hỏi đến, bọn hắn nói là tình huynh muội, Phạm Tịnh Băng từng biểu thị "Giả Vận lại như đại ca", Giả Vận cũng biểu thị "Ta cùng Phạm Tịnh Băng chính là một đoạn hồn nhiên tình cảm", là "Hồng nhan tri kỷ", mười phần cực kỳ giống làm yêu mê dương tử cùng bí mật sinh con trai hoàng thánh y.

Lư Xung căn cứ một luồng lòng hiếu kỳ theo nhìn, nếu như Phạm Tịnh Băng thật sự theo Giả Vận, vậy thì chứng minh, nàng những kia hắc liễu đều là thật sự, nàng đúng là truyền thuyết như vậy, vậy hãy để cho nàng tự sinh tự diệt.

Nếu như, lần này có ẩn tình khác, không ngại cứu cứu nàng.

Lư Xung theo phía sau xe chạy, Giả Vận không có làm sao lưu ý, bởi vì buổi tối đến bên hồ rèn luyện người vẫn có.

Hắn đem Mercedes ngừng đến bên hồ một người tích hắn đến trong rừng cây nhỏ, cười nói với Phạm Tịnh Băng: "Băng băng, chúng ta tới nơi này nhìn cảnh đêm!"

Phạm Tịnh Băng một mặt nghi hoặc mà hỏi: "Nơi này đen như mực, có cái gì hảo cảnh đêm cơ mà (có thể) xem đây?"

Giả Vận chứa rất lạnh mạn đáng yêu: "Hiện tại đen như mực, chờ chút mặt trăng trắng thẳng lên đến, ánh trăng chiếu tại hồ mặt trên, phi thường đẹp, nơi này có một cảnh, tên là Bắc Hải Hiếu Nguyệt a, đêm nay ca ca liền mang ngươi hảo hảo thưởng thức một thoáng! Đến, uống ngụm nước đi!" Nói, Giả Vận rất tùy ý đưa cho một bình thủy cấp Phạm Tịnh Băng.

Phạm Tịnh Băng cũng không có làm sao hoài nghi.

Nàng là tại niệm tạ tản trường học thời điểm, ngay tại một cái vô tình nhận thức Giả Vận, Giả Vận vẫn coi nàng là muội muội đối xử, đối nàng đặc biệt thân thiết, cho nên Phạm Tịnh Băng đối Giả Vận không có bất kỳ đề phòng, tiếp nhận chiếc lọ, bắt đầu uống lên thủy đến.

Cái này thời điểm, Lư Xung đi tới phía sau xe.

Hắn không có lập tức ra tay, mà là giấu ở một cây đại thụ mặt sau, lặng lẽ quan sát bên trong xe động tĩnh.

Phạm Tịnh Băng uống nửa bình thủy, nhũ nhũ mảy: "Vân ca, này thủy có phải không thả rất dài thời gian, thật giống có cái gì mùi vị?"

Giả Vận rất hiền lành địa cười nói: "Không phải, ca ca ở trong này bỏ thêm một điểm đối thân thể trường thành rất có ích lợi dược, uống sau đó đối thân thể ngươi mới có lợi!"

Vài chương, xuân chi dược chính là xuân chi dược, còn nói đến như vậy đường hoàng, cái này gia hỏa quả nhiên là cái súc sinh!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Cứu Phạm Tịnh Băng

Phạm Tịnh Băng hiện tại mới 18 tuổi, còn rất đơn thuần, không có làm thêm hoài nghi, nàng kể tục cùng Giả Vận trò chuyện.

Chẳng qua, nàng cảm thấy thân thể càng ngày càng nóng, mặt thật giống cũng càng ngày càng hồng.

Liên, nàng nói với Giả Vận: "Ca, trong xe này nóng quá a, nếu không mở dưới cửa sổ chứ?"

Giả Vận lo lắng lập tức Phạm Tịnh Băng tiếng kêu đã kinh động người khác, nhân tiện nói: "Ta mở dưới điều hòa liền được rồi, không cần mở cửa sổ!"

Giả Vận mở ra điều hòa, cơ mà (có thể) Phạm Tịnh Băng vẫn cảm thấy rất nóng, liền Giả Vận liền nói ra: "Ngươi xuyên hơi nhiều, thoát một cái đi!"

Phạm Tịnh Băng liền đem bên ngoài áo khoác thoát, bên trong là áo sơ mi trắng.

Thế nhưng nàng vẫn cảm thấy nhiệt, hơn nữa, thật giống toàn thân có rất nhiều địa phương đều có cảm giác khác thường.

Giả Vận liền cười nói: "Nếu không, ngươi lại thoát một bộ y phục!"

Phạm Tịnh Băng này mới phát hiện ra không đúng, nàng kinh ngạc mà nhìn Giả Vận: "Ca, ngươi có phải hay không ở trong nước thả cái gì đồ vật, tại sao ta cảm giác như thế kỳ quái?"

Giả Vận cười hắc hắc nói: "Ca nói rồi, ca ở bên trong thả điểm đổi thân thể ngươi trưởng thành có trợ giúp được!"

Phạm Tịnh Băng tuy rằng đơn thuần, nhưng cũng không phải ngu ngốc, nàng lập tức rõ ràng, một mặt kinh hoàng nói ra: "Ca, ta cơ mà (có thể) vẫn coi ngài là thành ta thân ca, ngài cũng không thể như thế đối ta a!"

Giả Vận khả khả cười khẩy nói: "Cơ mà (có thể) ngươi dù sao không phải ta thân muội muội a, vốn là ta là tưởng coi ngươi là kết hôn muội muội đối xử, cơ mà (có thể) ngươi trở mã đến thực sự quá đẹp, ta không nhịn được động tâm rồi!"

Cái này thời điểm, Giả Vận trên mặt lộ ra ác ma giống như nụ cười, duỗi ma chưởng, đưa về phía Phạm Tịnh Băng xinh đẹp khuôn mặt.

Ngay tại này thế ngàn cân treo sợi tóc, bỗng nhiên một tảng đá bỗng nhiên nện ở Mercedes kính chắn gió thượng.

Giả Vận giật nảy cả mình, vội vã định chỉ quát nhiều Phạm Tịnh Băng, xoay người nhìn về phía trước, ngạc nhiên phát hiện, phía trước xe có cái mặt tròn nam tử, bộ dạng bề ngoài xấu xí.

Bất quá(không qua,cực kỳ), kia Mercedes pha lê là đặc biệt thêm dày, mặt tròn nam tử tảng đá chẳng qua đập ra một cái vết rạn nứt, cũng(với cả) chưa hề đem pha lê đập phá.

Giả Vận không hổ là một đời gian thương, kẻ già đời, hẳn rất nhanh nghĩ đến biện pháp, bỗng nhiên đánh lửa, lại một giẫm chân ga, tưởng muốn đột nhiên gia tốc, đem phía trước mặt tròn nam tử đánh bay.

Thế nhưng là, hẳn kinh ngạc phát hiện, xe này vậy mà đánh không cháy, phát động không dứt(không được)!

Kia mặt tròn nam tử cười hi hi: "Ngươi xe ông xã bị ta phá hỏng, ngươi làm sao phát động đạt được!"

Giả Vận bỗng nhiên nhớ tới một cái ô tô thường thức, nếu như ô tô ông xã bị phá hỏng, động cơ sẽ tắt lửa, bởi vì thiếu đốt cần dầu cùng không khí hỗn hợp cùng nhau, hình thành dễ cháy hỗn hợp khí, mỗi lần thiếu đốt sau khí thải đều kinh ông xã sắp xếp ra, nếu như ngăn chặn ông xã khí thải liền không thể xếp ra ngoài xe, đồng thời tản dễ cháy hỗn hợp khí không vào được, động cơ tắt lửa, xe ô tô đành chỉ khởi động.

Này mặt tròn nam tử tự nhiên là Lư Xung, hẳn không biết Giả Vận ở kinh thành có hay không cái gì rất cứng quan hệ, vì tránh khỏi phiền phức không tất yếu, hẳn liền dùng linh lực thay đổi khuôn mặt.

Đang đợi thời điểm, hẳn cũng(với cả) không có nhân rồi, mà là lặng lẽ chạy tới phía sau xe, dùng một ít bùn đem Mercedes ông xã ngăn chặn, đỡ phải Giả Vận đợi lát nữa lái xe đào tẩu!

Cái này thời điểm, Lư Xung lại đập một cái, dày đặc kính chắn gió bị hắn đập nát.

Pha lê là tại Già Vận chỗ điều khiển phương hướng bạo, mảnh vụn thủy tinh tung toé Già Vận một thân, đem hấn mặt hoa thương vài khối, cũng còn tốt không có thương tổn được Phạm Tịnh Băng.

Già Vận cho rằng Lư Xung là cướp đoạt phạm, ngoại trừ lạng lẽ dùng điện thoại di động rút ra một mã số ở ngoài, còn vôi vàng từ trên người lấy ra một cái dây đặc ví tiền, từ bên trong lấy ra dây đặc một xấp tiền, cười rạng rỡ nói: "Huynh đệ, này là năm ngàn khối, không được kính ý, ngài cầm hoa!"

*, vậy mà đem lão tử xem là đánh cướp rồi!

Lư Xung nổi xung thiên, đưa tay tiến vào, một cái bắm vào Già Vận cổ áo, đem hấn từ trong xe nói ra.

Sau đó, Lư Xung vung lên cánh tay, đùng đùng mấy cái bạt tai đánh tới: "Trợn to ngươi mắt chó, lão tử nơi nào như là đánh cướp mâu tặc, lão tử là cứu mỹ nhân anh hùng!"

Này mấy cái bạt tai đem Già Vận đánh tỉnh rồi,

Hắn giờ mới hiểu được lại đây, hoá ra này là một cái lo chuyện bao đồng, nhìn thấy hấn đối Phạm Tịnh Băng ráng, đi ra hành hiệp trượng nghĩa a.

Hắn vội vã lớn tiếng kêu gọi: "Người đến a, cứu mạng a, có người đánh cướp, có người đánh cướp rồi!"

Ni mã, vừa ăn cướp vừa la làng trả đũa a, Lư Xung nổi xung thiên, vung lên lòng bàn tay, lại đùng đùng cho Già Vận mấy cái bạt tai: "Khiến ngươi ăn nói bừa bãi, khiến ngươi nói hươu nói vượn!"

Lư Xung tùy tiện đùng đùng mấy cái bạt tai đem Già Vận đánh đến khuôn mặt sưng cùng Trư Bát Giới hấn Nhị thúc một dạng.

Nếu như Già Vận dựa vào tự thân mị lực chinh phục hoặc là dùng tiền đem Phạm Tịnh Băng đập hôn mê, Lư Xung đều không nói cái gì, không nghĩ tới, hấn dùng là như vậy thấp hèn thủ đoạn, sau đó Phạm Tịnh Băng đáp ứng bị hấn bao đường, đoán chừng cũng là bị bức ép bất đắc dĩ.

Lư Xung liền bay lên một cước, đá vào Già Vận chỗ yếu.

Già Vận một tiếng hét thảm, lùm một cái, ngất đi!

Lư Xung lại bay lên một cước, đá vào Già Vận chỗ yếu.

Già Vận lại là một tiếng hét thảm, tỉnh lại.

Lư Xung lại là bay lên một cước, đá vào Già Vận chỗ yếu.

Già Vận lại là một tiếng hét thảm, ngất đi!

Như vậy như vậy, sáu lần, Già Vận triệt để ngất đi, lại cũng không tỉnh lại, đương nhiên hấn sẽ không chết, sau đó còn hồi tỉnh lại đây, chẳng qua lại cũng không cách nào ngăn đầu làm nam nhân rồi!

Cái này thời điểm, chỗ cạnh tài xế Phạm Tịnh Băng đã đầy người đỏ chót, cả người một mặt hoa si(mê gái) hình, liền muốn nhào hướng Lư Xung.

Lư Xung vốn là tướng vận chuyển linh lực giúp Phạm Tịnh Băng giải độc, lại phát hiện, Già Vận dùng là từ phương Tây đến được, không phải thuốc Đông y, rất khó dùng linh lực thanh trừ hết, chỉ có thể thông qua nam nữ cái kia, nếu như hấn không giúp Phạm Tịnh Băng cái kia lời nói, Phạm Tịnh Băng sẽ bị cái kia được đốt thành hoa si(mê gái), từ nay về sau liền trở nên không nam không nữ!

Lư Xung bắt đầu có chút hoài nghi, Phạm Tịnh Băng sở dĩ biến thành hậu thế cái kia đáng vẽ, rất lớn một phần nguyên nhân chính là tao ngộ như vậy cận bã nam.

Lư Xung bất đắc dĩ, đành phải vác lên Phạm Tịnh Băng, tưởng muốn tìm cái khách sạn, giúp nàng giải độc!

Cái này thời điểm, đột nhiên từ đằng xa đến rồi hai chiếc Santana.

Từ Santana bên trên xuống tới tám cái đại hán vạm vỡ, mỗi cái người đều ăn mặc tây trang đen, thân hình cao to, không vũ mạnh mẽ, bảy người cầm trong tay thiết côn, có người trong tay còn nắm một khẩu súng! Một cái súng thật!

Cầm đầu cái kia đại hán vạm vỡ đem hòng súng đen ngòm nhắm ngay Lư Xung, cuồng mắng: "Tiểu tử thôi, dám đánh chúng ta lão bản, chán sống vị rồi!"

Cái kia trong tay cầm súng lục đại hán vạm vỡ ngáp một cái, hấn là cái kẻ nghiện, có chút mệt rồi, hơn nữa đối mặt là một cái thân hình gầy yếu gia hỏa, không có gì đáng sợ, hấn liền thả lỏng cảnh giác, tưởng muốn cầm rẽ(cái) nạp liệu khối hương đánh vừa kéo, đề đề thần.

Ngay tại cái này thời điểm, vẫn đứng trong đó không nhúc nhích Lư Xung, đột nhiên động!

Cái kia trong tay nắm thương(súng) đại hán vạm vỡ đang đắc ý mà hút thuốc thời điểm, bỗng nhiên cảm thấy một cái bóng đen xuất hiện ở trước mắt, hấn

tướng nhắc thương(súng), cũng đã đã muộn.

Người đến chính là Lur Xung, hán quát to một tiếng: "Ta hận nhất người khác dùng thương(súng) chỉ vào ta đầu!"

Từ kẻ nghiện trong tay đoạt lấy thương(súng), nhắm ngay cái khác bảy cái đại hán vạm vỡ, ầm ầm ầm ầm ầm ầm ầm, bảy thương(súng).

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Giúp Phạm Tịnh Băng

Làm người hai đời, Lur Xung xưa nay không có chơi đùa súng lục, trong khoảng thời gian ngắn, có chút không quen, kết quả, chỉ có một người bị hán một thương bạo đầu, mấy người kia tất cả đều bị viên đạn đánh xuyên qua lỗ tai.

Những đại hán này tất cả đều trợn mắt ngoác mồm, bọn hán vốn là cho rằng bọn hán tám người đối phó một cái, khẳng định là bắt vào tay, lại không nghĩ rằng, vậy mà là kết quả như thế!

Lur Xung cũng lười dùng thương(súng), đem thương(súng) dùng ở bên hông, từ trên mặt đất nhặt lên một cái thiết côn, đầu tiên là một côn đánh vào cái kia kẻ nghiện trên đầu.

Này một côn xuống, có nghìn cân lực, kẻ nghiện đầu nhất thời như tây qua mở biều, óc vỡ toang ra, không kêu tiếng nào, rầm ngã xuống đất.

Cái khác mấy cái đại hán nhìn thấy này một màn, tất cả đều sợ đến hồn phi phách tán, chạy tứ phía.

Bọn hán không đi ra ngoài vài bước, tất cả đều bị Lur Xung đuổi tới, ầm ầm ầm đánh cho bọn họ óc vỡ toang.

Này lúc, Phạm Tịnh Băng đã toàn thân đỏ chót, ở trên xe qua lại bốc lên.

Kia được hiệu đã đến ghê gớm không rõ mức độ.

Lur Xung đành phải trên lưng(cồng) Phạm Tịnh Băng, tưởng muốn chạy ra nơi này, lại phát hiện, Phạm Tịnh Băng đã hoàn toàn không được, ở trên người hán một hồi bừa bãi tàn phá, lại như một cái nào đó điện ảnh thượng trúng cái gì củi cụt một tay thần ni một dạng khủng bố.

Hán không khỏi trong lòng nhảy dựng, lẽ nào này không phải ta quen thuộc cự thể giới sao, vì cái gì nơi này xuân chi được được tính như vậy cường?

Nghe đồn này trông thuốc không đều là lừa người sao?

Có một chút là có thể khẳng định, nếu như thời gian dài không cho nàng giải độc, hậu quả khó mà tưởng nổi.

Nhẹ thì nàng sẽ lưu lại di chứng, trở nên không nam không nữ vui dâm phụ.

Nặng thì sẽ đổi thân thể tạo thành cực đại tổn thương, đổi thần kinh cũng có cực đại tổn thương, nặng thì khả năng tử vong.

Hán đối này chủng thuốc tây không có quá nhiều nghiên cứu, dùng linh lực vô cùng có khả năng bài không ra, vậy bây giờ chỉ còn lại một cái phương pháp.

Hán hi sinh bản thân, giúp Phạm Tịnh Băng giải độc.

Nếu như là 2017 năm Phạm Tịnh Băng, hán khả năng sẽ tùy ý nàng tự sinh tự diệt, cũng kiên quyết không sẽ giúp nàng giải độc, dù sao nàng nghe đồn quá nhiều, khiến hán vẫn có cái phiền diện, cho rằng, nàng rất bẩn.

Hiện tại là năm 1997, Phạm Tịnh Băng vừa thành niên, còn không có chân chính nói qua yêu đương, còn là thuần khiết thiếu nữ, như vậy trạng thái, còn là hán có thể tiếp thu.

Đời kia, hán chưa từng tiến nhập Tu Tiên Giới lúc, hán ngoại trừ ưa thích Lý Văn Yên ở ngoài, cũng đối vòng giải trí một ít nữ minh tinh rất có hảo cảm.

Hán thăm mỹ phạm vi rất là rộng khắp, cho tới bốn mươi tám tuổi, xuống tới mười tám tuổi, chỉ cần là hán cho rằng là chân chính đẹp đẽ, đều là hán ưa thích, bằng không coi như(thì thôi) tiếng tăm to lớn hơn nữa, scandal ít hơn nữa, hán đều không thích.

Mà tại những kia nữ mình tinh bên trong, Phạm Tịnh Băng là khiến Lư Xung cảm giác tương đối mâu thuẫn một người.

Đầu tiên, hấn ưa thích nàng nhan, nàng ngũ quan, nàng da dẻ, đều là hấn phi thường yêu thích.

Sau đó, hấn ưa thích sự phấn đấu của nàng tinh thần, nàng là vòng giải trí chiến sĩ thi đua, thường thường một năm đập mười mấy bộ tác phẩm, làm liên tục, trong vòng nữ diễn viên bên trong hoàn toàn xứng đáng chiến sĩ thi đua.

Tuy rằng Phạm Tịnh Băng đang diễn trò không giống chu tấn như vậy có linh tính, cũng không giống từ tĩnh lời như vậy có tài khí, cũng không giống Chương Tử Di cao to như vậy thượng, cũng không giống Triệu vi như vậy có tài vận, nhưng nàng tại đóng kịch phương diện trình độ chăm chỉ, quyền bên trong không có một cái nữ diễn viên có thể sánh ngang.

Hết thấy một đường nữ diễn viên bên trong, tới liễu khả năng chính là Phạm Tịnh Băng, nàng không chỉ đóng kịch liễu, cướp lộ ra ánh sáng suất cũng liễu, đang bởi vì như vậy liễu, mới có sau đó Forbes Trung Quốc danh nhân bảng liên tục đệ nhất tên hiệu quả.

Thử nghĩ một thoáng, nếu như Phạm Tịnh Băng như từ tĩnh lời như vậy lười biếng, lấy nàng thiên tư mà nói, nàng khả năng còn lâu mới có được hiện tại như vậy hồng.

Mọi người đều là nghị luận nàng cuộc sống riêng, không có người nào chịu đi học tập nàng phấn đấu tinh thần.

Ngoài ra, Phạm Tịnh Băng song thương thật sự rất cao, đối nhân xử thế khiến người như gió xuân ấm áp.

Dứt bỏ những kia quy tắc ngầm đồ vật tới nói, liền lấy khán giả trước mắt nhìn thấy, tại lời nói cử chỉ đối nhân xử thế phương diện, Phạm Tịnh Băng tuyệt đối so với phần lớn nữ mình tinh đều cao hơn một đoạn dài, như vậy tiếng tăm, sức ảnh hưởng, mãnh thù phương diện cao hơn một đoạn dài,

Cũng là có thể tương tượng được.

Song thương có thể cùng Phạm Tịnh Băng so sánh hơn thua, cũng chính là sau đó dương mật, hơn nữa dương mật đồng dạng chăm chỉ.

Hơi hơi tìm hiểu một chút các nàng thời gian làm việc trình, Phạm Tịnh Băng cùng dương mật đều là liễu mạng tam nương.

Ngoài ra, Phạm Tịnh Băng phi thường thông minh một điểm, nàng không mê luyện hào môn, thậm chí hô lên "Ta chính là hào môn" như vậy bá khí lời nói.

So sánh một lòng một dạ muốn gia nhập hào môn nhưng rơi vào kết cục bi thảm Lưu Thao, Hoàng Dịch, Ngô bội từ, Lý tướng, giả tình văn đám người, liền không thể không bội phục Phạm Tịnh Băng thông minh.

Hơn nữa theo kinh tế phát triển, diễn viên mãnh thù, đại ngôn phí đều nước lên thì thuyền lên, tổng nghệ tiết mục phí dụng cũng tăng vọt, Phạm Tịnh Băng năm thu vào mấy trăm triệu, đã so rất nhiều cái gọi là hào môn còn ngưu.

Đối Phạm Tịnh Băng có chút không chịu nhận có thể có hai điểm, một cái là vóc người, một cái là nam nữ quan hệ.

Đối lập với Phạm Tịnh Băng kia gần như vô địch nhan, nàng vóc người xưa nay đều là Lư Xung phi thường không thích loại hình, eo thô, chết trầm.

Đối lập với cái kia lung linh phù đột ngực to eo tế tình địch Trương Hình Dư, Phạm Tịnh Băng tại người tài phương diện, quả thực hoàn toàn thất bại.

Nam nữ quan hệ phương diện, bài trừ đi những kia rất vô căn cứ, y nguyên có rất nhiều khiến người lên án scandal.

Vương hiệu trường coi như đồng nhất cái trong vòng, hấn không thể tùy tiện nói ra một ít không chịu trách nhiệm lời nói, Phạm Tịnh Băng cùng kia mấy cái lão nam nhân chuyện, vô cùng có khả năng là tồn tại.

Từ về điểm này nghĩa rộng, chợt phát hiện, đại hắc ngưu thực sự là một cái người đàn ông tốt, bao dung tâm vượt qua chín mươi chín phần trăm Hoa Hạ nam nhân.

Bất quá(không qua,cực kỳ), đời này, có Lư Xung tham gia, Phạm Tịnh Băng bất luận là quyền lực còn là tiền tài, đều có cường lực dựa vào, không cần tiếp tục phải bán đi bản thân, cũng không sẽ có như vậy nhiều lung ta lung tung hắc liễu.

...

Hấn không nghĩ nhiều nữa, dù sao đời này, Phạm Tịnh Băng mới mười tám tuổi, còn là thuần khiết, đáng giá che chở, đáng giá quý trọng.

Phạm Tịnh Băng tại đời này lần thứ nhất, giao cho Lư Xung.

Không thể không nói, Phạm Tịnh Băng không chỉ chẳng qua(chỉ là) bề ngoài mỹ lệ, kỳ thực nàng còn rất nét đẹp nội tâm.

Lư Xung cùng nàng lần thứ nhất sau khi, còn muốn vô số lần.

...

Làm Lư Xung cùng Phạm Tịnh Băng trong Mercedes chấn động thời điểm, Giả Vận tỉnh rồi, lại phát hiện, cả người động đậy không được, tứ chi đều đau(thương), đặc biệt một cái nào đó địa phương, càng là vô cùng đau đớn.

Hắn nhìn thấy Mercedes đang không ngừng mà rung động, hắn nghe được Phạm Tịnh Băng phát sinh vui thích thanh âm, nhưng hắn không nhìn thấy, hắn bây giờ, chỉ có thể nhìn chịu vô biên thống khổ, nghe bản thân ngưỡng mộ trong lòng đã lâu Phạm Tịnh Băng bị cái kia khách không mời mà đến chiếm giữ.

Cái này thời điểm, hắn bỗng nhiên nhìn thấy, hắn tám cái bảo tiêu vậy mà tất cả đều phơi thây ngã xuống đất, đầu tất cả đều bị đánh nổ, mà thương(súng) nhưng ở trong tay hắn!

Giả Vận rất là kinh ngạc, cái kia nam tử vậy mà có như vậy lợi hại, vậy mà có thể đem hắn tám cái khổng vũ mạnh mẽ xuất ngũ bộ đội đặc chủng xuất thân bảo tiêu tất cả đều tiêu diệt!

Cái kia nam tử đem thương(súng) thả ở trong tay chính mình là cái gì ý tứ, hắn là giả họa cho bản thân!

Giả Vận tưởng muốn giơ súng lên, bắn giết Lư Xung, lại phát hiện, thương(súng) bên trong đã không có viên đạn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Phạm Tịnh Băng ký ức

Cùng Phạm Tịnh Băng thế nào thế nào thời điểm, Lư Xung phát hiện, hắn thỉnh linh chia sẻ đến Phạm Tịnh Băng ký ức.

Không phải dùng cái kia tà ác sư hồn thuật, chính là hắn cùng Phạm Tịnh Băng phụ khoảng cách tiếp xúc sau khi, đột nhiên, hắn liền chia sẻ đến Phạm Tịnh Băng ký ức.

Hắn bỗng nhiên hồi tưởng, phát hiện hắn cùng Lý Văn Yên sau khi, cũng là như vậy, trong đầu thoáng cái nhiều một ít đồ vật, lúc đó bởi vì cùng Lý Văn Yên thanh mai trúc mã lại nhận thức hai đời, hiểu rõ quá nhiều, hắn liền không có suy nghĩ nhiều.

Hiện tại hắn cùng Phạm Tịnh Băng hợp hai làm một sau đó, Phạm Tịnh Băng rất nhiều ký ức đều phảng phất phục chế đến hắn đầu óc.

Hắn rõ ràng, này đại khái là hắn tiến nhập cái này tu tiên giai đoạn thần thông từ(tự) thành mà sản sinh một loại tâm thần thông, lại cùng người yêu hợp hai làm một sau khi, liền có thể chia sẻ đến đối phương ký ức.

Cái này thần thông ngoại trừ khiến bản thân đối người yêu của chính mình hiểu rõ nhiều lắm một điểm, dường như cũng không có tác dụng lớn gì nơi.

Từ Phạm Tịnh Băng trong ký ức, Lư Xung biết, Phạm Tịnh Băng phụ mẫu hóa ra là làm trang phục chuyện làm ăn, thập kỷ 90 thời điểm liền mua xe (sau đó Phạm Tịnh Băng làm diễn viên kiếm lời tiền, nàng phụ mẫu mới không có mở cửa).

Trước đây có lời giải thích, nói băng băng phụ mẫu cho Tôn Thụ Bồi đạo diễn nhét vào 10 vạn tiền lý xì, mới khiến Phạm Tịnh Băng diễn kim khóa, này hoàn toàn là lời nói vô căn cứ, Phạm Tịnh Băng là Lưu Tuyết hoa đề cử cấp quỳnh đông đưa, bắt quá(không qua,cực kỳ) từ mặt bên đến xem, Phạm Tịnh Băng phụ mẫu vẫn có chút tài lực, dù sao 97 năm 10 vạn, ước tương đương với 2017 năm 100 vạn (lấy giá phòng tới nói).

Phạm Tịnh Băng phụ mẫu đều là âm nhạc người yêu thích, lúc đó cũng liền nàng một cái hài tử, vọng nữ thành phượng, từ nàng học nhạc khí, nàng đầu, từ nhỏ đã rất bì, đến tiểu học năm thứ ba thời điểm, đã trở nên phi thường bì, luyện dương cầm không muốn luyện, chịu đòn, sau đó toán học thi đến kém, chịu đòn.

Nàng thiên khoa thiên đến mức rất lợi hại, nàng văn khoa học được rất hảo, thường thường tham gia toàn tỉnh viết văn thi đấu, còn cảm quá khen, thế nhưng nàng toán học đến năm thứ ba thời điểm, đã rất kém cỏi, nàng lớp bốn có lần giữa kỳ cuối kỳ cuộc thi, chỉ thi 21 phân, vì học nhạc khí cùng số học, nàng đã trúng rất nhiều đánh.

Nàng trung học thượng là khối đài một trung, là toàn quốc trọng điểm trung học, từ mừng một đến cao tam(lớp 12) học trò đều có, liền lão sư mạng học trò có chừng bảy, tám ngàn người, cái kia thời điểm nàng đã trở mã đến phi thường đẹp đẽ, từ nàng thượng trung học bắt đầu, liền rất ước ao bạn học khác cười xe đạp, thế nhưng nàng không có, bởi vì nàng không có cách nào ky, mỗi ngày cửa xe tâm đều bị người thả đi, sấm lớp bị người đập, liền đẩy xe chậm rãi đi, thường thường sẽ có lớp lớn bạn học trai đến đến gần, có cùng đến nhà cửa, có ở nhà cửa truyền tin, tặng hoa, đệ tờ giấy, cũng còn tốt có nàng ba ba bảo hộ.

Nàng tiểu học thượng sớm, tuổi mười sáu thời điểm, lên tới cao nhĩ (lớp 11), ở trường học là thời ổng sáo, sau đó là trường học quân nhạc đội chỉ huy, mà khỏi đài một trung trường học rất hảo, hàng năm đều có đến rất nhiều cao học đến trường học cao nhĩ (lớp 11) học trò bên trong chọn người, cao tam (lớp 12) thời điểm liền cử đi học lên đại học. Cái kia thời điểm TJ học viện âm nhạc đến chọn người, tuyển chọn nàng, bởi vì nàng thời ổng sáo thời đến mức rất hảo, nếu như không phải sau đó ra một hồi tai nạn xe cộ, không có mặt sau hệ này liệt ngẫu nhiên tình hình, nàng sẽ bị cử đi học đến TJ học viện âm nhạc làm cái quản huyền học trò, sau đó khả năng đi học chuyên nghiệp, sau đó ở một cái dàn nhạc bên trong.

Cao nhĩ (lớp 11) thời điểm, liền muốn thi toàn quốc, nàng xảy ra tai nạn xe cộ, nghỉ ngơi hơn ba tháng, năm thứ hai muốn lên cao ba thời điểm, lão sư liền kiến nghị, không phải vậy người liền lưu một cấp đi, nặng hơn cao nhĩ (lớp 11), sau đó Phạm Tĩnh Băng cảm thấy trên mặt không qua được, rất mất mặt.

Lúc đó, Quỳnh Dao kịch truyền hình hiện đang nhiệt bá, nhìn Quỳnh Dao hí, khiến nàng kiên định làm diễn viên quyết tâm.

Phạm Tĩnh Băng cùng Quỳnh Dao thật là có duyên, khiêu vũ mục mục chính là cái Quỳnh Dao mê, dẫn tiến nàng diễn « Hoàn Châu Cách Cách » Lưu Tuyết hoa cũng là bởi vì Quỳnh Dao hí đồ tía, nàng cũng bởi vì « Hoàn Châu Cách Cách » mà thành danh.

Sau đó, nàng ngẫu nhiên nhìn thấy một tấm báo chí, giới thiệu hai cái khối đài học trò đi tới tạ tấn trường học.

Làm Phạm Tĩnh Băng từ bỏ cao trung học nghiệp, ghi danh tạ tấn ngôi sao huấn luyện trường học thời điểm, phụ mẫu cũng (với cả) không đồng ý. Phụ mẫu cho rằng nàng hẳn là tốt nghiệp cao trung ghi danh trung hí hoặc bắc điện,

Nàng đối phụ mẫu nói, "Ta hiện tại tuổi đã không nhỏ, đến lúc tốt nghiệp cao trung thì càng chậm, ta nhất định phải đi thử một chút. Nếu như thi đỗ các người liền để ta thượng, nếu như thi không lên, ta liền trở về chân thật thượng cao trung thi đại học."

Tạ tấn ngôi sao huấn luyện trường học chiêu sinh quy định, chỉ chiêu thu 18-24 tuổi học trò, nàng lúc đó tuổi không đủ, nhưng bởi vì bề ngoài đột xuất, vẫn cứ bị đặc cách trúng tuyển.

Nàng 96 năm tháng 9 tiến nhập tạ tấn truyền hình trường học học biểu diễn một năm, sau đó bắc trôi, năm đó chính là trung cấp bằng cấp, nên trường học sau đó cùng Hồ Hải trường sư phạm đại học hợp tác mới đổi thành Hồ Hải trường sư phạm đại học tạ tấn truyền hình nghệ thuật học viện, cái kia Triệu vi cũng tại tạ tấn truyền hình trường học đi qua, xem như là Phạm Tĩnh Băng sư tỷ.

Phạm Tĩnh Băng tại đọc sách lúc tiếp võ một cái kịch truyền hình « nữ cường nhân » trung tiểu nhân vật, có ba ngày hí, bởi vậy nhận thức kia bộ hí diễn viên chính Lưu Tuyết hoa.

Lưu Tuyết hoa từng là Quỳnh Dao kịch ngự dụng diễn viên, có "Dao nữ lang" danh xưng; nàng tại Quỳnh Dao kịch trung nhiều là nhu nhược nữ tử, bị mang theo "Nước mắt hoàng hậu".

Một ngày, Phạm Tĩnh Băng ngồi ở cửa thang gác đóng kịch, Lưu Tuyết hoa vừa vận trái qua, nhìn thấy Phạm Tĩnh Băng một con tóc đen thui, con mắt cực kỳ, rất đẹp, không nhịn được kêu một câu: "Từ nơi nào chạy tới một cái cô đại người?"

Bởi vì Lưu Tuyết hoa nhìn thấy Phạm Tĩnh Băng như vậy mỹ lệ, chủ động hướng Phạm Tĩnh Băng muốn bức ảnh cùng phương thức liên lạc, thanh minh bản thân cũng (với cả) không có ác ý, cũng (với cả) cùng băng băng nói: "Nếu như có cơ hội lời nói liền đem người để cử cấp Quỳnh Dao cô, cô lên, người nhất định sẽ trở thành một cái phi thường xuất sắc diễn viên."

Tại đập « nữ cường nhân » trước, Phạm Tĩnh Băng nhìn rất nhiều Lưu Tuyết hoa hí, đồng thời phi thường yêu thích nàng hí, nàng là trong lòng ta thần tượng. Lúc đó Lưu Tuyết hoa tìm Phạm Tĩnh Băng muốn bức ảnh lúc, Phạm Tĩnh Băng trong lòng phi thường kích động, cảm thấy quá không thể tư nghị, như thế đại ngôi sao đến tìm nàng, lại là như vậy hòa ái dễ gần, sau đó mới nghe nói, Lưu Tuyết hoa nàng là một cái đặc biệt ái tài người.

Có truyền thông hỏi qua Lưu Tuyết hoa, vì cái gì tiến cử Phạm Tĩnh Băng, Lưu Tuyết hoa nói: "Này là dễ như ăn cháo, bộ dạng như thế đẹp để nữ hài không thoả đáng diễn viên quá đáng tiếc, ta cảm thấy nàng thích hợp diễn Quỳnh Dao kịch."

Sau đó, Lưu Tuyết hoa thật sự đem Phạm Tĩnh Băng đề cử cho Quỳnh Dao.

Tuy nói là Lưu Tuyết hoa dễ như ăn cháo, nhưng cũng thành tựu Phạm Tĩnh Băng một đời, bởi vì nếu như không có « Hoàn Châu Cách Cách », liền không có 16 tuổi liền thành danh Phạm Tĩnh Băng, càng không có không tới 30 tuổi liền trở thành quốc tế diễn viên Phạm Tĩnh Băng, Phạm Tĩnh Băng thiếu niên thành danh ở mức độ rất lớn chính là bởi vì Lưu Tuyết hoa.

Lư Xung biết, sau đó Phạm Tĩnh Băng không chỉ có thành nội địa một đường ngôi sao, hơn nữa mình làm nổi lên lão bản, tại nàng phòng làm việc quảng đập bộ thứ nhất hí « son tuyết » bên trong, nàng lực mời phát hiện bản thân Bá Nhạc Lưu Tuyết hoa biểu diễn, này đối với nàng tới nói, cũng là một loại báo lại đi. Đối với Lưu Tuyết hoa tới nói, này chừng trả giá là không cầu báo lại, năm đó nàng khẳng định không có nghĩ tới Phạm Tĩnh Băng sẽ báo đáp nàng. Đối với Phạm Tĩnh Băng tới nói, nàng cử động cũng đáng tán thưởng, đối với trợ giúp bản thân Lưu Tuyết hoa nàng cũng vẫn ghi vào trong lòng. Nếu như vòng giải trí nhiều hơn chút như vậy hoà thuận cố sự, như vậy âm áp cố sự, có lẽ thế giới sẽ tốt đẹp hơn.

Chia sẻ đến Phạm Tĩnh Băng trí nhớ lúc trước, Lư Xung phát hiện, bản thân trước đời nàng rất nhiều mặt trái phiến diện đều tan thành mây khói, mặc kệ thế nào, này lúc nàng còn là một cái đơn thuần đáng yêu nữ hài.

Chương 85: Nguy cơ

Trước đó, Phạm Tịnh Băng mang theo 1000 nguyên tiền, một mình đến BJ tham gia trung hí cùng bắc điện cuộc thi, kết quả nàng tại này hai trường học thành tích đều là toàn quốc trước 3 tên, đến cùng hẳn là diễn « Hoàn Châu Cách Cách », hay là đi trung hí hoặc là bắc điện đi học? Người cả nhà cân nhắc rất lâu, cuối cùng cảm thấy cơ hội hiếm có, còn là lựa chọn diễn kịch.

Quỳnh Dao vốn xác định Phạm Tịnh Băng diễn vai nữ chính Từ Vi, nhưng ở cuối cùng xác định nhân vật lúc, lại làm cho băng băng diễn Kim Tỏa, băng băng trong lòng có chút khó chịu, ba ba nói với nàng: "Cái này nhân vật tuy rằng không phải nhân vật chính, thế nhưng chỉ cần người cẩn thận diễn, đạo diễn vẫn có thể phát hiện người, tương lai người còn có cơ hội. Nếu như người không cố gắng diễn, mang theo tâm tình đi lời nói, tương lai khả năng liền không có cơ hội."

Không thể không nói, phạm ba ba còn là phi thường anh minh, năm 1998 ngày 28 tháng 4, « Hoàn Châu Cách Cách » tại bảo đảo trung coi thủ bá, ngày 28 tháng 10 tiến cử nội địa bá ra sau đạt được toàn quốc bình quân tỉ lệ người xem 47%, tối cao thu coi đột phá 62. 8% thành tích, sáng tạo nội địa kịch truyền hình có vài cơ thống kê sau thu coi ghi lại, mà Phạm Tịnh Băng bởi vì tại kịch trung đóng vai hầu gái Kim Tỏa mà bị khán giả biết rõ cũng(với cả) bắt đầu tại truyền hình lĩnh vực bộc lộ tài năng. Năm 1998 Phạm Tịnh Băng kế tục diễn viên chính « Hoàn Châu Cách Cách đệ nhị bộ », nên kịch tại năm 1999 bá ra sau thì quét mới bộ thứ nhất sáng lập thu coi ghi chép, toàn quốc bình quân thu coi vượt qua 60%, trở thành kịch truyền hình trong lịch sử tối cao tỉ lệ người xem kịch truyền hình, sau đó nàng năm 2000 thêm nhập Hoa Nghị công ty quản lý nghệ sĩ.

Chuyện sau đó đều là mọi người đều biết, không cần trường thiên luy độc địa nói.

Hiện tại, Lư Xung sự chú ý tập trung trên người Phạm Tịnh Băng.

Cái này thời điểm Phạm Tịnh Băng còn là một thiếu nữ, dáng điệu uyển chuyển, bên hông không có như vậy nhiều sẹo lồi, bụng dưới bằng phẳng, cũng không có thường thường vẽ ra đại nùng trang, da như mỡ đông, mềm mại trắng như tuyết, luân sắc đẹp tới nói, khả năng hơi hơi không bằng Lý Văn Yên, nhưng so phần lớn cái gọi là mỹ nữ ngôi sao còn là cường thượng không ít.

Liền cầm bốn hoa nhỏ dán tới nói, Triệu vi, từ tịnh nộ, chu tấn, Chương Từ Nghi, ngoại trừ Chương Từ Nghi một số thời điểm có thể cùng Phạm Tịnh Băng so sánh hơn thua ở ngoài, cái khác ba vị nhan trị căn bản không có cách nào cùng Phạm Tịnh Băng so với.

Cái này thời kỳ nàng, đã là cái mười phần mỹ nữ bại hoại, mặc dù sau đó nàng sửa mặt, cũng chẳng qua(chi là) phi thường nhẹ nhàng, mà không giống một số nữ minh tinh như vậy dứt khoát hẳn hoi chính.

Bởi vì nàng vẫn còn được hiệu lực, tân qua sơ phá lúc khiến vô số thiếu nữ vì đó bị thương khóc đau đớn, nàng rất nhanh liền đi qua, cấp tốc tiến nhập khổ tạn cam lai thời khác.

Đời kia, cùng Lý Văn Yên cùng đi càng xa sau, hần tình cảnh chán nản, đã từng có đoạn thời gian, liền tiệm uốn tóc đều đi không nổi, cái kia thời điểm, đánh phải tuốt, trong đó cường tuốt biến thành tro bụi đối tượng, bao quát Phạm Tịnh Băng.

Sau đó, tiến nhập Tu Tiên Giới, hần tu hành thần tốc, trở thành Tu Tiên Giới thiên tài, sau đó bị rất nhiều nữ tiên tu theo đuổi, yêu cầu hần cùng các nàng song tu.

Song tu này nghe tới rất sáng khoái, trên thực tế khô khan không gì sánh được, thì có điểm như Thần Điều Hiệp Lữ thời kỳ Tiểu Long Nữ cùng Dương Quá tu luyện ngọc nữ tâm - kinh một dạng.

Lâu dần, hần phi thường hoài niệm vốn loại kia đơn thuần vui sướng, giản đơn vui sướng.

Hiện tại, đối mặt mười tám tuổi Phạm Tịnh Băng, đời kia lúc đầu đối Phạm Tịnh Băng các loại ảo tưởng tự nhiên mà sinh ra, đời kia chỉ có thể quay về hình ảnh thượng năng làm những gì, hiện tại, ôm chân thực nàng, cảm thụ nàng tươi mới da thịt trắng như tuyết, cảm thụ nàng khiến hần thực cốt tiêu hồn thân thể, hần ý chí chiến đấu không gì sánh được dâng trào.

Nguyên lai đời kia, hần phương diện kia năng lực khá là bình thường, cũng liền quốc nội nam nhân bình quân trình độ, có lúc còn sẽ bởi vì đối phương quá xấu mà rất khó có hảo(tốt,thật) phản ứng.

Hiện tại đời này, Thông Thiên Quyết không chỉ rèn luyện linh lực, còn rèn luyện thân thể, hiện tại hần thân thể hẳn là quốc nội thậm chí là thể giới nam nhân đỉnh phong, trong truyền thuyết nhật ngự mười nữ, đối hần mà nói, dễ dàng.

Huống hồ, hiện tại là quay về hần đã từng ảo tưởng qua(quá) nữ thần Phạm Tịnh Băng, hần toả ra đến sức chiến đấu, có thể mang cho Phạm Tịnh Băng nầy chục lần thậm chí hơn trăm lần vui sướng đỉnh phong.

Trên thực tế, một cái nữ nhân một đêm có thể chịu đựng vui sướng đỉnh phong tốt nhất không muốn(đừng) vượt qua 7 thứ, một loại(bình thường) nữ nhân 4 cái liền kiệt sức.

Phạm Tịnh Băng đột nhiên toàn thân kịch liệt run rẩy, phát sinh một tiếng to rõ bi thương khóc, tiếp đó cả người mềm yếu địa nhào trong ngực Lư Xung.

Nàng đến rồi 1 thứ, trên người được kinh liên biến mất hơn nửa, toàn bộ người tỉnh táo không ít.

Này lúc, Lư Xung cũng không cách nào lại dùng linh lực đi duy trì nguyên lai nguy trang, hấn khôi phục lại nguyên lai tướng mạo.

Phạm Tịnh Băng dựa vào trong xe tia sáng nhìn rõ ràng trên người nam nhân, nhất thời sùng sốt, nàng vốn cho là, sẽ là Giả Vận cái kia cảm thú, lại không nghĩ rằng, vậy mà là cái tuổi tác xấp xỉ soái ca.

Hơn nữa, hấn cấp bản thân cảm giác mạnh thật, thực sự không tưởng chừng lại.

Khi nàng nhìn thấy Lư Xung có chút tưởng chừng lại nói chuyện với nàng đáng vẻ, vội vã kêu lên: "Không muốn(đừng). . . Ngừng. . ."

Lư Xung không nhịn được nở nụ cười: "Người đến cùng là không muốn(đừng), còn ngừng, còn là đừng có ngừng đây?"

Phạm Tịnh Băng dùng nàng như nước trong veo mắt to, cho Lư Xung một cái xinh đẹp khinh thường, gắt giọng: "Đừng có ngừng! Chán ghét!"

Lẽ ra, cái này thời điểm, nàng hấn là khiến Lư Xung dừng lại, nói một chút chuyện gì xảy ra, thế nhưng là nàng đã sa vào tại Lư Xung cho nàng vui sướng bên trong, ngoài ra, còn có được hiệu ảnh hưởng.

Khi nàng đến rồi đệ 2 thứ sau khi, toàn bộ người tỉnh táo hơn nhiều, hơn nữa, đối với loại kia khát khao cũng giảm bớt hơn nhiều.

Liền, nàng trừng lớn đen lay láy mắt to, nũng nịu hỏi: "Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Lư Xung đơn giản nói một lần.

Phạm Tịnh Băng nhớ tới uống kia bình nước suối chuyện lúc trước, trước sau đối chiếu, biết Lư Xung nói là thật sự, chẳng qua(chỉ là), nàng đối Lư Xung có thể bãi bình Giả Vận kia tám cái bảo tiêu có chút nửa tin nửa ngờ.

Cái này thời điểm, lỗ tai hấn bỗng nhiên dựng đứng, phương xa có ô tô lái tới thanh âm.

Hấn có thể phán đoán ra được, đó là xe cảnh sát.

Hiện tại né tránh, đã không kịp.

Coi như(thì thôi) có thể tới kịp, có chút vết tích cũng thanh lý không sạch sẽ, huống hồ cũng sẽ bởi vậy tìm tới Phạm Tịnh Băng.

Bây giờ nên làm gì đây?

Chẳng lẽ muốn đem đi tới sọt môn toàn giết chết, chuyện đó liền làm lớn.

Hiện tại Lư Xung không khác nào cùng chính thức sản sinh bất kỳ mâu thuẫn, tương lai như không tất yếu, hấn cũng không nghĩ, hấn chỉ muốn cẩn thận mà qua(quá) bản thân vui sướng tháng ngày.

Hiện tại, hấn không có biện pháp khác, đành phải gọi điện thoại cho Yến Chấn Đông.

Yến Chấn Đông đã sớm ngủ hạ xuống, nhưng hấn đầu giường có điện thoại, là chuyên môn tiếp nghe thượng cấp thủ trưởng điện báo, tuy rằng hấn về hưu, nhưng có chút quyết sách sự vụ, cũng phải hấn tham dự vào.

Tuy rằng cái kia điện thoại quanh năm suốt tháng không hấn hưởng một lần, nhưng hưởng một lần nếu như bỏ qua, sự tình liền quá đáng.

Mà hiện tại, Yến Chấn Đông đem Lư Xung điện thoại để vào cái kia điện thoại dây số sổ sách bên trong, khiến Lư Xung gặp phải chuyện khẩn cấp có thể đánh hấn cái kia điện thoại, toàn quốc có quyền lực đánh cái kia dây số chỉ có chín người, mà Lư Xung là thứ mười cái.

Nhận được Lư Xung điện báo, Yến Chấn Đông hỏi rõ ràng nguyên do, cười nói: "Lư tiên sinh, ngài không muốn(đừng) lo lắng. Này đối với người bình thường tới nói, đương nhiên là không dễ thu thập, nhưng đối với tôn sư tới nói, căn bản không có bất kỳ vấn đề. Ta hiện tại đánh mấy cái điện thoại."

Chương 86: Long đường long sử

Mười mấy chiếc xe ô lý quang quác địa chạy như bay tới.

Mấy chục trên người mặc chế phục nam tử cầm trong tay súng ống, nhắm ngay Lư Xung: "Không cho phép nhúc nhích, giơ tay lên!"

Này lúc, Lư Xung cùng Phạm Tịnh Băng cũng đã mặc quần áo tử tề.

Hai người đều giơ tay lên, phi thường thuận theo đứng.

Những kia nam tử nhìn đến ngã trên mặt đất tám cái bảo tiêu tất cả đều óc vỡ toang, tất cả đều hít vào một ngụm khí lạnh, nhìn Lư Xung ánh mắt tràn ngập sợ hãi.

Giả Vận tỉnh lại, nhìn đến bản thân kia đã hoàn toàn phế bỏ công năng, không khỏi thét lên âm ỉ: "Đem hấn nắm lên đến! Đem hấn bắn chết rồi! Bắn chết rồi! Bắn chết rồi!"

Có cái thân hình mập mạp chế phục nam tử một tiếng dạn dò, liền có hai cái chế phục nam tử đi lên trước, liền muốn cấp Lư Xung cùng Phạm Tịnh Băng bắt đầu công.

Lư Xung nhàn nhạt nhìn cái kia mập mạp nam tử: "Chờ một lát, chỉ sợ này công tay đi tới, không có như vậy dễ dàng lấy xuống!"

Cái kia mập mạp nam tử trên dưới nhìn Lư Xung, một mặt kiêu căng, hừ lạnh một tiếng: "Bất quá(không qua,cực kỳ) là ý vào bản thân có chút công phu quyền cước nhà quê thôi, trang cái gì? Ta không tin ngươi có cái gì thông thiên bản năng! Ngươi đến, đem hấn công lên(ngồi dậy)!"

Lư Xung không có phản kháng, trực tiếp khiến bọn hấn công lên.

Phạm Tịnh Băng sắc mặt tái nhợt, nàng rất muốn nói, những kia người đều là Lư Xung giết, cùng nàng không có quan hệ, cơ mà(có thể) lời chưa kịp ra khỏi miệng, nàng nhìn Lư Xung một mắt, chung quy không có nói ra, dù sao Lư Xung là vì bảo hộ nàng mà khoanh khắc những người này, nàng nếu như cái này thời điểm trích đi ra, quả không trọng nghĩa rồi!

Cái này thời điểm Phạm Tịnh Băng, trên người vẫn có Lỗ Đông người nhân nghĩa cùng hào khí!

Mấy cái chế phục nam tử xô đẩy Lư Xung, liền muốn hướng về trên xe làm.

Ngay tại cái này thời điểm, cái kia mập mạp nam tử điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Cái kia mập mạp nam tử lấy điện thoại di động ra, nhìn một chút điện báo nhắc nhở, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hấn theo bản năng mà liếc mắt nhìn Lư Xung, tranh thủ nhận điện thoại, trên mặt không chút nào thấy vừa này kiêu căng hung hăng, mà là nổi lên sâu sắc cung kính, nịnh hót cười nói: "Bộ tọa (rõ ràng liền hảo(tốt,thật)), ngài có dặn dò gì?"

Tất cả mọi người nghe đến đó, tất cả đều sửng sốt, tất cả đều đưa ánh mắt ngưng tụ trên người Lư Xung, đêm nay hành động vậy mà có tăng cao nhất thủ trưởng nhúng tay, lẽ nào cái này tiêu tử là tội ác tày trời điên cuồng giết người ma, lên bộ bên trong tối cao lệnh truy nã?

Thế nhưng là, bọn hấn chợt phát hiện, bọn hấn cục tọa nghe điện thoại, sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Hơn nữa, hấn thỉnh thoảng mà nhìn Lư Xung, trong ánh mắt tràn ngập sợ hãi, còn có kinh hoảng!

Tất cả mọi người đều sửng sốt, bộ tọa cùng cục tọa nói cái gì đâu, bộ tọa tại sao sẽ là như vậy biểu cảm đây!

Cái này thời điểm, cái kia mập mạp nam tử đi lại tập tễnh hướng đi Lư Xung, đem điện thoại di động đưa cho Lư Xung: "Chúng ta bộ. . . Bộ tọa tưởng nói chuyện với ngài!"

Cái này thời điểm, cái này nam tử bàn tay rõ ràng đang phát run, khoảng cách Lư Xung càng gần, tay run đến càng là lợi hại, phảng phất là đối mặt một cái bất cứ lúc nào có thể đem hấn nuốt chửng hung thú một dạng.

Lư Xung thần tình lạnh nhạt, đem điện thoại di động nhận lấy, nhưng hấn mang theo công tay, không tốt tiếp nghe, liền mở ra rãnh tay.

Đầu kia điện thoại truyền tới một nam tử trong trẻo thanh âm: "Lư tôn sư, chào ngài, ta là Lâm Chính Phong, ta là. . . Ta hiện tại đại biểu hết thầy công vụ nhân viên hướng ngài biểu thị chân thành áy náy, hy vọng ngài có thể tha thứ chúng ta vô tri cùng qua loa, ta tức khắc khiến bọn hấn thu đội, những kia dám to gan mạo phạm ngài phần tử tội phạm, chúng ta sẽ giúp ngài xử trí hảo(tốt,thật), không để lại hậu hoạn!"

Giả Vận nghe đến đó, sợ đến hồn phi phách tán, ạch địa một tiếng, ngã đi,

Lư Xung lạnh nhạt nói ra: "Nhưng ta hiện tại bị bọn hán dùng còng tay còng lên(ngồi đây) rồi!"

"Bọn hán sao dám như vậy!" Lâm Chính Phong cả giận nói: "Ta lập tức khiến bọn hán cho ngài bồi tội, mặc cho ngài xử trí!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Hào(tốt,thật), hiện tại là rảnh tay, bọn hán nghe đây!"

Lâm Chính Phong sùng sốt một chút, lập tức quát: "Các người hiện tại tất cả mọi người hướng Lư tôn sư xin lỗi! Lập tức!"

Hết thầy chế phục nam tử kinh hãi gần chết, bọn hán ở kinh thành, trước cũng từng gặp Lâm Chính Phong mấy mặt, trong ấn tượng này vị người lãnh đạo trực tiếp xưa nay đều là vẻ mặt ôn hòa,

Chưa từng gặp hán như vậy lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị, nhất thời sợ đến một giật mình, tất cả đều khom người xin lỗi: "Lư tôn sư, xin lỗi, chúng ta sai rồi!"

Lư Xung cũng không muốn cùng quan hệ bọn hán huyền não âm ỉ, nhân tiện nói: "Người khác người không biết không trách, này vị tên béo, người mới vừa nói câu nói đó, người có thể lặp lại một lần sao?"

Lâm Chính Phong nghe đâu, cái kia mập mạp chế phục nam tử nào dám lặp lại một lần nữa đây.

Cái này thời điểm, Phạm Tĩnh Băng thấy rõ, nguyên lai Lư Xung lai lịch như vậy đại a, liền như vậy đại lãnh đạo đều sợ hán, dũng khí của nàng nhất thời lớn lên, liền nũng nịu nói ra: "Người không nói, ta thay người nói, người nói 'Bất quá(không qua,cực kỳ) là ý vào bản thân có chút công phu quyền cước nhà quê thôi, trang cái gì? Ta không tin người có cái gì thông thiên bản năng! Người đến, đem hán còng lên(ngồi đây)!' "

Lâm Chính Phong nghe xong, giận tím mặt: "Lư Quốc Lương, tạm thời ngừng chức, tiếp thu tổ chức điều tra, hiện trường cấp phó, thay thế Lư Quốc Lương chức vụ!"

Nói tới chỗ này, Lâm Chính Phong cười nói: "Lư tôn sư, ngài còn hài lòng không?"

Lư Xung nhìn kia như cha mẹ chết Lư Quốc Lương, cười nhạt: "Được!"

Lâm Chính Phong rồi mới lên tiếng: "Lư tôn sư, xin bọn họ giúp ngài mở ra còng tay đi, lời kếp tiếp, chúng ta không có thể rảnh tay trò chuyện rồi!"

Lư Xung nhân tiện nói: "Được!"

Hai cái chế phục nam tử một mặt kính nề đi tiến lên, giúp Lư Xung cùng Phạm Tĩnh Băng đem còng tay bỏ.

Lư Xung cầm điện thoại di động, đi tới một cái yên lặng địa phương: "Nói đi!"

Lâm Chính Phong phi thường nghiêm túc nói: "Lư tôn sư, kinh Yến tướng quân đề cử, long đường chính thức tiếp nhận ngài trở thành long sử, ngày mai 9 giờ sáng chung, sẽ có xe đặc chủng đi vào tiếp ngài, buổi sáng 10 điểm, sẽ có người nghênh ngài nhập long đường, buổi sáng 11 điểm, sẽ có vị nhân vật vô cùng trọng yếu cùng ngài sẽ gặp."

Lư Xung nghi ngờ nói: "Long đường? Cái gì dạng tồn tại?"

Lâm Chính Phong nghiêm túc nói ra: "Long đường là Hoa Hạ võ giả Thánh Điện, không phải cấp độ tông sư cao thủ không được gia nhập, nhập long đường liền có hán Vệ quốc gia an toàn chỉ trách nhiệm, long đường long sử chính là Hoa Hạ hộ vệ giả!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Đừng tới hãy cùng ta đàm luận trách nhiệm, có quyền lực sao?"

Lâm Chính Phong cười nói: "Long sử có siêu nhiên thể tục năng lực, tự nhiên sẽ vượt qua thể tục quyền lực, phạm là quan lớn trở xuống đều có tiền trạm hậu tầu quyền lực! Đương nhiên, cũng hy vọng Lư tôn sư ngài có thể không muốn giết bừa!"

"Ta nếu như giết người, kia người tất có cơ mà(có thể) giết chết tội!" Lư Xung hỏi: "Ngoài ra đây?"

Lâm Chính Phong nói: "Ngày mai sẽ có trao quân hàm nghi thức! Ngoài ra, ngài cầm trong tay long bài, các nơi hành chính quân sự quan trên đều phải vô điều kiện phối hợp!"

Lư Xung không phải một cái thanh cao cao ngạo chỉ biết là một người ẩn núp người tu luyện, hán rõ ràng biết, chỉ có nắm giữ rất lớn quyền lực, tài năng nắm giữ đến rất nhiều tài nguyên, tu hành trên đường tài năng thiếu đi điểm chạng đường oan uổng

Liền, hán nói ra: "Được! Ngày mai liền tới tiếp ta."

Một xe cảnh sát đem bọn họ đưa đến bọn hán khách sạn dưới lầu.

Lư Xung cùng Phạm Tĩnh Băng xuống xe.

Phạm Tĩnh Băng đen lay láy mặt to tràn ngập sùng bái cùng khẩn thiết mà nhìn Lư Xung, trong ánh mắt còn có nồng đậm hiếu kỳ, nàng có rất nhiều vấn đề muốn hỏi Lư Xung, nhưng nàng có thể thấy, Lư Xung không quá muốn nói.

Này lúc, trong lòng nàng phi thường vui mừng, bản thân vừa nãy không có đối những kia chế phục nam tử nói những kia thoại, mà là kiên định đứng tại Lư Xung bên người.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Hoắc Tư Nhận

Lư Xung đứng ở cái này cửa tiệm rượu, sừng sốt một chút, hấn phát hiện, liền như vậy tiến vào, không biết làm sao cùng Phạm Tĩnh Băng giải thích, cũng không tốt cùng Lý Văn Yên giải thích.

Hắn suy nghĩ một chút, xoay người hướng về sát vách một cái khách sạn đi đến.

Phạm Tĩnh Băng chớp như nước trong veo mắt to, kinh ngạc hỏi: "Người không phải trụ cái này khách sạn sao?"

"Cái này khách sạn không được!" Lư Xung nói ra: "Ta tưởng thay cái khách sạn!"

Hắn liền trực tiếp lôi kéo Phạm Tĩnh Băng tay, đi tới sát vách một nhà khách sạn.

Cái này khách sạn đại sảnh bốn phía vách tường thượng là quốc họa, một mặt vách tường thượng vẽ ra trường thành, một mặt vách tường thượng vẽ ra cổ cung, đều là kinh thành bên này danh thắng.

Lư Xung nhìn đến đại sảnh hai bên họa, đối cái này khách sạn rất có hảo cảm, mà khi hắn quay đầu nhìn về khách sạn trước sân khấu thời điểm, hấn đối cái này khách sạn hảo cảm quét đi sạch sành sanh.

Khách sạn trước sân khấu đứng một nam một nữ.

Cái kia nữ nhân, tướng mạo thanh tú, ăn mặc một thân màu đen mặc đồ chức nghiệp, mang theo một mặt nghề nghiệp mỉm cười.

Cái kia nam nhân, tuy rằng ăn mặc màu đen mặc đồ chức nghiệp, trên mặt cũng có nụ cười, nhưng hấn nụ cười rất tà khí, đem hấn đoan chính ngũ quan làm méo.

Từ khi Phạm Tĩnh Băng đi vào khách sạn, tên kia liền hung hăng địa nhìn chăm chăm nàng xem, thật giống sói đói nhìn chăm chăm con mồi một dạng, trong mắt tràn ngập thêm nhỏ dãi tâm ý.

Bởi vì Phạm Tĩnh Băng hiện tại còn không có hồng lên(ngồi dậy), cho nên cái này nam tử thuần túy chính là ham muốn Phạm Tĩnh Băng sắc đẹp.

Lư Xung trong lòng rất không thoải mái, rất muốn đi tới quất hấn mấy cái bạt tai mạnh.

Hắn lôi kéo Phạm Tĩnh Băng tay: "Đi, chúng ta không ở nơi này cái khách sạn ở, có như vậy không có tố chất nhân viên tạp vụ, nói vậy phục vụ cũng không khá hơn chút nào!"

Phạm Tĩnh Băng chỉ vào ngoài cửa: "Đã trời mưa, chúng ta không cần thiết bởi vì hấn không lễ phép mà ngược đội mưa tìm cái khác khách sạn!"

Lư Xung đi ra ngoài vừa nhìn, mùa hè thiên(ngày), nữ nhân mặt, nói thay đổi liền thay đổi ngay, vốn là trắng sáng sao thừa bầu trời, bỗng nhiên liền rắng hồng nằm dày đặc, bỗng nhiên liền ào ào lòng đất nổi lên như trút nước mưa to, mà bọn hấn không có mang bất kỳ đồ che mưa.

Lư Xung nhìn một chút trước sân khấu vách tường thượng mang theo lúc chung, đã gần đến buổi tối rạng sáng, còn là nghỉ sớm một chút đi, không cần thiết bởi vì kia nam nhân viên tạp vụ không lễ phép mà đội mưa đi tìm cái khác quán rượu, nhân tiện nói: "Nói thật hay, người bị chó cắn, không thể cắn cầu một cái, bị cầu nhìn chăm chú vài lần, càng không có tất yếu chú ý!"

Cái kia nam nghe xong Lư Xung lời nói, đối Lư Xung trợn mắt nhìn: "Ni mã nói cái gì đó, không tưởng ở nơi này có thể lăn(cút) a, lão tử không kém người một cái khách!"

Lư Xung bước nhanh tiến lên, một cái tóm chặt cái kia nam tử cổ áo, đem hấn lẳng không nhấc lên, tại không trung lúc ẩn lúc hiện: "Lão tử ở tại người trong tiệm này, là để mắt người, ni mã còn dám như thế không lễ phép, lão tử ngã chết người!"

Cái kia nam từ thân cao một mét tám mấy, thể trọng hơn 160 cân, cao hơn Lư Xung, so Lư Xung trọng, bây giờ lại bị Lư Xung một tay chộp vào giữa không trung, liều mạng giãy dụa cũng không cách nào chạy trốn Lư Xung khổng lồ.

Cái kia trước sân khấu tiểu thư vội vã đi tới, cười theo: "Tiên sinh, xin bớt giận, cái này là chúng ta lão bản nhừ tử, trẻ tuổi nóng tính, đừng ngại, ngại liền đại nhân có đại lượng, đem hân bụng ra đi!"

"Người đừng cầu hân, ta liền xem hân có thể đem lão từ như thế nào, hân dám động lão từ một cọng lông thử xem, lão từ bảo đảm hân đi không ra cái này khách sạn nửa bước!" Cái kia tiểu từ bị Lư Xung một cái tay nâng ở giữa không trung còn dám lớn lối như vậy.

"Hóa ra là ông chủ nhỏ, thất kính thất kính!" Lư Xung cười lạnh, duỗi tay trái lôi cái tiểu từ một cái tóc, dùng sức kéo hạ xuống: "Ta động người lông, còn động người một đồng lông, người xem ta có đi hay không đạt được khách sạn nửa bước!" Nói liền nhắc theo cái tiểu từ hướng về khách sạn ngoài cửa đi.

Kia tiểu từ không chỗ ở gào thét: "Thả ra ta! Nhanh một chút thả ra ta! Không phải vậy ta khiến ta ba giết người!"

Cái kia trước sân khấu tiểu thư tranh thủ gọi tới đại sảnh quản lý Hoắc Tư Nhạn: "Hoắc quản lý, ngài nhìn, Vương thiếu chặt nhìn chăm chăm cái kia nam hài bạn gái xem, cái kia nam hài liền mắng hân, Vương thiếu liền chửi, cái kia nam hài liền đem Vương thiếu nhắc tới (nhắc lên), ngài xem việc này có muốn hay không gọi bảo an bộ người qua (quá) đến!"

Đại sảnh quản lý Hoắc Tư Nhạn đột nhiên lắc lắc đầu: "Việc này làm lớn,

đối chúng ta khách sạn danh dự không được, chúng ta lão bản kiêng kỵ nhất cái này, vẫn là đem Vương Hậu Hi khuyên nhủ, khiến hân làm cho người ta xin lỗi xong việc đi."

Hoắc Tư Nhạn bước nhanh đi lên trước, đầu tiên là đối Lư Xung khom người bái thật sâu: "Ta là đại sảnh quản lý Hoắc Tư Nhạn, ngài quang lâm từ điểm chúng ta, chúng ta chiêu đãi không chu đáo, cảm giác sâu sắc xin lỗi! Ngài có cái gì yêu cầu cứ nói với ta, chỉ cầu đại gia đều có thể hòa hòa khí khí, hòa thuận thì phát tài mà!"

Lư Xung nhìn Hoắc Tư Nhạn một mắt, cái này nữ hài mười tám tuổi tả hữu, ăn mặc áo sơ mi trắng, bên ngoài áo màu đen tiểu âu phục, thanh thuần trên mặt mang theo nụ cười vui vẻ, chính là trong ký ức cái kia nữ minh tinh.

Hoắc Tư Yến cũng là cái số khổ hài tử, sinh ra với HD khu một cái phần tử trí thức gia đình, từ nhỏ nhưng vẫn cùng gia gia nãi nãi sinh hoạt chung một chỗ, gia cảnh một loại (bình thường), năng 16 tuổi liền đến triều dương nghệ giáo biểu diễn ban học tập.

Tại này 97 năm một cái nghệ thuật tiết, một vị đạo diễn phát hiện Hoắc Tư Nhạn, mấy ngày sau thông báo Hoắc Tư Nhạn đi tham gia "Thủy tinh chi yêu mến" quảng cáo phỏng vấn, kết quả Hoắc Tư Nhạn bị tuyển chọn quay chụp « Titanic » điện ảnh theo mảnh quảng cáo.

Năm 2000 tháng 2, biểu diễn cá nhân thủ bộ tác phẩm « Lầm lũi khước đại dân hạnh phúc sinh hoạt », do đó chính thức tiến nhập vòng giải trí. Năm 2001, bởi vì tại cổ trang hài kịch « Thiết rằng đồng nha kỳ hiệu lam » trung đóng vai hương thảo mà bộc lộ tài năng. Năm 2002, biểu diễn Dân quốc ái tình kịch « Nữ nhân thang ». Năm 2003, diễn viên chính cổ trang tình cảm kịch « Thiếu niên thiên tử ». Năm 2005, diễn viên chính cổ trang thần thoại tình cảm kịch « Rất vui mừng bày tiên nữ ».

Sau đó đâu, nàng đi Hương Giang phát triển, rằng một thoát thành danh, kết quả vẫn là thất bại mà quay về.

Lại sau đó, trên căn bản, nàng không có diễn xuất cái gì đặc biệt có thể khiến người ta nhớ kỹ nhân vật, làm cho đời kia Lư Xung đối nàng ấn tượng chỉ dừng lại tại « Thiếu niên thiên tử » bên trong đồng ngọc phi, sau đó chính là nàng cùng Hoàng Dịch nể chiến.

Cho tới gió bình mà, thanh thuần nữ nhân thường thường đều có một mặt khác, huống hồ nàng này loại có chút nội (bên trong) mị nữ nhân.

Bất quá (không qua, cực kỳ), bây giờ nhìn lại, nàng còn không có được cái này cơ hội, bằng không không đến nỗi trong này làm công.

Một năm này, dường như nàng sẽ tạo ngộ một cái vận rủi, mất đi mẫu thân của nàng, sau lần đó ba năm phi thường chán nản, đồn đại từng bị kim chủ bao dưỡng.

Bây giờ nhìn lại, cái kia nam là Hoắc Tư Nhạn hiện tại bạn trai, hân phụ thân là cái này khách sạn đại lão bản, đem hân để ở chỗ này rèn luyện.

Lư Xung thấy có cái đáng tin người đi ra tròn sự tình, cũng tưởng nhân nhượng cho yên chuyện, không tưởng ồn ào quá lâu ảnh hưởng hân cùng Phạm Tịnh Băng nghỉ ngơi, nhân tiện nói: "Chỉ muốn các người cái này ông chủ nhỏ hướng ta bằng hữu xin lỗi, ta tạm tha qua (quá) hân này một hồi, nhưng đêm nay ta không tưởng nhìn thấy hân!"

Hoắc Tư Nhạn ngẩng đầu lên, đối quán rượu kia thiếu gia nói ra: "Vương Hậu Hi, ngài dù sao có lỗi trước, còn là cấp vị này tiểu thư nói lời xin lỗi đi!"

Quán rượu kia thiếu gia hét thảm nói: "Hoắc Tư Nhạn, người vì cái gì không gọi điện thoại cho ta ba ba! Người trả lại hân cục cung! Nhanh một chút gọi điện thoại cho ta ba!"

Chương 88: Người nói ta muốn làm gì?

Hoắc Tư Nhận thanh thuần khuôn mặt nhất thời bắn lên: "Vương Hậu Hi, người cũng biết người ba ba tính khí, hần nếu là biết bởi vì lỗi lầm của người mà dẫn đến khách sạn danh dự bị hao tổn, hần sẽ làm sao đối người, người cẩn thận ngắm lại! Người ba đem người đặt ở cái này vị trí, chính là vì khiến người học được khiêm tốn làm người, hảo hảo tôi luyện người công tử bột tật, không nghĩ tới người một điểm đều không đem người ba lời nói nghe vào trong tai. . ."

Con nhà giàu Vương Hậu Hi thực sự không chịu được Hoắc Tư Nhận thuyết giáo, cũng rõ ràng biết hần ba ba tuyệt đối không sẽ quán hần, đành phải thấp giọng nói với Phạm Tịnh Băng: "Xin lỗi, ta không nên như vậy!"

Phạm Tịnh Băng không thêm đề ý hần, vung vung tay, nói với Lư Xung: "Chúng ta sớm một chút đi tới nghỉ ngơi đi, đừng ở chỗ này lãng phí thời gian rồi!"

Lư Xung đem Vương Hậu Hi vút trên mặt đất, lớn tiếng hò hét: "Người nếu dám đùa cái gì trò gian, ta chắc chắn sẽ không dễ tha người!"

Vương Hậu Hi từ dưới đất bò dậy đến, tàn nhẫn mà trừng Lư Xung một mắt, vội vội vàng vàng liền hướng bên ngoài đi.

Hoắc Tư Nhận cầm lấy một cái áo mưa, đuổi theo: "Vương Hậu Hi, người tuyệt đối đừng tìm những kia vợ va vợ vắn người qua(quá) đến báo thù, ta này là cấp bốn sao khách sạn, nếu để cho những kia người trong này gây sự, chúng ta khách sạn chuyện làm ăn liền không có cách nào làm! Người nếu dám tìm những kia người qua(quá) đến, ta lập tức cho người ba ba gọi điện thoại!"

"Phiền chết rồi! Ta đi đánh bài không được sao?" Vương Hậu Hi tiếp nhận Hoắc Tư Nhận trong tay áo mưa, bước nhanh đi xa.

Bên cạnh cái kia trước sân khấu tiểu thư xem Lư Xung tướng mạo vô cùng đẹp trai, lại xem hần thân thù mạnh mẽ như vậy, cho rằng Lư Xung có lai lịch lớn, có ý định lấy lòng, thấy hần nhìn chăm chăm Vương Hậu Hi cùng Hoắc Tư Nhận xem, cười giải thích: "Lão bản đem Vương Hậu Hi đặt ở khách sạn, tưởng muốn tôi luyện hần, cơ mà(có thể) kia gia hỏa tại khách sạn bên trong không phải phao nữ phục vụ viên chính là phao nữ khách nhân, tính cấp lão bản gây sự, Hoắc Tư Nhận là chúng ta lão bản bằng hữu nữ nhi, chúng ta lão bản khiến Hoắc Tư Nhận qua(quá) đến kiêm làm to đường quản lý, chính là muốn quản Vương Hậu Hi!"

"Há, thì ra là như vậy, " Lư Xung có chút đồng tình Hoắc Tư Nhận, cười hỏi: "Ta xem hai người bọn họ quan hệ dường như không làm sao hảo(tốt,thật) a?"

"Vương Hậu Hi vẫn muốn cùng Hoắc Tư Nhận cái kia, Hoắc Tư Nhận kiên quyết không đồng ý, nhất định phải kết hôn mới(tài) cái kia, " cái kia trước sân khấu tiểu thư rất là bà tám nói ra: "Ta xem Hoắc Tư Nhận cũng(với cả) không phải rất muốn cùng Vương Hậu Hi kết hôn đi, nhưng nàng mụ mụ sự nghiệp vẫn dựa vào chúng ta lão bản, nàng không biện pháp."

Hoắc Tư Nhận xoay người trở về khách sạn, thanh lệ khuôn mặt bỗng nhiên chìm xuống, lạnh lùng địa trừng cái kia trước sân khấu tiểu thư một mắt: "Còn không tranh thủ cấp hai vị quý khách làm thủ tục nhập cư?"

Trước sân khấu tiểu thư đi nhanh lên hỏi trước sân khấu, cười hỏi Lư Xung: "Tiền sinh, ngài cùng ngài bạn gái cần cái gì gian phòng?"

Lư Xung cười nhìn Phạm Tịnh Băng một mắt: "Một tám giường lớn phòng."

Cái kia trước sân khấu tiểu thư cười hỏi Lư Xung cùng Phạm Tịnh Băng: "Xin lấy ra hai vị thẻ căn cước!"

Lư Xung sờ túi áo, không có phát hiện, khả năng là trước tranh đấu thời điểm rơi xuống trên đất, liền cười khổ nói: "Thẻ căn cước của ta rơi mất!"

Phạm Tịnh Băng vội vã đem nàng thẻ căn cước đưa cho cái kia trước sân khấu tiểu thư: "Dùng thẻ căn cước của ta mở đi!"

Ngay tại này lúc, Hoắc Tư Nhận lên tiếng: "Coi như(thì thôi) các người mở một cái phòng, hai người cũng đều muốn đồng thời đưa ra thẻ căn cước!"

Phạm Tịnh Băng nhìn sang bên ngoài như trút nước mưa to, xông lên Hoắc Tư Nhận cười nói: "Chúng ta gặp phải tên vô lại, tranh đấu thời điểm đem thẻ căn cước mất, chúng ta đều là diễn viên, không phải cái gì không tuân thủ pháp phần tử tội phạm, ngài liền dàn xếp một thoáng mà."

Dựa theo có quan hệ quy định, đặt phòng hai người xác thực đều cần ra cụ thể căn cước, nhưng dưới tình huống bình thường, trong đó một người đã quên mang thẻ căn cước, cũng là có thể dàn xếp, nhưng rất hiển nhiên, Hoắc Tư Nhận là không thông suốt dung, tuy rằng nàng không yêu Vương Hậu Hi, nhưng Vương Hậu Hi dù sao cũng là bạn trai nàng, Lư Xung như vậy làm nhục bạn trai nàng, cũng là tại đánh nàng mặt, nàng ngực không lớn, lòng dạ cũng không lớn.

Hoắc Tư Nộn ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Tiểu thư, đối bằng hữu ngài tao ngộ ta thâm biểu đồng tình, thế nhưng là dựa theo trị an pháp quy định, mỗi người các người đều muốn đưa ra thẻ căn cước, mặt khác các người hai người muốn ở tại trong một gian phòng, cũng muốn đưa ra giấy đăng ký kết hôn, chúng ta nơi này là cấp bốn sao khách sạn, không cho phép phát sinh bất kỳ không đạo đức hoạt động!"

Hoắc Tư Nộn nói tới cái này mức,

Dù là ai đều có thể nghe được ra nàng là đang cố ý làm khó dễ Lư Xung.

Lư Xung nhìn chăm chú Hoắc Tư Nộn thanh thuần khuôn mặt, vốn là hấn một đời trước không có tiến nhập Tu Tiên Giới trước liền đối cái này bề ngoài thanh thuần lại có mấy phần nội(bên trong) mị nữ hài liền có chút hảo cảm, hiện tại lại nghe nàng như vậy làm khó dễ bản thân, trong lòng có chút tức giận, quyết định chờ chút chỉnh một chỉnh nàng!

Hắn cười lạnh: "Đã có như vậy quy định, chúng ta không có thể trái với! Ta đưa nàng đi tới, không thành vấn đề đi!"

Hoắc Tư Nộn nhớ tới tình cảnh mới vừa rồi, liền một mét tám mét Vương Hậu Hi tại Lư Xung tay trung cũng giống như một cái nhĩ đồng một dạng, 1 mét sáu năm nàng càng thêm không dám đắc tội chết Lư Xung, kể tục duy trì nụ cười chuyên nghiệp: "Đương nhiên có thể, bất quá(không qua,cực kỳ) ở buổi tối trước mười giờ, ngài nhất định phải rời đi!"

"Không thành vấn đề!" Lư Xung đã nghĩ kỹ biện pháp ứng đối, liền đối với cái kia trước sân khấu tiểu thư nói ra: "Kia cũng chỉ cấp Phạm tiểu thư mở cái phòng là được, vẫn là ban đầu cái kia giường lớn phòng đi!"

Phạm Tĩnh Băng cảm phòng tạp, đi ở phía trước, Lư Xung theo ở phía sau, vào thang máy.

Đi vào gian phòng, Lư Xung đóng cửa lại, từ phía sau một cái ôm Phạm Tĩnh Băng eo.

Phạm Tĩnh Băng thân thể mềm nhũn, đổ tại Lư Xung trong lòng ngực, sau đó nhắm mắt lại.

Hai người cực nóng địa hôn mười mấy phút.

Phạm Tĩnh Băng nghĩ đến cái gì, lập tức đem Lư Xung đẩy ra, nói ra: "Nếu như con bé kia tích cực, nhất định phải đến 12 giờ thời điểm gọi chúng ta môn, nên làm cái gì bây giờ?"

Lư Xung có tiên thuật, tự nhiên có biện pháp, hấn liền nói với Phạm Tĩnh Băng: "Người trước tiên đi tắm rửa, ta đi xuống một chuyến, nhìn có thể hay không khuyên động nàng."

Phạm Tĩnh Băng liền thuận theo đi tắm rửa.

Lư Xung đi ra khỏi phòng, đi thang máy xuống lầu, đi tới đại sảnh trước sân khấu, hướng về phía Hoắc Tư Nộn khẽ mỉm cười: "Hoắc quản lý, ngài ngon!"

Hoắc Tư Nộn vừa nãy còn hung hăng địa nhìn xung quanh đồng hồ, tính toán nên cái gì thời điểm đi tới gõ một thoáng Phạm Tĩnh Băng cửa phòng, giục Lư Xung hạ xuống, hảo(tốt,thật) đuổi hấn đi ra ngoài, không nghĩ tới Lư Xung vậy mà rất tự giác hạ xuống.

Tại Hoắc Tư Nộn ánh mắt kinh ngạc trung, Lư Xung nghênh ngang đi ra khách sạn, mới ra khách sạn liền bị như trút nước mưa to quán.

Bất quá(không qua,cực kỳ) hấn linh lực nhập vào cơ thể mà ra, giọt mưa bị ngăn cản che ở thân thể tầng ngoài một tác ngoại, trên người vẫn chưa giọt ướt.

Lư Xung nhìn đến khách sạn bên cạnh có cái cửa hàng, tranh thủ chạy tới, hấn còn nhớ trước Hoắc Tư Nộn đưa cho Vương Hậu Hi áo mưa màu sắc cùng kiểu dáng, sẽ ở đó cái trong tiệm bán quần áo chọn một bộ, mặc ở trên người.

Lư Xung đi tới khách sạn và trang phục trong điểm, xem bốn bề vắng lặng, liền dùng linh lực gân cốt dịch dung, trên mặt một con chấn động.

Qua(quá) mấy giây, hấn tướng mạo trở nên cùng Vương Hậu Hi như đúc một dạng.

Lư Xung nghênh ngang đi hỏi khách sạn, trực tiếp hướng đi Hoắc Tư Nộn.

Hoắc Tư Nộn căn bản không nhận ra người trước mặt không phải Vương Hậu Hi, còn kinh ngạc nói ra: "Người thường ngày không phải tại sông bạc muốn chơi đến rạng sáng hơn một giờ mới(tài) trở về sao? Ngày hôm nay làm sao vừa vận chơi lập tức trở về rồi!"

Lư Xung vung vung tay, tận lực nắm bắt cổ họng học Vương Hậu Hi thanh âm nói chuyện: "Khỏi nói, ngày hôm nay thua thảm!" Nói hấn kéo Hoắc Tư Nộn tay nhỏ, đem nàng hướng về khách sạn lầu một một cái bên trong bao gian rồi.

Hoắc Tư Nộn gắt giọng: "Người muốn làm gì?"

Lư Xung đem Hoắc Tư Nộn kéo đến bên trong bao gian, đóng cửa lại, xông lên nàng tà tà nở nụ cười: "Người nói ta muốn làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Trêu đùa Hoắc Tư Nhận

Hoắc Tư Nhận nơi nào tưởng được đứng trước mặt cái này nam nhân không phải nàng bạn trai Vương Hậu Hi, mà là nàng đêm nay một lòng một dạ tưởng chinh Lư Xung, vội vả xua tay: "Vương Hậu Hi, chúng ta còn chưa kết hôn, việc này tuyệt đối không được!"

"Ngươi cho rằng ta muốn cùng ngươi làm gì? Lên giường sao? Tiểu sắc nữ, ta làm sao khả năng còn như vậy không có tư tưởng địa phương cùng ngươi làm đâu, " Lư Xung y theo Vương Hậu Hi dáng vẻ đến rồi một cái miệng méo oai cười xấu xa: "Chúng ta muốn làm cũng muốn tại tổng thống phòng xếp bên trong làm a. US "

Hoắc Tư Nhận dở khóc dở cười, nhìn trước mặt cái này nam nhân: "Vậy ngươi rốt cuộc muốn làm gì?"

"Thua sạch, đoán chừng lão già tháng này không sẽ lại cho ta tiền, ngươi cho ta mượn một điểm gỡ vốn tiền!" Lư Xung theo vừa này nắm giữ tình huống suy lý, có thể đoán ra Vương Hậu Hi là cái dân cờ bạc, hần ba ba quản hần quản được nghiêm, hần là không cho phép hần đánh bạc, hướng Hoắc Tư Nhận vay tiền, tiến một bước chuyển biến xấu Hoắc Tư Nhận đối Vương Hậu Hi ấn tượng.

"Mượn bao nhiêu?" Mỗi cái bình thường nữ nhân đều đánh cược đồ không có hảo cảm, lại như tên đồng họ thanh thuần nữ sao chính là bắt nàng lão công thiệp đánh cược làm lý do đưa ra ly hôn, trên thực tế ly hôn căn bản lý do có khác ẩn tình.

Hoắc Tư Nhận nghe được Vương Hậu Hi hướng nàng vay tiền đi đánh bạc, trong lòng rất là chán ghét, bất quá(không qua,cực kỳ) trên mặt nàng không có hiển lộ ra, dù sao hần là nàng bạn trai, phải cho hần một điểm mặt mũi.

"20 ngàn khối, cho ta 20 ngàn khối ta liền có thể gỡ vốn!" Lư Xung cũng không có nghĩ tới sư tử há miệng lớn địa muốn bao nhiêu tiền, hần chỉ là muốn cấp Hoắc Tư Nhận một bài học, thuận tiện phá hoại một thoáng nàng cùng Vương Hậu Hi quan hệ, hần cơ mà(có thể) không nhìn nổi Hoắc Tư Nhận như vậy một cái thanh thuần thủy linh hoa tươi cảm ở Vương Hậu Hi cái kia bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rửa trên bãi phân trâu.

"Được rồi!" Hoắc Tư Nhận cũng không để ý trước mắt này 20 ngàn khối.

Cửa tiệm rượu liền có một cái ATM cơ, Hoắc Tư Nhận cầm tạp, phía trên đó lấy 20 ngàn khối, bắt đến phòng ngăn bên trong, đưa cho nam nhân trước mặt: "Cho ngươi!"

Lư Xung tiếp nhận kia 20 ngàn khối sủi tại trong túi, tà tà địa nhìn Hoắc Tư Nhận một mắt: "Ta phải tạ ơn ngươi như thế nào đây?"

Hoắc Tư Nhận kỳ quái nhìn trước mặt cái này nàng vẫn cho rằng là Vương Hậu Hi nam nhân: "Ta là ngươi bạn gái, sớm dự chi một điểm cho ngươi rất bình thường a, có cái gì hảo(tốt,thật) tạ, chỉ cầu ngươi sau đó có thể thiếu đánh cược một điểm, người người đều nói mười lần đánh cược chín lần thua."

"Không được, nhất định phải cảm tạ ngươi, " Lư Xung nói, đem Hoắc Tư Nhận ôm vào trong ngực, đuổi ma chương, từ nàng màu đen chế phục vạt áo đuổi tiền vào: "Khả khả, khiến ta cho ngươi xoa bóp ma!"

"Không được!" Hoắc Tư Nhận thanh thuần thanh tú đẹp đẽ khuôn mặt hiện lên chán ghét biểu hiện, nàng vội vàng kêu lên: "Vương Hậu Hi, buông tay, ngươi lại muốn như vậy, ta liền hô!"

"Ngươi tưởng gọi liền gọi đi, ta cho ta bạn gái xoa bóp có cái gì không đúng(không đối) đây?" Lư Xung ma chương đã đánh tới Hoắc Tư Nhận trên người, đẩy ra nội y, cầm lấy Hoắc Tư Nhận nơi đó, tùy ý đùa bỡn, cảm giác rất hảo(tốt,thật), tiếc nuối là hơi nhỏ điểm, bàn tay lớn có thể một tay nắm giữ, đoán chừng nhiều lắm là B, liền hi hi cười nói: "Hơi nhỏ a, tại ta sờ qua nữ nhân bên trong xem như là bé nhất, ngươi sau đó cơ mà(có thể) muốn uống nhiều một chút cây đu đủ móng giò thang a."

Hoắc Tư Nhận vốn là có chút tưởng muốn nhẫn nhục chịu đựng, dù sao này là bạn trai nàng, bị hần mò cũng không có cái gì chẳng qua là, lại nghe được trước mặt này nam nhân nói ra như vậy lời nói, biết vậy nên vô hạn nhục nhã, liều mạng giãy giụa nói: "Thả ra ta! Thả ra ta! Vương Hậu Hi, ngươi cái khôn nạn!"

Lư Xung ma chương lại muốn thăm dò vào Hoắc Tư Nhận trong quần.

Hoắc Tư Nhận càng thêm kịch liệt phản kháng, lớn tiếng hò hét: "Vương Hậu Hi, ta đối ngươi thực sự quá thất vọng rồi, ngươi quả thực một điểm đều không tôn trọng ta, ta muốn cùng ngươi biệt ly!"

Lư Xung cực lực đóng vai Vương Hậu Hi nhân vật: "Ni mã, biệt ly liền biệt ly, ai không biệt ly ai là tôn tử! Lão tử đã sớm phiền ngươi loại này thánh nữ diễn xuất, ngươi cho rằng toàn thế giới chỉ một mình ngươi bộ dạng thanh thuần a, lão tử chơi đùa nữ nhân đều rất thanh thuần, nhưng không có cái kia

như người như vậy trang thuần, quả nì mã khiến ta buồn nôn rồi!"

Hoắc Tư Nhạn còn là lần thứ nhất bị Vương Hậu Hi như thế nhục mạ, nàng thực sự là quá oan ức: "Vương Hậu Hi người quá khốn nạn, ta. . . Ta nói cho người ba ba đi!"

Lư Xung kể tục đóng vai Vương Hậu Hi cái này công tử bột, đưa tay, dùng một cái một cái vang dội bạt tai đánh vào Hoắc Tư Nhạn trên mặt: "Tiện nhân, cả ngày nói nói cho ta ba ba nói cho ta ba ba, ta hoài nghi người cùng cái kia lão già có gian tình, nì mã thực sự là một cái đồ đồ tiện!"

Hoắc Tư Nhạn tức giận đến suýt chút nữa ngất đi: "Vương Hậu Hi, người khốn nạn. . . Người khốn nạn. . . Người khốn nạn. . ."

Cái này thanh thuần nữ tử ngoại trừ mắng khốn nạn hai chữ ở ngoài, thì sẽ không mắng cái khác chữ.

Lư Xung nhớ tới bản thân thân phận bây giờ là Vương Hậu Hi, làm sự tình là càng khốn nạn càng tốt, sắc mặt hần dừ tợn, miệng tà tà nở nụ cười: "Nì mã, dám mắng ta!"

Vốn là hần nghĩ, không bằng hiện tại thẳng thần đem Hoắc Tư Nhạn lên.

Nhưng sau đó nghĩ lại vừa nghĩ, Hoắc Tư Nhạn hiện tại còn là phi thường bảo thủ, thuần khiết em gái, nếu như dưới tình huống như vậy, đẩy Vương Hậu Hi khuôn mặt, đem nàng lên, đối nàng đối Lư Xung chính mình đều là không làm sao vui vẻ trải nghiệm.

Cho nên, hần liền một cái con dao, đem Hoắc Tư Nhạn đánh ngất, sau đó cố ý xé rách Hoắc Tư Nhạn chế phục, đem nàng bỏ vào phòng riêng trên sofa, sau đó xoay người đi ra phòng riêng.

Lư Xung trong lòng thật là khoái ý địa nghĩ đến, Vương Hậu Hi a Vương Hậu Hi, ngược lại người cái này nhị thế tổ cũng không tưởng có một cái mẹ già một dạng nữ nhân quân người mà, Hoắc Tư Nhạn a Hoắc Tư Nhạn, ngược lại người từ đáy lòng nơi sâu xa cũng không muốn gả cấp cái kia nhị thế tổ, ta sẽ tác thành các người đi, chung kết các người nhân duyên, không cần nhiều tạ a.

Hần tiêu sái mà đi ra phòng riêng, thật có thể nói là xong chuyện phui áo đi, ẩn sâu công cùng tên.

Lư Xung vốn là tưởng muốn nghênh ngang địa đi thang máy đi tới, rồi lại nghĩ đến, hành lang tốt nhất như có máy thu hình, nếu như vô tội bản thân lấy Vương Hậu Hi khuôn mặt tiến vào Phạm Tĩnh Băng gian phòng, sẽ là một cái sơ hở rất lớn, nghĩ tới đây, hần xoay người hướng đi lầu một phòng quản lý.

Lầu một phòng quản lý bảo an buồn ngủ, nhìn đến ra về Vương Hậu Hi Lư Xung đi tới, trong lòng rất là buồn bực, cái này nhị thế tổ rất ít tới nơi này a, hần muốn làm cái gì ngoạn ý a.

Lư Xung cười hi hi: "Dưới như thế mưa lớn, có chút lạnh, người trong này thủ không khó chịu sao, còn là sớm một chút ôm lão bà ngủ cái ấm áp cảm giác đi!"

"Đa tạ Vương thiếu, ngài thật anh minh, " kia bảo an thuận miệng đưa lên một cái không đáng giá nhỉnh nợ, sau đó cau mày hỏi: "Cơ mà(có thể) nếu như Hoắc quản lý phát hiện ta không ở nơi này bên trong, nàng nhất định sẽ hướng mặt trên khiếu nại ta!"

"Yên tâm đi, có ta đây, ta nói khiến người về nhà, nàng không dám khiếu nại!" Lư Xung vung vung tay: "Người nhanh một chút về nhà, chờ chút trời mưa càng to lớn hơn, liền không thể quay về rồi!"

Cái kia bảo an tranh thủ thu dọn đồ đạc đi rồi.

Lư Xung đãi(nán lại,đợi) kia bảo an đi xa, lập tức đóng lại hết thủy quân chế.

Sau đó, hần đi ra phòng quản lý, đi tới trước sân khấu, xông lên cái kia trước sân khấu tiểu thư nói ra: "Quá buồn ngủ, ta đi tới ngủ, người một người hào hảo trực ban đi!"

Cái kia trước sân khấu tiểu thư nơi đó dám ngăn khách sạn ông chủ nhỏ, vội vã cười bồi nói: "Vay ngài lên đi."

Lư Xung đẩy kia trang cùng Vương Hậu Hi mặt giống nhau như đúc không, ngồi trong thang máy đi tới.

Tại Phạm Tĩnh Băng cửa phòng, Lư Xung trên mặt linh lực một con chấn động, biến trở về hần vốn là đáng đáp.

Lư Xung nhẹ nhàng gõ gõ cửa, Phạm Tĩnh Băng xuyên thấu qua mắt mèo vừa nhìn, là Lư Xung, liền mừng rỡ khởi đánh mở cửa phòng.

Phạm Tĩnh Băng vừa nẩy tấm xong, ngồi ở bên giường lo lắng chờ đợi Lư Xung, chờ thật lâu, Lư Xung mới lên đến, nàng liền vội vàng hỏi: "Người làm sao đi lâu như vậy?"

Chương 90: Hoắc Tur Nhận giải thoát

Lư Xung làm sao có thể sẽ nói mình sắm vai thành Vương Hậu Hi trên ghẹo Hoắc Tur Nhận đi tới, kia sẽ phá hủy hẳn tại Phạm Tịnh Băng cảm nhận trung vừa thành lập hào quang hình tượng, liền cười nhạt một tiếng: "Ta đi tìm một thoáng kia loại không cần thể cần cước liền có thể vào ở quán trọ nhỏ, thực sự không tìm được, hết cách rồi, đành phải lại trở về rồi!"

Phạm Tịnh Băng đóng cửa phòng, cười hỏi: "Ngươi là làm sao giấu diếm được khách sạn những kia người tới đây?"

"Rất giản đơn!" Lư Xung hi hi nở nụ cười: "Ta nhân lúc các nàng ngủ gà ngủ gật thời điểm, lén lút lưu tới!"

Này thời điểm, Phạm Tịnh Băng cắn môi, hồ mị đào hoa nước long lanh mà nhìn Lư Xung. Nói

Này nói rõ chính là đang câu dẫn Lư Xung.

Lư Xung liền như mãnh hổ xuống núi, nhào tới.

Phạm Tịnh Băng khuôn mặt hồ mị, thân hình êm dịu, chẳng qua(chỉ là) thượng vi thiên ốm, nếu như hảo hảo thoải mái một phen, không chừng có thể trở nên so với nàng đòi kia tức địch Trương Hình Dư còn muốn lớn hơn.

Một lát sau, giường lớn phát sinh kệt kệt kệt thanh âm.

Phạm Tịnh Băng không hổ là danh tự bên trong có băng nữ nhân, băng trải qua ma sát sinh nhiệt, hòa tan thành thủy, chính là rất nhiều thủy, có thể nói thủy mạn kim son.

Cũng còn tốt quán rượu này trong ngăn kéo có chuẩn bị dùng chăn, không phải vậy liền phiền phức.

...

Ngay tại Lư Xung cùng Phạm Tịnh Băng phi thường sung sướng thời điểm, Vương Hậu Hi trở về, xuất hiện tại khách sạn lầu một đại sảnh Vương Hậu Hi con mắt đỏ đậm, xem ra trước đánh bạc trung hẳn thua đỏ cả mắt.

Vương Hậu Hi tại đại sảnh nhìn chung quanh, không tìm được Hoắc Tur Nhận, liền trừng hai mắt hỏi cái kia trước sân khấu tiểu thư: "Ngươi thấy Hoắc Tur Nhận sao?"

Cái kia trước sân khấu tiểu thư kinh ngạc nhìn Vương Hậu Hi, vừa nãy không phải là hẳn đem Hoắc Tur Nhận kéo đến trong phòng sao, hiện tại Hoắc Tur Nhận còn nằm tại phòng riêng trên sô-pha, hẳn trạng cái gì ngốc!

Vương Hậu Hi dù sao cũng là thái tử gia, trước sân khấu tiểu thư không tốt trực tiếp chất vấn hẳn, đưa tay chỉ một thoáng phòng riêng.

Vương Hậu Hi vội vàng hướng đi phòng riêng, hẳn muốn vội vã tìm Hoắc Tur Nhận đòi tiền lại chạy về sông bạc gỡ vốn.

Hắn mở ra phòng riêng cửa phòng, ngậy người, chỉ thấy Hoắc Tur Nhận ngửa mặt nằm trên ghế sa lông, màu đen chế phục một mảnh ngổn ngang, xem đáng đập kia, rất như là bị nam nhân làm qua(quá) một dạng.

Vương Hậu Hi đánh một buổi tối bài, liền tiếp địa thua tiền, đầu óc vốn là hỗn độn một mảnh, thêm vào hẳn vốn là một cái đầu não giản đơn gia hỏa, tự nhiên mà vậy cho rằng Hoắc Tur Nhận cũng lấy hẳn thân người.

Hắn vốn tưởng rằng sông bạc thất ý tình trường đặc ý, Hoắc Tur Nhận không chừng có thể cấp hẳn một cái surprise, chịu khiến hẳn lên giường, ai biết Hoắc Tur Nhận còn thật sự cấp hẳn một cái surprise, một cái to lớn surprise!

Vương Hậu Hi nghĩ đến Hoắc Tur Nhận qua(quá khứ) dùng các loại lý do cự tuyệt cùng bản thân phát sinh quan hệ, hiện tại nhưng thừa dịp bản thân đánh bạc, cùng nam nhân khác lêu lổng, chẳng trách vừa mới cái kia trước sân khấu một mặt quái lạ, thảo, mình bị này đồ đệ tiện đội nón xanh rồi!

Hắn giận không nhịn nổi, vung lên cánh tay, dùng một cái cho Hoắc Tur Nhận một cái vang dội bạt tai.

Cái bạt tai này đánh đến chặt chẽ vững vàng, Hoắc Tur Nhận nhất thời thức tỉnh, mở mắt vừa nhìn, Vương Hậu Hi vung lên cánh tay, lại muốn cho bản thân một bạt tai, vội vã đưa tay ngăn cản, kêu lớn: "Vương Hậu Hi, ngươi khốn nạn, ngươi đem ta đánh ngất, còn muốn đánh, ta Hoắc Tur Nhận nơi nào có lỗi với ngươi, ngươi muốn như vậy đánh ta!"

Vương Hậu Hi âm thanh phần nộ quát: "Ngươi cmn thân hẳn tử, cấp lão tử mang mũ xanh, còn nói nơi nào có lỗi với ta, lão tử đánh chết ngươi cái đồ đệ tiện!"

Hoắc Tur Nhận nghe Vương Hậu Hi nói không chịu được như thế lọt vào tai lại lung ta lung tung, cho rằng Vương Hậu Hi bị hóa điên, dùng một cái cho Vương Hậu Hi một bạt tai: "Người bị điên rồi, từ đầu tới đuôi đều là người đang sờ tai!"

Vương Hậu Hi tại hấn mẫu thân che chở cho, từ nhỏ đến lớn đều không làm sao chịu đựng qua đánh, Hoắc Tur Nhận cái bạt tai này là hấn chưa bao giờ chịu đựng qua, nhất thời bối rối, căn bản không đem Hoắc Tur Nhận câu nói kia nghe vào trong lòng, vuốt trên mặt dấu tay: "Tiện nhân, người dám đánh ta, lão tử giết người!" Nói, chép lại phòng ngăn trên tấm thớt dao gọt hoa quả, hướng Hoắc Tur Nhận nhào tới.

Xem hấn khí thế hùng hổ đáng sợ, như là thật sự muốn đem Hoắc Tur Nhận giết chết không thể!

Hoắc Tur Nhận tranh thủ giờ lên một cái ghế chống đỡ.

Tại vật lộn quá trình trung, Hoắc Tur Nhận một cái ghế nện ở Vương Hậu Hi trên đầu, Vương Hậu Hi nhất thời té xỉu trên đất.

Hoắc Tur Nhận sợ hết hồn, tranh thủ cúi người xuống dò xét một thoáng, cũng còn tốt, Vương Hậu Hi còn có hô hấp.

Sau đó, Hoắc Tur Nhận cấp Vương Hậu Hi ba ba đánh tới điện thoại, đem trước sau trải qua nói rồi một thoáng, kiên quyết nói: "Bá phụ, trải qua này một đêm, ta triệt để đối Vương Hậu Hi tuyệt vọng rồi, Vương Hậu Hi như vậy nhân trung tuần kiệt, ta Hoắc Tur Nhận thực sự là trào cao không nổi!"

Vương Hậu Hi ba ba Vương Dục tiến vào làm sao biết hấn nhi tử này một đêm đắc tội rồi không nên đắc tội nhân vật, chỉ biết là hấn nhi tử là cái khốn nạn ngoạn ý, đánh bạc đánh cuộc thua làm ra như vậy sự tình cũng không kỳ quái, nhưng hấn dù sao cũng là bản thân nhi tử, bản thân năm gần lục tuần, chưa được mấy ngày hảo(tốt,thật) sống được, nếu như không cho này khốn nạn nhi tử tìm cái hiền lành thê tử, e sợ bản thân chết rồi không lâu, này khốn nạn nhi tử liền có thể đem mình gia sản bại quang.

Hấn vội vã cười nói: "Tiểu Yến, người cơ mà(có thể) tuyệt đối đừng như thế nói, ta cùng hấn mẫu thân đã sớm đem người xem là chúng ta con dâu, người cũng không thể bởi vì kia hôn tiểu tử vô liêm sỉ cử động mà tổn thương chúng ta Nhị lão tâm a, ta sẽ hảo hảo giáo huấn hấn một trận, khiến hấn cho người chịu nhận lỗi!"

"Bá phụ, ta Hoắc Tur Nhận nửa đời sau là sẽ cùng ta yêu đồng thời cũng yêu ta nam nhân cộng đồng sinh hoạt cả đời, mà không phải là cùng đối phương phụ mẫu sống hết đời, mặc kệ đối phương phụ mẫu đối ta cỡ nào hảo(tốt,thật), chỉ cần hấn đối ta không được, ta còn là sẽ rời đi hấn! Bá phụ, xin tha thứ ta tùy hứng, hy vọng ta quyết định không có ảnh hưởng ta ba ba cùng ngài quan hệ!" Hoắc Tur Nhận nói xong, cúp điện thoại.

Hoắc Tur Nhận đi ra phòng ngăn, cấp trước sân khấu tiểu thư bàn giao vài câu, liền thu thập bản thân hành lý, đánh một cái sĩ, bóc lên mưa gió, rồi đi khách sạn, cũng triệt để mà rời đi Vương Hậu Hi này viên phân trâu.

Hoắc Tur Nhận ngồi ở sĩ thượng, nhận được nàng mụ mụ điện thoại, xem ra Vương Dục tiến vào đã cho nàng mụ mụ gây áp lực, nàng mụ mụ đánh tới điện thoại, không giống nhau(không chờ) nàng giải thích, chính là một hồi rít gào, ép buộc nàng bây giờ đi về cấp Vương Hậu Hi xin lỗi, buộc nàng trở lại Vương Hậu Hi bên người.

Nàng nhìn ngoài cửa xe như trút nước mưa to, đau lòng như băng, bản thân hạnh Phúc Nguyên đến tại mụ mụ trong mắt không đáng nhắc tới, nàng ngẫm rồi điện thoại, đóng điện thoại di động.

Hoắc Tur Nhận đã quyết định, nàng muốn rời khỏi kinh thành, đến một khác một cái thành thị bắt đầu cuộc sống mới!

Nên đi nơi nào đây?

Hoắc Tur Nhận đang làm cái này quyết định thời điểm, đầu óc không tự chủ được địa nghĩ đến một đôi linh động con mắt.

Người kia không có để lại tên hấn, hấn khuôn mặt phi thường tuần tú, là nàng cả đời này gặp qua đẹp trai nhất nam nhân, nàng khó khăn nhất quên được là, hấn cặp kia linh động giảo hoạt con mắt, còn có mắt bên trong thoáng hiện trên tức ánh mắt.

Này một đêm mưa to phong đường, Hoắc Tur Nhận cũng chưa nghĩ ra nên đi nơi nào, hơn nữa nàng còn tại triều dương nghệ giáo đọc biểu diễn, còn không có học hảo(tốt,thật) biểu diễn, hiện tại liền rời đi, có thể đi nơi nào đây?

Mờ mịt nàng, đành phải tìm tới một khác một nhà khách sạn vào ở.

Khi nàng quay kính xe xuống, chuẩn bị xe lúc, như trút nước mưa to đánh vào nàng trên người.

Hoắc Tur Nhận giật mình rung mình một cái, nàng chợt nhớ tới nàng vừa này vẫn mê hoặc không rõ vấn đề.

Thường sung sướng nói

Sau đó tận lực mỗi ngày hai canh, chỉ ít canh một.

Tuy rằng sau đó không có chính thức đề cử, lên giá sau đoán chừng cũng là vui đập giữa chợ mệnh, nhưng ta còn là sẽ cố gắng viết xong bản, thỉnh đại gia tiếp tục ủng hộ ta!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Cùng Phạm Tịnh Băng thẳng thắn

Hoắc Tư Nạn giật mình rùng mình một cái, nàng chợt nhớ tới nàng vừa nãy vẫn mê hoặc không rõ vấn đề.

Vương Hậu Hi trước đối bản thân vẫn thêm nhỏ dãi ba thước, tuyệt đối không sẽ tự nhủ ra hấn còn có cái khác nữ nhân, vì cái gì ngày hôm nay sẽ như vậy khác thường địa nói ra hấn còn có cái khác nữ nhân, còn nói cái khác nữ nhân đều so với mình đại?

Vương Hậu Hi trước đối bản thân vẫn lòng mang ý đồ xấu, nhưng hấn bởi vì e ngại bản thân sẽ cùng hấn biệt ly mà không dám ép buộc bản thân, vì cái gì đêm nay như vậy khác thường địa muốn cường hành uy hiếp bản thân?

Vương Hậu Hi đêm nay vì sao lại đem mình đánh ngất đây? Hơn nữa dựa vào bản thân thân thể phản ứng, bản thân té xỉu sau hấn cũng không có đối mình làm ra cái gì sự tình a, này một điểm tương đối khác thường!

Bản thân tỉnh lại sau đó Vương Hậu Hi phản ứng càng thêm khác thường, thật giống hấn căn bản không nhớ rõ bản thân trước từng làm sự tình, rõ ràng là hấn đem mình quần áo làm loạn, hấn vậy mà cho rằng bản thân thâu người!

Hoắc Tư Nạn vào ở kia quán rượu sau, nằm ở trên giường nhiều lần nghĩ vừa nãy những vấn đề kia, cảm thấy này một đêm phát sinh sự tình làm sao như vậy khó bề tưởng tượng, lẽ nào thật sự là Vương Hậu Hi thất tâm phong sao?

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến một ít trước bị nàng quên chi tiết nhỏ, tại nàng trước khi hôn mê sau dường như có hai cái Vương Hậu Hi, phía trước cái kia Vương Hậu Hi cái đầu dường như thấp một chút, vóc người thon gầy một ít, xuyên áo mưa dường như mới một ít, hấn tiếng nói dường như cùng dĩ vãng cũng có rất lớn bất đồng, tuy rằng có một dạng khuôn mặt, nhưng phía trước cái kia Vương Hậu Hi nhìn ánh mắt của nàng càng đẹp mắt, nhưng dường như tràn ngập giả hoạt cùng trêu tức.

Nhớ tới trước cái kia Vương Hậu Hi ánh mắt, Hoắc Tư Nạn lại chợt nhớ tới trước cái kia một tay nhắc lên Vương Hậu Hi cái kia tuần tú nam hài ánh mắt, hai cái ánh mắt đồng thời hiện lên ở trong đầu của nàng, trùng điệp lên(ngoài đây), Hoắc Tư Nạn kêu lên sợ hãi: "Hóa ra là hấn!"

Biến khuôn mặt trở thành người khác, như vậy sự tình rất hoang đường, bình thường người đều không sẽ tin tưởng, nhưng Hoắc Tư Nạn là đại tân sinh thiếu nữ, tư duy sinh động, trước đó vài ngày vừa nặng ám qua(quá) Phong Thần bảng, lắm lắm nói: "Lẽ nào cái kia gia hỏa biết phép thuật?"

Hoắc Tư Nạn cảm thấy bản thân ý nghĩ có chút huyền huyền, lại thử nghiệm dùng khoa học giải thích vì sao lại có hai cái bất đồng Vương Hậu Hi, nàng chợt nhớ tới, truyền thuyết có khuê giao làm thành da người mặt nạ, nghe nói khuê giao làm thành mặt nạ da người tương đối giản đơn, mấy phút liền có thể làm ra một tấm, hiệu quả phi thường chân thực, cái kia một tay nhắc lên Vương Hậu Hi cái kia gia hỏa có lẽ liền am hiểu làm mặt nạ da người!

Mặc kệ là biến hóa thuật cũng được, còn là mặt nạ da người cũng được, Hoắc Tư Nạn cơ bản nhận định, có hai cái Vương Hậu Hi, phía trước cái kia Vương Hậu Hi chính là cái kia tuần tú nam hài sắm vai thành, hấn tuy rằng không có đăng ký thẻ căn cước, không có để lại danh tự, nhưng hấn tên của bạn gái lưu lại, gọi là Phạm Tịnh Băng, tướng mạo đẹp quá, đúng rồi, bọn hấn còn có cái mạnh mẽ, hấn bạn gái nói bọn hấn là diễn viên, mà ở kinh thành đóng kịch địa phương chỉ có một cái, Bắc Ảnh xưởng, chỉ cần đến Bắc Ảnh xưởng tìm, liền có thể tìm tới cái kia đáng ghét nam nhân!

Tìm tới hấn sau đó nên làm gì? Lên tiếng phê phán hấn lừa gạt đi bản thân 20 ngàn khối, còn là lên tiếng phê phán hấn sờ soạng bản thân kia xưa nay không có bị người sờ vuốt qua(quá) địa phương, còn là lên tiếng phê phán hấn làm thấp đi bản thân phát dục?

Duy nhất không có thể lên tiếng phê phán có lẽ chính là hấn phá hoại mình và Vương Hậu Hi quan hệ, Hoắc Tư Nạn qua(quá khứ) vẫn bởi vì cùng Vương Hậu Hi quan hệ mà thống khổ không chịu nổi, đây cõi lòng u buồn, nhưng nàng vẫn không có dũng khí phản kháng mục mục bạo chính, không có dũng khí đi tới hiện tại này một bước, vẫn nhẫn nhục chịu đựng tiếp thu mục mục cho nàng an bài, hiện tại cái kia nam hài hành động trả thù khiến bản thân rốt cục có dũng khí đi ra này một bước, tự mình có phải hay không hấn là cảm tạ hấn!

"Phi, hấn làm hại ta không có thể gả vào Vương gia, làm hại ta cùng mục mục làm lộn tung lên, mẹ con bất hòa(không cùng), làm hại ta rời xa nơi chôn rau cắt rốn, ta còn cảm tạ hấn, ta thật là có bệnh!" Hoắc Tư Nạn nghĩ tới đây, cảm thấy mình nghĩ có chút tẩu hỏa nhập ma, tranh thủ nắm bản thân một cái, khiến bản thân khôi phục đối cái kia nam hài đấu tranh ý chí.

Hoắc Tư Nạn hiện tại nghĩ rõ ràng, cái kia nam hài giả mạo Vương Hậu Hi dâm loạn bản thân nhục mạ mình đều là vì trả thù bản thân, càng trả thù Vương Hậu Hi, không phải là Vương Hậu Hi hèn mọn địa nhìn chăm chú hấn bạn gái một mắt sao, không phải là bản thân làm khó hấn một phen sao,

Hấn liền cho tới như vậy trả thù sao, gia hỏa này cũng quá cẩn thận mất đi!

Hoắc Tư Nạn cho rằng cái kia rất cẩn thận mất gia hỏa còn tự cho là đắc kế, cho rằng Hoắc Tư Nạn khẳng định không nhận ra bản thân, hấn còn

đang cùng Phạm Tịnh Băng khi thể ngắt trời địa làm cái này một chuyện nào đó.

Làm(khí) Phạm Tịnh Băng lại nghênh đón một lần đỉnh phong vui sướng, đầu tiên là cả người run rẩy cái liên tục, sau đó một tiếng to rõ bi thương khóc, sau đó như hôn mê một dạng, nửa ngày không cảm giác.

Chờ nàng thắm thắm tỉnh lại, tựa ở Lư Xung trong lồng ngực, kiều mị mà nhìn Lư Xung, ừm nói: "Vừa nãy cả người như là bị điện giật một dạng, đầu óc trống rỗng, kia loại cảm giác như là thăng thiên một dạng, dễ chịu nghiệm! Cảm tạ ngươi, là ngươi khiến ta chiếm được khó quên như vậy vui sướng!"

Lư Xung cười nói: "Đã vui sướng như vậy, chúng ta liền nhiều đến mấy lần!"

Phạm Tịnh Băng lắc lắc đầu, gắt giọng: "Như cái phong(điên) ngu một dạng đầu đá lung tung, ngươi tốt xấu để người ta nghỉ một chút đi!"

Lư Xung cười nói: "Vậy cũng tốt, nghỉ một lát nhì."

Phạm Tịnh Băng chớp mắt to, quay đầu tỉnh tể nhìn Lư Xung: "Xem ngươi động tác như vậy thành thạo, thật giống không phải lần đầu tiên."

Lư Xung cười nói: "Trước đây từng có bạn gái a."

Phạm Tịnh Băng kiều rên một tiếng: "Hơn nữa bạn gái dường như không ít."

Lư Xung cười khổ nói: "Thật sự chỉ có một cái!" Đòi kia tại Tu Tiên Giới song tu những kia nữ tu sĩ căn bản không tính.

Phạm Tịnh Băng cho rằng Lư Xung nói "Trước đây từng có", là Lư Xung cùng đối phương biệt ly, nhân tiện nói: "Ngươi cùng nàng biệt ly, sau đó không liên hệ liên được rồi, chỉ cần ta là ngươi cuối cùng một cái nữ nhân, ta liền thỏa mãn."

Lư Xung lại nói: "Ta không có cùng nàng biệt ly."

Phạm Tịnh Băng mở to hai mắt: "Ngươi không có cùng nàng biệt ly?"

Lư Xung nói rồi hấn cùng Lý Văn Yên sự tình, bất quá(không qua,cực kỳ) tạm thời không nói Lý Văn Yên xu hướng tình dục sự tình, sợ làm sợ Phạm Tịnh Băng.

Phạm Tịnh Băng trừng lớn nước long lanh mắt to, rung rung muốn khóc: "Nguyên lai ta là người thứ ba."

Cái này thời điểm Phạm Tịnh Băng, khuôn mặt mềm mại đến có thể cấu ra thủy đến, đáng về ủy khuất cũng thực tại làm cho đau lòng người.

Lư Xung cười khổ nói: "Nói cho cùng, muốn trách chỉ có thể trách cái kia Giả Vận, không phải hấn đối ngươi bỏ thuốc, chúng ta cũng đi không tới này một bước. Hiện tại, nếu như ngươi không chịu nhận, vậy chúng ta liền biệt ly đi!"

Nếu như Lư Xung chẳng qua(chỉ là) một cái phổ thông nam nhân, khắp mọi mặt cấp Phạm Tịnh Băng cảm giác đều rất phổ thông, Phạm Tịnh Băng khẳng định là không nói hai lời, biệt ly liền biệt ly.

Cơ mà(có thể) Lư Xung bất luận là tướng mạo còn là phương diện kia năng lực, đều cho Phạm Tịnh Băng vui sướng nhất cảm thụ, ngoài ra, Lư Xung công phu, cùng với những cảnh sát kia đầu lĩnh đối hấn kính nể, khiến Lư Xung trên người tràn ngập sắc thái thần bí, này một điểm, đối với mười tám tuổi Phạm Tịnh Băng tới nói, tràn ngập sức mê hoặc.

Nàng phát hiện, bản thân không nỡ Lư Xung, vô cùng không nỡ, đuổi ra tay trắng, chăm chú(chặt chẽ) ôm Lư Xung hỏ eo: "Ta không nên cùng ngươi biệt ly! Không được! Ngươi không muốn(đừng) vứt bỏ ta!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Cảm giác an toàn

Lư Xung ôm nàng thân thể mềm mại, cung chiều mà cười nói: "Ta sẽ khuyên nàng tiếp nhận ngươi, tuy rằng nàng là ta một nữ nhân đầu tiên, nhưng ta không sẽ bởi vì nàng mà vứt bỏ ngươi, ta đối với nữ nhân thái độ là không vứt bỏ không buông tha!"

"Không vứt bỏ! Không buông tha!" Này lúc « binh sĩ đột kích » còn chưa có xuất hiện, Phạm Tịnh Băng nơi đó có thể nghĩ đến kia là kịch truyền hình

thượng lời kịch, chẳng qua(chỉ là) phản phục niệm tụng, bỗng nhiên khóc không thành tiếng, nhào tại Lư Xung trong lồng ngực: "Lão công, ta phát hiện, ta càng yêu người rồi!"

Lư Xung thật không nghĩ tới, một câu như vậy hứa hẹn vậy mà có thể khiến nữ nhân như thế thay đổi sắc mặt, xem ra các nữ nhân đều là ưa thích nghe thề non hẹn biển lời ngon tiếng ngọt.

Sau đó hắn phản ứng lại, Phạm Tịnh Băng muốn là cảm giác an toàn, hắn bảo đảm khiến nàng có cảm giác an toàn, này một cái quy luật thích hợp phần lớn nữ nhân, bất quá(không qua,cực kỳ) không thích hợp Trương Hinh Dư chủng loại nữ nhân.

Này một đêm, Lư Xung cũng tới hai lần.

Bởi vì Phạm Tịnh Băng không phải tại an toàn kỳ, mà bọn hắn cũng không có làm bất kỳ an toàn biện pháp, cho nên ngày thứ hai vừa rạng sáng, Lư Xung dậy rất sớm, đi tiệm thuốc mua sau đó khẩn cấp được, cấp Phạm Tịnh Băng dùng.

Lư Xung đương nhiên biết, này loại được không có thể ăn nhiều, nhưng so với dòng người, còn là khá hơn nhiều.

Sau đó tốt nhất vẫn là ở an toàn kỳ cùng nữ nhân làm, như vậy đối lẫn nhau đều hảo(tốt,thật).

Phạm Tịnh Băng tiếp tục ngủ, tới hôm qua sáu lần, khiến nàng chân chính biến thành "Thị nhi nâng dậy kiều vô lực" Dương quý phi.

Đời này, Phạm Tịnh Băng y nguyên có cơ hội diễn Dương quý phi, nhưng không thể xuất hiện mã chán động.

...

Chín giờ sáng, mang theo trung khu cơ quan giấy thông hành hồng kỳ xe đi tới khách sạn ngoài cửa.

Lư Xung ung dung lên xe, sau khi lên xe liền nhắm mắt dưỡng thần.

Tài xế cùng cảnh vệ viên đều một mặt kính ngạc, bình thường bọn hắn tiếp đi nơi nào khách nhân tất cả đều một mặt hết sức lo sợ, chỉ có vị này, không chỉ tuổi trẻ quá mức, hơn nữa thần sắc thản nhiên, có loại bề ngễ quần hùng khí độ.

Trải qua Thiên An Môn, tiến nhập đề phòng nghiêm ngặt trung khu cơ quan.

Chờ một lát sau, hồng kỳ xe tiến nhập ở vào trên Nam Hải doanh đài.

Doanh đài bắt đầu xây ở Minh triều, Thanh triều Thuận Trị, Khang Hi thời kỳ từng hai lần xây dựng, là đế vương, hậu phi nghe chính, nghỉ hè cùng nơi ở, bởi vì thứ tư đối mặt thủy, sản lấy đình đài lầu các, như tọa trong biển Tiên đảo, nên tên là doanh đài.

Doanh đài đảo bắc có cầu đá cùng trên bờ liên kết, cầu nam làm(vì,là) nhân diệu môn, môn nam làm(vì,là) tường loan các, chính điện bảy, tả hữu diên lâu mười chín, là nam hải điểm cao nhất.

nam làm(vì,là) hàm nguyên môn, nội(bên trong) làm(vì,là) doanh đài chủ thể kiến trúc hàm nguyên điện. Nơi này là trung khu nhân vật sẽ gặp ngoại tân chủ yếu nơi một trong.

Hàm nguyên điện bắc có điện thờ phụ hai tòa, đông làm(vì,là) Khánh Vân điện, tây làm(vì,là) cảnh sao điện; điện nam hai bên kiến trúc, đông làm(vì,là) tảo vận lâu, tây làm(vì,là) khi tư lâu.

Tảo vận lâu chỉ đông có bỏ đồng phòng sách cùng theo an thất, Càn Long lúc làm(vì,là) thư phòng. Đông Bắc làm(vì,là) đài(nán lại,đội) nguyệt hiên cùng gương quang đình.

Khi tư lâu hướng tây làm(vì,là) Trường Xuân phòng sách cùng sáu phương nhuận, chu vi có hành lang, tên là "Bát âm khắc hài", cùng "Hoài bảo sáng khoải" đình.

Hàm nguyên điện nam làm(vì,là) hương ý điện, bởi đảo thượng tồn tại độ dốc, điện này bắc mặt chính làm(vì,là) một tầng kiến trúc, nam mặt chính thì làm(vì,là) hai tầng lầu các, xưng "Bồng Lai các", ở vào Bồng Lai các lầu hai có xây phòng trà, bằng hải thượng thức trà, là làm(vì,là) một cảnh.

Doanh đài đảo tới nam làm(vì,là) nghênh huân đình, đối diện Tân Hoa môn.

Doanh đài núi đá hoa cô, trời nước một màu, lầu các đình đài, vàng son lộng lẫy, ứng thủy mà cư, thanh tú đẹp dễ hợp lòng người.

Từ thanh Thuận Trị, Khang Hi đế lên, các hướng thanh đế đều hỷ cư trú ở này. Biện pháp Mậu Tuất sau khi thất bại, Quang Tự đế từng bị giam cầm với doanh đài. Viên thế khai xưng đế sau cũng từng đem Phó tổng thống Lê Nguyên hồng giam lỏng với này.

Hiện tại Bồng Lai các, chính là long đường vị trí.

Long đường bên trong, hiện tại chỉ có sáu người, bốn cái râu tóc bạc trắng, hai cái xem ra ba mươi, bốn mươi tuổi, sau đó vừa hỏi, cũng đều hơn năm mươi tuổi.

Có người ăn mặc trường bào, có người ăn mặc đường trang, có người ăn mặc kiêu áo Tôn Trung Sơn, có người ăn mặc âu phục, tuy rằng ăn mặc không giống nhau, nhưng tinh khí thần rất đủ, là Lư Xung sau khi sống lại gặp qua tối cường một nhóm người.

Làm(khi) bọn hắn nhìn thấy Lư Xung đi tới, tất cả đều sửng sốt: "Vị lãnh đạo kia gia em bé,

Nơi này là long đường, không thể tùy tiện xông loạn!"

"Nhưng kia lãnh đạo gia em bé, ta đều gặp qua, không có cái này hài tử!"

"Chẳng lẽ là cái gì quý khách gia hài tử? Đứa nhỏ, ngươi là quốc gia nào lãnh đạo nào người ta hài tử?"

Lư Xung lắc đầu: "Ta là Lư Xung!"

Sáu người này nhất thời cả kinh: "Ngươi chính là Yến tướng quân đề cử tôn sư? Làm sao như thế tuổi trẻ?"

"Không thể a, bắt đầu từ trong bụng mẹ luyện công, cũng không thể như thế tuổi trẻ liền vào hóa cảnh, giống ta năm đó bốn mươi lăm tuổi vào hóa cảnh, cũng đã là năm mươi năm khó gặp một lần."

Sáu người dồn dập nghi vấn.

Lư Xung cũng lùi cùng một đám lão già tổn nhiều miệng lưỡi, tuy rằng hắn tâm lý tuổi tác so những này người đại sắp tới hai trăm tuổi, nhưng hắn sinh lý tuổi tác tuổi trẻ a, cho nên hắn lạnh nhạt nói: "Uy, mấy cái ông lão, nếu không các ngươi cùng lên đi!"

Sáu cái lão gia hoá từ khi tiến nhập hóa cảnh sau khi, liền tiến nhập long đường, trở thành long sử, địa vị cực kỳ cao quý, so một ít nhất phẩm đại quan còn muốn cao quý, xưa nay không có bị người ta đối xử chậm chạp như thế, nhất thời tất cả đều nổi giận.

Lúc này liền có một vị tu hành Hình Ý Quyền hóa cảnh tôn sư tiến lên: "Tiểu oa nhi, đừng vội ngông cuồng, lão hủ đến giáo dục giáo dục ngươi làm sao tôn lão!"

Hai vị động nếu như chớp giết, bùm bùm, tranh đấu mười mấy cái hiệp, nhìn như không phân thắng bại.

Đột nhiên, oanh địa một tiếng vang thật lớn, hai người tách ra, Hình Ý Quyền tôn sư rút lui mười mấy bước, một mặt kinh hãi: "Ngươi vậy mà dùng ta Hình Ý Quyền đánh bại ta?"

Lư Xung vẫn không nhúc nhích, cười nhạt: "Công lực đến trình độ nhất định, chiêu số hạ bút thành văn, ngược lại cũng không phải cố ý dùng ngươi Hình Ý Quyền đánh bại ngươi."

Một vị bát cực quyền tôn sư tiến lên thỉnh giáo, lại bị Lư Xung dùng Hình Ý Quyền đánh bại.

Một vị Vịnh Xuân Quyền tôn sư tiến lên thỉnh giáo, càng bị Lư Xung dùng bát cực quyền đánh bại.

Một vị Thái cực quyền tôn sư tiến lên thỉnh giáo, vậy mà bị Lư Xung dùng Vịnh Xuân Quyền đánh bại.

Còn lại bốn vị tôn sư liền có chút khiếp chiến, đến bọn hắn này loại số tuổi cùng địa vị, đều có điểm không thua nổi.

Lúc này cái kia ăn mặc trường sam râu tóc bạc trắng Bát Quái Chương tôn sư tuyên bố, long đường tiếp nhận Lư Xung làm(vì,là) long sử, liền nhắc nhở Lư Xung: "Long đường là Hoa Hạ võ giả Thánh Điện, không phải cấp độ tông sư cao thủ không được gia nhập, nhập long đường liền có hân Vệ quốc gia an toàn chỉ trách nhiệm, long đường long sử chính là Hoa Hạ hộ vệ giả. . . Long sử có siêu nhiên thể tục năng lực, tự nhiên sẽ vượt qua thể tục quyền lực, phạm là quan lớn trở xuống đều có tiền trăm hậu tấu quyền lực. . ."

11 điểm, Lư Xung tiếp nhận rồi một cái mỗi ngày xuất hiện tại TV cùng mạng lưới tin tức đầu đề nhân vật tiếp kiến, đồng thời(và lại) trao quân hàm, một thân nhung trang mặt trên, cảnh tượng lục sắc quân hàm để bàn thượng, chước có màu vàng cảnh lá cùng một cái màu vàng sao huy.

Vị kia nhân vật cho Lư Xung cực cao khen ngợi cùng kỳ vọng, đồng thời(và lại) đem một cái có Kim Long phù điều nhãn hiệu thụ lấy Lư Xung, làm(khi) Lư Xung cầm trong tay long bài, các nơi hành chính quân sự quan trên nhất định phải vô điều kiện phối hợp.

Bọn hắn hy vọng Lư Xung sau lần đó vẫn sống lâu ở đây, Lư Xung không muốn: "Ta còn muốn ở thể tục trung tu luyện."

Sau đó bọn hắn muốn cho Lư Xung phối tất cả đãi ngộ, đều bị Lư Xung khước từ.

Bọn hắn cũng không có miễn cưỡng Lư Xung, chẳng qua(chỉ là) có nhiệm vụ lời nói, hy vọng Lư Xung có thể tích cực phối hợp.

Sau đó, hồng kỳ xe đem Lư Xung đưa đi, trở về khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: 2 nữ tranh phu?

Lên hồng kỳ xe, Lư Xung mới(tài) mở ra điện thoại di động, phát hiện có mười mấy cái chưa nghe điện thoại.

Trong đó tám cái đều là Lý Văn Yên đánh tới.

Hắn này mới(tài) nhớ tới, lên xe trước, đã quên cùng Lý Văn Yên bàn giao một tiếng, khiến nàng trông lo lắng, liền bắt trở lại.

Lý Văn Yên lo lắng hỏi: "Xông lên, người đi đâu vậy? Một buổi tối không trở về, vẫn không tiếp điện thoại, ta lo lắng chết rồi!"

Lư Xung nghe được Lý Văn Yên kia chuông bạc giống như thanh âm cùng nồng đậm quan tâm, không khỏi trong lòng ấm áp, cười nói: "Trở về lại nói, ta hết thầy đều hào(tốt,thật)."

Hắn tạm thời sẽ không đem long đường sự tình nói cho Lý Văn Yên, không phải bởi vì chuyện giữ bí mật, mà là này loại phương diện sự tình sẽ làm nàng lo lắng hơn bản thân an nguy.

Trước tới Phạm Tịnh Băng trụ quán rượu.

Phạm Tịnh Băng vừa rời giường, còn không ăn bữa trưa, xinh đẹp khuôn mặt nhỏ còn mang theo đêm qua đã hồng.

Lư Xung trực tiếp nói với nàng: "Tranh thủ thu thập một thoáng, muốn cùng Lý Văn Yên cùng nhau ăn cơm."

Phạm Tịnh Băng nhất thời một mặt căng thẳng, Tiểu Tam thấy chính thất đặc hữu kia loại căng thẳng cùng chột dạ.

Lư Xung không nhịn được cười nói: "Không cần lo lắng, nàng khẳng định rất ưa thích người!"

Phạm Tịnh Băng hồ mị khuôn mặt nhỏ tràn đầy nghi hoặc: "Nàng chán ghét ta còn đến không kịp đâu, làm sao sẽ thích ta đây. . ."

Lư Xung không muốn cùng nàng giải thích Lý Văn Yên kỳ quái chỗ, đỡ phải dọa đến nàng, nhân tiện nói: "Người nhìn thấy sau đó, người liền rõ ràng."

Phạm Tịnh Băng tí mĩ ăn diện một phen, tuy rằng có chút chột dạ, nhưng cũng không muốn liền như vậy khuất phục, tiểu phạm gia từ mười tám tuổi liền bắt đầu có như vậy tính khí thần, nàng xưa nay đều không phải dễ dàng chịu thua nữ nhân.

Tại Lư Xung cùng Lý Văn Yên nguyên lai ngồi lại quán cơm phòng ăn cơm kiểu Tây, Lý Văn Yên cùng Phạm Tịnh Băng lần đầu gặp mặt.

Lý Văn Yên nhìn thấy Phạm Tịnh Băng sau khi, sáng mắt lên, bị Phạm Tịnh Băng kinh diễm đến, cho Lư Xung một cái tán thưởng ánh mắt, Lư Xung hiểu được Lý Văn Yên ánh mắt, "Anh em, hào(tốt,thật) ánh mắt!"

Lư Xung cho các nàng làm một thoáng giới thiệu: "Băng băng, này là Lý Văn Yên, ta bạn gái đầu tiên. Văn Yên, này là Phạm Tịnh Băng, ta thứ hai bạn gái."

Người bên cạnh nghe được, tất cả đều kinh ngạc không thôi: "Vãi chương! Còn có như vậy giới thiệu, chẳng lẽ không hẳn là bạn gái trước cùng hiện bạn gái sao, làm sao còn cái thứ nhất, thứ hai đây?"

"Lẽ nào hai cái đồng thời, không thể nào, đều như vậy đẹp đẽ, kia gia hỏa có bản lĩnh ôm ấp đề huề sao?"

"Ha ha, hai nữ tranh phu, không chừng này hai tiểu nữ có thể đánh lên đến!"

"Ha ha, ta thích nhất xem nữ nhân tranh giành tình nhân đánh đập tàn nhẫn rồi!"

Kết quả, Lý Văn Yên chủ động duỗi ra cánh tay, cấp Phạm Tịnh Băng một cái ôm nhiệt tình.

Tất cả mọi người đều mở rộng tầm mắt: "Đã vậy còn quá hoà thuận, không thể nào!"

"Từ từ xem đi, một núi không thể chứa hai cọt, đặc biệt không cho hai cái cọt cái!"

Lư Xung có chút hối hận rồi, không nên tới nơi này ăn cơm.

Hắn vốn là cho rằng phòng ăn cơm kiểu Tây bên trong, người người đều là yên tĩnh ăn cơm, đều rất có tổ đường, sẽ không đi quản người khác như thế

nào, nhưng hần quên một điểm, Lý Văn Yên, Phạm Tịnh Băng đều thực sự thật xinh đẹp, vừa tiến đến liền hấp dẫn toàn trường ánh mắt, hầu như tất cả nam nhân nữ nhân ánh mắt đều quay chung quanh ba người bọn họ loanh quanh.

Xem ra muốn lập tức mua nhà, sau đó bản thân xuống bếp làm cơm ăn, đồ phải luôn đi ra bị người vây xem!

Lý Văn Yên hiểu kỳ mà nhìn Phạm Tịnh Băng cùng Lư Xung: "Các người cái gì thời điểm nhận thức? Vì cái gì ta trước đây vẫn không biết đây?"

Phạm Tịnh Băng đối mặt Lý Văn Yên, cảm thấy có chút tự ti, nàng không có Lý Văn Yên trên người kia loại sáng rực rỡ hào phóng trong sáng tự tin khi chất, nàng bây giờ còn có điểm không buông ra, cảm giác cả người khí tràng đều bị Lý Văn Yên đè lên.

Này cùng nàng gần đây mấy tháng sinh hoạt trạng thái có chút quan hệ, từ tạ tấn trường học đi ra đến xác định bị Quỳnh Dao tuyển chọn, có mấy tháng nàng là không có bất kỳ danh thiệp đập, mỗi tháng dựa vào mẹ mẹ gửi đến 1000 nguyên tiền làm lụng phí, đi tìm 700 nguyên thuê tầng hầm, sau đó lưu 300 khối ăn cơm, không có đến cuối tháng 300 đồng tiền liền tiêu hết, thế nhưng hiểu thẳng nàng không chịu lại hưởng trong nhà đòi tiền,

Cho nên mỗi ngày chỉ có thể ăn một bữa cơm, cái khác hai món ăn chỉ lấy dùng một chút lợi lộc bánh mì hoặc mì thay thế, thậm chí uống nước lấp đầy bụng.

Cái này thời điểm nàng, là không có sau đó phạm gia kia cổ tự tin Trương Dương, cho nên nàng cái này thời điểm diễn Kim Tỏa là phi thường thích hợp, Từ Vi nàng còn là điều động không dứt(không được).

Phạm Tịnh Băng há miệng, tối hôm qua trải qua đối với nàng một cô thiếu nữ tới nói, vẫn có chút xấu hổ mở miệng.

Lư Xung không muốn để cho người khác nghe được, liền nằm nhoài Lý Văn Yên bên tai đại khái nói một lần.

Lý Văn Yên nhìn Phạm Tịnh Băng ánh mắt tràn ngập thương tiếc, ngồi ở bên người nàng, duỗi ra cánh tay ôm Phạm Tịnh Băng, phi thường chân thành nói ra: "Băng băng, sau đó có Lư Xung, có ta, liền tuyệt đối sẽ không để cho người lại có như vậy tao ngộ, tuyệt đối không biết. . . Ta lòng tốt thương người a."

Phạm Tịnh Băng làm sao biết Lý Văn Yên bộ mặt thật sự, chẳng qua là cảm thấy thật là ấm áp.

Nàng vừa nảy theo Lư Xung tới được thời điểm, trong lòng tràn ngập thấp thỏm bất an, nàng tổng lo lắng, Lý Văn Yên sẽ mắng nàng thậm chí đánh nàng, cơ mà(có thể) không nghĩ tới, Lý Văn Yên vậy mà là như vậy.

Tại Lý Văn Yên ấm áp quan tâm dưới, Phạm Tịnh Băng dần dần yên tâm phòng, còn chủ động hiểu kỳ hỏi: "Yên tỷ, người cùng Xung ca tại sao biết?"

Lý Văn Yên mỉm cười nở nụ cười: "Nói đến hảo(tốt,thật) tục, khi còn bé thanh mai trúc mã, lớn lên một điểm, sẽ cùng bạn đồng học, trước sau vị. . ."

Phạm Tịnh Băng phi thường hâm mộ nhìn Lý Văn Yên: "Nơi nào tục, này loại duyên phận ngàn năm một thuở a, ta từ nhỏ đến lớn đã không có thanh mai trúc mã, cũng không có trường học tình yêu."

Lý Văn Yên kinh ngạc nhìn Phạm Tịnh Băng: "Người trường như thế đẹp đẽ, xưa nay không nói qua yêu đương?"

Phạm Tịnh Băng lắc lắc đầu: "Ta ba ba mẹ mẹ quản đặc biệt nghiêm, mỗi ngày ta ba ba hộ tống ta đi học tan học. Hơn nữa chúng ta nơi đó bạn học trai đều rất chán ghét. . ."

Hai người như tỷ muội một dạng hàn huyên lên(ngồi đây).

Không chỉ là những người chung quanh, liền Lư Xung đều có chút kinh ngạc.

Hắn không thể không vui mừng, may mà Lý Văn Yên lấy hướng cùng nữ nhân bình thường bất đồng, không phải vậy hai người rất khó như vậy, quân không gặp đòi kia Phạm Tịnh Băng cùng Trương Yên tranh đấu có cỡ nào khốc liệt.

Hắn cười nói: "Các người đừng chiếu cố nói chuyện, gọi món ăn a!"

Ba người vừa ăn vừa nói chuyện, trò chuyện trò chuyện, cho tới Phạm Tịnh Băng hiện tại ở tại tầng hầm, một tháng 1000 sinh hoạt phí sự tình thượng.

Lư Xung quyết đoán nói ra: "Sau khi cơm nước xong, chúng ta đi mua nhà! Tuyệt đối không có thể lại khiến băng băng trụ như vậy nhà rồi!"

Hắn xưa nay cũng không tin cuộc sống khổ mại giữa tâm chí độc canh gà, rất nhiều người nghèo khổ cả đời, cũng không thấy bọn họ ma đi ra a, người nếu như có ngộ tính, coi như(thì thôi) cả đời cơm ngon áo đẹp, như thường có thể có thành tựu lớn.

Lý Văn Yên đôi mắt sáng xoay một cái, cười nói: "Ba người chúng ta người ngoại địa, đối người kinh thành sinh địa không quen, liền như vậy mù quáng mà đi mua nhà a, tuyệt đối sẽ bị người tề!"

Lư Xung hỏi: "Người nói làm sao bây giờ?"

Lý Văn Yên bốn cợt nở nụ cười: "Cái kia Phó Nghệ Vi không phải đối người nhớ mãi không quên sao, nàng cơ mà(có thể) ở kinh thành thật nhiều năm, nàng hẳn là có phương pháp mua được lợi ích thực tế nhà."

Phạm Tịnh Băng lấy làm kinh hãi: "Yên tử, các người nói Phó Nghệ Vi, không sẽ chính là đóng vai Đất Kỳ cái kia chứ?"

"Chính là nàng, gần đây nàng diễn viên chính cái kia « bà bà tức phụ tiểu cô » hiện đang nhiệt bá."

Phạm Tịnh Băng nhìn Lư Xung một mắt, thấp giọng hỏi: "Người nói nàng ưa thích Xung ca, làm sao khả năng, nàng so Xung ca đại như vậy nhiều đây!"

"Xung ca mị lực người không phải cảm nhận được, " Lý Văn Yên cười duyên nói: "Chờ chút người liền có thể nhìn đến nàng rồi! Đến thời điểm người liền biết rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: 2 đại Đất Kỳ

Sau khi com nước xong, Lư Xung cấp Phó Nghệ Vi đánh tới điện thoại: "Chúng ta muốn mua phòng, người có quen thuộc phương pháp sao?"

Phó Nghệ Vi suy nghĩ một chút, nói ra: "Tạm thời còn không có, nếu không như vậy, các người thuê phòng đi, chồng ta một cái đồng sự, nàng có cái nhà, tiền thuê phi thường tiện nghi, then chốt là phong cảnh cực kỳ tốt, chính là tiểu khu có chút cự, không biết các người giới không ngại?"

Lư Xung hỏi một thoáng đoạn đường, phát hiện vừa lúc ở bắc điện cùng hoa thanh trung gian, nhất thời đại hi: "Đoạn đường không sai, chỉ cần nội bộ trang trí vẫn được, bên ngoài cự điểm không liên quan. Người hiện tại cùng người kia hẹn cẩn thận, chúng ta buổi chiều liền đến xem phòng."

Một lát sau, Phó Nghệ Vi đánh tới điện thoại: "Người ở đâu đây? Ta hiện tại lái xe đi tiếp người!"

Gặp mặt sau, Phạm Tịnh Băng nhìn đến Phó Nghệ Vi, trợn mắt ngoác mồm, không nghĩ tới Lư Xung thật sự nhận thức Phó Nghệ Vi.

Phó Nghệ Vi nhìn đến Phạm Tịnh Băng, cũng là sửng sốt, cô nàng này so với nàng tuổi trẻ thời điểm hồ mị hơn nhiều.

Kỳ thực, Phó Nghệ Vi đi thẳng là sáng rực rỡ hào phóng con đường, nàng diễn Đất Kỳ cùng Phạm Tịnh Băng đôi kia diễn Đất Kỳ so ra, xinh đẹp trình độ gần như, tại hồ mị trình độ thượng còn là rất có không bằng.

Phạm Tịnh Băng tại 2006 năm kịch truyền hình « Phong Thần bảng chi phượng hót Kỳ Sơn » trung đóng vai Đất Kỳ, sóng mắt lưu chuyển, hồ mị mười phần, không ít người nói nàng là bình hoa, nhưng chỉ có Đất Kỳ, bọn hắn không thể không thừa nhận, phi thường thích hợp Phạm Tịnh Băng.

Sau đó, tại « truyện Phong Thần kỳ » trung, Phạm Tịnh Băng lần thứ hai đóng vai Đất Kỳ, ới, còn không bằng mười năm trước cái kia đây.

Nhìn đến hai vị Đất Kỳ lẫn nhau đối diện, Lư Xung không nhịn được cười nói: "Đề ta giới thiệu một chút, vị này là kinh điển Đất Kỳ Phó Nghệ Vi, vị này là đại tân sinh Đất Kỳ Phạm Tịnh Băng."

Lý Văn Yên, Phó Nghệ Vi, Phạm Tịnh Băng toàn sửng sốt, các nàng không hiểu Lư Xung cuối cùng câu nói kia là cái gì ý tứ.

Lư Xung nâng Phạm Tịnh Băng đầy cằm, đối Phó Nghệ Vi cười nói: "Nàng lại lớn lên một điểm, diễn lên Đất Kỳ, đoán chừng so người năm đó còn muốn hồ mị nhiều lắm! Tương lai ta nhất định sẽ phục chế Phong Thần bảng, nàng chính là một đôi mới Đất Kỳ!"

Lý Văn Yên, Phó Nghệ Vi, Phạm Tịnh Băng giờ mới hiểu được qua(quá) đến.

Phó Nghệ Vi sáng mắt lên: "Người ý tứ là, người chuẩn bị mở truyền hình công ty?"

Lư Xung gật gù: "Không sai, hiện tại có cái đĩa nhạc công ty, chuẩn bị lại mở cái truyền hình công ty! Gần đây liền chuẩn bị đầu tư một bộ phim cùng một bộ kịch truyền hình."

Hắn lời nói không phải bán tên không đích, hắn phát hiện, không biết có phải là hắn hay không cái này đại bướm bướm gây nên bướm bướm hiệu ứng, còn là vốn là có vấn đề, hắn trong ấn tượng cái này thời điểm đã tài chính đúng chỗ trú bị hoàn chỉnh một bộ phim cùng một bộ kịch truyền hình đều bởi vì vấn đề tiền bạc mà chậm chạp không có thể mở đập, trong đó một cái là điện ảnh « ái tình ma cay nóng », một cái là kịch truyền hình « Hoàn Châu Cách Cách ».

Hắn chuẩn bị tập trung vào tài chính tiến vào, thay cái nhân vật, một cái có thể mang đến sức ảnh hưởng cùng sùng bái lực nhân vật.

Phó Nghệ Vi cười duyên nói: "Vậy ta muốn làm người cái thứ nhất ký kết nghệ nhân."

Lư Xung chỉ mình: "Ta mới(tài) là cái thứ nhất ký kết nghệ nhân, mà người là cái thứ ba ký kết nghệ nhân!"

Phó Nghệ Vi cũng sờ: "Ai là thứ hai đây?"

Lư Xung chỉ vào Phạm Tịnh Băng: "Nàng là thứ hai."

Lư Xung đã nghĩ kỹ, bởi vì bản thân là nhà tư sản, bản thân ký xuống đến nghệ nhân, hơn nữa đóng vai Kim Tỏa như vậy nhân vật, Quỳnh Dao hẳn là sẽ không phản đối, như vậy cũng không cần làm phiền đến mấy năm sau giải ước.

Phó Nghệ Vi tròn to vốn là long lanh mắt to, nhìn kỹ một chút Phạm Tịnh Băng, nhìn lại một chút Lư Xung: "Các người hai cái cái gì quan hệ?"

Lư Xung thoải mái nói ra: "Ta bạn gái."

Phó Nghệ Vi con mắt tròn lên càng ngày càng đại, chỉ vào Lý Văn Yên: "Nàng không phải người bạn gái sao?"

"Là a, " Lư Xung cười nói: "Ta có hai cái bạn gái, rất kỳ quái sao?"

"Không kỳ quái!" Phó Nghệ Vi không nhịn được cười duyên lên(ngồi dậy): "Ta nguyên lai cho rằng người là cái Liễu Hạ Huệ, không nghĩ tới cũng là một cái công tử nhà giàu." Nàng thâm nghĩ, như vậy bản thân mới có cơ hội.

Lư Xung cười nhạt: "Sau đó người liền rõ ràng."

Nếu như Lý Văn Yên là cái bình thường nữ hài tử,

Như vậy hẳn khả năng thật sự muốn thủ thân như ngọc, cơ mà(có thể) Lý Văn Yên vậy mà là như vậy nữ hài, như vậy tất cả xem ra hoang đường nhưng cũng bình thường.

Lư Xung phát hiện, bởi vì Phó Nghệ Vi xuất hiện, làm cho phòng ăn phía trước người càng nhiều thêm, tất cả đều tại nhìn bọn hắn, rất nhiều nam nhân đều tại dùng ước ao ánh mắt ghen tỵ nhìn hắn, vội vàng nói: "Chúng ta đi nhanh lên đi!"

Phó Nghệ Vi nhìn một chiếc tiểu Cherokee, Lư Xung ngồi ở ghế cạnh tài xế, Lý Văn Yên cùng Phạm Tịnh Băng ngồi ở hàng sau chỗ ngồi.

Lư Xung không nhịn được hỏi: "Người làm sao mà như vậy một chiếc xe, làm sao không ra chạy băng băng BMW đây?"

Phó Nghệ Vi cười khổ nói: "Lư đại thiếu, người cho rằng ta thu vào rất cao a, không bao nhiêu! Mua chiếc xe này đều tốn không ít tích trữ đây!"

"Không thể nào, " Lư Xung hỏi: "Người cỡ mười mấy năm hi, lại làm trang phục chuyện làm ăn, không đến nỗi. . ."

Phó Nghệ Vi lắc lắc đầu: "Chính là chuyện làm ăn khó thực hiện, ta mới(tài) trả giá đóng kịch, mảnh thù cũng không làm sao cao. . ."

Lư Xung hỏi một thoáng, không khỏi lấy làm kinh hãi, cùng hai mươi năm sau Phạm Tịnh Băng các nàng kia hơi một tý một tập gần trăm vạn mảnh thù so với, coi như tám mươi cuối năm đầu thập kỷ chín mươi tuyệt đối một đường nữ sao Phó Nghệ Vi, nàng một tập hí mới(tài) mấy ngàn khối (86 năm Hồng Lâu Mộng 1 tập mảnh thù mới(tài) 70 nguyên), bảo trừ giá hàng so, cũng đủ để nhìn ra cái này thời đại diễn viên thực sự là quá hàng đẹp giá rẻ rồi! Sau đó diễn viên mảnh thù Thái hư phù rồi! Những kia tiểu thị tui thực sự là đuổi tới hảo(tốt,thật) thời đại rồi!

Phó Nghệ Vi lái xe mang theo ba người đi tới một cái tên gọi phú uyển tiểu khu, cái này tiểu khu vị trí địa lý quả thật không tệ, khoảng cách bắc điện không xa, hơn nữa sát bên một cái hồ, có thể thưởng thức được hồ cảnh.

Nhà nghiệp chủ họ với, là vũ đạo học viện lão sư, nàng lão công làm chút kinh doanh, có chút gia sản.

Vũ lão sư tướng mạo thường thường, đối nhân xử thế thì rất khôn khéo, cùng hết thấy lão sư một dạng biết ăn nói, mang theo Lư Xung hướng về bên trong tiểu khu lúc đi, vừa đi vừa giới thiệu tình huống bên trong: "Phòng này hóa ra là một cái cán bộ phiên hoa bất động sản, phiên hoa xuống ngựa sau, nhà bị chính phủ bán đấu giá, ta mua lại sau đó, cảm thấy nơi này cách ta đi làm địa phương hơi có chút xa, hộ hình không phải quá tốt, đã nghĩ đem nơi này cho thuê đi. . ."

Lư Xung nhìn tiểu khu tổng thể hoàn cảnh có chút cự, lại tới gần hồ một bên, liền cau mày: "An toàn sao?"

Vũ lão sư cười nói: "Người yên tâm, cái kia phiên hoa đem hẳn quá bán gia sản để ở chỗ này, cho nên an toàn biện pháp đặc biệt mạnh, còn xếp vào song trọng cửa chống trộm, người nói an toàn không an toàn đây?"

Lư Xung gật gù, theo Vũ lão sư đi vào nhà.

Phiên hoa lấy không ít tiền, mua nhà lúc lựa chọn là nhà giàu hình, cái phòng này sử dụng diện tích có hơn 120 mét vuông, ba thất hai sảnh, so Lư Xung tại Thanh Dương gia đại thật nhiều, quá rộng rãi, Lư Xung trong khoảng thời gian ngắn còn có chút không quá thói quen.

Vu lão sư từ khi mua lại chính là ngồi đợi thẳng trị, căn bản không nghĩ tới phải ở chỗ này trụ, căn bản không có mua thêm bất kỳ gia cụ thiết bị điện, trong phòng trống rỗng.

Lư Xung khẽ cau mày: "Xem ra ta còn muốn mua thêm rất nhiều gia cụ thiết bị điện a!"

Vu lão sư không có hé răng, rất hiển nhiên nàng không muốn lại dùng tiền làm(vì,là) Lư Xung cái này thuê khách mua thêm gia cụ thiết bị điện.

Lư Xung cũng không muốn vì một cái thuê không được bao lâu thời gian nhà mua thêm như vậy nhiều gia cụ thiết bị điện, đang muốn đối với lão sư nói không tương thuê, đột nhiên cảm thấy có chút buồn đái, liền mượn dùng một thoáng phòng rửa tay.

Tại trong phòng rửa tay, Lư Xung kinh ngạc nhìn đến, phòng rửa tay thật lớn, có cái bồn tắm rất lớn, bồn tắm lớn phía dưới có cái thiết bồn. Bồn tắm lớn nhìn như lắp đặt tại thiết bồn thượng, nhưng Lư Xung nhìn đến, kia bất quá(không qua,cực kỳ) là giả tạo.

Lư Xung chợt nhớ tới rất nhiều tên sâu một ẩn náu tiền tham ô biện pháp, liền dùng linh lực khởi động thiên nhãn thần thông chỉ mắt nhìn xuyên tường, xuyên thấu qua thiết bồn, kết quả, nhìn đến một phen phát tài.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Hoàn tài 2000 vạn!

Lư Xung ra phòng rửa tay, đi tới Phó Nghệ Vi bên người, thấp giọng nói ra hỏi: "Phó tỷ, người hỏi một chút Vu lão sư, cái này nhà nàng có bán hay không?"

Phó Nghệ Vi kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Người làm sao đột nhiên muốn mua cơ chứ?"

Lư Xung cười nhạt một tiếng: "Ta xem nơi này khoảng cách công viên rất gần, thuận tiện ta rèn luyện, khoảng cách hoa thanh không tính quá xa, thuận tiện đi học, bên cạnh không có kỹ nghệ gì khu cùng khu buôn bán, không có tạp âm, rất thanh tịnh, thích hợp sinh hoạt, đã nghĩ mua lại, thời gian dài ở lại!"

"Cơ mà(có thể) cái này tiểu khu có chút cũ nát rồi!" Phó Nghệ Vi mày ngài khẽ nhíu: "Lúc đó người kia chính là vừa ý nơi này cũ nát, hẻo lánh, mới(tài) lựa chọn tại này chất đồng tang vật, người mua phòng này cũng có chút xúi quẩy đi, dù sao cũng là xuống ngựa sâu một."

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Không sao, ta hoàn toàn không ngại!"

Phó Nghệ Vi kinh ngạc hỏi: "Người vì cái gì không trực tiếp cùng Vu lão sư nói sao, trái lại muốn kéo ta đến một bên nói?"

Lư Xung lấy ánh mắt chân thành nhìn Phó Nghệ Vi: "Nàng quá tỉnh minh rồi, ta trực tiếp tìm nàng mua, sợ nàng đẩy trời tăng giá, bất quá(không qua,cực kỳ) nàng dù sao cũng là bằng hữu của người, thật không tiện cùng người loạn chào giá đi, người liền nói người muốn mua, trước tiên lấy người danh nghĩa mua, sau đó người lại sang tên cho ta!"

Phó Nghệ Vi xem Lư Xung ánh mắt rất chân thành, xem ra thật sự rất muốn bộ phòng này, nở nụ cười xinh đẹp: "Vậy ta liền thử xem đi."

Nàng đi tới Vu lão sư trước mặt, cười nói: "Vu lão sư, người không dự định hướng về phòng này bên trong mua thêm gia cụ thiết bị điện?"

Vu lão sư cười khổ nói: "Cái này nhà nổi tiếng bên ngoài, người ta đều không tương thuê, vốn là thuê không ra giá cách, thêm nữa trí gia cụ thiết bị điện, ta liền có chút thiết thời!"

Phó Nghệ Vi nở nụ cười xinh đẹp: "Vu lão sư, ta có một cái ý nghĩ, tương thương lượng với người một thoáng, ta đưa cái này nhà mua lại, ta lại người mua cụ thiết bị điện, sau đó cho thuê ta cái này đệ đệ. Người xem như vậy được không?"

Vu lão sư mặc dù là nhân tính minh keo kiệt, nhưng nàng không tốt hổ Phó Nghệ Vi, cười rạng rỡ nói: "Phó tỷ, chúng ta đều là người mình, ta không muốn lừa dối người, chỗ này có chút tiện, nhà có chút cụ, thẳng trị không gian không lớn, người mua lại làm đầu tư không phải rất có lợi nhất!"

Phó Nghệ Vi nhìn Lư Xung một mắt, Lư Xung hướng nàng hơi gật gù, ra hiệu khiến nàng kể tục kiện định quyết tâm.

Phó Nghệ Vi hiểu ý, kể tục xông lên Vu lão sư nói ra: "Không sao, ta mua phòng này không phải vì thẳng trị, là vì cho ta đệ đệ một cái hảo(tốt,thật) hoàn cảnh, hẳn nói nơi này khoảng cách công viên rất gần, thuận tiện hắn rèn luyện, khoảng cách hoa thanh không tính quá xa, thuận tiện đi học, bên cạnh

không có kỹ nghệ gì khu cùng khu buôn bán, không có tạp âm, rất thanh tịnh, thích hợp sinh hoạt, đã nghỉ trong này thời gian dài ở lại, vì miễn cho người phiền phức, không bằng người đem phòng này bán cho ta quên đi!"

Vu lão sư cúi đầu suy nghĩ một chút, cái này nhà đối nàng tới nói đúng là vô bổ, ăn thì không ngon bỏ thì tiếc, rất nhiều người nghe nói này là xuống ngựa sâu một nhà, đều cảm thấy xúi quẩy, đều không tưởng thuê, càng không muốn mua, như vậy thả xuống đi, coi như(thì thôi) trắng đáng giá, cũng không có thể bộ hiện, nàng đang phát sầu đầu, Phó Nghệ Vi tới đón bàn, nhìn nàng kiên quyết như vậy, Vu lão sư đành phải gật đầu cười nói: "Hảo(tốt,thật), ta liền tiện nghi bán cho người rồi!"

Một cái mét vuông 4000 khối, 120 mét vuông, thêm nữa thuế phí, tổng cộng 50 vạn sang tên, nếu là Lư Xung tự mình giao thiệp, lấy Vu lão sư khôn khéo, khẳng định cần chết tại giá thị trường 5000, chính là 10 vạn chênh lệch, tuy rằng Lư Xung hiện tại một chút đều không thiếu tiền, nhưng có thể tính một điểm, còn là tính một điểm đi.

Tương lai hai năm Bắc Bình giá phòng còn sẽ từng bước hạ xuống, cứ thế đến năm 2000 mới(tài) vững vàng hạ xuống, cái kia thời điểm, hỏi long quan bên kia nhà hơn 2000 liền có thể mua được, bất quá(không qua,cực kỳ), hiện tại Lư Xung liền muốn trụ, hơn nữa có thể có được kia bất trắc(bất ngờ) chi tài, liền không chút do dự mà mua lại.

Vu lão sư bên kia vừa vận cấp Phó Nghệ Vi sang tên, Phó Nghệ Vi ngay tại đồng nhất cái sang tên địa phương, đem nhà sang tên cho Lư Xung.

Lư Xung cùng Vu lão sư bất động sản sang tên không trải qua bất động sản người đại lý, tình huống liền giản đơn hơn nhiều, đem hợp đồng điều khoản cùng vi ước điều khoản tả rõ ràng, đem xin tài liệu sau khi chuẩn bị xong, sau đó đến bất động sản cục, điền một ít bảng cùng một cái tồn lượng hợp đồng,

Tồn lượng trên hợp đồng mặt kim ngạch cùng ký kết trên hợp đồng mặt kim ngạch bảo đảm một dạng, sau đó đem bất động sản sang tên xin tài liệu đều giao cho bất động sản cục sau, bất động sản cục sẽ cho một cái biên nhận đơn, dựa theo biên nhận đơn mặt trên nói rõ ngày đi giao nộp thuế kim, một loại(bình thường) cần mười lăm thời gian làm việc tả hữu, bất động sản sang tên thuế kim giao nộp xong xuôi sau liền có thể bắt đến bất động sản chứng.

Lư Xung liền như vậy, nắm giữ bản thân bộ thứ nhất nhà.

Toàn bộ trong phòng tuy rằng trống rỗng, nhưng trang trí rất hảo(tốt,thật), bất luận là sàn nhà còn là trần nhà, còn là nhà bếp phương tiện, còn là vệ dục, đều là thể giới hàng hiệu, tinh xảo, nhẫn nại, xa hoa, trọn bộ nhà quang trang trí đoán chừng đều bỏ ra hơn 40 vạn.

Khô rồi phiền hoa trang trí xong bộ phòng này, vừa vận đem bộ phận tang vật dời đi qua(quá) đến, người còn chưa kịp vào ở đến thời điểm, liền bị cáo phát ra, lang đang bỏ tù.

Cái này chân thực giá cả sắp tới một triệu nhà liền rơi vào quan phủ trong tay, nhưng bởi vì bộ phòng này là xuống ngựa sâu một, có chút xúi quẩy, ai cũng không muốn tiếp bàn, bán đầu giá cũng đánh ra rất thấp giá cả, Vu lão sư tiếp nhận giá cả là bốn mươi vạn, qua tay cấp Lư Xung nàng còn kiếm lời 10 vạn.

Thay đổi chìa khoá sau đó, Lư Xung đem cửa phòng chăm chú(chặt chẽ) khoá trái, dẫn Phó Nghệ Vi, Lý Văn Yên, Phạm Tĩnh Băng, đi tới phòng rửa tay, cười hi hi nói với Phó Nghệ Vi: "Người vừa này không phải hỏi ta, vì cái gì nhất định phải mua cái này nhà, ta trước nói đều là phụ gia lý do, hiện tại ta nói cho người trực tiếp nhất lý do!"

Phó Nghệ Vi nghe không hiểu Lư Xung nói ý tứ: "Người nói cái gì?"

Lư Xung không nói hai lời, tiến lên bắt lấy bồn tắm lớn một bên, dùng sức đè cập một chút, bồn tắm lớn mặt ngoài nhìn như bị xi măng hồ tại thiết bản thượng, trên thực tế là người bình thường căn bản nhìn không thấu giả tạo, chỉ có Lư Xung như vậy nhãn lực tài năng nhìn thấy.

Các loại(chò, đám) Lư Xung xúc lên sau đó, phía dưới xuất hiện một cái rất sâu đại động (cái này nhà ở vào lâu một), trong động chính tề bày ra hai mươi mốt lộn bọc giấy.

Phó Nghệ Vi không để ý tới thần phục Lư Xung lực lượng, con mắt nháy mắt không nháy mắt mà nhìn kia hai mươi giấy dầu bao: "Bên trong là cái gì đồ vật?"

Lư Xung nói ra một cái giấy dầu bao, dùng dao đem mặt ngoài một tầng dày đặc giấy dầu cắt, lại là một tầng giấy dầu, lại cắt ra, liên tục cắt ra bốn tầng giấy dầu, bày ra đến chính tề tứ đại vĩ nhân ảnh chân dung đập vào mi mắt.

Hắn đầu tiên là sững sờ một chút, vì cái gì không phải màu đỏ lão nhân đầu, nghĩ lại nhớ tới, thật giống thứ năm bộ nhân dân tệ là 99 năm sau đó mới(tài) bắt đầu phát hành, hiện tại lưu thông còn là thứ tư bộ nhân dân tệ, là tứ đại vĩ nhân ảnh chân dung phù điêu, mặt trái là giếng cương sơn ngọn núi chính đỏ.

Lý Văn Yên, Phạm Tĩnh Băng, Phó Nghệ Vi cũng không khỏi kinh ngạc phát sinh một tiếng chính tề oa thanh, hai mươi giấy dầu bao, chính là 2000 vạn! Quá nhiều tiền!

Làm(khí) Lư Xung vượt những kia bách nguyên tiền mệnh giá lớn thời điểm, đột nhiên nghĩ đến một cái vấn đề, ngưng mi hỏi: "Phó tỷ, cái này nhà chủ nhân trước vụ án xong xuôi sao?"

Phó Nghệ Vi khẽ nhủ mảy may, đem nhà chủ nhân trước phiền hoa sự tích nói một lần, đại khái chính là, một cái tiểu sâu một, địa vị thấp, quyền lực lớn, song quy trong lúc, sợ tội tự sát, càng nhiều tình hình cụ thể là Phó Nghệ Vi đều không biết, bất quá(không qua,cực kỳ) hơi hơi suy đoán một thoáng, liền

biết người kia nguyên nhân cái chết có chút kỳ lạ.

Lư Xung không khỏi nghĩ lên hậu thế một cái nào đó kịch truyền hình bên trong một cái trường phòng, đại khái cũng là như vậy tình huống, dựa theo giá phòng gần đây đúng, này 2000 vạn khả năng so người trường phòng kia mấy cái ức còn nhiều hơn.

Phó Nghệ Vi hỏi: "Này bút tiền chúng ta nên làm gì? Nếu không đưa trước đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Tưởng diễn Nhĩ Khang!

Lư Xung kinh ngạc nhìn Phó Nghệ Vi, không nghĩ tới nàng vậy mà có giác ngộ như vậy, không khỏi cười lạnh nói: "Người cảm thấy chúng ta đưa trước đi, này bút tiền có thể có mấy phần tặng lại cấp lao khổ đại chúng!"

Phó Nghệ Vi suy nghĩ một chút, thật sâu thở dài, không nhắc lại đưa trước đi sự tình, mà là nói ra: "Này là phòng của người, này là người phát hiện hiện sao, người có trăm phần trăm quyền xử trí, làm gì hỏi ta!"

"Nếu không là người giới thiệu cho ta cái này nhà, ta nơi nào có cơ duyên này được này 20 triệu, " Lư Xung sáng lạng cười nói: "Một người một nửa, người có ngàn vạn quyền xử trí!"

Phó Nghệ Vi kiên quyết không chịu tiếp thu.

Lư Xung cũng không có miễn cưỡng nữa nàng: "Vậy coi như người nhập cổ ta công ty giải trí, cho người vừa thành(một thành) cổ."

Phó Nghệ Vi không nhận được nở nụ cười: "Ngàn vạn mới(tài) vừa thành(một thành) cổ?"

Lư Xung cười nói: "Đối với một cái tương lai giá trị vốn hoá thị trường hơn trăm ức giải trí tập đoàn tới nói, người kiếm bọn rồi!"

Phó Nghệ Vi kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Người làm sao tự tin như thế?"

Lư Xung cười vang nói: "Tương lai hai mươi năm, là quốc gia chúng ta giải trí sự nghiệp đại bạo phát niên đại, đến thời điểm một bộ phim phòng bán vé phá một trăm triệu đều toán thất bại, muốn phá 1 tỉ, đến cái kia thời điểm, công ty chúng ta nghệ nhân có thể sáng tạo ra đến mười tỉ giá trị, đến cái kia thời điểm, người vừa thành(một thành) cổ phần chính là mười mấy ức."

Lý Văn Yên mỉm cười nở nụ cười, không có nói chuyện, trước đó, Lư Xung hãy cùng nàng phân tích qua(quá) nghề giải trí cường đại tiền cảnh, nàng cũng là bị Lư Xung khuyên bảo, chuẩn bị từ bỏ nghiên cứu khoa học dần thân vào giải trí.

Phạm Tịnh Băng thì hoàn toàn bối rối, nàng hoàn toàn không dám tin tưởng Lư Xung nói viễn cảnh.

Phó Nghệ Vi chớp nàng long lanh mắt to, cười khanh khách nói: "Xung xung, người khoác lác không làm bản nháp a!"

Lư Xung kiên định nói: "Ta không phải khoác lác, mà là đối quốc gia chúng ta tương lai phát triển kinh tế có lòng tin, đối quốc gia chúng ta điện ảnh có lòng tin, đối tương lai giải trí sự nghiệp có lòng tin."

Lư Xung nhìn Phạm Tịnh Băng một mắt: "Người chỉ cần theo sát bước tiến của ta, hảo hảo nỗ lực, tương lai một bộ hí mãnh thù liền có thể vượt qua những này tiền!"

Phạm Tịnh Băng hồ nghi mắt to tròn lên tròn xoe: "Thật sự giả? Ta có thể kiếm như thế tiền?"

Lư Xung cười nói: "Người có như vậy hảo(tốt,thật) hình tượng, chịu nỗ lực, có dã tâm, hiểu lẫn lộn, thông minh cao, tình thương càng cao, tương lai người tuyệt đối sẽ là một đường đại minh tinh! Những này tiền, chỉ bất quá(không qua,cực kỳ) là người một bộ hí mãnh thù thôi!"

2016 năm Phạm Tịnh Băng, năm thu vào 1700 vạn đô la Mỹ, tại toàn Hoa Hạ xếp hạng thứ nhất, tại toàn cầu cũng gần bằng với Jennifer Lawrence, Melissa Mike tây, Scarlett Johnson, Janice Aniston, xếp hạng thứ năm.

Cho nên, Lư Xung nói một chút đều không khoa trương.

Nhưng đối với hiện tại mỗi tháng chỉ có 1000 nguyên sinh hoạt phí trong đó 700 thuê lại tầng hầm phạm tiểu bản tới nói, kia là xa xôi bao nhiêu ảo mộng a, nặng trĩu to hồ mị mất to, ánh mắt mê ly: "Ta thật sự có thể sao?"

Lư Xung cười nói: "Chỉ cần ngươi thật sự đủ nỗ lực!"

Rất nhiều người đều là chê trách phạm tiểu bản cuộc sống riêng, có thể có mấy cái nữ diễn viên có phạm tiểu bản chăm chỉ, chuyên nghiệp, giàu có giải trí tinh thần, rất nhiều người đều là chê trách phạm tiểu bản diễn kỹ, cơ mà(có thể) Kim Tỏa, Đát Kỷ, Vô Tắc Thiên đúng là tùy tiện liền có thể diễn xuất đến sao?

Hơn nữa, tại giải trí chỉ từ niên đại, một mực điều thấp mà không câu giá trị buôn bán, đúng là chính xác con đường sao?

Bảo trừ cuộc sống riêng, Lư Xung đối Phạm Tĩnh Băng tràn ngập kính ý, cái này nữ nhân trên người tinh thần đáng giá hết thấy nữ nhân thậm chí đáng giá tất cả nam nhân học tập.

Hắn hiện tại lo lắng duy nhất, bản thân cho nàng đường quá mức trôi chảy, sẽ làm nàng ném mất kia loại căng ép căng dửng cảm tinh thần.

Đời kia, Phạm Tĩnh Băng ngôi sao con đường cũng không phải là thuận buồm xuôi gió, ngược lại thoải mái nháp nhô.

Đập xong « Hoàn Châu Cách Cách », Phạm Tĩnh Băng cùng Quỳnh Dao truyền hình công ty ký rồi 8 năm ước, thế nhưng là lúc đó đâu, Quỳnh Dao công ty tại bảo đảo, cho nên liền xuất hiện tìm bằng bằng đại ngôn đóng kịch còn muốn đi bảo đảo ký hợp đồng! Quỳnh Dao không phải rất ưa thích nàng, công ty đối nàng cũng không trọng thị, vốn là có đại ngôn là tìm Phạm Tĩnh Băng, kết quả bị người đại diện đổi thành người khác, cuối cùng bằng bằng cảm 20 vạn cùng Quỳnh Dao giải ước.

Năm 2000, Phạm Tĩnh Băng tiến vào Hoa Nghị, vốn chính là hướng về phía một tỷ vị trí đi, không nghĩ tới là cái hồ, lúc đó đã có một tỷ lý cũng(với cả) bằng, hơn nữa hậu trường rất đủ, cho nên Phạm Tĩnh Băng kia mấy năm tác phẩm rất ít không có mấy, vai phụ diễn một đóng lớn, thật vất vả đập cái « quả táo » còn bị cấm. 06 năm, 07 năm cũng là nàng rất thăm một quãng thời gian, các loại mặt trái tin tức bay đầy trời, thế nhưng Hoa Nghị cũng không để ý, cũng không giúp đỡ đi ra nói một câu gì gì đó.

Cùng Hoa Nghị ước mãn(đầy) sau, Phạm Tĩnh Băng dứt khoát kiên quyết bản thân mở ra phòng làm việc, tìm tới một cái rất trâu tuyên truyền tổng giám đương tư duy, mỗi lần Phạm Tĩnh Băng sụt hồng thăm trở về các loại điểm ép, đầu đề đều xuất từ nàng tay, ngoài ra, còn có mỗi lần Phạm Tĩnh Băng cùng hoa sen tỷ, Chương Tử Nghi loại so sánh tính tin tức đi ra, đương tư duy luôn có thể hữu hiệu lợi dụng, từng bước một đem Phạm Tĩnh Băng càng đẩy càng cao.

Sau đó, Phạm Tĩnh Băng trở thành một đường trung một đường, kỳ thực, căn bản nhất là dựa vào nàng chính mình, bởi vì đương tư duy sau đó đi theo văn chương, kết quả, văn chương hàng kia tình thương bạo thấp, đương tư duy từ Phạm Tĩnh Băng đến văn chương chính là từ bỏ tích ưu cô đi lấy rác rưởi cô.

Phó Nghệ Vi mày ngài nhũn chặt: "Xung xung, ngươi ý tứ là, ta sinh ra sớm hai mươi năm, không có chạy tới thời điểm tốt?"

Lư Xung cười khổ nói: "Có thể như thế nói, ngươi muốn văn sinh hai mươi năm, như thường cũng là một đường nữ sao, bắt quá(không qua,cực kỳ) không thể một tập mấy chục khối mấy trăm khối, mà là mặt sau cùng cái vạn chữ! Làm cho hảo(tốt,thật), so ngươi làm ăn kiếm được nhiều, hơn nữa được cả danh và lợi!"

Phó Nghệ Vi vuốt bản thân có nhột nhạt đường vân nhỏ khuôn mặt: "Vậy ta sau đó chẳng phải là đi xuống dốc?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Cũng không nhất định, ngươi nếu như một cách toàn tâm toàn ý diễn thôi, cố gắng một chút, có lẽ sau đó còn có bạo hồng khả năng."

Nàng hiện tại cũng mới(tài) hơn ba mươi tuổi, hậu thế rất nhiều nữ diễn viên cũng là đến hơn ba mươi tuổi mới(tài) bạo hồng, hơn nữa nàng hiện tại cũng coi như đến thượng là tuyệt đối một đường nữ minh tinh.

Phạm Tĩnh Băng chớp hồ mị mắt to, một mặt ngọc manh hỏi: "Vậy ta đâu, ta hiện tại muốn làm cái gì?"

Lư Xung dặn dò: "Hiện tại bằng bằng ngươi cái gì cũng không nên nghĩ, sẽ chờ « Hoàn Châu Cách Cách » khởi động máy đi! Trước đó, ngắm nghía cẩn thận điện ảnh TV nghiên cứu một thoáng diễn kỹ."

Phạm Tĩnh Băng ừ một tiếng, hiện tại nàng một trái tim tất cả đều nhào trên người Lư Xung, đối Lư Xung nói gì nghe nấy.

Lý Văn Yên cười hỏi: "Xông lên, ngươi đây? Ngươi có cái gì dự định? Trước tiên lục cái chuyên tập sao?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Ta chuẩn bị sấm diễn « ái tình ma cay nóng » cùng « Hoàn Châu Cách Cách »."

Phạm Tĩnh Băng hiểu kỳ hỏi: "« Hoàn Châu Cách Cách » bên trong ngươi chuẩn bị diễn ai?"

Lư Xung nhớ tới hậu thế cái kia biểu tượng cảm xúc, cười nói: "Ta diễn Nhĩ Khang."

Chu giới đem cái kia nhân vật diễn thành biểu tượng cảm xúc, là hắn diễn dịch phương pháp cùng cá nhân hình tượng tạo thành mỹ lệ sai lầm.

Kỳ thực, cái kia nhân vật hình tượng rất đầy đặn, so với năm đại ca, nhiều ra rất nhiều diễn dịch không gian cùng cơ hội biểu hiện.

Liên cảm cảm tình hí tời nói, Nhĩ Khang trúng mục tiêu phạm đào hoa, liên tiếp không ngừng có nữ nhân vì hấn chân thành: Kim Tỏa đối hấn có tình có ý định, cam nguyện lấy thân là thiếp, hầu hạ hấn cả đời; dự thân vương con gái một Tinh nhi từng tại một cái tuyết ban đêm đối hấn sản sinh kéo dài tình ý; Tây Tạng thổ ty Ba Lạc bồn quý giá nhất nữ nhi tái á tại luận võ trung bại bởi hấn, hấn trở thành nàng cái thứ nhất động tâm nam tử; Miến Điện vương tám công chúa mộ sa tại thanh niên chiến trường thương yêu hấn. . . Nếu như thay cái chân chính 360 độ không góc chết soái ca diễn, có lẽ liên không phải biểu tượng cảm xúc, mà là một đời thần tượng.

Cho nên, Lư Xung tưởng thử một chút cái này nhân vật, nhìn có thể hay không ngăn con sóng dữ, đem biểu tượng cảm xúc biến thành Lục gia như vậy thần tượng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Chương ngại vật?

Phạm Tịnh Băng kinh ngạc hỏi: "Nhĩ Khang không phải đã khiến chu giới diễn sao? Người có thể thuyết phục Quỳnh Dao cô?"

Lư Xung cười hỏi: "Nghe nói cái này đoàn kịch tài chính không làm sao đủ, nếu như ta nhiều quảng điểm, có thể hay không khiến Quỳnh Dao cô thay đổi chủ ý đây?"

Phạm Tịnh Băng lắc lắc đầu: "Ta nghe nói, tài chính cơ bản đúng chỗ, hiện tại chính là nhân viên điều phối có vấn đề. Vốn là muốn cho ta diễn Tử Vi, sau đó lại để cho Triệu vi diễn Tử Vi, cho tới diễn Tiểu Yến từ nữ diễn viên, nàng bản thân hấn là có một chút quyền cước công phu, miễn cho dùng thể thân làm lộ, cho nên định một cái có đánh hí kinh nghiệm người mới, sau đó, người kia lâm thời nhận một bộ phim, thông báo đoàn kịch nàng muốn kéo dài thời hạn báo danh, đoàn kịch không có biện pháp tiếp thu như vậy sự tình, lâm thời quyết định lại lần nữa an bài nhân vật. Đây lúc cân nhắc khiến Lâm Tâm như diễn Tiểu Yến từ, thể nhưng đóng kịch kinh nghiệm không nhiều, sợ nàng không có thể đảm đương Tiểu Yến từ cái này nhân vật, liền an bài nàng diễn xuất Tử Vi một góc, đem Triệu vi điều đi diễn Tiểu Yến từ, nói chung đối lấy đối đi. . ."

Lư Xung thất kinh hỏi: "Có phải không lập tức liền muốn chụp ảnh?"

Phạm Tịnh Băng gật gù: "Lại hai ngày nữa liền muốn tiến vào tổ rồi!"

Lư Xung trong lòng ngầm hạ quyết định, muốn sớm một chút tìm tới chu giới, khiến hấn nghỉ ngơi, đỡ phải hấn sau đó vì biểu hiện tình bao mà khổ não, dù sao chu giới cái này thời điểm không chỉ có phi thường bài xích, thậm chí cảm thấy có chút mất mặt, còn nói: "Ta một cái chính thống trải nghiệm phái, làm sao có thể biến thành biểu hiện phái đây? Một cái đại nam tử hấn khóc sụt sùi, còn thể thống gì? Bởi vì không hội diễn. . ."

Đã hấn cũng không tưởng diễn, kia liền không cho hấn diễn.

Hấn gật gù: "Ta sẽ nghĩ biện pháp."

Phạm Tịnh Băng nhớ tới Lư Xung đêm đó biểu hiện, đối hấn tràn ngập tự tin.

Nháy mắt liền tới chạng vạng, đại gia ra tiểu khu, ngồi ở Phó Nghệ Vi trong xe, đi phụ cận một cái lầu ăn cơm.

Ăn cơm thời điểm, Lư Xung cố ý tìm cái phòng khách, này là chuyện bất đắc dĩ, dù sao Phó Nghệ Vi, Phạm Tịnh Băng, Lý Văn Yên tam đại mỹ nữ, quá gây chú ý, nếu như ở đại sảnh đi ăn cơm, kia liền hoàn toàn không có cách nào ăn đi cơm, toàn trường mấy trăm hai trông mắt từ nhìn mình lom lom xem, ai cũng không tâm tình ăn cơm.

Sau khi cơm nước xong, bốn người ra lầu lầu.

Phó Nghệ Vi nhưng ngạc nhiên phát hiện, xe của nàng, không cánh mà bay!

Phạm Tịnh Băng mất sắc, chỉ về đằng trước một chiếc xếp hạng chờ đợi đèn xanh đoàn xe bên trong xe cộ: "Phó tỷ, xe của người!"

Phó Nghệ Vi, Lư Xung, Lý Văn Yên định thần nhìn lại, chiếc xe kia chính là Phó Nghệ Vi xe, hiện tại bị một cái nam tử xa lạ cầm lái.

Phó Nghệ Vi trợn mắt lên, cả kinh kêu lên: "Thần xe tặc!"

Mắt thấy phía trước đèn đỏ biến thành đèn xanh, chiếc kia Cherokee liền muốn vọt qua theo dòng xe cộ, chạy qua ngã tư đường, biến mất ở trên đường dòng xe cộ bên trong.

"Muốn đi, không cửa!" Một tảng đá bay qua, từ cửa sau cửa sổ xe đập vào đi, bất thiên bất ý địa đập trúng đầu xe tặc, đập đến đầu xe tặc vỡ đầu chảy máu, xe mất đi sự khống chế, loảng xoảng một tiếng vang thật lớn, đánh vào ven đường một cây đại thụ, ngừng lại.

Phó Nghệ Vi ba nữ định thần nhìn lại, hóa ra là Lư Xung vừa nảy từ bên cạnh một cái cửa hàng phía trước cầm lấy một tảng đá, đập tới.

Lư Xung đang muốn tiến lên đem cái kia đầu xe tặc nói ra, cái này thời điểm, đột nhiên có cái thân hình ục ịch trung niên nam tử đi tới Lư Xung trước mặt: "Tiên sinh, vậy cũng là chúng ta nguyên thạch, có khả năng giá trị liên thành, người cũng không thể tùy tiện đem ra đập người a!"

Lư Xung này mới (tài) chú ý đến, vừa nảy hấn cầm lấy đập tới tảng đá thành linh thuộc về một nhà ngọc khí điểm.

Nhà ngọc khí trong tiệm còn bày ra một ít tảng đá, là không có đào lên tảng đá, cũng chính là người ông chủ kia nói tới nguyên thạch.

"Người tưởng muốn thế nào?" Lư Xung ánh mắt lạnh lùng, nhìn kia lão bản: "Có phải không ta mua lại là được?"

"Ngài nếu có thể mua được, ta đương nhiên không lời nói." Người ông chủ kia trên dưới đánh giá một thoáng Lư Xung, nhìn đến hấn rất trẻ trung, ăn mặc rất giản đơn, cảm giác không giống như là người có tiền, không khỏi nhủ nhủ mảy, lại nhìn Lư Xung bên người Phó Nghệ Vi, một thân tính chất thượng thừa xa hoa thời trang, hơn nữa mỹ lệ hào phóng, ung dung trang nhã, hơn nữa khá giống diễn Đất Kỳ cái kia nữ minh tinh (hấn không nghĩ tới này chính là Phó Nghệ Vi bản tôn), vừa nhìn chính là phú bà, sáng mắt lên, không chừng chính là cái này phú bà bao dưỡng cái này mặt trắng nhỏ,

Liền nói với Lư Xung: "Chỉ sợ người mua không nổi, đương nhiên, nếu như bằng hữu người nguyện ý giúp người ra tiền. . ."

Phó Nghệ Vi mặt cười đông lạnh hạ xuống: "Lão bản, tảng đá kia bao nhiêu tiền?"

Người ông chủ kia đem tảng đá kiểm về, rửa đi mặt trên vết máu, xung một thoáng, nói ra: "Bốn mươi lăm cân tám lạng, một cân lượng ngàn khối, 91,000 sáu trăm khối, người cho ta 9 vạn khối là được."

Phó Nghệ Vi lấy ra một tờ tạp, ném cho người ông chủ kia: "Tranh thủ quẹt thẻ đi, chúng ta không thời gian tại người nơi này hao."

Người ông chủ kia cố nén trong lòng mừng như điên, bỏ vào cửa chặn môn phế liệu vậy mà bán ra 9 vạn khối, tiền này cùng tự nhiên kiếm được một dạng, cái này phú bà thật là có tiền a, bao dưỡng cái mặt trắng nhỏ đã vậy còn quá cam lòng dùng tiền.

Phó Nghệ Vi cầm lấy tạp, xoay người liền muốn từ trong tiệm này rời đi.

Người ông chủ kia hô: "Ngài tảng đá, đừng quên mang đi!"

Phó Nghệ Vi nói một cách lạnh lùng nói: "Kia tảng đá vụn ta muốn nó làm cái gì, ném cho người làm(khi) chương ngại vật đi!"

Nàng thuần túy là đem này lão bản xem là ăn vạ, cấp hấn 9 vạn khối chính là thuần làm(khi) dùng tiền tiêu tai không tưởng lãng phí thời gian.

Kia lão bản trên mặt lúc xanh lúc đỏ, rõ ràng này phú bà khẳng định là coi chính mình là thành ăn vạ, hấn có tâm biện giải, rồi lại ham muốn kia 9 vạn khối, liền đem cái này khí nuốt xuống.

Lư Xung nhưng cầm lấy tảng đá kia, nhìn một chút, cười hỏi: "Lão bản, người nơi này có thể giải thạch sao?"

"Có thể a, " kia lão bản thất kinh hỏi: "Người không sẽ giải khối đá này đi, này. . ."

"Này tảng đá làm sao?" Lư Xung cười nói: "Người không sẽ cố ý bán một cái thiết không ra ngọc tảng đá cho ta?"

"Đương nhiên không sẽ, chúng ta nơi này tảng đá ra ngọc tỷ lệ đều là 50%, hoặc là ra, hoặc là không ra, " kia lão bản tận lực kìm nén bản thân thiết hỷ, nói ra: "Ngài muốn thực sự tưởng tại chúng ta nơi này giải thạch, cũng không phải là không thể, nhưng chúng ta muốn thu phí dịch vụ, một ngàn khối một lần, ngài giải không rõ? Trước đó nói xong rồi, ngài này là tại đánh bạc, ngài hấn là cũng hiểu nghề này quy củ, đến thời điểm giải không ra cơ mà(có thể) dùng lại ta!"

Lư Xung gật gù: "Ta hiểu, người tranh thủ giải đi! Người từ nơi này dưới một đao, đem nó cắt thành một nửa, còn lại từ thôi."

Kia lão bản kinh ngạc nhìn Lư Xung: "Người thật giống như rất xác định nó có thể cắt ra ngọc?"

"Ít nói nhảm, người tranh thủ cắt đi, " Lư Xung không tưởng bại lộ bản thân có thần thông bí mật, nhân tiện nói: "Ta năm tuổi liền bắt đầu đánh bạc, người đừng coi ta là chày gỗ tẻ!"

Kia lão bản nghĩ thầm, năm tuổi liền bắt đầu đánh bạc, ta tin người ta mới (tài) là chày gỗ, chính là tại phú bà trước mặt trang bức mà, ta hiểu, ta phối hợp người!

Hấn cầm đá mài cơ, nhắm ngay tảng đá kia trung gian cắt xuống, không ra hấn sở liệu, hai bên đều là bạch bản, hấn ngửa mặt nhìn Lư Xung: "Đều là bạch bản, còn tất yếu bỏ xuống đi không?"

Lư Xung lớn tiếng nói: "Là sắt, không phải thiết, liền kia nửa khối, ngươi cho ta cẩn thận từng ly từng tý một địa sắt, chờ chút lau xanh biếc, ngươi muốn phụ trách!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Bị phú bà bao dưỡng?

Kia lão bản thờ ở địa cầm lấy đá mài cơ, mà còn lại nửa khối tảng đá, cạo xát hai lần, hắc hắc hấp bỗng nhiên ồ ồ lên(ngồi dậy), vốn là bỏ phí tảng đá đã nổi lên ánh sáng xanh lục, hắc động tác thả đến chậm chậm cẩn thận lên, lại chà xát một thoáng, liền nhìn đến vốn là bỏ phí trên tảng đá nổi lên một vết tròn bóng lục sắc.

Hắc thờ dài nói: "Thiên(ngày) đâu, trưởng tái rồi, không nghĩ tới này khối phế liệu vậy mà cũng có thể ra lục, quá không thể tư nghị rồi!"

Lư Xung lạnh lùng nói: "Đừng nói nhảm, tranh thủ cạo sắt ra đến."

Kia lão bản kể tục sát xuống, qua(quá) không bao lâu, hoàn chỉnh xuất hiện một khối phi thủy.

Kia phi thủy trong suốt độ, vẻ ngoài, cùng khối băng rất gần gũi, nửa trong suốt, tại nửa trong suốt trung băng cảm xúc, làm cho người ta cảm thấy băng thanh Ngọc Oánh cảm giác, ba phần ôn hòa, bảy phần lạnh lẽo, vẻ ngoài như băng như nước, nhẹ nhàng khoan khoái khoan khoái, băng triệt nội tâm.

Lý Văn Yên, Phạm Tĩnh Băng đều tròn mắt lên, các nàng trước đều chưa có tiếp xúc qua cái này, nhưng nhìn đến một cái ngăm đen tảng đá trải qua cắt chém mà sa, biến thành phi thủy, tất cả đều thất thanh thán phục lên(ngồi dậy): "Thật thần kỳ a!"

"Xung ca ánh mắt quá lợi hại rồi!"

Mà cái kia lão bản càng là tròn mắt lên, cả kinh kêu lên: "Thiên(ngày) đâu, băng chúng! Đây phế liệu vậy mà có thể ra băng chúng!"

Hắc tham lam mà nhìn khối phi thủy kia, một cái nắm chặt khối phi thủy kia, nói với Lư Xung: "Ta này tảng đá không bán, ta đem 9 vạn khối trả lại cho ngươi!"

Đến mức độ này, dù là ai đều có thể có thể thấy, khối phi thủy này giá trị cao hơn nhiều 9 vạn khối, này lão bản như vậy làm, quá không địa đạo.

Phó Nghệ Vi nhìn đến khối này băng chúng phi thủy, sáng mắt lên, nghe được kia lão bản như vậy nói, nói một cách lạnh lùng nói: "Ngươi liền nói đi, khối phi thủy này chân thực giá cả bao nhiêu tiền?"

"Hai mươi vạn!" Kia lão bản cười nói: "Này mặc dù là băng chúng, chúng thủy chỉ đứng sau pha lê chúng, nhưng cái đầu quá nhỏ, có thể làm vật trang trí quá nhỏ, cho nên không đáng giá bao nhiêu tiền."

Phó Nghệ Vi ánh mắt lạnh lùng địa nhìn chăm chăm cái kia lão bản: "Ta không tin, ngươi sẽ vì hai mươi vạn làm ra phá hoại luật lệ sự tình, đến cùng bao nhiêu tiền?"

"Híc, bốn mươi vạn!" Kia lão bản như cũ không thành thật.

Phó Nghệ Vi cười lạnh nói: "Ngươi quá không nói cứ đi, ít nói một số không đi! Ngươi biết ta là ai không?"

Cái kia lão bản nhìn Phó Nghệ Vi: "Lẽ nào ngài là. . . Phó. . ."

"Không sai, ta là Phó Nghệ Vi, " Phó Nghệ Vi mặt cười lãnh diễm như băng: "Ngươi cho rằng ta là một cái diễn viên, bắt ngươi hết cách rồi, đúng không? Mỹ nhân châu báu Phùng tổng, kia là ta bạn thân, có muốn hay không ta đưa cái này sự tình cùng nàng nói một chút đây!"

Cái kia lão bản sợ hết hồn: "Này. . . Chúng ta hảo hảo thương lượng một chút, không dùng tới(không cần) kinh động Phùng tổng đi. . ."

Phó Nghệ Vi nói cái kia mỹ nhân châu báu tại Bắc Bình châu báu ngành nghề đã rất có địa vị, có thể nói, Phùng tổng một câu nói, người ông chủ này cả đời này đều khỏi tưởng sẽ ở cái nghề này lăn lộn.

Phó Nghệ Vi theo nàng chuyện làm ăn trên sân bạn thân học một ít phi thủy châu báu tri thức, cầm lấy khối phi thủy kia, nhìn kỹ một chút, đối Lư Xung

nhu mì nở nụ cười: "Người quá có mắt lực, trên thị trường phi thủy dựa theo thể nước chia làm hồ cũ pha lê chủng, băng chủng, băng nhu chủng, nhu chủng, đậu chủng, dầu thanh chủng, phù dung chủng, bột củ sen chủng, sợi vàng chủng các loại giống, người loại này là băng chủng, băng chủng cùng loại lâu năm có tương tự chỗ, vô sắc hoặc thiếu sắc, tầng ngoài mặt ngoài bóng láng rất hảo(tốt,thật), nửa trong suốt đến trong suốt, trong treo tựa như băng, làm cho người ta băng thanh Ngọc Oánh cảm giác, cho nên gọi là băng chủng, mà người này một khối là băng chủng phi thủy bên trong chất lượng tốt nhất, trong suốt độ tối cao, được gọi là cao băng chủng, là băng chủng trung tốt nhất một loại, nhưng lại không thể đạt đến pha lê chủng trình độ, này một khối làm không đứt(không được) vòng tay, có thể làm vật trang sức, băng chủng điều bài quét qua tảo bạo, là thận trọng nam sĩ lựa chọn tốt nhất, khối phi thủy này một khi làm thành vật trang sức, trên thị trường chỉ ít có thể bán hơn 400 vạn!"

Sau đó, Phó Nghệ Vi đưa tay kéo Lư Xung cánh tay, đối cái kia lão bản ngạo kiêu nói ra: "Đây là ta đệ, người tề hân chẳng khác nào tề ta, lần này coi như(thì thôi), nếu là có lần sau, người liền chuẩn bị đối nghệ đi!"

Cái kia lão bản trương bộ phúc giật mình rung mình một cái: "Phó. . . Phó tổng, ta thật không biết hân là đệ đệ của ngài, nếu như biết đến mà nói,

Cho ta mượn mười cái lá gan ta cũng không dám a, nếu không như vậy, ngài liền đem khối phi thủy này lấy đi đi."

Trong lòng hân oán thâm, cái này mặt trắng nhỏ bộ dạng cùng Phó Nghệ Vi một chút xú đều không giống a, làm sao khả năng là nàng đệ, ân, xem Phó Nghệ Vi trên mặt biểu hiện, không chừng này Phó Nghệ Vi nói đệ đệ là em kết nghĩa, ta nhỏ cái thân, này chàng trai quá ngu bài đi, vậy mà có thể bị Phó Nghệ Vi như vậy cực phẩm ngôi sao phú bà bao dưỡng!

Phó Nghệ Vi đối cái này không thể làm vòng tay chỉ có thể làm vật trang sức phi thủy không có hứng thú quá lớn, liền đối với trương bộ phúc nói ra: "Người muốn đi, cấp cái thực sự giới!"

Trương bộ phúc xoa một chút trán mồ hôi lạnh, vị này cô nãi nãi đã đem giá quy định nói hết ra, bản thân còn có thể làm sao ép giá, nhân tiện nói: "Làm thành vật trang sức bán lời nói, hơn 400 vạn, nhưng ta bao nhiêu cũng muốn lừa(kiểm) điểm đi, như vậy, ta ra 180 vạn! Đây chính là hai mươi lần tiền lời a!"

Phó Nghệ Vi cười nhạt: "Tập hợp cái chính đi, hai triệu!"

"Hảo(tốt,thật), đã ngài lên tiếng, kia liền hai triệu!" Trương bộ phúc một mặt thịt đau(thương), cắn răng: "Phó tổng, ngài thua dưới ngài tập hiệu."

Phó Nghệ Vi lại nói: "Chuyển tới ta đệ đệ tài khoản lên đi!"

Lư Xung cười nói: "Mua vật liệu đá tiền là ta tỷ ra, kia liền chuyển tới ta tỷ trong thẻ đi."

Phó Nghệ Vi đối mặt đẹp đảo mắt, kéo Lư Xung cánh tay: "Xung xung, người liền nhận lấy đi, nếu không là người con mắt tinh đời, ta còn thực sự coi nó là thành tảng đá vụn ném xuống đây!"

Nàng con người cùng lời nói mơ hồ có cỗ làm nũng mùi vị, Lư Xung tâm có chút gây rối, không chịu đựng được, nhân tiện nói: "Được rồi, ta liền nhận lấy đến."

Trương bộ phúc liền đem kia hai triệu chuyển tới Lư Xung trong thẻ.

Cái này thời điểm, cảnh sát đến rồi, cùng Phó Nghệ Vi, Lư Xung cùng với ngọc khí điểm Trương lão bản làm ghi chép.

Sau đó, dẫn đầu người cảnh sát kia trầm giọng nói ra: "Phó nữ sĩ, đối ngài tao ngộ, chúng ta cảm giác sâu sắc đồng tình, cơ mà(có thể) ngài phải biết, này thâu xe tặc khả năng không có tiền gì, đến thời điểm sửa xe tiền, còn phải ngài chính mình đến thanh toán." Nói xong, áp giải cái kia thâu xe tặc đi rồi.

Vừa nãy chiếc xe này vốn là bị Lư Xung đập phá pha lê, ngược lại cũng không cái gì, cơ mà(có thể) cái kia trộm xe tặc bị tảng đá đập phá đầu, xe đụng vào trên cây, phía trước hư hao nghiêm trọng, cần đại tu.

Phó Nghệ Vi hết cách rồi, đành phải gọi điện thoại gọi một cái xưởng sửa xe đem xe kéo dài đi.

Lư Xung hơi ngượng ngùng mà nói ra: "Phó tỷ, ta đem xe của người làm hỏng, ngày mai ta mua cho người một chiếc tân!"

Phó Nghệ Vi nở nụ cười xinh đẹp nói: "Không cần, xe này tu tu có thể mở a! Hơn nữa nếu là không có người đập nát cái kia tặc, ta xe đoán chừng đều không tìm về được, nói cho cùng, ta còn muốn cảm tạ người đây!"

Lư Xung cười nói: "Xe còn là muốn mua, ta ngày mai cấp ta tự mua một chiếc."

Phó Nghệ Vi cười hỏi: "Người muốn mua xe gì?"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Chạy băng băng, BMW, tùy tiện cái kia đều được."

Phó Nghệ Vi thờ dãi nói: "Kia đều gần trăm vạn, vừa mới cái kia hoành tài cũng không thể dễ dàng động, ngoài ra, người có nhiều tiền như vậy sao?"

Lư Xung cười nói: "Mua mấy trăm chiếc tiền vẫn có."

Đem Đường gia bị diệt sau, Lư Xung từ Đường gia lấy đi hơn trăm triệu đôla Mỹ.

Lý Văn Yên, Phạm Tịnh Băng, Phó Nghệ Vi tất cả đều tròn mắt lên, Lư Xung ý tứ là hẳn có mấy trăm cái trăm vạn, kia chính là mấy cái ức?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Vượt giới toàn năng đại minh tinh!

Phó Nghệ Vi vốn là cho rằng là Lư Xung mụ mụ tham tiền, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, lấy Lư Xung mụ mụ chức quan, mặc dù vào chỗ chết tham, mấy triệu liền phá thiên, làm sao đều không lấy được mấy cái ức, mà hẳn ba ba hiện tại công ty còn chưa lên thị, cũng không thể có nhiều tiền như vậy, tiền này chỉ có thể là hẳn kiếm được, cho tới làm sao kiếm được, Lư Xung không nói, nàng cũng không tốt hỏi.

Sau đó, các nàng đi dạo phố, muốn làm(vì,là) nhà mới mua một ít đồ vật.

Phó Nghệ Vi lặng lẽ cấp Lư Xung mua một bộ hàng hiệu âu phục, áo soni, quần tây, giày da.

Lư Xung chối từ không muốn(đừng).

Phó Nghệ Vi lại nói: "Ngươi hiện tại tốt xấu là cái lão bản, muốn có lão bản phái đoàn. . ."

Lư Xung đối cái này thuyết pháp không quá tán đồng: "Lão bản có thực lực là được, muốn cái gì phái đoàn."

Phó Nghệ Vi cười khổ nói: "Hảo(tốt,thật), ta nói không lại ngươi, bắt quá(không qua,cực kỳ), ngày mai chúng ta đi ô tô thành thời điểm, ngươi phải mặc ta cho ngươi tuyền quần áo, ta cũng không muốn đều là khiến người ngộ nhận là ta đem ngươi bao dưỡng rồi!"

Lư Xung không nhịn được cười: "Vậy cũng tốt!"

Sau đó, Phó Nghệ Vi trước tiên đánh trở lại.

Lư Xung, Lý Văn Yên, Phạm Tịnh Băng ba người liền trở về khách sạn.

Lý Văn Yên thân thích đến rồi, Phạm Tịnh Băng tối hôm qua đã bị chinh phạt quá đáng, hiện tại đi lên đường đến trả đi lại tập tễnh, tự nhiên không chịu nổi chinh phạt.

Này một đêm, Lư Xung cùng Lý Văn Yên, Phạm Tịnh Băng chẳng qua(chỉ là) nấp chốn bông thuận tán gẫu, cùng với các nàng tán gẫu tương lai mấy năm thậm chí hai mươi năm giải trí phát triển, cho các nàng quy hoạch con đường khác.

Lý Văn Yên nguyên lai đời kia là lên Hoa Thanh đại học, sau khi tốt nghiệp đi nước Mỹ MIT học viện du học, cầm một cái bác sĩ học vị, trở về Hoa Thanh đại học nhậm giáo, khi nàng lần thứ hai trở lại Hoa Thanh đại học, ở kinh thành gặp phải Đường Thiếu Vĩ sau khi một cái lai lịch càng to lớn hơn đại công tử bột, nhân sinh lần thứ hai biến đổi lớn, sau đó hương tiêu ngọc vẫn.

Lư Xung hiểu rõ Lý Văn Yên, nàng đời kia đi cái kia đường là nàng ba ba mụ mụ không cho nàng từ chính không cho nàng kinh thương chỉ khiến nàng làm học thuật mà lát thành đi ra con đường, cũng(với cả) không phải nàng chân chính muốn đi con đường, nàng chân chính muốn đi con đường, cùng vương kinh hoa(tiêu) gần như, chính là khai quật một mỹ nữ, đem nàng nâng hồng, hưởng thụ Bá Nhạc cảm giác.

Cho nên, Lý Văn Yên tương lai đường chính là trở thành Hoa Hạ đỉnh cấp người đại diện cùng đỉnh cấp công ty quản lý nghệ sĩ Tổng giám đốc, kỳ thực chính là vương kinh hoa(tiêu) tăng mạnh bản.

Phạm Tịnh Băng đường càng thêm rõ ràng, trở thành đại minh tinh.

Này một đời tách ra Quỳnh Dao công ty quản lý nghệ sĩ, Hoa Nghị, hồng kim bảo, vương học tân các loại(chờ, đám) hắc hồ, tại Lư Xung bảo vệ cho, dọc theo một cái bằng phẳng quang minh đại đạo chạy về phía trước, năng có thể không trở nên càng huy hoàng, hoặc là sẽ bởi vì không có những kia hắc hồ ngăn trở, thành tựu của nàng trái lại không có đời kia huy hoàng?

Lư Xung chính mình đường hơi hơi phức tạp một điểm, hết thầy có thể kiếm lấy đến sùng bái lực sự tình, hẳn cũng có đi cùng lẫn lộn vào, không chỉ là hát, diễn kịch, còn có những chuyện khác, tỷ như đi tham gia thể vận hội Olympic, khiến Lưu Tường dừng như vậy mất mặt (thay thế được hẳn).

Cho nên, tương lai hẳn vô cùng có khả năng là cái toàn năng đại minh tinh, hơn nữa là vượt giới toàn năng đại minh tinh!

Này một đêm, ba người cùng chung chí hướng, cảm tình trở nên càng tốt hơn, đặc biệt Lý Văn Yên cùng Phạm Tịnh Băng, quả thực như keo như sơn.

Ngày thứ hai, Lý Văn Yên cùng Phạm Tịnh Băng đi cái kia mua lại trong phòng thu dọn đồ đạc, mua một ít vật nhỏ.

Lư Xung thì cùng Phó Nghệ Vi cùng đi mua xe.

Ngay tại bọn hắn cái này tiểu khu cách đó không xa có cái đại ô tô thành, nhập khẩu, quốc sản, xa hoa, chất lượng thường, loại kém không thiếu gì cả.

Phó Nghệ Vi gần đây bởi vì « bà bà tức phụ tiểu cô » lần thứ hai bạo hồng, e sợ bị người nhận ra phiền phức, liền mang mũ bóng chày, kính râm, khẩu trang.

Bất quá(không qua,cực kỳ), cũng không có lộ ra rất đặc biệt, bởi vì kinh thành gần đây không khí lại không tốt, thật là nhiều người đội khẩu trang.

Chẳng qua(chỉ là) khiến Lư Xung không tưởng tượng nổi, Phó Nghệ Vi vừa vào ô tô thành, liền trực tiếp hướng về những kia giá cả tại 10 vạn đồng trở xuống quốc sản xe khu vực đi đến.

Lư Xung nghĩ thầm, có lẽ Phó Nghệ Vi là tưởng nhiều cấp hắn tính ít tiền, cơ mà(có thể) vấn đề là, hắn hiện tại cũng không dùng tới(không cần) tiết kiệm tiền.

Tuy rằng Lư Xung chống đỡ hàng nội, nhưng nhất định phải thừa nhận một điểm, bởi vì giá cả thấp, thành phẩm khó tránh khỏi mức độ lớn áp súc, cho nên dùng liệu cùng chất lượng có lúc còn không bằng Đồng Doanh hàng,

Tiền nào đồ nấy, này là hết sức bất đắc dĩ sự tình. Đương nhiên, đối với một số hắc tâm xương thương, coi như(thì thôi) cấp hắn một triệu, cuối cùng giao cho người khả năng cũng là bên ngoài tô vàng nạm ngọc bên trong thối rửa ngoạn ý.

Cơ mà(có thể) Phó Nghệ Vi tưởng tiết kiệm tiền, hắn cũng chỉ được tùy theo nàng, hơn nữa nữ tài xế lái xe khá là cẩn thận, không dễ dàng bảo tố xe, như vậy lời nói, kỳ thực mở xe gì cũng không đáng kể.

Tuyển xe thời điểm, đúng là cái lao lực sự tình, xe này không giống nam nhân, Phó Nghệ Vi có thể hết thấy làm như không thấy, trong mắt chỉ có Lư Xung, cơ mà(có thể) xe đâu, mỗi người có các ưu điểm, mỗi người có các khuyết điểm, có rất nhiều xe đều là có khiến nàng động lòng ưu điểm, đồng thời cũng có khiến nàng lắc đầu khuyết điểm.

Nàng tại khu vực kia xoay chuyển một lúc lâu, nhìn chất lượng, nhiều lần giá cả, một lúc lâu, đều định không tới.

Lư Xung tưởng muốn khuyên Phó Nghệ Vi đi chọn cái hảo(tốt,thật) xe, nhưng Phó Nghệ Vi trong lòng cảm thấy, tiền này là Lư Xung khổ cực tránh đến(nàng suy đoán là Lư Xung đánh ra đến), nàng không có thể tùy tiện chà đạp.

Như thế thuần phác không thích chiếm nam nhân tiện nghi lại đẹp để lại có hảo(tốt,thật) vóc người nữ nhân, có phải không tuyệt tích, cho nên Lư Xung có chút nghĩ không ra, vì cái gì Phó Nghệ Vi hai lần hôn nhân đều thất bại, khả năng là bởi vì nàng tính cách vấn đề, quá mức cố chấp quá mức tự mình, đoán chừng cũng chỉ có Lư Xung có thể ép tới ờ!

Cái này thời điểm, Lư Xung cảm thấy có chút quá vô vị, hiện tại nếu như không có một điểm ngoại lực ảnh hưởng một thoáng, lấy Phó Nghệ Vi kia bướng bỉnh tính cách, nàng tám chín phần mười sẽ chọn cái Charade chủng loại nhãn hiệu, kia loại xe bất luận là động cơ, còn là xa giá, còn là nội(bên trong) sức, tất cả đều là thấp phối, rồi tính rồi mù.

Lư Xung chân tâm không muốn để cho Phó Nghệ Vi mua, cơ mà(có thể) Phó Nghệ Vi bướng bỉnh lên(ngồi dậy), tám con ngựa đều kéo không trở về.

Cái này thời điểm, từ xe triển xa hoa xe khu vực đi tới hai người.

Cái kia nam hơn bốn mươi tuổi, cái đầu không cao, thân hình rất béo, rất giống một cái đông qua (bí đao), ăn mặc một thân hàng hiệu âu phục, bên hông một cái kim quang chói mắt công tự hình Hermes dây lưng, đỉnh đầu trung tâm ngóc, chỉ còn sót lại bốn phía tóc, bần lên, đầy mặt dữ tợn đem nguyên là liền không lớn con mắt chen đến càng nhỏ hơn, xa xa xem ra như là con chuột con mắt, con chuột con mắt dùng ánh mắt tại những kia vóc người cao gầy khiêu gọi xe mô trên người qua lại đảo quanh.

Lư Xung đến cái này thời điểm mới(tài) phát hiện, có chút xa hoa thân xe bên đứng một cái nùng trang xoa bóp chứa(trang) bại lộ nữ nhân, thỉnh linh chính là xe mô, cùng bên cạnh hắn Phó Nghệ Vi so ra, những kia nữ nhân chính là dung chi tục phấn, cho nên Lư Xung căn bản không có lưu ý đến những kia xe mô tồn tại.

Mỹ nữ chính là tương đối đi ra, nếu như bên cạnh có cái xinh đẹp bức người bạn gái, liền sẽ bỗng nhiên cảm thấy trên đường mỹ nữ phảng phất tuyệt tích, nếu như bên người có cái như phượng tỷ một dạng bạn gái, đi dạo phố thời điểm, liền sẽ cảm thấy đầy đường mỹ nữ.

Nam nhân khác xu chi như vụ cái gọi là mỹ nữ như vân xe triển, đối Lư Xung tới nói, đàn độn vô vị, trừ mình ra mang Phó Nghệ Vi ở ngoài, căn bản một mỹ nữ đều không có mà.

Bao quát cái kia chỗ hông dùng kim quang chói mắt công tự hình Hermes dây lưng trung niên nam nhân kéo cái kia nữ nhân, theo Lư Xung, y nguyên là dung chi tục phấn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Bị người dò xét

Cái kia nữ nhân mắt hai mí, mắt to, mũi cao thẳng, cằm đầy, thấy thế nào, đều có điểm sửa mặt lưới hồng cảm giác.

Lư Xung buồn bực không ngớt, lẽ nào hiện tại người trong nước đã biết đi Cao Ly sửa mặt sao?

Cái kia nữ nhân còn vẽ ra nùng trang, lộ ra rất là yêu mị, cơ mà(có thể) cùng Phó Nghệ Vi hiện ra sáng rực rỡ quyến rũ so ra, nàng kia đều là có chút plastic vị.

Nàng trên người mặc một bộ Hermes tiểu âu phục, thân dưới mặc một cái Hermes váy ngắn, mang một bộ Hermes kính mát, hai người này làm sao như vậy ưa thích Hermes a.

Cái kia một thân Hermes nữ nhân, kéo cái kia Hermes đồng qua (bí đao) nam nhân, cái đùi mặt hiện ra bốn mươi lăm độ kiêu ngạo, đặc biệt nhìn đến những kia không vượt qua 10 vạn quốc sản xe, trên mặt càng là lộ ra mãnh liệt miệt thị.

Làm(khì) Phó Nghệ Vi nhìn đến kia hai người, xinh đẹp trên khuôn mặt nhất thời lộ ra phiền chán biểu hiện, vội vàng kéo lại Lư Xung, muốn hướng về bên cạnh triển sảng đi đến.

Thế nhưng là cái kia Hermes nữ nhân con mắt rất tinh lợi, liếc mắt liền thấy Phó Nghệ Vi, vội vã lôi kéo cái kia Hermes đồng qua (bí đao) nam nhân đi tới, phát sinh khoa trương thanh âm "Ồi u, này không phải phó tỷ sao? Cùng tới xem xe a?"

Bên người nàng cái kia Hermes đồng qua (bí đao) bị cắt đứt xem xe mô hứng thú, có chút khó chịu, cơ mà(có thể) đảo mắt nhìn đến Phó Nghệ Vi sau, có thể so với con chuột trong đôi mắt nhất thời phóng xạ ra tham lam cùng hào quang, nhưng bởi vì cái kia nữ nhân ở đây, hấn không tốt lập tức xông lên cùng Phó Nghệ Vi chào hỏi.

Phó Nghệ Vi xem đi không được, đành phải đứng tại chỗ, thần sắc lạnh nhạt trả lời: "Lệ lệ, là người a."

Cái kia Hermes nữ nhân Quách Lệ Lệ một mặt châm chọc, ngoài cười nhưng trong không cười nói ra: "Ta cùng chồng ta qua(quá) đến mua xe, người tới làm gì, lẽ nào cũng tới mua xe, hoặc là chẳng qua(chỉ là) tới xem một chút?"

Phó Nghệ Vi lạnh nhạt nói: "Ta là muốn mua một chiếc xe."

Cái kia Hermes nữ nhân Quách Lệ Lệ trên dưới đánh giá Lư Xung một phen, đặc biệt nhìn đến Lư Xung một thân hàng hiệu âu phục, trên mặt càng thêm châm chọc nói: "Phó Nghệ Vi, ta còn tưởng rằng người đúng là cao quý lãnh diễm đối nam nhân một tiết không để ý nữ thân đâu, nguyên lai cũng sẽ tìm người có tiền, làm sao, cùng người lão công cảm tình bất hòa(không cùng), liền tìm cái công tử nhà giàu, vậy người sau đó cũng đừng xếp vào. Đúng rồi, người cái này nam nhân dự định đưa người xe gì, nói ra, khiến tỷ muội cũng giúp người tham mưu một chút."

Cái này thời điểm, cái kia Hermes dây lưng thấp đồng qua (bí đao) nam nhân đem sắc mị mị con chuột mắt từ trên thân Phó Nghệ Vi dời đi, tập trung trên người Lư Xung, toàn là coi rè cùng xem thường: "Phó Nghệ Vi, ta trước đây thế nhưng là đưa cho người ba mươi vạn nhật hệ xe, người đều không để vào mắt, này kẻ ngốc có thể cho người cái gì? Không sẽ chính là những này phế phẩm quốc sản xe đi, vậy hấn cũng quá bần xìn a."

Phó Nghệ Vi sinh ra được đào hoa mắt, đào hoa phi thường vượng, có vô số người theo đuổi, trên căn bản mỗi cái cùng nàng nhận thức nam nhân đều sẽ yêu nàng, mỗi lần đều có vài người đàn ông đuổi tận cùng không buông, dính chặt lấy, này Hermes thấp đồng qua (bí đao) nam nhân chính là, nhận thức Phó Nghệ Vi sau khi, bắt đầu điên cuồng theo đuổi Phó Nghệ Vi, thậm chí vì theo đuổi nàng, có việc không việc liền đi Phó Nghệ Vi đoàn kịch thăm dò ban, đưa hoa tươi, nhẫn kim cương, kim cương dây chuyền, ô tô, kết quả, Phó Nghệ Vi hết thảy xem thường, từ đầu đến cuối, một câu nói đều không đã nói với hấn, hoàn toàn đem hấn coi như không khí.

Cái kia Quách Lệ Lệ là Phó Nghệ Vi đồng nhất cái đoàn kịch, là cái ba tuyến tiểu minh tinh, nàng nhìn ra cái kia Hermes thấp đồng qua (bí đao) Trần Bảo diễm lãnh là giàu nứt đố vách người, liền cũng truy Trần Bảo diễm lãnh, nàng tưởng mạo cùng Phó Nghệ Vi hoàn toàn không cách nào so sánh được, Trần Bảo diễm lãnh đối nàng xem thường, cơ mà(có thể) Quách Lệ Lệ đem Trần Bảo diễm lãnh quá chén, cùng hấn lên giường, vỗ bức ảnh, nói Trần Bảo diễm lãnh nếu như không đi cùng với nàng lời nói, liền đi cáo Trần Bảo diễm lãnh đối nàng dùng mạnh, Trần Bảo diễm lãnh hết cách rồi, đành phải nể mũi nhận.

Cũng bởi vì những này sự tình, Quách Lệ Lệ đối Phó Nghệ Vi phi thường căm hận, nàng biết, tại thấp đồng qua (bí đao) Trần Bảo diễm lãnh trong mắt, nàng mãi mãi cũng không sánh được Phó Nghệ Vi.

Nghe được này đối tiện nhân một xướng một họa nói xấu, Phó Nghệ Vi xinh đẹp trên khuôn mặt vốn là tận lực hoà thuận biểu hiện nhất thời chìm xuống: "Xin nhờ các người không nên nói bậy, hẳn không phải cái gì kẻ ngốc, hẳn là ta bằng hữu, ta tìm hẳn đến giúp ta tuyển xe! Là ta tự mua!"

Lư Xung đứng ở bên cạnh, vẫn không lên tiếng,

Nhàn nhạt nhìn.

"Liên bằng người?" Nghe được Phó Nghệ Vi vậy mà tưởng muốn thông qua bản thân năng lực mua xe, Quách Lệ Lệ không khỏi tùy tiện cười to, một mặt châm chọc nói: "Phó Nghệ Vi! Người khác không biết người, ta còn không biết người sao? Chuyện làm ăn không làm tiếp được, suýt chút nữa phá sản, này mới(tài) phục xuất đóng kịch, còn trang người có tiền gì a!"

Nguyên lai Quách Lệ Lệ chứa(trang) cùng Phó Nghệ Vi rất thân mật đáng vẻ, đối nàng các loại hảo(tốt,thật), Phó Nghệ Vi không biết lòng người hiểm ác, đem mình làm ăn thất bại sau đó phục xuất sự tình đều nói cho Quách Lệ Lệ, kết quả bởi vì cái kia Hermes Địa Trung Hải con chuột mất thấp đồng qua (bí đao) nam nhân Trần Bảo điềm lành, Quách Lệ Lệ liền khắp nơi nói Phó Nghệ Vi tình cảnh.

Phó Nghệ Vi không thể tranh luận, trong lòng rất hàn, này chính là trước đây thường xuyên cùng ái xung hô nàng làm(vì,là) tỷ tỷ người, liền vì như vậy một cái cút chó một dạng nam nhân, vậy mà đối bản thân như vậy, thật là đau lòng.

Quách Lệ Lệ căn bản không có giải hận, khi nàng nhìn đến Phó Nghệ Vi bên người Lư Xung là như vậy địa tuổi trẻ đẹp trai, nhìn lại mình một chút bên người Trần Bảo điềm lành, hơn bốn mươi tuổi, đầu hói đầu, thấp đồng qua (bí đao), con chuột mất, đầy mặt dử tợn, còn có miệng thối, coi như(thì thôi) có tiền cũng khả năng chưa chắc có đối phương có tiền, nàng nhất thời càng thêm đổ kỵ Phó Nghệ Vi!

Quách Lệ Lệ kia cắt mắt hai mí con mắt cô lưu xoay một cái, một cái ác độc tâm tư sản sinh, liền lớn tiếng nhượng lên: "Phó Nghệ Vi! Người nghèo đến độ phá sản, mảnh thù chỉ đủ trả nợ, nơi nào có mua xe tiền? Ân, khiến ta ngẫm lại, ha ha, người không sẽ là đi ra ngoài bán đi, ha ha, nếu như như vậy lời nói, ta phi thường tin tưởng, người là có thể dựa vào tiền của mình mua được xe, dù sao lấy người tiếng tăm người sắc đẹp, hướng về nơi đó một năm, hết mấy vạn liền đến tay, tiền này làm đến nhiều dễ dàng a, đừng nói mua xe, chính là mua nhà cũng không thành vấn đề a!"

Lời này nói tới muốn có nhiều ác độc liền có nhiều ác độc, hơn nữa là tại như thế nhiều người tại ô tô thành, Phó Nghệ Vi lúc đó liền bị tức đến sắc mặt tái xanh, hoàn toàn nói không ra lời!

Lư Xung nghe được lời này, cũng không nhịn được nổi giận, này là cái gì dạng nữ nhân a, chanh chua, cay nghiệt, hơn nữa ác độc!

Xem ra, các mỹ nữ tao ngộ không chỉ là khác phái tham lam cùng mơ ước, còn có đồng tính ác độc đổ kỵ cùng hận.

Như vậy nữ nhân từ xưa đều có, như Lư Bang hoàng hậu Lã trĩ, tại Lư Bang chết rồi, đem Lư Bang ái phi Thích phu nhân tứ chi chém đứt, làm thành lợn người, không phải nói, ác độc ghen tị nữ nhân là tầng tầng lớp lớp, nếu như một cái nữ nhân không có gặp phải Quách Lệ Lệ như vậy bạn học nữ nữ đồng sự, chỉ có thể chứng minh một điểm, nàng còn không đủ mỹ!

Phó Nghệ Vi chính là quá đẹp, cho nên không chỉ trêu chọc ong bướm, còn trêu chọc đến những này ác độc ghen tị nữ nhân.

Lư Xung đang tưởng tiến lên, dùng hẳn lòng bàn tay day dỗ cái này nữ nhân làm người như thế nào, cơ mà(có thể) cái này thời điểm, hẳn bỗng nhiên cảm thấy, bản thân đang bị người dò xét.

Này chính là cao thủ mới(tài) có cảm giác, đương nhiên không phải tùy tiện cái gì người xem bản thân cũng có thể làm cho Lư Xung có phát giác, mà là kia loại mãnh liệt tâm tình, tài năng gây nên hẳn cảnh giác.

Lư Xung mày kiếm vẩy một cái, bỗng nhiên quay đầu lại, hướng về phía sau vừa nhìn.

Phía sau hẳn cách đó không xa có cái đài cao, trên đài cao ngồi một ít âu phục giày da áo mũ chỉnh tề người, bọn hắn đều là cái này xe thành cao quân cùng một ít ô tô phẩm bài cao quân, có mấy người hỗn tạp bên trong, liên tục nhìn chăm chăm vào Lư Xung xem, trong ánh mắt có mãnh liệt sùng kính, sợ hãi.

Nhìn đến cái đầu tối cao cái kia nam tử, Lư Xung nhất thời rõ ràng, chẳng trách cái này ô tô thành có thể mở đến như thế lớn, bởi vì lão bản hậu trường rất cứng.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: BMW bán 750 khối?

Nhìn đến cái kia người ánh mắt, nhìn lại một chút xe thành lão bản đối cái kia người thái độ, Lư Xung trong lòng liền có quá mức.

Hắn nhìn lướt qua cách đó không xa nước Đức xe hệ triển sảnh, đi tới Phó Nghệ Vi bên người, đối Quách Lệ Lệ hai người nói ra: "Cái gì sáu, bảy vạn, nơi này xe không có như thế quý a, 2 ngàn khối đều có a, chúng ta mua được a!"

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy có chút sùng sốt: "Cái gì đồ vật a, 2 ngàn khối ô tô, người cho rằng là ô tô mô hình a? Nơi này đều là thật xe a!"

Quách Lệ Lệ nguyên bản từ Lư Xung kia một thân hàng hiệu âu phục cùng đẹp trai bề ngoài, suy đoán Lư Xung là cái công tử nhà giàu, cơ mà(có thể) không nghĩ tới, hắn vậy mà nói ra lời nói như vậy.

Lư Xung một bộ hồ đồ đáng vẽ, chỉ vào phương xa nước Đức xe hệ triển sảnh: "Tại sao không có, chiếc xe kia chính là a, rất tiện nghi a!"

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy quay đầu nhìn lại, nhất thời tùy tiện cười to lên(ngồi dậy): "Santana 2000, người thật sự cho rằng nó giá trị 2000, quá hẳn mẹ khôi hài rồi! Nhân tài a!"

Năm 1995 ngày 20 tháng 4, làm(khi) chiếc thứ nhất Santana 2000 thuận lợi tuyên dưới sau, nó cấp tốc chiếm lĩnh quốc nội trung cấp công, thương vụ dùng xe thị trường.

Thấp đông qua(bí đao) Trần Bảo Thụy nuốt chút nữa cười niếu(tiểu), hắn hiện tại mới(tài) rõ ràng, trước mắt cái này tiểu tử ăn mặc một thân hàng hiệu âu phục, xem ra như công tử nhà giàu, trên thực tế là cái cái gì cũng không hiểu ngốc xoa, vô cùng có khả năng là cái nhà quê, kia thân hàng hiệu âu phục vô cùng có khả năng là hàng lớn!

Trần Bảo Thụy cười ha ha nói: "Tiểu tử, người nhìn bên kia BMW càng tiện nghi, người xem trên bảng hiệu cái gì viết, BMW 750, chỉ cần 750, so này chiếc Santana còn tiện nghi hơn một ngàn đây!"

BMW 750 kỳ thực là BMW 750Li, là BMW 7 hệ bên trong phối hợp 5. 0L, 300 mã lực V12 động cơ xe hình, loại xe này là BMW đỉnh cấp limousine series một trong, chẳng qua(chỉ là) tại nước Đức nguyên trang, tại năm 1997 quốc nội giá tiền là 108 vạn nguyên.

Quách Lệ Lệ cười đến nuốt chút nữa đau sốc hông, nhìn Lư Xung ánh mắt chính là tại nhìn một cái chậm hiểu.

Phó Nghệ Vi kinh ngạc nhìn Lư Xung, nàng không hiểu, Lư Xung này là đang làm cái gì, liền vội vàng hỏi: "Xông lên, người này là. . . Chúng ta đừng. . ."

Nàng hoài nghi Lư Xung đang giảng chuyện cười, cơ mà(có thể) vấn đề là, tại Quách Lệ Lệ này hai cái hàng trước mặt giảng chuyện cười, đành phải khiến bọn hắn khinh bỉ bản thân, cần gì chứ.

Nếu như gặp phải người có đủ nhiều, liền sẽ phát hiện, cái này thế giới thượng chỉ có một ít cùng người bất tự không hợp người, đối mặt kia loại người, coi như(thì thôi) người nói đại gia đều sẽ cười chuyện cười, hắn cũng có thể banh, sau đó nói người ấu trĩ buồn cười! Gặp phải kia loại người, đi nhanh lên, bằng không hắn sẽ làm người càng khó chịu hơn.

Lư Xung đối Phó Nghệ Vi nháy mắt mấy cái, ra hiệu bản thân nắm chắc, sau đó hắn kể tục một mặt hàm hậu đáng đáp, đối Quách Lệ Lệ hai người nói ra: "Các người nhắc nhở quá tốt rồi, đã có càng tiện nghi xe, chúng ta đương nhiên muốn mua tiện nghi rồi! Cảm tạ các người nhắc nhở a!"

Đang khi nói chuyện, liền nắm Phó Nghệ Vi tay, trực tiếp hướng đi BMW 750 vị trí.

Quách Lệ Lệ nhìn Trần Bảo Thụy, thấp giọng nói: "Cái này ngờ ngẩn còn tưởng là thật a, còn thật đi a!"

Trần Bảo Thụy cười ha ha nói: "Đã lâu chưa thấy như vậy ngờ ngẩn người, nhất định phải đi nhìn!"

Bọn hắn cũng theo, bước nhanh hướng đi BMW triển sảnh.

Quách Lệ Lệ trải qua Phó Nghệ Vi trước mặt, xông lên nàng quãng cái xem thường trào phúng ánh mắt, ý tứ là, cho rằng người nhiều ngu bức đâu, nhưng tìm người ngu ngốc a!

Quách Lệ Lệ nóng lòng khiến Lư Xung cùng Phó Nghệ Vi mất mặt, so Lư Xung còn xông lên nhanh, bước nhanh chạy đến BMW triển sảnh, đối tiêu thụ quản lý reo lên: "Uy, các người tới khách rồi!"

Cái kia ăn mặc một thân khéo léo tây trang màu đen tiêu thụ quản lý quay đầu nhìn lại, một cái một thân Hermes nùng trang điểm mặt nữ nhân, một cái hơn bốn mươi tuổi thấp xấu tòa nhà giàu mới nổi, điển hình bố trí, tuyệt đối tiêu phí chủ lực, vội vã lộ ra khuôn mặt tươi cười: "Không biết tiên sinh cùng tiểu thư muốn mua chúng ta BMW cái nào khoản xe?"

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy nhìn nhau nở nụ cười, chỉ vào Lư Xung cùng Phó Nghệ Vi, đối cái kia quản lý nói: "Không phải chúng ta mua, là bọn hắn mua!"

Cái kia tiêu thụ quản lý liếc mắt một cái, phát hiện Lư Xung tuy rằng ăn mặc một thân hàng hiệu âu phục,

Nhưng trên chân nhưng ăn mặc giày thể thao, cùng kia thân âu phục nghiêm trọng không phối hợp.

Lại nhìn Phó Nghệ Vi tuy rằng tướng mạo phi thường xuất chúng, là cả tròng xinh đẹp nhất nữ nhân, nghỉ tựa như diễn viên Phó Nghệ Vi, nhưng hiện tại diễn viên mảnh thù cũng(với cả) không cao, hần không cảm thấy Phó Nghệ Vi có thể có tiền mua lại xe BMW.

Cái kia quản lý ánh mắt rất độc, chỉ có mấy giây liền nhìn ra Lư Xung cùng Phó Nghệ Vi không có mua xe BMW chỉ ít là không có mua xa hoa nhập khẩu xe tài lực, vốn là nghề nghiệp mỉm cười liền phai nhạt không ít, lạnh nhạt nói ra: "Vừa vặn, chúng ta BMW 1 hệ hiện đang sống động động xúc tiêu, không biết các người ưa thích cái nào một khoản?"

Không giống nhau(không chờ) Phó Nghệ Vi cùng Lư Xung nói cái gì, cái kia Quách Lệ Lệ đứng tới nói ra: "Quản lý, bọn hần nói bọn hần muốn mua BMW 750!"

BMW 750?

Cái kia tiêu thụ quản lý quay đầu lại quan sát tỉ mỉ Lư Xung cùng Phó Nghệ Vi, này BMW 750 chỉ ít muốn 108 vạn! Bọn hần có hay không cái này tài lực mua loại giá này vị hào xe?

Hần càng xem càng là xác định, Lư Xung âu phục là hàng lớn, hần không thể có mua này BMW 750 tài lực, e sợ liền BMW 1 hệ cũng không mua được đây!

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy nhìn đến cái kia tiêu thụ quản lý trong mắt đối Lư Xung nghi hoặc cùng xem kỹ, bọn hần tất cả đều sắp không kèm được.

Bọn hần hiện tại chính là tại xem Lư Xung cùng Phó Nghệ Vi chuyện cười, hơn nữa bọn hần chắc chắn đây nhất định là cái chuyện cười lớn, ha ha, chờ chút nếu như cái kia tiêu thụ quản lý biết Lư Xung lại muốn dùng 750 khối đến mua hần này hào xe, không biết này quản lý có thể hay không tức điên, sau đó đem Lư Xung hai người bọn họ đuổi ra ngoài, a ha, nghĩ đến kia một màn, bọn hần liền không nhịn được muốn cười.

Cái kia tiêu thụ quản lý nỗ lực duy trì nghề nghiệp mỉm cười: "Các người thật muốn mua BMW 750, đây chính là BMW cao bố trí, giá cả phi thường đắt giá, không phải một loại(bình thường) người bình thường có thể nhận!"

Quách Lệ Lệ trên mặt lộ ra trào phúng xem thường nụ cười: "Quản lý, tại cái này người trong mắt, các người BMW 750 chính là bán 750, cho nên người ta cảm thấy, người ta có thể mua được! Ha ha ha ha. . ."

BMW 750, bán 750 khối?

Cái kia tiêu thụ quản lý nỗ lực áp chế tính tình của chính mình, tận lực bỏ ra nụ cười: "Cái chuyện cười này cũng(với cả) không buồn cười, nếu như các người không có thành ý muốn mua, còn mời rời đi đi!"

Nhìn đến tiêu thụ quản lý kia giả vờ trấn định sắc mặt, Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy suyết chút nữa thì cười lớn đi ra, này loại ngớ ngẩn thật là hiếm thấy a, chờ chút kia quản lý có thể hay không khiến bảo an đem hần đánh đi a!

Lư Xung nhưng chỉ vào trên xe quái nhãn, nhàn nhạt hỏi: "Người này mặt trên không phải công khai yết giá sao, BMW, 750!"

Kia quản lý mặt nhất thời đen kịt lại, này tiểu tử có phải không cố ý tìm việc, hần vội vã cầm điện thoại di động lên, nghĩ thông suốt biết bảo an qua(quá) đến đem Lư Xung oanh đi, vừa vặn, cái này thời điểm, hần điện thoại di động vang lên!

Cái kia tiêu thụ quản lý nhìn đến trên điện thoại di động biểu hiện số điện thoại, nhất thời cả người chấn động.

Hần vội vã quay đầu xem mặt sau trên đài cao cao to bóng dáng, trong ánh mắt tràn ngập kính nể, vậy cũng là lão bản chỗ dựa!

Hần tuy rằng trên danh nghĩa quản lý, nhưng cùng những kia bất động sản người đại lý quái trí đã lý một dạng, kỳ thực chính là một cái tiêu thụ viên, đối mặt lão bản cái kia hậu trường, hần chính là nịnh hót cũng không có tư cách, ngày hôm nay lão bản chỗ dựa dùng hết bản điện thoại di động chủ động gọi điện thoại cho hần, hần thật là thụ sủng nhược kinh!

Hần hoàn toàn dứt bỏ hiện trường những này người, đi thẳng tới một bên nghe điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Đem này chiếc xe miễn phí cho ngài!

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy mặc danh kinh ngạc, bọn hắn vốn là tưởng lập tức nhìn đến Lư Xung bị nơi này bảo an loạn côn đuổi ra tình cảnh, cơ mà(có thể) một mực cái này thời điểm, cái kia quản lý vậy mà chạy đến một bên nghe điện thoại, thật là mất hứng.

Nhìn đến cái kia quản lý hung hăng gặt đầu cúi người, đoán chừng là tiếp nghe cái gì cao quản điện thoại, Quách Lệ Lệ liền quay đầu, một mặt khiêu khích mà nhìn Lư Xung: "Ta nói, nhà quê, người không sẽ thật muốn mua cái kia BMW 750 chứ?"

Liền từ Lư Xung cho rằng BMW 750 liền bán 750 khối, Quách Lệ Lệ liền chắc chắn Lư Xung là cái chưa từng thấy quen mặt nhà quê, bởi vì hắn nói rất chậm chạp, cũng không giống đùa giỡn.

Lư Xung còn là rất chăm chú địa điểm gặt đầu, bất quá(không qua,cực kỳ) không có nói chuyện, hắn chán ghét cùng này loại bộ dạng quái dị người nói chuyện.

Nguyên lai, Phó Nghệ Vi vẫn cảm thấy Lư Xung là giảng chuyện cười, cơ mà(có thể) nhìn đến hắn hiện tại một bộ dáng đáp rất chăm chú, nhất thời xiết, nếu như Lư Xung còn như vậy tiếp tục làm, bọn hắn nhất định sẽ bị xem là gây sự đánh ra đi, đến thời điểm Lư Xung lại tức giận đánh người, hiện trường như thế nhiều người, hiện tại lại là ban ngày, liền không dễ thu thập, vội vã cầm lấy Lư Xung tay: "Lư Xung, chúng ta đừng ở chỗ này mua, xe này ta không thích, chúng ta đi chỗ khác xem một chút đi."

Lư Xung nắm nắm nàng nhỏ dài ngọc thủ, cho nàng một cái an tâm ánh mắt.

Phó Nghệ Vi nhất thời rõ ràng, Lư Xung này là có ý giả vờ ngây ngốc, là tại chính Quách Lệ Lệ hai người, chẳng qua(chỉ là) hắn làm sao khả năng khiến người đáp ứng hắn dùng 750 mua BMW 750 đây.

Cái này thời điểm, Lư Xung gãi đầu một cái, một bộ rất hồ đồ đáng vẻ, nhìn Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy: "Ta rất muốn mua này chiếc BMW, nhưng ta trên người không tiền a, 750 khối đối ta tới nói cũng có chút quý a!"

Lư Xung lời này cảm giác rất giả, hàng này một thân hàng hiệu, làm sao khả năng không tiền, cơ mà(có thể) Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy căn cứ vào đối Phó Nghệ Vi chuyện làm ăn phá sản phiến diện, mặt khác Lư Xung diễn kỹ thật sự quá tốt rồi, đem một cái mới từ nông thôn đi ra hồ đồ hài tử diễn rất sống động, hai người này hoàn toàn tin tưởng Lư Xung chính là cái từ nông thôn đi ra thằng nhỏ ngốc.

Hơn nữa, bọn hắn rất muốn nhìn đến chờ chút trò hay, trò hay cũng lập tức bắt đầu diễn, bọn hắn cũng không muốn bởi vì Lư Xung nói không tiền liền để đẹp để như vậy trò hay từ trước mắt bỏ qua, bọn hắn cảm thấy, ngày hôm nay gặp phải cái này ngớ ngẩn nhà quê có thể trở thành bọn hắn cả đời đều nhớ tới đến liền muốn cười trò cười.

Cái kia Quách Lệ Lệ vội vã từ Hermes túi bên trong lấy ra Hermes ví tiền, từ bên trong lấy ra tám tám tiền mệnh giá lớn, đưa cho Lư Xung: "Dám dùng 750 mua BMW 750, thật là nghe con mới sinh a, tinh thần đáng khen a, này là ta tài trợ đưa cho người, không cần trả lại!"

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy đương nhiên không để ý chút tiền này, bọn hắn quan tâm là, chờ chút Phó Nghệ Vi cùng Lư Xung tại trước mặt bọn họ mất hết mặt, không đất dung thân, vừa nghĩ tới kia một màn, bọn hắn liền không nhịn được bèn nhìn nhau cười.

Đã Quách Lệ Lệ như vậy nói rồi, Lư Xung cũng không khách khí với nàng, trực tiếp đem kia tám trăm khối đặt ở âu phục trong túi tiền.

Sau đó, hắn xoay người nhìn Phó Nghệ Vi: "Cho ta 750 khối!"

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy có chút choáng váng, hàng này không phải vừa vụn lấy đi 800 khối, làm sao còn hướng Phó Nghệ Vi đòi tiền, lẽ nào hắn muốn mua hai chiếc?

Hai người nhìn nhau nở nụ cười, tưởng vui này càng ngày càng chơi vui, chờ chút cái kia tiêu thụ quản lý có thể hay không tức điên a!

Phó Nghệ Vi biết, Lư Xung làm bất cứ chuyện gì đều có dụng ý của hắn, bản thân hiện tại không thích hợp hỏi, còn là trước tiên phối hợp hắn, đợi lát nữa hỏi lại, liền từ trong bao tiền lấy ra tám tám tiền mệnh giá lớn, đưa cho Lư Xung.

Lư Xung từ Phó Nghệ Vi trong tay tiếp nhận tám trăm khối, xông lên Phó Nghệ Vi cười nói: "Người kiếm được rồi!"

Phó Nghệ Vi hình như có ngộ ra, cười nhạt.

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy có chút mơ hồ, hàng này bây giờ nói lời này cái gì ý tứ, lẽ nào hắn biết BMW 750 không chỉ là giá trị 750? Nhưng hắn làm sao khả năng dùng 750 khối mua được BMW 750 đây?

Cái này thời điểm, cái kia quản lý kết thúc cuộc nói chuyện, vội vàng đi tới.

Vốn là người quản lý này có chút mập, khuôn mặt hồng mập, nhưng này lúc, sắc mặt của hắn phi thường trắng xám, dường như là chịu đến cái gì kinh hãi, đặc biệt khi hắn nhìn đến Lư Xung lúc, cả người run rẩy, trong ánh mắt lại là lại kính nể lại sợ hãi!

Cơ mà(có thể) Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy không có chú ý đến cái kia quản lý thất thố,

Trên mặt bọn họ hiện lên hí ngược nụ cười, bọn hắn chắc chắn, Lư Xung kia giả hòa chờ chút nhất định sẽ bị quản lý cổ sức chửi sau đó loạn côn đuối ra!

Nghĩ đến kia một màn, bọn hắn đều tưởng cười to.

Sau đó, bọn hắn phát hiện cái kia quản lý sắc mặt có chút không giống nhau, trắng bệch như tờ giấy, còn tưởng rằng hắn là bị Lư Xung cái kia 750 khối mua BMW 750 siêu vô lý yêu cầu cấp tức giận đến, nhất thời càng là cười đến nhe răng nhếch miệng.

Quách Lệ Lệ lo lắng cái kia quản lý chọn dùng không nhìn thái độ qua loa qua(quá khứ), vội vã reo lên: "Quản lý, người ta muốn tìm 750 khối mua người BMW 750, người có bán hay không đây?"

Cái kia quản lý nhìn Lư Xung thời điểm, cả người trực tiếp phát run, liền miệng cũng run: "Trước tiên. . . Tiên sinh, ngài. . . Ngài thật muốn mua này chiếc BMW 750?"

Lư Xung gật đầu cười nói: "Ta xem người xe này không chỉ đẹp dễ, hơn nữa tính năng cũng không sai, then chốt là giá cả, giá cả rất thực sự, rất công đạo, có thể nói hàng đẹp giá rẻ a, vậy ta liền mua một chiếc đi!"

Nghe được Lư Xung nói "Thực sự", "Công đạo", "Hàng đẹp giá rẻ", cái quản lý 1 vạn cái lạc đà Alpaca phi nhanh mà qua, 750 khối mua một chiếc BMW 750, này tại toàn vũ trụ đều toán chân thật nhất, công đạo, hàng đẹp giá rẻ, biến thành người khác, e sợ liền một cái BMW 750 một so mười mô hình cũng không mua được!

Kia quản lý trong lòng tuy rằng hung hăng địa oán thăm, trên mặt còn cất lực bỏ ra nịnh nọt lấy lòng cung kính nụ cười: "Trước tiên. . . Tiên sinh ngài nói rất đúng, chúng ta xe này quả thật không tệ, xét thấy ngài ngoại hình khí chất phi thường hảo(tốt,thật), khiến công ty chúng ta này khoản xe bởi vì ngài mà lộ ra càng anh lãng bất phàm, cho nên chúng ta quyết định, đem này chiếc xe miễn phí cho ngài!"

Làm(khí) Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy hai người nghe được cái kia tiêu thụ quản lý lời nói, sùng sốt một chút, sau đó vui cười lên(ngồi dậy).

Bọn hắn đều cho rằng, cái kia tiêu thụ quản lý bị Lư Xung tức giận đến quá ác, cho nên cố ý đem lời đến trào phúng Lư Xung, lại như bình thường khâm giới, nếu như một khách quen khâm giới chém vào quá hung, có nhân viên bán hàng liền sẽ không nhận được trào phúng nói "Vây dứt khoát tặng không ngài", bọn hắn cho rằng tình huống bây giờ cùng cái kia hiệu quả như nhau.

Lư Xung đối cái kia tiêu thụ quản lý nói: "Ta cái này người không có công không nhận lộc, không thích lấy không đồ của người khác, vậy mà mua xe của người, nhất định sẽ trả tiền."

Nói tới chỗ này, Lư Xung đem hắn từ Phó Nghệ Vi nơi đó muốn 800 khối đưa cho quản lý: "Ày, này là xe khoản!"

Cái này tiêu thụ quản lý nhìn Lư Xung đưa tới 8 tấm tiền mệnh giá lớn, trong lòng hắn vẫn đang chảy máu, ni mã, xưa nay chưa từng làm này loại cự lỗ vốn bán mua, thế nhưng hắn trên mặt không thể không bỏ ra nịnh nọt nụ cười, một mực cung kính mà đem những kia tiền mặt nhận lấy: "Tiên sinh, hiện tại thu được ngài mua xe khoản, chúng ta nơi này có hiện xe, ngài có thể bất cứ lúc nào đề xe!"

Hắn quay đầu đối bên cạnh một cái công nhân viên nói ra: "Nhanh giúp vị này tiên sinh làm thủ tục!"

"Quản lý, này. . . Không thành vấn đề đi. . ." Cái kia công nhân viên tròn mắt ngoác mồm, quản lý ngày hôm nay làm sao, thất tâm phong, làm sao sẽ dùng 750 khối bán ra BMW 750, cái kia giả hòa phong(điên), quản lý lẽ nào cũng muốn cùng hắn đồng thời phong(điên) sao?

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Siêu cấp đại kinh hỷ!

Cái kia tiêu thụ quản lý nằm ngoài công nhân viên bên tai nói cái gì, công nhân viên nhìn Lư Xung trong ánh mắt lộ ra kinh hãi, không nói hai lời, tranh thủ giúp Lư Xung làm mua lái xe tục, hơn nữa còn cung cung kính kính địa tìm về Lư Xung 50 khối.

Nhìn đến này một màn, vốn là tưởng muốn làm càn cười nhạo Lư Xung Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy, tất cả đều tròn mắt ngoác mồm, trên mặt trào phúng châm biếm tất cả đều đông lạnh ở trên mặt, không nói ra được lúng túng cùng buồn cười.

Làm(khí) cái kia công nhân viên làm tốt mua lái xe tục, chiếc chìa khóa xe giao cho Lư Xung sau đó, Quách Lệ Lệ, Trần Bảo Thụy cùng với hiện trường người vây xem môn hoàn toàn kinh hãi rồi!

750 khối, thật sự mua được BMW 750! Giá gốc 108 vạn nguyên BMW 750!

Trong lòng mỗi người cũng giống như chạy qua(quá) 108 vạn dê đầu đàn đà một dạng, ước ao đồ kị, đồ kị đến phát điên!

Đặc biệt Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy, bọn hấn miệng khuếch đại, con mắt tròn to, kinh ngạc đến cực điểm!

Bọn hấn hoàn toàn không dám tin tưởng bản thân con mắt, này là thật sự, còn là một cái nào đó đài truyền hình đập chính người tiết mục?

Lư Xung hoàn toàn không để ý tới mọi người ước ao ghen tị ánh mắt, từ công nhân viên trong tay tiếp nhận chìa khóa xe, ôm lấy hoàn toàn chân kính đến nói không ra lời Phó Nghệ Vi tính tế vòng eo, ngồi trên chiếc kia mới tính BMW 750.

Này BMW 8 hệ chưa hề đi ra trước, 7 hệ 750 là xe BMW bên trong cao cấp nhất kỳ hạm sản phẩm, toàn xe tụ tập BMW tiên tiến nhất khoa học kỹ thuật, mà Lư Xung hiện tại cười cái này là 750Li, là 750i dài hơn phiên bản, là BMW 7 hệ trung một khoản tập lãnh tụ khí chất, trác việt đổi mới cùng ung dung hoa quý cùng kiêu cao cấp xe hình, nắm giữ trác việt tính chuẩn tính cùng động lực tính năng, xuất sắc giá thừa thừa thích tính cùng với xa hoa tiên tiến nội bộ hoàn cảnh, phân phối song qua luân tăng ép V12 động cơ, to lớn nhất phát ra công suất 400 kilôát /544 mã lực, phong trị xoay củ cao tới 750 nguru mét, chờ khách 8 tốc tay từ(tự) một thể đổi tốc độ hòm, từ bất động gia tốc đến 100 km / lúc chỉ cần 4. 4 giây.

Này khoản xe lãnh nghề sử lúc làm cho người ta cảm giác rất an nhàn, cao tốc chạy trung từ ngoài cửa sổ truyền đến gió tảo cùng đường tảo gần như là số không. Hơn nữa, thân xe dày nặng, bất kể là mãnh gia tốc đi nhanh, vẫn là ở trên đường nhanh quay ngược trở lại quay đầu, kia loại chuyển xuất phát từ lơ mơ, thân xe nghiêng khuynh cảm giác tại trên người nó căn bản không tìm được.

Phó Nghệ Vi siêu cấp thoải mái, lòng say thần mê, đối lập với nguyên lai năng vẫn tại tương đối những kia 10 vạn trở xuống quốc sản xe, này BMW 750 đối năng mà nói là bất trác(bất ngờ) siêu cấp đại kinh hỷ!

Lư Xung đỡ Phó Nghệ Vi ngồi trên BMW 750, cho nàng thắt chặt dây an toàn, sau đó quay đầu nhìn Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy, hi hi cười nói: "Đa tạ hai vị nhắc nhở, không phải vậy nếu như mua Santana 2000 liền thiệt thòi lớn rồi! Nha, đúng rồi, cảm tạ các người tài trợ a!"

Sau đó, hấn trực tiếp phát động ô tô, dọc theo đường xe chạy đi ra ngoài chạy tới.

Theo BMW 750 rời đi, Lư Xung đột nhiên phóng to đến làm cho cả ô tô thành tất cả mọi người đều có thể nghe được một câu nói nhẹ nhàng qua(quá) đến: "Có kia hai cái dừng bút tài trợ 800 khối, lão từ ngày hôm nay có thể ăn bữa ngon rồi!"

Lời này bay tới hiện trường tất cả mọi người trong tai, tất cả mọi người đều dùng xem thường ánh mắt nhìn Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy.

Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy phối đều nổi khùng!

Cái kia vương bát đần bỏ ra 750 khối mua một chiếc BMW 750, còn từ trong tay mình lừa gạt đi rồi 800 khối, tính ra, hấn là một phân tiền không tốn, bằng bạch đạt được một chiếc giá trị 108 vạn nguyên BMW 750!

Hồi tưởng lại vừa nãy kia từng hình ảnh, Quách Lệ Lệ cùng Trần Bảo Thụy cảm thấy như là ăn một con con ruồi chết một dạng khó chịu!

Thông minh hoàn toàn bị Lư Xung nghiền ép lại nghiền ép, hoàn toàn bị hấn đùa bỡn với vỗ tay!

Hiện tại, Quách Lệ Lệ chớp nàng kia cất siêu rộng mắt hai mí con mắt, nói với Trần Bảo Thụy: "Lão công, người nói, nhà này ô tô tiêu thụ công ty không sẽ là làm cái gì rất huệ hoạt động, sau đó khiến cái tiểu tử thối kia lượm tiện nghi, vậy nếu không, chúng ta cũng mua một chiếc, chuyện tiện nghi như vậy, cả đời đều không gặp được một lần a!"

Trần Bảo Thụy chớp hấn kia con chuột con mắt: "Là a, có khả năng a, kia tiểu tử chính là lượm cái tiện nghi, nếu như vừa nãy hấn cùng công ty này có quan hệ lời nói,

Cũng không sẽ ở những kia giá rẻ quốc sản xe khu vực loanh quanh rồi!"

Quách Lệ Lệ gạt gừ: "Xác thực a, mười có tám = chín, kia tiểu tử chó ngáp phải ruồi. Như thế cơ hội hiếm có, chúng ta cũng không thể bỏ qua a!"

Hai người nói thầm một lúc, đều cảm thấy này có khả năng là một hồi rất huệ hoạt động, vội vã hướng đi cái kia tiêu thụ quản lý.

Quách Lệ Lệ lấy ra 8 tám tiền mệnh giá lớn, đưa cho cái kia tiêu thụ quản lý, mặt tươi cười nói ra: "Quản lý, chúng ta cũng muốn mua một chiếc BMW 750!"

Cái này quản lý sắc mặt đã âm trầm không gì sánh được!

Vừa nãy Lư Xung lúc gần đi cùng Quách Lệ Lệ hai người nói lời nói, hấn cũng nghe được, vốn là Lư Xung là muốn mua Santana 2000, chiếc xe kia cũng chính là mười mấy vạn, cơ mà(có thể) này hai cái dừng bút nhắc nhở Lư Xung, người ta Lư Xung mới(tài) đến cái này BMW 750, này BMW 750 muốn 108 vạn a, nghĩ đến lão bản cái kia chỗ dựa chẳng qua(chỉ là) động nói chuyện ba, là không sẽ giúp mình bỏ cái này thiếu hụt, này 108 vạn thiếu hụt khả năng muốn hấn bù đắp tương đối một phần!

Hấn liền giết người tâm tư đều có, hiện tại này hai cái dừng bút còn đến tưới dầu lên lửa!

Lư Xung rõ ràng Phó Nghệ Vi ý nghĩ, nhìn nàng vẻ bất an, không khỏi bật cười: "Phó tỷ, người làm đi, này chiếc xe mua xe khoản 750 khối là người thanh toán, ta chẳng qua(chỉ là) giúp người chân chạy há há mồm mà thôi, này chiếc xe đương nhiên là người a!"

Phó Nghệ Vi hoàn toàn sững sốt, thật giống là như thế sự việc, cơ mà(có thể). . .

Hiện đang Phó Nghệ Vi tưởng muốn nói cái gì thời điểm, Lư Xung đã xuống xe: "Người chính mình nhìn một chút, này chiếc xe thủ tục thượng cũng là tên người!"

Sau đó, Lư Xung hướng nàng vung vung tay, xoay người tiêu sái mà rời đi.

Nhìn Lư Xung anh tuấn thân hình dần dần rời xa, Phó Nghệ Vi trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Lư Xung thật là một cái tỉ mỉ chu đáo nam nhân a, hắn đã sớm biết bản thân sẽ cự tuyệt nàng hảo ý, cho nên mua xe khoản là tiền của nàng, thủ tục thượng cũng là tên nàng, khiến nàng hiện tại không cách nào cự tuyệt, trong lòng nàng không khỏi bốc lên một luồng mãnh liệt ám áp! Đây là nàng cả đời này lần thứ nhất nhận lấy nam nhân lễ vật, thoáng cái liền quý trọng như vậy, lại làm cho nàng là như vậy địa không cách nào cự tuyệt.

Hiện tại, đối với Phó Nghệ Vi tới nói, Lư Xung lại như một loại độc, nàng đối hứng thú của hắn càng lớn, càng muốn thưởng thức, liền sẽ càng ngày càng trầm luân xuống, không cách nào tự kiềm chế!

Làm(khi) Phó Nghệ Vi cầm lái BMW 750 rời đi, Lư Xung bỗng nhiên lại xuất hiện tại cửa ngõ ba.

Hắn chưa có về nhà, mà là ngồi xôm ở ven đường, thật giống đang đợi cái gì người.

Qua(quá) không bao lâu, một xe cảnh sát từ đằng xa lái tới.

Trên xe xuống một người, chính là đêm đó Lư Xung cùng Phạm Tịnh Băng tạo ngộ một đám chế phục nam tử bên trong bài người thứ hai, bởi vì người thứ nhất cái kia chọc giận Lư Xung, cũng chọc giận bọn hắn người lãnh đạo trực tiếp, gặp phải ngừng chức điều tra, hắn thuận lợi thượng vị, cho nên hắn đối Lư Xung tràn ngập cảm kích, đương nhiên cũng tràn ngập sùng kính cùng sợ hãi.

Lư Xung cười nhạt: "Chúc mừng thăng chức a!"

Lâm Hải Đào vội vã cung kính mà cười nói: "Nếu không là lư đại sư ngài đêm đó hỗ trợ, ta e sợ rất khó thượng vị, thật cảm ơn ngài!"

Lư Xung cười nói: "Thì ta muốn cảm tạ người khiến người đưa chiếc kia BMW."

Lâm Hải Đào cười nịnh nói: "Chỉ là vụn vặt trăm vạn không đáng gì, chính là lư đại sư ngài tưởng muốn càng nhiều, ta đều có thể khiến người giúp ngài làm ra."

Lư Xung vung vung tay: "Quên đi, này đã có thể rồi! Đúng rồi, người giúp ta tìm cá nhân!"

Lâm Hải Đào về mặt trở nên nghiêm túc: "Lư đại sư ngài xin cứ việc phân phó!"

Lư Xung đem Chu Giới họ tên cùng tướng mạo nói rồi một phen.

Lâm Hải Đào hỏi: "Ngài là muốn cho chúng ta đem hắn nắm lên tới sao?"

Lư Xung cười nói: "Không cần, hắn là ta một cái bạn cũ, đã lâu không liên hệ, ta muốn biết hắn ở nơi đâu, tưởng muốn đăng môn báo phóng."

Đương nhiên, Chu Giới đương nhiên là bạn cũ, dùng qua hắn biểu tượng cảm xúc người, đều coi hắn là thành khôi hài bạn cũ.

Lâm Hải Đào cười nói: "Không phải là tìm người sao, đây là chúng ta am hiểu nhất!"

Lư Xung hỏi: "Đêm nay trước, có thể đem hắn địa chỉ cho ta sao?"

Lâm Hải Đào cười nói: "Thỉnh đại sư yên tâm, tuyệt đối không thành vấn đề!"

Lư Xung xoay người liền đi.

Lâm Hải Đào vội vàng nói: "Lư đại sư, ta muốn mời ngài ăn cơm."

Lư Xung vung vung tay: "Cơm liền không cần, người chỉ cần làm rất tốt, đừng làm việc thiên tư trái pháp luật ý thể hiếp người, ta liền vẫn chào người!"

"Lư đại sư, ngài đi thông thả." Lâm Hải Đào liền vội vàng khom người, nhìn theo Lư Xung rời đi.

...

Lư Xung trở lại bọn hắn mới mua nhà, phát hiện Lý Văn Yên cùng Phạm Tịnh Băng đã đem nên mua tất cả đều mua, nhà tất cả đều bố trí kỹ càng.

Khách sạn bên kia đã trả phòng, hành lý tất cả đều chờ tới.

Buổi tối hôm đó, Lư Xung tự mình xuống bếp, cùng hai vị bạn gái ánh nến bữa tối.

Sau khi ăn xong, Lư Xung cùng các nàng lại đi siêu thị mua thêm một chút đồ vật.

Liền, Lư Xung cùng Lý Văn Yên, Phạm Tịnh Băng liền bắt đầu không biết xấu hổ ở chung sinh hoạt.

...

Buổi tối hôm đó, Lư Xung thu được Lâm Hải Đào tin nhắn, hần lên vào Chu Giới trong nhà. . .

Ngày thứ hai, Quỳnh Dao được một cái tin dữ, Nhĩ Khang nội định diễn viên Chu Giới hai chân gãy xương.

Quỳnh Dao liền nói, kia liền chờ chút(các loại) hần, chờ hần khôi phục hảo(tốt,thật).

Kết quả, Chu Giới mãnh liệt tỏ thái độ, mãnh liệt không đồng ý tiếp cái này hí.

Quỳnh Dao hết cách rồi, đành phải đổi đi Chu Giới, khiến người tranh thủ tìm thích hợp diễn Nhĩ Khang nam diễn viên!

...

Chu Giới vốn là thật sự không tương diễn Nhĩ Khang, hần chính mình nói "Không chỉ có là nghiệp nội(bên trong), liền ngay cả ta chính mình đối với Quỳnh Dao hí đều có phiên diện, luôn cảm giác mình mới(tài) là chính thống, là chủ lưu, xem thường tổng nghệ giới người."

Chu Giới đóng kịch ngày thứ hai, bởi vì bảo đảo văn hóa cùng đại lục văn hóa sai biệt, coi như đại lục người Chu Giới cảm thấy uất ức là một cái nghĩa xấu, cho nên cùng Quỳnh Dao khai thông cái từ, nhưng quên cùng đạo diễn Tôn Thụ Bồi khai thông, dẫn đến bình thường chụp ảnh sau, đạo diễn cùng với bởi vì "Uất ức" một từ mà phát sinh tranh chấp, cuối cùng đạo diễn kiên trì sử dụng nên từ, mà Chu Kiệt bởi vì đã đem kịch bản học thuộc lòng, không cách nào lập tức thay đổi, do đó dẫn đến nên cảnh tượng NG nhiều lần.

Ở bên trong Mông Cổ quay chụp bãi săn săn bắn hí thời điểm, quay chụp ngày thứ nhất Chu Giới liền từ trên lưng ngựa té xuống, may là không có quá đáng lo. Về tới ngày thứ ba, Chu Giới lần thứ hai suất mã bị thương, không có thể đóng kịch. Nội(bên trong) mông bệnh viện không cách nào trị liệu hần, sau đó đem hần đưa tới Bắc Bình trị liệu, đãi(nắn lại,đợi) khôi phục sau đoàn kịch yêu cầu Chu Kiệt hồi nội(bên trong) mông bổ hí, Chu Giới bởi vì hai lần suất mã tâm lý bị thương, cho nên rất sợ sệt lần thứ hai cưỡi ngựa, bởi vậy bãi săn săn bắn hí vô đây đủ hơn hai mươi ngày mới(tài) quay chụp xong xuôi

Cho nên nói, Chu Giới, cần gì diễn Nhĩ Khang đâu, cần gì hi sinh bản thân làm(vì,là) người khác cống hiến biểu tượng cảm xúc đây!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Thấy Quỳnh Dao

Nhĩ Khang nhân vật nguyên bản định do Hoàng Hải băng đến diễn, nhưng bởi cùng « mặt trời lặn Từ Cẩm thành » cần số kỳ xung đột, không thể không từ bỏ lần này hợp tác, sau đó mới(tài) khiến Chu Giới đến diễn.

Chu Giới hiện tại gặp sự cố, bọn hần liền lại đi tìm Hoàng Hải băng, Hoàng Hải băng đã tiến nhập hàng hiệu tập hợp (tư cầm cao oa, khâu tâm chí, tương Văn Lê, Lưu Nhược Anh) « mặt trời lặn Từ Cẩm thành », tuy rằng diễn cái vai phụ, hần cũng không muốn lui ra « Hoàn Châu Cách Cách » diễn đệ nhất vai nam chính.

Bởi vì không chỉ Hoàng Hải băng không nhìn ra « Hoàn Châu Cách Cách » sẽ bạo hồng, liền ngay cả Quỳnh Dao chính mình đều không thấy thế nào trọng

« Hoàn Châu Cách Cách » này bộ hí là dựa vào Quỳnh Dao cùng tên tiểu thuyết cải biên mà thành, quyền tiểu thuyết này là Quỳnh Dao đến Bắc Bình du lịch ngắm cảnh lúc đi ngang qua công chúa phần lúc, bị kia kỳ lạ địa danh gây nên hứng thú, cùng vài bằng hữu nói đến, mới biết cái này địa danh có cái truyền thuyết, Càn Long thu rồi một cái dân gian nữ tử làm nghĩa nữ, phong làm khanh khách, vị này khanh khách tạ thế sau, bởi vì không có thể táng tại Hoàng gia mộ tổ, cho nên táng tại công chúa phần, Quỳnh Dao được linh cảm, mở tả « Hoàn Châu Cách Cách ».

Mà này bộ kịch là Quỳnh Dao lần đầu thử nghiệm đem vai nữ chính định vị một cái không lý đầu nha đầu, cùng trước đây nàng tả khổ tình hí vai nữ chính đều không giống nhau, hơn nữa cái này thời đại đại gia đập kịch lịch sử, cung đình kịch đều rất nghiêm túc, Tiểu Yến tử như vậy hình tượng chưa bao giờ có, là Quỳnh Dao xưa nay chưa thấy thử nghiệm, không chỉ là những kia nhà đầu tư trong lòng không chắc chắn không dám đầu tư, liền ngay cả Quỳnh Dao chính mình đều không dám báo hy vọng quá lớn.

Tại Trương Nam Kinh Thị trước, Quỳnh Dao công ty đã tìm rất nhiều nội địa đài truyền hình cùng nội địa nhà đầu tư, đều không ngoại lệ, đối phương đều không dám quăng, cuối cùng gặp phải lớn mật Âu Dương đài trưởng, cái này hợp tác mới được, mặc dù hợp tác rồi, Trương Nam Kinh Thị vẫn có rất nhiều lo lắng, ra tiền thời điểm chụp chụp sách sách.

Cái này thời điểm, Lư Xung thác(nâng) Phạm Tịnh Băng nói cho Quỳnh Dao, bản thân nguyên ý cấp này bộ hí toàn bộ đầu tư, 500 vạn lên, thượng không mức cao nhất, không cho Quỳnh Dao thoải mái truyền thông cùng Trương Nam Kinh Thị gánh chịu bất kỳ nguy hiểm, hơn nữa không muốn(đừng) thủ bá bất kỳ tiền lời, Quỳnh Dao chán kinh rồi!

Quỳnh Dao đầu tiên là không tin, cho rằng Phạm Tịnh Băng là tao ngộ tên lừa đảo.

Phạm Tịnh Băng liền đem Lư Xung đập xuống đến một tấm tạp tuần tra ngạch trống bức ảnh, thông qua hòm thư phân phát Quỳnh Dao.

"5000 vạn nguyên nhân dân tệ!" Quỳnh Dao lúc này mới ý thức được, cái kia Lư Xung vô cùng có khả năng là nghiêm túc.

Nàng vội vã liên hệ Trương Nam Kinh Thị Âu Dương đài trưởng: "... Ta nhất định phải gặp gỡ cái kia so ta còn có lòng tin nhà đầu tư không thể. ..."

Liền, này một ngày, Lư Xung mang tới Lý Văn Yên, Phạm Tịnh Băng, bay đi trường sa, chạy tới Trương Nam Kinh Thị, cùng tới rồi Quỳnh Dao cùng với Âu Dương đài trưởng thương nghị hợp tác công việc.

Này một ngày, Lư Xung mang theo Triệu vi, hoàng tử em mình, Trần Côn bay đi trường sa, chạy tới Trương Nam Kinh Thị, bởi vì Quỳnh Dao a đi đi tới Trương Nam Kinh Thị cùng Âu Dương đài trưởng thảo luận các hạng hợp tác công việc.

Gặp mặt sau khi, Quỳnh Dao lấy làm kinh hãi: "Người trẻ tuổi, lẽ nào người chính là đầu tư người? Người cũng quá tuổi trẻ đi!"

"Ta tuổi tác tuy rằng rất nhỏ, nhưng tiền của ta cũng(với cả) không nhỏ, " Lư Xung khẽ mỉm cười: "Quỳnh Dao a di, ta chính là đầu tư người, ta đối ngại cái này chuyển hình tác phẩm rất tin tưởng, nguyên ý phụ trách hết thầy tài chính."

Quỳnh Dao vốn là điển hình bên ngoài hiệp hội thâm niên hội viên, nhìn đến Lư Xung tướng mạo, lúc đó ấn tượng đầu tiên liền phi thường hảo(tốt,thật), hiện tại lại nghe Lư Xung như vậy khen ngợi liền nàng chính mình đều không tự tin chuyển hình tác phẩm, đối hân ấn tượng càng được rồi hơn, cười ha hả hỏi: "Vậy người nói một chút xem, tự tin từ đâu mà đến?"

"Quỳnh Dao a di, ngài chờ một thoáng." Lư Xung lấy ra Laptop, bắt đầu truyền phát tin PPT: "Ta mấy ngày trước bái đọc ngài này bộ đại tác phẩm(mãnh liệt), có chút tâm đắc.

« Hoàn Châu Cách Cách » là một cái truyền kỳ, đầu tiên ở chỗ nó tự thuật cổ sự truyền kỳ tính, làm một bộ bao hàm nhất định lịch sử bối cảnh mà lại thiên mã hành không, dám yêu dám làm thanh xuân phim cổ trang, biểu đạt người trẻ tuổi đối 'Son không lãng, thiên địa hợp, mới(tài) dám cùng quân tuyệt' giống như mỹ hảo ái tình khát khao cùng hướng về. Nói cách khác, thực hiện bọn hân tại tượng trưng phương diện thượng yêu nguyện vọng. Nếu như đập thành kịch truyền hình, có thể biểu hiện nguyên tố rất nhiều, bao quát tình bạn, ái tình, tình thân, khắc họa người phản nghịch, quy thuận, thuận tụy chính trực cùng giản đơn tà ác.

Tiểu Yến tử thả ra lá gan làm người trẻ tuổi muốn làm cũng không dám làm sự tình, khiêu chiến quyền uy đồng thời cũng thể hiện rồi bản thân độc lập cùng nhân cách, này khiến khán giả càng thêm mơ tưởng mong ước, đem mình cùng nhân vật chính tương tự bộ phận tập trung đến trên người bọn họ, từ trung mô phỏng trải nghiệm nhân vật chính cảm thụ.

Cổ sự sinh động khúc chiết, thoải mái nhấp nhô, ở giữa tràn ngập vui cười mà lại ngàn cân treo sợi tóc, sung sướng cùng thống khổ, gian tà cùng tình thân, âm mưu cùng ái tình, vận mệnh cùng kháng cự hoàn toàn bao quát trong đó, cổ sự lý kỳ khúc chiết, Tiểu Yến tử nhân vật định vị, lời kịch cơ xảo, tươi sáng đều sắp trở thành một bộ kinh điển kịch truyền hình. Nếu như tuyển góc thượng lại chú ý một thoáng, diễn viên ý vị cùng nhân vật ăn khớp, hoá trang tương xứng cùng diễn viên rất có cá tính mị lực diễn dịch, nhất định có thể thành tựu một cái kinh điển tên vở kịch cùng hình tượng.

Ta tin tưởng, « Hoàn Châu Cách Cách » đột nhiên xuất hiện, nhất định cấp kịch truyền hình thị trường mang đến một luồng không khí trong lành, một loại đặc biệt mùi vị, một tổ đặc thù nghệ thuật hình tượng, bắt mắt, khoa trương, cá tính lộ liễu, lại dị thái phân thành. ..."

PPT bên trong phân tích « Hoàn Châu Cách Cách » cùng Quỳnh Dao trước những kia truyền hình kịch điểm khác biệt, còn phân tích « Hoàn Châu Cách Cách » cùng trước những kia thanh cung hí tỷ như « hí nói Càn Long » khác biệt, cuối cùng kết luận, « Hoàn Châu Cách Cách » chính là già trẻ đều nghi nam nữ thông sát bao trùm hết thầy độ tuổi có thể khiến vạn hộ trông hêm hiện tượng cấp kịch truyền hình.

Này là Lư Xung tới gặp Quỳnh Dao trước một đêm suốt đêm làm được phim đèn chiếu, đặt ở hai mươi năm sau, PPT phim đèn chiếu là nét phố lớn đồ vật, nhưng ở năm 1997, còn là phi thường mới mẻ độc đáo, khiến người vừa nhìn chân thành.

Hơn nữa, Lư Xung tuyệt đối không phải loạn xuy, đòi kia, năm 1998, « Hoàn Châu Cách Cách bộ thứ nhất » tại toàn quốc bình quân tỉ lệ người xem vượt qua 47%, tối cao tỉ lệ người xem làm(vì,là) 62. 8%. Năm 1999, « Hoàn Châu Cách Cách đệ nhị bộ » bá ra sau cấp tốc đánh vỡ bộ thứ nhất sáng tạo thu coi ghi lại, toàn quốc bình quân tỉ lệ người xem đột phá 54%, tối cao đạt đến 65. 95%. Năm 1999, « Hoàn Châu Cách Cách bộ thứ nhất » bị Hàn Quốc ngớ ngẩnS tiến cử, ở buổi tối 11 tria hạt ra, nhưng đánh bại Hàn Quốc hết thầy Hoàng kim lúc đoạn bá ra kịch truyền hình, trở thành năm đó

thu coi như vương. Tại Hồng Kông, « Hoàn Châu Cách Cách » cũng khiến châu Á đài truyền hình đánh bại vô tuyến, mà tại Đông Nam Á đều đánh vỡ hoặc tiếp cận trong lịch sử Hoa ngữ kịch truyền hình tại bản địa kỷ lục cao nhất. « Hoàn Châu Cách Cách » bộ thứ nhất, đệ nhị bộ phát lại suất đã trở thành toàn bộ thập kỷ 90 hết thảy kịch truyền hình phát lại suất tối cao ghi lại.

PPT văn hay tranh đẹp, sinh động tường thực, Quỳnh Dao còn là lần thứ nhất nhìn đến, cảm thấy phi thường thú vị, mà từ mạo hiểm viết này quyền sách, Quỳnh Dao còn là lần đầu tiên nghe được đánh giá cao như vậy, không khỏi mặt mày hớn hớn: "Người quá quá khen rồi! Không dám làm!" Nàng đối Lur Xung hào cảm càng dày đặc.

"Quỳnh Dao a di, " Lur Xung cười nói: "Là ngài này viết quá tuyệt, nhân vật hấp dẫn vô cùng kỳ diệu, chỉ cần diễn viên chọn xong, nghiêm ngặt dựa theo kịch bản quay chụp, tỉ lệ người xem tuyệt đối có thể sáng tạo lịch sử ghi chép!"

Quỳnh Dao cười hỏi: "Ta rất buồn bực, người quảng nhiều tiền như vậy, nhưng lại không muốn thủ bá tiền lời, người rốt cuộc muốn cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Ta muốn chưởng khống toàn bộ!

Lur Xung cười nói: "Đầu tiên, ta tưởng diễn Nhĩ Khang!"

Quỳnh Dao lại nhìn kỹ một chút Lur Xung khuôn mặt vốc người, gật gù: "Người đáng đáp thì thật phù hợp ta đối Nhĩ Khang tượng tượng, chẳng qua(chi là) không biết người mặc vào đến cổ trang thế nào?"

"Thình Quỳnh Dao a di chờ." Lur Xung đến trong một phòng khác, nhanh chóng đổi trò hay phục.

Quỳnh Dao nhìn đến hiện tại Lur Xung, cao to khôi ngô, tuấn tú phi phạm, ngọc thụ lâm phong, trực tiếp thuần sát Chu Giới hoá trang, sáng mắt lên, vỗ bàn tán dương: "Hảo(tốt,thật)! Người chính là Nhĩ Khang!"

Âu Dương đài cười dài nói: "Cơ mà(có thể) vấn đề là, hần diễn qua(quá) hí sao, diễn kỹ thế nào?"

Quỳnh Dao liền cho Lur Xung mấy cái tình cảnh đi diễn dịch.

Lur Xung này một đòi tuy rằng không có diễn qua(quá) hí, nhưng đòi kia diễn qua(quá) hí, diễn kỹ có thể nói đỉnh cấp.

Bất quá(không qua,cực kỳ), hần biết, chân chính diễn kỹ tại Quỳnh Dao nơi nào không hần qua ải, hần liền hơi hơi diễn đến khoa trương một điểm.

Cơ mà(có thể) Quỳnh Dao lại nói: "Diễn kỹ vẫn được, chỉ là có chút thu, chân chính diễn gặp thời hậu còn là lại muốn thả một điểm."

Lur Xung trong lòng oán thầm, chẳng lẽ muốn diễn thành rít gào ư vậy sao, thần thiếp không làm được a!

Quỳnh Dao vừa cười hỏi: "Đúng rồi, Lur Xung, người tại sao không có đề cử diễn Từ Vi nữ diễn viên đây?"

Lur Xung cười nói: "Quỳnh Dao a di, ta nghe nói, các người vừa ý một cái gọi Lâm Tâm như bảo đảo nữ diễn viên đến diễn Từ Vi, ta cảm thấy nàng rất thích hợp cái này nhân vật."

Quỳnh Dao lắc lắc đầu: "Ta cảm thấy nàng còn chưa đủ mỹ."

Lur Xung cười nói: "A di là xem qua nàng trước diễn một bộ hí, cho nên cảm thấy nàng không đủ đẹp, kia thuần túy là trang dung vấn đề, như vậy đi, khiến Lâm Tâm như đến đại lục một chuyến, ta cho nàng hóa hoá trang, bảo đảm khiến ngài sáng mắt lên!"

Quỳnh Dao một mặt thờ ơ nói ra: "Người là chủ yếu đầu tư người, người định đoạt, đến thời điểm phát tám hình cho ta nhìn một chút là được. Lur Xung, nói thật với người, ta hiện tại càng coi trọng « thương thiên có lệ », « Hoàn Châu Cách Cách » bên này do ta con dâu Hà Tú Quỳnh toàn bộ phụ trách, người có việc hãy cùng nàng khai thông."

« thương thiên có lệ » là do tướng song cần, thỏa Tông Hoa, chu nhân, tiêu ân tuấn các loại(chờ, đám) hai bờ sông ba nơi diễn viên dặt tay nhau diễn viên chính vỡ kịch lớn, giảng giải là, Dân quốc năm đầu, phương bắc thông thành huyện, xa cách quê hương bốn năm Triền gia trưởng tử triền vân bay ở trên đường về, với Tiêu gia trưởng nữ kết bạn, từ đây hai người hôn dặt mộng như, hai tình khiến quyền, tại trải qua tầng tầng đau khổ cuối cùng với có tình người sẽ thành thân thuộc cố sự, là vừa ra rất Quỳnh Dao hóa tình cảm vỡ kịch lớn, những kia diễn viên tại cái này thời điểm đều là đại già, già vị có thể

so với tên điều chưa biết người mới Triệu vì đám người cao rất nhiều, Quỳnh Dao chính mình đối « Hoàn Châu Cách Cách » cũng (với cả) không có rất dễ bụng, một lòng kỳ vọng « thương thiên có lệ » có thể chấn chỉnh lại hùng phong, lại không nghĩ rằng, nàng chính mình cũng không coi trọng « Hoàn Châu Cách Cách » nghiền ép nàng phi thường xem trọng « thương thiên có lệ ».

Lư Xung nhìn thân hình cực kỳ thon gầy Hà Tú Quỳnh, cùng nàng nắm chặt tay.

Quỳnh Dao đi rồi, Hà Tú Quỳnh nói cho Lư Xung, tuy rằng nàng bà bà không cho là đúng, nhưng nàng phi thường tin tưởng Lư Xung tại PPT thảo luận những kia, nàng sẽ dốc toàn lực phối hợp Lư Xung.

Cái kia hí phân rất nặng Kim Tòa, đương nhiên còn là do Phạm Tịnh Băng biểu diễn.

Trải qua một phen trao đổi, Lư Xung, Hà Tú Quỳnh, Âu Dương đài trưởng muốn ký xuống ba bên thỏa thuận.

Trước đó, Lư Xung đưa ra một điểm ý kiến: "Dựa theo các người trước nói, đạo diễn đoàn đội là thoải mái truyền thông, nhiếp ảnh đoàn đội nhưng là Trương Nam Kinh Thị, các người có nghĩ tới không, nếu như đạo diễn cùng nhiếp ảnh bởi vì quay chụp lý niệm không hợp nháo bất hòa (không cùng) làm sao lo liệu, lẽ nào đều là các người phải hai người đi phối hợp sao? Chẳng lẽ muốn Quỳnh Dao a đi đứng ra phối hợp?"

Đời kia, bộ thứ nhất quay chụp tiến độ phi thường chậm chậm, ngoại trừ bắt đầu đối góc tới tập, còn có một cái chủ yếu vấn đề, đạo diễn tổ cùng nhiếp ảnh tổ vì lấy gương quan niệm vấn đề, lại có nghĩa khác, lẫn nhau đều phi thường kiên trì, thường thường huyền não tan rã trong không vui. Tại kịch truyền hình chế tác thượng, đạo diễn cùng nhiếp ảnh gia trọng yếu nhất hai hoàn, như vậy trọng lượng cấp hai nhân vật không hợp, làm cho « Hoàn Châu Cách Cách » bộ thứ nhất lâm tai nạn, Quỳnh Dao lúc đó tại bảo đảo, chỉ cần nhận được thừa đức đường dài điện thoại, liền hiểu ý kinh run rẩy, không biết lại phát sinh cái gì sự tình, một lúc là đạo diễn kêu dừng, một lúc là nhiếp ảnh gia kêu dừng.

Mang đội khỏe quỳnh, bị làm cho bị như chạy lang thang, rất nghiêm trọng nói cho Quỳnh Dao, bằng không đổi đạo diễn, bằng không đổi nhiếp ảnh gia, bằng không, này bộ hai mươi bốn tập hí, khả năng muốn đập một năm, sau đó Quỳnh Dao nổi giận, muốn thôi đập, mới (tài) khiến cho đạo diễn cùng nhiếp ảnh gia dứt bỏ không hợp, kể tục vô xuống.

Này một đời, Lư Xung cũng không muốn lại xuất hiện như vậy vấn đề, hần thà rằng đem thời gian lãng phí tại quy tắc ngầm nữ diễn viên mặt trên, cũng không muốn đem thời gian lãng phí ở bên trong tiêu hao.

Hà Tú Quỳnh cùng Âu Dương đài trưởng không hẹn mà cùng hỏi: "Lấy ngài ý tứ?"

Lư Xung cười nói: "Dựa theo chúng ta trước trao đổi, tài chính toàn bộ là ta bỏ ra, ta đến gánh chịu hết thảy nguy hiểm, đến thời điểm thu bá tiền lời toàn quy các người, đã nguy hiểm đều là ta đến gánh chịu, ta cần Âu Dương đài trưởng cùng Quỳnh Dao a đi cho ta trao quyền, có thể đủ tất cả quyền xử trí đoàn kịch bên trong bất cứ người nào, bao quát đạo diễn, nhiếp ảnh gia cùng hết thảy diễn viên."

Hà Tú Quỳnh cùng Quỳnh Dao làm báo cáo, sau đó nói với Lư Xung: "A đi nói, tiền đều là người ra, đạo diễn, nhiếp ảnh gia, hết thảy công nhân viên, hết thảy diễn viên thù lao đều do người trực tiếp phân phát bọn hắn, người là lão bản, người đương nhiên có quyền xử trí bất cứ người nào."

Lư Xung nhìn Âu Dương đài trưởng: "Ngài ý tứ là?"

Âu Dương đài trưởng cũng ước gì dứt bỏ hết thảy phiền phức: "Liền theo ngài ý tứ lo liệu. "

Lư Xung lại đưa ra: "Đã mấy cái diễn viên chính đều xác định, còn lại những kia vai phụ đều có ta đến xác định, các người có thể giao cho ta cái này quyền lực sao?"

Âu Dương đài cười dài nói: "Nói thật, nhìn ngài PPT, ta phát hiện, ngài là duy nhất một cái có năng lực có quyết đoán đem Quỳnh Dao a đi tác phẩm biến thành ngài nói hiện tượng cấp thần kịch người, ngài đời kia bộ tác phẩm hiểu rõ chỉ đứng sau Quỳnh Dao a đi, ta hoàn toàn chống đỡ ngài!"

Hà Tú Quỳnh cũng cười nói: "Những này sự tình đều có ngài đến xác định, đến thời điểm ta cùng a đi hồi báo một chút là được rồi!"

Kết quả là, Lư Xung thay đổi ba cái chủ yếu vai phụ.

Đời kia, đầu tiên, đóng vai kỳ hiểu lam đại lục diễn viên, vô hai ngày hí, bởi vì bị thay đổi hạ xuống. Tiếp đến, đóng vai dung ma ma diễn viên, bởi vì thân thể không hợp, lại thay đổi Lý Minh khai lão sư.

Lư Xung bên này trực tiếp đem đóng vai kỳ hiểu lam, dung ma ma người đời thành sau đó cố định thành viên nòng cốt, đặc biệt dung ma ma, trước tiên đi mời lão hí cốt Lý Minh khai lão sư đến diễn.

Ngoài ra, Lư Xung còn làm một cái lớn mật cử động, phủ quyết đi thừa đức nghĩ hè son trang quay chụp kế hoạch, bởi vì ngoại trừ nghĩ hè son trang cái kia Yên Vũ lâu ở ngoài, cái khác lấy cảnh điểm như Khang tây thảo nguyên, Hương Sơn, xương Bình lão Bắc Kinh, đại quan viên, cung vương phủ, mai Lan Phương chỗ ở cũ, núi tây, Bắc Ảnh, tám một điện ảnh sản xuất xưởng, thuận nghĩa, hưng thịnh đều ở Bắc Bình, toàn bộ đoàn kịch đều là tới tập tại Bắc Bình cùng thừa đức ở giữa kéo tới kéo đi, lãng phí thời gian, nhân lực, vật lực, hần thẳng thần vô cùng bạo tay, tại Bắc Bình, dựa theo thừa đức Yên Vũ lâu đáng về một so một chỗ dựng sáu phương trai.

Hần cái này cử động cũng là đời kia đoàn kịch đập đệ nhị bộ lúc cách làm, tiết kiệm thời gian, tiết kiệm tiền, tiết kiệm tinh lực.

Hà Tú Quỳnh cùng Âu Dương đài trưởng đem bọn họ nghĩ hoặc nói ra: "Ngài nói người không muốn (dừng) thu bá tiền lời, vậy ngài quăng mấy triệu đã

nghe mức nước phao sao? Ngài không có cái khác tiền lời yêu cầu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Đem Lâm Tâm Như trở nên càng đẹp hơn!

Lư Xung khẽ mỉm cười: "Ta đương nhiên có tiền lời phương diện yêu cầu, ta muốn hết thấy hải ngoại bản quyền sáu phần mười tiền lời, ta muốn hết thấy phục bá sáu phần mười tiền lời, ta còn muốn khai phá lấy « Hoàn Châu Cách Cách » nhân vật làm(vì,là) chủ thể các hạng quanh thân sản phẩm, cái này quanh thân sản phẩm tiền lời ta muốn tám phần mười!"

Đời kia, « Hoàn Châu Cách Cách » bộ thứ nhất, đệ nhị bộ phát lại suất đã trở thành toàn bộ thập kỷ 90 hết thấy kịch truyền hình phát lại suất tối cao ghi lại, « Hoàn Châu Cách Cách » bộ thứ nhất, đệ nhị bộ phát lại tỉ lệ người xem đến năm 2007 vẫn còn đang bao trùm suất hơi cao đài truyền hình xếp vào toàn quốc trước 10 tên. Hoàn Châu Cách Cách bộ thứ nhất bị Hàn Quốc ngó ngàngS tiến cử, ở buổi tối 11 tria hạt ra, nhưng đánh bại Hàn Quốc hết thấy Hoàng kim lúc đoạn bá ra kịch truyền hình, trở thành năm đó thu coi như vương. Hàn Quốc tam đại đài truyền hình thậm chí thực hành "Hoa ngữ kịch truyền hình phong sát lệnh". Tại Hương Giang, « Hoàn Châu Cách Cách » cũng khiến châu Á đài truyền hình đánh bại vô tuyến, mà tại Đông Nam Á đều đánh vỡ hoặc tiếp cận trong lịch sử Hoa ngữ kịch truyền hình tại bản địa kỷ lục cao nhất. Ngoài ra, tại Mông Cổ, Nga Sô, U-crai-na các loại(chờ, đám) địa cũng đều đạt được không tầm thường thành tích.

Hà Tú Quỳnh cùng Âu Dương đài trường bây giờ căn bản không biết « Hoàn Châu Cách Cách » sau đó sẽ hồng thành cái kia đáng vẽ, cũng không biết « Hoàn Châu Cách Cách » series phục bá suất sẽ như vậy cao, cũng không biết hải ngoại bản quyền bán đấu giá đến như vậy hảo(tốt,thật).

Hơn nữa, bọn hắn căn bản không biết cái gì quanh thân sản phẩm khái niệm.

Bọn hắn chỉ nhìn thấy trước mắt, trước mắt không cần bọn hắn gánh chịu bất kỳ nguy hiểm, thủ bá tiền lời bọn hắn hoàn toàn được hưởng, Lư Xung nói những kia theo bọn họ là trong gương hoa(tiêu) trắng trong nước, bọn hắn tình nguyện dâng tặng, liền sáng khoái cùng Lư Xung ký rồi ba bên thỏa thuận.

Một số năm sau, Quỳnh Dao, Âu Dương đài tóc dài hiện, từ bỏ thủ bá tiền lời Lư Xung vậy mà là được lợi tối đa một phương, bọn hắn tưởng muốn đổi ý, cũng đã không dám, khi đó Lư Xung tại mỗi cái phương diện đều nằm ở nghiền ép hung hăng địa vị.

Lư Xung cấp « Hoàn Châu Cách Cách bộ thứ nhất » đầu tư hầu như là đời kia gấp đôi, có dồi dào đầu tư cùng hắn cao minh dẫn dắt, đời kia bộ thứ nhất vấn đề, tỷ như đóng gói không phải thượng thừa, hoá trang gần như thấp kém, tuyên truyền khá là khiêm tốn, trang phục không tinh xảo vấn đề, đều sẽ được hoàn thiện.

Bởi vì phải tại Bắc Bình trùng kiến sáu phương trai, khởi động mấy thời gian đây sau đến ngày mùng 1 tháng 9.

Diễn viên chính là từ ngày 18 tháng 7 liền tiến vào tổ, tiến vào tổ sau khi mỗi ngày đọc kịch bản, đọc nguyên trú, đọc nhân vật tương quan sách, tả nhân vật tiểu truyện, chậm rãi tiến nhập nhân vật, đoàn kịch một tuần mở một lần sẽ, hết thấy diễn viên tụ tập cùng một chỗ đọc chậm lời kịch, đến lúc chính thức chụp ảnh thời điểm, tất cả mọi người đều đem từ học thuộc lòng, chỉ dùng chuyên tâm đang biểu diễn thượng.

Hơn nữa, một khi khởi động mấy, liền chia làm hai cái tổ chụp ảnh, tranh thủ tại tuyết lớn tung bay trước liền đập xong!

...

Hai ngày sau, Lâm Tâm Như từ bảo đảo phi tới kinh thành, khiến Lư Xung giúp nàng làm trang dung thiết kế.

Lúc đó đúng lúc gặp Lâm Tâm Như diễn xuất một bộ thời trang hí tại bảo đảo bá ra, bởi vì hoàn toàn không có hoá trang, lại là đầy nhanh tiến độ đi ra, hoá trang không phải rất xuất sắc, Quỳnh Dao nhìn đến sau đó rất thất vọng, vẫn không quá muốn cho nàng diễn Từ Vi.

« Hoàn Châu Cách Cách » cái này cơ hội, đối với cái này thời điểm dĩ nhiên thành danh những kia đại gia tới nói là vô bổ, nhưng đối Lâm Tâm Như người mới này tới nói, không thể nghĩ ngờ là trăm năm khó gặp một lần cơ hội, khi nàng nghe được Quỳnh Dao đối nàng mất đi hứng thú tin tức sau, thương tâm gần chết, phi thường hối hận trước đây tiếp kia bộ hí, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt.

Ngay tại Lâm Tâm Như đã lúc tuyệt vọng, truyền đến tin tức tốt, đầu tư người Lư Xung vì nàng tại Quỳnh Dao a di trước mặt nói ngọt, nói hắn có thể giúp Lâm Tâm Như hoá trang biến đẹp, Lâm Tâm Như giống như bắt lấy một cái nhánh cỏ cứu mạng, vội vã bay đi kinh thành, đến tìm Lư Xung.

Đời kia, Hoàn Châu Cách Cách bên trong, liền thuộc Lâm Tâm Như trang dung khó coi nhất, đời kia quanh co khúc khuỷu nhanh thành đôi mắt Hắc Mi Mao, từ từ là từ từ hắc cơ sở ngầm, thành khán giả châm chọc đối tượng.

Ăn ngay nói thật, Lâm Tâm Như ngũ quan tuyệt đối không kém, con mắt cực kỳ, rất đẹp, nhưng nàng khí chất không đủ, Hoàn Châu Cách Cách thời điểm còn không rõ hiện ra, đến lúc sau « trai tài gái sắc » thời điểm, cùng từng lý so, hoàn toàn làm hạ thấp đi.

Lư Xung trong tay tô vẽ các loại mỹ phẩm, nhìn như cấp Lâm Tâm Như hoá trang, trên thực tế là dùng linh lực giúp Lâm Tâm Như điều chỉnh bộ mặt da thịt.

Nàng cán cơ quá lớn, mặt hình không dễ nhìn, dùng linh lực làm một phen điều chỉnh.

Nàng màu da không đủ óng ánh trắng nõn, dùng linh lực làm một phen điều chỉnh rất nhỏ.

Còn có cái khác một ít chi tiết nhỏ, tỷ như nàng cười lên(ngồi dậy) không dễ nhìn, vì điều, lại vì điều, khiến nàng không cười thời điểm thực nữ thời điểm đẹp, lúc cười lên đồng dạng mỹ.

Đời kia tại Tu Tiên Giới thời điểm, mỗi cái nữ tiên tu đều sẽ dùng tiên lực trợ giúp bản thân điều chỉnh dung mạo, kết quả, trở nên nghìn bài một điệu, lại như sửa mặt lưới mặt đỏ một dạng, phi thường không có ý tứ!

Có xét thấy này, Lư Xung sau đó dùng linh lực giúp người điều chỉnh dung mạo thời điểm, hẳn liền phi thường lưu ý một điểm, kia chính là, tận lực duy trì đối phương vốn có khí chất, duy trì nàng cùng người khác bất đồng mỹ.

Lư Xung còn phát hiện, dùng linh lực giúp kia loại vốn là không quá đẹp nữ hài mỹ dung, rất dễ dàng có rõ ràng đề thăng, mà Lâm Tâm Như này loại vốn là đã rất đẹp, tưởng muốn nhắc lại cao, liền phi thường khó khăn.

Nhưng như thế nào đi nữa khó khăn, Lư Xung còn là nhất định phải đi hoàn thành, dù sao hẳn hiện giai đoạn không nghĩ tới có thể thay thế được Lâm Tâm Như đến diễn Từ Vi nữ diễn viên.

Tiêu tốn hai giờ, Lư Xung cuối cùng cũng coi như dùng linh lực đem Lâm Tâm Như trên khuôn mặt tỳ vết làm đi, làm cho hoàn mỹ không ít, đặc biệt màu da óng ánh long lanh rất nhiều, mũi cao thẳng một chút, cả người khí chất thoáng cái đề thăng không ít, lộ ra diễm quang bắn ra bốn phía.

Lại hơi hơi hóa diễm cổ điển trang dung, mặc vào khanh khách phục, hoàn mỹ bản Từ Vi khanh khách ra trận.

Sau đó, Lư Xung tự mình đảm nhiệm nhiếp ảnh gia, làm(vì,là) Lâm Tâm Như chụp ảnh.

Lâm Tâm Như Từ Vi khanh khách định trang chiếu thông qua điện tử bưu kiện truyền tới bảo đảo Quỳnh Dao nơi, Quỳnh Dao kinh động như gặp thiên nhân, lúc này quyết định, liền đề Lâm Tâm Như kế tục diễn Từ Vi khanh khách.

Lâm Tâm Như được cái tin tức tốt này, hoan hô nhảy nhót, thậm chí kích động đến cùng Lư Xung ôm ấp lên(ngồi dậy): "Quá tốt rồi! Ta rốt cục có thể diễn, thật cảm ơn ngươi rồi! Thật cảm ơn ngươi rồi! Ta đều không biết nên làm sao báo lại ngươi, nếu không là ngươi hết sức giúp đỡ, ta liền không chiếm được cái này nhân vật!"

Lư Xung nhìn chăm chú nàng hiện tại hoàn mỹ khuôn mặt, khẽ mỉm cười: "Chúng ta hai cái tại hí bên trong thế nhưng là một đôi đầu, ta đương nhiên phải giúp ngươi, chỉ có ngươi mới(tài) phù hợp ta trong lòng Từ Vi khanh khách."

Lâm Tâm Như cùng Lư Xung bốn mắt nhìn nhau, trong nháy mắt bị Lư Xung kia như thực chất bóng quang điện làm cho hồn vía lên mây, khuôn mặt đỏ bừng, không biết nên nói cái gì, thẹn thùng cúi đầu.

Lư Xung cười nói: "Ngươi không xa vạn dặm, đến kinh thành một chuyến, ta mang ngươi khắp nơi vui đùa một chút, tận một thoáng người chủ địa phương."

Tại đóng kịch khoảng cách, Lư Xung mang theo Lâm Tâm Như du ngoạn cổ cung, trường thành các loại(chờ, đám) mấy cái cảnh điểm, cùng nàng ăn Toàn Tự Đức vịt nướng, thịt lửa hỏa thiêu các nơi món ăn nổi tiếng.

Bởi tại « Hoàn Châu Cách Cách » bên trong có đại lượng cảm tình hí chờ bọn hắn, Lư Xung cũng không có vội vã lập tức đem Lâm Tâm Như đánh hạ.

Hơn nữa, có vẻ như nàng bây giờ cùng cái kia Lâm Chí dĩnh còn là một đôi, tạm thời cũng không cạy ra.

Lư Xung làm này tất cả, là trước tiên đem Lâm Tâm Như mang tới thư thích khu, trước tiên biến thành bằng hữu, đến lúc sau đó đập hôn hí lúc có thể tự nhiên một điểm.

Đến quay chụp thời điểm, Lư Xung tự nhiên có biện pháp có thể khiến Lâm Tâm Như đập hôn hí lúc chủ động đối bản thân là lười, mà không sẽ dẫm vào đời kia Chu Giới cưỡng hôn bị Lâm Tâm Như ghét bỏ trò hề.

Chương 108: Thành lập công ty

Lâm Tâm Như thuận lợi tiến vào tổ, tổ có bằng, Triệu Vi, Phạm Tịnh Băng mấy người cũng lục tục tiến vào tổ, theo cái khác diễn viên đồng thời bối kịch bản. . . Làm các loại quay chụp trước chuẩn bị.

Duy nhất đặc thù người, chỉ có Lư Xung.

Bởi vì Lư Xung chỉ bỏ ra một ngày thời gian liền đem kịch bản lần(cút) đến thuộc lầu.

Triệu Vi không tin, cầm kịch bản thì Lư Xung.

Kết quả bất luận nàng đánh kia một đoạn, Lư Xung đều có thể bối đi ra, hơn nữa còn đem bọn họ lời kịch đều công đi ra.

Lúc đó, tổ có bằng, Triệu Vi, Phạm Tịnh Băng, Lâm Tâm Như tất cả đều là, tròn mắt ngoác mồm!

Triệu Vi thất kinh hỏi: "Người bỏ ra bao lâu thời gian bối?"

Lư Xung cười nhạt: "Một ngày!"

"Một ngày!" Triệu Vi không tin, lớn tiếng la hét: "Người đang lừa người! Như thế hậu kịch bản, làm sao khả năng một ngày thời gian gánh vác đây!"

Lư Xung nhìn này lúc Triệu Vi, chân tâm cảm thấy nàng nghi hỷ nghi sân đáng về thật là siêu đáng yêu, có thể tưởng tượng đến lúc sau phú bà hình tượng, lúc đó liền ngã khẩu vị, lạnh nhạt nói: "Trí nhớ hơi hơi tốt một chút!"

"Kia ký ức bên trong đến hảo(tốt,thật) tới trình độ nào a!" Triệu Vi lấy ra Quỳnh Dao nguyên trú « Hoàn Châu Cách Cách »: "Vậy người này quyền sách có thể bối đi ra không?"

Lư Xung lắc lắc đầu: "Nhìn qua một lần, có thể bối đi ra, người nếu như muốn thì sát ta trí nhớ, kia liền lại tuyển một quyển sách đi!"

Triệu Vi liền lại lấy ra Quỳnh Dao mặt khác một quyển sách « ngoài cửa sổ »: "Đây quyển sách người xem qua sao?"

"Chưa từng xem!"

Triệu Vi liền nói: "Vậy người liền xem một lần đi, ta xem người có thể gánh vác sao?"

Lư Xung liền cầm lấy quyển sách kia, bắt đầu lật xem lên(ngồi dậy), hần xem tốc độ rất nhanh, mắt một lúc liền xem xong, sau đó đem quyển sách kia giao cho Triệu Vi: "Người hiện tại thi đi."

Triệu Vi liền nói: "Từ chương 1: Bắt đầu bối đi!"

Lư Xung liền bối nói: "Tháng 9 một buổi sáng sớm. Khí trời sáng sủa thanh tân, mặt trời chênh chếch bắn ở trên đường phố, ven đường trên nhánh cây còn giữ cách đêm giọt sương, gió nhẹ nhu hòa mát mẻ nhẹ phẩy, bầu trời lam đến lam sáng tỏ, lam đến trong suốt, là cái vô cùng mỹ hảo sáng sớm. Đang tái sinh nam trên đường, Giang Nhạn dung đang lẻ loi độc hành. Nàng là cái tinh tế nhỏ gầy nữ hài tử, ăn mặc ×× nữ trung đồng phục học sinh; áo sơ mi trắng, váy đen tử, bạch hài, bạch vớ. Công lấy một cái đôi nàng mà nói dường như quá lớn một chút cặp sách. Tề nhĩ tóc ngắn chỉnh tề hướng về sau sỏ, khiến nàng kia Trương Tiểu Tiểu khuôn mặt toàn bộ lộ ở bên ngoài. Hai đạo trong sáng lông mày, một đôi như mộng như sương con mắt, xinh xắn sống mũi gầy gò đến mức đáng thương, đôi môi thật mỏng đóng chặt, mang theo vài phần trường thành sớm u buồn. . ."

Công lấy công lấy thời điểm, Lư Xung trong đầu không khỏi hiện lên lâm thanh hà diễn « ngoài cửa sổ » hình ảnh đẹp, quả thực cùng trong sách miêu tả như đúc một dạng, đáng tiếc người ấy năm nay đã có hơn bốn mươi tuổi.

"Được rồi! Dừng lại!" Triệu Vi xem Lư Xung muốn đem một chương bối xong nhịp điệu, vội vã kêu ngừng, tiện tay lật đến chương 8:, nói ra: "Chương 8:."

Lư Xung kể tục bối nói: "Nghỉ đông tới lặng lẽ, lại lặng lẽ đi qua. Đối cao ba học trò mà nói, cái này nghỉ đông là hữu danh vô thật, các nàng như cũ tới trường học học bù, như cũ hoàng hôn lúc mới(tài) về nhà, như cũ có chồng chất như núi bài tập. Các khoa bổ sung giáo tài dồn dập phát ra, vèn vèn tiếng Anh một môn, liền cần niệm năm loại bất đồng sách giáo khoa, mặt khác lại thêm giảng nghĩa. Cái khác bài học cũng đều không phải một loại sách giáo khoa liền xong việc, mỗi cái học trò cặp sách đều trầm trọng đến bối bất động, này phân bài học càng trầm trọng đến khiến các nàng không cách nào thông khí."

Tổ có bằng, Triệu Vi, Phạm Tịnh Băng, Lâm Tâm Như lần thứ hai tròn mắt ngoác mồm!

Lư Xung nhìn bọn hán kinh ngạc đến ngây người biểu hiện, cười nhạt: "Không có trí nhớ của ta, liền ngoan ngoãn trong này bối kịch bản, nghiên cứu nhân vật tiểu truyện đi!"

Đồng thời, Lư Xung thông qua Bắc Bình cảnh cục cái kia cao tầng quan hệ, thúc đẩy thi công phương tranh thủ đem ngoại cảnh dựng hoàn thành.

Tài chính cùng giao thiệp đúng chỗ, tốc độ cũng sắp lên, đoán chừng không cần hai tháng, nửa tháng thậm chí một tháng liền có thể hoàn thành.

Trong khoảng thời gian này, Lư Xung chạy đi thành lập công ty.

Còn là dựa vào cái kia cảnh cục cao tầng bằng hữu bằng hữu, liên hệ đến Vương Kinh Hoa (hoa(tiểu)).

Hai mươi năm sau, nếu vì "Nghệ nhân người đại diện" mở cửa khóa,

Vương Kinh Hoa chính là sống sách giáo khoa kiêm quan chủ khảo, cái kia thời điểm sinh động tại vòng giải trí người đại diện, quá nửa là nàng đồ từ đồ tôn, mà "Nghệ nhân người đại diện" chân chính ý nghĩa thượng ngành nghề tiêu chuẩn, từ nàng bắt đầu thành lập, lại như Hàn ba bình bị thế giới điện ảnh tôn làm "Tam gia", Vương Kinh Hoa cũng bị ngôi sao quyền kính xưng "Hoa tỷ".

Cơ mà(có thể) tại cái này năm 1997 thời điểm, Vương Kinh Hoa còn xa không có như vậy thành công, nàng không có cố định làm công nơi, cười xe đạp, nhắc theo một con bao khắp nơi chuyển, là điển hình "Bao da công ty".

Nàng đầu tiên từ giới ca hát tới tay, thông qua người quen giới thiệu, nàng đem một đôi ca sĩ tổ hợp thu được bản thân thủ hạ, cấp bọn hán tìm cơ hội, bị nàng nâng hồng đôi huynh đệ này tổ hợp chính là sau đó tại giới âm nhạc có chút danh tiếng huynh đệ sở đồng sở kỳ, nàng tiếng tăm cũng theo lớn lên, tiếp đến, cao phong, đội nhiều, tuyết trắng, Lý Tuệ trên các loại(chò, đám) ca sĩ cũng bị Vương Kinh Hoa chiêu đến thủ hạ, nàng nghênh đón người đại diện cuộc đời cái thứ nhất đỉnh cao kỳ.

Cũng là đến năm 2000 sau đó, theo Lý Băng Băng, mặc cho tuyền, Hồ Quân, Phạm Băng Băng, Tô Cẩn các loại(chò, đám) diễn viên bị nàng mang hồng, nàng thành người đại diện ngành nghề trung đại tỷ lớn, bắt đầu cầm lương một năm, hàng năm có mấy trăm ngàn tiền lương thu vào.

Nhưng hiện tại một năm này, nàng mới vừa từ ca sĩ người đại diện chuyển nhập truyền hình người đại diện, cùng một nhóm người đại diện đều là ở công ty cầm cố định tiền lương, nàng so cái khác người đại diện tiền lương cao hơn một chút, có 5000 nguyên một tháng.

Nàng nhìn thấy Lư Xung thời điểm, căn bản không dám tin tưởng, trước mặt tuần tú nam hài vậy mà chính là trong truyền thuyết cái kia lai lịch lớn đến đáng sợ đại nhân vật, cho tới đối Lư Xung còn có chút xem thường.

Nhưng chân chính tâm tình lên(ngồi dậy), Vương Kinh Hoa ngạc nhiên thán phục, này lão bản tuy rằng trẻ tuổi, nhưng đối giải trí ngành nghề hiểu rõ trình độ cùng trước chiêm ánh mắt đều vượt xa cho nàng!

Có bối cảnh đề lên, lại có 10000 nguyên lương tạm cùng trích phần trăm, Vương Kinh Hoa vui vẻ tiếp nhận rồi Lư Xung ủy nhiệm, làm Lư Xung sáng lập hoa sao giải trí tập đoàn nghệ nhân quản lý bộ tổng giám.

Hoa sao giải trí tập đoàn Tổng giám đốc tự nhiên là Lư Xung, thường vụ phó tổng thì là Lý Văn Yên, đơn giản nói, này là một cái cửa hàng nhỏ, theo bên trong nữ nghệ nhân phần lớn đều là Lư Xung nữ nhân, cửa hàng nhỏ càng thêm danh xứng với thực!

Vương Kinh Hoa làm nghệ nhân quản lý bộ tổng giám sau, cái thứ nhất công tác chính là đem Phạm Tịnh Băng, Phó Nghệ Vi hiệp ước ký xuống đến, đồng thời còn theo vào Lâm Tâm Như, đem nàng tại đại lục người đại diện ước cũng ký xuống đến.

Lúc trước Lư Xung cùng Quỳnh Dao hiệp ước bên trong có quy định hán đối bộ thứ nhất cùng đệ nhị bộ tuyển gó quyền lực, cho nên, mặc dù Phạm Tịnh Băng cùng Lâm Tâm Như không có thêm tại công ty của nàng, nàng cũng không thể lui các nàng nhân vật.

Ngoài ra, Vương Kinh Hoa còn muốn theo vào một người mới, cao tròn viên.

Lo lắng Vương Kinh Hoa không thể đem người mới này làm tiến vào hoa sao, Lư Xung tự thân xuất mã, đi giải quyết cao tròn viên.

Vì thế, hán tham dự cao tròn viên sân diễn bộ thứ nhất tác phẩm « ái tình ma cay nóng » đầu tư cùng quay chụp.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Rút củi dưới đáy nồi

Đời kia, « ái tình ma cay nóng » là do lẫn(cút) thạch quốc tế tập đoàn lẫn đầu vượt biển đầu tư, 250 vạn nhân dân tệ đầu tư, sáng tạo 3000 vạn nhân dân tệ phòng bán vé thu vào.

« ái tình ma cay nóng » nội địa liên ánh 12 tháng, danh tiếng sôi trào, phòng bán vé trước sau không chuế, duy nhất cùng 'Tàu Titanic' đặt ngang hàng đất khách điện ảnh, thu được Trường Xuân điện ảnh tiết tốt nhất phim nhựa, trăm hoa thưởng tốt nhất phim nhựa đề danh, kim kê thưởng đề danh. . . Các loại(chờ, đám) các hạng đề danh.

Nếu như Lư Xung có thể sớm một năm sống lại, hẳn nhất định sẽ bán thân đi đập bộ phim này, mà sẽ không để cho lẫn(cút) thạch đến lừa(kiểm) này phân tiền.

Cơ mà(có thể) vấn đề là, hiện tại thực năm 1997 tháng 7, « ái tình ma cay nóng » đoàn kịch đã trù bị hoàn thành, sắp chụp ảnh.

Cái này thời điểm, Lư Xung dường như căn bản không có biện pháp đưa cái này hạng mục cướp đi!

Hắn có thể làm được, dường như chẳng qua(chỉ là) xuyên một cây

Mà duy nhất có thể xuyên một cây từ địa phương, chính là đoạn thứ nhất cổ sự « thanh âm ».

« thanh âm » giảng là, một cái trung học nam sinh là cái đối thanh âm phi thường miễn cảm người, hắn ưa thích nghe đủ loại thanh âm, ưa thích đem chúng nó ghi lại đến, mỗi đến tận có một ngày, nghe được cao Viện Viện đóng vai nữ sinh hà linh đọc chậm bài khoá thanh âm, hắn phát hiện, hắn tìm tới thích nhất nghe thanh âm. Từ đó về sau, bên hông hắn đựng một cái tiểu máy ghi âm, len lén đem hà linh thanh âm lục hạo(tốt, thật), sau đó lại tiến hành các loại biên tập xử lý, đem băng từ đưa cho hà linh, khiến hà linh ngàn vạn muốn một người nghe, hồn âm hiệu quả là "Ngươi ưa thích ta à. . . Ưa thích a!"

Một bản biên tập xào diệu băng từ, một cái sạch sẽ màu trắng áo đầm, hai cái hài từ chấp nhất mà lại cẩn thận yêu say đắm, mỹ hảo mỗi tình đầu, chân chính thuần túy ái tình.

Đời kia, cái kia nam sinh là Triệu Miểu diễn, Triệu Miểu diễn kỹ là có, nhưng hình tượng khí chất đều lộ ra hèn mọn, không xếp hạng tới mặt bàn, mặc dù tuổi nhỏ như thế diễn vai nam chính, lại ở phía sau đến « đại minh cung từ » bên trong diễn qua(quá) phản loạn vương tử lý sùng tuấn, tốt đẹp truyền hình tiền đồ đặt tại hắn trước mặt, nhưng hắn có tự mình biết mình, không có kế tục đóng phim, mà là đi đạo diễn hình thể hí kịch, bừa bãi vô danh, cho tới bách độc bách khoa bên trong, mở ra Triệu Miểu, là cái nữ diễn viên.

Đã Triệu Miểu chỉ không ở chỗ này, Lư Xung quyết định, bản thân đến diễn.

Này một ngày, Lư Xung sáng sớm liền đến đến « ái tình ma cay nóng » đoạn thứ nhất « bức ảnh » quay chụp hiện trường.

Làm(khí) Triệu Miểu sau khi xuất hiện, không biết tại sao, dưới chân mềm nhũn, rầm một tiếng, quăng ngã cái rất nặng giao, bò lên đi chưa được mấy bước, lại quăng ngã cái rất nặng giao, mỗi đến tận rơi hai chân gãy xương.

Xe cứu thương đi tới hiện trường, dùng cáng cứu thương đem Triệu Miểu nhấc đến trên xe cứu thương.

Ngày thứ nhất chụp ảnh, liền gặp phải như vậy xui xẻo sự tình, đạo diễn Trương Dương phi thường gấp hỏa, liền muốn tìm thay thế Triệu Miểu tuổi trẻ diễn viên.

Cơ mà(có thể) trong khoảng thời gian ngắn, rất khó tìm đến thích hợp.

Cơ mà(có thể) ngay tại cái này thời điểm, càng xui xẻo sự tình phát sinh, đoàn kịch tài vụ phòng làm việc bị trộm, tủ sắt bên trong tài chính (bảo đảo bên kia cùng đại lục ngân hàng chuyển khoản bất tiện, cho nên dùng tiền mặt) quét đi sạch sành sanh.

Đạo diễn Trương Dương lập tức đem chuyện này báo cáo cấp bảo đảo bên kia lẫn(cút) thạch quốc tế, lẫn(cút) thạch quốc tế cho rằng này toàn là đoàn kịch trách nhiệm, bọn hắn không muốn gánh oan ức, còn khiến Trương Dương bồi thường tổn thất.

Lộ liễu bên này hết đạn hết lương thực, mảnh thù, chế tác phí dụng các loại(chờ, đám) một loạt phí dụng tất cả cũng không có tin tức.

Cầu mong gì khác gia gia cáo bà nội, đều không người nào nguyện ý giúp hắn, dù sao thay hắn ra tiền bù đắp cái này hố, liền lụy tới lẫn(cút) thạch bên kia, phi thường phức tạp, vô cùng có khả năng xuất lực không có kết quả tốt.

Triều dương khu cảnh cục qua(quá) đến phá án, tra xét nửa ngày, không có bất kỳ manh mối.

Trương Dương càng thêm sầu khổ, tuổi còn trẻ, tóc đều sắp bạch.

Triều dương cảnh cục cục phó xem Trương Dương hết đường xoay sở đáng vẻ, cấp hắn một cái nhắc nhở: "Trương đạo, gần đây từ Giang Bắc đến rồi cái người có tiền, rất trẻ trung, rất có tiền, mở ra một cái công ty giải trí, chuyên môn đầu tư truyền hình hạng mục, hẳn lại lịch không nhỏ, theo chúng ta cục thành phố người đứng thứ hai quan hệ cực kỳ tốt, còn khiến chúng ta cục thành phố giúp hắn tìm kiếm hạng mục, ta xem ngươi nếu không tìm hắn thử vận may, cố gắng hắn có thể đem ngươi từ cái này hố lửa bên trong cứu ra đấy!"

Trương Dương nghe đến đó, đại hi, liền vội vàng hỏi cái kia cục phó muốn tới người trẻ tuổi kia phương thức liên lạc.

Lư Xung dùng rút củi dưới đáy nồi kể sách, khiến lộ liễu « ái tình ma cay nóng » đoàn kịch rơi vào nước sôi lửa bỏng bên trong, sau đó thả ra gió, muốn đầu tư truyền hình hạng mục.

Sau đó, hắn liền nhận được Trương Dương điện thoại, liền ước Trương Dương tại hắn phòng làm việc nói chuyện.

Hoa sao giải trí tập đoàn ở vào bắc điện, Bắc Ảnh phụ cận một cái làm công lầu cao tầng cao nhất tầng mười tám, toàn bộ một tầng, hơn 8000 mét vuông, tất cả đều là hoa sao giải trí, hơn nữa không phải thuê, là mua lại.

Trương Dương đến sau đó, lập tức bị rung động đến, này công ty quả có thực lực rồi!

Làm(khí) hắn nhìn thấy Lư Xung bản thân, có chút thất vọng, này tuổi trẻ đến có chút quá phận quá đáng, rõ ràng chính là một cái học sinh cao trung mà, hắn xin vào tư truyền hình hạng mục, nói đùa sao.

Lư Xung nhìn Trương Dương, cười nhạt: "Người có phải hay không đang nghĩ, cái này người tuổi trẻ đến có chút quá phận quá đáng, rõ ràng chính là một cái học sinh cao trung mà, do hắn xin vào tư hạng mục, nói đùa sao?"

Trương Dương giật nảy cả mình: "Người làm sao có thể đoán được ta tâm tư?"

Lư Xung cười nhạt: "Ta cũng sẽ không cái gì Độc Tâm Thuật, ta chẳng qua(chỉ là) từ ánh mắt của người nhìn đến người ý nghĩ."

Xác thực, một cái linh hồn kéo dài hơn 200 năm người, mặc dù hiện tại còn không sẽ đọc tâm pháp thuật, cũng có thể đọc hiểu người ánh mắt cùng cử chỉ thần thái hàm nghĩa.

Trương Dương nhất thời ý thức được, như vậy một người trẻ tuổi, tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ, hắn vội vã thu hồi xem thường: "Lư tổng, chúng ta nơi này có cái hạng mục. . ."

Hắn đem « ái tình ma cay nóng » phòng bán vé tiền cảnh nói tới vô hạn mỹ hảo.

Trên thực tế, đòi kia, tại hảo(tốt,thật) điện ảnh kỳ khuyết năm 1997, « ái tình ma cay nóng » xác thực nghênh đón phòng bán vé được mùa lớn, nhưng Lư Xung không có thể biểu hiện ra tán đồng.

Lư Xung lắc lắc đầu, cười lạnh nói: "Tình huống bây giờ là, này đã là một cái hồ, một cái không người nào nguyện ý đi vào trong nhảy hồ, người còn gạt ta nhảy vào đi?"

Trương Dương sắc mặt trắng bệch, hắn này mới(tài) nhớ tới đến, Lư Xung cùng cảnh sát quan hệ rất hảo(tốt,thật), cái kia tài vụ mất trộm sự tình không gạt được Lư Xung.

Hắn đành phải đem thật tình nói cho Lư Xung, cười khổ nói: "Lư tổng, ta hiện tại đúng là cùng đường mặt lộ rồi! Hiện tại chỉ có thể cầu ngài đến giúp ta rồi!"

Lư Xung suy nghĩ một chút, nói ra: "Người cái này điện ảnh tiền cảnh, ta vẫn tương đối xem trọng, ta cũng nguyện ý quảng, nhưng hiện tại vấn đề là lần(cút) thạch có nguyện ý hay không lui ra, như vậy, ta cấp lần(cút) thạch hai con đường, một con đường là ta lấy ra 3 triệu cấp lần(cút) thạch, lần(cút) thạch rút khỏi hạng mục này, nhưng bán đứt tất cả ca khúc quyền sử dụng, một con đường khác là, lần(cút) thạch không rời khỏi, ta lấy thêm ra 250 vạn gia nhập, sản xuất phương đoạt được phòng bán vé, ta cùng lần(cút) thạch sáu bốn phần thành, cái này chia làm là giữ gốc chia làm, bảo đảm không cho bọn hắn thiệt thòi tiền, hỏi bọn họ một chút lựa chọn cái nào một con đường?"

Trương Dương vội vã cùng lần(cút) thạch bên kia khai thông

Lần(cút) thạch bên kia đối hạng mục này vốn là cho rất cao kỳ vọng, cũng không muốn để cho nó nửa đường chết yểu, liền đồng ý Lư Xung đề nghị, nhưng mãnh liệt yêu cầu cùng Lư Xung chia đôi.

Lư Xung vốn là đem bọn họ quỹ bảo hiểm hai triệu tiền mặt lấy đi, cũng liền không đáng kể, giống như là, hắn hiện tại chỉ dùng quảng 50 vạn nguyên, tập trung vào tiền vào, nếu như như đòi kia như vậy có 3000 vạn phòng bán vé, sản xuất phương chỉ có thể bắt đến khoảng chừng 1000 vạn nguyên, chia đôi, bắt đến 500 vạn nguyên.

Đối với Lư Xung mà nói, cầm 50 vạn nguyên kiếm được 500 vạn nguyên, cũng(với cả) không có quá bất cần tư.

Ý tứ ở chỗ, thành công đầu tư bộ phim đầu tiên, khai hóa hoa sao giải trí đệ nhất pháo, đồng thời còn có thể mượn cơ hội được cao tròn viên.

Chương 110: Cao Viên Viên

« ái tình ma cay nóng » bên trong 6 cái cảm tình cổ sự, nói hết cuối thế kỷ bình thường sinh hoạt cùng nhân gian chân tình.

Đã từng không gọi ra danh tự diễn viên, sau đó đều thành đại cổ tay.

« món đồ chơi » bài(trang) bên trong, quách thao cùng từ phạm là một đôi tính trẻ con chưa tiêu biến Phó Kỳ, ở nhà chỉ lên lều vải, đem mình vây ở các loại món đồ chơi bên trong, thật giống vui cười liền có thể đi qua này một đời.

Thiếu bình cùng từ tịnh nộ tại trên đường cái gấp gờ, một cái ngoái đầu nhìn lại khác ở camera bên trong, Bắc Kinh như vậy lớn, nhưng dung không dưới người trẻ tuổi ái tình.

Hết thấy cổ sự bên trong, Lư Xung thích nhất kia đoạn gọi « thanh âm », mới biết yêu thiếu niên, tâm cơ địa bất lấy ưa thích giọng cô gái, cùng vấn đề của chính mình hợp thành cùng nhau, lần qua lộn lại địa nghe: "Người ưa thích ta sao? Ưa thích. Thật sự thích không? Thật sự a!"

Một bàn tập kết lẫn(cút) thạch siêu sao danh khúc hộp băng, thành nữ hài ngũ trước an ủi, hơn mười tuổi ái tình, kích động nhất bất quá(không qua,cực kỳ) cái kia một chút đều không ngẫu huyền bích đông, còn có bị hiểu lầm sau nước mắt như mưa.

Một năm này, Cao Viên Viên 18 tuổi, thanh tú khuôn mặt cùng ngượng ngùng nụ cười, mỹ hảo e rằng lấy phục thêm.

Trong lớp, nàng một bộ quần trắng ghi nhớ bài khoá đáng vẽ, thỏa mãn vô số thẳng nam đối mối tình đầu tưởng tượng.

Hai mươi năm sau, như vậy thật đẹp điểm nữ sao trở thành thời đại nước mắt, chỉ có Cao Viên Viên, y nguyên cứng chắc tại thẳng nam nữ thần tượng đầu, thậm chí, yêu nàng người càng đến càng nhiều, từ IT dân công đến văn nghệ thanh niên, từ giới diễn viên đến công chức, chán ghét nàng thẳng nam, dường như căn bản không tồn tại!

Từ nhỏ đẹp đẽ đến đại nàng, 17 tuổi lúc, coi như phổ thông cao trung nữ sinh, giao du cái phổ liên bị sao thăm dò xem là bảo, muốn kéo nàng đập quảng cáo làm(khi) ngôi sao. 18 tuổi, vô nhân sinh bộ phim đầu tiên « ái tình ma cay nóng ».

Năm 2000 thế vận hội Olympic trong lúc, thanh mệnh nữ hài một đôi sẽ cười mắt to, mê đảo vạn ngàn thiếu niên.

Bất luận nàng làm sao hoá trang, đều có một loại thiên nhiên thân thiết đẹp đẽ, lại như ngày nào đó tại lối đi bộ sẽ ngẫu nhiên gặp cô nương, mà không phải cao cao không thể với tới băng son nữ thần.

Lúc đầu, đạo diễn môn ưa thích tìm nàng diễn một ít trong suốt ngọc nữ nhân vật.

Vương Hiểu soái đạo diễn « mười bảy tuổi xe công thức một » bên trong, 22 tuổi Cao Viên Viên y nguyên là có thuyết phục lực hoa khôi học đường. Bất quá(không qua,cực kỳ), nàng tại danh thiếp bên trong biểu diễn, hoàn toàn bại bởi chu tấn.

Cùng năm vô « lái về mùa xuân tàu điện ngầm », đơn thuần bướng bỉnh nữ hài, giả vờ trấn định hào hiệp đi đến nam hài trước mặt, chất vấn hấn vì sao không có đến nơi hẹn, ngu đần đáng yêu.

Sau đó mấy năm, Cao Viên Viên sự nghiệp không nóng không lạnh, đã diễn một ít bất tri sở vị kịch truyền hình, cũng sẽ tiếp đập một ít cao bức cách điện ảnh.

Năm 2003, nàng lần đầu thử nghiệm cổ trang, đồng thời(và lại) lật đổ ngoan ngoãn hình tượng, biểu diễn tâm cơ thâm hậu Chu Chi Nhược.

Một cái đường đường nữ ma đầu, đến thẳng nam môn trong mắt, lại biến thành điềm đạm đáng yêu thỏ trắng nhỏ.

Sau đó mấy năm, nàng nhan trị không cao lắm, không thích hợp kiểu tóc làm cho nàng lộ ra khổ tương lại về người lớn, bởi vì diễn kỹ một loại(bình thường), có chút nhân vật còn bị nghi vấn là trà xanh kỹ nữ, tỷ như thanh hồng bên trong cái kia cổ chấp u buồn vai nữ chính thanh hồng.

Sau đó, hợp phách mảnh bắt đầu thịnh hành, Cao Viên Viên bắt đầu trở thành Hương Giang đạo diễn thích nhất dùng nội địa nữ diễn viên một trong, « bảo bối kế hoạch » cùng « trai tài gái sắc » bên trong, nàng đều giống như một dòng nước trong.

Những kia năm, Cao Viên Viên tuy rằng rất đẹp, nhưng ở mỹ nữ như ngọc vòng giải trí, nàng không có mỹ ra phong cách mỹ ra trình độ, thậm chí cũng không xếp hạng tới nữ thần trước vài tên.

Mãi đến tận năm 2011, nàng 32 tuổi thời điểm, nhan trị ranh giới đến rồi.

Tại Đỗ Kỳ Phong đạo diễn « độc thân nam nữ » bên trong, nàng độ sức cổ ruộng vui sướng Ngô ngân tổ ở giữa, dựa vào chính là mặt!

Đến năm 2012, Trần Khải Ca « tìm tòi », càng là đem nàng đã biến thành thẳng nam nữ thần!

Từ đó về sau, Cao Viên Viên tiến nhập nhan trị đỉnh phong, liền không có hạ xuống qua(quá).

2013 năm, nàng làm ra một hồi "Âm ướt cạo môn", sau đó chứng minh bất quá(không qua,cực kỳ) là một cái nào đó phẩm bài dao cạo râu quảng cáo, không tới hai phút hình tượng đã khiến rất nhiều người xuân tâm đập dòn, trong một đêm, ngày thơ ngọc nữ biến thành mỗi cái động tác đều toả ra mị lực gợi cảm thực nữ.

Cùng năm, Cao Viên Viên cùng từng đồng thời quay chụp kịch truyền hình ba vị nữ sinh,

Thời gian qua đi mười lăm năm lại lần nữa mặc vào đồng phục học sinh chụp ảnh chung, 34 tuổi nàng nghịch sinh trưởng đến làm người kinh điển.

Tìm tới đáng tin đoàn đội (Hàn hòa hóa) sau khi, nàng từ tuần lễ thời trang thời thượng sát thủ biến thành Trung Quốc tới sẽ chụp ảnh cô nương. Nàng đã bảo lưu thanh tân tự nhiên khí chất, đồng thời cũng có thể mỹ đến riêng một ngọn cỏ. Mặc dù tại người qua đường màn ảnh bên trong, nàng y nguyên mỹ đến tinh xảo không gì sánh được.

Từ khi bước lên nhan trị đỉnh phong sau khi, đối nàng bộ mặt vì điều nghi vấn vẫn luôn tại, muốn nói màu da, mặt hình, xương gò má, mũi, muốn nói khác biệt, đều có thể tìm đạt được đến, thế nhưng một mực không có người đi ra mắng nàng, thẳng nam y nguyên coi nàng là thành nữ thần, liền nữ sinh cũng coi nàng là thành mặc quần áo ăn diện mô phỏng theo đối tượng.

Đại khái bởi vì, nàng có quá hiếm có ôn hòa ôn hòa vẻ đẹp, tiếp địa khí, lại không chiếm yên hòa, rất tinh xảo, nhưng không có tính chất công kích (cùng Phạm Tĩnh Băng so), mỗi lần nhìn đến nàng cười, đều cảm thấy rất thoải mái.

Quá nhiều nữ minh tinh đều quá độ hoa lệ, quên sinh hoạt hóa mới(tài) là đẹp nhất.

Cao Viên Viên cũng không thuộc về Lâm Thanh Hà Vương Tổ Hiền này thế hệ trước nữ thần, cũng không thuộc về Dương Đình Lưu Thi Thi này loại gần đây nữ thần. Nàng tại này trung gian, hoàn thành một cái tiếp cận số.

Cùng cái khác vòng giải trí nữ thần so với, không có mang tính tiêu chí biểu trưng cái dài mặt, không có khiêu gợi chân dài to, không có ngạo nhân bộ ngực, nàng chính là mỹ đến chẳng phải nghìn bài một điệu.

Nàng tao nhã tính cách có lúc cùng Lâm Chí Linh rất giống, nhưng Lâm Chí Linh tao nhã tổng khiến người cảm thấy có chút qua(quá), mà Cao Viên Viên thì lộ ra cân đối không thiếu sót.

Cao Viên Viên kỳ thực còn có một cái phi thường hấp dẫn người địa phương, chính là nói chuyện thanh âm. Ngọt mà không chán, nhuận mà không hoạt, khiến người nghe liền thoải mái, nàng tiếp thu phỏng vấn thời điểm, luôn là một bộ dễ thân khả kính đáng vẻ, xưa nay đều không đối phỏng viên nổi giận. Tức thời nàng phát hỏa, vậy cũng là rất rung động lòng người.

Tại đại nhiệt Hàn kịch « đến từ(tự) ánh sao ngôi » bên trong, quốc dân nữ thần ngàn tụng y bị phóng viên hỏi đến vì cái gì như thế hồng thời điểm? Ngàn tụng y chẳng qua(chỉ là) nhân nhạ nỏ nụ cười: "Đẹp dễ là được". Ngàn tụng y nói tới thật là tiếng người, đổi thành cái khác nữ sao, nhất định sẽ nói cái gì lên lút rất nỗ lực a, thành danh trước chịu qua(quá) rất nhiều chua xót chủng loại dao động não tàn phẫn. Mà Cao Viên Viên thì chứng minh ngàn tụng y cái này quan điểm, đẹp dễ là được. Kháng định có người sẽ đứng ra nói, Cao Viên Viên coi như diễn viên, căn bản không cái gì tác phẩm tiêu biểu. A, có mấy người là chuyên môn làm(vì,là) diễn kỹ mà sinh, có mấy người mặc dù làm(khi) cả đời bình hoa, cũng có thể được thể nhân yêu thích. Bởi vì đối với rất nhiều người tới nói, một cái rung động lòng người mỉm cười so xem một cái thực lực diễn viên đóng phim mang đến trị hết hiệu quả còn tốt hơn rất nhiều. Vòng giải trí chính là như thế một cái phân công sáng tỏ vòng tròn, có người chính là trời sinh diễn viên hoặc là ca sĩ, có mấy người liền dựa vào gương mặt giết ra khỏi trùng vây.

Cao Viên Viên mỹ đến mức rất chân thực. Rất nhiều nữ nhân vẻ đẹp, mỹ đến có lúc khiến người không dám tới gần, hơn nữa rất hư huyền. Nhưng Cao Viên Viên vẻ đẹp, đối với nam nhân mà nói, mỹ liền mỹ tại, tuy rằng tròn tròn quý làm(vì,là) nữ thần, thế nhưng nếu như người cưới nàng, nàng còn sẽ cho người nấu cơm làm việc nhà. Nàng chính là làm cho người ta một loại cảm giác như vậy, tiếp địa khí thế nhưng không bị thế tục yên hòa ảnh hưởng, biết xả hội hắc ám nhưng đáy lòng lại triết để tin tưởng mỹ hảo.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Năm Viên Viên khuôn mặt

Nhìn chung Cao Viên Viên sau đó 20 năm, nàng sở dĩ trở thành nữ thần, không thể rời bỏ đoàn đội cống hiến.

Nàng nữ thần con đường cát bước chính là phổ đập, thợ trang điểm, nhiếp ảnh gia đều là ngành nghề tinh anh, đặc biệt thợ trang điểm, Hàn hòa hòa, tại nhận thức Hàn hòa hòa trước, Cao Viên Viên chính là một cái thỏ nữ, năm 2010 nhận thức Hàn hòa hòa mới biết làm sao đem y phục mặc ra khi(hả giận) chất.

Đương nhiên, cái này thời điểm, Hàn hòa hòa còn là một tiểu hài tử, Cao Viên Viên mặc quần áo phong cách cần nhờ Lư Xung đến đem không.

Càng đương nhiên, hết thấy đều phải tiến lên dần dần, trước tiên từ chính thức nhận thức Cao Viên Viên bắt đầu.

...

Ngoại trừ cùng lẫn(cút) thạch chia đôi yêu cầu, Lư Xung còn muốn cầu trở thành cái thứ nhất cổ sự « thanh âm » vai nam chính.

Trương Dương nhìn Lư Xung, không nhìn được cười nói: "Vừa vặn nguyên lai cái kia diễn viên gãy xương, ngài không chỉ là tài chính thượng mura đúng lúc, ngài này phương diện cũng là mura đúng lúc, chính là không biết ngài diễn kỹ như thế nào, bởi vì chúng ta cái kia vai nữ chính trước chỉ đập qua(quá) hình quảng cáo, không có cái gì diễn kỹ, nếu như ngài cũng không có biểu diễn kinh nghiệm, mang không đứng lên nàng, vậy thì có điểm phiền phức. . ."

Lư Xung cười nhạt: "Tùy tiện cho ta mấy cái tình cảnh, khiến ta diễn dịch một chút đi."

Trương Dương cho Lư Xung mấy cái tình cảnh, khiến hắn diễn dịch.

Kết quả khiến Trương Dương đặc biệt thỏa mãn: "Thiên(ngày) đầu, ta quá bất trắc(bất ngờ), không nghĩ tới, ngài tuổi nhỏ như thế, diễn kỹ đã vậy còn quá tinh xảo, so gừm vẫn bọn hắn đều lợi hại hơn! Ta yêu quý người! Cái gì đều không nói, người chính là vai nam chính!"

Đoàn kịch lại lần nữa khởi động mấy kia một ngày, Lư Xung cùng Cao Viên Viên chính thức nhận thức.

Này lúc Cao Viên Viên, mười tám tuổi, tề nhĩ tóc ngắn, mắt to, trên mặt có chút trẻ con phi, chẳng qua(chỉ là) đứng ở nơi đó, cái gì cũng không nói, đã là thanh thuần thanh tú đẹp đẽ, vô hạn mỹ hảo.

Trương Dương giới thiệu: "Lư Xung, vị này là vai nữ chính, Cao Viên Viên. Cao Viên Viên, vị này là vai nam chính Lư Xung! Các người lần đầu gặp mặt, muốn nhiều giao lưu."

Lư Xung chủ động đưa tay ra: "Xin chào, ta gọi Lư Xung, lần đầu gặp mặt, thỉnh chăm sóc nhiều hơn."

Kỳ thực, tại đoàn kịch khởi động mấy ngày thứ nhất, Lư Xung liền gặp qua Cao Viên Viên.

Cao Viên Viên có chút thẹn thùng nở nụ cười, chớp như nước trong veo mắt to, duỗi ra nhỏ dài ngọc thủ, cùng Lư Xung nhẹ nhàng nắm chặt: "Xin chào, ta gọi Cao Viên Viên, lần đầu gặp mặt, thỉnh chăm sóc nhiều hơn!"

Lư Xung đối Cao Viên Viên cũng(với cả) không có lập tức tới phóng điện, bởi vì hắn rõ ràng, Cao Viên Viên hiện tại còn tại thượng cao nhị (lớp 11), là một cái thanh thuần như nước thuần khiết tiểu cô nương, tính cách còn có chút rụt rè e lệ, nếu như vừa lên đến liền phóng điện, sẽ chỉ làm nàng càng thêm gò bó bất an.

Trương Dương nói với bọn họ: "Các người hai cái đối với điện ảnh tới nói, đều là người mới, đều không có tiến vào trường quay phim, bất quá(không qua,cực kỳ) không liên quan, Lư Xung diễn kỹ tốt hơn, hy vọng có thể quá nhiều nhiều mang theo Viên Viên. Then chốt là cái gì, then chốt cổ sự này là thanh xuân trường học cổ sự, có chút hồ đồ nổi tình đầu cảm giác, muốn biểu hiện ra này loại cảm giác, này liền muốn cầu các người hai người ở giữa muốn hiểu thêm đối phương, chỉ ít không muốn(đừng) như hiện tại câu nệ như vậy! Ngày hôm nay khi tài còn có chút vấn đề, nhân viên điều phối còn có chút vấn đề, vẫn chưa thể lập tức chụp ảnh, như vậy, lập tức buổi trưa, Lư Xung, người mang Viên Viên đi ăn cơm trưa, các người nhiều nói chuyện phiếm, sâu sắc thêm một thoáng hiểu rõ."

Nói xong, Trương Dương liền đi.

Lư Xung nhìn khắp bốn phía, cười khổ nói: "Này tới chỗ nào ăn cơm đây? Đối với nơi này nhân sinh địa không quen."

Cao Viên Viên hé miệng cười nói: "Ta là Bắc Bình người, đối với nơi này quen thuộc, ta biết có cái phòng ăn!"

Hai người đi ra Bắc Ảnh xưởng, hướng về Cao Viên Viên nói cái kia phòng ăn đi đến.

Đến phòng ăn, Lư Xung điểm một bàn lớn đồ ăn.

Cao Viên Viên đôi mắt to xinh đẹp tròn tròn lên: "Chúng ta hai người ăn không hết như thế nhiều!"

Lư Xung cười nói: "Người tận lực ăn, ta là chủ lực, ta có lòng tin có thể ăn xong!"

Cao Viên Viên kinh ngạc nhìn Lư Xung gầy gò thân thể: "Người như thế ốm, có thể ăn như vậy nhiều sao?"

Lư Xung cười nói: "Ta cùng người thường thay cũ đổi mới không giống nhau, ta tiêu hao năng lượng tương đối nhanh, cho nên muốn ăn rất nhiều thứ."

Cao Viên Viên cười khỏ nói: "Nhưng ta không mang nhiều tiền như vậy!"

Lư Xung cười nói: "Ta là bộ phim này đầu tư người,

Xem như là lão bản, làm sao khả năng khiến người ra tiền đây?"

Cao Viên Viên sùng sốt, đôi mắt to xinh đẹp ngơ ngác mà nhìn Lư Xung: "Người nói cái gì, người là đầu tư người?"

Lư Xung cười nói: "Là a, người hẳn là nghe nói, mấy ngày trước, đoàn kịch tao ngộ tài chính mất trộm sự kiện. . ."

Cao Viên Viên gật gù: "Ta nghe nói, này điện ảnh suýt chút nữa đập không được, sau đó nghe nói có cái nơi khác đến người có tiền, đầu tư cái này điện ảnh, cái này điện ảnh tài năng lại lần nữa chụp ảnh, chẳng lẽ người có tiền kia chính là người?"

"Đúng vậy!" Lư Xung cười nói: "Ta đầu tư 250 vạn, phòng bán vé cùng lần(cút) thạch chia đôi!"

Cao Viên Viên như nước trong veo mắt to lần thứ hai tròn lên tròn xoe: "Người xem ra lớn hơn so với ta không dứt(không được) vài tuổi, làm sao có tiền như vậy, là người ba ba có tiền?"

"Ta ba ba quả thật có tiền, nhưng này 250 vạn là ta chính mình lừa(kiểm)." Lư Xung cũng không nghĩ tới tại Cao Viên Viên trước mặt khoe khoang cái gì, cũng chỉ là ăn ngay nói thật.

Cao Viên Viên cái miệng anh đào nhỏ nhắn cũng trương đến tròn xoe: "Người chính mình lừa(kiểm), người làm sao lừa(kiểm)?"

Lư Xung đương nhiên không sẽ nói hẳn từ Đường gia các loại(chò, đám) tội ác trong gia tộc làm ra mấy cái ức sự tình, hẳn chẳng qua(chỉ là) đem mấy ngày trước làm cái kia phi thủy nguyên thạch sự tình nói một lần.

Như vậy sự tình tại Lư Xung nơi đó quả thực không đáng nhắc tới, lại nghe Cao Viên Viên sùng sốt sùng sốt, đen lay láy mắt to tràn ngập kinh ngạc cùng thán phục: "Người quá có mắt hết!"

Lư Xung cười nhạt, không có nói cái gì, miệng lớn bắt đầu ăn.

Cao Viên Viên đối Lư Xung lòng hiếu kỳ nhưng tăng vọt lên(ngồi dậy): "Người đến cùng bao nhiêu tuổi?"

Lư Xung cười nói: "Ta 18 tuổi!"

Cao Viên Viên như nước trong veo mắt to lần thứ hai tròn lớn: "Người lặp lại lần nữa!"

Lư Xung cười nói: "Ta 18 tuổi a!"

Cao Viên Viên hỏi tới: "Người là cái nào một tháng sinh ra?"

Lư Xung cười nói: "Tháng 10, làm sao?"

"Ta cũng là tháng 10, " Cao Viên Viên đầy hứng thú hỏi: "Người là một ngày kia sinh ra đây?"

Lư Xung cười nói: "Số 8."

Cao Viên Viên không nhịn được cười khanh khách lên: "Nguyên lai người là đệ đệ!"

Lư Xung có chút buồn bực hỏi: "Cái gì ý tứ?"

Cao Viên Viên cười nói: "Sinh nhật ta là 79 năm ngày mùng 5 tháng 10, so người sinh ra sớm 3 ngày, người phải gọi ta tỷ tỷ!"

Lư Xung không nhịn được đưa tay nặn nặn Cao Viên Viên kia êm dịu mang theo trẻ con phi khuôn mặt: "Người xem người, còn có trẻ con phi đâu, xem ra cũng mới(tài) mười lăm, mười sáu tuổi, theo ta đứng chung một chỗ, dù là ai nói, đều là muội muội!"

Cao Viên Viên bị Lư Xung thân mật nắm khuôn mặt cử động cho dọa nhảy dựng, tiếp đó mắc cỡ đỏ cả mặt, vốn là có chút tức giận, cơ mà(có thể) nghe được Lư Xung như vậy nói, nhất thời hết giận, dịu dàng nói: "Anh chị em phân pháp khẳng định là dựa theo sinh ra trước sau trình tự a, cũng không có dựa theo bề ngoài đến luận a."

Lư Xung cười đùa nói: "Đã như vậy, vậy ta sau đó ngay tại đoàn kịch bên trong gọi người Viên Viên tỷ, nhìn trương đạo sẽ nói thế nào."

Cao Viên Viên này mới(tài) nhớ tới đến, Lư Xung có thể có cái trọng yếu thân phận, là hiện nay duy nhất đầu tư người, chân chính lão bản, nếu như bản thân lầm lầm liệt liệt địa khiến Lư Xung gọi mình Viên Viên tỷ, đừng nói Trương Dương đạo diễn, e sợ toàn bộ đoàn kịch người đều không đáp ứng, không khỏi cười khỏ nói: "Người là lão bản, người to lớn nhất!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Hoắc Tư Nhạ tìm tới cửa!

Lư Xung sợ đem bọn họ hòa hợp bầu không khí làm cứng, liền cười nói: "Chúng ta ngẫm, tùy tiện người xưng hô như thế nào ta đều hành, Xung ca xông lên đệ cũng không đáng kể, bất quá(không qua,cực kỳ), ta cũng sẽ không gọi người Viên Viên tỷ, ta chỉ có thể gọi người Viên Viên!"

Cao Viên Viên vốn là nhớ tới Lư Xung chân chính thân phận, trong lòng có chút bối ngờ, hồi hận bản thân vừa nãy có chút quá lỗ mãng, bây giờ nhìn đến Lư Xung đã vậy còn quá bình dị gần gũi nụ cười hòa ái, cũng không khỏi bị Lư Xung cảm hoá, cười khanh khách nói: "Vậy ta gọi người xưng xưng có thể sao?"

Lư Xung cười nói: "Đương nhiên có thể, bất quá(không qua,cực kỳ) ta sợ người một gọi, người bên cạnh sẽ nhanh chân liền chạy!"

Cao Viên Viên ngăn người một chút, có chút không phản ứng lại.

Lư Xung lợi dụng một bộ dưới đài khán giả đáng vẽ: "Xông lên! Xông lên! Xông a! Cố lên a!"

Cao Viên Viên này mới(tài) get đến Lư Xung điểm, không nhịn được cười khanh khách lên(ngồi dậy): "Người vừa nói như thế, ta thì càng tưởng gọi người xưng xưng rồi!"

Hai người vừa ăn vừa nói chuyện, quan hệ càng ngày càng hòa hợp.

Lư Xung nhớ tới điện ảnh bên trong một cái tình tiết, hỏi: "Viên Viên, người ưa thích nghe ca sao?"

Cao Viên Viên bị Lư Xung ăn tưởng cảm hoá, cũng quá nhanh cắn ăn, vừa ăn vừa nói nói: "Ưa thích a!"

Lư Xung cũng vừa ăn vừa hỏi nói: "Ưa thích ai ca?"

Cao Viên Viên suy nghĩ một chút: "Trương Học Hữu, Chu Hoa kiến, tiểu hồ đội, vương phi, đều rất yêu thích, như ca giao trường học (Chú thích: Có lẽ là loại bài hát tự chế, giống mấy bạn sinh viên BK), ta cũng ưa thích."

Lư Xung bỗng nhiên nói ra: "Tô có bằng, người thích không?"

"Người nói bé ngoan hồ sao?" Cao Viên Viên cười duyên nói: "Ưa thích a, tiểu hồ trong đội ta thích nhất hần!"

Lư Xung biết, Cao Viên Viên nói kia loại ưa thích chính là thuần túy fan đối với thần tượng đơn thuần ưa thích, hưởng chi, lấy tô có bằng lấy hưởng, cũng không sẽ có cái gì vấn đề, liền nở nụ cười: "Hần hiện tại ngay tại Bắc Bình, hôm nào ta dẫn người đi thấy hần."

Cao Viên Viên lại trừng lớn nằng đên lay lấy mắt to: "Xưng xưng, người là tại sao biết hần?"

Lư Xung đem « Hoàn Châu Cách Cách » sự tình nói một lần.

Cao Viên Viên lại lần nữa dùng súng bái ánh mắt nhìn Lư Xung: "Người quá lợi hại, đồng thời đầu tư một bộ phim một bộ kịch truyền hình a, đúng rồi, người đầu tư kịch truyền hình tiền từ đâu tới đây đây?"

Lư Xung hơi hột nói ra: "Những năm trước đây sao cô lừa(kiểm). Ăn no chưa?"

Cao Viên Viên đang ôm bụng: "Ta hiện tại đúng là người cũng như tên, cái bụng Viên Viên."

Người phục vụ qua(quá) đến tính tiền, giật nảy cả mình, bọn hần vốn là cho rằng Lư Xung hai người căn bản ăn không được bao nhiêu, khẳng định rất nhiều lãng phí đi, không nghĩ tới, vậy mà tất cả đều đĩa CD rồi!

Bọn hần trở lại đoàn kịch, lĩnh kịch bản, xem nhân viên, thiết bị còn có vấn đề, liền chuẩn bị cầm kịch bản trở lại bồi.

Trương Dương hỏi Lư Xung: "Có một cái rất trọng yếu nữ vai phụ, là Viên Viên cái kia như hình với bóng bạn học nữ, sớm định ra cái kia diễn viên nghe nói đoàn kịch xuất hiện khó khăn, liền nhận cái khác hí, không có cách nào qua(quá) đến, Lư tổng, người có hay không ứng cử viên phù hợp?"

Lư Xung suy nghĩ một chút, hần đầu tiên nghĩ đến là Lý Văn Yên, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, Lý Văn Yên làm vai phụ e sợ sẽ hòa tan Cao Viên Viên hào quang, hưởng chi, Lý Văn Yên căn bản không thích làm diễn viên, thứ hai nghĩ đến Phạm Tịnh Băng, cơ mà(có thể) Phạm Tịnh Băng hiện tại tại Hoàn

Châu Cách Cách đoàn kịch bên trong, hướng hồ tưởng mạo của nàng cũng rất chói mắt.

Hắn lắc lắc đầu: "Tạm thời không có thích hợp."

Nhân viên không đồng đều, không có thể lập tức chụp ảnh, Cao Viên Viên đã nghĩ về nhà.

Lư Xung đi lên trước, cười nói: "Viên Viên, người gia ở nơi nào, ta đưa người trở lại!"

Cao Viên Viên trải qua buổi trưa cùng Lư Xung giao lưu, đối hắn ấn tượng cực kỳ tốt, liền nói: "Hào(tốt,thật) a, phiền phức người rồi! Ta gia tại phong đài khu vân cương. . ."

Lư Xung cầm lái Phó Nghệ Sĩ cái kia sửa tốt tiểu Cherokee đưa Cao Viên Viên.

Một đường thượng, Lư Xung hãy cùng Cao Viên Viên tán gẫu bọn hắn cộng đồng trải qua cuộc sống cao trung, tán gẫu khiến người chán ghét đến cực điểm toán học, công quên đã quên bởi Anh ngữ từ đơn, dao động người chính trị, những kia vĩnh viễn không nhớ được văn ngôn văn, trường học bên cạnh những kia để dòng người liền quên về mỹ thực, còn có một ít đồng học khừu sự tình cùng lão sư chuyện lý thú.

Trò chuyện trò chuyện, hai người đều phát hiện, tuy rằng chỉ nhận thức nửa ngày, nhưng phảng phất là nhận thức thật nhiều năm bạn cũ một dạng.

Tuy rằng từ Bắc Ảnh xưởng đến Cao Viên Viên gia rất xa, nhưng bởi vì có Cao Viên Viên làm bạn, một đường phi thường ung dung.

Rốt cục đến, Cao Viên Viên chỉ chỉ một đồng căn hộ: "Kia là ta gia, đi ngồi một chút đi."

Lư Xung cười nói: "Không dứt(không được), nếu không a đi nhìn đến, còn tưởng rằng là người bạn trai đây!"

Cao Viên Viên cười duyên nói: "Nếu như ta mù mù biết là người như vậy còn trẻ nhiều kim soái ca thành nàng tương lai con rể, nàng khẳng định nhạc hồng rồi!"

"Vốn là cho rằng người là muộn miệng hồ lô một dạng, không nghĩ tới cũng rất sẽ nói chuyện!" Lư Xung cười nói: "Đúng rồi, ngày mai ta tới đón người đi!"

Cao Viên Viên vội vàng nói: "Quá xa rồi! Ta còn là ngồi xe buýt đi thôi!"

Buổi tối hôm đó, Lư Xung đến triều dương nghệ giáo tìm Hoắc Tư Nhạ, không có tìm tới bản thân nàng.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, làm(khi) Lư Xung đi tới ảnh lầu, hiện đang nói chuyện với Cao Viên Viên thời điểm, có người qua(quá) đến nói cho Lư Xung: "Bên ngoài có cái tiểu cô nương tìm người!"

Lư Xung đi tới cửa, giật nảy cả mình, đến tìm hắn rõ ràng là Hoắc Tư Nhạ.

Lẽ nào nàng đã phát hiện bản thân giả trang nàng bạn trai cũ dâm loạn nàng sao? Không thể nào.

Hắn phi thường bình tĩnh hỏi: "Có phải không ta tại các người khách sạn hạ xuống cái gì đồ vật?"

Này khốn nạn còn chứa(trang) một bộ rất đáng về vô tội! Hoắc Tư Nhạ tận lực kìm nén lửa giận trong lòng, lộ ra nụ cười vui vẻ: "Là a, tiên sinh ngài tại tửu điểm chúng ta hạ xuống một thứ."

Lư Xung lăm lăm liệt liệt nói ra: "Không phải cái gì quý trọng đồ vật đi, còn khó hơn làm(vì,là) người tìm tới cửa!"

Hoắc Tư Nhạ xinh đẹp khuôn mặt phi thường nghiêm túc nói ra: "Là rất quý trọng đồ vật!"

Lư Xung gãi đầu một cái: "Ta cơ mà(có thể) không nhớ rõ ta hạ xuống cái gì quý trọng đồ vật."

Hoắc Tư Nhạ tận lực bỏ ra nụ cười vui vẻ: "Chúng ta tìm một chỗ, ta đem quý trọng đồ vật cho người!"

"Được rồi!" Lư Xung có thể nhìn ra Hoắc Tư Nhạ cực lực kìm nén phần nộ, trong lòng cũng thoải mái, đã người ta phát hiện, vậy liền để nàng nên đánh bản thân mấy quyền phát tiết một chút đi, ngược lại bản thân xem như là chiếm người ta tiện nghi.

Hắn liền dẫn Hoắc Tư Nhạ đến trường quay phim bên trong hẻm lánh gian phòng nhỏ.

Tiến vào gian phòng, Lư Xung đóng cửa lại, cười nhạt: "Đến cùng cái gì quý trọng đồ vật?"

Hoắc Tư Nhạ như nước trong veo mắt to tức giận trừng mắt Lư Xung: "Một cái nữ hài mới tình đầu! Một cái nữ hài trinh tiết! Một cái nữ hài danh dự! Quý trọng sao?"

Lư Xung còn là một bộ rất đáng về vô tội: "Là rất quý trọng, thể nhưng là liên quan gì tới ta?"

Hoắc Tư Nhạ xông lên trước, một cái cầm lấy Lư Xung cổ áo: "Người còn không thừa nhận? Chính là người!"

Lư Xung còn đang giả bộ: "Thừa nhận cái gì à? Ta không hề làm gì cả a?"

Hoắc Tư Nhạ cắn môi, như nước trong veo mắt to vừa thẹn vừa giận mà nhìn Lư Xung: "Giả trang Vương Hậu Hi tập kích ta, đánh ta, mắng ta, khiến Vương Hậu Hi hiểu lầm ta, cái kia người chính là người! Người quá phận quá đáng rồi!"

Lư Xung một mặt vô tội nói ra: "Giả trang? Người có làm hay không, ta không như vậy vô vị!"

Hoắc Tư Nhạ giận dữ và xấu hổ nói: "Người chính là như vậy vô vị, hơn nữa người tâm nhãn còn nhỏ, so hạt vừng còn nhỏ, ta liền hơi hơi làm khó dễ người một thoáng, người liền như vậy trả thù ta?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Hoắc Tư Nhạ đến diễn

Quốc sản động họa đại mạo hiểm

Nhìn chung Cao Viên Viên sau đó 20 năm, nàng sở dĩ trở thành nữ thần, không thể rời bỏ đoàn đội công hiến.

Nàng nữ thần con đường cát bụi chính là phổ cập, thị trường điểm, nhiếp ảnh gia đều là ngành nghề tinh anh, đặc biệt thị trường điểm, Hàn hóa hóa.

Tại nhận thức Hàn hóa hóa trước, Cao Viên Viên chính là một cái thổ nữ, năm 2010 nhận thức Hàn hóa hóa mới biết làm sao đem y phục mặc ra khí(hả giận) chất.

Đương nhiên, cái này thời điểm, Hàn hóa hóa còn là một tiểu hài tử, Cao Viên Viên mặc quần áo phong cách cần nhờ Lư Xung đến đem không.

Bất quá(không qua,cực kỳ), hết thấy đều phải tiến lên dần dần, trước tiên từ chính thức nhận thức Cao Viên Viên bắt đầu.

...

Ngoại trừ cùng lẫn(cút) thạch chia đôi yêu cầu, Lư Xung còn muốn cầu trở thành cái thứ nhất cổ sự « thanh âm » vai nam chính.

Trương Dương nhìn Lư Xung, không nhịn được cười nói: "Vừa vặn nguyên lai cái kia diễn viên gãy xương, ngài không chỉ là tài chính thượng mura đúng lúc, ngài này phương diện cũng là mura đúng lúc, chính là không biết ngài diễn kỹ như thế nào, bởi vì chúng ta cái kia vai nữ chính trước chỉ đập qua(quá) hình quảng cáo, không có cái gì diễn kỹ, nếu như ngài cũng không có biểu diễn kinh nghiệm, mang không đứng lên nàng, vậy thì có điểm phiền phức. . ."

Lư Xung cười nhạt: "Tùy tiện cho ta mấy cái tình cảnh, khiến ta diễn dịch một chút đi."

Trương Dương cho Lư Xung mấy cái tình cảnh, khiến hắn diễn dịch.

Kết quả khiến Trương Dương đặc biệt thỏa mãn: "Thiên(ngày) đầu, ta quá bất trắc(bất ngờ), không nghĩ tới, ngài tuổi nhỏ như thế, diễn kỹ đã vậy còn quá tinh xảo, so gừng văn bộn hần đều lợi hại hơn! Ta yêu quý người! Cái gì đều không nói, người chính là vai nam chính!"

Đoàn kịch lại lần nữa khởi động mấy kia một ngày, Lư Xung cùng Cao Viên Viên chính thức nhận thức.

Này lúc Cao Viên Viên, mười tám tuổi, tề nhĩ tóc ngắn, mắt to, trên mặt có chút trẻ con phì, chẳng qua(chỉ là) đứng ở nơi đó, cái gì cũng không nói, đã là thanh thuần thanh tú đẹp dễ, vô hạn mỹ hảo.

Trương Dương giới thiệu: "Lư Xung, vị này là vai nữ chính, Cao Viên Viên. Cao Viên Viên, vị này là vai nam chính Lư Xung! Các người lần đầu gặp mặt, muốn nhiều giao lưu."

Lư Xung chủ động đưa tay ra: "Xin chào, ta gọi Lư Xung, lần đầu gặp mặt, thỉnh chăm sóc nhiều hơn."

Kỳ thực, tại đoàn kịch khởi động mấy ngày thứ nhất, Lư Xung liền gặp qua Cao Viên Viên.

Cao Viên Viên có chút thẹn thùng nở nụ cười, chớp như nước trong veo mắt to, duỗi ra nhỏ dài ngọc thủ, cùng Lư Xung nhẹ nhàng nắm chặt: "Xin chào, ta gọi Cao Viên Viên, lần đầu gặp mặt, thỉnh chăm sóc nhiều hơn!"

Lư Xung đối Cao Viên Viên cũng(với cả) không có lập tức tới phóng điện, bởi vì hẳn rõ ràng, Cao Viên Viên hiện tại còn tại thượng cao nhĩ (lớp 11), là một cái thanh thuần như nước thuần khiết tiểu cô nương, tính cách còn có chút rụt rè e lệ, nếu như vừa lên đến liền phóng điện, sẽ chỉ làm nàng càng thêm gò bó bất an.

Trương Dương nói với bọn họ: "Các người hai cái đối với điện ảnh tới nói, đều là người mới, đều không có tiến vào trường quay phim, bắt quá(không qua,cực kỳ) không liên quan, Lư Xung diễn kỹ tốt hơn, hy vọng có thể quá nhiều nhiều mang theo Viên Viên. Then chốt là cái gì, then chốt cổ sự này là thanh xuân trường học cổ sự, có chút hồ đồ mỗi tình đầu cảm giác, muốn biểu hiện ra này loại cảm giác, này liền muốn cầu các người hai người ở giữa muốn hiểu thêm đối phương, chỉ ít không muốn(đừng) như hiện tại câu nệ như vậy! Ngày hôm nay khi tài còn có chút vấn đề, nhân viên điều phối còn có chút vấn đề, vẫn chưa thể lập tức chụp ảnh, như vậy, lập tức buổi trưa, Lư Xung, người mang Viên Viên đi ăn cơm trưa, các người nhiều nói chuyện phiếm, sâu sắc thêm một thoáng hiểu rõ."

Nói xong, Trương Dương liền đi.

Lư Xung nhìn khắp bốn phía, cười khổ nói: "Này tới chỗ nào ăn cơm đây? Đối với nơi này nhân sinh địa không quen."

Cao Viên Viên hé miệng cười nói: "Ta là Bắc Bình người, đối với nơi này quen thuộc, ta biết có cái phòng ăn!"

Hai người đi ra Bắc Ảnh xưởng, hướng về Cao Viên Viên nói cái kia phòng ăn đi đến.

Đến phòng ăn, Lư Xung điểm một bàn lớn đồ ăn.

Cao Viên Viên đôi mắt to xinh đẹp tròn tròn lên: "Chúng ta hai người ăn không hết như thế nhiều!"

Lư Xung cười nói: "Người tận lực ăn, ta là chủ lực, ta có lòng tin có thể ăn xong!"

Cao Viên Viên kinh ngạc nhìn Lư Xung gầy gò thân thể: "Người như thế ốm, có thể ăn như vậy nhiều sao?"

Lư Xung cười nói: "Ta cùng người thường thay cũ đổi mới không giống nhau, ta tiêu hao năng lượng tương đối nhanh, cho nên muốn ăn rất nhiều thứ."

Cao Viên Viên cười khổ nói: "Nhưng ta không mang nhiều tiền như vậy!"

Lư Xung cười nói: "Ta là bộ phim này đầu tư người, xem như là lão bản, làm sao khả năng khiến người ra tiền đây?"

Cao Viên Viên sững sờ,

Đôi mắt to xinh đẹp ngờ ngạc mà nhìn Lư Xung: "Người nói cái gì, người là đầu tư người?"

Lư Xung cười nói: "À a, người hẳn là nghe nói, mấy ngày trước, đoàn kịch tao ngộ tài chính mất trộm sự kiện. . ."

Cao Viên Viên gât gù: "Ta nghe nói, này điện ảnh suất chút nữa đập không được, sau đó nghe nói có cái nơi khác đến người có tiền, đầu tư cái này điện ảnh, cái này điện ảnh tài năng lại lần nữa chụp ảnh, chẳng lẽ người có tiền kia chính là người?"

"Đúng vậy!" Lư Xung cười nói: "Ta đầu tư 250 vạn, phòng bán vé cùng lẫn(cút) thạch chia đôi!"

Cao Viên Viên như nước trong veo mắt to lần thứ hai tròn tròn xoe: "Người xem ra lớn hơn so với ta không dứt(không được) vài tuổi, làm sao có tiền như vậy, là người ba ba có tiền?"

"Ta ba ba quả thật có tiền, nhưng này 250 vạn là ta chính mình lừa(kiểm)." Lư Xung cũng không nghĩ tới tại Cao Viên Viên trước mặt khoe khoang cái gì, cũng chỉ là ăn ngay nói thật.

Cao Viên Viên cái miệng anh đào nhỏ nhắn cũng trương đến tròn xoe: "Người chính mình lừa(kiểm), người làm sao lừa(kiểm)?"

Lư Xung đương nhiên không sẽ nói hẳn từ Đường gia các loại(chờ, đám) tội ác trong gia tộc làm ra mấy cái ức sự tình, hẳn chẳng qua(chỉ là) đem mấy ngày trước làm cái kia phi thủy nguyên thạch sự tình nói một lần.

Như vậy sự tình tại Lư Xung nơi đó quả thực không đáng nhắc tới, lại nghe Cao Viên Viên sững sờ sững sờ, đen lay láy mắt to tràn ngập kinh ngạc cùng thần phục: "Người quá có mất hết!"

Lư Xung cười nhạt, không có nói cái gì, miệng lớn bắt đầu ăn.

Cao Viên Viên đối Lư Xung lòng hiếu kỳ nhưng tăng vọt lên(ngồi dậy): "Người đến cùng bao nhiêu tuổi?"

Lư Xung cười nói: "Ta 18 tuổi!"

Cao Viên Viên như nước trong veo mắt to lần thứ hai tròn tròn: "Người lặp lại lần nữa!"

Lư Xung cười nói: "Ta 18 tuổi a!"

Cao Viên Viên hỏi tới: "Ngươi là cái nào một tháng sinh ra?"

Lư Xung cười nói: "Tháng 10, làm sao?"

"Ta cũng là tháng 10, " Cao Viên Viên đầy hứng thú hỏi: "Ngươi là một ngày kia sinh ra đây?"

Lư Xung cười nói: "Số 8."

Cao Viên Viên không nhịn được cười khanh khách lên: "Nguyên lai ngươi là đệ đệ!"

Lư Xung có chút buồn bực hỏi: "Cái gì ý tứ?"

Cao Viên Viên cười nói: "Sinh nhật ta là 79 năm ngày mùng 5 tháng 10, so ngươi sinh ra sớm 3 ngày, ngươi phải gọi ta tỷ tỷ!"

Lư Xung không nhịn được đưa tay nắn nắn Cao Viên Viên kia êm dịu mang theo trẻ con phi khuôn mặt: "Ngươi xem ngươi, còn có trẻ con phi đâu, xem ra cũng mới(tài) mười lăm, mười sáu tuổi, theo ta đứng chung một chỗ, dù là ai nói, đều là muội muội!"

Cao Viên Viên bị Lư Xung thân mật nắm khuôn mặt cử động cho dọa nhảy dựng, tiếp đó nắm cổ đỏ cả mặt, vốn là có chút tức giận, cơ mà(có thể) nghe được Lư Xung như vậy nói, nhất thời hết giận, dịu dàng nói: "Anh chị em phân pháp khẳng định là dựa theo sinh ra trước sau trình tự a, cũng không có dựa theo bề ngoài đến luận a."

Lư Xung cười đùa nói: "Đã như vậy, vậy ta sau đó ngay tại đoàn kịch bên trong gọi ngươi Viên Viên tỷ, nhìn trương đạo sẽ nói thế nào."

Cao Viên Viên này mới(tài) nhớ tới đến, Lư Xung có thể có cái trọng yếu thân phận, là hiện nay duy nhất đầu tư người, chân chính lão bản, nếu như bản thân lấm lấm liệ liệ địa khiến Lư Xung gọi mình Viên Viên tỷ, đừng nói Trương Dương đạo diễn, e sợ toàn bộ đoàn kịch người đều không đáp ứng, không khỏi cười khổ nói: "Ngươi là lão bản, ngươi to lớn nhất!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngục Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Cấp Hoắc Tư Nhạn thêm hí

Quốc sản động họa đại mạo hiểm

.

"Trợ lý a" Hoắc Tư Nhạn một bộ không cho là đúng đáng vẽ: "Ta đường đường một Đại minh tinh, ngươi khiến ta làm(khi) ngươi trợ lý "

Lư Xung cười nói: "Ta đường đường hoa sao giải trí tập đoàn Tổng giám đốc, có vô số mỹ nữ khóc lóc hô muốn làm ta trợ lý, ngươi nhưng lại không biết quý trọng, hảo(tốt,thật), vậy thì quên đi, mời ngươi trở về đi!"

Hoắc Tư Nhạn thượng triều dương nghệ giáo, không phải là vì tương lai sẽ có một ngày có thể làm(khi) ngôi sao sao, hiện tại có sâm đông phim cơ hội, hơn nữa cái này bá đạo Tổng giám đốc còn rất thú vị, huống chi mình còn không có trả thù lại, cho nên, nàng liền nói: "Hảo(tốt,thật), ta coi như ngươi trợ lý, bất quá(không qua,cực kỳ), ngươi cơ mà(có thể) không cho phép đối ta đến kêu đi hét!"

Lư Xung nhìn cái này vui tươi cơ mà(có thể) người em gái, cười nói: "Ta không sẽ đến kêu đi hét, ta sẽ rất có lễ phép, thỉnh ngươi cho ta rót cốc nước, được không "

"Như vậy. . . Cũng còn tốt đi, " Hoắc Tư Nhạn cấp Lư Xung rót chén nước, đưa cho Lư Xung: "Mời ngài uống nước."

Nàng đột nhiên phản ứng lại: "Ồ, không đúng vậy, ta thật giống là qua(quá) hưởng ngài hưng binh vắn tội, làm sao biến thành cho ngươi bưng trà rót nước rồi!"

Lư Xung cười nói: "Chẳng qua là, chờ chút trở lại khách sạn, ta cho ngươi nắm vai đầm lưng, giúp ngươi rửa chân, có được hay không "

"A!" Hoắc Tư Nhạn trong đầu nhất thời hiện ra Lư Xung cấp bản thân nắm vai đầm lưng rửa chân đáng vẽ, không nhịn được cười khanh khách nói: "Hảo(tốt,thật), ngươi lại như hầu hạ lão phật gia một dạng hầu hạ ta một hồi, ta liền tha thứ ngươi."

"Tốt lắm, kia liền khổ cực ngươi trước tiên cho ta làm làm trợ lý, các loại(chờ, đám) trở lại sau đó ta liền coi ngươi là lão phật gia một dạng hầu hạ." Lư Xung trong lòng cười thầm, cái này đơn thuần nha đầu, nàng là không biết ta nắm vai đám lưng xoa bóp không phải là giản đơn xoa bóp.

Sau đó, Lư Xung mang theo Hoắc Tư Nhạn đi ra, cùng đại gia giới thiệu: "Ta mời mọc Hoắc Tư Nhạn làm ta trợ lý, sau đó ta sẽ đem rất nhiều chuyện giao cho nàng, sau đó đại gia không tìm được ta thời điểm, có thể tìm nàng!"

Mọi người thấy tại đại lão bản Lư Xung mặt thượng, đều xông lên Hoắc Tư Nhạn hòa khí gật đầu mỉm cười ra hiệu.

Lư Xung đem Hoắc Tư Nhạn mang tới Trương Dương trước mặt: "Ngươi nhìn nàng đến diễn Viên Viên cái kia bạn học nữ, như thế nào "

Trương Dương cả kinh nói: "Nàng không phải ngươi trợ lý à "

Lư Xung cười nói: "Nàng chẳng qua(chỉ là) làm thời trợ lý, ta ngoài ra còn có người phụ tá, so với nàng đáng tin, Hoắc Tư Nhạn sau đó còn là muốn hướng về diễn viên trên đường đi!"

Trương Dương liền hỏi: "Hoắc Tư Nhạn, ngươi trước đây diễn qua(quá) hí à "

Hoắc Tư Nhạn lắc lắc đầu: "Không có, bắt quá(không qua,cực kỳ) ta tại triều dương nghệ giáo trải qua."

Trương Dương ngẫm lại kịch bản thượng cái kia bạn học nữ không có bao nhiêu biểu diễn không gian, diễn kỹ ngây ngô điểm cũng không có vấn đề gì, liền nói: "Ngươi đã là Lư tổng đề cử, kia chính là ngươi rồi!"

Hoắc Tư Nhạn nhìn một chút kịch bản, thỉnh linh phát hiện, bản thân nhân vật căn bản không có vài câu lời kịch, lúc đó liền không vui ý, lôi kéo Lư Xung, đi tới trong một căn phòng mật: "Này kia là nữ số hai, đây rõ ràng là nữ phối nữ phối, lời kịch còn không có vai nữ chính nàng mụ mụ nhiều đây!"

Lư Xung cười khổ nói: "Toàn bộ hí bên trong hết thảy có sự bên trong, cũng liền cái này nhân vật thích hợp ngươi! Ngươi không diễn cái này, vậy ngươi liền chuyên tâm cho ta làm(khi) trợ lý!"

Hoắc Tư Nhạn lôi kéo Lư Xung cánh tay, quán quýt lấy Lư Xung nói ra: "Ngươi là đầu tư người, ngươi là lão bản, ngươi khiến bọn hắn cái cái kịch bản, đem ta hí phân cái nhiều điểm đi, ít nhất nhiều vài câu từ đi! Còn có ngươi hí phân cũng không nhiều lắm, chúng ta cái kia cổ sự mới(tài) mười ba phút, ngươi đã là lão bản, vì cái gì không đem cái thứ nhất cổ sự hí phân kéo dài một điểm đây!"

Nàng lời này nhắc nhở Lư Xung, đã này là ta quãng tiền, vì cái gì ta hí phân liền muốn như vậy ngắn dẫu, đem ta hí phân nhiều mấy phút, nhiều giọt sương mặt, cũng có thể nhiều hấp dẫn một điểm súng bãi lực, có sao mà không làm đây!

Liền, Lư Xung ngồi ở chỗ đó, mình tưởng một lúc, quyết định, đem vai nam chính nhân vật thiết lập hơi hơi tăng cường một điểm, đem Hoắc Tư Nhạn cái kia Cao Viên Viên bạn tốt hí phân mở rộng.

Cho vai nam chính mấy cái biểu diễn hần ưu tú địa phương, thành tích học tập hảo(tốt,thật) (cho nên vai nữ chính hỏi hần vấn đề), túc cầu bị đá hảo(tốt,thật) (cho nên vai nữ chính cùng nữ số hai sẽ ở bàng quan xem), điều này cũng làm cho cổ sự trở nên có logic, dù sao lấy nguyên tác cái kia nam diễn viên hèn mọn nhan trị, rất khó khiến người tin tưởng, Cao Viên Viên như vậy nữ hài tử sẽ thích hắn.

Lấy Lư Xung nhan trị, thêm vào thành tích học tập hảo(tốt,thật) cùng túc cầu bị đá hảo(tốt,thật), không chỉ Cao Viên Viên như vậy nữ hài tử ưa thích hắn, Cao Viên Viên bạn thân Hoắc Tư Nhạn cũng ưa thích hắn.

Mà hiện ra đến nội dung vở kịch, chính là Hoắc Tư Nhạn thăm mền Lư Xung, Lư Xung thăm mền Cao Viên Viên, mà Cao Viên Viên sau đó cũng ưa thích Lư Xung, Hoắc Tư Nhạn phát hiện Lư Xung cấp Cao Viên Viên kia hộp băng từ, nàng liền cấp Cao Viên Viên mụ mụ gọi điện thoại, khiến Cao Viên Viên mụ mụ đi nghe kia hộp băng từ.

Như vậy một cái cổ sự bên trong, Hoắc Tư Nhạn cái này nhân vật tác dụng chính là cùng Cao Viên Viên cái kia vai nữ chính làm phép so sánh, một cái mở Landeau mới(tài) nhiều nghệ, là các bạn học trong mắt mình châu, một cái không nhiều lời, có chút văn nghệ, sẽ chìm đắm tại bản thân thế giới bên trong nữ sinh, hai cái mâu thuẫn thể, coi như bằng hữu, lại lâm vào một đoạn kỳ quái thăm mền cùng tình tay ba quan hệ, dùng 90 phút đi giảng đều có thể, hiện tại nhưng dùng 13 phút đi giảng, khẳng định không đủ, cho nên Lư Xung khiến tổng mảnh trường tăng thêm 10 phút, mà này 10 phút, chu toàn vốn là gia tăng 20 vạn.

Lư Xung thêm vào 20 vạn dẫu tư, Trương Dương cũng không đáng kể, dù sao Lư Xung thay đổi nội dung vở kịch là thêm phân, trong sân trường tình tay ba cũng là thông thường(thường thấy), cũng là có thể khiến học sinh trung học có đại nhập cảm.

Bởi vì nhiều hơn tình tay ba hí phân, làm cho Hoắc Tư Nhạn cùng Cao Viên Viên ở giữa đối thủ hí so nguyên tác nhiều vài đoạn, này liền muốn cầu hai người có nhất định phối hợp cùng hiểu ngầm.

Lư Xung mang theo Hoắc Tư Nhạn thấy đang làm hoá trang Cao Viên Viên, giới thiệu một phen.

Hoắc Tư Nhạn thái độ ngược lại tốt, dù sao nàng là nữ hai, nhưng Cao Viên Viên nhưng có điểm không lắm quan tâm đáng vẻ, cảm giác này lại như lớp học đến rồi cái học sinh chuyển trường, nữ sinh đối nữ sinh quan tâm độ đều là không cao, mà nam sinh đều là rất hiếu kỳ.

Lư Xung vốn là cảm thấy Cao Viên Viên tố mặt hướng thiên(ngày) thanh thuần cơ mà(có thể) người, không cần hoá trang, nhưng chân chính tiến nhập

đoàn kịch, hấn mới(tài) phát hiện, coi như(thì thôi) lại mỹ người, tại màn ảnh trước cũng là cần một ít trang dung, hoá trang không riêng là vì che lấp tỷ vết đắp nặn hình tượng, còn có ánh đèn cùng nhiếp ảnh yêu cầu, muốn đập đặc tả màn ảnh gì gì đó, gò má, mũi thở, cái gì địa phương nên đánh hậu, cái gì địa phương dùng bất đồng sắc hiệu, đều là rất có chú trọng.

Cao Viên Viên tiến vào tổ sau đó, liền bị chuyên gia trang điểm thao túng, có chút oán hận: "Hoá trang quá lãng phí thời gian rồi!"

Lư Xung cười nói: "Người này mới(tài) hoa(tiêu) nửa giờ, căn bản không tính cái gì, người suy nghĩ một chút « Tây Du Ký » bên trong, nhìn Tôn Ngộ Không, Trư Bát Giới, bọn hấn trang kia muốn tìm bao lâu, ít nhất muốn bốn, năm tiếng, thậm chí càng lâu.

Cổ ruộng nhạc hấn 96 năm quay chụp « thiên địa nam nhi » lúc đều là ngày tiếp nối đêm hết ngày dài lại đêm thâu công tác, thông thường mỗi ngày chỉ có thể ngủ một hai giờ liền muốn lên(ngồi dậy) hoá trang, ngủ trước còn muốn tháo trang sức, hoá trang tháo trang sức vài giờ, mà hấn, chỉ muốn ngủ, vì trốn tránh hoá trang, liền nghĩ cái biện pháp, sai hắc bản thân, đen sau đó liền không cần hoá trang.

Nhiều lần bọn hấn, người này căn bản không tính cái gì."

Cao Viên Viên nghe được Lư Xung như vậy nói, tâm tình thật tốt, không lại oán hận.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Người đặc biệt nhất!

Quốc sản động họa đại mạo hiểm

.

Đến phiên Lư Xung, căn bản không cần làm sao hoá trang, hấn chính mình đã dùng linh lực đem mặt bộ trạng thái cho tới tốt nhất, cuối cùng chỉ cần đem kiểu tóc làm một thoáng, đổi một thân áo sơ mi trắng, xem ra chính là một cái tiểu thịt tươi học sinh cao trung.

Đương nhiên, hấn hiện tại chính là học sinh cao trung, học sinh tốt nghiệp trung học.

Cao Viên Viên gò má vừa nhìn, sáng mắt lên, Lư Xung xem ra so với trước càng soái.

Bất quá(không qua,cực kỳ), rất nhanh địa, nàng lại bắt đầu không cao hứng, bởi vì thợ trang điểm muốn đem nàng tóc dài xén.

Cao Viên Viên không đồng ý: "Ta để lại đến mấy năm mới(tài) lưu dài như vậy, liền như thế tiễn. . ."

Lư Xung cười nói: "Người hiện tại khuôn mặt thịt vù vù, thích hợp kia loại tề nhĩ tóc ngắn, chờ người ôm hạ xuống, mới(tài) lưu tóc dài đi."

Cao Viên Viên nhất thời giãn cười, nắm phần quyền, nhẹ nhàng đập Lư Xung một thoáng: "Người mặt mới(tài) thịt vù vù đây!"

Lư Xung trêu(vén) lên nàng tóc, trêu(vén) đến đầu mặt sau, ở lại trong gương là tề nhĩ ngắn, cười nói: "Người nhìn, như vậy mới(tài) thích hợp người hiện tại thịt vù vù mặt hình."

Cao Viên Viên mân mê môi anh đào: "Còn nói người ta khuôn mặt thịt vù vù, người ta rõ ràng là trẻ con phi."

Lư Xung cười nói: "Cũng không nói người như vậy không dễ nhìn a, ngây thơ thanh thuần, thật đáng yêu."

Cao Viên Viên nghe Lư Xung như vậy ca ngợi nàng, không nhịn được cười khanh khách lên, tuy rằng từ nhỏ đến lớn vẫn bị người thổi phồng đẹp đẽ, nhưng Lư Xung như vậy người tán dương, đặc biệt khiến nàng được lợi.

Nàng liếc mắt nhìn Lư Xung trên người áo sơ mi trắng: "Ta cũng mặc như thế quần áo à "

Lư Xung cười nói: "Người có một bộ màu trắng áo đầm"

Cao Viên Viên vừa nghe, vừa cười lên, nàng cái tuổi này, còn là thích mặc quần trắng.

Một mặt khác, Hoắc Tư Nhạn cũng đi thanh thuần tuyến đường, nhưng nàng thanh thuần càng hoạt bát một ít, cho nên lưu cái đuôi ngựa biện, cũng mặc

vào (đâm xuyên qua) một thân quần trắng, xinh xắn lạnh lẽo, xinh đẹp cơ mà(có thể) người, cùng Cao Viên Viên đứng chung một chỗ, thật là mỗi người có các mỹ.

Hoắc Tư Nhạn vì cùng Cao Viên Viên đối thủ hí có thể càng tốt hơn một điểm, đã nghĩ các loại Cao Viên Viên giao lưu một thoáng, bắt quá(không qua,cực kỳ), các nàng tuy rằng đều là Bắc Bình người, nhưng Hoắc Tư Nhạn là tốt nghiệp sơ trung liền đi thượng nghệ giáo, mà Cao Viên Viên lập tức thượng cao ba, các nàng sinh hoạt quỹ tích rõ ràng bất đồng, cũng không có cái gì tiếng nói chung, cho nên Cao Viên Viên cùng Hoắc Tư Nhạn căn bản tán gẫu không tới đồng thời.

Đương nhiên, có một chút, Cao Viên Viên khả năng không muốn thừa nhận, nàng đối Hoắc Tư Nhạn có chút ghen tuông.

Tiểu cô nương tâm tư cũng rất dễ hiểu, bị khai quật ra đập quảng cáo, tuy rằng chung quy rất khiêm tốn nói, bên người so ta đẹp để nữ sinh nhiều hơn, ta rất phổ thông, nhưng trong lòng nào có không kiêu ngạo, cái nào bằng hữu đồng học thân thích nhìn quảng cáo không thôi phồng một tiếng, đột nhiên phát hiện một cái cùng bản thân cùng tuổi bộ dạng cùng bản thân một dạng mỹ đồng tính, bản năng bài xích, đặc biệt vẫn cùng bản thân hí bên trong vai nam chính vừa nói vừa cười, trong lòng liền khó chịu.

Cao Viên Viên có thể phát cáu, có thể ấu trĩ, nhưng Hoắc Tư Nhạn không được, nàng là nữ hai, nàng lại là tại nghệ giáo đái(nán lại,đợi) qua(quá), lập chí trở thành chuyên nghiệp diễn viên, nàng cùng Cao Viên Viên có thể không trở thành bằng hữu, nhưng nếu như không biện pháp giao lưu, đối thủ hì là không có cách nào diễn.

Liền, Hoắc Tư Nhạn tìm Lư Xung để giải quyết cái này giao lưu vấn đề.

Kỳ thực, này loại tình huống tại đoàn kịch bên trong rất thông thường(thường thấy), văn nhân lẫn nhau coi thường, diễn viên cũng coi như là một loại văn nhân, lẫn nhau ở giữa chướng mắt đối phương đạt được nhiều là, bắt quá(không qua,cực kỳ), thành thực diễn viên đều hiểu, này chính là công tác, không thể đem tâm tình mang tới trong công việc.

Nhưng Cao Viên Viên chẳng qua(chỉ là) cái học sinh cao trung, trước chỉ đập qua(quá) đơn độc hình quảng cáo, nàng còn vẫn không có làm diễn viên chí hướng, cho tới đại học ghi danh vậy mà không phải bắc điện, cũng không phải trung hí, thượng hí, mà là một cái phổ thông cao học Trung Quốc công vận học viện kinh tế học hệ, cùng diễn kịch quảng tám sao cũng không tới. Này loại tình huống dưới, nếu như buộc nàng vì diễn kịch mà cùng nàng không thích người thân thiện, sẽ làm nàng nổi lên tiểu cô nương tính khí, chẳng qua là không diễn, ngược lại ta cũng không muốn làm diễn viên.

Liền, Lư Xung quyết định đơn độc tìm Cao Viên Viên hảo hảo tâm sự.

Cao Viên Viên đã chú ý đến Hoắc Tư Nhạn đơn độc tìm Lư Xung một màn, nhìn đến Lư Xung đến tìm nàng, không khỏi cười lạnh một tiếng: "Không hổ là người trợ lý, sẽ tìm lão bản đâm thọc rồi!"

Nàng đối Hoắc Tư Nhạn lạnh nhạt, nàng chính mình cũng biết,

Cho nên nàng cũng có chút lo lắng Lư Xung đến tìm nàng trách cứ nàng, liền trước tiên cấp Hoắc Tư Nhạn hành vi quy định sẵn tính.

Lư Xung nhưng không có lập tức liền nàng không phản ứng Hoắc Tư Nhạn sự tình nói cái gì, mà là nói ra: "Người là ta đã thấy hết thấy nữ hài bên trong, đặc biệt nhất một cái!"

Lời này, hẳn đem sẽ cấp mấy chục nữ hài nói, cái này thời kỳ nữ hài, nàng khả năng nói với người nàng đẹp để vóc người đẹp gì gì đó không cảm, cơ mà(có thể) nếu như người nói nàng đặc biệt, nàng đối người cũng sẽ có cảm giác đặc biệt, dù sao mỗi cái nữ hài đều tưởng tại nam hài nơi đó trở nên cùng người khác bất đồng.

Cô gái xinh đẹp, tuổi trẻ thời điểm, đều là nghe qua các loại ca ngợi, Cao Viên Viên càng là như vậy, mỗi ngày tán dương nàng đẹp để lời nói có thể thu một cái sọt, nhưng xưa nay chưa từng nghe qua có người nói, người là cái đặc biệt cô nương. Có lúc Cao Viên Viên cũng nghĩ tới, bản thân là cùng người khác bất đồng, ít nhất là cùng đồng học bất đồng, đập quảng cáo, thượng tạp chí bia ngoài, này đều là các nàng chưa từng có cũng hầu như không thể nắm giữ trải qua, lẽ nào này không phải đặc biệt

Đối mặt Lư Xung lúc, Cao Viên Viên phát hiện bản thân thật sự không có cái gì ghê gớm, so với mình còn nhỏ mấy ngày, vậy mà nắm giữ mấy triệu thậm chí nhiều tiền hơn tài, hơn nữa những đồng tiền đó không phải dựa vào phụ mẫu, mà là dựa vào bản thân lừa(kiểm) đến, hơn nữa hẳn còn mở ra một cái công ty giải trí, đầu tư một bộ phim, một bộ kịch truyền hình, như vậy nam hài, bên người khẳng định còn sẽ có cái khác xuất sắc đẹp để nữ hài, cùng những kia cô gái xinh đẹp so ra, bản thân còn đặc biệt à

Cho nên, Lư Xung nói đặc biệt, nhất định không phải bản thân những kia khiến đồng học ước ao đập quảng cáo trải qua, thậm chí không phải bản thân đẹp để đáng đáp, này phân đặc biệt, đến tốt cùng đặc biệt ở nơi nào đâu, Cao Viên Viên bỗng nhiên cũng rất muốn biết.

"Nói xong" Cao Viên Viên đợi một hồi, xem Lư Xung không giải thích dấu hiệu, bản thân xiết: "Quá đáng giận, nói chuyện đừng nói một nửa a, đáng giận."

Lư Xung ngồi xuống, đối mặt Cao Viên Viên, nghiêm túc nhìn Cao Viên Viên.

Cao Viên Viên nhìn Lư Xung ánh mắt thâm thúy, có chút căng thẳng, ngồi thẳng lên ngồi kỹ, bỗng nhiên liền cảm thấy như là làm hồng việc bị lão sư điểm danh đứng lên.

Nàng lén lút nhìn Lư Xung một mắt, phát hiện Lư Xung trở nên nghiêm túc đáng vẻ, còn thật sự khiến nàng có chút tâm khiếp, tuy rằng hẳn so với mình

còn nhỏ mấy ngày.

"Người hiện tại hiện đang đóng phim." Lư Xung chỉ chỉ bản thân: "Ta là bộ phim này bên trong người đối thủ trình diễn viên, chúng ta hai cái hiện đang làm một giấc mơ."

Cao Viên Viên có chút không hiểu Lư Xung ý tứ: "Nằm mơ cái gì ý tứ "

"Điện ảnh là người trưởng thành mộng, mà diễn viên, chính là nằm mơ người. Người đặc biệt ở chỗ, nếu như nói người là một cái diễn viên, như vậy, người là ta đã thấy tôi không giống diễn viên diễn viên, nếu như nói người là một cái phổ thông tiểu nữ hài, như vậy, người chính là ta đã thấy tôi như diễn viên tiểu nữ hài."

Cao Viên Viên ánh mắt có chút mê man, duỗi ra xanh miết ngón tay ngọc, đặt ở bên mép, cắn cắn, hoang mang mà nhìn Lư Xung: "Ta còn là không biết rõ."

Lư Xung cười nói: "Chính là bởi vì người không biết, cho nên mới sẽ du tẩu tại tiểu cô nương cùng diễn viên ở giữa, hài lòng thời điểm chính là diễn viên, không vui thời điểm, chính là tiểu nữ hài."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Hồng 2 nữ hài lòng

Cao Viên Viên cảm thấy bản thân có chút rõ ràng, mân mê miệng, gất giọng: "Người là nói, ta tùy hứng lập dị(già mồm) "

Lư Xung lắc đầu: "Không phải, ta chẳng qua(chỉ là) nói, người rất đặc biệt, người rất cùng người khác bất đồng, người bình thường có thể nhớ kỹ người, đều là đặc biệt cùng người khác người khác nhau. Người khiến ta thấy người đặc biệt, ta liền nhớ kỹ người. Thế nhưng là, một người chỗ đặc biệt, đã có thể khiến người đặc biệt ưa thích, cũng sẽ khiến người đặc biệt chán ghét. Người là muốn cho người đặc biệt ưa thích người đặc biệt, còn là đặc biệt chán ghét người đặc biệt "

Tuy rằng Lư Xung nói hơi có chút nhiều, nhưng thông minh nhanh trí Cao Viên Viên nghe hiểu, nàng vốn là có chút giận hờn, nhưng nhìn Lư Xung sáng sủa ánh mắt thâm thúy, đánh cuộc kia cổ khí trong nháy mắt tiêu tan, ngoan một chút nói: "Muốn cho người đặc biệt ưa thích ta đặc biệt."

Thanh âm mát mẻ vui tươi, ngữ khí e lệ, như cái học sinh trung học, mà trên thực tế, nàng chính là học sinh trung học.

Lư Xung cười híp mắt nhìn Cao Viên Viên ôm ấp ngây thơ khuôn mặt, nhìn nàng thủy dụ dàng mắt to: "Biện pháp rất giản đơn, nhiều cười, đem người hài lòng một mặt cười cấp bọn hắn xem."

Cao Viên Viên mân mê mập mập trắng trời môi: "Cơ mà(có thể) người ta cũng có không vui thời điểm."

Lư Xung ánh mắt cung chiêu mà nhìn Cao Viên Viên: "Người hài lòng thời điểm, ta hội bồi tiếp người hài lòng, người không vui thời điểm, người liền đến tìm ta, ta hội dụ dỗ người hài lòng."

Trong giây lát, hần nhớ tới, này dường như là một cái điện ảnh lời kịch, là « Hà Đông sư gào » bên trong cổ ruộng nhạc lời kịch: "Bắt đầu từ bây giờ, ta chỉ thương người một cái, sủng người, không hội lừa người, đáp ứng người mỗi một chuyện, ta đều hội làm được đến, đối người giảng mỗi một câu nói, đều là nói thật, không bắt nạt người, không mắng người, tin tưởng người, có người bắt nạt người, ta sẽ ở trước tiên đến giúp người, người hài lòng thời điểm, ta hội bồi tiếp người hài lòng, người không vui, ta cũng sẽ dụ dỗ người hài lòng, vĩnh viễn cảm thấy người xinh đẹp nhất, nằm mơ đều sẽ mơ thấy người. . ."

Lời này phi thường giản đơn, chất phác, nhưng phi thường nhập tâm, vào thời khắc ấy, Cao Viên Viên bỗng nhiên cảm thấy, ánh mặt trời là rực rỡ như vậy, ánh mặt trời đều chảy vào nội tâm của nàng, ấm áp.

Nàng đôi mắt đẹp đảo mắt, nhìn chăm chú Lư Xung, ăn mặc áo sơ mi trắng hần, là như vậy địa đẹp trai, nàng bỗng nhiên cảm thấy, lần này qua(quá) đến đóng phim, cũng(với cả) không phải một cái vô vị sự tình, bởi vì có hắn, hết thảy đều trở nên không gì sánh được mỹ hảo.

Sau đó nàng, dựa theo Lư Xung lời nói đi làm, tâm tình tốt thời điểm, hãy cùng Hoắc Tư Nhạn tán gẫu thượng hai câu, dùng nàng vui tươi miệng cười đánh đuổi giữa các nàng lúng túng, tâm tình không tốt thời điểm, liền đến tìm Lư Xung, Lư Xung giản đơn mấy câu nói, ngọt ngào, mật ngữ, hoặc là chuyện cười, cũng làm cho nàng mặt mày hớn hở, trọng trọng miệng cười.

Nhìn đến Cao Viên Viên cùng Lư Xung nói cười xinh đẹp cảnh tượng, Hoắc Tư Nhạn trong lòng nhưng có điểm GATO, bản thân cũng không thể so Cao Viên Viên kém bao nhiêu, vì cái gì Cao Viên Viên là nữ số một, mà bản thân nhưng là nữ số hai, còn bị Lư Xung sai khiến đến sai khiến đi, dựa vào cái gì ni

Vừa đem Cao Viên Viên hồng hảo(tốt,thật), nhưng lại nhìn đến Hoắc Tư Nhạn mặt cười bay lên mù mịt.

Lư Xung âm thầm thở dài, nữ nhân thật là phiền phức.

Hắn tìm tới Hoắc Tư Nhạn, đôi mắt sáng nhìn chăm chú Hoắc Tư Nhạn đôi mắt đẹp: "Người là cảm thấy, dựa vào cái gì Cao Viên Viên là nữ số một, người vì cái gì là nữ số hai dựa vào cái gì người cũng bị ta vùn vụt lao tới hoá đi, mà Cao Viên Viên nhưng có thể dễ dàng nói với ta cười, đúng không "

Hoắc Tư Nhạn lấy làm kinh hãi: "Làm sao người biết trong lòng ta tưởng cái gì "

Lư Xung cười nói: "Người tâm tư đều ở người trên mặt viết đâu, chỉ cần không phải người mù, đều có thể có thể thấy."

Hoắc Tư Nhạn nhất thời xấu hổ cúi đầu.

Lư Xung sầm mặt lại, nghiêm túc nói ra: "Yến Yến, đầu tiên, Cao Viên Viên trước đó, đập qua(quá) vài bộ hình quảng cáo, trong đó một cái hình quảng cáo hồng khắp cả toàn kinh thành, người đâu, trước đó, người có cái gì tác phẩm đâu, nếu như nói người vô thật nhiều điện ảnh, diễn kỹ phi phạm, nhưng đến làm nữ hai, người không hiểu còn có tình cơ mà(có thể) nguyên, này loại tình huống dưới, người có cái gì đáng oán hận!

Còn nữa, người là ta trợ lý, người cầm ta tiền lương, đương nhiên muốn cho ta làm việc, trừ khi người không tưởng cầm kia phân tiền lương. Mà ta là vai nam chính, cùng vai nữ chính khai thông giao lưu, thành lập hiểu ngầm, này đều là công tác một phần, người có cái gì rất mãn(đầy) ni

Người hiện tại không cần nắm bắt gấp,

Ta nhất định tại một bộ kịch truyền hình bên trong cho người chọn lựa một cái nhân vật thích hợp người, hí phân rất nặng, rất nhanh, người liền hội hồng khắp cả toàn quốc, nhưng tiền đề là, người phải cố gắng tôi luyện một thoáng tâm tính, bởi vì cái kia nhân vật yêu cầu phi thường trầm ổn, này chính là ta khiến người làm(khi) ta trợ lý nguyên do!"

Lư Xung chuẩn bị tại « Hoàn Châu Cách Cách 2 » lúc bắt đầu dùng Hoắc Tư Nhạn làm(khi) tình khanh khách, cái khác không nói, Hoắc Tư Nhạn nhan trị so uông diễm cao hơn nhiều, huồng hồ, uông diễm hiện tại đã già cho vương chí tài (bạn hắn 93 năm quen biết, 97 năm tại Australia kết hôn), nên ngoan ngoan làm(khi) khoát thái thái, không cần thiết cùng chuyên nghiệp diễn viên cạnh tranh tài nguyên.

Hoắc Tư Nhạn nhìn đến hy vọng, tâm tình nhất thời rộng rãi sáng sủa, vui vẻ ra mặt.

Hai nữ tâm tình đều tiến nhập trạng thái, quay chụp cũng tại khu vực chuông gõ mõ địa tiến hành.

Ngày thứ nhất muốn đập hai tràng lớp học hí.

Dựa theo kịch bản, toàn bộ điện ảnh trận đầu màn thứ nhất hẳn là đôi kia sắp bước vào hôn nhân cung điện người mới, vương học tân đóng vai Chu Kiện cùng Lưu tiếp đóng vai hạ bội hí phân, bởi vì hết thấy cố sự đều do bạn hắn xuyên lên(ngồi dậy).

Mà nói đến cố sự « thanh âm » trận đầu màn thứ nhất cũng là Lư Xung đóng vai nhân vật chính ngẫu nhiên nghe được trường học phát thanh, trên thực tế, chân chính quay chụp thời điểm, chuyển tràng phi thường lao lực, rất khó dựa theo kịch bản cố sự trình tự đi đập, mà là muốn dựa theo thực tế sân bãi tình huống đến đập, tại một cái sân bãi đem có thể vỗ tới đều vỗ, sau đó sẽ chuyển đổi một cái sân bãi, đem cái kia sân bãi có thể đập tất cả đều vỗ, cuối cùng lại biên tập lên(ngồi dậy).

Đạo diễn Trương Dương cân nhắc qua(quá) ba cái diễn viên chính diễn kỹ, phát hiện Lư Xung diễn kỹ không thể soi mói hơn nữa phi thường thận trọng, liền đặt ở mặt sau đập, Cao Viên Viên diễn kỹ tới ngây ngô, không ổn định nhất, trước hết an bài đến phía trước, phía trước đập Cao Viên Viên hí, khiến nàng tìm xem cảm giác, một khi xảy ra chuyện, còn có thời gian đến bổ cứu.

Cho nên, ngày thứ nhất hí, chủ yếu chính là Cao Viên Viên hí, kỳ thực hí một điểm đều không phức tạp, nhưng đối với xưa nay không có diễn qua(quá) hí chẳng qua(chỉ là) đập qua(quá) quảng cáo Cao Viên Viên tới nói, còn là một cái không nhỏ khảo nghiệm.

Phòng học sân bãi đương nhiên không phải làm thời dựng, mà là mượn dùng đạo diễn Trương Dương trung học trường học cũ một gian phòng học, kịch vụ hôm qua đã bố trí kỹ càng.

Trận đầu hí là Cao Viên Viên tại trong lớp đọc diễn cảm bài khoá hí, đây cơ hồ là Cao Viên Viên kịch một vai, nàng là hồng hoa, cái khác diễn viên đều là lá xanh.

Ngoại trừ Lư Xung, Hoắc Tư Nhạn ở ngoài, những bạn học khác phần lớn đều là cái này trường học chân chính học sinh cao trung, bạn hắn trên căn bản là coi như bối cảnh, ngồi ở chỗ đó nghe Cao Viên Viên đọc diễn cảm.

Bạn hắn không cần biểu diễn, chỉ dùng như bình thường như vậy, ngồi ở chỗ đó nghe đồng học đọc diễn cảm, sau đó liền có thể bắt đến 50 đồng tiền, tại cái này thời đại, tương đối khá đài ngộ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Khiến Viên Viên không sốt sắng

Đoàn kịch chụp ảnh thời điểm, chính trực nghỉ hè, tốt nghiệp cao tam rồi đi, cao một cũng trở về đến nhà chơi, chỉ có cao nhị (lớp 11) sắp thẳng nhập cao ba, muốn tham gia nghỉ hè tập thể học bù, đoàn kịch đến, đặc biệt Lư Xung, Cao Viên Viên, Hoắc Tư Nhạ đến, khiến bọn hắn khô khan vô vị học tập cuộc đời nhiều hơn rất nhiều lạc thú.

Thậm chí có thể nói, Lư Xung ba người đến, cấp cuộc đời của bọn họ mang đến khó quên ký ức.

Bọn hắn nhiều năm sau có thể nói cho người khác biết, bọn hắn năm đó thể nhưng là theo quốc dân nam thần, quốc dân nữ thần đồng thời đập nhớ chuyện xưa.

Bất quá(không qua,cực kỳ), cái này thời điểm, bọn hắn còn không có kia loại tự giác, chẳng qua là cảm thấy Lư Xung rất đẹp trai, Cao Viên Viên, Hoắc Tư Nhạ đẹp quá, nữ sinh đều hoa si(mê gái) mà nhìn Lư Xung, có người thậm chí bụm mặt xuyên thấu qua móng tay phùng xem Lư Xung, các nam sinh cũng đều có chút thẹn thùng nhìn Cao Viên Viên, Hoắc Tư Nhạ.

Cái này thời điểm Cao Viên Viên còn không phải cái kia có thể thoải mái đi sân bay khoe quốc dân nữ thần, đối mặt như vậy nhiều người chú ý, nàng rất e lệ, rất căng thẳng, vừa căng thẳng liền theo bản năng hướng về Lư Xung phía sau đứng, phảng phất Lư Xung thân hình cao lớn có thể giúp nàng ngăn trở ánh mắt.

Hoắc Tư Nhạ thì hào phóng rất nhiều, còn xông lên những học sinh này phát tay một cái.

Giả hảo(tốt,thật) quay chụp máy, khiến học trò ngồi kỹ, đạo diễn Trương Dương giảng hi: "Ngoại trừ ba vị diễn viên đồng học, cái khác đồng học, các người chỉ dùng ngồi kỹ, bình thường lên lớp nghe đồng học đọc bài khoá lúc làm sao làm, hiện tại liền làm như thế đó."

Sau đó, Trương Dương chỉ chỉ Lư Xung, "Xung ca, người chú ý một điểm, người tại ngoài cửa sổ nhìn đến Hoắc Tư Nhạ tại đọc diễn cảm thời điểm, muốn có một cái ánh mắt đảo qua Viên Viên, đồng thời(và lại) muốn cùng nàng đối diện đến."

Đối với Lư Xung xưng hô là phiền phức sự tình, lẽ ra Trương Dương muốn xưng hô Lư Xung làm(vì,là) Lư tổng, cơ mà(có thể) tại trường quay phim như vậy xưng hô, luôn cảm giác bé ngoan, cơ mà(có thể) nếu như trực tiếp gọi Lư Xung lại có điểm không cung kính, sau đó Trương Dương một phen xoắn xýt, cuối cùng lựa chọn một cái chất lượng thường xưng hô, Xung ca, sở dĩ xưng hô ca, cùng xưng hô Châu Tinh Trì làm(vì,là) Tinh gia một dạng, không phải hắn thật sự lớn tuổi, mà là hắn thành tựu cao.

Sau đó, Trương Dương rồi hướng Hoắc Tư Nhạ nói ra, "Đọc diễn cảm nơi này, người thu một điểm, chú ý nghe Viên Viên cảm giác, tận lực tới gần cảm giác của nàng."

Hoắc Tư Nhạ tuồng vui này tự nhiên là mở rộng hí phần, cùng nguyên tác có chút bất đồng, bất quá(không qua,cực kỳ), cũng không có gì đặc thù, chính là các loại(chờ, đám) Cao Viên Viên đọc diễn cảm xong, đứng lên đọc diễn cảm một đoạn.

Cuối cùng, Trương Dương nói với Cao Viên Viên: "Viên Viên, người không muốn(đừng) lo lắng màn ảnh ở nơi nào, màn ảnh hội theo người đi, người chỉ cần nhớ kỹ hai điểm, điểm thứ nhất, đọc diễn cảm muốn có phần chán, muốn có chút MC cảm giác. Thứ hai, Hoắc Tư Nhạ bắt đầu câu thứ nhất đọc diễn cảm thời điểm, người muốn tự nhiên địa nhìn về phía Hoắc Tư Nhạ phương hướng, thế nhưng người phải tìm được nhìn đến là Hoắc Tư Nhạ phía sau cảm giác, khá giống người chờ ra thời điểm xem người, nhìn đến nhưng không phải người, toàn bộ mất đi tiêu cự ý tứ."

Chỉ là như vậy giảng, Trương Dương phát hiện Cao Viên Viên có chút hồ đồ, liền thở dài, nói ra: "Máy trước tiên không ra. Chúng ta còn là trước tiên bài một hồi."

Lư Xung trước tiên chạy đến chỗ rẽ lâu, tuồng vui này, chính là Lư Xung từ trong hành lang đi qua, nghe thấy ngày nào đó trường học phát thanh bá đọc diễn cảm thanh âm, tuần thanh âm đi tới Cao Viên Viên phòng học cửa sổ bên, nhìn đến vừa vận tiếp đến Cao Viên Viên đọc diễn cảm đứng lên Hoắc Tư Nhạ, nhìn như một tuồng kịch hầu như đều là Lư Xung cùng Hoắc Tư Nhạ, nhưng ở quay chụp lúc, nhân vật chính nhưng là Cao Viên Viên.

Lư Xung muốn theo Cao Viên Viên đọc diễn cảm thanh âm chậm rãi hướng màn ảnh đi đến, tuồng vui này đối với diễn kỹ tiếp cận mãn(đầy) phần Lư Xung tới nói, một chút không khó, Trương Dương liếc nhìn Lư Xung đi tới màn ảnh, gật gù: "Không sai, duy trì."

Trọng yếu là Cao Viên Viên màn ảnh, tràng ký tiếng hô, bản dùng một tiếng, Cao Viên Viên bắt đầu đọc diễn cảm.

Còn không niệm đến câu thứ hai, Trương Dương liền lắc lắc đầu, hô ngừng, sau đó quay về Cao Viên Viên nói ra: "Viên Viên, thả lỏng một điểm, người đem tâm tình vui đầu vào đọc diễn cảm viết văn bên trong."

Lư Xung đứng ở cửa, nghe được Cao Viên Viên thanh âm có chút run rẩy, thân thể có chút run rẩy, cả người vô cùng gấp gáp, liền đối với đạo diễn Trương Dương nói ra: "Khiến Viên Viên đi ra một thoáng, ta đến giúp nàng một thoáng."

Trương Dương gật gù, nói với Cao Viên Viên: "Đi ra ngoài đi."

Cao Viên Viên như trút được gánh nặng, tranh thủ chạy ra.

Chạy đến phòng học bên ngoài,

Cao Viên Viên nhìn Lư Xung, hít một hơi thật sâu, nói ra: "Xung xung, ta quá sốt sắng, thanh âm đều có điểm run rẩy!"

Thông thường nói đến, lần thứ nhất đóng phim thời điểm, đều có này loại căng thẳng tâm tình, nếu không diễn viên bản thân điều tiết khắc phục, nếu không chính là bị đạo diễn mắng đến cái vòi phun máu chó mắng đến mất cảm giác cũng sẽ không căng thẳng.

Lư Xung suy nghĩ một chút, nói ra: "Người lời đầu tiên kỷ đại xuống đất ngã lại, không nên nghĩ này là quay chụp sân bãi, muốn tưởng này chính là tại chính người lớp bên trong phòng học, lão sư khiến người đứng lên, đọc diễn cảm viết văn, chính là như thể giản đơn, đừng nhiều tưởng!"

Sau đó, Lư Xung xoay người phải đi.

Cao Viên Viên lời Lư Xung góc áo, thủy dụ dàng mắt to ngóng nhìn Lư Xung, trong ánh mắt hiện ra đáng thương: "Người đi làm mà, người không phải nói, ta không vui thời điểm, muốn hồng ta hải lòng sao, ta hiện tại liền không vui."

Lư Xung cười sờ sờ Cao Viên Viên đen thui xinh đẹp tề nhĩ tóc ngắn, giúp nàng đem phân tán tóc bát đến lỗ tai mặt sau: "Ta là đi theo đạo diễn nói một chút, nhìn có thể hay không mang theo người đọc diễn cảm, khiến người theo ta nhịp điệu, như vậy lời nói, người liền có thể tự nhiên lên(ngồi dậy)."

Hắn nắm lên Cao Viên Viên nắm bắt hắn góc áo đến xanh miết ngọc thủ, ở trong tay nhẹ nhàng nắm, cười híp mắt nhìn nàng: "Tin tưởng ta, yên tâm."

Nhìn đến Lư Xung đi tới, Trương Dương hỏi: "Như thế nào, tình trạng của nàng điều chỉnh tốt à "

Lư Xung lắc lắc đầu: "Dù sao cũng là lần thứ nhất đóng phim, căng thẳng tâm tình rất khó loại trừ, nếu không, chúng ta như vậy đập, ta Tiên Lăng tụng, mang theo nàng tiến nhập trạng thái, hậu kỳ lại đem ta cắt đi."

Trương Dương sáng mắt lên: "Biện pháp tốt, đáng giá thử một lần!"

Cao Viên Viên lại lần nữa đứng ở trong phòng học vị trí của nàng, cầm lấy viết văn giấy, mặt trên là viết tay lời kịch.

Lư Xung đứng ở ngoài cửa sổ, dựa vào tường, nghe được tràng ký bản khai hóa một khắc đó, liền bắt đầu đọc diễn cảm lên(ngồi dậy): "Sáng sớm, ta đẩy cửa phòng ra, một cái trắng noãn thể giới ánh vào tầm mắt của ta. Nha! Có tuyết rồi!"

Này từ phi thường giản đơn, hắn liếc mắt một cái, liền đem cả bản viết văn đều nhớ kỹ, căn bản không cần nhìn lời kịch.

Bên trong phòng học, Cao Viên Viên nghe được Lư Xung thanh âm, hơi hơi chần chờ một chút, theo Lư Xung đọc lên(ngồi dậy).

Nghe được Lư Xung thanh âm, nhìn viết văn giấy, Cao Viên Viên bắt đầu có thể tưởng tượng, bản thân là tại bản thân trong phòng học đọc viết văn, dần dần, nàng thanh âm có trầm bổng du dương nhịp điệu, thanh âm không lại như vậy run rẩy, bắt đầu ổn định lại.

Lư Xung nghe được Cao Viên Viên thanh âm ổn đi, liền ngừng lại, không có lại niệm.

Sau đó, hắn đi nhanh lên đến chỗ rẽ lầu, làm(khí) Cao Viên Viên đọc diễn cảm kết thúc một khắc đó, bắt đầu hướng về cửa sổ đi đến, đi rồi lăm bước sau khi, quay đầu, đứng dịp thấy đứng lên Hoắc Tư Nhậm tiếp đến đọc diễn cảm.

Mà tại cái này thời điểm, Cao Viên Viên cũng vừa vận nhìn cửa sổ, hai người bốn mắt tương đối(đối lập).

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Viên Viên thanh âm

Quốc sản động họa đại mạo hiểm

Toàn năng tu luyện chí tôn

Bài hai lần sau, Trương Dương phát hiện, tại Lư Xung dẫn dắt đi, Cao Viên Viên đã không lại căng thẳng, liền quyết định, chính thức chụp ảnh.

Cao Viên Viên mát lạnh vui tươi thanh âm vang lên: "Sáng sớm, ta đẩy cửa phòng ra, một cái trắng noãn thể giới ánh vào ta mi mắt. Nha! Có tuyết rồi! Lòng ngỗng giống như hoa tuyết bay múa đầy trời. Hết thấy đều lộ ra như vậy thuần khiết mà mỹ lệ, thuần khiết hầu như muốn đem toàn bộ thể giới động lại. Ta không muốn nhận chức này mỹ cảnh từ trước mắt lặng yên xẹt qua, liền cùng các bạn học đồng thời đi tới Bắc Hải thưởng tuyết. Tường càng nhiều lưu lại một bức tranh, một loại tâm tình. Chúng ta đi tay dầy đặc tuyết động thượng, dưới chân phát sinh kéo kẹt kéo kẹt thanh âm, phía sau lưu lại một chuỗi thật dài vết chân. . ."

Lần này, Lư Xung liền không cần đi mang theo Cao Viên Viên đọc, mà là đứng ở lộ liễu phía sau, nhìn máy theo dõi bên trong Cao Viên Viên.

Màn ảnh bên trong Cao Viên Viên không bằng chân thực Cao Viên Viên như vậy sáng rõ, lại làm cho Lư Xung tìm tới năm đó quay đầu lại xem nguyên « ái tình ma cay nóng » lúc cảm giác, chân chính mỹ nữ chính là như vậy, bất luận cỡ nào thấp kém chất lượng đồ họa, nàng mỹ y nguyên địa như vậy làm cho tâm thần người đập dồn.

Nhất làm cho Lư Xung cảm động là Cao Viên Viên thanh âm, kia chính là truyền thuyết mối tình đầu mới(tài) có thanh âm.

Lư Xung vẫn cho rằng, êm tai thanh âm cũng là mỹ nữ điều kiện tất yếu, như chu tẩn, thích đậu Hà Lan tại Lư Xung trong lòng vẫn không tính mỹ nữ, chính là bởi vì các nàng kia thô ách thanh âm.

Mà Cao Viên Viên thanh âm lạnh lẽo dễ nghe, cùng nàng điềm đạm nhả khí chất rất đáp(dùng), hơn nữa nàng không có đặc biệt nghiêm trọng kinh thành ngỗ lãn điệu (chính là nguoi nha ưỡn lên kia loại), phương thức nói chuyện không xông lên, lộ ra tương đối nhu hòa, tình cờ có chút điệu, nhưng lại không phải như Lâm Chí Linh như vậy khiến người có chút không thoải mái điệu, tổng hợp lên(ngồi dậy) nói, nàng tính toán là hoa ngu nữ sao thanh âm êm tai nhất mấy cái.

Đương nhiên, người đều không phải thập toàn thập mỹ, Cao Viên Viên vóc người tại nữ sao bên trong rất bình thường, bình, chân có chút thô, nàng cũng hiểu được ngênh ngang tránh ngắn, xưa nay không có buông tha đồ bơi chiếu, dương mặt trải qua « nam nhân trang », nhưng Cao Viên Viên tuyệt đối sẽ không lên « nam nhân trang ».

Bất quá(không qua,cực kỳ) đại đồng đô la Mỹ chỗ lợi hại ở chỗ, nàng dùng nàng sáng rực rỡ miệng cười và dễ nghe thanh âm đã hấp dẫn tất cả mọi người chú ý, hết thấy trắng nam nhìn đến nàng sáng rực rỡ tuyết luân khuôn mặt, đã khuynh đảo, sẽ không có người lại đi nhìn nàng ngực to không lớn gì gì đó.

Vì cái gì liễu nham muốn lộ ngực đâu, bởi vì nàng mặt thật sự không kiên nhẫn xem.

Đến phiên Lư Xung màn ảnh, trên căn bản đều là một cái qua(quá).

Nguyên nhân rất giản đơn, đời kia hắn đập qua(quá) mười mấy năm hí, làm sao đi vị, làm sao hiện ra bản thân đẹp trai nhất tự nhiên nhất đáng vẻ, làm sao biểu diễn có thể đạt được hiệu quả tốt nhất, hết thấy đều ở trong lòng, đứng ở màn ảnh trước, phi thường tự nhiên mà hiện lên đi ra.

Hiện trường đám người, bao quát Cao Viên Viên cùng Hoắc Tư Nhạn tất cả đều một mặt thần phục, xem Lư Xung diễn kịch, thực sự là một sự hưởng thụ, trên người hắn có cổ ma lực, khiến người nhìn đến hắn, phảng phất liền có thể nhìn đến điện ảnh.

Trương Dương nhìn đến Lư Xung biểu diễn sau, quyết định đem Lư Xung hí phân lại kéo dài một điểm, chỉ có như vậy, tài năng khiến Lư Xung đi cạnh tranh các giải thưởng lớn hạng vai nam chính.

Tuy rằng cái khác đoạn ngắn cổ sự bên trong có bệch tồn hân, quách thao, vương học tân đám người, nhưng bọn hắn biểu diễn cùng Lư Xung so ra, vẫn là tương đối có khoảng cách, kia loại chênh lệch hết sức rõ ràng, liền vậy xem bệch tồn hân bọn người tâm phục khẩu phục!

Sau đó đến Cao Viên Viên màn ảnh, lại xảy ra vấn đề.

Cao Viên Viên nhìn Lư Xung, đầu tiên nhìn liền xem quá thực sự, hẳn là, đầu tiên nhìn phiêu đến Lư Xung, sau đó cái nhìn thứ hai mới(tài) là nghiêm túc nhìn chăm chú Lư Xung.

Vì đem Cao Viên Viên xem Lư Xung hai cái màn ảnh, suýt chút nữa không đem Lư Xung một chết, bởi vì hắn muốn đi thẳng đến đi đến, khiến Cao Viên Viên nhìn đến hắn.

Bởi vì nói liền màn ảnh, Cao Viên Viên phản ứng đều là xuất hiện lạc hậu tình huống, cuối cùng Lư Xung kiến nghị chọn dùng phân tổ màn ảnh, mới coi như đem này hai cái màn ảnh phân biệt đập hào(tốt,thật).

Cao Viên Viên đọc diễn cảm bài khoá

hí đập xong, trường học lão sư đem những kia diễn học trò bọn học sinh đều mang đi, kịch vụ chỉnh lý sân bãi.

Sau đó chính là trận thứ hai hí, vẫn là ở trong phòng học đập.

Tuồng vui này xem ra rất giản đơn, kỳ thực cũng không làm sao giản đơn, là Cao Viên Viên cùng Hoắc Tư Nhạn đối hí.

Cao Viên Viên bên trong chơi bút, Hoắc Tư Nhạn nhìn sách,

Hai người đối thoại, tuồng vui này phiền toái nhất không phải lời kịch, mà là đối với biểu cảm nắm giữ, bởi vì đối thoại nội dung là nói, Cao Viên Viên cảm thấy mình thích một cái nam sinh, nhưng nam sinh này đều là nhìn Hoắc Tư Nhạn, rất mâu thuẫn, cho nên đem lời thăm dò bạn tốt.

Hoắc Tư Nhạn cũng còn tốt, Cao Viên Viên biểu cảm vẫn không đạt tới hiệu quả tốt nhất.

Có vừa nãy kinh nghiệm, Trương Dương liền không có mở, mà là khiến Cao Viên Viên cùng Hoắc Tư Nhạn một lần lại một lần địa diễn luyện, vẫn diễn luyện đến có cảm giác, mới(tài) mở chụp ảnh.

Nhưng có cái ánh mắt, Cao Viên Viên vẫn chưa hề đi ra, chỉ là có chút u oán có chút thất lạc ánh mắt.

Này nha đầu xuất thân từ một cái hạnh phúc gia đình, khả năng xưa nay qua(quá) u oán thất lạc tâm tình, cho nên rất khó diễn dịch đi ra.

Kết quả, cả tràng hí liền kẹt ở cuối cùng cái kia ánh mắt lên.

Lư Xung xem thời gian đã đến trưa, liền linh hơi động, cầm một cái đại hộp com, xếp vào vài cái đại đùi gà, liền đứng ở khí mặt sau, bắt đầu ăn.

Cao Viên Viên nhìn đến Lư Xung gặm đại đùi gà mà chính nàng chỉ có thể khổ bức địa kể tục đóng kịch, trong ánh mắt nhất thời xuất hiện u oán cùng thất lạc, liền, quay chụp thuận lợi thông qua.

Trương Dương tuần hương vị quay đầu nhìn lại, khi thấy gặm đùi gà Lư Xung, cười to nói: "Còn là Xung ca có biện pháp, rất đa tình tự đều là tương thông!"

Rốt cục, buổi sáng hí đập xong.

Cao Viên Viên lập tức từ trong phòng học lao ra, từ Lư Xung trong hộp com đoạt một cái đại đùi gà, không có hình tượng chút nào địa bắt đầu ăn.

Hoắc Tư Nhạn thì yên lặng mà đi lấy hai cái hộp com, đi tới, giao cho Cao Viên Viên.

Cao Viên Viên nhìn đến trong hộp com cũng có hai cái đùi gà, nhất thời hài lòng nở nụ cười, đối Hoắc Tư Nhạn cười nói: "Cảm tạ!"

Thừa dịp hai vị nữ diễn viên ăn com, tràng ký tiểu ca qua(quá) đến đối lời kịch, diễn viên đối thoại không thể hoàn toàn dựa theo kịch bản đến, có chút diễn viên ưa thích cấp bản thân thêm hí, có chút quên từ nhưng còn có thể tiếp được đến liền là hiện trường theo hầu biến, hơi khô gòn bản thân biến, cho nên tràng ký không thể dựa theo lời kịch bản ghi chép, nhất định phải bất cứ lúc nào ghi chép, không nhớ được hoặc là không xác định đành phải đi theo diễn viên đối đáp.

Cái này năm 1997, không có ghi âm bút, muốn dùng bút đến ký, cái này danh thiếp là hiện trường thu âm, tràng ký công tác cũng còn tốt bản bạc, nếu như gặp phải sau đó những kia hậu kỳ phối âm, như là con số tiểu thư kia loại, tràng ký hội(sẽ) phiền muộn chết.

Vừa nãy kia tràng hí tổng cộng vỗ bốn lần, Hoắc Tư Nhạn vì phối hợp Cao Viên Viên, có vài câu lời kịch làm một điểm biến động, làm cho quá trình tự nhiên hơn, tràng ký tiểu ca lúc đó liền làm ghi chép, hiện tại qua(quá) tới là làm xác nhận.

Cao Viên Viên nhớ tới cái kia tràng ký, vừa mới cái kia tràng ký vẫn áo liệm tư cách, xem thường nàng này loại người mới, tại nàng tập thời điểm, hần vẫn ở bên cạnh nhân nhĩ tán gẫu, làm hại Cao Viên Viên đi thẳng thần, cho nên Cao Viên Viên đối cái này tràng ký không có cái gì ấn tượng tốt, tại chỗ ký đến rồi, nàng cũng không ngẩng đầu lên, kể tục ăn.

Tràng ghi lại tới là hỏi Hoắc Tư Nhạn, căn bản không có hỏi Cao Viên Viên ý tứ, bởi vì Cao Viên Viên lời kịch là học như kết, vỗ bốn lần, không có cái biến qua(quá) một chữ.

Hoắc Tư Nhạn cùng tràng ký những kia tự tất cả đều đứng rồi một lần. Tràng ký đối xong sau khi, xoay người liền đi.

Trùng hợp cái kia thời điểm, Cao Viên Viên com nước xong, đứng lên, hướng đi Lư Xung, đang bị vội vội vàng vàng tràng ký va vào một phát, thoáng cái liền đánh ngã trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Cấp Viên Viên chữa thương

Lư Xung lúc đó tại ăn thứ tư hộp com

Tại hần cái kia Tu Tiên Giới, tu tiên cũng muốn tôn trọng quy luật tự nhiên, trong đó có cái quy luật tự nhiên là, năng lượng là thủ hăng, không có Tịch Cốc sự tình, cao thủ thay cũ đổi mới so với bình thường người nhanh, khẩu vị so với bình thường người lớn hơn nhiều lắm

Toàn bộ đoàn kịch, có một nửa người đều ở nhìn chăm chăm Lư Xung xem

Tất cả mọi người đều biết, là Lư Xung ra tiền đầu tư, bọn hần mới(tài) có hí đập, tất cả mọi người đều rất tôn trọng Lư Xung, không hội(sẽ) bởi vì Lư Xung ăn nhiều mấy cái hộp com mà cấp hần khinh thường, dù sao này đều là Lư Xung tiền.

Bọn hần là bị Lư Xung sức ăn cấp kinh sợ rồi!

Xem ra một chút đều không mập, làm sao như vậy có thể ăn!

Lư Xung hiện đang vui đầu ăn nhiều thời điểm, bỗng nhiên nghe được bên cạnh một người nữ sinh kêu đau thanh âm

Hần đề đầu xuống, quay đầu nhìn lại, Cao Viên Viên đang ngã tại một bên.

Cao Viên Viên bị cái kia tràng ký va vào một phát, ngã ra sau cũng, đang suất cái ngã chống vó.

Vốn là vừa giữa trưa, Cao Viên Viên tràn ngập oan ức cảm, lại cho rằng là cái kia đối nàng vẫn bất thiện tràng ký cố ý hại nàng, ngã đầu nhìn đến duy nhất có thể lấy dựa dẫm Lư Xung, nhất thời oa địa một tiếng khóc lên(ngồi dậy).

Cái kia tràng ký sừng sốt, hần tưởng đưa tay đem Cao Viên Viên kéo đến.

Cái này thời điểm, Lư Xung đã đem Cao Viên Viên giúp đỡ lên(ngồi dậy).

Hiện tại là mùa hè, giữa hè, Cao Viên Viên ăn mặc một thân màu trắng ngắn tay quần, hai cái mềm mại cánh tay lộ ở bên ngoài, vừa nãy suất này một thoáng, sẽ không đem cánh tay ném hồng đi.

Quả nhiên, cánh tay sướt xước da, bất quá(không qua,cực kỳ) chẳng qua(chỉ là) sướt rách da, chảy điểm huyết, không có thương đến thịt, không hội(sẽ) lưu sẹo.

Nghe được Cao Viên Viên tiếng khóc, đoàn kịch những người khác đều vây quanh, đạo diễn Trương Dương hỏi: "Không có sao chứ "

Cao Viên Viên chỉ cảm thấy rất oan ức rất khó, liền hung hăng địa khóc lóc, không nói lời nào.

Lư Xung đối Trương Dương lắc lắc đầu: "Không có chuyện gì, chính là cánh tay trầy da một chút, buổi chiều đập sẽ không có ảnh hưởng."

Trương Dương gật gù: "Kia là không sao, quần áo ô uế, còn có đổi, người không có chuyện gì là được."

Cái khác người xem chẳng qua(chỉ là) trầy da một chút da, không có gì đại sự, an ủi hai câu, liền riêng phần mình tản ra bận rộn riêng phần mình sự tình.

Chỉ có Lư Xung phát hiện, Cao Viên Viên rõ ràng có tâm tình, không thích diễn kịch tâm tình, này loại tâm tình nhất định phải lập tức hóa giải mất, không phải vậy tiếp tục phát triển, nàng liền hội(sẽ) biến thành đời kia kia loại chỉ đem diễn kịch xem là công tác một điểm không để tâm trạng thái.

Lư Xung đỡ Cao Viên Viên, đến một bên ngồi xuống.

Đoàn kịch bên trong không có bị bác sĩ, cũng không có túi cấp cứu, nhưng hiện tại là trong trường học, trường học có giáo y.

Lư Xung nhìn cái kia vẫn sừng sò tràng ký, lạnh lùng địa trách cứ: "Ngây ngẩn làm gì, còn không tranh thủ đi đem giáo y thỉnh qua(quá) đến."

Hần đã sớm xem cái kia tràng ký không vừa mắt, ý vào làm mấy năm tràng ký, đùa lão tư cách, xem thường người mới, vừa nãy Cao Viên Viên diễn kịch thời điểm, hần còn ở bên cạnh nói giỡn.

Ni nã, đập xong nơi này hí, lập tức đem gia hỏa này đổi đi.

Tràng ký nhiệm vụ chủ yếu là sắp xếp ra tràng quay chụp mỗi cái màn ảnh tình huống cận kề: Màn ảnh dây số, quay chụp phương pháp, màn ảnh độ dài, diễn viên động tác cùng đối thoại, âm hưởng hiệu quả, bố cảnh, đạo cụ, trang phục, hoá trang các loại(chò, đám) khắp mọi mặt chi tiết nhỏ và số liệu tỉ mỉ, chính xác địa nhớ vào tràng ký đơn. Bởi một bộ phim nhựa là phân cách thành một số cảnh tượng và mấy trăm cái màn ảnh tiến hành quay chụp, quay chụp lúc không có thể theo(đề) màn ảnh trình tự tiến hành, bởi vậy, tràng ký làm ghi chép có trợ giúp phim nhựa các màn ảnh ở giữa nối tiếp, làm(vì,là) đạo diễn kế tục quay chụp cùng với bố đập, biên tập, phối âm, tráng in cung cấp chuẩn xác số liệu cùng tư liệu. Tràng ký nhiệm vụ trọng yếu nhất chính là hiệp trợ đạo diễn hợp lý quy hoạch màn ảnh, phòng ngừa làm lộ, càng trực các loại(chò, đám) sai lầm xuất hiện. Phim nhựa hoàn thành sau,

những này ghi chép còn cơ mà(có thể) cung chế tác hoàn thành kịch bản tác dụng.

Nói đến rất phức tạp, trên thực tế, kỹ thuật hàm lượng rất thấp, phi thường dễ dàng thay thế được, một cái hảo(tốt,thật) diễn viên khó tìm, một cái hảo(tốt,thật) tràng ký một đám lớn, cũng không biết hẳn ngạo cái gì ngạo.

Cái kia tràng ký nhìn đến lão bản mặt lộ vẻ khó chịu, vội vã hùng hục địa chạy đi tìm giáo y.

Giáo y mang theo cái hòm thuốc qua(quá) đến, cấp Cao Viên Viên vết thương làm một thoáng tiêu độc xử lý.

Vốn là giáo y còn muốn cấp trên vết thương đồ thuốc tím, cơ mà(có thể) như vậy một bôi lên, buổi chiều hí phản đập lên(ngồi dậy) liền không đẹp,

Cho nên Lư Xung không cho giáo y đồ thuốc tím.

Huống hồ, Lư Xung biết, thuốc tím là một loại liều lượng tương quan trí nham vật chất, tuy rằng bình thường đa dễ ngoại dụng, liều lượng rất thấp, thuốc tím cũng rất khó tiến nhập thân thể, nhưng có thể thiếu dùng liền tận lực thiếu dùng.

Giáo y sầm mặt lại: "Này trời nóng như thế, vạn nhất nhiễm trùng sinh mủ đây!"

"Người không cần phải để ý đến, ta có biện pháp!" Lư Xung trực tiếp lôi kéo Cao Viên Viên đi tới một cái yên lặng góc, tay khinh(nhẹ) phụ tại Cao Viên Viên trên cánh tay vết thương, linh lực phun trào.

Cao Viên Viên cảm thấy vết thương một hồi nhẹ nhàng khoan khoái, phảng phất đang chậm chậm khôi hân.

Nàng cho rằng kia là một cái ảo giác, không khỏi ngưng mắt vừa nhìn, sau đó nàng đôi mắt sáng kinh ngạc đến ngây người, chỉ thấy kia vết thương lấy mắt thường có thể nhìn đến tốc độ lại chậm rãi khôi hân.

Lư Xung ngừng lại, cười nói: "Không cần đồ thuốc tím, ngày mai sẽ có thể hoàn toàn khôi rồi!"

Cao Viên Viên đôi mắt sáng nhìn chăm chú Lư Xung, trong ánh mắt tràn ngập tò mò: "Xung xung, người này là cái gì "

Lư Xung cười nhạt: "Người có thể đem cái này lý giải làm(vì,là) khí công!"

Cao Viên Viên là người kinh thành, khi còn bé gặp qua kia điên cuồng khí công nhiệt, sau đó dồn dập bị chứng minh làm(vì,là) tên lừa đảo, nàng cũng không tin Lư Xung nói, cơ mà(có thể) nàng rõ ràng nhìn đến kia vết thương tại gia tốc khép lại.

Nàng có thể thấy, Lư Xung trên người có bí mật lớn, nhưng hẳn không hội(sẽ) nói.

Đã hẳn không nói, nàng cũng không thật sâu cứu.

Cao Viên Viên nhìn lại mình một chút trên cánh tay vết thương, trong mắt ngậm lấy giọt nước mắt, oan ức nói ra: "Xung xung, đóng kịch đều là như thế một không "

Lư Xung cười nhạt: "Thế giới thượng không có ung dung công tác, khác biệt chẳng qua(chi là) người trả giá cùng tập trung vào bao nhiêu."

Cao Viên Viên đôi mắt đẹp đảo mắt, nhẹ nhàng nói ra: "Nhớ tới ta đập xong chỉ thứ nhất quảng cáo, đập quảng cáo đạo diễn nói, người nên làm diễn viên, điều kiện thật tốt, thi đỗ hí, thi bắc điện, khẳng định không thành vấn đề. Ta đã nghĩ, thượng nghệ giáo khẳng định chơi rất vui, còn không như vậy nhiều bài tập muốn viết, mỗi ngày đều không hội(sẽ) vô vị, bởi vì bên cạnh đều là chút rất có ý tứ đồng học, đóng phim cũng cùng đập quảng cáo một dạng, khổ a, luy a, liền như vậy một hồi. Ài, này hội(sẽ) ta mới biết, đóng phim thật sự không phải cái chuyện đùa."

Lư Xung đưa tay sờ sờ Cao Viên Viên đầu: "Người cũng thật là đứa bé."

Cao Viên Viên dùng một cái đem Lư Xung tay xoa sạch, gắt giọng: "Xung xung, người còn nhỏ hơn ta mấy ngày đây!"

Lư Xung nụ cười trên mặt dần dần thu lại, lạnh nhạt nói: "Ta ba ba có một bạn học, hẳn là cái đoàn kịch đạo diễn, đến chúng ta gia thời điểm, hội(sẽ) theo chúng ta giảng hẳn đóng kịch lúc chuyện lý thú, thật giống đóng kịch phi thường thú vị một dạng. Cái kia thời điểm, ta đều ở nghỉ, đã như thế chơi vui, vì cái gì lão bà hẳn còn muốn cùng hẳn ly hôn đây. Lớn lên sau đó, ta mới(tài) rõ ràng, kỳ thực, đối với phần lớn người tới nói, đóng phim chẳng qua(chi là) công việc, là kiếm tiền nuôi gia đình nghề, là làm(khi) một ngày hòa thượng và một ngày chung tồn tại, chỉ có như vậy một phần nhỏ nhân tài hội(sẽ) đem công việc này xem là sinh mệnh xem là linh hồn đi yêu nó, bọn hẳn có thể phát hiện điện ảnh vẻ đẹp, mà kia phần lớn đem cái này xem là việc xấu ứng phó người là không cảm giác được cái đẹp của nó."

Cao Viên Viên hiểu ra Lư Xung ý tứ: "Người là nói, ta còn không có phát hiện điện ảnh mỹ "

Chương 120: Diễn kịch mị lực

Toàn năng tu luyện chí tôn

Đời kia, 17 tuổi bị sao thăm dò đào móc, 18 tuổi biểu diễn lộ liễu « ái tình ma cay nóng », 21 tuổi biểu diễn vương tiểu soái « mười bảy tuổi xe công thức một », cũng(với cả) không có khiến Cao Viên Viên xác định đem diễn viên coi như chung thân nghề nghiệp.

Ngược lại là, tốt nghiệp đại học sau, thủ độ tiếp đập cổ trang võ hiệp kịch « Ý Thiên Đồ Long ký » đối nàng ảnh hưởng sâu nhất, khi đó Cao Viên Viên "Vẫn bị đạo diễn ghét bỏ", đang thay đổi đạo diễn cái nhìn quá trình trung, nàng mới tìm được làm diễn viên hứng thú, chống đỡ bản thân đi xuống.

Tại « ý thiên(ngày) » sau khi, Cao Viên Viên thuận theo thủy triều, hai năm nội(bên trong) lại liên tục tiếp võ ba bốn bộ cổ trang kịch, "Đột nhiên cảm thấy có chút không đúng, lại không tìm được bản thân tại công việc này bên trong hưởng thụ đồ vật, cho nên tại toàn bộ năm 2005 đều không có đóng kịch." Mãi đến tận 2006 năm, cùng thành long hợp tác « bảo bối kế hoạch », khiến Cao Viên Viên mở mang tầm mắt."Thành Long đại ca cho ta rất lớn xúc động, hẳn rất yêu quý công tác, lại phóng ra ngoài nhiệt tình. Hẳn tại hiện trường liên tràng vụ công tác đều chạy tới làm, hoàn toàn nhàn không được(không ỡ). Bởi vì hẳn tại, khiến cái này đoàn kịch trở nên phi thường chuyên nghiệp, hiệu suất phi thường cao."

"Tại kia sau khi, ta đóng kịch nhịp điệu liền chậm lại bước chân, tác phẩm tận lực ít, thế nhưng mỗi cái tác phẩm đều tận lực tập trung vào." Sau đó, nàng không ngừng cấp bản thân giảm sản lượng, không yếm hỉ tranh nhân vật, chưa bao giờ đem "Chăm chỉ", "Nỗ lực" coi như bản thân nhãn hiệu, cũng không để ý ngoại giới đối bản thân diễn kỹ đánh giá.

Này là duyên cho nàng đối bản thân nhận thức có một cái khá lớn tiến bộ, "Lúc nhỏ ta có chút tự yêu mình, cảm thấy chỉ cần nỗ lực, sự tình kết quả là hội(sẽ) trở nên không giống nhau, nhưng có một ngày người sẽ phát hiện, người thật toàn bộ đều nỗ lực sau khi, người có thể đạt đến điểm(phân số) y nguyên không cao, kia một khắc đối bản thân sẽ có càng nhiều thất vọng. Nhưng mà ta qua(quá) cái kia giai đoạn sau khi, đột nhiên phát hiện bản thân một thoáng liền thả lỏng, qua(quá khứ) ta vẫn gấp võ cùng banh, đối tự mình kỳ vọng trị quá cao, bây giờ ta sẽ cảm thấy chỉ đến như thế, ta không làm được sự tình, khả năng ta tạm thời chính là không làm được, cần gì chứ? Thích hợp làm cái gì trước hết đi làm chút gì, hảo hảo trước tiên hưởng thụ lập tức, có này loại thả lỏng tâm thái sau khi, đối rất nhiều thứ đều không như vậy chấp nhất."

Lư Xung đối đời kia Cao Viên Viên tương đối quen thuộc, biết nàng là một cái tương đối lười biếng, đem đóng kịch sự tình nhìn ra rất thấp diễn viên, tại người khác liều mạng tranh thủ mảnh ước mà không cầu được thời điểm, nàng nhưng vẫn tại hư lãng lãng phí hội(sẽ), nếu như không phải nàng thật trời sinh quyến rũ khó từ(tự) bỏ, lấy nàng tinh thần nghề nghiệp, e sợ thế nào liền hồ.

Hắn cảm thấy rất đáng tiếc, hẳn tưởng tại nàng diễn kịch sơ kỳ, giúp nàng tìm tới đối cái này nghề nghiệp yêu quý, có lẽ nàng nhân sinh có thể so với đời kia đạt được càng to lớn hơn thành tựu.

Nói thật, nói đến nhân sinh thành tựu, đừng nói cùng Chương Từ Di, chu tẩn so với, chính là cùng Phạm Tịnh Băng, lý cũng(với cả) băng so với, Cao Viên Viên cũng là rất hư, lẽ nào chính là dựa vào phổ đập, tràng khoe duy trì nhân khí sao, trước sau là cái diễn viên, chung quy còn là cần nhờ vững vàng tác phẩm nói chuyện.

Lư Xung nhìn chăm chú Cao Viên Viên đôi mắt đẹp, bình tĩnh nói: "Kỳ thực, liền người chính mình đều không biết, người là cái trời sinh diễn viên, nhưng có lẽ người muốn tìm rất dài thời gian tài năng phát hiện diễn kịch mị lực."

Đời kia, nàng làm ba lần Tiểu Tam, nhưng có thể bị quảng đại thẳng nam xem là nữ thần kính yêu, nhân sinh như hỉ, hỉ như nhân sinh, diễn đến cái này mức, nói nàng là trời sinh diễn viên, một chút cũng không quá đáng.

Lần thứ nhất, chen chân tên đạo diễn hoa đào cùng nữ sao Lưu Mân tình yêu. Lưu Tư năm 1997 tại Bắc Ảnh đọc đại bốn mùa nhận thức đảng hoa đào, hai người nhất kiến chung tình, rất nhanh xác lập bạn bè trai gái quan hệ. Năm 1998, đảng hoa đào chấp

Dẫn điện coi kịch « tìm không được bắc », Cao Viên Viên tại kịch trung diễn giang hân. Hai người mỗi ngày tại đoàn kịch thảo luận nhân vật, lâu ngày sinh tình, rất nhanh đảng hoa đào yêu mến lên Cao Viên Viên, cuối cùng Lưu Tư cùng đảng hoa đào bởi vì chuyện này phân. Không lâu, đảng hoa đào cùng Cao Viên Viên tình yêu cũng không bệnh mà chết.

Lần thứ hai, chen chân trương Á Đông cùng đậu duy muội muội đậu đình hôn nhân. Giới âm nhạc tài tử trương Á Đông 96 năm cùng đậu đình (đậu duy muội muội) kết hôn, trên thực tế này đã là trương Á Đông lần thứ hai hôn nhân. Cao Viên Viên tại năm 2000 tham gia trương Á Đông sinh hoạt. Năm 2005, Cao Viên Viên tại tiếp thu phỏng vấn lúc tự bạo cùng trương Á Đông yêu đương 5 năm,

Cũng(với cả) xưng muốn cùng đối phương kết hôn sinh con. Đúng hạn suy tính, hai người mến nhau lúc trương Á Đông hẳn là còn(tra) không có cùng vợ trước đậu đình ly hôn. Năm 2005 tháng 7, có người trong lúc vô tình gặp được trương Á Đông cùng với Từ Tĩnh Lôi đi dạo phố, cũng(với cả) vô tới hai người cùng nhau bóng lưng, sau khi trương Á Đông, Cao Viên Viên, Từ Tĩnh Lôi ở giữa tình tay ba tình một lần bị lưu truyền đến mức sôi sùng sục, cuối cùng bởi vì Từ Tĩnh Lôi chen chân, trương Á Đông cùng Cao Viên Viên phân.

Lần thứ ba, chen chân hạ vũ cùng Viên Tuyền tình yêu. Năm 2007 đề, có phóng viên chụp trộm đến hạ vũ cùng Cao Viên Viên cái gọi là "Ồ chung bức

ảnh", cũng(với cả) cung cấp đại lượng hình ảnh cùng chữ viết, xung năm 2007 tháng 4 hạ vũ cùng Cao Viên Viên tại diễn viên chính kịch bản « điểm ngộ » trong lúc phát sinh tình yêu, cũng(với cả) phòng văn tiểu khu bảo an, chứng thực hai người "Ồ chung" . Sau lần đó, Viên Tuyền xuất hiện ở tịch một cái thăm hỏi thời điểm, thừa nhận cùng hạ vũ phân khúc không thành tiếng. Bất quá(không qua,cực kỳ) năm 2008 để lại bị truyền thông vỗ tới hạ vũ cùng Viên Tuyền hợp lại đất bức ảnh, sau đó hạ vũ cùng Viên Tuyền còn(tra) đã kết hôn sinh nữ. Cư Cao Viên Viên tự thuật, lúc đó hạ vũ cùng Viên Tuyền đã phân, nàng là tại bọn hắn phân sau mới(tài) cùng hạ vũ mến nhau.

Kỳ thực, nói những này, Lư Xung đối Cao Viên Viên cũng không có cái gì không tốt cái nhìn, dù sao, mỗi một đoạn, nàng đều rất vô tội, hơn nữa, nếu như nàng cùng Lư Xung phát sinh chút gì, nàng cũng coi như là Tiểu Tam.

Cao Viên Viên đương nhiên không có nghe được Lư Xung ý tại ngôn ngoại, mà là hỏi ngược lại: "Người đây? Người phát hiện diễn kịch nì lực sao?"

Lư Xung không chút nghĩ ngợi nói: "Phát hiện rồi!"

Cao Viên Viên nhìn chăm chú Lư Xung con người: "Mì lực ở nơi nào đây?"

Lư Xung tự đáy lòng nói ra: "Mỗi bộ hí, đều là một đoạn cuộc sống khác, diễn dịch này bộ hí, có thể khiến ta nhân sinh được kéo dài. Ta không cần dùng cả đời thời gian đi tái hiện cổ sự người bên trong vật nhân sinh, liền có thể trải nghiệm hấn đắng cay ngọt bùi. Ta cũng đem những này nhân sinh biểu diễn cho cái khác người xem, ta thích xem bọn hắn thảo luận ta diễn dịch nhân sinh đáng đáp, như vậy sẽ làm ta cảm giác đến nhân sinh giá trị tồn tại."

Trải qua hai trăm năm Tu Tiên Giới, trở lại nói này một đoạn văn, Lư Xung bỗng nhiên phát hiện, có lẽ diễn kịch không chỉ có thể làm cho mình thu được mê điện ảnh môn sùng bái lực, có lẽ cũng có thể làm cho mình thu được hoàn chỉnh, phong phú nhân sinh trải nghiệm, khiến bản thân nhân cách càng hoàn thiện, càng có lợi hơn với mình tu tiên!

Lời nói này, nói cho nghiêm túc đập qua(quá) mấy năm hí diễn viên, tỷ như chu tấn, Chương Tử Di, các nàng lập tức liền có thể tâm linh thần hội, nhưng đối với lần đầu đóng kịch vẫn không vào được Cao Viên Viên tới nói, nàng nghe không biết rõ.

Lư Xung nhìn đến Cao Viên Viên kia mê man ánh mắt, suy nghĩ một chút, quyết định thay cái thuyết pháp: "Kỳ thực, đối ta tới nói, đóng kịch to lớn nhất lạc thú là có thể gặp phải bất đồng nữ diễn viên, lại như này bộ hí, ta gặp phải người, một cái không gì sánh được đặc biệt nữ diễn viên, tại chúng ta này đoạn trong cuộc đời, người đứng ở ta bên cạnh, theo ta xem hoa nở hoa tàn mây tụ mây tan, bất luận qua(quá khứ) thế nào, tương lai thế nào, trong này, người là cổ sự bên trong cái kia khiến ta mê cô nương, lại như là trời cao an bài!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngục Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua?

Toàn năng tu luyện chí tôn

Này đoạn thoại, là Lư Xung lời nói thật lòng, nói tới đặc biệt chân thành, cũng chia ngoại động tình, đặc biệt liêu nhân.

Nghe được Lư Xung này phát ra từ phệ phủ lời nói, Cao Viên Viên không khỏi khuôn mặt nhỏ ửng đỏ.

Nàng đôi mắt to sáng ngời thẹn thùng nháy mắt liêm, có chút không dám cùng Lư Xung bốn mắt nhìn nhau.

Nàng ôn nhu nói: "Nghe người như thế nói chuyện, thật giống đóng kịch còn có chút ý tứ. Bất quá(không qua,cực kỳ), muốn ta còn(tra) đóng kịch, bên người không phải người, vậy phải làm thế nào?"

Lư Xung dùng ánh mắt trâu(vén) nàng: "Đến cái kia thời điểm, người liền sẽ phát hiện ta đặc biệt, ta hảo(tốt,thật)!"

Cao Viên Viên khuôn mặt càng thêm đỏ bừng.

Lư Xung nhìn Cao Viên Viên kia đỏ bừng đến như quả táo đỏ một dạng khuôn mặt, không khỏi nghĩ lên ký ức bên trong một bộ kịch truyền hình, nhớ tới kia bộ kịch truyền hình mảnh vĩ khúc, liền nói: "Chúng ta đến xưởng thủ ca đi!"

Cao Viên Viên thay đổi vừa nãy đề nén tâm tình, đôi mắt đẹp nổi lên thần thái: "Cái gì ca?"

Lư Xung tìm một tấm giấy trắng, viết xuống một đoạn ca từ, giao cho Cao Viên Viên: "Chúng ta hai cái một người một câu."

Cao Viên Viên lẳng lẳng hỏi: "Cái gì điều?"

Lư Xung cười nói: "Ta trước tiên xướng một lần, ngươi đến cảm thụ một chút."

"Chúng ta thật giống ở nơi nào gặp qua, ngươi có nhớ không?"

Thật giống kia là một cái mùa xuân, ta vừa vẫy nẫy mầm

Ta đi qua,

Không có quay đầu lại.

Ta nhớ tới,

Ta nhanh đã quên.

Chúng ta thật giống ở nơi nào gặp qua, ngươi có nhớ không.

Nhớ tới kia là một cái mùa hè, nở rộ như hoa.

Ta hát,

Không có đối ta.

Nhưng ta nhớ tới,

Nhưng ta nhanh đã quên. . ."

"Thật là dễ nghe!" Làm(khì) Lư Xung xướng đến một phần ba thời điểm, Cao Viên Viên không khỏi nở nụ cười, miệng cười như hạ hoa(tiêu) chi xán lạn: "Ta trước đây làm sao xưa nay chưa từng nghe qua, là ngươi chính mình tả sao?"

"Đúng, là ta tả." Tại cái này năm 1997 mùa hè, hần chỉ có thể như vậy nói.

Đời kia, ca khúc « chúng ta thật giống ở đâu gặp qua » coi như 2013 năm tháng 11 do Ương Thị tổng hợp kênh cùng Hồ Nam vệ coi tại Hoàng kim lúc đoạn cộng đồng bá ra kịch truyền hình « chúng ta kết hôn ba » mảnh vĩ khúc, do Tiểu Kha viết lời soạn nhạc, dương Tông Vĩ cùng điệp bội đồng thời biểu diễn.

« chúng ta kết hôn ba » tại Ương Thị một bộ cùng Hồ Nam vệ coi đồng thời bá ra, thế nhưng hai đài bá ra mảnh vĩ khúc hoàn toàn không giống nhau: Ương Thị bản mảnh vĩ khúc là dương Tông Vĩ cùng điệp bội biểu diễn « chúng ta thật giống ở đâu gặp qua », Hồ Nam vệ coi bản thì là trương tịnh đình « rốt cục chờ đến ngươi ».

Mà « chúng ta kết hôn ba » thì là Cao Viên Viên cùng Hoàng Hải phong ba diễn viên chính kịch truyền hình, 2013 năm ngày mừng 6 tháng 11 phát sóng tv1 tỉ lệ người xem 1. 72 điểm, Hồ Nam vệ coi tỉ lệ người xem 1. 71 điểm. Đại kết cục tại ương một bằng tiếp cận 3 điểm số liệu hoạch 2013 hàng năm độ thu coi quán quân, tại ưu ngẫu các loại(chờ, đám) 12 gia video trang web tổng lượng phát hình cũng đạt đến 40 ức, sáng lập 2013 năm đơn kịch mạng lưới click ghi lại.

Đổi ngay lúc đó Lư Xung mà nói, có thể hoàn toàn xem xong kia bộ hí, dựa vào chính là đại đồng đôla Mỹ nhan!

Làm(khì) Lư Xung nhìn chân thực đại đồng đôla Mỹ, xướng này thủ ca, cảm giác đặc biệt bất đồng.

Tại trong lúc lơ đãng, hần xướng ra tình cảm.

Vốn là hần cổ họng bị linh lực rèn luyện qua(quá), âm sắc là không gì sánh được tốt, biểu diễn kỹ xảo lại trải qua kia 200 năm Tu Tiên Giới mài giũa, lại xướng đến động tình, sức cuốn hút chút nào không thua ca thần trương tuyệt hữu, hiện trường tất cả mọi người đều để công việc trong tay xuống, chuyên tâm lắng nghe.

Cảm thụ thấm thiết nhất chính là Cao Viên Viên, làm(khì) Lư Xung chăm chú thâm tình nhìn chăm chú bản thân xướng thời điểm, khi nàng nhìn Lư Xung tự tay viết xuống ca từ, nàng so tất cả những người khác đều có thể cảm nhận được này thủ ca.

Vào đúng lúc này, nàng rốt cục có chút lý giải Lư Xung vừa này kia đoạn thoại ý tứ, đúng kịch lại như là tìm đến mình thích cái kia người, có lẽ cái này người sẽ rời đi, nhưng bọn hần lưu lại thuộc về lẫn nhau mỹ hảo hồi ức, bản thân nhân sinh cũng bởi vậy không gì sánh được đặc sắc.

Hần kế tục hát lên(ngồi dậy): "Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua, ngươi có nhớ không?"

Thật giống kia là một cái trời thu, nắng chiều ngả về tây.

Ngươi mỹ, khiến ta không dám nói chuyện cùng ngươi.

Ngươi trải qua ta lúc, gió nổi lên di động ta phát.

Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua,

Ngươi có nhớ không.

Nhớ tới kia là một mùa đông, bông tuyết đầy trời.

Ta đi qua,

Không có quay đầu lại.

Ta nhớ tới,

Ta nhanh đã quên."

Làm(khí) Lur Xung xướng đến này một đoạn thời điểm, mới(tài) có người như vừa tỉnh giấc chiêm bao, bắt đầu vỗ tay khen hay: "Quá êm tai, không nghĩ tới Xung ca hát như thế êm tai!"

"So phần lớn chuyên nghiệp ca sĩ xướng đều êm tai!"

Lur Xung kể tục xướng nói: "Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua, ngươi có nhớ không?"

Khi đó ngươi vẫn còn con nít, ta tại song cửa sổ dưới.

Ta đoán tên ngươi, khắc vào trên tường.

Ta vẽ ngươi đáng đáp, quay về trăng lưỡi liềm lượng.

Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua, ngươi có nhớ không?"

Khi chúng ta đi tới kiếp này, riêng phần mình thiên nhai.

Thiên nhai nhìn nhau, kiếp này đối mặt ai từng muốn.

Còn(trà) có thể gặp gỡ tất cả, lại như mộng một dạng.

Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua. . ."

Đạo diễn Trương Dương đi tới, nói với Cao Viên Viên: "Lur Xung không phải nói này thủ ca là hát đối sao, Viên Viên, ngươi cùng Lur Xung một người xướng một câu, xướng đến chúng ta nghe nghe."

Này lại đứng tới quốc dân nữ thần Cao Viên Viên một cái nhược điểm, nàng ngũ âm không hoàn toàn, hoàn toàn không có chuẩn âm, không tìm được điều, mặc dù sau đó cùng âm nhạc tài tử trương nha đông nói yêu đương sau khi, cũng không có cải thiện, khi nàng tại âm nhạc kịch bản « điểm ngũ » bên trong hát, hát không hai câu, liền bị đạo diễn nói "Hết thuốc chữa" .

Cao Viên Viên có tự mình biết mình, vội vã xua tay: "Ta không được, ta không nhớ được điều."

Mọi người thấy Cao Viên Viên cùng Lur Xung như vậy xứng, cũng đều là nam nữ nhân vật chính, liền gạt dây Cao Viên Viên cùng Lur Xung hợp xướng.

Cao Viên Viên trước hát ném qua(quá) xấu, sợ, chết sống không dám xướng.

Hoắc Tư Nhạn nhìn không được, đứng ra: "Nếu không ta cùng Xung ca đồng thời hợp xướng?"

Tại đời kia, Lur Xung nghe qua Hoắc Tư Nhạn xướng qua(quá) một bộ phim « đại người chơi » chủ đề khúc « con mắt »: "Ngươi là mắt trái, ta là mắt phải, đồng thời xem hồng trần lướt qua. Ngươi nhẹ nhàng chớp, ta cũng nhẹ nhàng chớp, thấp sáng Dạ Vũ sau đây trời ánh sao. Ngươi ung dung chuyển động, ta cũng ung dung động, đuổi theo trên mặt hồ bay chuồn chuồn. Ngươi yên lặng rơi lệ, ta cũng có nước mắt, bao nhiêu phồn hoa mộng theo Phong Phiêu Linh. Hai chúng ta là một đôi mắt, mở ra trong lòng lãng mạn phong tình, có gió đồng thời thổi, có vũ đồng thời lâm, cách ngươi ta không thấy rõ. Hai chúng ta là một đôi mắt, xem khắp cả nhân gian mỹ lệ phong tình, làm(khí) năm tháng già đi, ta nguyện làm bạn ngươi, an tĩnh nhắm mắt lại" .

Nàng ngón giọng thật sự không như thế nào, nhưng giai điệu cơ bản xướng đi ra, cảm tình cũng xướng đi ra.

Hiện tại Lur Xung không có lựa chọn khác, cố sự này vai nữ chính liền hai cái, Cao Viên Viên không xướng, kia liền Hoắc Tư Nhạn xướng.

Đạo diễn Trương Dương nở nụ cười: "Hảo(tốt,thật)! Chúng ta cấp tư yến phình chương!"

Mọi người vỗ tay, Lur Xung cười híp mắt nhìn Hoắc Tư Nhạn thanh thuần khuôn mặt: "Chúng ta thật giống ở đâu gặp qua, ngươi có nhớ không?"

"Thật giống kia là một cái mùa xuân, ta vừa vận nẩy mầm." Bởi vì Lư Xung tiêu giản phổ, Hoắc Tư Nhạn giai điệu bất rất chuẩn.

Này thủ ca, giai điệu giản đơn, ca từ giản đơn, sáng sủa độc thuộc lòng. Xướng đến đoạn thứ hai, Hoắc Tư Nhạn hãy cùng thượng Lư Xung nhịp điệu, tiến nhập trạng thái, tuy rằng ngôn giọng còn là rõ ràng không bằng Lư Xung, nhưng nam nữ hát đối kia loại cảm giác được.

Một khúc hát xong, đạo diễn Trương Dương tiến lên, kích động hỏi: "Xung ca, nếu không chúng ta đem này thủ ca xem là này điện ảnh chủ đề khúc đi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Viên Viên thăm mền

Lư Xung suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu: "Mảnh tên gọi là ái tình mà cay nóng, phối cái như vậy chủ đề khúc, không quá tốt! Đạt được, ta lại lần nữa lại cho người ta một thủ đi!"

Trương Dương lắc lắc đầu: "Ta liền muốn này một thủ! Có cảm giác!"

"Không được, không đáp(dụng), người những này cố sự tất cả đều là đã nhận thức người, cũng liền cuối cùng một cái cố sự có thể hơi hơi sát điểm một bên, thế nhưng người thông bài(trang) đều là lẫn(cút) thạch ca khúc, bất thành linh xen vào ta cái này, lẫn(cút) thạch bên kia có ý kiến, " Lư Xung lắc lắc đầu, kiên định nói: "Huống hồ, này thủ ca là để cho mặt khác một bộ phim!"

Trương Dương kinh ngạc nói: "Cái gì điện ảnh "

Lư Xung lắc lắc đầu: "Bảo mật."

Bảo mật là bởi vì hắn còn(trả) chưa nghĩ ra.

Hắn tại suy nghĩ, này thủ ca đã là viết cho kịch truyền hình « chúng ta kết hôn ba », kia là để cho « chúng ta kết hôn ba » điện ảnh bản cơ mà(có thể) vẫn đề là, chờ đến Cao Viên Viên thích hợp đập « chúng ta kết hôn ba » thời điểm, đã là mười mấy năm sau, lẽ nào này thủ ca muốn đợi lâu như vậy sao, cơ mà(có thể) nếu như sớm đập « chúng ta kết hôn ba », khả năng xã hội bầu không khí không giống nhau, cũng rất khó đại hòa lên(ngồi dậy), nên làm thế nào cho phải.

Không nghĩ ra, Lư Xung quyết định gác lại lên(ngồi dậy), sau này hãy nói.

Trương Dương cười nói: "Đã như vậy, kia xem người cho ta tả tân ca như thế nào, nếu như không cho ta thoả mãn, vậy ta liền muốn người này thủ ca!"

Trương Dương đi rồi, Hoắc Tư Nhạn sát bên Lư Xung ngồi xuống, một mặt sùng kính mà nhìn Lư Xung: "Không nghĩ tới, người vẫn như thế có tài, này thủ ca giai điệu, ca từ đều phi thường hảo(tốt,thật), đáng tiếc ta không xướng hảo(tốt,thật)!"

Lư Xung cười nói: "Người lại không phải chuyên nghiệp ca sĩ, chớ cho mình như vậy đại áp lực."

Ca dư âm dần dần biến mất, đại gia riêng phần mình trở lại riêng phần mình cương vị, bắt đầu cố gắng vội vàng riêng phần mình việc xấu.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn đến, Cao Viên Viên đang ngồi tại dưới bóng cây, cầm trong tay hắn tả ca từ, cúi đầu đang suy nghĩ cái gì tâm sự.

Lư Xung đi tới, nhìn nàng một con e then, thấp giọng nói: "Nghĩ gì thế "

"Ta đồ kị!" Cao Viên Viên lấp lầy khí, bĩu môi: "Ta sống lại bản thân khí, ta quá ngu ngốc, như thế giản đơn giai điệu đều không nhớ được!"

Lư Xung không nhịn được nở nụ cười, nguyên lai nàng là vì cái này mà giận hờn a.

Hắn xông lên Cao Viên Viên ngoắc ngoắc tay: "Nghiêng tai qua(quá) đến."

Cao Viên Viên mặt cười nghi hoặc mà nhìn hắn, đem đầu nhỏ tập hợp qua(quá) đến.

Lư Xung tại Cao Viên Viên như tiểu nguyên bảo một dạng bên tai, thấp giọng nói ra: "Người đồ kị cái gì a, này thủ ca chính là cho người tả."

Cao Viên Viên sững sờ, quay đầu vui mừng nhìn Lư Xung: "Thật "

Lư Xung gật gù: "Ta đã lừa gạt người sao, người liền nói, êm tai à "

"Êm tai a." Cao Viên Viên thanh âm như gió thổi qua chuông bạc.

Lư Xung nhớ tới điện ảnh bên trong lời kịch: "Kìa người thích không "

Cao Viên Viên không có nhiều nghĩ, đáp: "Ưa thích a."

Lư Xung nhìn chăm chú Cao Viên Viên cười tươi rói khuôn mặt, thấp giọng hỏi: "Người ưa thích ta à "

"Ưa thích a, " Cao Viên Viên khuôn mặt hơi ửng hồng, long lanh mắt to nhưng giáo hoạt địa nháy một cái, cười nói: "Tại chúng ta cái này « thanh âm » trong cuộc đời, ta có chút ưa thích người."

Lư Xung không khỏi không nhận được cười, Cao Viên Viên cũng(với cả) không phải bình hoa, còn là rất thông minh nhanh trí một cái nha đầu, chỉ ít hội(sẽ) hiện học hiện mai.

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, có Cao Viên Viên cùng Hoắc Tư Nhạn làm bạn, trải qua đặc biệt ung dung.

Khả năng duy nhất chỗ khó chính là dẫn dắt Cao Viên Viên đi phát hiện điện ảnh về đẹp, khiến nàng đối đóng kịch sản sinh hứng thú nồng hậu, này một điểm, dựa vào Lư Xung đi chỉ điểm, càng cần nhờ Cao Viên Viên chính mình đi lĩnh ngộ.

Dần dần, Cao Viên Viên đối Lư Xung sản sinh nghiêm trọng ý lại tâm tình, không chỉ là diễn kịch mặt trên, càng ở chỗ, Lư Xung thường thường dẫn nàng đi ăn xong ăn.

Đoàn kịch cơm thực sự quá bình thường, coi như(thời) Lư Xung lần nữa bàn giao kịch vụ không muốn(đừng) bủn xỉn, cơm tập thể chất lượng chung quy có hạn, Lư Xung chính mình ăn mấy đốn, cảm thấy quá nhạt nhẽo, thường thường kéo lên Hoắc Tư Nhạn cùng Cao Viên Viên cùng đi bên ngoài cải thiện thức ăn. Bởi vì kia là hán ngoài ngạch tiền, đoàn kịch đám người cũng không có gì dễ bàn, đoàn kịch bên trong, người có tiền người chính mình ăn đi chứ, không ai ngăn người, thiếu một người ăn cơm, liền thiếu một phần chi ra.

Lư Xung đối Cao Viên Viên gần như sùng nịch,

Mặc kệ món gì ăn ngon, mặc kệ nhiều quý, hán đều mua cho nàng.

Khi nàng ăn được bụng nhỏ phình, hán liền hội(sẽ) lôi kéo nàng đi tập thể hình.

Khi nàng tập thể hình đến kiệt sức, hán lại chuyển vận linh lực cho nàng.

Cao Viên Viên nói với Lư Xung khí công càng có nhận thức mới.

Lư Xung đối Cao Viên Viên tốt, nàng dần dần coi là bình thường, mãi đến tận có một ngày, Phạm Tịnh Băng đến thăm dò bạn.

Nhìn đến khuôn mặt hồ mị Phạm Tịnh Băng thân mật cấp Lư Xung lau mồ hôi, Cao Viên Viên bỗng nhiên cảm thấy, bản thân tâm tình phi thường địa không vui. Cái này thời điểm, nàng mới ý thức tới, bản thân thật giống thật có chút thích Lư Xung.

Lư Xung cũng(với cả) không có cảm thấy được, còn là mỗi ngày kích thích Cao Viên Viên, kích phát nàng đối điện ảnh yêu quý, mỗi ngày đều xem ra không làm sao rõ ràng, hảo(tốt,thật) giống như đàn gảy tai trâu.

Rốt cục có một ngày, Cao Viên Viên bỗng nhiên nói với Lư Xung: "Ta nghĩ kỹ, ta muốn thi bác điện!"

Lư Xung nghiêm túc nhìn Cao Viên Viên: "Nếu như người tưởng muốn thi bác điện, trung hí, thượng hí, bất kỳ một cái viện giáo, như vậy người trước tiên xác định mình muốn làm(khi) một cái diễn viên. Muốn xác định làm(khi) một cái diễn viên, như vậy xin hãy cho bản thân rõ ràng, bất luận cái gì, tại người biểu diễn thời điểm cũng không thể ảnh hưởng người, bởi vì này một khác, người không phải người, mà là cố sự bên trong nàng. Hiểu chưa "

Cao Viên Viên ngây thơ hồn nhiên khuôn mặt thật giống thoáng cái thành thực một dạng, trịnh trọng gật gù: "Ta xác định."

Có lẽ nàng sợ dĩ như vậy, chẳng qua(chỉ là) nàng không muốn bị một cái tốt nghiệp từ tạ tấn truyền hình trường học nha đầu nghiền ép.

Trong phòng học đọc diễn cảm hí đập xong, giận dữ hí đập xong. . . Hí phân đập xong sau, bắt đầu chuyển tràng.

Chụp ảnh trước, Cao Viên Viên lặng lẽ tìm tới Lư Xung, hỏi hán một cái vấn đề: "Hí bên trong cái kia nữ hài thăm mến theo(đề) cái nam hài, thăm mến một người có phải không thường thường hội(sẽ) không tự chủ được địa quay đầu lại nhìn đối phương "

Lư Xung suy nghĩ một chút, gật gù: "Không sai."

Nội dung vở kịch trung, ở trên đường, hai người gặp thoáng qua, Lư Xung đối Cao Viên Viên cười cợt, bởi vì hán nhận ra Cao Viên Viên là thường xuyên xuất hiện tại Hoắc Tư Nhạn bên người cái nữ sinh. Cao Viên Viên hơi thấp cúi đầu, né tránh Lư Xung ánh mắt. Làm(khi) Lư Xung đi qua, dừng bước lại, quay đầu lại nhìn Lư Xung hai giây, trên mặt mang lên nụ cười, lại lần nữa đi lên(ngồi dậy).

Vốn chính là không có Cao Viên Viên quay đầu lại cái này động tác, nhưng Cao Viên Viên cứ làm như vậy, bởi vì nàng cảm thấy nếu như là bản thân thăm mền người đi qua bên cạnh mình, mình nhất định hội(sẽ) quay đầu lại xem hấn, cho nên cứ làm như vậy, chuyện đương nhiên. Trương Dương rất hài lòng, ra hiệu không cần thí võ, trực tiếp chính thức đến.

Tuồng vui này là Cao Viên Viên này bộ hí bên trong, hết thấy màn ảnh trung, đập đến thuận lợi nhất màn ảnh, chỉ võ hai lần, lần thứ hai đập còn là vì biên tập đồ dự bị.

Dần dần, Lư Xung phát hiện Cao Viên Viên cùng trước không giống nhau lắm, chỉ cần thấy được bản thân tại nhìn nàng, nàng chung quy cấp Lư Xung một cái nụ cười, lại như là nhìn đến màn ảnh một dạng, đều thành thói quen.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Viên Viên gặp nạn

Nhanh nhất đổi mới sống lại giải trí tu tiên chương mới nhất!

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, cùng Cao Viên Viên diễn đối thủ hí quá trình trung, Hoắc Tư Nhạn đột nhiên phát hiện, Cao Viên Viên thật giống bị cao thủ mở ra hai mạch Nhâm Đốc một dạng, diễn kỹ vậy mà tăng nhanh như gió lên(ngồi dậy).

Cao Viên Viên bất luận là cùng nàng đối hí, còn là cùng Lư Xung đối hí, nói chuyện một chút đều không sót sáng, động tác cũng không run rẩy, phi thường phối hợp, phi thường tự nhiên.

Hơn nữa, nàng ánh mắt cũng không lại hoang mang, không lại nghi hoặc, mà là phi thường trong suốt tự nhiên.

Này nói rõ, Cao Viên Viên tiến nhập trạng thái, chuẩn xác hơn địa nói, nàng nhập hí rồi!

Lư Xung, Hoắc Tư Nhạn, Trương Dương đều có điểm mừng đến phát khóc cảm giác, quá khó khăn, viên viên rốt cục nhập hí rồi!

Bất kỳ sự tình đều có song mặt tính, nhập hí cũng là như vậy. Nhập hí không thể nghi ngờ là có lợi cho diễn viên cấp tốc tiến nhập quay chụp trạng thái, hoàn thành quay chụp nhiệm vụ có lợi bảo đảm, nhưng nhập hí cũng sẽ tạo thành một ít ảnh hưởng trái chiều, trọng hội(sẽ) tạo thành nhân cách phân liệt, suy nhược tinh thần, khinh(nhẹ), chính là các loại Bất Quái trong tạp chí diễn viên đóng kịch trong lúc tình đầu ý hợp tin tức, đại thể là bởi vì nhập hí gây nên, làm(khi) hai người toàn tình vui đầu vào biểu diễn bên trong, đặc biệt diễn một đôi tình nhân, ám chỉ bản thân, ta là ưa thích nàng, ta nên đối xử tốt với hấn, ta có thể hôn nàng, ta có thể lâu hấn. Hạ xuống hí, hai người cũng liền thuận lý thành chương còn(trả) cùng nhau, thân mật ở chung. Này không phải bình thường ưa thích, rất nhiều lúc là tâm lý ám chỉ kết quả. Này loại ám chỉ một loại(bình thường) nữ diễn viên tương đối dễ dàng xuất hiện. Nam diễn viên tại này phương diện, bẩm sinh ưu thế, không hề áp lực. Nam diễn viên muốn dùng đến này loại ám chỉ, diễn đối thủ hí chỉ có thể là phượng tỷ chủng loại nhân vật.

Hoắc Tư Nhạn phát hiện, coi như(thì thôi) không đóng kịch thời điểm, Cao Viên Viên cũng như vậy nhìn Lư Xung.

Nàng cho rằng, Cao Viên Viên kia nhập hí quá sâu, còn chưa có đi ra.

Bất quá(không qua,cực kỳ), Hoắc Tư Nhạn không dự định nhắc nhở, ai khiến xem tỷ tỷ ta không vừa mắt đâu, tỷ tỷ ta chính là không nhắc nhở người, người liền ưa thích đi thôi, Lư Xung kia gia hỏa tỏ rõ là có bạn gái, người liền chờ thương tâm rồi lệ đi, đến thời điểm liền biết cái gì gọi là hí như nhân sinh, nhân sinh như hí.

Này vốn là một cái trường học ái tình cổ sự, tuy rằng cái biên phức tạp điểm, biến thành tình tay ba, nhưng từ khi Cao Viên Viên giác ngộ sau, quay chụp tiến độ thuận lợi đến kỳ lạ, mười ngày liền đập xong.

Làm(khi) kết thúc trong nháy mắt đó, Cao Viên Viên nhào tới Lư Xung trong lòng ngực, hưng phấn nói ra: "Ta bộ phim đầu tiên rốt cục hoàn thành, thắng lợi hoàn thành, xung xung, cảm tạ người!"

Lư Xung cười nói: "Ta cũng là, nhờ có người phối hợp, ta mới(tài) có đặc sắc hơn biểu diễn."

Đồng dạng cổ sự, nếu như biến thành người khác, tương đối khiến Triệu Vi đến diễn Cao Viên Viên nhân vật, Lư Xung khả năng liền kích phát không ra kia loại cảm tình, diễn kỹ cũng trôi chảy không đứng lên, cho nên một cái diễn viên tương muốn biểu hiện hảo(tốt,thật), có lúc cũng muốn lấy quyết với một cái hảo(tốt,thật) đoàn kịch hòa hảo đối thủ, này cũng là rất bao lớn bài ngôi sao bản thân chọn đối thủ trình diễn viên nguyên nhân, chỉ có cùng đối

người đồng thời diễn kịch, hí mới có thể đi ra ngoài.

Mọi người nhìn chăm chăm dưới, hai người cũng không có thể ôm quá lâu.

Một phút không tới, hai người liền tách ra.

Lư Xung lại ôm ôm Hoắc Tư Nhạn: "Cảm tạ người những này thiên(ngày) thân kiêm hai chức, giúp ta đại ân!"

Vốn chính là muốn cùng lúc trừu(vén), lại phát hiện, một khi đem quan tâm lực thả trên người Cao Viên Viên, thế tất liền lo là Hoắc Tư Nhạn.

Ngược lại Hoắc Tư Nhạn tạm thời còn là bản thân trợ lý, sớm muộn có thời gian đem nàng bãi binh.

Hoắc Tư Nhạn nhưng lớn mật địa tại Lư Xung khuôn mặt hôn một cái: "Cảm ơn lão bản, cảm tạ người cho ta cơ hội!"

Mọi người tất cả xôn xao.

Lại nhìn giản đơn thô tiền mảnh, Lư Xung phát hiện, cùng nguyên lai kia một bản cảm giác khác biệt thật lớn, này một bản càng thanh xuân càng rực rỡ càng duy đẹp, trọng điểm ở chỗ hấn cá nhân hình tượng đề thăng.

Này một đoạn, nguyên lai cái kia Triệu Miểu diễn, làm cho người ta cảm giác, này tiểu tử hèn mọn, rất hèn mọn, còn có chút biến thái, hiện tại đối Lư Xung đến diễn, cảm giác hoàn toàn không giống nhau, tất cả mọi người đều sẽ cảm thấy, này là yêu tha thiết một cái nữ hài mới(tài) sẽ làm ra như vậy việc ngốc, ngốc đến mức rất đáng yêu.

Này xác minh một cái đạo lý, xem mặt trong xã hội, nhan trị tức chân lý, nhan trị cao, làm cái gì đều là đối với, nhan trị thấp, làm cái gì đều lộ ra rất hèn mọn.

Hà Linh nghe băng từ thời điểm,

Biểu cảm phi thường sung sướng, nói rõ trong lòng nàng là tiếp thu vương ngải, nhưng nếu như là Triệu Miểu diễn vương ngải, có chút không phù hợp logic, Hà Linh như vậy thuần nữ sinh, làm sao có thể sẽ ưa thích Triệu Miểu kia loại bộ dạng hèn mọn lại hướng nội nam sinh đâu, đối làm Lư Xung đến diễn, khán giả thì sẽ không tại vấn đề này xoắn xýt.

...

Trước, chụp ảnh trước, Lư Xung phát hiện, tuy rằng dùng linh lực đáp nặn hoàn mỹ nhan trị, ở quốc nội nam sao bên trong xem như là số một số hai nhan trị, hầu như không tìm được so hấn còn(trà) soái nam sao, cơ mà(có thể) vấn đề là, hấn hiện tại bất luận hình tượng, còn là khí chất, đều có điểm xu hướng với thành thực, đóng vai vương ngải cái này học sinh trung học, dường như có chút không hợp.

Lúc đó, Trương Dương đề nghị, cấp Lư Xung hóa hoá trang, hóa tuổi trẻ một điểm.

Lư Xung không tưởng chồng thượng một mặt đồ ngón ngang, liền lắc lắc đầu: "Ta chính mình hóa!"

Trương Dương cùng đoàn kịch chuyên gia trang điểm đều nghi hoặc mà nhìn Lư Xung, mười tám tuổi nam hài, lẽ nào cũng hiểu hoá trang?

Thân là đầu tư người, diễn viên chính, giám chế, đoàn kịch nhân vật số một, Lư Xung nắm giữ một cái độc lập nghị ngại, quay về tấm gương, hóa trang, nói chính xác, dùng linh lực vì điều bộ mặt của chính mình bắt thịt, khiến bản thân trở nên non nớt điểm.

Mười mấy phút sau, Lư Xung phi thường hài lòng, đại thể đường nét không thay đổi, nhưng bộ mặt bắt thịt vì điều sau, là non nớt đẹp trai, có chút Lâm Chí đĩnh mới xuất đạo thời điểm cảm giác, đi xướng « mười bảy tuổi mùa mưa » không hề cảm xúc nhẹ nhàng.

Làm(khí) Lư Xung từ phòng nghị ngại xuất hiện, tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngây người, Trương Dương thở dài nói: "Chính là này loại thanh xuân nảy mầm đáng vẽ, quá tuyệt, Xung ca, người hoá trang kỹ thuật thật là tài năng như thần a."

Lư Xung khẽ mỉm cười, cái gì cũng không nói, này loại chung cực kỹ thuật, chỉ có thể khiến những kia cùng hấn có quan hệ xác thịt nữ nhân khoảng chừng biết, cái khác người thì không có tư cách biết.

...

Bọn hấn cái này « thanh âm » phim truyện đoạn đập xong sau, đã gần đến hơn bảy giờ tối.

Lư Xung chỉ lo xem thô tiền mảnh, chờ đến hấn xem xong, phát hiện Cao Viên Viên đã đi rồi.

Hấn lo lắng Cao Viên Viên an nguy, trước tiên lái xe đem Hoắc Tư Nhạn đưa đến khách sạn, sau đó lái xe đi Cao Viên Viên gia.

Hấn trong ấn tượng, Cao Viên Viên mỗi lần về nhà đều sẽ trải qua một cái hẻm lạnh hẻm nhỏ, ban ngày thời điểm còn(trà) không có chuyện gì, đến buổi tối, liền rất phiền phức.

...

Cái này thời điểm, trong hẻm nhỏ đen như mực, ba cái lưu manh đáng ghét người ngồi ở chỗ đó uống rượu, khả năng là bọn hắn sống đến mức không ra sao, có chút thất ý, liền đến rượu bên cạnh ba uống rượu, đi ra sau đó, lão đạo địa liền đi tới hẻm nhỏ, lại ngồi dưới đất uống rượu.

Trong giây lát, bọn hắn nhìn đến một cái nữ hài đi nhầm vào cái này hẻm nhỏ.

Nhờ ánh đèn phía ngoài, bọn hắn có thể thấy, này là một cái tiểu mỹ nữ, êm dịu khuôn mặt nhỏ bé, như nước trong veo mắt to, phi thường xinh xắn đáng yêu.

Ba người nhất thời đến rồi hứng thú, đem Cao Viên Viên vây vào giữa, bắt đầu dùng ngôn ngữ đùa giỡn với đến: "Tiểu muội muội, thật là đẹp a, muội như vậy còn ra đến, không hội(sẽ) là đi ra bán chứ?"

"Một buổi tối bao nhiêu tiền a? Ra giá đi?"

"Vãi chương, này cảnh tối lửa tắt đèn, cấp cái lông tiền, trực tiếp ngạnh lên, ai khiến nàng xông tới đây!"

"Đúng vậy, này là nàng đưa tới cửa, không lên bạch không lên a!"

Hiện tại, Cao Viên Viên sợ đến mặt trắng trắng bệch, nhắc theo cặp sách, không ngừng đập: "Cút ngay, cút ngay! Không nữa cút ngay, ta báo cảnh sát rồi!"

"Báo cảnh sát? Ha ha. . ." Một tên lưu manh âm hiểm cười nói: "Này nửa đêm canh ba cảnh tối lửa tắt đèn, ngươi báo cảnh sát a!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Mượn vị thân Viên Viên

Toàn năng tu luyện chí tôn

Cao Viên Viên lấy ra Lư Xung đưa cho nàng Ericson điện thoại di động, liền muốn báo cảnh sát.

Cái kia lưu manh đoạt lấy đến, cười hắc hắc nói: "Điện thoại di động a, ha ha, vài ngàn khối, không nghĩ tới cướp được một cái tiểu phú bà a! Này loại người tài hai đến chuyện tốt nơi nào tìm a, huynh đệ, tranh thủ đem nàng nắm lên đến a!"

Cao Viên Viên nhân lúc cái kia lưu manh tùy tiện cười to thời điểm, bay lên một cước, đá vào cái kia lưu manh chỗ yếu.

Cái kia lưu manh đau(thương) địa khom người, hai tay bụng yếu hại: "Thảo! Xú đàn bà!"

Cao Viên Viên tranh thủ trốn bán sống bán chết.

Cơ mà(có thể) kia ba cái lưu manh chạy trốn càng nhanh, hơn rất nhanh liền đem nàng vây quanh lên(ngồi dậy), tất cả đều mang theo một mặt cười khẩy.

Mới vừa rồi bị nàng đá một cước lưu manh thẳng lên eo, nổi giận mắg: "Mã đức, suýt chút nữa đem lão tử đá cho thái giám, lão tử nhiều(tha, thêm) không dứt(không được) người, ngày hôm nay cầm lấy người, không phải đem người thay phiên, lại đem người bán được rừng sâu núi thẳm bên trong đi!"

Ba cái lưu manh giương nanh múa vuốt, từng bước áp sát.

Cao Viên Viên từ trên mặt đất sờ soạng một cái mộc côn, vung vẩy: "Các người chó tới gần, không phải vậy ta đánh chết các người!"

Kia ba cái lưu manh tùy tiện cười to nói: "Liền người cánh tay nhỏ chân nhỏ đáng ghét, còn(trả) muốn đánh chết chúng ta, cho chúng ta giải ngựa còn tạm được."

Bọn hắn một chút đều không sợ, từng bước áp sát.

Trong đó một tên lưu manh trước đây tiến vào mấy ngày võ quán, có chút công phu, nhân lúc Cao Viên Viên không cẩn thận, đem nàng trong tay mộc côn đoạt lại.

Cao Viên Viên cái này thời điểm mới(tài) nhớ tới đến, muốn phát huy nữ nhân bản năng, nâng cao giọng hô: "Các người tiến lên nữa, ta liền hô cứu mạng, đến thời điểm có cảnh sát đến, để cho các người đẹp đề."

Ba cái lưu manh cười hắc hắc nói: "Hiện tại nửa đêm canh ba, cảnh tối lửa tắt đèn, nơi này lại hẻo lánh, người gọi a, người thì gọi a, người gọi rách cổ họng đều không ai đáp ứng!"

Cao Viên Viên âm thanh kêu lên: "Cứu mạng! Cứu mạng!"

Không có người đáp lại.

Kia ba cái lưu manh đắc ý cười nói: "Người xem, bây giờ căn bản không ai đáp lại, người còn là ngoan ngoãn đi theo huynh đệ chúng ta ba cái, khiến chúng ta sáng khoái, có lẽ chúng ta liền không đem người bán được vùng núi rồi!"

Ba cái lưu manh mang theo một mặt dâm tà nụ cười, chậm rãi tới gần Cao Viên Viên.

Cao Viên Viên tâm chìm xuống, rơi vào sâu nhất độ tuyệt vọng bên trong.

Cái này thời điểm, nàng hy vọng dường nào có cái nam nhân có thể dũng cảm đứng ra cứu nàng một cái, nếu như cái kia nam nhân bộ dạng lại hơi hơi soái một điểm, nàng liền lấy thân báo đáp, cơ mà(có thể) cái kia nam nhân làm sao còn(trả) không xuất hiện đây!

Nàng hy vọng cái kia người là Lư Xung!

Cơ mà(có thể) Lư Xung vẫn không có xuất hiện!

Nàng tuyệt vọng địa thất thanh khóc rống lên(ngồi dậy).

Kia ba cái lưu manh sừng sốt một chút: "Còn(trả) không đâu, liền bắt đầu thất thanh khóc lớn a."

"Khóc đi, ta liền thích xem nữ nhân khóc đáng vẻ!"

Một tên lưu manh tay bản đưa về phía Cao Viên Viên thanh thuần thanh tú đẹp đề nước mắt như mưa khuôn mặt: "Khóc lên đến đáng vẻ, thật là đẹp mắt, đến, khiến ca mò dưới khuôn mặt của người."

Ngay tại cái này thời điểm, bỗng nhiên, từ đằng xa phi tới một khối mảnh kiếng bể, bất thiên bất ý, đâm vào lưu manh trên cổ tay.

Tùy theo mà đến, một cái trong treo có từ tính nam nhân thanh âm: "Thả ra cái kia nữ hài!"

Kia ba cái lưu manh giật nảy cả mình, vội vã quay đầu nhìn phía đầu hẻm, nhìn đến một cái anh tuấn tuổi trẻ nam tử đi vào.

Cái kia thủ đoạn bị mảnh kiếng bể đâm thủng lưu manh gào lên thê thảm, thu về tay, cả kinh kêu lên: "Các người coi chừng, này tiểu tử hội(sẽ) công phu!"

Mặt khác hai cái lưu manh từ bên hông rút ra đoản kiếm, sắc bén đoản kiếm nhắm ngay Lư Xung, hung ác hô: "Mặt trắng nhỏ, cái này nữ nhân lại không phải người bạn gái, người thiếu ni mã lo chuyện bao đồng, tranh thủ cút ngay!"

"Tranh thủ cút ngay, không phải vậy đâm chết người! Bạch dao tiến vào, hồng dao đi ra!"

Lư Xung lạnh nhạt nói: "Nàng chính là ta bạn gái a! Ta nhất định phải cứu nàng!"

Cao Viên Viên dựa vào bên ngoài truyền đến ánh đèn, nhìn người tới tóc đen thui dày đặc, cái trán no đủ tron bóng, lông mày rậm hắc như kiếm, lông mi nùng trường, con mắt trong suốt sáng sủa, sống mũi cao, da dẻ trắng nõn bóng loáng, thân hình cao to, trên người màu trắng thương cảm, hạ thân màu xanh lam quần jean, nhẹ nhàng khoan khoái chàng trai hình tượng, không phải là Lư Xung sao?

Làm(khí) Cao Viên Viên nghe được Lư Xung nói ra "Nàng chính là ta bạn gái a,

Ta nhất định phải cứu nàng", mặc dù biết này là Lư Xung kẻ tạm thời, không thể không như vậy nói, cơ mà(có thể) nghe xong sau đó, Cao Viên Viên phượng tâm vẫn có chút rung động.

Này lúc, nàng lại nghĩ tới đến, nàng vừa nãy lúc tuyệt vọng phát một cái lời thề, nếu như có cái bộ dạng hơi hơi soái một điểm nam nhân xuất hiện cứu nàng, nàng liền lấy thân báo đáp, Lư Xung bộ dạng cơ mà(có thể) không là bình thường soái, là siêu soái, trước đây bản thân đều không dám cùng Lư Xung đối diện, sợ bị hấn bóng quang điện điện đến, vậy bây giờ mình rốt cuộc có muốn hay không lấy thân báo đáp đây? Oj, còn là xem, hấn đến cùng có thể hay không đem mình cứu ra ngoài, vạn nhất hấn không thể đem bản thân cứu ra ngoài, ngược lại đem mình liên lụy, liền. . .

Kia ba cái lưu manh thì so Cao Viên Viên cẩn thận nhiều lắm, bọn hấn nhìn đến Lư Xung từ ngõ hẻm khẩu ném một cái mảnh kiếng bể liền có thể đâm thủng một tên lưu manh thủ đoạn, bọn hấn liền rõ ràng, này sẽ gặp phải cao thủ, bọn hấn nhất thời có chút kinh hãi.

Nhưng bọn họ vẫn có chút không cam lòng, thật vất vả ôm cây đợi thỏ chờ đến như thế một đại mỹ nữ, kết quả bị người anh hùng cứu mỹ nhân cứu đi, vừa nghĩ tới chờ chút cái này mặt trắng nhỏ ôm cái kia đại mỹ nữ dùng a dùng a dùng a, mà bọn hấn chỉ có thể dùng a dùng a dùng a một cái đánh muỗi,

bọn hấn liền tâm nhét không ngớt.

Liền, có tên côn đồ hỏi: "Người nói nàng là người bạn gái, người có cái gì chứng cứ sao?"

Lư Xung nói ra: "Các người tránh ra, khiến nàng qua(quá) đến, ta để chứng minh cho các người xem."

Kia ba cái lưu manh hiện tại có chút không dám cùng Lư Xung động thủ, liền đồng ý, tránh ra con đường, khiến Cao Viên Viên qua(quá khứ).

Lư Xung đối Cao Viên Viên cười nói: "Thân ái, bọn hấn không tin chúng ta hai cái là hai người, không muốn cho bọn hấn chứng minh, vậy chúng ta liền cấp bọn hấn chứng minh một thoáng."

Cao Viên Viên trừng lớn thanh tú mắt to, ngốc manh mà nhìn Lư Xung: "Làm sao chứng minh?"

Lư Xung bỗng nhiên duỗi cánh tay, ôm lấy Cao Viên Viên vòng eo, cúi đầu, nhìn như thân tại Cao Viên Viên bên môi, trên thực tế là mượn vị, căn bản không có đụng tới Cao Viên Viên môi.

Hắn hạ thấp giọng nói với Cao Viên Viên: "Chờ chút ta cần bọn họ lại, người tranh thủ chạy!"

Cao Viên Viên hiện tại cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì cái gì Phạm Tĩnh Băng như vậy đẹp đẽ nữ hài sẽ thích Lư Xung, hấn không chỉ soái, có tài hoa, hơn nữa như thể thân sĩ, như thể nam nhân, quá thân sĩ, quá nam nhân, trong lòng nàng cái kia huyền động.

Không thể không nói, này là Lư Xung thông minh địa phương, nếu như cái này thời điểm hấn thật hôn Cao Viên Viên, Cao Viên Viên vô cùng có khả năng cho rằng hấn là nhân lúc nàng nguy hiểm, đối hấn ấn tượng mất giá rất nhiều, mà Lư Xung thân sĩ một điểm, càng có thể tăng cường nàng hảo cảm.

Cao Viên Viên thấp giọng nói ra: "Ta không đi, ta không yên lòng người."

Lư Xung thấp giọng oán trách nói: "Ngốc nha đầu, người không hội(sẽ) công phu, trong này chỉ làm liên lụy ta, chờ chút nhìn chuẩn cơ hội, lập tức liền chạy!"

Kia thanh oán trách "Ngốc nha đầu" không có khiến Cao Viên Viên cảm thấy tức giận, trái lại trong lòng ầm ập.

Nàng không do dự nữa, nói: "Hảo(tốt,thật)!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Lấy thân báo đáp sao?

Hiện tại trong hẻm nhỏ tia sáng rất kém cỏi, từ kia ba cái lưu manh góc độ, không nhìn ra Lư Xung cùng Cao Viên Viên là mượn vị, còn tưởng rằng bọn hấn là thật thân lên, vội vã kêu lên: "Hành, hành, chúng ta tin tưởng rồi!"

"Các người đừng ở chỗ này khoe ân ái, thành sao?"

Còn(trả) có tên côn đồ vô sỉ nói ra: "Anh em, may mà chúng ta ba cái phúc hậu, không có như những người xấu kia như vậy hầu gấp, mới(tài) khiến người bạn gái như thế an toàn, người nếu không ý tứ một điểm?"

Lư Xung buông ra Cao Viên Viên tinh tế vòng eo, nói với Cao Viên Viên: "Người trước tới đầu hẻm chờ ta, ta cùng mấy người này tâm sự."

Nói thật chặt nắm một thoáng Cao Viên Viên nhỏ dài ngọc thủ, ra hiệu nàng chạy mau.

Cao Viên Viên rõ ràng Lư Xung ý tứ, vội vã hướng về đầu hẻm chạy đi.

Kia ba cái lưu manh cho rằng Lư Xung muốn cấp bọn hấn tiền, đều không có ngăn cản.

Lư Xung nhìn đến Cao Viên Viên chạy xa, nhất thời yên tâm.

Vừa nãy hấn trá thành là Cao Viên Viên bạn trai, còn(trả) giả bộ cùng Cao Viên Viên hôn môi, chính là đem Cao Viên Viên từ ba cái lưu manh vây nhốt trung giải cứu ra.

Không phải vậy hấn lập tức liền anh hùng cứu mỹ nhân, những kia lưu manh phi thường dễ dàng đem Cao Viên Viên kèm hai bên lên(ngồi dậy), đến thời điểm liền rất khó bảo toàn chứng Cao Viên Viên an nguy, cho nên hấn liền từng bước một địa khiến những kia lưu manh đem Cao Viên Viên thả ra.

Nhìn Cao Viên Viên rời xa, hiện tại, hấn tài năng không lo lắng địa thu thập ba người cận bã.

Kia ba cái lưu manh thiên mặt: "Anh em, ý tứ điểm đi, xem ngươi bạn gái như thế đẹp đẽ, bộ dạng cùng ngôi sao tựa như, ngươi cũng có thể là người có tiền đi, mấy ngàn khối ý tứ một chút đi?"

"Không như vậy nhiều tiền, " Lư Xung nói ra: "Mỗi cái người chín ba. . ."

Kia ba cái lưu manh nghe thành mỗi cái người chín trăm, trên mặt vui vẻ: "Chín trăm cũng không sai a."

"Hảo(tốt,thật)! Ta hiện tại liền cho các ngươi mỗi cái người chín ba. . ." Lư Xung vung lên cánh tay, dùng một cái đánh tới: "Chín lòng bàn tay, nói được là làm được!"

Hấn động tác thể như cuồng phong, nhanh như chớp giật, ba cái lưu manh còn(trả) chưa kịp phản ứng, mỗi cái người đều đã trúng Lư Xung một cái tát, bị Lư Xung phiến lật trên đất.

Lư Xung đánh xong sau đó, nói ra: "Đệ nhất lòng bàn tay, là thay Cao Viên Viên đánh các ngươi!"

Ba cái lưu manh nhất thời giận dữ không thôi, nguyên lai cái này mặt trắng nhỏ vẫn đang đùa bọn hấn đâu, bọn hấn từ dưới đất bò dậy đến, nắm chặt đoản kiếm, đâm hướng Lư Xung: "Đám đùa chúng ta, đâm chết ngươi cái mặt trắng nhỏ!"

"Đám đánh lão tử mặt, lão tử ngày hôm nay không phải giết chết ngươi!"

"Đâm chết ngươi! Đâm chết ngươi! Đâm chết ngươi!"

Lư Xung trong nháy mắt đá ra ba chân, ba chân tất cả đều đá vào trên cổ tay của bọn họ.

Này ba chân đều có nghìn cân lực, ba người thủ đoản tất cả đều bị đá vẹo, thủ đoản đều vẹo, bàn tay vô lực buông xuống đến, đoản kiếm cũng xoảng rơi xuống đất.

Lư Xung lại lần nữa vung lên cánh tay, dùng, dùng, dùng, tại trên mặt mỗi người lại đánh một cái tát.

Lần này, Lư Xung lời bình nói: "Đệ nhị lòng bàn tay, còn là thay Cao Viên Viên đánh!"

Dùng, dùng, dùng, Lư Xung lại lời bình nói: "Cái tát thứ ba, còn là thay Cao Viên Viên đánh!"

Dùng, dùng, dùng, "Thứ tư lòng bàn tay, là xem các ngươi bộ dạng quá xấu đánh!"

Dùng, dùng, dùng, "Thứ năm lòng bàn tay, là xem các ngươi quần áo quá xấu đánh!"

Dùng, dùng, dùng, "Thứ sáu lòng bàn tay, là xem các ngươi kiểu tóc quá xấu đánh!"

Dùng, dùng, dùng, "Thứ bảy lòng bàn tay, là xem các ngươi đầu quá ngu đánh!"

Dùng, dùng, dùng, "Thứ tám lòng bàn tay, là bởi vì các ngươi ảnh hưởng ta dùng a dùng đánh!"

Dùng, dùng, dùng, "Thứ chín lòng bàn tay, là cảm tạ các ngươi khiến ta tiếp cận Cao Viên Viên đánh!"

Ba cái lưu manh bị đánh đến sung mặt sung mũi vỡ đầu chảy máu, mỗi một người đều mắt nỏ đom đóm, nằm ở tan vỡ biên giới.

Có tên côn đồ bị đánh đến khóc lên(ngồi dậy): "Đừng đánh. . . Mẹ a. . . Đau quá a. . ."

Nhưng mặt khác hai cái lưu manh dùng ánh mắt oán độc trừng mắt Lư Xung, thậm chí còn(trả) trừng mắt đầu hẻm Cao Viên Viên.

Lư Xung là không đáng kể bọn hấn trả thù, cơ mà(có thể) Cao Viên Viên liền không giống, những này gia hỏa trà trộn với trong đám người, thậm chí là bắc trời bên trong, ai biết bọn hấn cái gì thời điểm lại đột nhiên lao ra tập kích Cao Viên Viên đây.

Làm(khi) Lư Xung nhìn đến bọn hấn ánh mắt oán độc sau,

Đề bảo đảm Cao Viên Viên an toàn, Lư Xung hạ xuống sát tâm!

Hấn từ trên mặt đất từ trên mặt đất nhẩy lên một khối bố, dùng khối này bố nhẩy lên ba cái lưu manh đoản kiếm, đưa cho bọn hấn: "Cầm cẩn thận a, đâm ta a!"

Kia ba cái lưu manh bị Lư Xung một trận lòng bàn tay đánh đến nổi trận lôi đình, hiện tại lại bị hấn như vậy khiêu khích, tất cả đều bạo phát, ba người tất

cả đều cây chùy thủ nắm chặt, đâm hướng Lư Xung.

Cơ mà(có thể) Lư Xung thân hình quay nhanh, lại dùng một chút tứ lạng bạt thiên cân xảo kinh, kết quả, cái thứ nhất lưu manh đoàn kiểm đâm đến cái thứ hai lưu manh cái bụng bên trong, đệ nhị lưu manh đoàn kiểm đâm đến cái thứ ba lưu manh cái bụng bên trong, cái thứ ba lưu manh đoàn kiểm đâm đến cái thứ nhất lưu manh cái bụng bên trong, ba người diển dịch hoàn mỹ tự giết lẫn nhau.

Qua(quá) không bao lâu, ba người tất cả đều khí tuyệt bỏ mình.

Lư Xung đem hấn cùng Cao Viên Viên hành tung thanh trừ, xác nhận không có bất kỳ vấn đề, này mới rời khỏi.

Cao Viên Viên lo lắng đứng ở đầu hẻm, vẫn dùng sức hướng về ngõ nhỏ nơi sâu xa xem, cơ mà(có thể) nàng đứng ở ánh đèn sáng sủa địa phương, nhìn hắc ám địa phương, không nhìn rõ bất cứ thứ gì, chỉ nghe được đùng a đùng bạt tai thanh âm.

Tuy rằng nàng biết Lư Xung thân thủ không tệ, nhưng cũng lo lắng, Lư Xung đối mặt kia ba cái cầm đao tên vô lại không cách nào chống lại, có thể hay không bị buộc bạt tai, kia nàng liền thực sự quá hợp không nổi Lư Xung.

Trong lòng nàng đang đầy bụng hổ thẹn thời điểm, Lư Xung từ bên trong đi ra, khuôn mặt y nguyên tuấn tú, chẳng qua(chỉ là) trên tay có điểm vết máu.

Cao Viên Viên càng thêm hổ thẹn cũng có chút đau lòng hỏi: "Ngươi bị thương?"

Lư Xung vốn là muốn nói, này là những kia lưu manh máu mũi tung toé đến tay, cơ mà(có thể) nói ra có chút buồn nôn, liền nói: "Bị bọn hấn thương đến."

Nếu như thật bị thương đến, kia cũng là bị da mặt của bọn họ chấn thương.

Cao Viên Viên nhớ tới kia ba cái lưu manh trong tay đoàn kiểm, còn tưởng rằng là bị đoàn kiểm cắt ra, vội vàng nói: "Vậy chúng ta hiện tại đi bệnh viện băng bó?"

Đi bệnh viện kia không lời sao, Lư Xung vội vàng nói: "Không cần, một điểm vết thương nhẹ mà thôi."

Cao Viên Viên nhìn Lư Xung, đầy cõi lòng hổ thẹn nói ra: "Bởi vì cứu ta, hại ngươi bị thương, ta thật. . ."

Lư Xung cười nói: "Cứu ngươi, là hấn là, ngươi không cần hổ thẹn!"

"Ta. . ." Nhìn Lư Xung oai hùng khuôn mặt, cảm nhận được hấn lỗi lạc lòng mang, Cao Viên Viên càng ngày càng cảm thấy, này là một cái hi thế trân bảo một dạng nam nhân a.

Nàng lại nghĩ tới nàng tại tần lâm lúc tuyệt vọng phát cái kia lời thề, nếu như có cái bộ dạng hơi hơi soái một điểm nam nhân xuất hiện cứu nàng, nàng liền lấy thân báo đáp, Lư Xung bộ dạng cơ mà(có thể) không là bình thường soái, là siêu soái, hiện tại hấn cứu mình, như cái anh hùng, không, chính là anh hùng một dạng cứu mình, hiện tại mình rốt cuộc có muốn hay không lấy thân báo đáp đây?

Đi mấy bước, Cao Viên Viên hỏi: "Ngươi là làm sao xử trí kia ba cái người xấu?"

Lư Xung biết, đối với rất nhiều nữ nhân tới nói, các nàng hết sức cần cảm giác an toàn, các nàng không muốn cùng một cái tội phạm sát nhân cùng nhau, cho dù ngươi là vì nàng mà giết người, cho nên, Lư Xung lạnh nhạt nói: "Đem bọn họ đánh ngất rồi!"

Cao Viên Viên không có hỏi lại, mà là không chỗ ở nhìn Lư Xung, một bộ suy tư đáng vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Đi bảo tổ xe

Hai người kế tục đi về phía trước, đi tới, đi tới, trong giây lát, từ Cao Viên Viên dưới bàn chân vọt lên một cái đồ vật, phát sinh một tiếng thê thảm rít gào.

Cao Viên Viên giật mình, bỗng nhiên nhào tại Lư Xung trong lồng ngực, hương cơ thể sắt thẳng run.

Lư Xung nhẹ nhàng ôm Cao Viên Viên hương nhuyễn hương cơ thể, cười nói: "Đừng lo lắng, là một con mèo hoang, người vừa này giẫm đến nó đuôi."

Cao Viên Viên nhất thời cảm thấy mắt mặt đến cực điểm, nàng tưởng muốn từ Lư Xung trong lòng ngực đi ra, lại phát hiện, chân có chút nhuyễn, bản thân đứng bất động, liền nói: "Người đỡ ta một chút."

Lư Xung liền dùng bàn tay lớn ôm lấy Cao Viên Viên tinh tế như liễu vòng eo, chậm rãi đi về phía trước.

Nhanh đến Cao Viên Viên gia cửa tiểu khu lúc, hai cái người đều có điểm lưu luyến không rời.

Lư Xung bỗng nhiên nói ra: "Chúng ta điện ảnh cổ sự đã kết thúc, ta liền muốn tiến vào tổ đập một cái kịch truyền hình, sau đó sợ là không có thời gian dài như vậy sẽ ở đồng thời, nếu không tối hôm nay, chúng ta tìm một chỗ lại nhiều chơi một lúc, ta mang người chơi điểm kích thích, chơi xong sau đó, ta cho nữa người trở về."

Cao Viên Viên hình như có ngộ ra, bỗng nhiên lắc lắc đầu: "Không được, nếu như ta ba ba mẹ mẹ biết ta cùng nam sinh tại ngoại ngủ lại, bọn hắn sẽ đánh chết ta!"

Lư Xung thấy buồn cười: "Người cả nghĩ quá rồi, ta là muốn mang người đi bảo tố xe, mang người cảm thụ gió tốc độ!"

"Hóa ra là bảo tố xe?" Cao Viên Viên cả kinh nói: "Nguy hiểm không?"

Lư Xung vỗ ngực một cái: "Có ta tại, liền không nguy hiểm!"

Trải qua chuyện vừa rồi, Cao Viên Viên tại Lư Xung nơi này được mười phần cảm giác an toàn, đối hắn tràn ngập tin cậy, liền nói: "Vậy ta đi với người!"

Cơ mà(có thể) ngay tại cái này thời điểm, Cao Viên Viên mẹ mẹ bỗng nhiên xuất hiện tại cửa tiểu khu, nói với Cao Viên Viên: "Viên Viên, đến nhà cửa, làm sao không tới đây?"

Cao Viên Viên đành phải tiếc nuối quay về Lư Xung cười khổ một tiếng, xuống xe.

Lư Xung bắt đầu đi, trở lại trên đường, thờ dài một hơi, thật là người tính không bằng trời tính a, vốn là cho rằng, thật tốt cơ hội, có thể đánh hạ Cao Viên Viên một huyết, lại không nghĩ rằng, nàng mẹ mẹ nửa đường giết ra.

Tuy rằng Viên Viên không có thể cùng hắn đi vào, hắn y nguyên tưởng muốn đi bảo tố xe, phát tiết một thoáng phiền muộn tâm tình.

Trước đó vài ngày, Lư Xung ngẫu nhiên từ Bắc Bình cảnh cục người đứng thứ hai nơi đó nghe nói, Bắc Bình năm hoàn ngoại có nơi, mỗi ngày buổi tối đều có một ít nha nội tại bảo tố xe.

Làm(khi) Lư Xung cầm lái Cherokee đến cái kia đoạn đường, phát hiện hiện trường vậy mà có sọt phong đường.

Có cái sọt ngăn cản Cherokee: "Tiên sinh, tối hôm nay trên con đường này có một đám công tử ca trong này đua xe, mời ngài đi vòng đi!"

Lư Xung nói ra: "Ta cũng là đến đua xe!"

Cái kia sọt nhìn Cherokee, lắc lắc đầu nói ra: "Tiên sinh, những kia công tử ca môn mở đều là Ferrari, Porsche chủng loại xa hoa xe thể thao, ngài này là suv, không phải xe thể thao, không biện pháp cùng bọn hắn cạnh tranh!"

Lư Xung đối sọt nói ra: "Ta còn là tưởng tái, bởi vì ta kỹ thuật rất hảo(tốt,thật)!"

Cái kia sọt dở khóc dở cười: "Kỹ thuật cho dù tốt, người một cái phổ thông xe con cũng không cách nào cùng xe thể thao quay về chạy a!"

Lư Xung rất kiên định nói: "Nhưng ta chính là tưởng bảo tố xe, ngài nói, làm thế nào chứ?"

Sọt nhìn kỹ một chút Lư Xung, phát hiện hắn nghiêm nhiên chính là cái mặt trắng nhỏ, không có cái gì nguy hại, liền nói: "Người giao nộp một ngàn khối tiền ghi danh cho ta, ta liền thả người tiến vào!"

Lư Xung biết trong này có vấn đề, nhưng hắn còn là lấy ra một ngàn khối cấp sọt.

Sau đó sọt cho đi.

Lư Xung kế tục dọc theo này con đường hướng về trước mở, mở ra không bao xa, tại đường cái chỗ cao, thỉnh thoảng phát hiện có một đồng lớn xe thể thao trong này bảo tấp, phân biệt có Ferrari, Aston Martin, Lamborghini, Porsche, Maserati, tiếp báo, Nhật sản xuất gr. . .

Ngoại trừ kia chồng hào xe ở ngoài, còn(trả) có âm nhạc diết tai nhức óc cùng màu sắc sắc sỡ ánh đèn.

Đương nhiên, còn(trả) có một đồng lớn mỹ nữ, tất cả đều là chân dài to, hiển nhiên đều là người mẫu.

Ferrari còn(trả) không tiến nhập Hoa Hạ mấy năm nữa.

Năm 1992, Ferrari tại Á Vận thôn hội(sẽ) triển trung tâm tiến hành rồi một lần triển bán, cùng với nói là triển bán, không bằng nói là triển lãm càng xác thực, bởi vì lúc đó nội địa còn(trả) không có một chiếc Ferrari xe thể thao.

Ở kinh thành triển buổi đầu giá thượng, Ferrari xường vốn định triển lãm một thoáng liền chờ về đi, bởi vì bọn hấn cho rằng nội địa vẫn còn không có mua thực lực. Không nghĩ tới hoa đạt tập đoàn đồng sự cục chủ tịch, nguyên Bắc Bình nhà giàu nhất lý Hiểu Hoa tiên sinh, lấy 13. 888 vạn đôla Mỹ ung dung đem này chiếc Ferrari ở lại kinh thành. Ferrari tại thiên đàn kỳ năm điện làm(vì,là) lý Hiểu Hoa cử hành một cái giao tiếp nghị thức, cấp hấn phôi tên cửa hiệu là kinh a00001, từ đây người trong nước cũng có cơ hội chứng kiến xe hàng hiệu phong thái. Cái này sự tình lập tức liền thông qua các nơi trên thế giới truyền thông truyền bá ra, nước Pháp « phí Gia La báo » khan phát ra một bức bức ảnh: Rộng rãi Trường An phố, bối cảnh là hùng vĩ trang nghiêm thành lâu, tiền cảnh là chiếc kia màu đỏ Ferrari, tại Ferrari phía bên phải, đứng lý Hiểu Hoa, hấn mặc một bộ áo gió, đứng thẳng cổ áo, tuấn lãng đẹp trai, đang ngẩng đầu nhìn nhân dân anh hùng bia kỷ niệm, này tám hình gây nên chấn động hầu như là toàn cầu tính.

Không nghĩ tới ngăn ngăn mấy năm, nơi này vậy mà có vài bộ Ferrari.

Ngay tại cái này thời điểm, một chiếc màu đỏ Ferrari xe thể thao chạy nhanh đến, đứng ở Lư Xung Cherokee bờ.

Từ phía trên nhảy xuống một người, cái đầu không cao, thân hình gầy yếu, mắt nhỏ, mang kính mắt, mũi ưng, bạc môi, một mặt khinh bỉ nhìn Lư Xung: "Ồi ừ, này không phải Lư Xung sao, thế nào đến kinh thành đâu, này là đến cái nào trộm một chiếc Cherokee a!"

Lư Xung nhận ra cái này người, trước đây cao trung bạn học cùng lớp Thang Vũ, Thang Vũ ba ba trước đây tại Thanh Dương đảm nhiệm tam bả thủ, khi đó Thang Vũ liền rất nhảy, lúc đó Lư Xung gia giáo nghiêm, phụ thân mẫu thân cấp tiền tiêu vật rất ít, hấn lại rất biết điều, tổng khiến mọi người một loại xuất thân từ dưới cương gia đình công nhân đáng vẻ, lúc đó Thang Vũ liền phi thường khinh bỉ Lư Xung.

Cao nhị (lớp 11) thời điểm, Thang Vũ ba ba không biết làm sao luôn cúi đi tới, điều đến kinh thành một cái nào đó thực quyền bộ ngành đảm nhiệm trưởng phòng, Thang Vũ cũng theo hấn phụ thân chuyển trường đến kinh thành.

Hai năm không gặp, không nghĩ tới, trong này nhìn thấy, Thang Vũ còn là trước sau như một mặt đất mục đáng ghét!

"Liền hứa người có Ferrari, ta lại không thể có Cherokee?" Lư Xung làm ra một mặt đáng vẻ khiêu khích: "Người có dám theo hay không ta so một vòng, ta liền mở Cherokee liền có thể thắng người!"

Thang Vũ như là nghe được thế giới thượng buồn cười nhất chuyện cười, nhất thời cười đến ngửa tới ngửa lui, sau đó la lớn: "Các vị, các vị, đại gia mau đến xem a, nơi này có cái gia hòa, muốn dùng Cherokee theo ta Ferrari bảo tố xe, ha ha, ngàn năm một thuở a, đại gia mau đến xem đi!"

Một đoàn công tử ca cầm lái xa hoa xe thể thao qua(quá) đến, đem Lư Xung Cherokee vây vào giữa.

Một đám Ferrari, Porsche, Lamborghini xe thể thao vây quanh một chiếc Cherokee xe, phảng phất một đám thiên nga trắng vây quanh một con con vịt nhỏ xấu xí.

Những kia công tử ca dồn dập cười to lên(ngồi dậy): "Thang Vũ, người một chiếc Ferrari theo người ta một chiếc Cherokee bảo tố xe, không phải bắt nạt người ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Thắng bại rất rõ ràng?

Thang Vũ tà tà nở nụ cười: "Vấn đề là, không phải ta muốn cùng hấn so, là hấn muốn so với ta! Các vị, này năm tháng gặp qua chịu chết, như thế tỏ rõ chịu chết còn(trả) thật sự không nhiều thấy, ta làm sao có thể không thành toàn hấn sao?"

Những này công tử ca cùng những kia đua xe các nữ lang dồn dập đối Lư Xung quăng tới ánh mắt khác thường: "Này gia hòa đầu có phải không nước vào, một chiếc Cherokee cũng dám khiêu chiến Ferrari xe thể thao?"

Thang Vũ Ferrari f50, động lực là 800 mã lực, linh(số 0) đến bách km gia tốc chỉ 3 giây, tốc độ cao nhất có thể đạt tới 370 km/ giờ, hầu như là hiện nay thế giới thượng nhanh nhất xe thể thao!

Lư Xung Cherokee động lực vền vẹn làm(vì,là) 260 mã lực, linh(số 0) đến bách km gia tốc muốn 9 giây, tốc độ cao nhất chỉ có 180 km/ giờ!

Chênh lệch quá rõ ràng rồi! Không thể so liền biết ai thắng ai phụ!

Biết tất bại còn(trả) khởi xướng khiêu chiến, này không phải thông minh có vấn đề à!

Lư Xung nghi hoặc mà nhìn Thang Vũ, hàng này đến cùng từ nơi nào làm ra Ferrari f50 đây.

Năm 1995, Ferrari đẩy ra Ferrari f50, f50 hạn lượng sinh sản 349 chiếc, 48 vạn đôla Mỹ - 55 vạn đôla Mỹ giá cả khu đồng dạng phi thường đắt giá, ngoài ra muốn mua f50 vền vẹn có tiền là không đủ, còn muốn cầu người mua nhất định phải nắm giữ hai chiếc trở lên Ferrari, đồng thời người mua muốn có rất hảo(tốt,thật) kỹ thuật lái cùng tuân thủ trong ngắn hạn không có thể bán trao tay f50 thỏa thuận.

Có lẽ là một cái nào đó phú hào bởi vì một cái nào đó hạng mục cầu đến hần phụ thân, cho nên đem Ferrari f50 đưa cho hần mở.

Tại Thanh Dương thời điểm, Thang Vũ liền lấy nhục nhã Lư Xung làm vui, đến kinh thành sau, phát hiện trong vòng phần lớn người ba ba đều so hần ba ba có quyền lực, căn bản không dám tùy ý nhục nhã người, hiện tại Lư Xung xuất hiện ở trước mặt hần, hần rốt cục bắt được nhục nhã người cơ hội, làm sao khả năng từ bỏ đâu, liền âm hiểm cười nói: "Liền này một vòng sơn đạo, chúng ta bảo tố một vòng, xem ai trước về tới đây! Hiện trường có như thế nhiều công tử chứng kiến, ngươi nếu như thua, liền nằm trên mặt đất cho ta dập đầu ba cái, gọi ta ba tiếng gia!"

Hiện trường những kia công tử ca tất cả đều là Thang Vũ bằng hữu, liền đồn dập ồn ào: "Đây cũng quá bắt nạt người đi, cái kia ai a, như thế rõ ràng khiêu khích, ta không có thể rụt rè a!"

"Là a, nhiều mỹ nữ như vậy trước mặt, ta không có thể mất mặt a, không thể làm con rùa đen rút đầu a!"

Đám người này, ở bề ngoài là vì Lư Xung cân nhắc, trên thực tế là rất sợ Lư Xung không đáp ứng.

Lư Xung liếc Thang Vũ một mắt, nhân nhạ hỏi: "Nếu như ngươi thua rồi đây?"

Thang Vũ thật giống nghe được khó mà tin nổi nhất chuyện cười, tùy tiện cười to: "Ta thất bại, làm sao khả năng!"

Lư Xung nhân nhạ nhìn hần: "Vạn nhất ngươi thua rồi đây?"

Thang Vũ xem Lư Xung như thế khí định thần nhàn, có chút hoảng thần, lẽ nào này gia hỏa có cái gì rất trâu bò đồ vật?

Nhưng hần quay đầu lại nhìn bản thân giá trị 600 vạn toàn cầu hạn lượng 349 chiếc Ferrari f50, nhìn lại một chút Lư Xung trước đó nấp tu qua(quá) phế phẩm Cherokee xe, nhất thời tự tin tràn đầy, nhếch miệng cười to nói: "Ta nếu như thua, cũng nằm trên mặt đất cho ngươi dập đầu ba cái, gọi ngươi ba tiếng gia!"

Lư Xung lắc lắc đầu, lạnh nhạ nói: "Ta không tưởng có ngươi như vậy không bớt lo tôn từ, đối với trở thành ngươi gia gia, ta không có hứng thú!"

Thang Vũ bị Lư Xung lời nói tức điên, vung lên lòng bàn tay, đã nghĩ đánh Lư Xung một cái bạt tai, lại bị Lư Xung bắt lấy thủ đoạn, động đậy không được.

Thang Vũ cảm thấy bản thân thủ đoạn phảng phát rơi vào người khổng lồ trong tay, động đậy không được, không khỏi trợn mắt lên, kinh ngạc hỏi: "Sức mạnh của ngươi làm sao như thế đại!"

Lư Xung buông ra hần thủ đoạn, nói ra: "Ta muốn cùng ngươi đánh cược một lần, nếu như ta thua, ta nằm trên mặt đất cho ngươi dập đầu ba cái, cơ mà(có thể) nếu như ta thắng, ta sờ cầu không nhiều, ngươi chạy. . ."

Hần vốn là tưởng muốn Thang Vũ Ferrari f50 xe thể thao, sau đó nhìn một chút, phát hiện hần Ferrari f50 có chút hiện ra cựa, hơn nữa có cỗ mùi vị kỳ quái, đoán chừng Thang Vũ còn(trả) cùng nữ nhân tại mặt trên xe chấn động qua(quá), ô ư, không có thể muốn.

Hơn nữa, Lư Xung chuẩn bị tại bảo tố xe quá trình trung đối hần xe làm động tác, liền nói: "Nếu như ta thắng, ta sờ cầu không nhiều, ngươi lấy ra cùng ngươi xe thể thao các loại(chờ, đám) trị tiền cho ta!"

Thang Vũ lắc lắc đầu: "Ta hiện tại không như vậy nhiều tiền,

Ta trong tay chỉ có một tấm một triệu tap!"

"Hảo(tốt,thật), chúng ta liền đánh cược kia một triệu!" Lư Xung quay đầu nhìn một cái cùng Thang Vũ quan hệ tốt nhất công tử ca: "Ngươi có dám theo hay không ta đánh cược, nếu như ta thua, ta cho ngươi dập đầu ba cái, nếu như ta thắng, ngươi muốn đem xe thể thao của ngươi cho ta!"

Người công tử kia ca hỏi: "Ngươi xác định liền cầm chiếc kia Cherokee so?"

Lư Xung rất chăm chú nói ra: "Đương nhiên, ta liền cầm Cherokee so!"

Người công tử kia ca cười to nói: "Vậy ta còn sợ cái gì! Đánh cược! Ta đánh cược Vũ ca thắng! Vũ ca thắng, ngươi cơ mà(có thể) muốn tuân thủ ước định, cho ta dập đầu!"

Lư Xung từ Cherokee bên trong lấy ra máy ghi âm: "Các ngươi lời nói mới rồi ta đều lục được rồi, hy vọng các ngươi đến thời điểm đừng đổi ý!"

Thang Vũ khinh bỉ nhìn Lư Xung: "Chúng ta cơ mà(có thể) đều là người có thân phận, làm sao khả năng nói không giữ lời, ngược lại là người, địa phương tới nhà quê một cái, ta còn(trả) lo lắng người chơi xấu đây!"

Người công tử kia ca khúc vãn bản nói ra: "Vũ ca này có cái gì thật lo lắng cho, chờ chút hấn chơi xấu lời nói, mấy người chúng ta ẩn lại hấn, buộc hấn cấp chúng ta dập đầu, chúng ta người nhiều, không sợ hấn chơi xấu!"

Lư Xung bỗng nhiên đưa tay, cùng Thang Vũ nắm tay, cười nhạt: "Thi đấu thứ hai, hữu nghị đệ nhất a!"

Thang Vũ không nhịn được nở nụ cười, cái này dùng bút, bây giờ nói cái gì "Thi đấu đệ nhị hữu nghị đệ nhất", ta cùng người chỉ có oán cừu, nào có hữu nghị, đợi lát nữa người thua thảm hề hề, cho chúng ta dập đầu, người mất tất cả đều mất hết rồi!

Cái khác công tử ca cũng tất cả đều đắc ý cười to.

Nhìn đến Thang Vũ còn(trả) đang cười nhạo mình, Lư Xung âm thầm cười gằn, Thang Vũ người cái vương bát đần, người căn bản không biết, ta dùng linh lực đối người làm cái gì, chờ chút phản ứng của người hội(sẽ) càng ngày càng trì hoãn, lấy phản ứng của người tốc độ, nếu như duy trì một trăm bước tốc độ, vẫn có thể chạy xong toàn bộ hành trình, cơ mà(có thể) nếu như muốn bảo tổ đến ba trăm bước, không khác nào muốn chết.

Lư Xung đang chuẩn bị đem lái xe đến điểm xuất phát, Thang Vũ vỗ vỗ nóc xe: "Lư Xung, chúng ta nơi này có cái quy củ, trong xe nhất định phải mang theo một cái nữ, hiện trường mười mấy nữ, nhìn cái kia nữ chịu theo người!"

Làm(khi) Lư Xung đưa ánh mắt chuyển hướng hiện trường những kia đưa xe nữ lang lúc, các nàng hầu như tất cả đều là cúi đầu hoặc là quay đầu, nhìn đáng đáp rất không muốn ngồi tiến vào Lư Xung Cherokee xe.

Thang Vũ ha ha cười như điên nói: "Không có một cái nữ chịu ngồi xe của người, làm sao lo liệu đâu, nếu không tìm cái thôi phòng - em bé bỏ vào đi!"

Lư Xung nhưng chỉ vào trong đó một cái đưa xe nữ lang: "Người tới!"

Cái kia nữ lang cái đầu rất cao, có 1 mét 78, có song tu trường thẳng tắp, khuôn mặt non nót, đại khái mười tám tuổi, vóc người gầy gò, dáng ngọc yêu kiều, cơ mà(có thể) vẫn đề là, không thật xinh đẹp, con mắt thiên tiêu, hơn nữa là mắt một mí, xem ra có chút thô khí, hơn nữa vóc người vô tiền khoáng hậu, đứng ở một đám phong giấu đưa xe nữ lang bên trong, phảng phất Lư Xung Cherokee xe tại đám kia xa hoa bên trong xe thể thao một dạng.

Thang Vũ cùng những kia công tử ca nhìn Lư Xung Cherokee xe, nhìn lại một chút cái kia nữ hài, tùy tiện cười to: "Cherokee, Thái Bình công chúa, tuyệt phối! Lư Xung! Người hào(tốt,thật) ánh mắt!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Người mẫu Vu Na

Cái kia nữ hài do dự một chút, đi tới, không thể tin được mà hỏi: "Như thế nhiều đẹp để nữ hài, người làm sao sẽ chọn ta một cái xấu nha đầu?"

Lư Xung nghiêm túc đánh giá nàng một phen, khẽ mỉm cười: "Cảm thấy người có chút quen mặt, đối ta có hay không lòng tin?"

Lư Xung nụ cười xán lạn, phảng phất ngày đông ánh mặt trời ấm áp, chiếu lên nữ hài âm đậm tâm tình trong nháy mắt rộng rãi.

Nàng yên nhiên nở nụ cười: "Đã người coi trọng ta, ta liền liều mình bồi quân tử!" Nói mở cửa xe, ngồi ở ghế cạnh tài xế, buộc lên đai an toàn.

Nàng dứt khoát kiên quyết đáng vẻ có khác mỹ cảm, nàng con mắt sạch sẽ trong suốt đến như một luồng nước suối, cười lên(ngồi dậy) đặc biệt đẹp đẽ.

Lư Xung cười hỏi: "Người tên là gì? Quê nhà nơi nào?"

Nữ hài yên nhiên cười nói: "Ta gọi Vu Na, quê nhà là kiếm châu Quý Dương."

Lư Xung cuối cùng xác nhận, cái này nữ hài chính là sau đó siêu mô Vu Na, còn được gọi na.

Đời kia, năm 2000, Vu Na tại tân ti đường người mẫu giải thi đấu tổng trận chung kết thu được quán quân; cùng năm tháng 11, Vu Na lại ở thế giới siêu mô giải thi đấu thượng thu được tốt nhất châu Á hình tượng thưởng.

Năm 2002, Vu Na bởi vì cùng ấn tiểu thiên(ngày), Lưu Diệp, phó tỉnh đất tay nhau diễn viên chính dựa vào hải nham cùng tên tiểu thuyết cải biên đô thị ái tình kịch « lấy cái gì cứu vớt người, ta người yêu » mà chính thức xuất đạo giới diễn viên, cũng(với cả) bởi vì tại kịch trung đóng vai mỹ lệ ôn nhu mà lại ngây thơ thiện lương nữ chính Giác La tình tình mà bị càng nhiều khán giả thực.

Năm 2005, Vu Na diễn viên chính thời thượng kịch « nữ mới(tài) nam mạo ». Năm 2008, Vu Na diễn viên chính đô thị mãnh « cao sơn lưu thủy ». Năm 2010, Vu Na khách mời biểu diễn Hollywood ma huyền mãnh « Nhân Ngư đế quốc »; cùng năm, Vu Na còn(trả) diễn viên chính điệp chiến mãnh « từng bước kinh tâm ». Năm 2011, Vu Na diễn viên chính phim tình cảm « thân ái, về nhà ». 2014 năm, Vu Na đảm nhiệm tân ti đường người mẫu giải thi đấu « siêu mô học viện » tiết mục đạo sư. 2015 năm, Vu Na diễn viên chính đô thị kịch « ta ma cay bạn gái ».

Kỳ thực, có thể khiến Lưu Xung nhớ kỹ năng, chẳng qua(chỉ là) năng cùng ấn tiểu thiên(ngày) cái kia « lấy cái gì cứu vớt người, ta người yêu », sau đó mấy năm, năng cùng ấn tiểu thiên(ngày) một dạng, cấp tốc qua(quá) khí, sau lần đó lý lịch không đáng nhắc tới.

Với na 1979 năm sinh ra với Quý Dương, khi còn bé năng rất ưa thích nhảy dân tộc vũ, đến sơ trung năm thứ hai, với na thân cao đã đạt 1 mét bảy hai, cũng đang bởi vì thân cao nguyên nhân mới(tài) khiến với na không thể không từ bỏ trở thành một cái vũ đạo gia giấc mơ, một lần vô tình, với na gặp phải một vị người mẫu lão sư, lão sư nói cho cũng(với cả) dạy dỗ năng rất làm thêm người mẫu cơ bản kỹ xảo, từ nay về sau với na liền đem đối vũ đạo yêu thích chuyển đổi làm(vì,là) đối người mẫu yêu thích.

Đời kia, năm 1998 tháng 5, hiện đang son thành đọc Anh ngữ trung cấp với na, tham gia son thành thế giới quyền vương thi đấu tranh giải lễ nghi tiểu thư chọn lựa, cũng(với cả) thu được mười giải thành tích tốt. Cùng năm tháng 10, năng lại tham gia tây nam sáu thành thị thời trang người mẫu biểu diễn giải thi đấu, cũng(với cả) bộc lộ tài năng thu được quán quân. Cùng năm tháng 11, với na còn(trả) tham gia lần thứ nhất son thành trang phục văn hóa tiết người mẫu giải thi đấu, cũng(với cả) lần thứ hai thu được quán quân. Cùng năm tháng 12, với na lại tham gia son thành xe gắn máy người mẫu giải thi đấu, cũng(với cả) liên tục lần thứ ba thu được quán quân.

Nhưng này một đời, từ năm 1997 tháng 5, năng nhân sinh tựa hồ bị Lưu Xung mang đến burom burom hiệu ứng ảnh hưởng đến, tại cái kia người mẫu lão sư khuyến cáo dưới, dứt khoát kiên quyết từ bỏ học nghiệp, đến đây kinh thành lang bạt, vừa bắt đầu đường cũng(với cả) không phải như vậy bằng phẳng, bởi vì không có tiếng tăm, tương mạo cũng không tính rất đẹp, vẫn không có cái gì ra dáng cơ hội.

Nàng tại Bắc Bình lang bạt hai tháng, chỉ có thể tiếp một ít cái khác người mẫu không tiếp sống duy trì kế sinh nhai, đừng nói thành danh, liền ngay cả quy tắc ngầm đều không có gặp phải, mỗi ngày đều ăn bữa nay lo bữa mai, năng mỗi ngày đều đang hoài nghi mình làm người mẫu giấc mơ.

Này một lần, Vu Na chừng mấy ngày không có công tác, năng có cái người mẫu bằng hữu nhận cái sống, mười mấy cái công tử ca chơi bảo tố xe, làm thời tìm hai mươi người mẫu qua(quá) đến nhuộm đậm bầu không khí, một đêm một ngàn khối, năng bằng hữu sinh bệnh, mới(tài) đến phiên năng đến, những kia công tử ca chọn bạn chơi thời điểm, tất cả đều mang theo ghét bỏ ánh mắt từ trên người năng xẹt qua.

Ngay tại Vu Na hết sức tự ti thời khắc, Lưu Xung chỉ vào năng, khiến năng qua(quá) đến,

Thoáng cái năng từ toàn trường tối âm đạm tồn tại biến thành toàn trường tiêu điểm, mặc dù bị toàn trường người cười nhạo, năng cảm thấy cũng đáng giá.

Có lẽ Vu Na không có rất chói mắt khuôn mặt đẹp, nhưng 1 mét 78 thân cao, vui tươi lúm đồng tiền, lập thể có đường nét ngũ quan thêm vào tạo nhả khí chất, năng có thể vừa đúng diễn dịch các loại phong cách, mặc kệ là gợi cảm, trang nhã, còn là lãnh khốc, đẹp trai, năng đều là có thể được tâm ứng tay, như vậy người mẫu, sớm muộn có thể bộc lộ tài năng.

Lưu Xung đưa tay cùng Vu Na cầm, cười híp mắt nhìn năng: "Chúng ta kẻ vai chiến đấu, tin tưởng ta, người sẽ thấy kỳ tích!"

Vu Na nói cười xinh đẹp, ngóng nhìn Lưu Xung, không có nói chuyện, thi đấu lập tức bắt đầu, năng không có thể khiến Lưu Xung phân tâm.

Hai chiếc xe song song lại xuất phát điểm, Cherokee động cơ phát động lên(ngồi dậy), thanh âm quá mức yếu ớt, hoàn toàn bị Ferrari động cơ nổ vang thanh che giấu lên(ngồi dậy).

Những kia công tử ca môn cười ha ha lên: "Anh em, người Cherokee phát động sao?"

Thang Vũ cười gằn nói: "Lưu Xung, người thua chắc rồi! Chờ cấp lão tử dập đầu đi!"

Một cái đầu gối đứng ở hai trong xe, giờ lên nhãn hiệu, lớn tiếng đếm ngược nói: "Ba, hai, một!"

Thang Vũ một cước đem đạp cần ga tận cùng, Ferrari xe thể thao đột nhiên vọt ra ngoài, thật giống mũi tên rời cung.

Lưu Xung cũng đem đạp cần ga tận cùng, nhưng hấn phá Cherokee qua(quá) 9 giây mới(tài) thêm đến một trăm km mỗi giờ, người ta Thang Vũ Ferrari qua(quá) 3 giây cũng đã thêm đến một trăm km mỗi giờ.

Hầu như là trong chớp mắt, Ferrari một ngựa tuyệt trần, xa xa mà chạy ở phía trước, Cherokee chỉ có thể ở phía sau ăn Ferrari khí thải.

Nhìn qua, Thang Vũ thắng định rồi!

Cuộc so tài này không có chút nào hồi hộp rồi!

Khúc văn bản các loại(chờ, đám) công tử ca đã giờ ly rượu lên chuẩn bị chúc mừng, chờ đợi Lưu Xung cấp hấn dập đầu đây.

Cái này thời điểm, trên màn ảnh lớn cho thấy đến một màn, khiến hấn suýt chút nữa đem trong miệng rượu phun ra ngoài!

Tiệc vui chóng tàn, Thang Vũ Ferrari đột nhiên chậm lại, bởi vì đến chuyển hướng địa phương!

Y theo Thang Vũ nguyên lai bảo tổ xiếc xe đạp thuật, hấn hơi hạ thấp một chút tốc độ, có thể ung dung trôi đi qua(quá) cong.

Cơ mà(có thể) hiện tại, Thang Vũ đột nhiên phát hiện, hấn phản ứng tốc độ không biết làm sao đột nhiên biến chậm, hấn hiện tại phản ứng tốc độ căn bản khiến hấn không làm được có thể thuận lợi địa hoàn thành trôi đi động tác.

Hấn hiện tại chỉ biết là một điểm, nếu như hấn hiện tại không giảm tốc độ lời nói, như thế siêu cao tốc xuống, khẳng định lao xuống vách núi ngòm củ tỏi!

Thang Vũ này một đời đầu thai kỹ thuật siêu hảo(tốt,thật), phụ thân là quan tiểu quyền trọng trưởng phòng, mẹ mẹ là cự phú, áo cơm không lo, hấn cũng không muốn hiện tại liền đi đầu thai!

Thang Vũ cực đoan sợ chết, vội vã hạ thấp tốc độ, đem tốc độ rơi xuống rất thấp, chậm rãi qua(quá) cong.

Chỗ cạnh tài xế hầu gái giật mình nhìn Thang Vũ: "Vũ ca, người làm sao, nên trôi đi qua(quá) cong a!"

Thang Vũ trong đầu tùm la tùm lum, xông lên hầu gái quát: "Người cho ta ngậm miệng!"

Cũng còn tốt, cái này thời điểm, Lư Xung Cherokee xe còn(trả) ở phía sau, không có vượt qua.

Quẹo góc, Thang Vũ mãnh giẫm chân ga, đem tốc độ lại lần nữa gộp lại, Ferrari lại lần nữa nổi lên đến.

Hầu gái không tự chủ được địa thét ầm lên.

Thang Vũ nghe được hầu gái phát sinh rít gào thanh, cảm thấy siêu sáng khoái, hấn liền ưa thích này loại cảm giác!

Đáng tiếc, này loại cảm giác cũng(với cả) không có duy trì bao lâu, lại gặp phải một cái bước ngoặt nơi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Bảo bối chúng ta muốn điểu thấp!

Phụ thân của Thang Vũ là cái thực quyền bộ ngành trưởng phòng, mẹ mẹ là cái ra thị trường công ty Tổng giám đốc, trong nhà tương đối có tiền, hấn vừa bắt đầu khá là khiêm tốn, sau đó liền càng ngày càng cao điều, biệt thự hào xe còn(trả) có mỹ nữ, thường thường khoe giàu, cũng may mà cái này thời đại mạng lưới còn(trả) không lưu hành thịt người, không phải vậy hàng này mười có liền trở thành trong truyền thuyết vua hổ oa!

Thang Vũ thường thường ban đêm đi bảo tổ xe, xem như là xiếc xe đạp tương đối lợi hại lão tài xế, tại bọn hấn này bày công tử ca bên trong xem như là số một số hai, trước đây này trôi đi qua(quá) cong đối hấn tới nói, hoàn toàn không là vấn đề, hấn có thể ung dung như thường qua đi.

Hơn nữa, cùng vừa nãy cái thứ nhất bước ngoặt địa phương bất đồng, này cái thứ hai độ cong rất hoãn, trên căn bản xiếc xe đạp lên 60 người đều có thể tới!

Đáng tiếc, Lư Xung dùng linh lực đối Thang Vũ động tay động chân, Thang Vũ hiện tại phản ứng tốc độ càng ngày càng chậm, chậm đến hấn nhất định phải đem tốc độ hạ xuống được, không phải vậy hấn căn bản không phản ứng kịp!

Hơn nữa, còn có một chút, hấn là biết đến, lấy hiện tại hơn 200 bước tốc độ, nếu như không giảm tốc độ, kết quả chỉ có một cái, lao xuống vách núi, xe hư người chết!

Cả đời này, Thang Vũ đối với bản thân đầu thai kỹ thuật phi thường hài lòng, hấn không tưởng lại đi đầu thai!

Liền, hấn rất căng thẳng, xuất mồ hôi trán, lòng bàn tay đổ mồ hôi!

Hấn tranh thủ đem tốc độ rơi xuống thấp nhất, như một cái mới vừa lên đường nữ tài xế như vậy từ từ vụng về qua(quá) cong.

Khúc Văn Bản các loại(chờ, đám) công tử ca nhìn trên màn ảnh lớn Thang Vũ Ferrari, tất cả đều tròn mắt ngóac mồm!

Khúc Văn Bản mắng: "Vãi chương, Thang Vũ này là tại làm gì! Hắn có phải bị bệnh hay không a!"

Cái khác công tử ca nói ra: "Nếu như nói vừa mới cái kia qua(quá) cong quá đột ngột, lấy Thang Vũ trôi đi kỹ thuật có chút khó, hắn vừa nãy bảo tổ tốc độ xe quá nhanh nhất định phải hàng tốc tài năng qua(quá) cong, cơ mà(có thể) cái này cong không có như vậy đại a, hắn làm sao còn(trả) như vậy vụng về qua(quá) cong!"

"Là a, Thang Vũ đến cùng làm sao rồi! Lẽ nào hắn cần thuốc, được kinh phát tác rồi!"

Này lúc, hầu gái thất vọng nói: "Vũ ca, người vừa nãy rõ ràng có thể trôi đi qua(quá) cong a, làm sao. . ."

Thang Vũ kinh ngạc với mình xiếc xe đạp hạ thấp như vậy mãnh liệt, trong lòng sản sinh cảm giác mất mát to lớn, đầu ong ong, không gì sánh được lo lắng cuồng táo, nghe được kia hầu gái như vậy nói, giận không chỗ phát tiết: "Người cho ta ngậm miệng!"

Hắn trực tiếp cầm lấy hầu gái tóc, ấn lại hầu gái đầu, khiến nàng nằm nhàoai chân của mình thượng. . .

Cái này thời điểm, Lư Xung cầm lái Cherokee xe, lấy 150 mã tốc độ, đi tới cái thứ nhất bước ngoặt nơi.

Nhập cong trước, hắn duy trì 150 mã tốc độ không giảm, tính chuẩn địa tìm tới nhập cong trước dự sủy vị, chờ xe đến dự sủy vị sau, lập tức phanh lại, nhưng không có buông ra chân ga, cấp tốc đem đầu xe đánh trở lại nhập cong phươg hướng, đồng thời giảm cần số, đuôi xe theo xung lượng cấp tốc hướng đầu xe bãi đang, này lúc Lư Xung cấp tốc phản đánh tay lái, cuối cùng xe lấy cùng ra cong thẳng đường bình hành phươg hướng qua(quá) cong, làm(khi) đầu xe nhắm ngay thẳng đường sau, Lư Xung lập tức đổi cần số đạp chân ga, xe lấy một trăm bước trở lên cao tốc hoàn thành toàn bộ qua(quá) cong quá trình.

Nói thì chậm nhưng xảy ra rất nhanh, Lư Xung ung dung tự tại nước chảy mây trôi địa làm xong toàn bộ cong nói trôi đi thao tác, Cherokee xe hầu như là tại trong chớp mắt hoàn thành trôi đi qua(quá) cong, kế tục lấy 150 mã tốc độ chạy băng băng.

Vu Na trước ngồi xe biểu qua(quá), hiện tại ngồi ở Lư Xung xe, nhìn đến Lư Xung kia không gì sánh được thành thạo tự tin chăm chú thao túng, nước chảy mây trôi, cực kỳ đẹp đẽ, không nhận được xem ở lại(sững sờ)!

Sau đó một cái cong nói, Lư Xung lại ung dung trôi đi qua(quá) cong.

Tại cái thứ ba cong nói, Cherokee xe ung dung đuổi tới Ferrari, làm(khi) Ferrari bước ngoặt còn(trả) không đánh thẳng thời điểm, Cherokee xe nhanh chóng siêu qua(quá khứ), một ngựa tuyệt trần, đem Ferrari xa xa bỏ lại đằng sau.

Vu Na không nhận được bắt đầu hoan hô lên(ngồi dậy): "Siêu rồi! Chúng ta siêu Ferrari rồi! Quá tuyệt rồi!"

Làm(khi) Thang Vũ đem Ferrari đầu xe nhắm ngay thẳng đường đổi chặn đạp chân ga lúc, bỗng nhiên phát hiện, chiếc kia phá Cherokee đã bảo tổ đến phía trước, nhất thời giận không chỗ phát tiết, mãnh giẫm chân ga, đạp tới cùng, tốc độ thêm đến 250 bước. . . Đường thẳng thời điểm, phản ứng tốc độ chậm một chút không liên quan, bước ngoặt tiện nghi thời điểm, hắn liền không dám cái này tốc độ rồi!

Hơn 800 mã lực động lực quả nhiên không phải nấp, rất nhanh địa,

Thang Vũ Ferrari đuổi theo Cherokee.

Cơ mà(có thể) này đoạn thẳng đường rất hẹp, Cherokee nằm ngang ở trung gian, Ferrari căn bản không có cách nào vượt qua, Thang Vũ liền không ngừng dùng Ferrari đầu xe đỉnh Cherokee đuôi xe, Ferrari không hò là 500 vạn siêu chạy, Cherokee này 10 vạn đẳng cấp xe bị Ferrari trên đỉnh mây lần, đuôi xe hòm liền rách tả tơi.

Vừa bắt đầu, Lư Xung cũng(với cả) không có khiến, nhưng một lát sau, hắn đột nhiên đem tay lái đánh, đem Cherokee xe đứng ở vách núi một bên, khiến Ferrari từ chỗ dựa một bên thông qua.

Nếu như Thang Vũ tâm thái hơi hơi bình thường một chút, trực tiếp từ chỗ dựa một bên đi, là không sao, nhưng hắn tâm tư ác độc, hắn đột nhiên gia tăng chân ga, từ mặt bên va về phía Cherokee, muốn đem Cherokee xe đụng vào bên dưới vách núi phươg, khiến Lư Xung xe hư người chết, ngược lại đến thời điểm liền nói Lư Xung chính mình xiếc xe đạp không được, cũng không trách được bản thân, Lư Xung khiến bản thân mất mặt, bản thân thì khiến hắn triệt để xong đời!

Nghĩ tới đây, Thang Vũ đắc ý cười to lên(ngồi dậy).

Hắn nhưng vạn vạn không nghĩ tới, Lư Xung Cherokee xe đột nhiên cấp tốc lùi về sau, làm(khi) hắn lái Ferrari va tới thời điểm, Cherokee xe đã từ nguyên lai hoành ngừng vị trí rồi đi, Ferrari xe đụng phải cái trống!

Thang Vũ vội vàng phanh lại, nhưng hắn tốc độ xe quá nhanh, phanh lại khoảng cách không đủ, chính chiếc xe lao xuống vách núi!

Bất quá(không qua,cực kỳ), vách núi một bên dài ra mấy cây đại thụ, chống đỡ Ferrari dưới xông lên thế, đem Ferrari kẹt ở trung gian!

Này tất cả, tất cả Lư Xung như đã đoán trước!

Vừa nãy hấn vẫn không có thoái nhượng, hiện tại đột nhiên thoái nhượng, chính là xem nơi này tàn lâm vách núi, mặt khác chỗ dựa một bên cũng có một cái đại tảng đá chặn đường, mặc dù Thang Vũ không đến va hấn, mà là lựa chọn vọt thẳng qua(qua khứ), cũng sẽ đụng vào kia viên đại tảng đá, mặc kệ làm sao lựa chọn, Thang Vũ đều là phải thua!

Kết quả như hấn sở liệu, Thang Vũ Ferrari lao xuống vách núi, bị kẹt ở trên cây to!

Lư Xung cầm lái Cherokee xe, nước chảy mây trôi, vui sướng như thường địa đến điểm ban đầu!

Những kia công tử ca tất cả đều trở mặt ngoác mồm, những kia hầu gái cũng từng cái từng cái mở to hai mắt, hồn nhiên không dám tin tưởng, vậy mà là này chiếc phá Cherokee trước tới!

Vu Na cực kỳ hưng phấn, thật chặt ôm Lư Xung: "Chúng ta thắng, chúng ta thắng! Chúng ta thắng!"

Này nha đầu xem ra rất điềm đạm nho nhã, không nghĩ tới giọng như thế lớn, này gọi lên(ngồi dậy) "Chúng ta thắng! Chúng ta thắng!" Cùng sấm nổ một dạng.

Lỗi tai hấn bị làm cho rất không thoải mái, phi thường tự nhiên địa đưa tay lấp lấy Vu Na mập mập trắng trẻo môi: "Bảo bối, điệu thấp! Chúng ta muốn điệu thấp!"

Lư Xung cái này động tác chỉ do tự nhiên biểu lộ, Vu Na nhưng mặt đỏ bừng bừng.

Nàng vừa vận mãn(đầy) mười tám tuổi, bởi vì cái đầu quá cao, lại bộ dạng con mắt thiên tiểu, mắt một mí, không đủ đẹp để, cho tới nay không có ra dáng nam nhân theo đuôi nàng, càng là xưa nay không có một cái nam nhân hội(sẽ) như thế thân mật đối nàng.

Nàng lại không nghĩ rằng, ngày hôm nay vậy mà là Lư Xung như vậy đại soái ca như vậy cung chiều mà đối nàng, nàng sắp say rồi!

Lư Xung vốn là nhan trị liền rất cao, so phần lớn nam ngôi sao đều đẹp trai hơn, vừa nãy bảo tố xe vượt qua Ferrari lúc đáng vẻ siêu điều, siêu soái, xưa nay không có nói qua yêu đương Vu Na nhìn đến như vậy Lư Xung, trong lòng đập dồn lên(ngồi dậy) rồi!

Nói cách khác, Vu Na mới biết yêu, nàng ngưỡng mộ trong lòng nam nhân chính là Lư Xung.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Bão táp!

Cái này thời điểm, lấy Khúc Văn Bản cảm đầu những kia công tử ca mới phản ứng được, Lư Xung Cherokee xe đều trở lại điểm xuất phát, Thang Vũ Ferrari nhưng không có trở về, chẳng lẽ nói Thang Vũ xảy ra vấn đề rồi?

Bọn hấn vội vã điều động cứu viện xe cộ chạy đi tìm Thang Vũ.

Tại khoảng cách điểm xuất phát cách đó không xa vách núi một bên, bọn hấn phát hiện Thang Vũ Ferrari, tranh thủ điều động cần cẩu đem Ferrari treo lên!

Làm(khí) bọn hấn đem Thang Vũ từ Ferrari bên trong cứu ra thời điểm, ngạc nhiên phát hiện, Thang Vũ đã thành thái giám!

Bọn hấn hoá tốc đem Thang Vũ cùng cái kia hầu gái đưa đi bệnh viện, muốn tranh thủ cấp Thang Vũ nói liền, không phải vậy hấn thật sẽ trở thành thái giám!

Không thể không nói, Thang Vũ, Khúc Văn Bản những này công tử ca cũng(với cả) không phải một đầu đại tiện phế vật.

Bọn hấn tổ chức trận này bảo tố xe, sai khiến sợi phong đường, còn(trả) điều động cứu viện xe, cần cẩu, xe cứu thương tại chỗ đợi mệnh, để phòng bất trắc.

Nếu như đổi thành cái khác con nhà giàu, không nghĩ tới này một tầng, Thang Vũ khả năng thật muốn xong đời rồi!

Lư Xung nhàn nhạt quét đám kia công tử ca một mắt, sau đó nhìn Khúc Văn Bản: "Cuộc tranh tài này ta thắng, người giữ lời nói, đem người xe cho ta!"

Còn(trả) có, Thang Vũ kia một triệu đô kim, người giúp hấn ứng ra đi!"

Khúc Văn Bản mặt rất dài, rất giống mặt ngựa, hiện tại hấn kéo dài mặt, xem ra càng như là mặt ngựa.

Hấn mặt ngựa thượng tràn ngập mù mịt, chặt chẽ nhìn Lư Xung: "Ta không phục! Lần này là Thang Vũ xảy ra vấn đề rồi, hấn nếu như không có chuyện, nhất định có thể thắng! Lần này không đáng tin, chúng ta lại so một hồi!"

Khúc Văn Bản đến từ(tự) kinh thành một cái hào môn thế gia, mẫu thân là cự hoạn, phụ thân là cự phú, trong nhà tương đối có tiền, ngày hôm nay lái một chiếc Lamborghini đến.

Lư Xung cười lạnh, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Khúc Văn Bản: "Vốn là hấn dùng Ferrari xe thể thao theo ta phá Cherokee so, cũng đã thắng mà không về vang gì, vừa nãy tại hấn có chuyện địa phương, ta vượt qua hấn, hấn vẫn dùng đầu xe va Cherokee đuôi xe, ta liền đem xe đứng ở vách núi một bên, để hấn tới, kết quả đầu, hấn muốn đem ta xe va dưới vách núi, may là ta phản ứng đúng lúc, khẩn cấp lùi về sau, mới(tài) tránh khỏi xe hư người chết kết cục, hấn thì tự ăn ác quả. . .

Nếu như các người nói lần tranh tài này không tính lời nói, vậy ta liền đem tình huống như nói thật đi ra, khiến chúng ta các bạn học đều phân xử thử, này đến cùng có tính hay không, khiến mọi người xem xem các người những này Thang Vũ hồ bằng câu hữu đến cùng là cái gì sắc mặt!"

Cuộc tranh tài này tình huống thật nếu như công bố đi ra, những này công tử ca mặt mũi tất cả đều đi trên đất.

Dù sao bọn hấn cầm Ferrari theo người ta Lư Xung Cherokee so, đã rất mất mặt, Thang Vũ tên khốn kia còn(trả) muốn hại người ta Lư Xung, càng mất mặt.

Bọn hấn không nỡ nhận món nợ, này mặt liền triệt để nhất không đứng lên rồi!

Hai mươi mấy công tử ca tụ tập cùng một chỗ xì xào bàn tán một phen.

Cuối cùng Khúc Văn Bản đi tới, nói với Lư Xung: "Nếu không chúng ta hai cái lại so một hồi, này một hồi nếu như người thắng, ta không chỉ đem ta xe đều cho người, còn(trả) lại cho người hai triệu, cơ mà(có thể) nếu như người thua rồi, người muốn nhiều cho ta khá hai cái đầu! Người có dám hay không!"

Lư Xung không chút nào do dự, quyết đoán nói ra: "Có gì không dám, so liền so!"

Khúc Văn Bản là bang này công tử ca bên trong công nhận mặc kệ địa vị còn là xiếc xe đạp đều chỉ đứng sau Thang Vũ người, bọn hấn cho rằng Thang Vũ ngày hôm nay không ở trạng thái, mới(tài) sẽ làm Lư Xung thực hiện được, liền để trong đám người này tới tại trạng thái Khúc Văn Bản đi so, chỉ cần Khúc Văn Bản bình thường phát huy, Lư Xung bảo đảm đừng đùa!

Nói chuyện với Lư Xung thời điểm, Khúc Văn Bản vẫn chấp tay sau lưng, căn bản không cùng Lư Xung nắm tay.

Không phải Khúc Văn Bản không có lễ phép, là hấn mãnh liệt hoài nghi, cái này xem ra rất giống mặt trắng nhỏ Lư Xung trên thực tế là hội(sẽ) công phu, vừa nãy không chừng chính là Lư Xung đối Thang Vũ động cái gì tay chân, Thang Vũ mới(tài) phát huy thất thường!

Hấn mới(tài) không nên bị Lư Xung hại đây!

Cái này thời điểm, Vu Na có chút thấp thòmed hỏi: "Ta vừa nãy nghe cái khác người mẫu nói, cái này Khúc Văn Bản phát huy vẫn rất ổn định, không giống Thang Vũ như vậy thường thường đi dây xích, nếu như hấn bình thường phát huy, người làm sao thắng hấn đây?"

Lư Xung phi thường tự nhiên địa ôm lấy Vu Na nhỏ dài eo nhỏ, cười nhạt: "Không thành vấn đề, hết thấy đều nằm ở trong lòng bàn tay của ta."

Cái này thời điểm,

Khúc Văn Bản lái một chiếc màu xanh lam Lamborghini Diablo ra trận.

Này là Lamborghini mấy năm gần đây chủ đánh sản phẩm, sử dụng Lamborghini 5. 7 tăng v12 ỉr chế vai thể mạnh mẽ động cơ, bốn bánh khu động Diablo to lớn nhất công suất cao tới 530 mã lực, từ 0 gia tốc đến 100km/h chỉ cần 3. 95 giây, khi nó tại cao tốc chạy lúc, tượng một viên ra khỏi nòng đạn pháo, tốc độ cao nhất có thể đạt tới 335km/h.

Tuy rằng này chiếc Lamborghini không bằng Thang Vũ Ferrari nhanh, nhưng cũng vượt xa Lư Xung Cherokee xe.

Còn nữa, Khúc Văn Bản phát huy vẫn rất ổn định, nhiều lần như vậy bảo tổ xe, xưa nay không có đi qua(quá) dây xích.

Hết thấy công tử ca môn đều cảm thấy, này một lần, Lư Xung chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ!

Này một lần, Lư Xung y nguyên khiến Vu Na ngồi ở hấn ghế phụ chạy.

Vừa nãy Lư Xung mở ra 180 mã tốc độ, Vu Na một chút đều không có say xe đáng vẽ, ngược lại rất hưng phấn, đặc biệt làm(khi) những kia người mẫu từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm thời điểm, nàng càng thêm hưng phấn, còn kém một điểm nhào tới Lư Xung trong lòng ngực rồi!

Này một lần, hai chiếc xe song song lại xuất phát điểm.

Khúc Văn Bân quay đầu, khinh bỉ nhìn Lư Xung: "Người lại cũng không có số may như vậy rồi!"

Lư Xung cười nhạt: "Vây cũng chưa chắc!"

Thi đấu bắt đầu, Khúc Văn Bân một cước đạp cần ga tận cùng, bốn giây gia tốc, màu xanh lam Lamborghini như màu xanh lam đạn pháo một dạng ra khỏi nòng, cấp tốc bão táp.

Khúc Văn Bân cho rằng, chẳng qua(chỉ là) cái này sơ tốc, hấn liền xa xa mà đem Lư Xung Cherokee xe sủy đến không còn bóng(vô căn cứ), nhưng vạn vạn không nghĩ tới, một đạo màu đen cái bóng vậy mà bão tố đến hấn phía trước.

Nguyên lai, Lư Xung đã sớm ngờ tới có này một màn, tại sửa xe thời điểm, hấn liền để kính thành cảnh cục người đứng thứ hai giúp hấn tìm đến kính thành ngưư bức nhất cái xe cao thủ giúp hấn đem Cherokee cái trang, dùng là cao cấp nhất động cơ, hấn chính mình lại dùng linh lực cấp Cherokee làm một phen cải tạo, một phen tiền không tốn.

Như vậy lao lực, chính là vì lưu đến cái này thời điểm trang bức dùng, hiện tại, Lư Xung cũng học được trang bức.

Cherokee phát sinh một hồi nổ vang, ba giây trong nháy mắt gia tốc đến một trăm bước, sau đó lại gia tốc đến ba trăm bước, lấy ba trăm bước tốc độ bay tốc bão táp!

Hết thấy công tử ca nhìn đến trên màn ảnh lớn kia một màn, tất cả đều trọn mắt ngoác mồm: "Ba giây gia tốc đến một trăm bước! Vẫn chưa tới ba giây liền thêm đến một trăm, quá nhanh! So Ferrari còn(trả) ngưư a! Lamborghini càng không sánh được a!"

"Thiên(ngày) đầu, này tuyệt đối không phải Cherokee động cơ, tuyệt đối cải trang rồi!"

"Thiên(ngày) đầu, thật không nhìn ra chiếc kia phá Cherokee có cái gì hảo(tốt,thật) cải trang!"

"Chẳng trách này tiểu tử thắng Thang Vũ, hấn quả nhiên cùng người khác bất đồng, liền cải trang đều cải như thế có tính cách a!"

Một chiếc phá phá Cherokee, vậy mà bị Lư Xung mở ra Ferrari tốc độ!

Vu Na nắm chặt cửa xe lấy tay, không nhin được rít gào lên thanh: "A! Hảo(tốt,thật). . . Sáng khoái. . . A!"

Tiếng thét này so năng trương lai tại một số địa phương gọi còn lớn tiếng hơn địa nhiều!

Bão tố!

Bão táp!

Cấp tốc bão táp!

Nghi biểu bàn thượng kim chỉ nam cuồng chuyển, chuyển tới ba trăm bước!

Gió tốc độ, điện tốc độ, nhanh như chớp!

Lư Xung cuối cùng đã rõ ràng rồi, vì cái gì như vậy nhiều công tử bột ưa thích bão tố xe cảm giác, tốc độ tăng mạnh vượt qua tất cả vui vẻ, thực sự là quá sáng khoái rồi! !

Phảng phất thân thể bên trong mỗi cái tế bào đều tại khát khao truy đuổi, vượt qua vui vẻ!

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngụ Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Mỹ nữ người mẫu nhiệt tình

Trọng tải so sánh khinh(nhẹ) Cherokee đã chịu đựng không dứt(không được) như thế nhanh tốc độ, nhẹ nhàng lên(ngồi dậy)!

Lư Xung chính mình cũng sáng khoái bạo, không nhịn được lên tiếng hát vang: "Tốc độ ba trăm bước! Tâm tình là tự do tự tại!

Hy vọng điểm cuối là biển Aegean, toàn lực chạy nhanh, mộng tại bi ngạn. . .

Theo gió chạy nhanh, tự do là phương hướng! Truy đuổi lời cùng chớp giật lực lượng. . ."

Vu Na mặt trắng trắng bệch, kinh ngạc nhìn Lư Xung, như thể cao tốc tình huống dưới, hẳn lại còn có thể hát! Lợi hại, ta ca!

Này lúc Vu Na, tại gần gũi sợ hãi sợ sệt sau khi, thậm chí kích thích tổ theo đồng thời bão táp, bão táp mang đến vui sướng dưng khắp cả toàn thân, đầu trống rỗng, này cực hạn vui sướng, khiến nàng sản sinh không thể giải thích xung động cùng khát khao!

Này lúc Khúc Văn Bân nhìn Cherokee nhanh chóng đi ào ảnh, kinh ngạc gần chết, Lư Xung điên rồi sao!

Màn ảnh lớn phía trước những kia công tử ca môn, từng cái từng cái trợn mắt ngoác mồm: "Vãi chương! Hẳn này là làm sao rồi! Uống thuốc sao?"

"Này một đoạn tái nói, công nói như vậy nhiều, lại tại vách núi một bên, đường hướng lại, trước đây ta trong này biểu tượng hai trăm bước, liền đầu văng mắt hoa, hàng này lại dám biểu ba trăm bước! Điên rồi, quả thực điên rồi!"

"Là a, này hoàn toàn muốn vượt qua nhân loại phản ứng tốc độ rồi!"

"Tại phức tạp như vậy tái trên đường, mở ra ba trăm bước, tuyệt đối là muốn chết!"

"Hoi hoi đừng tới cái gì đồ vật, chính là xe hư người chết kết cục!"

"Ta dám đánh cược một triệu, hàng này tuyệt đối là cần thuốc rồi!"

Cái này thời điểm, Khúc Văn Bân chậm lại tốc độ xe, thở dài: "Ta một người bình thường, còn là không muốn(đừng) cùng một người điên so đi!"

Hắn phảng phất đã thấy Lư Xung xe hư người chết thảm trạng, nhếch miệng cười nói: "Như vậy cũng hảo(tốt,thật), hẳn chết rồi, ta cũng không cần đem xe bại bởi hắn, cũng không cần bại bởi hắn hai triệu rồi!"

Nhưng hắn nằm mộng cũng muốn không tới, Lư Xung hiện tại không phải là hắn cùng Thang Vũ trong mắt bản hai đời điều ti!

Lư Xung năng lực phản ứng vượt qua hiện tại nhân loại cực hạn!

Bị Lư Xung cái trang qua(quá) Cherokee đạt đến thế giới cao cấp nhất đưa xe tốc độ!

Tại hết thấy công tử ca kinh ngạc gần chết trong ánh mắt, Lư Xung ung dung như thường trôi đi qua(quá) cong, qua(quá) kia mấy cua queo nói, cuối cùng tốc độ không giảm, cực tốc bão táp, trở lại điểm xuất phát!

Cái này thời điểm, phụ trách tính giờ tài phán đột nhiên kêu to lên(ngồi dậy): "Thiên(ngày) đầu, ba phút! Vèn vèn ba phút!"

"Bao nhiêu? Ba phút?" Hết thấy công tử ca đều cho rằng bản thân nghe lầm: "Toàn bộ đường, mười ba km đây!"

"Tốc độ muốn vẫn duy trì tại 250 bước, làm sao có thể chứ!"

"Tài phán, người có phải hay không nhìn lầm rồi!"

Tài phán sáng lên tính giờ khí, kêu lên: "Các người xem a!"

Một cái công tử ca đoạt qua(quá) tính giờ khí vừa nhìn, đầy mặt kinh hãi: "Không sai, chính là ba phần!"

Một cái khác công tử ca trở mắt ngoác mồm: "Thiên(ngày) đầu, ba phần mười ba km, đây chính là kinh thành đua xe quyền gần đây năm năm xuất hiện nhanh nhất tốc độ, so Thang Vũ rờn rã nhanh hơn bốn mươi giây!"

Lại một cái công tử ca thở dài nói: "So chúng ta tổng thể thành tích rờn rã nhanh hơn một phút!"

Hết thấy công tử ca dồn dập than thở: "Chúng ta hít khói, cả một đời, không cách nào vượt qua!"

Ba phút chạy xong mười ba km, đây chính là chúng ta kinh thành đua xe quyền sáng tạo một cái kỳ tích!

Toàn quốc, không, toàn cầu cũng không tìm tới bất cứ người nào có thể đánh vỡ cái kỷ lục này! !"

"Xe thần! Hẳn là danh xứng với thực xe thần!" Tất cả mọi người đều vui lòng phục tùng địa hô lớn: "Xe thần! Xe thần!"

Hiện trường những kia hung hăng đến ngông cuồng tự đại công tử ca môn dồn dập thấp kém kêu ngạo đầu lâu, vui lòng phục tùng địa tôn xưng Lư Xung làm(vì,là) xe thần.

Cái này thời điểm, Lư Xung vừa vặn đem Cherokee dừng lại, bỗng nhiên cảm thấy cả người không thoải mái.

Hắn bỗng nhiên rõ ràng cái gì, tranh thủ mở ra hân đai an toàn, lại nhanh chóng mở ra Vu Na đai an toàn, một tay tóm lấy nàg, lao ra Cherokee xe, thật nhanh chạy đi.

Làm(khì) bọn hắn chạy đi mười mấy mét sau, phía sau Cherokee xe một tiếng vang ầm ầm nổ vang, hóa thành một cái hỏa cầu lớn!

Một luồng Cự Lăng kéo tới, Lư Xung tranh thủ đem Vu Na bảo đảm thân thể bảo hộ ở dưới thân, ngã nhào xuống đất.

May mắn được Cherokee xe không có bốn phía nổ tung,

Không phải vậy bọn hắn vô cùng có khả năng bị thương!

Nhìn đến cái này hỏa cầu lớn, tất cả mọi người lần thứ hai tròn mắt ngoác mồm!

Đáng tiếc, này Cherokee động cơ đổi thành tốt nhất, cái khác bố trí thực sự quá kém, lại như một cái thân thể suy nhược nam nhân ăn quá nhiều uy ca, thân thể không chịu nổi, liền bạo.

Lư Xung bắt đầu đi lắc lắc đầu than bụng tay: "Quá độ cải trang chính là như vậy kết cục a!"

Hai tràng so hạ xuống, những kia công tử ca tất cả đều đối Lư Xung xiếc xe đập vui lòng phục tùng!

Hiện tại, bọn hắn đối Lư Xung đem phá Cherokee cải trang ra như vậy cường hãn tính năng càng thêm phục sát đất!

Bọn hắn hoàn toàn phục rồi!

Có mấy người thả xuống công tử ca cái giá, đi lên trước, thân thiết xưng hô nói: "Xung ca, kỹ thuật lái xe của ngươi quả thực quá thần, có thể hay không dạy chúng ta?"

Lư Xung vung vung tay: "Ta gần đây khá bận, sau này hãy nói đi. Đúng rồi, các ngươi giữ lời nói sao?"

Những này công tử ca tâm phục khẩu phục, đồng thời không muốn lại tiếp tục mất mặt, trăm miệng một lời nói: "Tĩnh số!"

Lư Xung gật gù: "Tốt lắm! Ta hy vọng, ngày mai Khúc Văn Bán cùng Thang Vũ ba triệu có thể đến ta trong thế!"

Cái này thời điểm, Lư Xung kia khoáng thế tuyệt luân biểu hiện thật sâu thuyết phục cái nhóm này công tử ca.

Những kia mỹ nữ người mẫu cũng hoàn toàn bị Lư Xung kia soái đến bùng nổ biểu hiện hấp dẫn, nhìn Lư Xung trong lòng hiện ra cực nóng cùng cuồng ánh mắt.

Cơ mà(có thể) không lâu trước, Lư Xung vừa đến hiện trường thời điểm, các nàng là cái gì dạng sắc mặt đây.

Các nàng xem Lư Xung lái một chiếc mười mấy vạn Cherokee liền đối hắn mang trong lòng xem thường, ngoại trừ Vu Na ở ngoài, không có một người chịu nhìn thẳng xem hắn!

Vừa này những kia công tử ca từng cái từng cái vây quanh Lư Xung Cherokee chế cười thời điểm, các nàng từng cái từng cái tất cả đều hướng Lư Xung quăng tới ánh mắt khinh bỉ!

Vừa này Lư Xung Cherokee trong xe cần mang theo một cái nữ thời điểm, làm(khì) Lư Xung nhìn các nàng thời điểm, các nàng tất cả đều cúi đầu hoặc là chuyển đầu, rất không muốn ngồi tiến vào Lư Xung Cherokee, chỉ có Vu Na nói cười xinh đẹp mà nhìn Lư Xung!

Hiện tại, những này nữ nhân, tất cả đều cải biến các nàng thái độ đối với Lư Xung.

Nữ nhân mãi mãi cũng so nam nhân càng thế lợi(nịnh hót), hơn nữa nữ nhân đối với cân nhắc một cái nam nhân điều kiện ưu khuyết có kinh người trực giác. Hắn kia anh tuấn khuôn mặt, vô cùng kỳ diệu xiếc xe đập, cùng vậy tuyệt đối là cải trang qua đi còn mạnh mẽ hơn Lamborghini Cherokee, bất luận tại cái gì địa phương, cũng giống như đen nhánh trung đom đóm một dạng, như vậy rõ ràng, như vậy xuất chúng, đều thật sâu mê hoặc đám nữ nhân này.

Các nàng thậm chí cảm thấy, Lư Xung điệu thấp nội liễm bề ngoài lặn xuống cát giấu năng lượng cực lớn, cái này nam nhân quá không đơn giản rồi!

Những này tục điểm người mẫu dòn dập nhào tiến lên, làm điệu làm bộ: "Xung ca, ngươi quá tuần tú rồi!"

"Xung ca, ngươi quá tiêu sái rồi! Ta thật là sùng bái ngươi a!"

"Xung ca, xe thần! Sao ta đoạn đường đi, đêm nay người ta một người!"

"Xe thần! Mang ta đi yếm gió đi, người ta đêm nay là người rồi!"

Rất nhiều mỹ nữ thì đã nhào tới Lư Xung trên người.

Lư Xung thật không nghĩ tới, hiện tại mỹ nữ vậy mà cũng đã như thế không rụt rè rồi!

Giữa lúc(chính đáng) Lư Xung có chút bất đắc dĩ thời điểm, Vu Na tiến lên, thật chặt che chở Lư Xung, xông lên những kia mỹ nữ hô: "Vừa này Xung ca muốn bạn gái thời điểm, các người đi nơi nào. . ."

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Đem người trở nên càng đẹp hơn!

Những kia mỹ nữ người mẫu dồn dập hô thẹn mà cúi thấp đầu.

Bất quá(không qua,cực kỳ), cũng không lâu lắm, các nàng lại lục tục nâng lên đầu, ánh mắt kể tục cực nóng mà nhìn Lư Xung, kia ánh mắt giống như muốn đem Lư Xung ăn đi một dạng.

Những này mỹ nữ các người mẫu cho rằng, là các nàng vừa này đều biểu đạt ý cự tuyệt, Lư Xung là không được tuyển chỉ có thể tuyển khuôn mặt không dễ nhìn lại không có hảo(tốt,thật) vóc người Vu Na, hiện tại có chọn, hẳn nhất định sẽ lựa chọn điểm lệ bản thân.

Kết quả, Lư Xung không có nhìn các nàng một mắt, hẳn con mắt vẫn trên người Vu Na đảo quanh.

Những này mỹ nữ mô Terry mặt cũng có bộ dạng rất có sắc đẹp, cũng có thân hình rất nóng bỏng, thể nhưng, các nàng cùng Vu Na so ra, đều lộ ra không khí chất.

Không khí chất không phải trí mạng nguyên nhân, trí mạng nguyên nhân là, các nàng không có tiếng tăm

Đối với việc nặng một đời Lư Xung tới nói, tưởng muốn mỹ nữ, một đám lớn, nhưng không có tiếng tăm, lại có cái gì ý tứ đâu, đối hẳn tới nói, có lúc, mỹ nữ tiếng tăm có thể bằng thêm nàng ba phần mười sắc đẹp, mặc dù nguyên lai sắc đẹp thường thường, chỉ cần tiếng tăm đủ, cũng là xem ra đặc biệt có sức hấp dẫn.

Đương nhiên, càng trọng yếu nguyên nhân là, những kia mỹ nữ người mẫu hết thảy đều bị người khai phá qua(quá), chỉ có Vu Na còn(trả) không có bị người khai phá qua(quá).

Từ tu hành góc độ tới nói, cùng như vậy nữ nhân đồng thời ở trên giường tu hành, so với lộng những kia tàn hoa bại liễu, có thể có được bẩm sinh linh khí càng nhiều!

Tận đến giờ phút này, Khúc Văn Bản mới(tài) đem Lamborghini lái về điểm xuất phát, rờn rã lạc hậu Lư Xung một phân bán!

Có thể tính là hoàn toàn thất bại!

Khúc Văn Bản nhìn đến Lư Xung bị một đám mỹ nữ người mẫu chen chúc, lại nhìn tới bản thân đám kia công tử ca bằng hữu nhìn Lư Xung sùng bái ánh mắt, hẳn rõ ràng, hẳn triệt triệt để để địa thất bại!

Hắn không giống cái khác công tử ca như vậy không thua nổi, trái lại phi thường rộng rãi, có thể thua với như vậy cao thủ đua xe cùng cái xe cao thủ, là hẳn vinh hạnh!

Làm(khi) Khúc Văn Bản biết Lư Xung cài trang Cherokee xe bùng nổ, chủ động tiến lên, một mặt sùng bái nói ra: "Xung ca, ta này chiếc xe chính là ngài chiến lợi phẩm, ngài liền mở ta này chiếc xe trở về đi thôi!"

Lư Xung liếc mắt một cái chiếc kia màu xanh lam Lamborghini Diablo, nhìn đến nó trôi chảy ngoại hình, nghe được nó dường như đàn vi-ô-lông-xen cộng hưởng hòm giống như bài khí hệ thống không ngừng diễn tấu ra sục sôi tiếng gầm, gật gù: "Hảo(tốt,thật)! Đúng rồi, Thang Vũ cùng người ba triệu đây?"

Lư Xung tại Khúc Văn Bản đáng tự hào nhất sự tình thượng đánh bại hắn, Khúc Văn Bản đối Lư Xung vui lòng phục tùng, phi thường dứt khoát nói ra: "Xung ca, ngài đem ngài tài khoản cho ta, ta ngày mai sẽ đem tiền đánh tới ngài trong thẻ!"

Tại hiện trường tất cả mọi người cùng bái trong ánh mắt, Lư Xung ôm lấy Vu Na tinh tế vòng eo, lên Lamborghini.

Lamborghini phát sinh một hồi nổ vang thanh, dường như một cái màu xanh lam đạn pháo đánh ra ưu mỹ đường vòng cung, biến mất ở mọi người trong tầm mắt.

Khúc Văn Bản ngỡ ngác mà nhìn đi xa Lamborghini, không thể không thừa nhận, kỹ thuật lái xe của hắn cách xa ở Lư Xung bên dưới, !

Nếu như Lư Xung cùng hắn điều khiển đồng dạng xe hình, dễ dàng liền có thể gây hấn!

Khúc Văn Bản nghĩ đến Lư Xung so hắn nhỏ hơn ba tuổi, đã như thế lợi hại, đột nhiên phát hiện, bản thân quá thất bại rồi!

Cái này thời điểm, Lư Xung cầm lái Lamborghini, đi tới một nhà khách sạn.

Vốn là Lư Xung đêm nay cũng không nhất định muốn cùng nữ nhân như thế nào, cho nên, hắn rất lịch sự địa hỏi Vu Na: "Người ở nơi đâu, ta đưa người trở lại."

Vu Na nhưng vẫn lắc đầu.

Lư Xung dở khóc dở cười, liền hỏi: "Kia người muốn đi nơi nào đây?"

Lư Xung hỏi nàng muốn đi nơi nào, Vu Na còn là không kêu tiếng nào, vẫn dùng nàng dịu dàng như nước con mắt nhìn Lư Xung, con người ẩn tình đưa tình, có Lư Xung đặc biệt quen thuộc đồ vật.

Lư Xung nhoáng cái đã hiểu rõ, cô nàng này xuân tâm nảy mầm, thích bản thân.

Không thể trách Vu Na dễ dàng động tình, thực sự là Lư Xung vừa nảy thực sự quá tuần tú, hơn nữa con mắt tinh đời, từ như vậy thật đẹp hầu gái trúng tuyển trung Vu Na, cũng(với cả) mang theo Vu Na như vậy bão táp, mười tám tuổi Vu Na trong lòng tự nhiên mà vậy hiện lên Romantic ý nghĩ.

Hơn nữa, bão tố xe cũng kích thích người bản năng, tại cấp tốc bão tố xe lúc, thậm thượng kích thích tố cũng theo bão táp, tùy theo mà đến là kia loại mãnh liệt nguyện vọng, này chính là rất nhiều tay đua xe như Hàn mỗ, Quách mỗ mỗ(nào đó) đồng thời là hoan tràng cao thủ nguyên nhân,

Đầu trường bão tố sau xe sẽ ở khách sạn bên trong bão tố xe.

Này một đêm, vốn là Lư Xung tưởng muốn cùng Cao Viên Viên bão tố xe, biểu xong xe sau khi lấy thêm đi Cao Viên Viên một huyết, cùng Cao Viên Viên ở trên giường bão tố xe, đáng tiếc, muốn làm việc tốt phải gặp nhiều khó khăn, gặp phải nàng mụ mụ.

Hiện tại, Lư Xung không muốn làm nguy quân tử, hắn hỏa đã bị kích thích lên đến rồi.

Hắn thậm thượng kích thích tố vừa nảy cũng tại bão táp, trong lòng cũng dâng lên mãnh liệt, tưởng muốn ở trên giường bão tố xe!

Hắn liếc mắt một cái Vu Na kia thon dài thẳng tắp chân dài to, tim đập hơi nhanh lên, đã Vu Na đã làm tốt cầu hoan chuẩn bị, đó chính mình cái này lão tài xế, đêm nay ngay tại tương lai người mẫu Vu Na trên người bão tố xe.

Cái này thế giới thượng, có vài nữ nhân là đầu tiên nhìn mỹ nữ, đầu tiên nhìn nhìn qua liền rất mắt sáng, cơ mà(có thể) như vậy nhiều nữ nhân bán đều có cái vấn đề, không kiên nhẫn xem, xem lâu liền sẽ cảm thấy nàng có chút tọc điểm.

Có vài nữ nhân là cái nhìn thứ hai mỹ nữ, đầu tiên nhìn nhìn qua, cảm thấy nàng không phải rất mắt sáng, cơ mà(có thể) lại nhìn một mắt, nhiều hiểu rõ, phát hiện cái này nữ nhân còn là rất dễ nhìn, hơn nữa này loại nữ nhân còn(trả) rất nại xem, bách xem không nề.

Vu Na chính là loại thứ hai nữ nhân, Lư Xung lúc trước nhìn đến nàng bức ảnh lúc, phản ứng đầu tiên, cái này người mẫu làm sao một điểm đều không đẹp để a, làm sao làm(khí) siêu mô, sau đó nhiều xem mấy lần nàng bức ảnh, đặc biệt nàng nụ cười xán lạn lúc bức ảnh, bỗng nhiên cảm thấy, cái này nữ nhân còn là rất vui tai vui mắt.

Vào quán rượu gian phòng, Vu Na mặt đỏ bừng bừng, đối nàng tới nói, này là nàng lần thứ nhất, nàng đối Lư Xung còn(trả) không biết gì cả đâu, nhưng nàng chính là không hối hận, nếu như không có cùng Lư Xung thế nào rồi, nàng mới(tài) hội(sẽ) hối hận.

Lư Xung nhẹ nhàng nâng lên Vu Na khuôn mặt, cái này thời điểm, mười tám tuổi Vu Na da dẻ so với hậu thế nộn nhiều lắm, da dẻ trong trắng lộ hồng, vô cùng mịn màng, óng ánh trong suốt.

Đáng tiếc, tướng mạo không đủ đẹp, chỉ ít khoảng cách khiến Lư Xung chân chính động lòng còn có một chút khoảng cách.

Cái này thời điểm, Lư Xung nhìn chăm chú Vu Na khuôn mặt: "Người có muốn hay không trở nên càng đẹp hơn một điểm?"

Thăng thần nói, cái này thời điểm nàng, còn(trả) không có đạt đến nàng dung nhan đỉnh phong thời kỳ, hơn nữa, coi như(thì thôi) đỉnh phong thời kỳ, cũng không hề lớn mỹ nữ.

Vu Na kiều rên một tiếng: "Người hiện tại liền ghét bỏ người ta không đẹp để?"

Lư Xung dở khóc dở cười: "Đánh so sánh, hoàn mỹ nhất dung nhan là 100 phân, người hiện tại là hơn 80 phân, ta đã rất ưa thích người, nếu như người có thể biến thành hơn 90 phân, ta chẳng phải là càng yêu người rồi!"

Vu Na nghe Lư Xung như vậy nói chuyện, cũng có chút tự ti mặc cảm nói ra: "Ta không hài lòng ta con mắt. . ." Nàng chính mình đều thoáng cái nói ra mười mấy cái điểm.

Lư Xung cười nói: "Ta có khí công, ngươi tin không?"

Tiên thuật gì gì đó, không có người tin tưởng, hẳn chỉ có thể sử dụng khí công xem là che giấu.

Vu Na hiện tại đối mặt Lư Xung tuân thủ bất phạm khuôn mặt, một mặt cuồng, không chút nghĩ ngợi: "Ta tin tưởng!"

Lư Xung cười nói: "Ta có thể giúp ngươi biến đẹp, ngươi tin không?"

Vu Na sửng sốt một chút, nhìn đến Lư Xung vẻ mặt thành thật đáng vẻ, không tự chủ được nói ra: "Ta tin tưởng!"

Lư Xung nói ra: "Ngươi trước tiên nằm tại trên ghế, nhắm mắt lại."

Vu Na tròn mắt lên, hỏi Lư Xung: "Ngươi chuẩn bị làm sao làm?"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Người mẫu người đại diện

Lư Xung nói ra: "Ta một không châm cứu, hai không khai đao, không làm bất kỳ bỏ thêm vào, chỉ dùng khí công kích thích tinh lực cùng bắp thịt, khiến quanh thân da thịt tinh lực đạt đến hoàn mỹ hoà hợp trạng thái, người tự nhiên mà vậy liền biến mỹ. . .

"Thật giả?" Vu Na trong đôi mắt tràn đầy ngờ vực: "Thật sự có chuyện tốt như vậy? Ngươi không hội(sẽ) là đang gạt ta sao?"

Lư Xung cười nói: "Lập tức có thể nhìn thấy chân thực hiệu quả sự tình, ta tất yếu lừa ngươi sao?"

Vu Na có chút không yên tâm hỏi: "Sẽ có hay không có cái gì tác dụng phụ đi chứng?"

Lư Xung lắc lắc đầu, cười nói: "Ta vừa nãy không phải nói với ngươi sao, cái này chẳng qua(chỉ là) tại trên mặt của ngươi làm một phen xoa bóp, không cần khai đao, không cần uống thuốc, không cần tiêm vào, nói cách khác, là dùng khí công làm cho ngươi trên mặt xương cốt, mỡ, bắp thịt tiến hành gây dựng lại, khiến cho đạt đến hoàn mỹ nhất bố trí, tình huống như vậy làm sao có thể sẽ có tác dụng phụ đi chứng đây?"

Vu Na mở to hai mắt, lộ ra khó có thể tin ánh mắt: "Ngươi nói được lắm như là thần thoại một dạng, cảm giác quá không chân thực rồi!"

Lư Xung không thích đều là bị con tin nghi, liền nói: "Ngươi không tin coi như(thì thôi) rồi!"

"Ta tin tưởng ngươi!" Vu Na nghĩ đến, nếu như Lư Xung thật có thể đem mình trở nên càng đẹp hơn, khiến hẳn càng yêu bản thân, bản thân vì cái gì không thử nghiệm một thoáng đây?

Sau đó, Vu Na bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, tròn mắt lên, mân mê phong môi: "Nói rõ trước, ta cũng không có bao nhiêu tiền, ngươi cơ mà(có thể) đừng giờ công phu từ ngoạm a!"

Lư Xung nhìn Vu Na đáng đáp khả ái, cười nhạt: "Ta không muốn(đừng) ngươi một phân tiền."

Vu Na con mắt tròn lên tròn xoe: "Nếu như chiều ngươi nói như vậy, ngươi tay nghề so hết thầy tiệm thẩm mỹ đều mạnh hơn nhiều, ngươi vậy mà không lấy tiền, này là trên trời đi đĩa bánh sao? Ta không tin, nói đi, ngươi muốn cái gì?"

"Đầu tiên, chúng ta này loại quan hệ, còn muốn cái gì tiền, " Lư Xung chân thành nói ra: "Nếu như ta có cái gì yêu cầu lời nói, kia yêu cầu cũng rất giản đơn, chính là ngươi tìm công ty quản lý nghệ sĩ thời điểm, ưu tiên lựa chọn ta hoa sao giải trí!"

Vu Na hỏi: "Vậy các ngươi hoa sao giải trí có người mẫu người đại diện sao?"

Lư Xung không chút nghĩ ngợi nói ra: "Có."

Hiện tại không có, nhưng rất nhanh liền có thể tìm tới đồng thời(và lại) thành lập người mẫu công ty quản lý nghệ sĩ, trang phục thời thượng cùng giải trí là có thể bao quát, hướng hồ rất nhiều người mẫu có thể chuyển làm diễn viên, Lư Xung liền chuẩn bị tại truyền hình chế tác, âm nhạc chế tác, nghệ nhân người đại diện ở ngoài, tăng thêm nữa một người mẫu người đại diện.

Cùng những kia đại người mẫu công ty so với, hoa sao người mẫu công ty quản lý nghệ sĩ có thể nói nghèo rớt mùng tơi, không có bất kỳ người là làm qua(quá) người mẫu ngành nghề, đối cái này ngành nghề không biết gì cả, nhưng cái này ngành nghề là nhất định phải tiến nhập.

Lư Xung hướng hoa sao người mẫu công ty quản lý nghệ sĩ đầu tư 20 triệu, đi họp nhất một ít tiểu người mẫu công ty, đào tới người mẫu rất, mời mọc thâm niên người mẫu huấn luyện người mới. . . Đây tất cả sự tình, Lư Xung toàn quyền giao cho Vương Kinh Hoa phụ trách.

Vương Kinh Hoa trước chỉ mang qua(quá) âm nhạc người, không có mang qua(quá) người mẫu, không rõ lắm người mẫu ngành nghề, mặt khác nàng là phụ trách toàn bộ công ty vận chuyển, không có tính lực đi quản lý phía dưới công ty con, liền từ bên ngoài một cái đại người mẫu công ty đào đến một cái nghề nghiệp quản lý người.

Lư Xung biểu thị đồng ý, tại hoa sao giải trí bên trong, hắn chủ yếu phụ trách đại phương hướng, như này loại sự tình, hắn vèn vèn là phỏng vấn cái kia nghề nghiệp quản lý người, dùng tiên thuật dò xét một thoáng đối phương tình huống, nếu như năng lực đảm nhiệm được lại không có lịch sử chổ bần, liền lưu chức.

Vu Na ký kết hoa sao người mẫu sau khi, liền bắt đầu tập trung vào công tác, lấy nàng tại người mẫu quyền thời gian hơn một năm, có thể kéo tới bao nhiêu người liền kéo tới bao nhiêu người, những kia người lại tiếp tục kéo người, sẽ ở mỗi cái đại học, trung học tuyển mộ kiêm chức người mẫu, sớm một chút đem người mẫu đội ngũ lớn mạnh lên(ngồi dậy), sau đó chiêu thâm niên người mẫu lão sư qua(quá) đến huấn luyện, khôn sống mớng chết, ưu trủng tuyển ưu, đệ nhất kỳ chọn lựa mười hai cái người mẫu, được xưng hoa sao người mẫu công ty mười hai trăm cái.

Vu Na hỏi rõ ràng Lư Xung hoa sao giải trí tình huống căn bản, phi thường mừng rỡ nói ra: "Ta nguyện ý gia nhập liền mình."

Vu Na cảm thấy trên mặt có chút đau(thương), có chút ngứa, cảm giác Lư Xung tại nàng trên mặt động dao, lại phát hiện Lư Xung trong tay căn bản không có dao, nàng cảm thấy rất kinh ngạc, nhưng bởi vì chứng kiến Lư Xung sáng lập các loại kỳ tích, nàng đối Lư Xung có nào tàn phẫn một loại(bình thường) cứng bái,

Không có hỏi, mà là tinh tế cảm thụ bộ mặt biến hóa.

Nửa giờ sau, Vu Na đối gương từ(tự) chiếu, quai hàm giúp, mũi thở, khóe mắt, môi hình đều hơi hơi điều chỉnh một thoáng, then chốt là con mắt, y nguyên là mắt một mí, nhưng con mắt lớn hơn không ít, lộ ra ánh mắt long lanh, da dẻ trắng nõn không ít, da thịt trong suốt, toàn bộ khuôn mặt xem ra, phẳng phát hiện ra quang, hiện tại nàng điểm quang bắn ra bốn phía, tươi cười rạng rỡ.

Vu Na không nhịn được cười to lên(ngồi dậy): "Ta trở nên đẹp quá! Đẹp quá a! Cảm tạ người! Thật cảm ơn người rồi!"

Nếu như lượng hóa nàng nhan trị, Lư Xung dùng linh lực đem nàng nhan trị từ 75 phần đề thăng đến 95 phần.

"Chúng ta hai cái người hiện tại cái gì quan hệ, còn dùng đến nói cảm ơn sao, người mỹ không đều là ta hưởng thụ sao, nói cho cùng, ta hắn là cảm tạ người phụ mẫu, cho người như thế hảo(tốt,thật) nội tình, " Lư Xung đi tới Vu Na phía sau, ôm nàng tinh tế vòng eo, cười nói: "Kỳ thực, người hiện tại còn(tra) không tính đẹp nhất, ta còn có thể đem người trở nên càng đẹp hơn!"

Vu Na một mặt khó có thể tin: "Đây đã rất đẹp, ta đã rất hài lòng, còn(tra) có thể trở nên có thật đẹp đây?"

"Đem người vóc người trở nên càng đẹp hơn!" Lư Xung thuận thể từng thanh nắm Vu Na ngao nhân chỗ.

Vu Na không nhịn được liếc mắt một cái kia cái giường lớn tiểu từng nhuễn màu trắng chăn, không khỏi mặt đỏ bừng trửng, lăm lăm nói ra: "Ta trước tiên đi tắm rửa rồi!"

Một lát sau, Vu Na tắm xong đi ra, khoác trắng nõn khăn tắm, đen thui xinh đẹp tóc đẹp ướt nhep mà rối tung, mềm mại trắng nõn khuôn mặt bị nhiệt khí bốc hơi đến điểm nếu như học trò, mỹ nhân tắm rửa, đặc biệt mỹ lệ.

Nàng phát hiện Lư Xung trừng trừng mà nhìn mình, càng thêm e lệ, gất giọng: "Người cũng tranh thủ đi tắm rửa mà."

Lư Xung tắm rửa ngược lại là rất nhanh, bởi vì người mang linh lực, vốn là sẽ không dễ dàng bị tro bụi xâm nhiễm, rất nhanh liền tắm xong.

Làm(khí) Lư Xung tắm xong ra cửa phòng tắm, hai người đều không có nói chuyện, hai con mắt đối diện, ánh mắt của hai người đều trở nên nóng rực lên.

Sau đó không thể miêu tả trò vui khởi động sau khi, Lư Xung kinh ngạc phát hiện, Vu Na này một đêm so hắn phần khởi nhiều, cuối cùng vậy mà là nàng chủ động đem hắn đẩy.

Lư Xung có chút kinh sợ, làm người hai đôi, hắn còn là lần thứ nhất bị một cái thuần khiết thiếu nữ đẩy, xem ra sau này gặp phải lãnh diễm khó làm nữ nhân, dẫn các nàng bảo tố bảo tố xe, đối cái thiện các nàng lãnh cảm, có lẽ sẽ có trợ giúp.

Tuy rằng Lư Xung từ Vu Na tại thân thiết lúc xanh sáp ngọc phản ứng trung phát giác, nàng vô cùng có khả năng còn là một cái sỏ, nhưng Vu Na dù sao thân ở hỗn loạn người mẫu quyền, Lư Xung không thể không phòng.

Tại tiền vào trước, hấn dùng linh lực dò xét một thoáng Vu Na các loại tình hình, phát hiện này em gái thật là xù(noi), chưa từng có, đoán chừng trước đây có chút không làm sao đẹp đẽ, lại thân ở mỹ nữ như vân người mẫu quyền, căn bản bị người không nhìn.

Lư Xung liền yên lòng bắt đầu rồi.

Tại Lư Xung ôn nhu che chở dưới, Vu Na trải qua một đoạn thống khổ sau, khổ tận cam lai, theo Lư Xung tiến nhập không gì sánh được vui thích trạng thái.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Bạn gái trước

Không thể không nói, Vu Na tuy rằng bộ dạng không phải đầu tiên nhìn mỹ nữ, nhưng nụ cười vui tươi, khí chất phi thường thoải mái, hơn nữa phi thường ôn nhu, hào phóng, sang sảng, rất thích hợp làm bạn gái.

Đời kia, Lư Xung vẫn rất buồn bực, vì sao lại có như vậy nhiều nam nhân ưa thích chơi người mẫu, rõ ràng có chút người mẫu ngũ quan bộ dạng thật sự không đẹp đẽ.

Chân chính cùng 1 mét bảy, tám Vu Na đồng thời sau đó, Lư Xung phát hiện, nữ nhân mặc dù không đủ đầy đặn, cơ mà(có thể) nếu như có song tu trường thẳng tập nộn phần chân dài, cũng là phi thường diệu mỹ.

Huống hồ, Lư Xung còn(trả) có thể giúp nàng biến lớn.

Bình thường nam nhân, gặp phải một cái thái bình lão bà, coi như(thì thôi) dù như thế nào, lão bà cũng không có thể từ trứng chần biến thành đại bánh bao, duy nhất biến lớn cơ hội chính là sinh con sau khi, chỉ khi nào đình chỉ uy hải tử sau khi, cũng sẽ cấp tốc thu nhỏ lại, nói chung, phổ thông nam nhân nếu như vừa bắt đầu liền không có gặp phải đầy đủ lão bà, sau đó cũng đừng mong đợi lão bà có thể biến lớn.

Lư Xung thì cùng người thường bất đồng, hấn linh lực, có thể kích thích rất nhiều vị trí lại lần nữa phát dục, bao quát hấn một số vị trí, bao quát các nữ nhân một số vị trí.

Thiếu nữ lần thứ nhất, không chịu nổi chinh phạt, vẫn chưa tới một canh giờ, liền nặng nề địa ngủ.

Giữa trưa ngày thứ hai, Lư Xung cầm lái màu xanh lam Lamborghini xe thể thao, mang theo với kia, đi một cái từ lâu ăn cơm.

Hấn vừa mới chuẩn bị từ trên xe bước xuống, bỗng nhiên nhìn đến một chiếc màu đen Toyota Camry lái tới, đứng ở hấn xe bên cạnh.

Lư Xung cảm thấy bên trong xe người khá quen, liền không có xuống xe, cũng khiến với đêm đó điểm xuống xe, bọn hấn liền ngồi ở trong xe, lẳng lặng mà nhìn.

Từ chiếc kia màu đen Toyota Camry trên xe xuống một đôi nam nữ, nữ xuống xe liền kéo cánh tay của nam tử, hiển nhiên là một đôi tình nhân.

Cái kia nữ tuy rằng trường là cá vàng mắt, thũng mí trên, trông trắng mắt khá nhiều, xem người thời điểm đều là như là tại trùng người, trên mặt thịt hơi có chút nhiều, mặt hình lại là nộn ngư ngũ phương mắt, lúc cười lên, hai cái răng cửa chuyển hướng, xem ra phi thường khó coi, xương gò má cũng tương đối cao, một bộ khắc phu tướng.

Cơ mà(có thể) nếu như qua loa mà nhìn đâu, cái này nữ nhân con mắt lớn, cái đầu 1 mét sáu năm, tuy rằng eo thô, nhưng thượng vi cũng hơi có chút, nếu như không phải nghiêm khắc như vậy địa xem, nàng miễn cưỡng cũng coi như là một mỹ nữ.

Cái kia nam cái đầu không cao, 1 mét bảy cũng chưa tới, thân hình thô mập, khá giống khoai tây, mặt vuông chữ điền, đầy mặt dữ tợn, đeo mắt kiếng, ăn mặc thời thượng, nhìn qua như cái con nhà giàu.

Bọn hấn đột nhiên phát hiện bên cạnh dừng một chiếc mới tinh màu xanh lam Lamborghini, tất cả đều lộ ra một mặt ước ao.

Cái kia nữ nhân kích động hét ầm lên: "Ta tắc, Lamborghini, thật là đẹp a! Rất nhớ có một đài a! Lão công, ta muốn cùng này chiếc xe chụp ảnh chung, cho ta chụp ảnh."

Cái kia nữ nhân nói, liền đem mặt kẻ sát ở Lamborghini trên xe, làm ra thô đòi mạng kéo tay.

Cái kia nam nhân một mặt làm khó dễ: "Lão bà, bên trong xe thật giống có người!"

Cái kia nữ nhân này mới(tài) một mặt lúng túng, mau để cho mở.

Lư Xung lắc đầu, hẳn thực sự không tin, bản thân vậy mà ưa thích qua(quá) như vậy nữ nhân.

Không sai, vừa nảy cái này nữ nhân chính là hắn sơ trung thời điểm bạn gái Tiêu Tinh.

Lớp 9 thời điểm, Tiêu Tinh chuyển trường qua(quá) đến, nhìn đến Lư Xung dung mạo rất soái, liền bắt đầu điên cuồng cũng truy.

Lư Xung trước xưa nay không có nói qua yêu đương, không chịu nổi nữ sinh đối hắn các loại hảo(tốt, thật), tuy rằng cảm thấy nàng bộ dạng một loại(bình thường), nhưng cũng không tính rất khủng long, cũng đáp đáp lại.

Kết quả tốt nghiệp sơ trung sau, Tiêu Tinh theo Lư Xung đi tới nhà bọn họ, lúc đó Lư Xung ba ba gây dựng sự nghiệp còn(trả) không có thành công, trong nhà xem ra rất là keo kiệt, nhất thời lộ ra một mặt ghét bỏ.

Sau đó bọn hắn lên bắt đồng học cao trung, có cái gia cảnh xa hoa thượng cao trung lúc liền lái xe đồng học Trương Gia Phú theo đuổi Tiêu Tinh, Tiêu Tinh liền quyết đoán cùng Lư Xung biệt ly, cùng với Trương Gia Phú.

Lư Xung cùng Tiêu Tinh không hôn môi qua(quá), phòng cũng không lái qua, hắn vốn là cũng không phải rất yêu Tiêu Tinh, thậm chí, hắn đều không muốn thừa nhận kia là hắn mối tình đầu, gặp lại Lý Văn Yên sau khi, hắn liền nhanh chóng đem cái này nữ nhân đã quên, không nghĩ tới, cái này nữ nhân vậy mà cũng tới đến kinh thành, hơn nữa, như vậy vừa khéo, đụng tới.

Hiện tại lần thứ hai nhìn đến Tiêu Tinh, Lư Xung phát hiện, nàng vậy mà là như vậy địa xấu xí, như vậy địa dung tục, đừng nói cùng Lý Văn Yên, Phạm Tinh Băng, Cao Viên Viên so,

Liền ngay cả với kia đều so nàng đẹp hơn ngàn lần vạn lần.

Tiêu Tinh đang định rời đi, nhưng bỗng nhiên xuyên thấu qua Lamborghini trước cửa sổ pha lê, nhìn đến Lư Xung mặt, thất thanh kêu lên: "Lư Xung! Là người!"

Vốn là Lư Xung không dự định cùng cái này dung tục xấu xí nữ nhân gặp mặt lại, cho nên vừa nảy liền không có lập tức xuống xe, muốn chờ đến bọn hắn đi rồi, hắn cùng với kia mới xuống xe, cơ mà(có thể) hiện tại bị Tiêu Tinh nhìn đến, Lư Xung đành phải đẩy cửa hạ xuống.

Với kia vốn là tưởng muốn theo hạ xuống, Lư Xung ra hiệu nàng trước tiên ở trong xe chờ.

Lư Xung xuống xe, nhân nháy liếc Tiêu Tinh cùng Trương Gia Phú một mắt, không nói lời nào, bởi vì hắn căn bản không thèm để ý này đối xấu xí nam nữ.

Tiêu Tinh âm thanh kêu lên: "Lư Xung, người trong nhà không phải không có tiền sao? Nơi nào đến Lamborghini?"

Trương Gia Phú cười lạnh nói: "Hắn một cái nghèo học trò, từ đâu tới tiền mua, nếu không là trâu, chính là đại giá tài xế!"

Lư Xung lười cãi lại, cũng lười cùng bọn hắn giải thích, đã nghĩ trở lại trong xe.

Ngay tại này lúc, một chiếc màu đen Porsche xe thể thao chạy nhanh mà đến, đứng ở Lamborghini một mặt khác.

Porsche cửa xe mở ra, cùng Lư Xung hẹn cẩn thận gặp mặt Khúc Văn Bản từ bên trong nhảy ra, nhìn Lư Xung, cười nói: "Xung ca, ta đồ vật đều đem ra rồi!"

Lư Xung lười biếng nói ra: "Khúc Văn Bản, có người nói, ta là đại giá tài xế, còn nói, này chiếc xe là ta trâu đến, người thay ta giải thích một chút!"

Khúc Văn Bản giận tím mặt, lạnh lùng địa quét Tiêu Tinh cùng Trương Gia Phú một mắt: "Mù các người mắt chó, Xung ca xe kỹ như thần, là chúng ta công nhận xe thần, làm sao khả năng là đại giá tài xế! Này chiếc Lamborghini vốn chính là ta, là ta bại bởi Xung ca, hiện tại là Xung ca xe, thủ tục đều làm tốt rồi!"

Nói, Khúc Văn Bản từ Porsche trong xe lấy ra mấy tờ giấy, đưa cho Lư Xung: "Xung ca, người chỉ cần thêm thượng tên người, này chiếc xe liền hoàn toàn thuộc về người rồi!"

Lư Xung nhìn Khúc Văn Bản một mắt: "Người tâm phục khẩu phục, cam tâm tình nguyện?"

Khúc Văn Bản cười nói: "Xung ca xe kỹ như thần, nếu như Xung ca chịu chi điểm ta mấy chiêu, đừng nói một chiếc xe thể thao, mười chiếc ta cũng nguyện ý đưa a! Oi, đúng rồi, kia ba triệu đã chuyển tới người trong thẻ, người tra thu một thoáng."

Lư Xung lấy điện thoại di động ra, đánh ngân hàng điện thoại, hỏi ý một thoáng, gật gù: "Tới số, ba triệu."

Tiêu Tinh cùng Trương Gia Phú trốn mất ngoạn mục, này mới(tài) mấy năm không thấy, này Lư Xung làm sao phát đạt đến này loại mức độ, chẳng những có mấy triệu xa hoa xe thể thao, người khác còn(tra) đưa hần ba triệu!

Ba năm trước, Tiêu Tinh kéo Trương Gia Phú cánh tay, đi tới Lư Xung trước mặt, vênh vào tự đắc nói ra: "Đây là ta tân bạn trai, hần bắt luận mỗi cái phương diện đều mạnh hơn ngươi gấp trăm lần."

Lúc đó Lư Xung bối rối, thất kinh hỏi: "Chúng ta còn(tra) không biệt ly đây! Ngươi liền nộp tân bạn trai!"

Tiêu Tinh ngoài cười nhưng trong không cười nói ra: "Há, ta cho rằng chúng ta đã sớm biệt ly đâu, nguyên lai muốn chính thức thông báo ngươi a, vậy ta hiện tại sẽ chính thức thông báo ngươi, ta cùng ngươi biệt ly rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Chi Ngu Nhạc Tu Tiên Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Ngươi chính là cái sai lầm!

Hiện tại, Tiêu Tinh nhớ tới trước kia một màn, không khỏi không đất dung thân, Trương Gia Phú so Lư Xung mỗi cái phương diện đều cường gấp trăm lần sao, tự mình có phải hay không mất mặt rồi!

Đầu tiên, nhan trị thượng, Lư Xung liền so Trương Gia Phú soái thượng mấy trăm lần.

Có người hỏi, soái chẳng qua(chỉ là) một cái thuộc tính, không năng lượng hóa đi, kỳ thực, soái là có thể lượng hóa, đem Lư Xung cùng Trương Gia Phú phân tại hai bên, không nói gia đình của bọn họ điều kiện, chỉ xem bề ngoài, khiến 1 vạn cái nữ sinh đi chọn nguyện ý với ai, khả năng có hơn chín ngàn cái nữ sinh đều sẽ lựa chọn Lư Xung, lựa chọn Lư Xung nữ sinh là tuyển Trương Gia Phú nữ sinh mấy trăm lần, kia chính là soái thượng mấy trăm lần.

Thứ yếu, cang trọng yếu gia cảnh, vốn là Tiêu Tinh cho rằng Lư Xung là người bình thường gia nhi tử, không gì sánh được ghét bỏ, người ta Trương Gia Phú là cái nhà xưởng lão bản nhi tử, thân gia là liền một tháng một ngàn khối sinh hoạt phí đều không có Lư Xung đến mấy chục lần, cho nên nàng dứt khoát kiên quyết quảng Lư Xung theo Trương Gia Phú.

Cơ mà(có thể) hiện tại xem ra, Lư Xung cầm lái giá trị 4,5 triệu Lamborghini, là Trương Gia Phú cái kia giá trị hơn 20 vạn Toyota Camry hơn hai mươi lần, Lư Xung trong thẻ có khác biệt người đưa ba triệu, có thể so với Trương Gia Phú trong thẻ nhiều ra mười mấy lần.

Ngoài ra, Trương Gia Phú tưởng niệm bợ Khúc Văn Bản, Khúc Văn Bản yêu để ý tới hay không, mà Khúc Văn Bản niệm bợ Lư Xung, Lư Xung yêu để ý tới hay không, như vậy liền có thể rõ ràng nhìn ra bọn hần địa vị xã hội sai biệt có bao lớn!

Tiêu Tinh nhìn lại một chút Trương Gia Phú kia đầy mặt dữ tợn mặt vuông chữ điền, còn(tra) có kia như khoai tây một dạng ục ịch thân hình, lại cùng Lư Xung kia tuần láng bắt phàm khuôn mặt cùng cao to đáng người dong dong cao so với, Tiêu Tinh nhất thời có loại ăn một cái con ruồi chết cảm giác.

Nàng vội vã bỏ ra khuôn mặt tươi cười, dùng nị đến khiến người tưởng quát nàng thanh âm: "Lư Xung, xung xung, đã lâu chưa thấy ngươi, ta rất nhớ ngươi a!"

Lư Xung sực chút nữa nôn ra, cái này nữ nhân còn(tra) có thể lại buồn nôn điểm sao?

Hần không hé răng, thực sự là không thêm để ý cái này hiếm hãn yêu phú nữ nhân.

Tiêu Tinh nhìn đến Lư Xung không có phản ứng nàng, biết bản thân trước hiếm hãn yêu phú hành vi xúc phạm tới Lư Xung, vội vàng xin lỗi nói: "Xung xung, là ta không đúng, ta không nên cùng ngươi biệt ly, kia liền xem ở chúng ta cũng giao du mấy tháng về mặt tình cảm, tha thứ ta đi, chúng ta gương vỡ lại lành sau, ta cũng sẽ không bao giờ cùng ngươi tách ra."

Lư Xung còn là không hé răng.

Trương Gia Phú thực sự không chịu được, rống to: "Tiêu Tinh, ngươi muốn làm gì! Ngươi hiện tại là ta bạn gái!"

Tiêu Tinh quay đầu lại chán ghét trừng Trương Gia Phú một mắt: "Ngươi chính là một cái sai lầm! Ta cùng Lư Xung mới(tài) là tình yêu chân thành!"

Trương Gia Phú đuổi Tiêu Tinh rất lâu, giao du ba năm, bắt đầu không mấy ngày, lại bị xưng hô như vậy: "Ta cmn là cái sai lầm, ngươi cmn cũng là lão tử một cái sai lầm! Các ngươi cmn một đôi cầu nam nữ, một cái cmn già nghèo, một cái cmn thủy tính dương hoa, chơi lão tử đây!"

Vốn là Trương Gia Phú làm sao mắng Tiêu Tinh, Lư Xung cũng không đáng kể, cơ mà(có thể) hiện tại, Trương Gia Phú vậy mà lan đến bản thân, Lư Xung không nói hai lời, bay lên một cước, đá vào Trương Gia Phú kia nhô lên phăng phất ba tháng mang thai trên bụng.

Này một cước, Lư Xung vô dụng khí lực gì, nhưng cũng đem Trương Gia Phú kia một trăm bảy mươi, tám mươi cân thân thể đá bay xa bốn, năm mét, đánh vào trên một cái cây, nhất thời đầu nặng gốc nhẹ, xui lợ địa ngồi dưới đất, ôm bụng, hét thảm: "Đau quá! Đau quá!"

Này lúc, Tiêu Tinh mừng tit mắt: "Ồi, ta liền biết, ngươi còn là không quên được ta, ngươi thấy hấn mắng ta, liền đánh hấn, ngươi thân thủ làm sao đột nhiên trở nên như thế hào(tốt,thật) a, có phải không ái tình lực lượng a, Wow, ngươi kia một cước thật đẹp trai a!"

Lư Xung thực sự không chịu được cái này nữ nhân, lắc lắc đầu, nói một cách lạnh lùng nói: "Thật không tiện, ta đánh hấn, chỉ là bởi vì hấn mắng ta. Thỉnh ngươi không muốn(đừng) lại tưởng bờ, ngươi đối ta tới nói, chính là một cái sai lầm, một cái ngu xuẩn không gì sánh được sai lầm! Ta hiện tại có bạn gái, thỉnh ngươi sau đó không muốn(đừng) dây dưa ta!"

Tiêu Tinh một khi phát hiện bản thân bạn trai cũ đột nhiên từ cao nghèo soái đã biến thành cao phú soái, vui vô cùng, còn(trả) làm từ đây làm nhà giàu thái thái mộng đẹp, y đến trương tay com đến há mồm, lại không nghĩ rằng, hấn vậy mà có tân bạn gái, kia mộng đẹp nhất thời bị đánh vỡ, nằng điên cuồng mà kêu lên: "Ngươi làm sao liền có bạn gái đâu, ta không tin! Ta không tin!"

Lư Xung bắt đầu đi,

Gõ gõ cửa sổ xe: "Vội kia, ngươi đi ra đi!"

Vội kia từ chỗ kế bên tài xế hạ xuống, tự nhiên địa ôm lấy Lư Xung cánh tay: "Xung xung, cái gì sự tình?"

Lư Xung chỉ vào Tiêu Tinh, đối với kia nói: "Cái này nữ nhân không tin ta nộp tân bạn gái, ngươi để chứng minh một thoáng!"

Trải qua tối hôm qua sự tình, vội kia cũng không hại nữa xấu hổ, nằng nhìn ra nữ nhân xấu xí này đối bạn trai của mình có kia loại tưởng muốn một cái nuốt vào ý tứ, vội vã ôm Lư Xung cái cổ, tại Lư Xung trên môi hôn một cái.

Nhìn đến này một màn, Tiêu Tinh cá vàng mắt tròn lên tròn xoe, răng cửa sai trát miệng cũng trương đến thật lớn: "Ngươi vậy mà thật giao bạn gái rồi! Làm sao có thể! Ngươi làm sao có thể giao bạn gái rồi!"

Lư Xung vốn là lười cùng nằng phí lời, cơ mà(có thể) hiện tại nhìn nằng như thế vô sỉ, không nhịn được nổi giận nói: "Ngươi làm người làm sao có thể như vậy, là ngươi trước tiên phản bội, là ngươi trước tiên cùng vị này khoa tây tiên sinh giao du, ngươi có cái gì tư cách yêu cầu ta không quen bạn gái?"

Một bên Khúc Văn Bản cũng không nhịn được mắng: "Bộ dạng cũng coi như, làm người cũng như thế vô sỉ, Xung ca, trước đây ủy khuất ngươi rồi!"

Tiêu Tinh muốn mắng Khúc Văn Bản, cơ mà(có thể) nhìn Khúc Văn Bản phía sau Porsche xe thể thao, nằng thực sự không dám há mồm mắng người ta, liền đem bánh nướng mặt quay về với kia, điên cuồng mà mắng: "Ngươi xem ngươi, bộ dạng cùng cái cột điện tựa như, muốn khuôn mặt không khuôn mặt, muốn vóc người không vóc người, ngươi dựa vào cái gì giành đàn ông với ta, còn(trả) chẳng biết xấu hổ địa làm(khi) Tiểu Tam, ta nhỏ vào, có chút tự mình biết mình lời nói, hiện tại liền rút cho ta!"

Khúc Văn Bản cùng Trương Gia Phú đều sùng sốt, nữ nhân đồ kỵ tâm quá khủng bố, đã vậy còn quá đối trắng thay đen, người ta cái đầu sắp tới một mét tám, eo nhỏ nhắn tinh tế, vóc người này này diêm không được, hơn nữa khuôn mặt cũng mạnh hơn người gấp trăm lần a.

Hôm qua buổi tối, Khúc Văn Bản ngồi đối diện tại Lư Xung bên người cái này người mẫu có chút ấn tượng, cảm thấy này nữ hài cái đầu rất cao, chính là bộ dạng phổ thông, cơ mà(có thể) hiện tại xem ra, mặt mày tinh xảo, sóng mắt lưu chuyển, miệng cười thanh tân, tươi cười rạng rỡ, diêm quang bắn ra bốn phía, tuyệt đối là hoa khôi học đường cấp tồn tại, so tối hôm qua những kia dung chi tục phản cường nhiều, hấn không khỏi âm thầm bội phục Lư Xung, Xung ca quả nhiên là ngư nhân, này ánh mắt quả lợi hại rồi!

Vội kia tính cách diêm đạm nhô nhô ôn hòa, xưa nay không theo người cãi nhau, đột nhiên bị Tiêu Tinh như vậy như bát phụ cổ sức chửi một trận, nhất thời ủy khuất vành mắt đỏ, suýt chút nữa khóc lên.

Lư Xung lắc lắc đầu, cái này Tiêu Tinh quả thực là hấn ác mộng, hấn thái hậu hối cùng cái này nữ nhân giao du qua(quá).

Hấn liếc mắt một cái ở một bên xem trò vui Khúc Văn Bản: "Muốn cùng ta học bảo tố xe sao?"

Khúc Văn Bản gật đầu như đảo toán: "Tương! Tương! Dĩ nhiên muốn! Xung ca, ta tương báai ngươi làm thầy!"

"Báai sư liền không cần rồi!" Lư Xung lạnh lùng địa quét Tiêu Tinh cùng Trương Gia Phú một mắt, nói với Khúc Văn Bản: "Nếu như ngươi có thể giúp ta đem bọn họ hai cái thu thập một trận, khiến bọn họ không lại quấy ta, ta liền chỉ điểm ngươi một thoáng! Ta đi trước, ngươi đem bọn họ thu thập xong, tới tìm ta nữa!"

